

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
ГАЛУЗЕВИЙ ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

РЕПРЕСІЇ ПРОТИ УЧАСНИКІВ
АНТИБІЛЬШОВИЦЬКОГО РУХУ В УКРАЇНІ
(1917–1925 рр.)

**Анотований покажчик справ
фонду кримінальних справ «Припинений»
архівів тимчасового зберігання
регіональних органів СБУ**

Київ—Харків
«ПРАВА ЛЮДИНИ»
2021

Рецензенти:
Патриляк Богдан Казимирович,
Рубльов Олександр Сергійович

Відповідальний упорядник
Василенко В'ячеслав Миколайович

Колектив співупорядників:

Башмакова Наталія Олександрівна, Болібок Сергій Іванович, Бузало Тетяна Михайлівна,
Бурдяк Михайло Іванович, Валякін Андрій Володимирович, Васіна Ольга Іванівна,
Гончарова Людмила Миколаївна, Горбовська Оксана Валеріївна, Горин Марина Павлівна,
Грач Марина Валеріївна, Дорошенко Лада Олександрівна, Дрогобецька Наталія Іванівна,
Картель Сергій Михайлович, Козенко Ірина Олександрівна, Колесюк Руслан Віталійович,
Кохан Андрій Олексійович, Кудінов Валерій Вікторович, Кривдюк Ганна Володимирівна,
Леміш Юлія Миколаївна, Лукашева Наталія Сергіївна, Луценко Тетяна Леонідівна,
Мартиненко Інна Олександрівна, Медведєва Лідія Павлівна, Мезінов Іван Вікторович,
Меркулов Костянтин Олександрович, Мовчан Сергій Васильович, Мозулевська Оксана Вікторівна,
Несен Максим Олександрович, Нечай Тетяна Василівна, Оніщук Олена Іванівна,
Остапчук Наталія Іванівна, Павелко Владислав Вікторович, Пінковський Ігор Васильович,
Погоріла Олена Петрівна, Пушкаренко Крістіна Ігорівна, Романенко Володимир Миколайович,
Рудковський Юрій Васильович, Сачук Олександр Вікторович, Серая Наталія Олександрівна,
Сироватський Сергій Миколайович, Солотвінський Ігор Володимирович, Тельний Дмитро Вікторович,
Тиченко Сергій Васильович, Хворостецька Ганна Федорівна, Черніченко Олег Миколайович,
Чопляк Павло Васильович, Шевченко Наталія Василівна,
Школа Василь Миколайович, Яковенко Марина Станіславівна.

Рекомендовано до друку
Вченою радою Інституту історії України НАН України,
Протокол № 3 від 28 травня 2020 р.

Репресії проти учасників антибільшовицького руху в Україні (1917–1925 рр.). Анотований покажчик справ фонду кримінальних справ «Припинений» архівів тимчасового зберігання регіональних органів СБУ // Відповідальний упорядник: В. М. Василенко. — Харків: ТОВ «Видавництво права людини», 2021. — 700 с. фотоіл.

ISBN 978-617-7391-93-6

У покажчику подано анотації архівно-кримінальних справ 1919–1953 рр. провадження, що зберігаються в архівних підрозділах регіональних органів СБУ. Фігурантами анотованих справ є репресовані учасники антибільшовицького руху в Україні 1917–1925 рр. національно-визвольної, анархо-маховської, проросійської «білої» і пропольської орієнтацій, а також опозиційного руху національних меншин, партійної і релігійної опозицій.

УДК 930.253СБУ:329.73](477)''1917/1925''

Security Service of Ukraine
State Branch Archive

National Academy of Sciences of Ukraine
Institute of History of Ukraine

Ukrainian Institute of National Remembrance

Repressions of Participants
of the Anti-bolshevik Movement in Ukraine
(1917–1925)

**Annotated Index of Archival Criminal Files
of the Fund “Suspended” of the Temporary Storage
Archives of the Regional SSU Departments**

Kyiv–Kharkiv
«HUMAN RIGHTS PUBLISHER»
2021

Reviewed by:
Patrylak Bohdan Kazymyrovych
Rublov Oleksandr Sergiyovych

Editor
Vasylenko Viacheslav Mykolayovych

Team of co-editors:

Bashmakova Natalia Oleksandrivna, Bolibok Serhiy Ivanovych, Buzalo Tetiana Mykhailivna,
Burdia Mykhailo Ivanovych, Valiakin Andriy Volodymyrovych, Vasina Olga Ivanivna,
Goncharova Liudmyla Mykolayivna, Horbovska Oksana Valeriyivna, Horyn Maryna Pavlivna,
Hrach Maryna Valeriyivna, Doroshenko Lada Oleksandrivna, Drohobetska Natalia Ivanivna,
Kartel Serhiy Mykhailovych, Kozenko Iryna Oleksandrivna, Kolesiuk Ruslan Vitaliiiovych,
Kokhan Andriy Oleksiiovych, Kudinov Valeriy Viktorovych, Kryvdiuk AnnaVolodymyrivna,
Lemish Yuliia Mykolaivna, Lukasheva Natalia Serhiivna, Lutsenko Tetiana Leonidivna,
Martynenko Inna Oleksandrivna, Medvedeva Lidiia Pavlivna, Mezinov Ivan Viktorovych,
Merkulov Kostiantyn Oleksandrovych, Movchan Serhiy Vasyliovych, Mozulevska Oksana Viktorivna,
Nesen Maksym Oleksandrovych, Nechay Tetiana Vasylivna, Onishchuk Olena Ivanivna,
Ostapchuk Natalia Ivanivna, Pavelko Vladyslav Viktorovych, Pinkovskyi Ihor Vasyliovych,
Pohorila Olena Petrivna, Pushkarenko Kristina Ihorivna, Romanenko Volodymyr Mykolayovych,
Rudkovskiy Yuriy Vasyliovych, Sachuk Oleksandr Viktorovych, Sieraia Natalia Oleksandrivna,
Srovatskyi Serhiy Mykolayovych, Solotvynskiy Ihor Volodymyrovych, Telnyi Dmytro Viktorovych,
Tychenko Serhiy Vasyliovych, Khvorostetska Hanna Fedorivna, Chernichenko Oleh Mykolayovych,
Chopliak Pavlo Vasyliovych, Shevchenko Natalia Vasylivna,
Shkola Vasyl Mykolayovych, Yakovenko Maryna Stanislavivna.

*Approved for publishing by the Educated council
of the Ukrainian history Institute, NAS of Ukraine.
Protocol № 3 from 28th of May 2020*

Repressions against participants of the anti-bolshevik movement in Ukraine (1917–1925).
The annotated index of archival criminal files of the fund «Suspended» of the temporary storage
archives at the regional SSU departments // A liable compiler: V. M. Vasylenko. — Kharkiv:
LLC “Publishing Human Rights”, 2021. — 700 p.

ISBN 978-617-7391-93-6

The index provides annotations of archival criminal files dating from (1917–1925) that are stored at the regional SSU departments. The persons involved of the annotated files are repressed participants of the anti-bolshevik movement in Ukraine (1917–1925), pro-Russian and pro-Polish oriented supporters of national liberation and Makhno-anarchy ideas, along with oppositional movements of national minorities, party and religious opposition.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	6
РЕПРЕСІЇ ПРОТИ УЧАСНИКІВ АНТИБІЛЬШОВИЦЬКОГО РУХУ В УКРАЇНІ (1917–1925 РР.)	31
Архівний підрозділ ГУ СБУ в Автономній Республіці Крим	31
Архівний підрозділ УСБУ у Вінницькій області	52
Архівний підрозділ УСБУ у Дніпропетровській області	62
Архівний підрозділ УСБУ в Донецькій області	88
Архівний підрозділ УСБУ в Житомирській області	122
Архівний підрозділ УСБУ в Запорізькій області	155
Архівний підрозділ УСБУ в Кіровоградській області	169
Архівний підрозділ УСБУ в Луганській області	190
Архівний підрозділ УСБУ в Миколаївській області	216
Архівний підрозділ УСБУ в Одеській області	277
Архівний підрозділ УСБУ в Полтавській області	327
Архівний підрозділ УСБУ в Сумській області	394
Архівний підрозділ УСБУ в Харківській області	412
Архівний підрозділ УСБУ в Херсонській області	432
Архівний підрозділ УСБУ у Хмельницькій області	509
Архівний підрозділ УСБУ в Черкаській області	536
Архівний підрозділ УСБУ в Чернігівській області	555
ІЛЮСТРАТИВНИЙ МАТЕРІАЛ	604
СПИСОК СКОРОЧЕНЬ	649
ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК	652
ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК	679

ПЕРЕДМОВА

Важливим джерелом політичної історії України 1917–1925 рр. є архівні документи радянських органів держбезпеки. Велику й малодосліджену частину цих документів становлять архівно-кримінальні справи (далі — АКС) на учасників антибільшовицького руху. Масив таких справ почав формуватися після проголошення російськими окупантами в січні 1919 р. Української Соціалістичної Радянської Республіки (далі — УСРР) із центром у Харкові. Маріонеткова більшовицька держава нещадно карала й довічно переслідувала всіх, хто на якомусь етапі якимось чином перешкодив поширенню в українському суспільстві ініційованих із Москви безальтернативних «революційних» змін.

Повноваженнями карати представників ворожого табору більшовицька влада наділяла як судові, так і позасудові органи. На відносно законних підставах це робили цивільні та військові ревтрибунали, надзвичайні сесії (далі — НС) губернського, окружного, районного, міжрайонного й обласного судів, спецколегії облсудів. Вироки за окремими кримінальними справами ухвалювали Найвищий (Верховний) Суд радянської України, а також головні суди Кримської і Молдавської Автономних Соціалістичних Радянських Республік (далі — АСРР) та Верховний Суд Союзу Радянських Соціалістичних Республік (далі — СРСР).

Значно активніше і триваліше більшовицьке «правосуддя» над «контрреволюціонерами» вершили трійки та колегії губернських і повітових надзвичайних комісій (далі — ГНК і ПНК), особливі відділи Всеросійської надзвичайної комісії (далі — ОВ ВНК) при реввійськрадах діючих армій, особливі наради (далі — ОН) і судові трійки при колегії Державного політичного управління (далі — ДПУ) УСРР, ОН при Об'єднаному державному політичному управлінні (далі — ОДПУ), особливі трійки при обласних управліннях Народного комісаріату внутрішніх справ (далі — УНКВС), вищі й регіональні двійки, ОН при Народному комісаріаті внутрішніх справ — Міністерстві державної безпеки — Міністерстві внутрішніх справ (далі — НКВС — МДБ — МВС) СРСР та УРСР.

Галузевим державним архівом Служби безпеки України (далі — ГДА СБУ) підготовлено анотований покажчик справ фонду кримінальних справ «Припинений» (далі — «Припиненого» фонду) архівів тимчасового зберігання (далі — АТЗ) регіональних органів СБУ за темою «Репресії проти учасників антибільшовицького руху в Україні (1917–1925 рр.)». За анотованими справами проходять репресовані українські політичні, державні й громадські діячі, а також військовослужбовці доби Української Центральної Ради (далі — УЦР) — Гетьманату — Директорії Української Народної Республіки (далі — УНР); військовослужбовці Збройних сил Півдня Росії (далі — ЗСПР) генерала А. Денікіна, Російської армії генерала П. Врангеля, Війська Польського маршала Ю. Пілсудського та представники відповідних військових і цивільних адміністрацій; підпільники й повстанці уенерівської, анархо-маховської, проросійської «білої» і пропольської орієнтацій; учасники опозиційного руху національних меншин, представники партійної та релігійної опозицій.

Підготовку зазначеного покажчика розпочато 2012 р. До роботи долучалися співробітники архівних підрозділів 16-ти обласних управлінь СБУ (далі — УСБУ) та Головного управління СБУ в Автономній Республіці Крим (далі — ГУ СБУ в АРК). Уже наступного року анотації всіх відібраних та опрацьованих АКС було впорядковано у вигляді довідника, що до цього часу використовувався у службовій діяльності. Репрезентативну вибірку із 359 ано-

тацій нещодавно опубліковано в науковому і документальному журналі «З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ»¹.

Зауважимо, що за АКС фонду кримінальних справ «Основний» (далі — «Основного» фонду) попередньо видано спочатку подібну журнальну публікацію окресленої тематики із репрезентацією 268 анотацій², а потім за сприяння громадської організації «Харківська правозахисна група» окремим виданням анотований покажчик, що вміщує 495 анотацій³. Вони стануть дороговказом на час давно очікуваного розгортання в Україні нової реабілітаційної хвилі. З подачі науковців і за наполяганням громадськості в неї мають потрапити всі, хто впродовж ХХ ст. зі зброєю в руках виборював українську державність, а також не менш постраждали від більшовицького свавілля їхні рідні та близькі. Правовою підставою запровадженню повторного ґрунтовного перегляду АКС на предмет реабілітації репресованих діячів доби Української революції 1917–1921 рр. та учасників подальших національно-визвольних змагань став Закон України від 17 квітня 1991 р. № 962-ХІІ «Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917–1991 років» в редакції від 18 вересня 2018 р. № 2542-VIII.

Тривалість підготовки однорідних публікацій і видань пов'язана із тимчасовими змінами пріоритетів у роботі архівістів СБУ і частковою недоступністю архівних фондів у зв'язку із зовнішньою агресією. З об'єктивних причин нині не має змоги уточнити й доповнити анотації справ АТЗ ГУ СБУ в АРК та управлінь СБУ в Донецькій і Луганській областях. Брак необхідної інформації довелося компенсувати відомостями з МВС України, попередньо напрацьованих електронних баз даних і відкритих джерел.

Анотації подано в алфавітному порядку й оформлено у вигляді таблиці, де зазначено порядковий та архівний номери кожної справи, її назву й рік провадження, кількість томів. Анотації впорядковано хронологічно — за вказаною у другій графі датою ухвалення вироку судового чи позасудового органу, а в разі відсутності вироку — за датою складання обвинувального висновку, постанови про передачу слідчих матеріалів на розгляд останньої інстанції чи в нове підпорядкування або ж іншого останнього датованого документа. У найінформативнішій п'ятій графі наведено установочні дані заарештованих, відомості про їх обвинувачення, покарання й реабілітацію; зазначено наявність у справах фотографій та особистих документів фігурантів, а також речових доказів їхньої провини: антибільшовицьких наказів, розпоряджень, відозв тощо.

Протягом тривалого періоду накопичення досліджуваної джерельної бази неодноразово змінювався адміністративний устрій України. Успадкований від Російської імперії поділ «волость — повіт — губернія» 1919 р. більшовицька влада трансформувала на «район — повіт — губернія», а 7 березня 1923 р. — на «район — округа — губернія». 3 червня 1925 р. губернію як вищу адміністративну одиницю скасовано й систему поділу скорочено до рівня «район — округа». Після ліквідації 2 вересня 1930 р. округ єдиною збірною адміністративною одиницею залишився район. У лютому 1932 р. всі райони ввійшли до 5 новостворених областей: Вінницької, Дніпропетровської, Київської, Одеської і Харківської. Надалі їх кількість зростала за рахунок подрібнення вже наявних.

Із метою уніфікації в анотаціях (як і в передмові) назви всіх губернських та обласних центрів ужиті в належному відмінку без розшифрування словом «місто» або його скоро-

¹ Політичні репресії учасників антибільшовицького руху в Україні (1917–1925 рр.): архівні кримінальні справи свідчать. Анотований покажчик архівних кримінальних справ «Припиненого» фонду архівів тимчасового зберігання регіональних органів СБ України / Упоряд. В. Василенко. З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. 2017. № 1 (47). С. 113–314.

² Репресії проти учасників антибільшовицького руху в Україні (1917–1925 рр.): архівно-кримінальні справи свідчать... Анотації архівно-кримінальних справ «Основного» фонду архівів тимчасового зберігання регіональних органів СБ України / Вступна стаття та публікація В. Василенка. З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ. 2012. № 2 (39). С. 57–145.

³ Репресії проти учасників антибільшовицького повстанського руху в Україні (1917–1925 рр.). Анотований покажчик архівних кримінальних справ «Основного» фонду архівів тимчасового зберігання регіональних органів СБУ / Упоряд. В. Василенко; передмова — В. Василенко. Харків: ТОВ «Видавництво права людини», 2015. 232 с.

чення «м.». Назви повітових, волосних і районних центрів, а також інших міст і містечок під час першого їх уживання в тексті розшифровані максимально й подані в називному відмінку, а надалі так само відмінюються й не розшифровуються. Назви сіл, залізничних станцій, хуторів і річок завжди вжиті в називному відмінку з попередніми розшифруваннями «с.», «ст.», «х.» або «р.» за винятком їх повторного вживання в одній анотації.

Назви багатьох населених пунктів теж змінювалися. Частина з них узагалі зникла із сучасної карти України. Підготовка процесуальних документів німецькими судочинцями в умовах постійних змін адміністративного поділу супроводжувалася хронологічними й орфографічними помилками в географії описуваних подій. Це значно ускладнювало процес опрацювання джерел. Сумнівні назви окремих населених пунктів, так само як і спотворені персональні та хронологічні відомості, в анотаціях супроводжуються взятим у дужки написом «так у справі» та поясненнями від упорядника.

Усі географічні назви звірено з актуальним на час описуваних подій адміністративним поділом. У разі встановлення в назвах чи підпорядкуванні окремих населених пунктів суттєвих змін, у дужках щодо них подано сучасні відомості або роз'яснення. Як приклад, за однією зі справ 1930 р. провадження проходить Христофор Шеверев. Ми вказуємо, що на час арешту він проживав на х. Обрив Будьонівського району Маріупольської округи (нині одноїменне селище Новоазовського району Донецької області). Репресовано ж його за службу восени 1920 р. у врангелівському каральному загоні генерала М. Виноградова, що переслідував повстале населення на той час Маріупольського повіту⁴.

В анотаціях відображено також останні суттєві зміни в назвах численних населених пунктів нашої держави, впроваджені у процесі декомунізації за ініціативою Українського інституту національної пам'яті.

Усі архівісти СБУ, задіяні в підготовці спільного архівно-довідкового видання, стали його співупорядниками. Визначено участь кожного з них в упорядкуванні покажчика як виконавця (виявлення й відбір справ та ілюстративного матеріалу, складання анотацій) або як відповідального (організація робочого процесу, його контроль і забезпечення належних результатів). Тут же окреслено період перебування архівістів у складі робочої групи за наявних кадрових змін.

Специфіку формування фондів кримінальних справ та особливості участі архівних підрозділів регіональних органів СБУ в архівно-пошуковій і науково-дослідницькій роботі докладно висвітлено в попередніх тематичних публікаціях⁵. То ж поринемо в першоджерела, які на тлі загальних історичних подій відтворюють участь у них окремих, переважно маловідомих, але яскравих історичних постатей.

«Контрреволюційну» сутність діяльності учасників українського державотворення більшовики визначили із часу заснування у грудні 1917 р. у Харкові Народного секретаріату — уряду радянської України, який оголосив війну «буржуазно-націоналістичній» УЦР. Отже, на всіх її членів, у разі їх перебування в зоні досяжності більшовицьких репресивних органів, чекало невідворотне й жорстоке покарання.

Підтвердженням вищезазначеного є доля Петра Климовича. Як відомо, Брестська угода країн Четверного союзу з УНР та Російською Соціалістичною Федеративною Радянською Республікою (далі — РСФРР) від 27 січня 1918 р. призвела до заміни короткочасної першої більшовицької окупації України на її окупацію німецькими й австро-угорськими союзниками. На початку березня того самого року за їхнього сприяння до Києва повернулась УЦР. 5 квітня на Раді народних міністрів УНР за поданням В. Голубовича міністром фінансів його кабінету було призначено досвідченого фінансиста й господарника П. Климовича. Покла-

⁴ АТЗ УСБУ в Донецькій області, ф. 4 (Р), оп. 1, спр. 30272-пф.

⁵ Репресії проти учасників антибільшовицького руху в Україні (1917–1925 рр.): архівно-кримінальні справи свідчать... С. 57–67; Репресії проти учасників антибільшовицького повстанського руху в Україні (1917–1925 рр.). Анотований покажчик ... С. 5–21.

дені на нього обов'язки він сумлінно виконував упродовж 2 тижнів до санкціонованої союзниками зміни державної влади в Україні й надалі участі в українському державотворенні не брав. На час арешту, що стався 30 травня 1920 р., колишній уенерівський міністр проживав у рідній Одесі, очолював міський союз споживчих товариств і перебував у міському осередку товариства «Просвіта». 14 червня 1920 р. Одеська ГНК постановила П. Климовича за обвинуваченням «у контрреволюції» розстріляти, а його майно конфіскувати⁶.

Той, хто не потрапив у лещата червоного терору 1919–1920 рр., був амністований та спробував долучитися до соціалістичного будівництва, невдовзі став об'єктом довічного переслідування із трагічним фіналом у жорнах Великого терору 1937–1938 рр. Показово виглядає життєвий шлях Миколи Стасюка, який упродовж червня — липня 1917 р. обіймав посаду генерального секретаря продовольчих справ уряду В. Винниченка. За часів Гетьманату М. Стасюк участі в держаному житті України не брав, а восени 1919 р. в Кам'янці-Подільську близько місяця очолював комісію з постачання Армії УНР. На знак незгоди з підписанням українсько-польського договору він вирушив не до Польщі, а до підконтрольного денікінцям Києва і близько 2 тижнів переховувався, із приходом більшовиків легалізувався і працював у кооперації. Під арешт М. Стасюк потрапив 20 вересня 1930 р. в Харкові на хвилі масових репресій стосовно колишніх українських урядовців. Він проходив за справою Полтавського оперативного сектору ДПУ УСРР як один із членів «Галузевої контрреволюційної шкідницької організації в Укркооптаху», тобто обвинувачувався у надуманому шкідництві в системі українського кооперативного птахівництва. 3 березня 1931 р. судова трійка при колегії ДПУ УСРР ухвалила обвинувачуваному смертний вирок із одночасною його заміною на 10 років ув'язнення в концтаборі. 10 серпня 1936 р. трійка при НКВС УРСР постановила звільнити М. Стасюка з місць позбавлення волі достроково, але вже 25 жовтня на підставі отримання про в'язня «компрометуючих матеріалів» попереднє рішення про його дострокове звільнення відмінила, а вирок від 3 березня 1931 р. залишила в силі. Останньою задокументованою у справі згадкою про М. Стасюка є довідка органів держбезпеки від 30 квітня 1938 р. з відомостями про його новий арешт за причетність до «української національної контрреволюції в Біломоро-Балтійському таборі»⁷.

Відомостей про подальшу долю М. Стасюка в АКС немає. Останній арешт давав змогу припустити ймовірне винесення невинуватому «контрреволюціонерові» смертного вироку. Однак в опублікованому довідковому виданні стверджується, що незадовго до початку німецько-радянської війни колишній генеральний секретар УЦР усе ж таки відбув визначений термін покарання і був звільнений; оселився в Маріуполі; працював сторожем у міському парку, а за німецької окупації — редактором «Маріупольської газети»; був одним із керівників місцевого осередку товариства «Просвіта» і надрайонного проводу Організації українських націоналістів (далі — ОУН); загинув улітку 1943 р. в катівнях гестапо⁸.

Зауважимо, що переважна більшість АКС на колишніх членів УЦР та учасників українського державотворення часів Гетьманату і Директорії УНР зосереджено в ГДА СБУ в Києві. Насамперед, це матеріали багатотомних групових справ: «Уряду УНР» або «Центрального комітету Української партії соціалістів-революціонерів (далі — ЦК УПСР)» 1921 р. провадження⁹, «Спілки визволення України» 1929–1930 рр. провадження¹⁰ та «Українського національного центру» 1931–1932 рр. провадження¹¹.

⁶ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 27008-п.

⁷ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 16535-п.

⁸ Чабан М.П. Стасюк Микола Михайлович / М.П. Чабан // Діячі Січеславської «Просвіти» (1905–1921): Бібліографічний словник. Близько 670 імен / М.П. Чабан. — Дніпропетровськ: ІМА-прес, 2002. — 536 с.

⁹ ГДА СБУ, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 69270-фп, тт. 1–42.

¹⁰ ГДА СБУ, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 67098-фп, тт. 1–286.

¹¹ ГДА СБУ, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 59881-фп, тт. 1–122.

АТЗ регіональних органів СБУ свідчать переважно про притягнення до кримінальної відповідальності великої кількості військовослужбовців, правоохоронців і держслужбовців нижчого рангу, а також політичних, громадських і культурних діячів доби УЦР. Так, у березні 1918 р. із рідної Одеси до столиці переїхав досвідчений жандарм, прикордонник і фронтовик у відставці ротмістр Федір Шатковський, очоливши слідчо-політичний відділ Міністерства військових справ УНР. Це стало одним із мотивів його арешту в січні 1922 р. ОВ ВНК при ревівійській 11-ї армії як «колишнього військовослужбовця ворожих армій». Іншими мотивами були його подальша служба чиновником для особливих доручень при ОВ гетьманського МВС, а після повернення до Одеси — начальником агентурного відділу денікінського державного розшуку. Із приходом до міста більшовиків Ф. Шатковський евакуювався до Константинополя і майже 2 роки провів в еміграції, після чого повернувся додому, відгукнувшись на оголошену радянською владою амністію. 29 липня 1922 р. колегія ДПУ РСФРР постановила звільнити Ф. Шатковського з-під варти на підставі того, що під час служби у ворожих арміях участі в бойових діях він не брав і до «контрреволюційних» організацій за кордоном не приставав¹². Такому рішенню сприяла постанова Всеукраїнського центрального виконавчого комітету (далі — ВУЦВК) від 12 квітня 1922 р. про надання повної особистої амністії всім громадянам України, які воювали проти радянської влади й унаслідок цього опинилися за кордоном. Та й досвідчені фахівці-правоохоронці на перших порах більшовикам зайвими не були.

Яскравими подальшими прикладами переслідування радянським тоталітарним режимом колишніх прихильників УЦР стали репресії стосовно жителя с. Грунь Зіньківського району Харківської області Кузьми Храпача, жителів м. Ворошиловград Тихона Корнієвського і м. Шостка Сумської області Якова Вишневського.

Судова трійка при колегії ДПУ УСРР у січні 1933 р. ухвалила ув'язнити в концтаборі на 5 років за антирадянську агітацію сільського вчителя К. Храпача. Не підлягали прощеньню і його давні «гріхи»: у листопаді 1917 р. був призначений УЦР інструктором з організації в Зіньківському повіті громади національного формування «Вільне козацтво», а 1918 р. під час проживання в Зінькові організував осередок товариства «Просвіта», де керував «шовіністичними» хором і драматичним гуртками¹³.

У жовтні 1938 р. військтрибунал Харківського військового округу (далі — ХВО) засудив до розстрілу за приналежність до фіктивної «української націоналістичної контрреволюційної організації» Т. Корнієвського. Ймовірним мотивом до жорстокого покарання стало зізнання в тому, що впродовж 1917–1918 рр. він був членом Української соціал-демократичної робітничої партії (далі — УСДРП), служив у війську УЦР і нетривалий час обіймав посаду коменданта залізничної станції Костянтинівка Старобільського повіту Харківської губернії¹⁴.

У серпні 1941 р. Сумський облсуд 10-річним ув'язненням у виправно-трудовах таборах (далі — ВТТ) віддаленої місцевості СРСР покарав Я. Вишневського як «суспільно небезпечну особу». Стрімке просування територією УРСР військ нацистської Німеччини спонукало радянські органи держбезпеки до активнішого пошуку прихованих внутрішніх ворогів. Підставою для зарахування до них Я. Вишневського став, очевидно, факт його служби в березні — квітні 1918 р. в дивізії Синьожупанників Армії УНР, сформованій з полонених українців у Німеччині на умовах Брестського мирного договору УНР з державами Четвертого союзу¹⁵.

29 квітня 1918 р. на конгресі, організованому Українською демократично-хліборобською партією та консервативно-монархічною організацією «Союз земельних власників»

¹² АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 7691-п.

¹³ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 16408-п.

¹⁴ АТЗ УСБУ в Луганській області, ф. 4(Р), спр. 7803-р.

¹⁵ АТЗ УСБУ в Сумській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. П-13635.

(в АКС та анотаціях до них уживається як Союз хліборобів-власників), генерала П. Скоропадського було проголошено гетьманом нового державного утворення — Української Держави. Німецьке командування санкціонувало державний переворот і розпуск «недєздатної» УЦР. Однак Перша світова війна закінчилась поразкою Німеччини та її союзників, унаслідок чого в листопаді 1918 р. розпочалася евакуація німецьких військ з України. Втрачаючи попередню зовнішню підтримку і не маючи достатньої внутрішньої, гетьман обрав нового стратегічного союзника в особі отамана Війська Донського генерала П. Краснова на умовах створення спільного антибільшовицького фронту і подальшого входження федеративної України до складу єдиної Росії. 14 грудня того самого року Українська Держава впала під тиском очолюваного Директорією УНР загального антигетьманського повстання. Водночас зі Сходу повернулися більшовики та відвоювали Лівобережну й частину Правобережної України. Там запанував червоний терор.

Радянська Росія з Українською Державою у відкритому військовому протистоянні не перебувала, але мала всі підстави визнавати гетьмана і його оточення найлютішими ворогами. Обтяжені принизливим Брестським миром більшовики не могли спокійно спостерігати за «контрреволюційними» змінами, що певний час відбувалися на нещодавно їм підконтрольній багатій харчами й сировиною українській землі. Тож після повалення за їхньою участю Гетьманату й виїзду П. Скоропадського до Німеччини під нещадні репресії першими мали б потрапити всі його впливові «прислужники», якби в переважній більшості також не емігрували на Захід або ж не долучилися до інших антибільшовицьких таборів: уенерівського чи проросійського Білого. Були й постраждали. Насамперед, це ті, хто спробував непомітно відійти на узбіччя політичної боротьби чи то долучитися до впроваджуваної більшовиками розбудови соціалізму.

Так, 7 липня 1919 р. в Києві під арешт потрапив Володимир Науменко — видатний український педагог, філолог та громадський діяч. Уже наступного дня колегія Всеукраїнської надзвичайної комісії (далі — ВУНК) постановила його розстріляти за «контрреволюційну діяльність». Політична кар'єра В. Науменка видалася стрімкою, нетривалою і фатальною. 4 березня 1917 р. він був обраний заступником голови УЦР і до повернення із заслання М. Грушевського виконував його обов'язки, але, здавши повноваження, до складу УЦР увійти відмовився, бо в політиці себе не бачив. Основною ж провиною В. Науменка визнано його підтримку Гетьманату. Піддавшись умовлянням оточення, репресований близько місяця обіймав посаду міністра народної освіти Української Держави, брав участь у створенні Української академії наук і формуванні складу її керівництва¹⁶.

Ще більше підстав потрапити під миттєві репресії мав Микола Василенко — інший видатний український учений, громадський і політичний діяч. З травня 1917 р. він обіймав посаду заступника міністра освіти Тимчасового уряду, а з травня по жовтень наступного року — міністра народної освіти Української Держави, тобто на останній посаді був попередником В. Науменка. Участь М. Василенка в розбудові Української Держави була куди вагомішою, якщо врахувати, що додатково з 8 липня 1918 р. він очолював Державний сенат, певний час виконував обов'язки міністрів закордонних справ і віровизнань і час від часу — ще й обов'язки отамана Ради міністрів. Якимось дивом більшовики на перших порах не переслідували недавнього впливового гетьманського міністра за попередню «контрреволюційну діяльність», навіть обрали академіком на той час Всеукраїнської академії наук, а впродовж 1921–1922 рр. — другим її президентом. Заарештовано його 24 вересня 1923 р. за обвинуваченням у приналежності до «Київського обласного центру дій». 8 квітня 1924 р. Київський губсуд засудив М. Василенка до 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією. Невдовзі, 16 травня, президія ВУЦВК постановила термін позбавлення волі скороти вдвічі.

¹⁶ ГДА СБУ, ф. 6, оп. 1, спр. 68428-фп.

Відомостей про подальшу долю репресованого у справі немає¹⁷. З опублікованих джерел відомо, що наприкінці все того ж 1924 р. М. Василенка звільнено, але від подальшої участі в науковому та громадському житті усунуто. Вчений мав щастя не дожити до часів Великого терору: помер 3 жовтня 1935 р. у Києві, похований на Лук'янівському кладовищі¹⁸.

Вищезазначені АКС стосовно колишніх гетьманських міністрів зберігаються в ГДА СБУ, а ось про сумний життєвий фінал командувача Українсько-Кримської флотилії ВМС Української Держави контрадмірала Сергія Бурлея свідчать раніше опрацьовані документи АТЗ ГУ СБУ в АРК. 5 грудня 1924 р. в Севастополі заарештовано його вдову Софію Бурлей за обвинуваченням у поширенні «контрреволюційних» поглядів на попередньо впроваджений більшовицькою владою червоний терор у Криму. Зі слідчих матеріалів дізнаємось, що чоловік заарештованої, колишній багаторічний градоначальник Севастополя і командувач гетьманського флоту, на час арешту, наприкінці 1920 р., обіймав досить скромну посаду помічника командира Севастопольського порту й невдовзі після арешту помер у міській більшовицькій в'язниці. Дізнаємось також, що їхнього сина Всеволода, врангелівського офіцера, в квітні 1921 р. разом із дружиною розстріляно «за участь у контрреволюційній змові проти радянської влади». За постановою ОН при колегії ОДПУ провадження слідчої справи стосовно С. Бурлей припинено, останню з-під варти звільнено, але залишено під оперативним наглядом як «політично неблагонадійний елемент»¹⁹.

Гетьман усіляко підтримував національні прагнення українців, але не був готовий до радикальних соціальних перетворень на вимогу збаламучених есерівською та більшовицькою пропагандою широких верств «революційно настроєного» населення. Саме тому загально визнаним авторитетом в Україні П. Скоропадський не став, але прихильників серед національної еліти й окремих соціальних груп мав достатньо. З-поміж осіб, покараних у різний час більшовицькою владою за підтримку гетьмана, відзначимо співробітників державної варти (новоствореного державного правоохоронного органу), керівників і членів місцевих осередків Союзу хліборобів-власників, державних службовців і військових.

На початку березня 1919 р. слідча колегія Катеринославської ГНК оголосила поза законом і винесла заочний смертний вирок завчасно зниклому жителю Катеринослава Олексію Малинці — помічнику Катеринославського повітового старости, який за Гетьманату організовував каральні акції стосовно учасників повстанського руху²⁰. В лютому 1921 р. виїзна сесія (далі — ВС) ревівійськ трибуналу 14-ї армії при 60-й стрілецькій дивізії покарала на смерть Василя Самборика — селянина с. Слобідка-Кульчіївська Струзького району Новоушицького повіту Подільської губернії. Його обвинувачено, зокрема, в організації місцевого осередку Союзу хліборобів-власників та вербуванні односельчан до Війська Української Держави²¹.

У грудні 1930 р. судова трійка при колегії ДПУ УСРР 5 роками заслання до Північного краю пригадала жителеві с. Флорівка Чутівського району (нині Полтавської області) «контрреволюціонеру» Миколі Безотосному про те, що й він колись очолював Флорівський осередок Союзу хліборобів-власників і залучав до його лав місцевих «куркулів»²². Тоді ж посада «політичного комісара залізничної дільниці Харків — Куп'янськ», яку в червні — листопаді 1918 р. обіймав полтавчанин Петро Шуліка, обійшлася йому 3 роками ув'язнення в концтаборі²³.

¹⁷ ГДА СБУ, ф. 5, оп. 1, спр. 55435, тт. 4, 13, 32.

¹⁸ Рожнятовська О. Основоположник української історико-правової науки. До 150-річчя від дня народження М. Василенка (1866–1935) / О. Рожнятовська // Дати і події, 2016, перше півріччя: календар знамен. дат № 1 (7) / Нац. парлам. б-ка України; уклад.: В. Кононенко (керівник проекту) та ін. Київ: Національна парламентська бібліотека України, 2015. С. 49–54.

¹⁹ АТЗ ГУ СБУ в АРК, ф. 8 (Р), оп. 1, спр. 07457.

²⁰ АТЗ УСБУ у Дніпропетровській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-27549.

²¹ АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-27340.

²² АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 10338-п.

²³ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 4078-п.

Під час Великого терору відповідальність за «старі гріхи» стрімко зростає, що й відчув на собі командир дислокованого в м. Нікополь Дніпропетровської області 123-го стрілецького полку 41-ї стрілецької дивізії Робітничо-селянської Червоної армії (далі — РСЧА) полковник Леонід Овчаренко — уродженець с. Калюжинці Сокиринської волості Прилуцького повіту Полтавської губернії. У вересні 1937 р. військова колегія Верховного суду СРСР засудила його до розстрілу як учасника «військово-фашистського заклоту». У славній військовій кар'єрі Л. Овчаренка мав місце прихований ним факт служби в серпні — листопаді 1918 р. у війську Української Держави: сотником 4-го полку створеної в австрійському полоні 1-ї козацько-стрілецької (Сірожупанної) дивізії²⁴.

Одним із раних прикладів застосування червоного терору до прибічників «контрреволюційної» Директорії є смертний вирок, ухвалений слідчою колегією Катеринославської ГНК у березні 1919 р. жителеві Катеринослава Георгію Лагутчеву. Його обвинувачено у викритті більшовиків, які «за петлюрівської влади залишилися проживати в місті»²⁵.

Значну історичну цінність становить АКС 1919–1920 рр. провадження АТЗ УСБУ в Житомирській області, за якою проходять Петро Бензя, Олександр Красовський та Федір Неїло — члени делегації уряду УНР на переговорах у Москві. Їх заарештовано 25 грудня 1919 р. Волинською ГНК за підозрою в «контрреволюційній діяльності». 9 січня 1920 р. ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії ухвалив повернути парламентарів до залишеного Директорією УНР Кам'янця-Подільська. На той час там діяли осередки українських партій соціалістів-революціонерів і соціал-демократів, представниками яких були затримані члени урядової делегації²⁶.

У грудні 1921 р. ВС Подільського губревтрибуналу в Кам'янецькому повіті засудила до розстрілу уродженця с. Теремківці Бережанської волості Кам'янецького повіту Подільської губернії Лева Вереса — начальника міліції в Кам'янці-Подільську періоду УНР²⁷.

Подальша тривала праця на розбудову більшовицької держави й багатий професійний досвід не убезпечував колишніх «петлюрівців» від безпідставних репресій у роки Великого терору. Пригадаємо хоча б трагічну долю жителя с. Ландау Карл-Лібкнехтівського району Одеської області Володимира Долганова. У серпні 1937 р. військтрибунал Київського військового округу (далі — КВО) засудив його до розстрілу як «послідовного контрреволюціонера-націоналіста». Згідно зі слідчими матеріалами протягом 1916–1918 рр. В. Долганов був членом УСДРП і впродовж 1918–1920 рр. очолював на Полтавщині Решетилівське волосне правління товариства «Просвіта». Обвинувачено його в тому, що під час перебування 1927 р. на посаді секретаря консульського відділу повноважного представництва СРСР у Берліні (Німеччина) встановив зв'язок з «українською націоналістичною організацією» Є. Коновальця і колишнім президентом Західноукраїнської Народної Республіки (далі — ЗУНР) Є. Петрушевичем, проводив «контрреволюційну» роботу серед українських емігрантів у Німеччині²⁸.

Відомий український музикант Петро Стеценко народився на Черкащині, довгий час проживав у Києві і Кам'янці-Подільську, а на час арешту (у серпні 1937 р.) керував хоровою капелою Херсонського музичного училища. Його заарештували співробітники міськвідділу НКВС за обвинуваченням у «шпигунстві на користь білоемігрантів». Під час перебування під вартою П. Стеценко покінчив життя самогубством. Слідчі документи характеризують його як колишнього «активного петлюрівця на культурному фронті». Адже 1919 р. обвинувачуваний брав участь у гастролях Західною Європою і Північною Америкою Української

²⁴ АТЗ УСБУ в Чернігівській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-6530, тт. 1–2.

²⁵ АТЗ УСБУ у Дніпропетровській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-27547.

²⁶ АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6000-п.

²⁷ АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-27380.

²⁸ АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12132-сп, тт. 1–2.

республіканської хорової капели О. Кошиця. Гастролі організував С. Петлюра з метою інформування світу про Україну і її боротьбу за незалежність²⁹.

Іншим показовим прикладом розправи часів Великого терору над колишніми «петлюрівцями» став смертний вирок, ухвалений у грудні 1937 р. трійкою УНКВС по Донецькій області вчителю Маріупольської залізничної школи Василю Химерику. Його визнано «активним членом контрреволюційної повстанської організації». Як встановлено слідством, уродженець Вінниччини раніше був членом УПСР та УЦР 3-го складу, підтримував особисті стосунки із С. Петлюрою, а 1930 р. перебував під арештом за приналежність до «есерівського повстанського підпілля»³⁰.

У травні 1919 р. в українсько-більшовицьке воєнне протистояння стрімко втрутилися «третя сила» — очолювані генералом А. Денікіним ЗСПР. Упродовж кількох місяців денікінські «добровольці» вибили з України Червону армію та затисли війська Директорії на Волині й Поділлі, але після невдалого осіннього наступу на Москву на початку лютого 1920 р. внаслідок більшовицького контрнаступу були змушені залишити материкову Україну й укріпитися на території Кримського півострова. 4 квітня на посту командувача ЗСПР генерала А. Денікіна замінив генерал П. Врангель. У червні — серпні його реформована Російська армія зайняла Північну Таврію і розпочала наступ на Донбас, наприкінці вересня на кілька днів оволоділа Маріуполем, після чого вже вела оборонні бої і на початку листопада була змушена знову відступити до Криму.

Як відомо, свого часу аристократові П. Скоропадському в розбудові Війська Української Держави допомагали й благородні біженці з більшовицької Росії. Після повалення Гетьманату вони в переважній більшості перейшли на службу до ЗСПР. Разом з ними в тому ж напрямі подалася й значна частина військовослужбовців-дворян українського походження. Пригадаємо хоча б ранню «контрреволюційну» діяльність командира дивізіону 6-го корпусного Сиваш-Перекопського артилерійського полку РСЧА капітана Георгія Квятковського, засудженого у грудні 1937 р. за вироком військової колегії Верховного суду СРСР до розстрілу як учасника «військово-фашистського заклоту». Згідно зі слідчими матеріалами навесні 1918 р. у Києві прапорщик Г. Квятковський (син полковника Російської імператорської армії) вступив до дружини Святополка-Мирського гетьманської державної варти, після чого невдовзі опинився в денікінській Добровольчій армії: офіцерській батареї 7-ї піхотної дивізії генерала М. Бредова; компрометуючі сторінки автобіографії приховував³¹.

У квітні 1927 р. НС Херсонського окрсуду засудила до 10 років ув'язнення у ВТТ жителя м. Скадовськ Херсонської округи Еммануїла Белінського. Згідно зі слідчими матеріалами восени 1918 р. він упокорював повсталих селян Херсонщини у складі гетьманського карального загону «Білий диявол»; із серпня 1919 р. по листопад 1920 р. почергово служив у денікінській комендатурі Скадовська, у бригаді полковника Ільїна (ймовірно 1-й бригаді 34-ї піхотної дивізії врангелівської армії) та при штабі 2-го армійського корпусу генерала В. Вітковського з дислокацією на Півдні України і в Криму; до 1925 р. перебував у вимушеній еміграції в Сербії і Болгарії³².

Ще за існування Української Держави на її території безперешкодно проводилася мобілізація добровольців до лав білих армій, формувалися численні військові підрозділи і переправлялися в Росію для боротьби з більшовизмом. Зокрема, в липні 1918 р. на формування в Одесі Сибірської артилерійської бригади Добровольчої армії адмірала О. Колчака відгукнувся поручик Георгій Гранецький. Не діставшись Сибіру, він затримався в Ростові й на певний час опинився в Марковському батальйоні, а потім в 3-му окремому артилерійському дивізіоні; невдовзі повернувся до Одеси. В листопаді того самого року Г. Гранецького

²⁹ АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 220-фс.

³⁰ АТЗ УСБУ в Донецькій області, ф. 4 (Р), оп. 1, спр. 27787-пф.

³¹ АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6547-сп, тт. 1–2.

³² АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 9592-фс.

мобілізовано знову. Він потрапив до 15-ї артилерійської бригади денікінської Добровольчої армії з дислокацією в Ростові; надалі служив у Новоросійську, Криму й на Донбасі. Завершував службу штабскапітан Гранецький у врангелівській армії на посаді молодшого офіцера фортечної артилерії Севастополя, в листопаді 1920 р. передав більшовикам усе підпорядковане йому військове спорядження фортечної артилерії і виявив бажання надалі служити в Червоній армії. Це не вберегло його від арешту як білого офіцера, але врятувало від страсти. За постановою особливого відділення при 46-й дивізії ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії від 24 грудня 1920 р. Г. Гранецького засуджено до 2 років ув'язнення в концтаборі³³.

Армійські підрозділи ЗСПР поповнювалися також за рахунок примусової мобілізації населення. Шанс «на виправлення» надавався й полоненим чи демобілізованим військовослужбовцям інших армій. Так, у листопаді 1919 р. на ст. Голта Первомайської залізниці денікінська контррозвідка заарештувала демобілізованих старшин Армії УНР харків'ян Петра Поліщука та Андрія Разуваєва. Їм довелося вступити на службу до місцевої комендантської роти. За службу в лавах «контрреволюційних» військ ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії в березні 1920 р. покарав обох утриманням у концтаборі «до завершення громадянської війни». Невдовзі той самий позасудовий орган урахував пролетарське походження П. Поліщука й А. Разуваєва та направив їх у розпорядження командування Південно-Західного фронту³⁴.

Аристократичне й буржуазне походження, а також високий соціальний і майновий стан для більшовиків ставали незаперечним мотивом для застосування нещадних покарань. Це сповна відчув генерал Михайло Ебелов, який до серпня 1917 р. очолював Одеський військовий округ, але від подальшої військової служби на будь-якій стороні ухилився. У травні 1919 р. його заарештовано в Одесі за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності і злочинних стосунках з білогвардійцями». Згідно з обвинувальним висновком ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії долю генерала мав вирішити армійський реввійськтрибунал. Вироку у слідчій справі немає³⁵. Інші джерела свідчать, що 13 липня 1919 р. М. Ебелова розстріляли як «контрреволюціонера і переконаного монархіста» із застосуванням червоного терору³⁶.

Апогеєм червоного терору стали репресії кінця 1920 — початку 1921 рр. стосовно переможених учасників Білого руху на Півдні України і в Криму. Так, за однією зі справ АТЗ ГУ СБУ в АРК проходять Лука Фокін і ще 10 полонених офіцерів врангелівської армії, які не захотіли або не змогли емігрувати й залишилися в Севастополі. Згідно з обвинувальним висновком військового слідчого надзвичайної трійки Кримської ударної групи управління особливих відділів ВНК при реввійськраді Південного й Південно-Західного фронтів від 22 листопада 1920 р. усі полонені підлягали розстрілу у зв'язку з «неисправимостью в смысле сожительства с рабочими и крестьянами». Отже, «пребывание их на советской территории будет являться вредным для мирного строительства пролетариата»³⁷.

Можна сказати, що уродженка с. Веселе Мелітопольського повіту Таврійської губернії Матрона Соколовська принаймні в березні — червні 1925 р. «відбулася легким переляком». Після арешту й тримісячного утримування під вартою її було звільнено під підписку про невиїзд. Надалі колегія ОДПУ відхилила запропоноване прокуратурою Кримської АСРР покарання для М. Соколовської у вигляді виселення за межі півострова й постановила застосувати до неї амністію Всеросійського центрального виконавчого комітету (далі — ВЦВК), її підписку про невиїзд анулювати й провадження слідчої справи припинити. Жін-

³³ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 10028-п.

³⁴ АТЗ УСБУ в Харківській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 010450.

³⁵ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12250-п.

³⁶ К. Залесский. Кто был кто в Первой мировой войне. Биографический энциклопедический словарь. Москва: АСТ, Астрель, 2003. Арк. 693.

³⁷ АТЗ ГУ СБУ в АРК, ф. 8 (Р), оп. 1, спр. 013166.

ка походила із заможної родини дворян-землевласників. Під час громадянської війни вона переїхала до Сімферополя, де організувала й очолила «дамську спілку» для надання діяльної допомоги Білій армії. Дами організували збір коштів та агітаційні заходи на підтримку денікінських і врангелівських військ³⁸.

Як відомо, восени 1919 р. в тилу Добровольчої армії розгорнувся масштабний повстанський рух. Спільні антиденікінські партизанські акції вели керовані Центральним українським повстанським комітетом (далі — ЦУПКОМ) унерівські повстанські загони, Револьюційна повстанська армія України Н. Махна і дивізія Червоного козацтва під командуванням В. Примакова. Для боротьби з повстанцями А. Денікін зняв із фронту козачі полки, що стало важливим фактором загальної поразки його армії. Практично всі колишні організатори каральних акцій проти повсталого населення, які залишилися проживати в Україні не уникли більшовицького покарання. Це було лише справою часу.

Так, у червні 1931 р. судова трійка при колегії ДПУ УСРР покарала 5 роками ув'язнення в концтаборі жителя с. Гола Долина Слов'янського району Івана Перепелицю як колишнього командира карального загону Дроздовської дивізії Добровольчої армії, який останніми роками ще й проводив агітацію проти заходів радянської влади на селі³⁹. У липні 1941 р. судова колегія Кіровоградського облсуду засудила до розстрілу жителів с. Нова Прага Олександрійського району Афанасія Мунтянова й Гаврила Кабаченка — щойно викритих колишніх офіцерів — «денікінських карателів», які довгий час проживали за фіктивними документами. Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. полковник Добровольчої армії А. Мунтянов обіймав посаду коменданта волосного центру Нова Прага, а Г. Кабаченко був його підлеглим. Обидва у складі карального загону брали активну участь у репресивних заходах стосовно більшовиків, червоних партизанів і членів їхніх сімей⁴⁰.

У листопаді 1920 р. Червона армія розгромила війська генерала П. Врангеля у Криму та відкинула залишки Армії УНР за демаркаційну лінію українсько-польського кордону, встановленого на той час по р. Збруч. Відтоді на заваді остаточному утвердженню в Україні більшовицької влади став повстанський рух. За чекістською термінологією цей прояв «внутрішньої контрреволюції» підпадав під визначення «політичний бандитизм», який мав різне «забарвлення»: петлюрівське, махновське і біле проросійське.

Найбільшою загрозою для більшовиків вважався «петлюрівський бандитизм» — селянський повстанський рух за відновлення УНР. Зауважимо, що ще з початку 1919 р., попри популістську привабливість більшовицьких гасел, національно свідомою частина населення зорієнтувалася швидко й у протистоянні з носіями «радянської» влади підтримала Директорію. Безперечним підтвердженням цього стало ухвалення в червні цього року Бердичівською ПНК смертних вироків «відвертим контрреволюціонерам» братам Іванові й Михайлові Балицьким та Лук'янові й Филімонові Сушкам, жителям с. Широка Гребля Хмельницької волості Літинського повіту Подільської губернії. Їх обвинувачено як активних повстанців загону отамана Я. Шепеля⁴¹. У жовтні 1920 р. реввійськтрибунал при 41-й дивізії Червоної армії засудив до розстрілу жителя м. Могилів Подільської губернії Григорія Волощука. Йому пригадано участь в антибільшовицькому збройному повстанні, що відбулося в місті в червні — липні 1919 р.⁴²

Наприкінці 1920 р. із початком зими більшість селян залишили партизанські загони із власної ініціативи чи то були розпущені по домівках до весни за вказівками отаманів. У цей час проходили численні чекістсько-військові операції з виявлення серед селян «бандитів». Так, у січні 1921 р. надзвичайна трійка ОВ при реввійськраді 6-ї армії покарала на смерть

³⁸ АТЗ ГУ СБУ в АРК, ф. 8 (Р), оп. 1, спр. 07463.

³⁹ АТЗ УСБУ в Донецькій області, ф. 4 (Р), оп. 1, спр. 30492-пф.

⁴⁰ АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 14647-п.

⁴¹ АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 15046-п.

⁴² АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 29176-фп.

жителя с. Красносілля Олександрійського повіту Кременчуцької губернії Андрія Чорного й жителя х. Гутницький Красносільської волості Андрія Скачкова. Обоє обвинувачено як учасників антибільшовицького збройного повстання, що відбулося у вересні 1920 р. у Знам'янському районі Олександрійського повіту під керівництвом отамана П. Хмари⁴³.

Упродовж 1921 р. національно-визвольний повстанський рух охопив майже все Правобережжя й частину Лівобережжя. Із території Польщі в лютому — листопаді загальноукраїнське антибільшовицьке повстання готували очолюваний генерал-хорунжим Ю. Тютюнником Партизансько-повстанський штаб при Головній команді військ УНР (далі — ППШ), а з території Румунії в червні — листопаді — штаб Південної групи військ Армії УНР під керівництвом генерал-хорунжого А. Гулого-Гуленка. У самій Україні в березні — червні діяв ЦУПКОМ, організований тепер уже для боротьби з більшовицькими окупантами і підтримуваний Державним Центром УНР в екзилі.

Переважно більшість найдіяльніших підпільників, повстанців і їх пособників на цей час досі не реабілітовано. АКС стосовно них донині зберігаються в «Основному» фонді архівів СБУ у Києві й регіонах. Свідчення репресованих у різний час членів ЦУПКОМУ⁴⁴, Харківського губерньського повстанком⁴⁵, Звенигородського⁴⁶ й Переяславського⁴⁷ повітових повстанкомів, Великобілозерського (Мелітопольського повіту)⁴⁸ й Носівського (Ніжинського повіту)⁴⁹ волосних та багатьох інших повстанкомів; повстанських отаманів Орлика (Ф. Артеменка), С. Заболотного, Й. Пшоника, Гайового (І. Грисюка)⁵⁰, Хмари (С. Харченка)⁵¹, Л. Загороднього, Залізняка (М. Голика), Д. Гупала⁵², Мамає (Я. Щириці)⁵³, О. Ковалє⁵⁴; інших уенерівських отаманів і повстанців відтворюють живу й цілісну картину подій, очевидцями й творцями якої вони були.

Матеріали справ на генералів Ю. Тютюнника й А. Гулого-Гуленка зберігаються в Києві⁵⁵, але первинні слідчі документи на останнього стали об'єктом нинішнього дослідження архівістів УСБУ в Одеській області. Так, 19 липня 1922 р. в Одесі під пильне око чекістського агента потрапив Василь Свистунець. Він виявився нелегально подорожуючим Україною колишнім начальником штабу Південної групи військ Армії УНР і командувачем Південної групи Повстанчої армії А. Гулим-Гуленком. Після допитів особу затриманого встановлено, а відтак разом зі слідчими матеріалами негайно переправлено до Києва на вимогу повноважного представника ДПУ на Правобережній Україні Ю. Євдокимова⁵⁶.

В Одесі також зберігається АКС на жителя м. Балта Одеської губернії Климентія Серветника-Чалого. Восени 1921 р. ППШ направив його як досвідченого старшину Армії УНР до Вінницького повіту з повноваженнями начальника штабу повстанського формування отамана Карого (С. Яворського). Повернувшись до України, емісар швидко зневірився в успіху подальшої повстанської боротьби і звернувся з повинною до Ямпільського політбюро. Після амністії К. Серветник-Чалий до листопада 1922 р. співпрацював із органами ДПУ. Це не вберегло його від подальших арештів. У грудні 1927 р. ОН при колегії ОДПУ ухвали-

⁴³ АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 14490-п.

⁴⁴ ГДА СБ України, ф. 6, оп. 1, спр. 74760-фп, тт. 1–17.

⁴⁵ АТЗ УСБУ в Харківській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. 18772, тт. 1–36.

⁴⁶ ГДА СБ України, ф. 5, оп. 1, спр. 10703.

⁴⁷ ГДА СБ України, ф. 5, оп. 1, спр. 11182, тт. 1–2.

⁴⁸ Там само, спр. 5356.

⁴⁹ АТЗ УСБУ в Чернігівській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 7797, тт. 1–9.

⁵⁰ ГДА СБ України, ф. 5, оп. 1, спр. 66646, тт. 1–11, 16–17.

⁵¹ Там само, спр. 5455.

⁵² Там само, спр. 1136.

⁵³ АТЗ УСБУ в Черкаській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 10183.

⁵⁴ АТЗ УСБУ в Сумській області, ф. 4 (Р), оп. 1, спр. О-6351, тт. 1–2; АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 15113, тт. 1–3.

⁵⁵ ГДА СБУ, ф. 6, оп. 1, спр. 783862-фп; ф. 5, оп. 1, спр. 66646, т. 12–14.

⁵⁶ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12311-п.

ла звільнити К. Серветника-Чалого з-під варти, але на 3 роки позбавила права проживання в Москві, Ленінграді, Харкові, Києві, Одесі й Ростові-на-Дону, а також у відповідних і прикордонних губерніях та в УСРР. Попередньо ОН при колегії ДПУ УСРР клопотала перед вищою інстанцією про його засудження до 3 років ув'язнення в концтаборі як небезпечного «контрреволюційного елемента», хоч достатніх підстав для притягнення до кримінальної відповідальності й не виявила⁵⁷.

Про нещадні репресії і довічне переслідування учасників національно-визвольного повстанського руху свідчать матеріали численних АКС різних років провадження. Так, у жовтні 1921 р. колегія Полтавської ГНК постановила розстріляти жителів Лубенського повіту Василя Антоненка, Петра Фабриканта, Миколу Карпенка, Михайла Мовчана, Миколу Вавринюка й Анастасію Конько — «організаторів та активних членів повітового петлюрівського повстанкому»⁵⁸.

У травні 1923 р. НС військового відділу Одеського губревтрибуналу засудила до розстрілу 26 членів підпільної петлюрівської організації, що із весни 1922 р. готувала населення Новобузького району до антибільшовицького збройного повстання. Тим же вироком смертну кару 20 засудженим замінено на 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією. Тоді ж іще 29 підпільників позбавлено волі на термін від 2,5 до 5 років. Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані підпорядковувалися отаманові Чорному Ворону. Засуджений до розстрілу Захарій Довгань був призначений отаманом центральним зв'язковим району і відповідальним за забезпечення повстанців зброєю, харчами й обмундируванням⁵⁹.

У червні 1927 р. НС Проскурівського окрсуду засудила 11 селян Бахматівецького району до 3–10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2–5 років. Усіх репресованих обвинувачено як колишніх членів Бахматівецького петлюрівського повстанкому. Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1921 р. Бахматівецький повстанком входив до мережі діючих на території Летичівського й частини Проскурівського повітів підпільних повстанських формувань під проводом уенерівського отамана Хмари (С. Харченка) та готував загальне антибільшовицьке повстання з метою відновлення УНР. Члени повстанкому брали участь у вчиненні терактів проти представників місцевої більшовицької влади та червоноармійців, закликали селян до повстанських лав, поширювали антибільшовицьку літературу⁶⁰.

Розпочатий 1928 р. наступ більшовицької влади на «буржуазне» село супроводжувався новою хвилею репресій стосовно колишніх «політбандитів-петлюрівців». Зміцнілий тоталітарний режим справедливо вбачав у них прихованих або й відвертих ворогів, здатних чинити опір розкуркуленню й колективізації. Так, у квітні 1929 р. колегія ОДПУ постановила на 10 років ув'язнити в концтаборі жителя с. Радивонівка Великобагачанського району Лубенської округи Володимира Гресья — колишнього старшину Армії УНР і повстанського отамана Гонту. У червні — грудні 1920 р. його збройний загін чисельністю до 200 повстанців контролював деякі села і містечка Лохвицького повіту, підтримував стосунки з повстанцями отаманів Марусі й Галайди, а також уенерівськими центрами за кордоном⁶¹. У червні 1929 р. колегія ОДПУ так само покарала Івана Лавренчука й інших селян с. Гопчиця Погребищенського району Бердичівської округи (загалом 4 особи). Усіх обвинувачено як колишніх повстанців уенерівського диверсійного загону отамана І. Трейка, які після амністування не розірвали стосунків з отаманом, трималися разом і проводили «контрреволюційну агітацію петлюрівського характеру»⁶².

⁵⁷ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 11344-п, тт. 1–3.

⁵⁸ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 19177-п, тт. 1–2.

⁵⁹ АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 11962-сп, тт. 1–29.

⁶⁰ АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-29367.

⁶¹ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 15141-п.

⁶² АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 27747-фп.

У липні 1929 р. той же каральний орган постановив ув'язнити в концтаборі на 5 років жителя с. Добра Надія Олександрійського району Кременчуцької округи Івана Стадніченка за організацію 1920 р. в рідному селі збройного загону уенерівської орієнтації, який недовзі приєднався до повстанської дивізії отамана К. Степового⁶³. У жовтні спокутувати старі провини довелося 12-м жителям с. Лебедин Шполянського району Шевченківської округи. НС окрсуду засудила отамана Гната Шуліку і 3 колишніх повстанців його загону до розстрілу, а решту — до 3–10 років ув'язнення в концтаборі із суворою ізоляцією і подальшим обмеженням у правах на 5 років. З вересня 1919 р. по червень 1920 р. загін вів антибільшовицьку збройну боротьбу на півдні Київської губернії, підтримував стосунки з отаманами Л. Загороднім, С. Гризлом та В. Яблуньком⁶⁴.

Більшовики переслідували також членів родин повстанців. Так, у травні 1924 р. ОН при колегії ОДПУ покарала 3 роками ув'язнення в концтаборі Марію Гальчевську — дружину полковника Армії УНР Якова Гальчевського, який на той час командував повстанськими загонами й організаціями Правобережжя⁶⁵. У червні 1928 р. під арешт потрапили житель поселення Токарівського фарфорового заводу Волинської округи Іван Матковський-Щербанюк і жителька с. Новофастів Погребищенського району Варвара Щербанюк — син і дочка колишнього уенерівського отамана Григорія Щербанюка, який на той час проживав на окупованій Польщею Рівненщині. І. Матковського-Щербанюка обвинувачено в перебуванні восени 1919 р. в очолюваному його батьком повстанському загоні, який оперував на межі Бердичівського і Сквирського повітів Київської губернії. Син отамана помер у в'язниці. Дочку обвинувачено у шпигунстві на користь Польщі й засуджено до 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та подальшим виселенням на 5 років до Старобільської округи⁶⁶.

Після заснування анархістами в листопаді 1918 р. у м. Курськ (Росія) групи «Набат» її представники обрали місцем свого постійного перебування м. Єлисаветград, вважаючи, що саме в Україні через абсолютно виняткові обставини створились надзвичайно сприятливі умови для розвитку соціальної та анархічної революції. Набатівці надавали широку ідеологічну підтримку махновському селянському повстанському руху, яким понад три роки були охоплені Південь і Схід України⁶⁷. Анархо-махновщина становила відчутну небезпеку для більшовиків. Махновська Революційна повстанська армія України прагнула вибороти суспільний лад, за якого обрані ради слугували б не «комісародержавію», а народу; гарантували б виконання законів, ухвалених людьми праці на Всеукраїнському трудовому з'їзді⁶⁸.

Відмінне від більшовицького тлумачення словосполучення «радянська влада» не заважало Н. Махну в січні — травні 1919 р. та у вересні — листопаді 1920 р. укладати тимчасові військові союзи з більшовиками проти денікінців і врангелівців, які радянської влади не визнавали за жодних обставин. Однак дуже швидко союзники ставали ворогами й полонених махновців більшовики карали жорстоко. Свідченням цьому є матеріали численних АКС, опрацьованих, зокрема, архівістами УСБУ в Запорізькій області. Так, у квітні 1920 р. надзвичайна трійка ОВ ВНК при реввійськраді 13-ї армії постановила розстріляти жителів с. Пологи Олександрівського повіту Катеринославської губернії Андрія Гриня, Івана Манжула, Вакулу Романцева та Пилипа Усенка. Слідством встановлено їхню участь у «махновських набігах», зокрема в нападі на Третю литовську бригаду Червоної армії під час її перебування в сусідньому с. Воскресенка⁶⁹.

⁶³ АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. 14390-п.

⁶⁴ АТЗ УСБУ в Черкаській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. 13592-фпд.

⁶⁵ АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 29262-фп.

⁶⁶ АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 29041-фп.

⁶⁷ ГДА СБ України, ф. 13, оп. 1, спр. 1028, арк. 10–11.

⁶⁸ ГДА СБ України, ф. 13, оп. 1, спр. 415, т. 1, арк. 546 зворот.

⁶⁹ АТЗ УСБУ в Запорізькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-20768.

Нова хвиля червоного терору накопилася на махновців після спільного розгрому Російської армії генерала П. Врангеля. У грудні 1920 р. повноваженнями комісії з роззброєння населення покарано на смерть жителя містечка Гуляйполе Павла Махна — земляка й однофамільця, а, можливо, родича «батьки»-головакомандувача. Його обвинувачено у службі в махновській армії, зокрема в участі в нападі на червоноармійців у с. Воздвижівка Гуляйпільського повіту⁷⁰.

Зневірений у перспективі подальшого протистояння більшовикам 28 серпня 1921 р. загін Н. Махна чисельністю близько 80 повстанців перетнув українсько-румунський кордон. Селяни-махновці, які у сподіванні на амністію не пішли на відверту співпрацю із владою, були нещадно репресовані. За однією зі справ на початку грудня того самого року колегія ВУНК постановила розстріляти Тихона Мороза і ще 8 селян Бердянського повіту Запорізької губернії за попередню службу в махновській армії⁷¹. А в лютому 1922 р. Секретно-оперативне управління (далі — СОУ) ВУНК розпорядилося розстріляти жителя с. Кушугум Запорізького повіту Феодосія Вінника. Його обвинувачено в тому, що з 1918 р. входив до штабу махновської армії й очолював армійську контррозвідку⁷².

Іншим махновцям на умовах вимушеної співпраці з тоталітарним режимом вдалося відтермінувати, але не уникнути відповідальності за попередню антибільшовицьку боротьбу. Так, у жовтні 1937 р. трійка УНКВС по Донецькій області постановила розстріляти жителя Маріуполя Івана Лепетченка — колишнього особистого охоронця й ад'ютанта Н. Махна⁷³, а у вересні наступного року таке ж покарання спіткало жителя смт Будьонівка Сталінської області Василя Зареченського — колишнього командира кавалерійського полку махновської армії⁷⁴.

Прикладом довічного переслідування анархістів, не пов'язаних із махновським повстанським рухом, є матеріали АКС на жителя с. Лютенька Гадяцького району Роменської округи Дмитра Березовського. ОН при колегії ОДПУ в листопаді 1925 р. постановила ув'язнити його в концтаборі на 3 роки, в січні 1928 р. — ще на 3 роки заслати до Сибіру, а у вересні 1930 р. — на такий же термін додатково позбавити подальшого права проживати в Московській і Ленінградській областях, на Північному Кавказі, в Дагестані й Україні із закріпленням до визначеного місця проживання. Згідно зі слідчими матеріалами репресований був членом підпільного анархістського угруповання, що діяло в с. Монастирські Будища (нині с. Малі Будища) Гадяцького району; під псевдонімом «Чорна Хмара» писав статті для підпільного анархістського друкованого журналу «Вільна думка»⁷⁵.

Потужно прокотився Півднем України селянський повстанський рух під керівництвом отамана Н. Григор'єва. Останній об'єднав навколо себе повстанські загони Херсонщини й на початку грудня 1918 р. підтримав Директорію у відкритому збройному повстанні проти гетьмана П. Скоропадського. Тисячі повстанців-григор'євців утворили Херсонську дивізію Південної групи військ Армії УНР. Але в лютому 1919 р. Н. Григор'єв під впливом лівих українських есерів-боротьбистів перейшов на бік більшовиків, перетворивши свої 26 повстанських загонів на Першу Задніпровську бригаду Першої Задніпровської стрілецької дивізії Червоної армії. Впродовж 3 місяців новоспечений червоний комбриг сприяв установленню більшовицької влади на Півдні України, зокрема в Херсоні, Миколаєві та Одесі. Але вже 8 травня на центральній площі Єлисаветграда на той час начальник штабу дивізії Ю. Тютюнник (колишній боротьбист) оголосив Універсал отамана Н. Григор'єва із закликом встати на боротьбу з більшовицьким урядом Х. Раковського та взяти радянську вла-

⁷⁰ АТЗ УСБУ в Запорізькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-21637.

⁷¹ АТЗ УСБУ в Запорізькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-20881.

⁷² АТЗ УСБУ в Запорізькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-21643.

⁷³ АТЗ УСБУ в Донецькій області, ф. 4 (Р), оп. 1, спр. 21129-пф.

⁷⁴ АТЗ УСБУ в Донецькій області, ф. 4 (Р), оп. 1, спр. 9412-пф.

⁷⁵ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 5058-п.

ду до своїх рук. У протистоянні з більшовиками й денікінцями наприкінці червня 1919 р. Н. Григор'єв намагався зв'язатися із С. Петлюрою. Однак у середині липня, коли Ю. Тютюнник з частиною повстанців приєднався до Армії УНР, отаман обрав союзником такого ж непослідовного й амбіційного Н. Махна і вже 27 липня в с. Сентове Олександрійського повіту був убитий махновцями⁷⁶.

Десятки тисяч селян-повстанців отамана Н. Григор'єва на перших порах були недосяжними для лещат більшовицького «правосуддя». Адже в розпал воєнних дій унаслідок загибелі головнокомандувача потужна військова сила раптово розчинилася в інших антибільшовицьких рухах. Одного з колишніх григор'євців у травні 1921 р. викрито вже в лавах Червоної армії. Уродженець містечка Городище Черкаського повіту Київської губернії Сергій Нікіфоров на час арешту проживав у Херсоні та служив телеграфістом 13-го військово-залізничного дивізіону. Як з'ясувалося, після перебування навесні 1919 р. в повстанській дивізії отамана Н. Григор'єва він улітку — восени того самого року встиг послужити в Добровольчій армії телеграфістом при штабі 7-ї піхотної дивізії генерала М. Бредова, а восени 1920 р. повоювати на Черкащині разом із повстанцями уенерівського отамана Голого. За приховування фактів попередньої «контрреволюційної» діяльності велика трійка Херсонської ПНК постановила С. Нікіфорова розстріляти, але одночасним застосуванням амністії V Всеукраїнського з'їзду рад смертний вирок замінила п'ятирічним ув'язненням у концтаборі з конфіскацією майна⁷⁷.

Чимало колишніх григор'євців постраждали під час колективізації та Великого терору. Так, за антиколгоспну агітацію у квітні 1931 р. Дніпропетровський міжрайонний суд на 10 років позбавив волі жителя с. Бородаївські Хутори Верхньодніпровського району Павла Боженка⁷⁸. У лютому 1932 р. той же судовий орган так само покарав жителя м. Кам'янське Івана Борцова⁷⁹. Як члена фіктивної «антирадянської троцькістської терористичної та шкідницької організації» в жовтні 1938 р. військова колегія Верховного Суду СРСР засудила до розстрілу жителя с. Нова Маячка Каховського району Миколаївської області Семена Добенка⁸⁰. Усіх репресованих пов'язує попередня участь в антибільшовицькому повстанському русі під проводом отамана Н. Григор'єва, а С. Добенко навіть був свідком короткочасного об'єднання григор'євців із махновцями влітку 1919 р.

УПСР була наймасовішою і найвпливовішою партією в переважно селянському українському суспільстві. Тому її розкол у травні 1918 р. болісно позначився на загальній національній згуртованості. Яскравим прикладом цьому є вже згадувана трагічна доля отамана Н. Григор'єва і його численних повстанців. Репресії не обминули ні національно свідомих правих, ні пробільшовицьки настроєних лівих есерів.

На відкритому судовому процесі за відомою дослідникам і вже згадуваною справою «Уряду УНР» більшовицьке «правосуддя» намагалося довести провідну «злочинну» роль есерів, які становили більшість у «контрреволюційних» урядах УЦР і Директорії УНР та були «ідейними натхненниками» антибільшовицького повстанського руху. Верховний надзвичайний ревтрибунал Центрального виконавчого комітету (далі — ЦВК) УСРР 29 травня 1921 р. із частковим застосуванням амністії засудив до 5 років ув'язнення в концтаборі колишніх членів ЦК УПСР Всеволода Голубовича (голову Ради народних міністрів уряду УНР з 30 січня по 29 квітня 1918 р.), Назара Петренка (голову ЦУПКОМу восени 1919 р.), Івана Лизанівського (державного секретаря уряду УНР з 9 квітня по 27 серпня 1919 р.), Івана Часника, Юрія Ярослава та Юрія Скугар-Скварського; до 5 років примусових робіт без по-

⁷⁶ Лисенко А. На чолі повстанських мас: отаман Никифор Григор'єв // 3 архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ, 1999, № ½, с. 61–87.

⁷⁷ АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 10599-фс.

⁷⁸ АТЗ УСБУ в Дніпропетровській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-16600.

⁷⁹ АТЗ УСБУ в Дніпропетровській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-26321.

⁸⁰ АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 2562-фс.

збавлення волі — Сергія Остапенка (голову Ради народних міністрів уряду УНР з 13 лютого по 9 квітня 1919 р.). Решту (переважну більшість) фігурантів справи, зокрема голів Директорії УНР Володимира Винниченка й Симона Петлюру, за цим же вироком засуджено до розстрілу заочно й оголошено поза законом⁸¹. Уже на початку жовтня 1921 р. репресованих членів ЦК УПСР було цілком амністовано, але це не вберегло їх від подальших репресій.

Ось показові приклади переслідування представників опозиційних партій на регіональному рівні. За однією зі справ проходять Йосип Куперман та інші жителі Одеси (загалом 77 осіб). Усіх заарештовано впродовж квітня — червня 1923 р. й обвинувачено як членів «Одеської есерівської контрреволюційної організації». У вересні 1923 р. комісія НКВС з адміністративних заслань ухвалила заслати 5 есерів на Північ на термін від 2 до 3 років. Решту заарештованих після тривалого утримання під вартою або на підписці про невиїзд у травні 1924 р. звільнено як таких, що завчасно вийшли з есерівської партії або ж ніколи до неї не належали⁸². Жительку Полтави Марію Кривинську ОН при колегії ДПУ УСРР в жовтні 1924 р. постановила заслати на 3 роки до Марійської автономної області (Росія), а у вересні 1927 р. — позбавити права проживання в Україні та найбільших містах Росії ще на 3 роки після відбуття терміну заслання. Жінку обвинуватили у приналежності до полтавської організації Російської соціал-демократичної робітничої партії (меншовиків) (далі — РСДРП(м)), зберіганні й поширюванні серед населення нелегальної меншовицької літератури⁸³.

Яскравим підтвердженням довічного переслідування політичних опонентів із подальшим їх винищенням у роки Великого терору постають матеріали АКС на уродженця с. Боромля Охтирського повіту Харківської губернії Дмитра Сича. На час останнього арешту він проживав у м. Сталіно (нині м. Донецьк). У вересні 1938 р. трійка УНКВС по Сталінській області постановила Д. Сича розстріляти як невинуватого меншовика й есера, члена щойно викритої «антирадянської есерівської організації». У слідчих документах згадано про його попередні (1921 та 1927 рр.) арешти й засудження за «активну меншовицьку діяльність»⁸⁴.

Потрапити за ґрати було цілком реально за релігійні переконання. Уродженець м. Кобеляки Полтавської губернії Яків Суханов-Ковалевський на час арешту служив у Червоній армії, обіймав посаду техника технічних курсів політвідділу 6-ї армії в Миколаєві. На початку грудня 1921 р. колегія Одеської ГНК ухвалила ув'язнити його в концтаборі на 5 років за проведення антирадянської й релігійної агітації (у присутності товаришів по службі читав Біблію)⁸⁵. У квітні 1933 р. ВС Вінницького облсуду так само покарала жителя с. Тиранівка Полонського району Пилипа Якимчука — колишнього сотника Армії УНР, який з 1924 р. вступив до «вороже настроєної до радянської влади» місцевої баптистської громади та невдовзі її очолив. Покарання репресованому довелося відбувати у ВТТ віддаленої місцевості СРСР, після чого його ще й на 3 роки було обмежено в правах⁸⁶.

У буремні роки національного пробудження, соціальних потрясінь і загарбницьких воєн ламалися сотні тисяч підхоплених стихією людських доль. У серпні 1919 р. вихідців із дворян Костянтина Беляєва та Михайла Сидоренка як кадрових військових більшовики мобілізували викладачами Других Полтавських піхотних радянських командних курсів. За «контрреволюційну агітацію, співчуття денікінцям і зрадницькі наміри» обом ухвалено смертний вирок резолюцією начальника ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії, накладеною на обкладинці слідчої справи⁸⁷.

⁸¹ ГДА СБУ, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 69270-фп, т. 3.

⁸² АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12168-п.

⁸³ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 5088-п.

⁸⁴ АТЗ УСБУ в Донецькій області, ф. 4 (Р), оп. 1, спр. 6514-пф.

⁸⁵ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 10276-п.

⁸⁶ АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-26444.

⁸⁷ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 18529-п.

Іншим типовим прикладом стала доля жителя Херсонщини Івана Сироватка. Ще 1913 р. він був мобілізований до Російської імператорської армії писарем, а в квітні 1918 р. звільнений з військової служби за станом здоров'я. У травні й листопаді того ж року демобілізований обмежувався обов'язковою реєстрацією в управліннях Херсонського повітового коменданта і Херсонської міської державної варти. Однак під час більшовицької, а потім денікінської окупації Херсона він таки потрапив під примусову мобілізацію як спеціаліст з військового діловодства. Невдовзі більшовики повернулися й Херсонське відділення ОВ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів у вересні 1920 р. покарало І. Сироватка за попередню службу в денікінців ув'язненням у концтаборі «до завершення громадянської війни». Але вже за півтора тижні Миколаївський відділ реввійськтрибуналу Чорноморсько-Азовського флоту постановив препроводити засудженого до повітового військкомату для негайного відправлення на «Червоний фронт». Його подальша доля невідома⁸⁸.

У вир соціальних потрясінь на території України потрапили й представники національних меншин. Захищати від більшовицької агресії власні національні, соціальні й майнові інтереси вони були змушені шляхом підтримки проросійського Білого або українського національно-визвольного рухів.

Поляки, що проживали на Волині й Поділлі, 1920 р. вітали спільний травневий українсько-польський військовий наступ на Правобережжя. Вже на початку липня того самого року за звеличчування польського війська та сприяння у знищенні більшовицького артилерійського підрозділу реввійськтрибунал 14-ї армії при 60-й стрілецькій дивізії покарав жителя с. Юрківка Могилівського повіту Подільської губернії Франца Вельського ув'язненням у концтаборі «до завершення громадянської війни»⁸⁹. Наприкінці січня наступного року ВС Київського губревтрибуналу в м. Бердичів ухвалила смертний вирок жителеві с. Махнівка Бердичівського повіту Карлу Козловському, як викритому агенту польської комендатури⁹⁰. Житель с. Бокиївка Волочиської волості Старокостянтинівського повіту Волинської губернії Броніслав Пецик служив козаком в Армії УНР і брав участь у Другому зимового поході у складі очолюваної полковником М. Палієм Подільської групи Повстанчої армії. Подобиці участі в Листопадовому рейді описано в матеріалах справи. НС Волинського губсуду засудила Б. Пецика до розстрілу, але одночасно врахувала щире сердне зізнання, розкаяння, молодий вік і соціальний стан засудженого й замінила смертну кару на 5 років ув'язнення в концтаборі⁹¹.

Німецькі колонії Півдня і Сходу України, а також кримськотатарське населення відзначалися високою самоорганізацією. Для забезпечення безпеки проживання й захисту приватної власності в період війни і безвладдя вони створювали загони місцевої самооборони. У державній політиці кримські татари, насамперед, відстоювали власні права і свободи й орієнтувалися на розбудову демократичної Росії. Вони шукали порозуміння з денікінською і врангелівською владними адміністраціями, а після їх повалення брали активну участь в антибільшовицькому повстанському русі. Німців-колоністів на перших порах цілком влаштував Гетьманат. У подальшій боротьбі з більшовицьким нашествям вони спочатку підтримували проросійський Білий рух, а згодом українських повстанців.

Вищезазначене відображено в документах досліджуваних АКС на безпосередніх учасників описуваних подій. За однією з таких справ проходять Абдул Джемільов та інші жителі м. Феодосія Кримської АСРР (загалом 6 осіб кримськотатарської національності). Згідно зі слідчими матеріалами в роки громадянської війни вони були учасниками «контрреволюційного руху Курултаю», виступали із закликком об'єднатися навколо національної директорії під гаслом: «Крим для кримців!», підтримували Білий рух, були членами призовної

⁸⁸ АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 2660-фс.

⁸⁹ АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 27996-фп.

⁹⁰ АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 30207-п.

⁹¹ АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-28509.

комісії з набору солдат у врангелівську армію. Надалі обвинувачувані вступили до національної партії кримських татар «Міллі-Фірка», закликали до боротьби з радянською владою та зриву заходів суцільної колективізації. У травні 1930 р. трійка при повноважному представництві (далі — ПП) ОДПУ по Криму постановила А. Джемільова ув'язнити в концтаборі на 3 роки, а решту фігурантів справи з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів їхньої провини⁹².

На початку жовтня 1935 р. спецколегія Донецького облсуду засудила до 10 років ув'язнення у ВТТ Володимира Штейна. Зі слідчих матеріалів довідуємося, що наприкінці 1918 р. він організував самооборону німецьких колоністів рідного с. Рижове Барвінківської волості Ізюмського повіту Харківської губернії, а надалі служив у денікінській армії і боровся з червоними партизанами⁹³.

Ось низка інших подібних прикладів. У травні 1935 р. спецколегія Дніпропетровського облсуду на 6 років позбавила волі жителя с. Брусилівка Високопільського району Генріха Кеффера⁹⁴. У березні 1936 р. Одеський облсуд на 8 років ув'язнив жителя с. Карлсруе Карл-Лібкнехтівського району Андрія Лорана⁹⁵. У серпні 1942 р. у в'язниці УНКВС по Новосибірській області помер уродженець колонії Мюльхаузендорф Старошведської волості Херсонського повіту (надалі колонію перейменовано в с. Михайлівку, яка нині є частиною с. Зміївка Бериславського району Херсонської області) Теодор Фрай, заарештований Каховським міжрайвідділом НКДБ УРСР ще на початку радянсько-німецької війни⁹⁶. Упродовж 1918–1919 рр. ці репресовані служили в гетьманських правоохоронних органах чи Добровольчій армії, були організаторами й активними членами загонів місцевої самооборони, брали участь у антибільшовицьких повстаннях.

Відомо, що представники німецької громади служили в одній із диверсійних повстанських груп уенерівського отамана Я. Гальчевського. У квітні 1923 р. разом з вихідцем із с. Дзвиняч (Тернопільщина) Антоном Паньковим НС Подільського губсуду засудила до розстрілу уродженців с. Сприсівка Новоушицького повіту братів Зауерів — Фердинанда, Едуарда й Густава. Згідно зі слідчими матеріалами вони брали участь у численних нападах на подільські містечка й села, зокрема в м. Бар спалили будівлі парткому, виконкому й відділення міліції⁹⁷.

Позиція єврейського населення в реагуванні на політичну ситуацію часів Української революції 1917–1921 рр. розділилася. Частина євреїв, охоче підтримала більшовиків. Вихідці з робітничого середовища, які компактно проживали у визначеній ще Російською імперією смузі осілості, угледіли в більшовицьких гаслах не лише шанс на повалення національного пригноблення й ліквідацію антисемітизму, а й шлях до влади й самоствердження. Інші представники єврейської громади більше дбали про збереження власних традицій і добробуту.

Більшовицьке керівництво бентежила хоч і поміркована, але неконтрольована активність консервативної частини єврейської молоді. Чимало фактів її переслідування збереглося в матеріалах АКС 1922–1926 рр. провадження АТЗ УСБУ в Одеській і Полтавській областях. Так, у вересні 1922 р. органами ДПУ УСРР у Балті заарештовано Мордка Молдавського та інших членів місцевої «контрреволюційної сіоністської організації» (загалом 72 особи). Упродовж кількох тижнів майже всіх було звільнено з-під варти як до «контрре-

⁹² АТЗ ГУ СБУ в АРК, ф. 8 (Р), оп. 1, спр. 07488.

⁹³ АТЗ УСБУ в Донецькій області, ф. 4 (Р), оп. 1, спр. 31754-пф.

⁹⁴ АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 13067-сп.

⁹⁵ АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12683-сп.

⁹⁶ АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 28-фс.

⁹⁷ АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-30294.

волюційної діяльності не причетних». Відомостей про долю М. Молдавського і ще 4 «ідейних керівників» організації у справі немає⁹⁸.

Восени 1924 р. органи ДПУ УСРР розпочали ліквідацію напівлегальних і навіть легальних єврейських громадських організацій: «Хашомер-Хацаїр», «Гістадрут», «Гехолуц», «ОСМ» і «Беней-Ціон», ЦСЮФ, «Маккабі» та ін. Значну частину заарештованих членів цих організацій на прохання єврейських лідерів було депортовано до Палестини, Західної Європи або Північної Америки. У грудні 1924 р. із черговою хвилею еміграції до Палестини через арешт і нетривале перебування на підписці про невиїзд потрапили, зокрема, одесити Фроїм Піпик⁹⁹ і Перель Ейзенгарт¹⁰⁰, житель Балти Абрам Мясковський¹⁰¹. Водночас для вінничанки Анюти Гехтман у числі 20-х жителів Вінниччини й Полтавщини шлях на прабатьківщину видався тривалішим. ОН при колегії ОДПУ спочатку у грудні 1924 р. ухвалила направити всіх у трирічне заслання до Киргизького краю (нині територія сучасної Республіки Казахстан), а вже звідти в серпні 1925 р. переправити до Палестини¹⁰². Репресивні заходи того ж карального органу стосовно полтавчанина Зіновія Шептовицького були жорсткішими. У квітні 1926 р. замість депортації за межі країни його відправили у трирічне заслання на Урал, а в березні 1929 р. — ще й на додаткові 3 роки заслання до Казахстану. Репресованого обвинувачено як члена «підпільної антирадянської організації сіоністської молоді «ЄВОСМ» та керівника легіону сіоністської скаутської організації «Хашомер-Хацаїр» (правий)»¹⁰³.

На тлі вищезазначеного привертає увагу нетиповий приклад арешту більшовиками представників єврейської національності як реальних політичних опонентів. У січні 1920 р. ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії за недавнє перебування у складі уряду УНР заарештував жителя м. Козятин Бердичівського повіту Пінхоса Красного (міністра з єврейських справ) і жителя Бердичева Герша Солодара (помічника міністра народного господарства). Щоправда, обох невдовзі звільнено з-під варти за невстановленням у їх діях складу злочину. Слідством визнано, що їхня «служба в Петлюри не мала характеру політичного з негативним значенням для радянської влади»¹⁰⁴.

Подальшій долі П. Красного не позаздриш. Наприкінці 1920 р. він емігрував до Польщі, тож фігурантом «Справи уряду УНР» проходив заочно. 1925 р. колишній міністр УНР повернувся з еміграції розбудовувати радянську Україну. За власними свідченнями репатріант увесь час проживав у Харкові та працював на літературній ниві, а ще змушений був обвинувачувати як свідок Директорію та С. Петлюру особисто в організації єврейських погромів. Цілковита лояльність до влади не вберегла П. Красного від арешту, що стався 28 лютого 1938 р. Харківське облуправління НКВС УРСР викрило в ньому члена «підпільної антирадянської сіоністської терористичної організації». 11 травня 1939 р. військтрибунал Київського особливого військового округу (далі — КОВО) засудив П. Красного до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і подальшою поразкою у правах на 5 років. Уже 29 травня військова колегія Верховного суду СРСР постановила попередній вирок стосовно репресованого відмінити та провести повторне розслідування. Однак справа не переглядалась у зв'язку з тим, що її фігурант з 8 жовтня 1939 р. і станом на 6 березня 1941 р. (за останніми відомостями з АКС) перебував на лікуванні в Київській міській психіатричній лікарні імені І. П. Павлова. Відомостей про подальшу долю П. Красного немає, але, ймовірно, він був страчений нацистами у вересні 1941 р. в урочищі Бабин Яр разом з іншими пацієнтами

⁹⁸ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12051-п.

⁹⁹ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12023-п.

¹⁰⁰ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12138-п.

¹⁰¹ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12131-п.

¹⁰² АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 18926-п.

¹⁰³ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 2769-п.

¹⁰⁴ АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 4920-п.

лікарні, яких було близько восьмисот. 28 липня 1993 р. за висновком прокуратури Харківської області П. Красного реабілітовано¹⁰⁵.

Жителів м. Проскурів (нині м. Хмельницький) Арона Клейнберга та Зейліка Лиса судова колегія у кримінальних справах Кам'янець-Подільського облсуду засудила до 25 років ув'язнення у ВТТ із конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 5 років. Обох обвинувачено у приналежності з 1918–1919 рр. до єврейської «буржуазно-націоналістичної організації «Сеймівців» і подальшому невпинному проведенні антирадянської агітації. Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані влаштовували таємні зібрання, на яких слухали антирадянські закордонні радіопередачі, мали наміри виїхати до «буржуазно-реакційної» держави Ізраїль. Наведений приклад є найпізнішим зафіксованим у покажчику нагадуванням репресованим їхньої участі в опозиційному русі 1917–1925 рр.

Переважає більшість досліджуваних АКС середини 1940-х — початку 1950-х рр. провадження стосувалася нині реабілітованих давніх ворогів радянської влади, упереджено обвинувачених нею у співпраці з німецьким окупаційним режимом. Так, у вересні 1945 р. військтрибунал військ НКВС Миколаївської області за «викриття нацистам комуністів і радянських активістів» засудив Тимофія та Ірину Загоруйків, подружжя із с. Михайлівка нині Баштанського району Миколаївської області, до 15 років каторжних робіт і до 10 років позбавлення волі у ВТТ відповідно. Безпідставність інкримінованого обвинувачення засвідчує факт ще радянської реабілітації репресованих ухвалою військтрибуналу Одеського військового округу (далі — ОВО) від 14 червня 1955 р. У березні 1946 р. той самий військтрибунал за «антирадянську агітацію» засудив до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років Федора Стадника — жителя сусіднього с. Рено-2 (нині с. Лисянка). Репресованих чоловіків поєднує попередня служба в повстанському загоні уєнерівського отамана Іванова, за що Ф. Стадника 1920 р. покарано примусовою мобілізацією до лав РСЧА, а Т. Загоруйка 1922 р. — 3 роками позбавлення волі. Останнього через рік застосуванням амністії було звільнено. 1930 р. їхні сім'ї «розкуркулили» й виселили з рідних сіл. Під час німецької окупації вони повернулися з місць заслання й «самовільно захопили» конфісковані радянською владою власні будинки¹⁰⁶.

Уродженець с. Прохори нині Борзнянського району Чернігівської області Михайло Педерій на час арешту проживав у Запоріжжі. За вироком військтрибуналу військ МДБ Київської області від 28 грудня 1946 р. його засуджено до 20 років каторжних робіт у ВТТ віддаленої місцевості СРСР з конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 5 років. М. Педерія обвинувачено у проведенні антирадянської агітації, приналежності до «контрреволюційної» організації та співпраці з німецьким окупаційним режимом. Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. він служив у лавах Української Галицької Армії (далі — УГА) і був особисто знайомий з головою уряду УНР Б. Мартосом, з яким «розробляв план розбудови кооперації в Україні»¹⁰⁷.

Відзначимо також низку повоєнних репресій стосовно виявлених радянськими органами держбезпеки за кордоном колишніх учасників антибільшовицького руху, які в еміграції були членами різних «антирадянських контрреволюційних організацій». Зокрема, в лютому 1945 р. військтрибунал 1-ї гвардійської танкової армії засудив до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років уродженця с. Бубнів Золотоніського повіту Полтавської губернії Макара Темченка, який на час арешту проживав у м. Познань (Польща). Його обвинувачено в тому, що з кінця 1940 р. — початку 1945 р. був членом легально діючої «контрреволюційної націоналістичної організації «УНО» (Українське національне об'єднання), вороже настроєної до СРСР і Червоної армії». Слідством також уста-

¹⁰⁵ АТЗ УСБУ в Харківській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 036019.

¹⁰⁶ АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 3114-сп, спр. 12440-сп.

¹⁰⁷ АТЗ УСБУ в Сумській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. П-13510.

новлено, що з листопада 1918 р. рядовий М. Темченко служив денщиком комбрига 6-ї запасної піхотної бригади Армії УНР полковника Васильєва, брав участь у боях із частинами Червоної та Польської армій. У квітні 1919 р. обвинувачуваний потрапив у полон до поляків і перебував у таборі для військовополонених до кінця березня 1920 р., а після підписання 21 квітня у Варшаві українсько-польського союзницького договору повернувся до відновленої 6-ї запасної піхотної бригади Армії УНР і брав участь у спільному наступі на Україну; в листопаді 1920 р. разом з Армією УНР був інтернований у Польщі й залишився там проживати¹⁰⁸.

Уродженець с. Дмитрівка Бахмацької волості Конотопського повіту Іван Жовоник був аналогічно покараний у липні 1946 р. військтрибуналом військ МВС Гродненської області. Згідно зі слідчими матеріалами він із вересня 1919 р. служив рядовим у денікінській і врангелівській арміях, зокрема в 1-му запасному кавалерійському полку 4-ї піхотної дивізії генерала Я. Слащова; брав участь у боях проти частин Червоної армії на Півдні України та в Криму. В листопаді 1920 р. І. Жовоник у складі 1-ї зведеної дивізії евакуювався до Туреччини, а у вересні 1921 р. перебрався до Югославії. Там улітку 1922 р. він вступив до Російського загальновійськового союзу (далі — РОВС), а 1926 р. виїхав до Франції. 1942 р. нацисти вивезли І. Жовоника на роботу до Німеччини, звідки влітку 1945 р. в порядку репатріації його переправлено до Радянського Союзу¹⁰⁹.

Фігурантів АКС «Припиненого» фонду, яких було розстріляно або на тривалий час ув'язнено в концтаборах, нині вже реабілітовано. Однак більшовики охоче застосовували й такі покарання, як утримування в концтаборах чи будинках примусових робіт на незначний (до 3 років) або невизначений («до завершення громадянської війни») термін, заслання до віддаленої місцевості або виселення з місць постійного проживання як «соціально небезпечний елемент», направлення в розпорядження військового командування на фронт або до «трудової армії», звільнення після тривалого перебування під вартою із застосуванням амністії або позбавлення волі умовно найчастіше на підписку про невиїзд і під оперативний нагляд. Попри зняття ще за СРСР з оперативного обліку зазначених категорій репресованих, а також померлих від хвороб чи тортур під час перебування під вартою, процедура реабілітації стосовно них проводилася вибірково.

Як приклад, у листопаді 1920 р. за підтримку гетьманської і денікінської влади та переховування повстанців отамана П. Келеберди ОВ ВНК при реввійськраді 1-ї кінної армії постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни» жителя м. Хорол Полтавської губернії Олександра Тура¹¹⁰. Його вже реабілітовано на відміну від одесита Степана Постоловщенка. Останнього в червні того ж року Одеська ГНК ухвалила ув'язнити в концтаборі на 3 роки як члена міського осередку товариства «Просвіта»¹¹¹. Уже згаданого арештанта-самогубця, відомого «музиканта-петлюрівця» Петра Стеценка, прокуратура Херсонської області 18 квітня 2000 р. реабілітувала¹¹², тоді як померлого навесні 1933 р. підслідного жителя Сумщини Панаса Бойка (за місцем проживання чинив опір колективізації, а попередньо служив у гетьманській державній варті й організував «селянську раду «Земля і праця» петлюрівської орієнтації») на цей час не реабілітовано¹¹³.

Частина АКС не містить відомостей про засудження й подальшу долю фігурантів. Так, у квітні 1920 р. ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив направити заарештованого в Одесі генерала денікінської Добровольчої армії Франца Вороновича до ОВ ВНК при реввій-

¹⁰⁸ АТЗ УСБУ в Черкаській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. 13289-фпд.

¹⁰⁹ АТЗ УСБУ в Чернігівській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-16344.

¹¹⁰ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 18530-п.

¹¹¹ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 13686-п.

¹¹² АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 220-фс.

¹¹³ АТЗ УСБУ в Сумській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. П-1131.

ськраді Південно-Західного фронту¹¹⁴. У травні 1931 р. за висновком Одеського оперсектору ДПУ УСРР розстрілу підлягав колишній полковник Російської імператорської, гетьманської та уенерівської армій Аркадій Рибицький, обвинувачений як один із керівників «Зінов'ївської контрреволюційної повстанської офіцерської організації»¹¹⁵. Відомостей про можливі застосування репресій щодо названих осіб у їхніх справах немає. На цій підставі їх і не реабілітовано.

Значну частину фігурантів АКС початку й кінця 1930-х рр. провадження після тривалого ведення слідчих дій з-під варті звільнено за невстановленням факту скоєння інкримінованих злочинів. За однією із таких справ 4 січня 1931 р. за «контрреволюційну діяльність» удруге заарештовано уродженця с. Черевки Переяславського повіту Полтавської губернії Миколу Падалку — учасника Другого зимового походу Армії УНР. Згідно зі слідчими матеріалами завідувач облікової секції ППШ сотник Падалка в Листопадовий рейд вирушив зі штабом Повстанчої армії і в ніч проти 17 листопада разом із більшістю повстанців Волинської групи потрапив у полон під с. Малі Миньки на Житомирщині. Як уперше, так і вдруге М. Падалка відчув на собі певну поблажливість слідчих і каральних органів: 8 січня 1922 р. Київський губревтрибунал засудив його лише до 3 років примусових робіт умовно, а 15 квітня 1931 р. Житомирський оперсектор ДПУ УСРР підстав для повторного притягнення до кримінальної відповідальності не знайшов¹¹⁶. Житель Черкащини Єрмолай Гончар під слідством перебував із 8 лютого 1938 р. по 23 квітня 1939 р. Для обвинувачення колишнього повстанця уенерівського отамана Голого в подальшому проведенні антирадянської агітації також забракло підстав¹¹⁷. У першому типовому випадку «маховик» фабрикації надуманих обвинувачень ще тільки запускався, а в другому — вже сповільнював оберти.

Отже, нова хвиля реабілітації має торкнутися й частини досі не реабілітованих фігурантів справ «Припиненого» фонду ГДА СБУ та АТЗ регіональних органів СБУ. Ця обставина підкреслює актуальність збору, систематизації та оприлюднення інформації за визначеною темою дослідження.

Додатками до покажчика є 70 ілюстрацій документів і фотографій, поданих у 80 зображеннях. Насамперед, відзначимо особисті документи фігурантів, долучені до АКС як речові докази їхньої провини. Тимчасові паспорти й посвідчення підтверджували службу їхніх власників у ворожих арміях або ж їхню лояльність до цивільної чи військової адміністрації «контрреволюційної» влади. Такі ілюстративні матеріали характеризують документообіг досліджуваного періоду і становлять історичну цінність, навіть якщо не стосуються видатних особистостей, оскільки завірені оригінальними печатками державних органів і військових підрозділів та засвідчені підписами високопоставлених відповідальних осіб.

Так, неідентифіковане козацьке посвідчення від 16 січня 1919 р. на бланку Літинського піхотного куреня Армії УНР підписав його командир отаман Я. Шепель. Документ, очевидно, належав комусь із братів Балицьких (Іванові чи Михайлу) або Сушків (Лук'яну чи Філімону) — репресованих жителів с. Широка Гребля Хмільницької волості¹¹⁸. Не менш цікавим є посвідчення старшини інструкторської сотні Харківського слобідського козацького полку Петра Поліщука від 25 січня 1919 р., засвідчене підписами отамана (ймовірно полковника Всеволода Сіверського — *упорядник*) й писаря полку та завірене полковою печаткою¹¹⁹. Дослідників проросійського Білого руху зацікавить посвідчення відставного полковника врангелівської Російської армії Миколи Костюшенка із зазначенням часу й адреси його проживання у Феодосії. Документ виготовлено 30 червня 1920 р., засвідчено підписа-

¹¹⁴ АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12238-п.

¹¹⁵ АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 8513-п.

¹¹⁶ АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6235-п.

¹¹⁷ АТЗ УСБУ в Черкаській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. 369-фпд.

¹¹⁸ АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 15046-п, арк. 35.

¹¹⁹ АТЗ УСБУ в Харківській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 010450, арк. 19.

ми начальника військового гарнізону і коменданта міста, завірено печаткою міської комендатури¹²⁰.

Документи, приватні та процесуальні фотографії, пов'язані з відомими історичними постатями, розкривають окремі нюанси їх життєдіяльності. Акцентуємо увагу на посвідченні, виданому 4 грудня 1920 р. Народним комісаріатом іноземних справ (далі — НКІС) РСФРР групі з п'яти членів дипломатичної делегації уряду УНР для їх безперешкодного пересування маршрутом Смоленськ — Орша — Жлобин — Житомир — Бердичів і далі через демаркаційну лінію. Документ вилучено у членів делегації Петра Бензі, Олександра Красовського й Федора Неїла під час їх тимчасового затримання Волинською ГНК за підозрою в «контрреволюційній діяльності»¹²¹.

На ілюстрованих світлинах зображені, зокрема, вже згадувані генерал-хорунжий Армії УНР Андрій Гулий-Гуленко¹²², політичний комісар залізничної дільниці «Харків — Куп'янськ» періоду Гетьманату Петро Шуліка¹²³, сотник Сірожупанної дивізії Армії УНР (на час арешту полковник РСЧА) Леонід Овчаренко, керівник Полтавського легіону сіоністської скаутської організації «Хашомер-Хацаїр» (правий) Зіновій Шептовицький¹²⁴, колишній денікінський комендант волосного центру Нова Прага Олександрійського повіту полковник Добровольчої армії Афанасій Мунтянов¹²⁵.

Безперечну увагу привертає недатована відозва ЦУПКОМу до селян і робітників України із закликом до боротьби проти денікінських і більшовицьких окупантів у лавах Української республіканської армії або повстанців. Документ вилучено у членів згадуваної дипломатичної делегації УНР¹²⁶. Проявом пробудження в душах українців національної свідомості постає текст патріотичної пісні на вшанування рідної мови, виявлений чекістами під час обшуку у члена Новобузького повстанкому Андрія Нестеренка¹²⁷.

Таким чином, анований покажчик «Репресії проти учасників антибільшовицького руху в Україні (1917–1925 рр.)» уміщує 993 анотації АКС 1919–1953 рр. провадження. У зазначеному хронологічному проміжку не представлено лише 1949 і 1952 рр. Понад 24 % анотацій (242) складено за справами 1919–1922 рр. провадження — періодом найпотужнішого протистояння утвердженню більшовицької влади в Україні. Трохи більше 36% анотацій (360) охоплюють репресії 1919–1927 рр., ризику під якими мала б підбити широка загальна амністія всім скореним політичним опонентам із нагоди десятої річниці «жовтневої революції». Решта анованих справ висвітлює переслідування зміцнілим тоталітарним режимом колишніх ворогів та опозиціонерів у добу згортання нової економічної політики й упокорення буржуазного села наприкінці 1920-х — у першій половині 1930-х рр. (285 анотації — майже 29 %); під час масових репресій другої половини 1930-х рр. (298 анотацій — 30 %); у 1940-х — на початку 1950-х рр. (50 анотацій — близько 5 %).

35% від загальної кількості анотацій (347) стосуються репресованих діячів української революції і національно-визвольних змагань, майже 38 % (377) — учасників проросійського Білого руху, понад 7 % (71) — анархістів, а також повстанців анархо-махновської орієнтації (махновців і григор'євців) та учасників стихійного селянського спротиву продрозкладці та примусовій мобілізації до лав РСЧА; майже 8 % (77) — учасників руху опору національних меншин.

Представлені архівні матеріали відображають регіональні особливості поширення антибільшовицького руху: його національне спрямування на Заході, Півночі й Центрі Право-

¹²⁰ АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 2188-фс, арк. 3.

¹²¹ АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6000-п, арк. 10.

¹²² АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12311-п, арк. 63 (у конверті).

¹²³ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 4078-п, арк. 29 (у конверті).

¹²⁴ АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 2769-п, арк. 115.

¹²⁵ АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. 14647-п (КНС), арк. 30 (у конверті).

¹²⁶ АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6000-п, арк. 23.

¹²⁷ АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 11962-СП, т. 25, конверт 13.

бережної України та проросійська орієнтація на Сході Лівобережжя та в Криму. Інші регіони на тривалий час стали ареною запеклих політичних, військових та ідейних протистоянь. На населення Катеринославської, Чернігівської та більшої частини Полтавської губерній помітніший вплив мали проукраїнські сили. У великих містах Північного Причорномор'я, насамперед Одесі й Херсоні, міцні позиції утримували ЗСПР, але в південних степах по обидва боки Дніпра тривалий час панували махновці і григор'євці. Частина учасників цих протистоянь свідомо чи вимушено (а дехто й не одноразово) переходила з одного військового табору до іншого. Загалом про це свідчать матеріали 163 анотованих справ (майже 16,5 %). Решта 30 анотацій (близько 3 %) стосується представників поміркованих опозицій: партійної (переважно, меншовики й есери) та релігійної (насамперед «сектанти»).

Зауважимо, що наведена статистика стосується поданої вибірки справ і навряд чи відбиває реальне співвідношення сил антибільшовицької опозиції. Зокрема, непереконливо виглядає загальна перевага проросійського опозиційного руху над проукраїнським. Частка представлених у покажчику напрацювань АТЗ УСБУ у Вінницькій, Житомирській, Хмельницькій і Черкаській областях (регіону беззаперечної національно-визвольної орієнтації антибільшовицького руху) становить 135 анотацій АКС, що становить лише 13,6 % від їх загальної кількості. Рівно стільки ж анотацій підготував найактивніший учасник спільного проєкту архівний підрозділ УСБУ в Херсонській області. Як відомо, Херсонщина тривалий час перебувала під контролем ЗСПР, тоді як узагалі не врахована в цих дослідженнях Київщина визнавалася центром проукраїнського руху. Водночас антибільшовицький рух загалом проросійськи настроєних Східної України та Криму представлено 212 анотаціями (21,3 %) від АТЗ УСБУ в Донецькій, Луганській і Харківській областях та ГУ СБУ в АРК.

Отже, визначити абсолютний потенціал фондів кримінальних справ за цією та будь-якою іншою темою дослідження можливо лише за умови належного опрацювання всіх АКС визначеної тематики, зосереджених у фондах регіональних органів СБУ, а також справ ГДА СБУ в Києві. Для цього необхідно визнати відповідний напрям службової діяльності пріоритетним і залучити до цієї роботи фахівців. Тільки вони спроможні сповна оцінити першоджерела: виявити вагому інформацію без ідеологічних домішок, розпізнати суттєві фактичні, хронологічні й географічні помилки, внесені до першоджерел за чиеїсь упередженості, недосвідченості чи недбалості. Активізація спільних зусиль архівістів та істориків здатна реалізувати перспективу опублікування за матеріалами АКС «Основного» і «Припиненого» фондів регіональних органів СБУ значно ширших і якісніших версій довідкових видань.

З урахуванням наявних можливостей архівістами СБУ здійснено значний обсяг архівно-пошукової і науково-дослідницької роботи за темою «Репресії проти учасників антибільшовицького руху в Україні (1917–1925 рр.)». Слід подякувати всім співупорядникам за участь, а керівництву ГДА та регіональних органів СБУ за сприяння в підготовці цього науково-довідкового видання. Окрему подяку висловлюємо співробітникам ГДА СБУ Андрію Тищенку, Олександрі Цоколенку Світлані Стеценко й Віталію Говорусі за надання кваліфікованої технічної допомоги в опрацюванні ілюстративного матеріалу. Довідник неодмінно стане в нагоді науковцям, комусь із співвітчизників поверне пам'ять про репресованих предків, зацікавить краєзнавців та інших небайдужих до нашої історії дослідників.

В'ячеслав Василенко

РЕПРЕСІЇ ПРОТИ УЧАСНИКІВ АНТИБІЛЬШОВИЦЬКОГО РУХУ В УКРАЇНІ (1917–1925 рр.)

Анотований покажчик справ
фонду кримінальних справ «Припинений»
архівів тимчасового зберігання регіональних органів СБУ

Архівний підрозділ ГУ СБУ в Автономній Республіці Крим

Виконавці: Андрій Валякін і Андрій Кохан (2012–2013).

Відповідальний: Андрій Валякін (2012–2013).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	22.11.1920	013166. 1920	Следственное дело по обвинению Фокина Л.Л. и др.	<p>За справою проходять Фокін Лука Лукич та інші офіцери переможеної Російської армії генерала П. Врангеля (загалом 11 осіб), які в листопаді 1920 р. не змогли чи не захотіли евакуюватися морем із Кримського півострова.</p> <p>Згідно з обвинувальним висновком військового слідчого надзвичайної трійки Кримської ударної групи управління особливих відділів ВНК при реввійськраді Південного й Південно-Західного фронтів усі полонені підлягали розстрілу у зв'язку з «неисправимостью в смысле сожительства с рабочими и крестьянами». Отже, «пребывание их на советской территории будет являться вредным для мирного строительства пролетариата».</p> <p>Для винесення остаточного рішення заарештованих разом зі слідчими матеріалами передано в розпорядження трійки ОВ ВНК при реввійськраді 6-ї армії. Вироку і будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно фігурантів, а також висновку про їх реабілітацію у справі немає.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку за справою
2	28.12.1920	08712. 1920	Следственное дело по обвинению Асманова А.И. и др.	<p>Асманова Андрія Івановича й інших жителів м. Севастополь Таврійської губернії (загалом 69 осіб) заарештовано в листопаді — грудні 1920 р. за обвинуваченням у добровільній службі в денікінській і врангелівській арміях або в підтримці Білого руху в Криму.</p> <p>За постановою надзвичайної трійки Кримської ударної групи Управління особливих відділів Південного й Південно-Західного фронтів усіх фігурантів справи з-під варти звільнено за недоведеністю провини.</p> <p>До справи долучено накази № 200 від 20 жовтня 1913 р. і № 169–171 від 16 лютого 1915 р. Севастопольської зведеної фортечної бригади Державного ополчення</p>
3	29.12.1920	08656. 1920	Следственное дело по обвинению Бычковского Л.П., Дмитренко Н.Д.	<p>Бичковського Леоніда Петровича та Дмитренка Миколу Дмитровича, жителів с. Топли Салинської волості Феодосійського повіту Таврійської губернії (нині с. Тополівка Курської сільради Білогірського району АРК), заарештовано за обвинуваченням у службі в 7-му запасному батальйоні врангелівської армії, що дислокувався в Сімферополі.</p> <p>Згідно з висновком військового слідчого ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії справу передано в розпорядження начальника особливого відділення при 3-й стрілецькій дивізії.</p> <p>Вироку й відомостей про подальшу долю фігурантів у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підготовки вищезазначеного висновку</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
4	06.01.1921	021841. 1921	Следственное дело по обвинению Чаплыгина В.А.	<p>Чаплигіна Василя Олексійовича, жителя Севастополя, засуджено за вироком реввійськтрибуналу узбережжя Чорного й Азовського морів до розстрілу з одночасною заміною смертного вироку 20 роками каторжних робіт на Донбасі. Засудженого обвинувачено як військовослужбовця Добровольчої армії генерала А. Денікіна.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи — колишній червоноармієць, який 1919 р. перейшов на бік денікінців; служив електриком на бронепотязі «Москва».</p> <p>У березні 1921 р. ув'язненого звільнено з-під варті застосуванням торішньої першотравневої амністії.</p> <p>За висновком прокуратури АРК від 16 червня 1995 р. Чаплигіна В.О. реабілітовано</p>
5	09.02.1921	021855. 1921	Следственное дело по обвинению Акбеухова Г.К. и др.	<p>За справою проходять Акбеухов Гаврило Карпович та інші жителі м. Керч Таврійської губернії (загалом 8 осіб) — усі службовці міської поштово-телеграфної контори. 2 із них засуджено за вироком реввійськтрибуналу Західного узбережжя Криму до розстрілу, а 3 — до 5 років примусових робіт на Донбасі. Їх обвинувачено як членів утвореного 1919 р. осередку місцевої інтелігенції, що надавав матеріальну допомогу Білій армії в боротьбі з більшовицьким рухом у Криму. Решту фігурантів звільнено з-під варті за недоведеністю провини.</p> <p>Смертний вирок стосовно Акбеухова Г.К. виконано 13 лютого 1921 р., а стосовно другої особи — замінено на 5 років ув'язнення в концтаборі згідно з постановою реввійськтрибуналу Криму на підставі амністії ВЦВК від 7 листопада 1920 р.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури АРК від 16 червня 1995 р. усіх репресованих фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається примірник керченської газети «Слово народа» від 9 липня 1917 р.</p>
6	20.02.1921	012758. 1921	Следственное дело по обвинению Асвадунова В.М. и Альенаки И.А.	<p>Асвадунова Володимира Мелхіседєковича й Альєнакі Івана Овдійовича, жителів м. Алушта (райцентр) Ялтинського повіту Таврійської губернії, заарештовано 8 січня 1921 р. Обоє обвинувачено як переконаних монархістів, які підтримували стосунки з денікінською та врангелівською контррозвідками.</p> <p>20 лютого 1921 р. реввійськтрибунал узбережжя Чорного й Азовського морів ухвалив Асвадунова В.М. засудити до 3 років позбавлення волі (у зв'язку із хворобою покарання визначено умовним), Альєнакі І.О. з-під варті звільнити (взято до уваги його похилий вік). 15 травня того самого року застосуванням першотравневої амністії умовний термін покарання Асвадунову В.М. анульовано.</p> <p>До справи долучено послужний список помічника начальника 35-го тилового пункту Західного фронту штабскапітана В. Асвадунова від 1 липня 1916 р., а також речові докази: датовані 18 серпня 1919 р. розписка начальника Інформативного агентства поручика Козлова в отриманні «Фондом імені генерала М. Алексеєва» 27414 карбованців для влаштування вечора та протокол засідання комісії щодо організації заходу</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
7	21.02.1921	08376. 1921	Следственное дело по обвинению Поповича И.К. и др.	<p>5 жителів с. Нова Іванівка Сімферопольського повіту Таврійської губернії заарештовано 5 грудня 1921 р. за підозрою в недавній службі в Російській армії генерала П. Врангеля. Колегія Кримської НК постановила Поповича Івана Карповича і ще 2 його односельчан ув'язнити в концтаборі на рік, а решту заарештованих з-під варти звільнити «за відсутністю обвинувального матеріалу».</p> <p>Відомостей про реабілітацію репресованих фігурантів у справі немає</p>
8	10.03.1921	08696. 1921	Следственное дело по обвинению Чудинова Н.И., Кузина А.К.	<p>Виходець із дворян Гур'ївської волості Херсонського повіту Херсонської губернії Чудинов Микола Васильович та селянин із Орловської губернії (Росія) Кузін Олексій Костянтинович на час арешту проживали в м. Красноармійськ (повітовий центр, таку офіційну радянську назву протягом нетривалого часу 1921 р. мало м. Ялта — <i>упорядник</i>) Таврійської губернії і служили ад'ютантами начальника міського військового гарнізону. Обоє обвинувачено як колишніх врангелівських офіцерів.</p> <p>Слідством установлено, що Чудинов М.В. не обіймав попередньо інкриміновану йому посаду «військового начальника врангелівських військ у м. Аккерман Бессарабської губернії», а був лише «писарем в Аккерманського начальника», після чого вступив до лав Червоної армії. Обвинувачення стосовно Кузіна О.К. також не знайшли підтвердження.</p> <p>За постановою Красноармійського особливого морського відділення ОВ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів фігурантів справи з-під варти звільнено</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
9	13.03.1921	08303. 1921	Следственное дело по обвинению Горы Е.С.	<p>Дворянин за походженням Гора Євген Сергійович народився і проживав у м. Феодосія Таврійської губернії, на час арешту працював механіком на міській електростанції. Його заарештовано 17 січня 1921 р. як денікінського і врангелівського пособника.</p> <p>Слідчі органи мали відомості про те, що двоє синів фігуранта справи служили у «зведеному гвардійському полку Добровольчої армії» та брали участь у розстрілі 25 комуністів у Феодосії, а сам обвинувачуваний викривав місцевих комуністів і червоноармійців.</p> <p>13 березня 1921 р. Кримська НК постановила Гору Є.С. з-під варти звільнити за недостатністю доказів скоєння ним «контрреволюційних злочинів» та з урахуванням клопотання з місця роботи щодо його звільнення як незамінного фахівця</p>
10	02.04.1921	021856. 1921	Следственное дело по обвинению Никош И.И. и др.	<p>Нікоша Іллю Івановича та інших жителів Керчі (загалом 4 особи) засуджено за вироком реввійськтрибуналу Східного узбережжя Криму до 10 років ув'язнення в концтаборі з примусовими роботами на Донбасі. Їх обвинувачено як членів команди врангелівського військового катера «Нікола Пашич», що 2 травня 1920 р. брав участь у раптовому нападі на Маріупольський порт, захопленні радянського катера «Республіканець» і виведенні його до Криму.</p> <p>21 квітня 1921 р. усіх засуджених звільнено з-під варти комісією з упровадження в життя постанови військового революційного комітету Криму «Про помилування осіб, які брали участь у злочинах проти радянської влади».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури АРК від 16 червня 1995 р. фігурантів справи реабілітовано
11	11.04.1921	07402. 1921	Следственное дело по обвинению Мельницкого А.Е.	<p>Мельницький Олександр Єліодорович, уродженець м. Умань Київської губернії (повітовий центр; із 1932 р. — райцентр Київської, а з 1954 р. — Черкаської областей), тривалий час утримувався під вартою як полонений військовослужбовець Білої армії.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний із травня 1919 р. до серпня 1920 р. обіймав посаду помічника начальника господарської частини Феодосійського артилерійського складу, а надалі командував батальйоном 1-го стрілецького полку 2-го армійського корпусу генерала В. Вітковського й 19 листопада 1920 р. потрапив у полон на Чонгарському мосту Сиваського (Перекопського) перешийка.</p> <p>За постановою президії ВНК Мельницького О.Є. звільнено з-під варти й направлено в розпорядження окружного військового комісара. Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає</p>
12	11.04.1921	021859. 1921	Следственное дело по обвинению Языджи В.Г. и др.	<p>За справою проходять Язиджі Василь Григорович та інші жителі Феодосії (загалом 5 осіб), з яких 3 колегія Керченської НК постановила розстріляти, а 2 — ув'язнити в концтаборі на 5 років і на рік відповідно. Їх обвинувачено як військовослужбовців 5-го Віленського й 52-го Черкезького полків 2-ї кінної дивізії врангелівської армії.</p> <p>За висновком прокуратури АРК від 16 червня 1995 р. усіх репресованих реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються пакети з особистими документами її фігурантів</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
13	05.05.1921	08612. 1921	Следственное дело по обвинению Дойче Н.А и др.	<p>Жительку м. Євпаторія (повітовий центр) Таврійської губернії Дойче Наталію Антонівну і 3 червоноармійців дислокованого в місті 413-го полку 46-ї Катеринославської стрілецької дивізії Збройних сил України і Криму (далі — ЗСУК) заарештовано в березні — квітні 1921 р. За висновком особливого відділення при зазначеній дивізії усіх обвинувачено в попередній співпраці із врангелівськими правоохоронними органами, а також в бандитизмі та пограбуваннях.</p> <p>Для добування фактичних доказів провини, обвинувачуваних разом зі слідчими матеріалами перепроваджено до Севастополя в розпорядження ОВ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів. За результатами додаткового розслідування очевидної провини фігурантів справи не встановлено і їх усіх звільнено з-під варті застосуванням першотравневої амністії</p>
14	09.05.1921	08637. 1921	Следственное дело по обвинению Мишиной А.И.	<p>Уродженка Тверського повіту Тверської губернії (Росія) Мішина Анна Іванівна на час арешту проживала в Ялті. Її заарештовано за обвинуваченням у стосунках з «бандою біло-зелених» та переховуванні ворожої друкарської машинки.</p> <p>За постановою Ялтинського політбюро Кримської НК Мішину А.І. звільнено з-під варті за недоведеністю провини з установленням за нею подальшого оперативного нагляду як за «неблагодійним елементом»</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
15	15.05.1921	08620. 1921	Следственное дело по обвинению Граковой К.И. и др.	<p>Гракову Ксенію Іванівну й інших жителів Севастополя (загалом 4 особи) засуджено за вироком реввійськтрибуналу узбережжя Чорного й Азовського морів до 5 років ув'язнення в концтаборі як врангелівських пособників. Одночасним застосуванням першотравневої амністії всіх з-під варти звільнено під підписку про добровільний виїзд із території Криму.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігуранти справи підтримували стосунки зі співробітниками контррозвідки Білої армії як обслуговуючий персонал (економка, кухарка, кур'єр і машиніст)</p>
16	19.05.1921	012756. 1921	Следственное дело по обвинению Масюка В.М.	<p>Уродженець Гродненського повіту Гродненської губернії (з 1921 р. територія Польщі, нині — Республіки Білорусь) Масюк Василь Михайлович на час арешту проживав у Феодосії, був членом РКП(б) і служив у міській міліції. Його обвинувачено в попередній службі у врангелівській армії у військовому званні «фельдфебель» та знущаннях над військовополоненими червоноармійцями.</p> <p>19 травня 1921 р. ПП ОДПУ по Криму постановило Масюка В.М. звільнити з-під варти застосуванням першотравневої амністії з одночасним виключенням з лав РКП(б)</p>
17	21.05.1921	021868. 1921	Следственное дело по обвинению Мансурского Я.С.	<p>Мансурського Якуба Сулеймановича, уродженця Євпаторії, колегія Кримської НК постановила розстріляти. Його обвинувачено як колишнього співробітника врангелівської контррозвідки.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи, приховавши попередню «контрреволюційну» діяльність, вступив на службу до Євпаторійського</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>відділення ОВ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів. Під час проходження служби був викритий також у злочинній провокаційній і спекулятивній діяльності.</p> <p>За висновком прокуратури АРК від 15 вересня 1995 р. Мансурського Я.С. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається фотографія фігуранта</p>
18	28.05.1921	012757. 1921	Следственное дело по обвинению Соловьева Е.С. и др.	<p>Соловйова Євгена Сергійовича й інших жителів Євпаторії (загалом 12 осіб 18-річного віку) заарештовано Євпаторійським особливим відділенням ОВ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів за обвинуваченням у створенні в січні 1921 р. підпільної білогвардійської організації.</p> <p>Згідно з обвинувальним висновком підпільники готували кілька терактів (замах на життя головного уповноваженого наркомату Охорони здоров'я РСФРР Д. Ульянова та учасників міської партійної конференції), після чого планували пробратися в гори і приєднатися до повстанців, очолюваних колишніми врангелівськими офіцерами.</p> <p>Слідчі матеріали передано на розгляд до Кримської НК, колегія якої постановила всіх обвинувачуваних звільнити з-під варті на підставі першотравневої амністії.</p> <p>За висновком прокуратури АРК від 16 червня 1995 р. фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
19	11.11.1921	08729. 1921	Следственное дело по обвинению Маркуса А.С.	<p>Маркуса Абрама Соломоновича, жителя Сімферополя заарештовано 2 листопада 1921 р. за обвинуваченням у приналежності до категорії «антирадянського контрреволюційного елементу».</p> <p>11 листопада мала колегія Кримської НК постановила Маркуса А.С. звільнити з-під варту застосуванням амністії ВЦВК з нагоди чергової річниці «жовтневої революції»</p>
20	29.11.1921	08695. 1921	Следственное дело по обвинению Дорошинского Н.В. и др.	<p>За справою проходять Дорошинський Микола Володимирович та інші жителі м. Феодосія Кримської АСРР (загалом 4 особи). Усіх заарештовано за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації та поширенні антирадянської літератури.</p> <p>29 листопада 1921 р. колегія Феодосійської НК постановила фігурантів справи з-під варту звільнити за недостатністю доказів скоєння ними «контрреволюційних» злочинів, виявлену в них шкідливу літературу конфіскувати</p>
21	09.03.1923	07398. 1922–1923	Следственное дело по обвинению Пипко А.С. и Нестроева В.А.	<p>За справою проходять уродженець с. Іванівське Мелітопольського повіту Таврійської губернії Пипко Андрій Степанович та уродженець Полтави Нестроев Василь Анатолійович. Восени 1922 р. вони нелегально прибули на Кримський півострів із м. Варна (Болгарія) на судні «Іван-Ваза» й відразу ж були заарештовані контррозвідувальним відділом ДПУ Криму як емісари «Кубанської контррозвідки генерала Муравйова», що прибули для організації козачих повстань.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами Піпко А.С. з 1919 р. служив артилеристом у гвардійських частинах денікінської та врангелівської армій, у листопаді 1920 р. разом з військами евакуювався до м. Тирново (Болгарія); Нестроев В.А. до кінця квітня 1922 р. співпрацював з англійською, а з травня того ж року — із французькою розвідками, на допитах окреслив структуру англійської розвідки в Туреччині.</p> <p>9 березня 1923 р. до Севастопольського окрвдділу ДПУ надійшла вказівка негайно переправити затриманих у розпорядження Кримського політуправління, але на шляху до Сімферополя вони втекли з-під варти й були оголошені в розшук.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою втечі фігурантів справи</p>
22	26.10.1924	022607, тт. 1–3. 1924	Следственное дело по обвинению Москаленко А.Я. и др.	<p>За справою проходять Москаленко Олександр Якович та інші жителі Керчі й Севастополя (загалом 16 осіб), з яких 6 засуджено за вироком ревтрибуналу (уточнити назву карального органу та встановити дату винесення вироку не вдалося) до розстрілу, а решту — до 2–10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Усіх обвинувачено як колишніх співробітників Севастопольської і Керченської «охранки» й жандармських управлінь, які, зокрема, брали участь у боротьбі проти більшовицького підпілля та співпрацювали з контррозвідкою Білої армії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>26 жовтня 1924 р. Головний суд Кримської АСРР ухвалив замінити попередньо винесені за справою смертні вироки на 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією.</p> <p>За висновком прокуратури АРК від 13 травня 1998 р. фігурантів справи визнано обґрунтовано засудженими й такими, що реабілітації не підлягають.</p> <p>У справі зберігаються особисті документи репресованих.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою вищезазначеної ухвали Головного суду Кримської АСРР</p>
23	05.12.1924	07441. 1924–1925	Следственное дело по обвинению Пашкевича К.Ф.	<p>Пашкевича Карла Францовича, жителя Сімферополя, ОН при ПП ОДПУ по Криму постановила виселити за межі Кримського півострова із позбавленням права проживання в 6 визначених містах держави на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього поручика денікінської Добровольчої армії: служив, зокрема, на бронепотязі «Олексій», брав участь у боях з частинами Червоної армії на території України й Криму.</p> <p>20 лютого 1925 р. ОН при ПП ОДПУ по Криму ухвалила попередньо визначені обмеження в місцях проживання стосовно Пашкевича К.Ф. скасувати</p>
24	05.12.1924	07457. 1924	Следственное дело по обвинению Бурлей С.С.	<p>Дворянку за походженням Бурлей Софію Степанівну, жительку Севастополя, заарештовано за обвинуваченням у поширенні «контрреволюційних» поглядів на попередньо впровадженій більшовицькою владою червоний терор у Криму.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурантка справи була вдовою померлого в міській більшовицькій в'язниці контрадмірала Бурлея Сергія Івановича — колишнього градоначальника Севастополя (1913–1917 рр.), командувача Українсько-Кримської флотилії ВМС Української Держави (1918 р.), помічника командира Севастопольського порту (1920 р.). Їхнього сина Всеволода, врангелівського офіцера, у квітні 1921 р. разом із дружиною розстріляно «за участь у контрреволюційній змові проти радянської влади».</p> <p>За постановою ОН при колегії ОДПУ провадження слідчої справи припинено, Бурлей С.С. з-під варти звільнено, але залишено під оперативним наглядом як «політично неблагонадійний елемент»</p>
25	09.06.1925	07463. 1925	Следственное дело по обвинению Соколовской М.А.	<p>Соколовську Матрону Андріївну, жительку Сімферополя, заарештовано 10 березня 1925 р. за обвинуваченням в організації підтримки Білої армії в Криму.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурантка справи, велика землевласниця із с. Веселе Мелітопольського повіту, під час громадянської війни переїхала до Сімферополя, де організувала й очолила «дамську спілку» для надання діяльної допомоги Білій армії. Жінки організовували збір коштів та агітаційні заходи на підтримку денікінських і врангелівських військ.</p> <p>За висновком прокуратури Кримської АСРР від 7 квітня 1925 р. Соколовська М.А. заслужувала на виселення за межі півострова. Водночас її звільнено з-під варти під підписку про невиїзд.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				9 червня того ж року колегія ОДПУ постановила застосуванням амністії ВЦВК стосовно Соколовської М.А. її підписку про невіїзд анулювати й провадження слідчої справи припинити
26	30.06.1925	07460 1924–1925	Следственное дело по обвинению Лисовецкого В.Н.	<p>Лисовецького Віктора Миколайовича, льотчика 2-ї окремої розвідувальної авіаескадрильї, дислокованої в м. Смоленськ (Росія), заарештовано Севастопольським окрвідділом ДПУ за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності в роки громадянської війни».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи був одним з організаторів курултаївського карального загону в Гурзуфському районі Кримської АСРР, брав участь у розстрілах членів РКП(б) і в мобілізації кримчан до лав Добровольчої армії.</p> <p>За постановою колегії ОДПУ від 30 червня 1925 р. Лисовецького В.М. звільнено з-під варти з наданням дозволу його використання в цивільній авіації</p>
27	09.1925 р.	02909. 1925	Следственное дело по обвинению Керимова С.А. и др.	<p>За справою проходять 5 жителів кримськотатарського с. Демірджі Ялтинського району Кримської АСРР (нині с. Лучисте Алуштинської міськради АРК), зокрема Керимов Сеттар Абдул, Османов Аким та Босняєв Муртаза. У листопаді 1925 р. ОН при ПП ОДПУ по Криму постановила вислати всіх за межі півострова як колишніх денікінських і врангелівських пособників та «контрреволюційний елемент».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані «під час громадянської війни підтримували Білий рух, виступали проти зміцнення місцевого осередку РКП(б), закликали</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>односельчан до боротьби з радянською владою». М. Босняев 1920 р. ще й добровільно служив у кавалерійському полку врангелівської армії у військовому званні «ефрейтор» та брав участь у переслідуванні червоних партизанів.</p> <p>За висновком прокуратури АРК від 4 жовтня 1995 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
28	19.06.1927	012369. 1927	Следственное дело по обвинению Рябченко П.В.	<p>Уродженець м. Старий Крим Феодосійського повіту Таврійської губернії Рябченко Павло Васильович на час арешту проживав на залізничній станції Таганаш (нині ст. Солоне Озеро) Джанкойського району Кримської АСРР і працював шкільним учителем. Його обвинувачено як колишнього «контрреволюціонера, денікінського та врангелівського пособника».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний восени 1917 р. підтримував Комітет порятунку Батьківщини і революції, очолюваний головою щойно поваленого більшовиками Тимчасовому уряду О. Керенським; під час громадянської війни служив дільничним приставом у с. Владиславівка Перекопського повіту Таврійської губернії (нині Новогригорівської сільради Нижньогірського району АРК), «брав участь в арештах революційно настроєних робітників і селян, підтримував стосунки з офіцерами та жандармами Білої армії».</p> <p>19 червня 1927 р. Сімферопольське відділення дорожньо-транспортного відділу (далі — ДТВ) ОДПУ Сталінської (нині Придніпровської) залізниці постановило Рябченка П.В. з-під варті звільнити, а слідчу справу стосовно нього припинити за недоведеністю провини</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
29	29.06.1927	09517. 1927	Следственное дело по обвинению Стоянова М.С.	<p>Уродженець м. Єлисаветград Херсонської губернії (з 1924 р. місто звалося Зінов'ївськ, з 1934 р. — Кірове, з 1939 р. — Кіровоград, а з 2016 р. — Кропивницький) дворянин Стоянов Михайло Степанович, на час арешту служив червонофлотцем на есмінці «Шаумян» у Севастополі. Його заарештовано 10 червня 1927 р. Зінов'ївським окрвідділом ДПУ УСРР за обвинуваченням у «підбурюванні населення до масових заворушень».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи 1919 р. служив «ад'ютантом полковника Павлова — начальника контррозвідки денікінської Добровольчої армії в Києві».</p> <p>За постановою ОВ ОДПУ Чорноморського флоту Стоянова М.С. звільнено з-під варти за недоведеністю провини</p>
30	18.11.1927	011367. 1927	Следственное дело по обвинению Михайлова С.П.	<p>Уродженець м. Кишинів Бессарабської губернії (на той час губернський центр Російської імперії, нині столиця Республіки Молдова) Михайлов Сергій Петрович на час арешту проживав у м. Ялта Кримської АСРР. Його заарештовано як колишнього військовослужбовця старої російської та уенерівської армій, а також учасника антибільшовицького повстанського руху.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи був племінником Московського патріарха Тихона; на початку 1918 р. брав участь у «петлюрівському збройному нальоті» на управління червоного коменданта м. Кобеляки (повітовий центр) Полтавської губернії, 1921 р. оперував у кримських лісах в партизанському загоні («банді біло-зелених»), а 1925 р. намагався нелегально перейти радянсько-турецький кордон, за що півтора місяці перебував під арештом.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За постановою ОН при колегії ОДПУ від 18 листопада 1927 р. Михайлова С.П. звільнено з-під варті застосуванням амністії з нагоди 10-ї річниці «жовтневої революції»
31	28.09.1929	07914. 1929	Следственное дело по обвинению Евстафиева М.И.	<p>Євстафієва Модеста Івановича, жителя Севастополя, заарештовано як колишнього білогвардійця-карателя.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи після повернення додому з німецького полону служив у врангелівській контррозвідці у військовому званні поручика, брав участь в арештах представників більшовицького підпілля в Криму, а також в облаштуванні артилерійських оборонних укріплень на Ак-Монайській та Перекоп-Сиваській позиціях. Після захоплення півострова Червоною армією став червоноармійцем 51-ї стрілецької дивізії, а надалі — службовцем відділення РТВ ВНК ст. Севастополь.</p> <p>За постановою ОВ ОДПУ Морських сил і берегової оборони Чорного й Азовського морів Євстафієва М.І. з-під варті звільнено за недоведеністю провини і справу стосовно нього припинено</p>
32	04.02.1930	07915. 1929–1930	Следственное дело по обвинению Федулаевой А.И.	<p>Уродженка м. Ташкент (Узбекистан) росіянка Федулаєва Анна Іллівна на час арешту проживала в Севастополі. Її заарештовано 19 листопада 1929 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» під час громадянської війни.</p> <p>У матеріалах слідства містяться відомості про співпрацю Федулаєвої А.І. з правоохоронними органами Української Держави та ЗСПР у справі «викриття революціонерів», а також</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>про її братів, генерала та штабскапітана Білої армії, які покинули Крим у листопаді 1920 р. і невдовзі емігрували до Франції. Зокрема, учасник російсько-японської та Першої світової воєн Георгіївський кавалер генерал-майор Леонід Федулаєв 1918 р. служив у Катеринославі у складі 8-го корпусу Війська Української Держави, після повалення Гетьманату разом із корпусом приєднався до Білого руху, командував артилерійськими полком та дивізіоном у Криму, у складі врангелівської Російської армії брав участь у боях на території Північної Таврії.</p> <p>4 лютого 1930 р. ОВ ОДПУ Морських сил і берегової оборони Чорного й Азовського морів постановив провадження слідчої справи припинити, а Федулаєву А.І. з-під варті звільнити за відсутністю складу злочину</p>
33	22.05.1930	07488. 1929–1930	Следственное дело по обвинению Джемилева А.А.	<p>За справою проходять Джемільов Абдул Азіс та інші жителі Феодосії (загалом 6 осіб кримськотатарської національності). Їх заарештовано за обвинуваченням в контрреволюційній і націоналістичній діяльності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігуранти справи в роки громадянської війни були учасниками контрреволюційного руху Курултаю, виступали із закликом об'єднатися навколо національної директорії під гаслом: «Крим для кримців!», підтримували Білий рух, були членами призовної комісії з набору солдат у врангелівську армію. Надалі обвинувачувані вступили до національної партії кримських татар «Міллі-Фірка», закликали до боротьби з радянською владою та зриву заходів щодо колективізації на селі.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком засідання трійки при ПП ОДПУ по Криму Джемільова А.А. засуджено до 3 років ув'язнення в концтаборі, а решту фігурантів справи звільнено з-під варти за недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури АРК від 30 серпня 1995 р. Джемільова А.А. реабілітовано</p>
34	16.05.1936	0186. 1936	Следственное дело по обвинению Фетта Сеит-Абла Мамута	<p>Фетта Сеит-Абла Мамута, жителя с. Дерекой Ялтинського району Кримської АРСР (1945 р. село перейменовано на Ущельне, а 1968 р. стало частиною Ялти), заарештовано 26 лютого 1936 р. за обвинуваченням у службі впродовж 1918–1919 рр. у Білій армії, причетності до вбивства червоного партизана Мамзінова, подальшому ворожому ставленні до радянської влади й незаконному зберіганні зброї.</p> <p>16 травня 1936 р. прокурор Кримської АРСР зі спеціальних справ постановив слідчу справу припинити, а Фетта С.М. з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності</p>
35	19.01.1939	0196. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Ранюка Н.К.	<p>Ранюка Миколу Кузьмича, уродженця с. Березова Лука Гадяцького повіту Полтавської губернії, засуджено за вироком військтрибуналу Чорноморського флоту до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено в антирадянській агітації. На момент порушення кримінальної справи фігурант уже відбував покарання у феодосійській виправно-трудоцій колонії № 7 за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності». Він заявляв ув'язненим, що «ще не всіх розстріляли петлюрівці».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами Ранюк М.К. з кінця 1918 р. служив в Армії УНР; наступного року потрапив у полон до денікінців і був мобілізований до Добровольчої армії, але невдовзі втік додому; тоді ж був призваний до лав РСЧА, звідки також дезертирував і за все це притягувався до кримінальної відповідальності.</p> <p>11 листопада 1939 р. військова колегія Верховного суду СРСР ухвалила вирок військтрибуналу Чорноморського флоту залишити в силі.</p> <p>За висновком прокуратури АРК від 15 грудня 1993 р. Ранюка М.К. реабілітовано</p>
36	22.12.1939	02907 1938–1939	Следственное дело по обвинению Шатского В.Л.	<p>Уродженець Бессарабської губернії Шатський Володимир Леонідович на час арешту служив у Севастополі командиром підводного човна. Його заарештовано за обвинуваченням у приховуванні свого соціального походження та «проведенні шпигунської діяльності на Чорноморському флоті».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи як син білогвардійського полковника впродовж 1917–1920 рр. був членом «білогвардійської буржуазної організації «Бой-Скаут»».</p> <p>За вироком військтрибуналу Чорноморського флоту Шатського В.Л. з-під варті звільнено у зв'язку з недостатністю зібраних доказів його провини</p>

Архівний підрозділ УСБУ у Вінницькій області

Виконавці: Михайло Бурдяк (2012–2014),
Ганна Кривдюк (з 2015).
Відповідальні: Ігор Солотвінський (2012–2015),
Руслан Колесюк (2016–2019),
Павло Чопляк (з 2019).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	20.04.1920	28862-фп. 1920	Дело по обвинению Граневского Петра Прохоровича	<p>Граневського Петра Прохоровича, жителя м. Шаргород Могилівського повіту Подільської губернії, за вироком реввійськтрибуналу 14-ї армії засуджено до ув'язнення в концтаборі «до завершення громадянської війни» та позбавлення політичних прав на 10 років. Його обвинувачено як такого, що 1919 р. після встановлення радянської влади служив начальником міліції 5-го району (Шаргородська волость), але в період тимчасової окупації повіту денікінцями перейшов до них на службу приставом державної варти, що свідчило про його «безпринципність і готовність служити будь-якій владі».</p> <p>За постановою реввійськтрибуналу 14-ї армії від 5 травня 1920 р. Граневського П.П. звільнено з-під варти у зв'язку із тим, що «здійснений ним злочин підпадав під дію Декрету ВУЦВК «Про амністію до Дня святкування 1-го Травня»».</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 24 вересня 1996 р. Граневського П.П. реабілітовано</p>
2	15.06.1920	28875-фп. 1920	Дело по обвинению Солобаева Анисима Корнеевича	<p>Солобаєва Онисія Корнійовича, жителя м. Літин (повітовий центр) Подільської губернії, засуджено за вироком реввійськтрибуналу 14-ї армії при 8-й Червоній козацькій дивізії до розстрілу. Його обвинувачено як такого, що, попри службу старшим міліціонером, волосним</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				головою та начальником дільничної міліції, підтримував стосунки (листувався) з петлюрівським отаманом Я. Шепелем. За висновком прокуратури Вінницької області від 31 жовтня 1996 р. Солобаєва О.К. реабілітовано
3	02.07.1920	27996-фп. 1920	Дело по обвинению Вельского Франца Иосифовича	Вельського Франца Йосиповича, жителя с. Юрківка Могилівського повіту (нині, ймовірно, Тульчинського району Вінницької області), поляка за національністю, засуджено за вироком реввійськтрибуналу 14-ї армії при 60-й стрілецькій дивізії до ув'язнення в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено у звеличванні польського війська та сприянні йому в травні 1920 р. у знищенні артилерійського підрозділу Червоної армії. За висновком прокуратури Вінницької області від 15 липня 1993 р. Вельського Ф.Й. реабілітовано
4	04.07.1920	28864-фп. 1920	Дело по обвинению Гамкова Степана Денисовича	Гамкова Степана Денисовича, жителя с. Чернятинська Слобідка Межирівської волості Літинського повіту, засуджено за вироком реввійськтрибуналу 14-ї армії при 8-й Червоній козацькій дивізії до ув'язнення в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено в тому, що 1918 р. служив вартовим гетьманської державної варти, 1919 р. — рядовим Армії УНР, а надалі ухилився від мобілізації до лав Червоної армії. За висновком прокуратури Вінницької області від 24 вересня 1996 р. Гамкова С.Д. реабілітовано

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
5	07.10.1920	28863-фп. 1920	Дело по обвинению Полищука Георгия Яковлевича	<p>Поліщука Георгія Яковича, жителя с. Широка Гребля Хмельницької волості Літинського повіту Подільської губернії (нині Хмельницького району Вінницької області), засуджено за вироком відділу реввійськтрибуналу 14-ї армії при 41-ї дивізії до ув'язнення в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як «польсько-петлюрівського шпигуна».</p> <p>13 грудня 1920 р. зазначений реввійськтрибунал обмежив термін ув'язнення Поліщуку Г.Я. 1 роком на підставі амністії, оголошеної з нагоди 3-ї річниці «жовтневої революції». А 24 березня 1921 р., очевидно, цей же каральний орган, але вже як відділ реввійськтрибуналу КВО при 41-й окремії кадровій стрілецькій бригаді, ухвалив залишити фігуранта справи в концтаборі на 8 місяців.</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 24 серпня 1996 р. Поліщука Г.Я. реабілітовано</p>
6	16.10.1920	29176-фп. 1920	Дело по обвинению Волощука Г.А.	<p>Волощука Григорія Олексійовича, жителя м. Могилів Подільської губернії (повітовий центр; із 1923 р. окружний центр м. Могилів-Подільський, нині райцентр Вінницької області), засуджено до розстрілу за постановою колегії ВС реввійськтрибуналу при 41-й дивізії Червоної армії. Його обвинувачено як учасника антибільшовицького збройного повстання, що відбулося в Могилеві в червні — липні 1919 р. Вирок виконано того ж дня.</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 25 січня 1999 р. Волощука Г.О. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
7	18.10.1920	28911-фп. 1920	Дело по обвинению Тарасовского Петра Федоровича	<p>За справою проходить житель с. Мурафа Ямпільського повіту Подільської губернії (волосний центр, нині у складі Шаргородського району Вінницької області) Тарасовський Петро Федорович, на час арешту — виконувач обов'язків начальника місцевої міліції. За вироком ревізійського трибуналу 14-ї армії при штабі в м. Первомайськ (місто утворилося у травні 1919 р. об'єднанням 3 поселень: м. Ольвіополь Єлисаветградського повіту, містечок Богопіль Балтського повіту і Голта Ананьївського повіту; нове місто стало повітовим центром Одеської губернії, надалі окружним центром, а нині є райцентром Миколаївської області) його засуджено до розстрілу як «денікінського й петлюрівського карателя». Смертний вирок виконано 20 жовтня 1920 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Тарасовський П.Ф. восени 1919 р. за місцем проживання вступив до денікінського карального загону під командуванням поручика Сахарова і брав участь у репресіях стосовно єврейського населення Ямпільського повіту. Навесні 1920 р. за влади УНР обвинувачуваний служив у Ямпільській повітовій міліції і викривав місцевих жителів, які співпрацювали з більшовиками.</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 22 листопада 1996 р. Тарасовського П.Ф. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи й фотографії фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
8	05.04.1921	27998-фп. 1921	Дело по обвинению Петруня Иллариона Моисеевича	<p>Петруня Іларіона Мусійовича, жителя м. Ладижин Гайсинського повіту Подільської губернії, ОВ ВНК при реввійськраді 9-ї Кубанської армії Кавказького фронту постановив розстріляти. Його обвинувачено в тому, що після служби 1919 р. в денікінській армії ухилився від реєстрації в органах влади як білий офіцер, а під час перебування в містах Краснодар та Армавір (Росія) видавав себе за кандидата у члени РКП(б).</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 15 липня 1993 р. Петруня І.М. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається фотографія фігуранта</p>
9	11.05.1921	27641-фп. 1921	Дело по обвинению Сеньковского Теофила Ипполитовича	<p>Сеньковського Теофіла Іполитовича, жителя с. Кіблич Гайсинського повіту, засуджено за вироком відділу реввійськтрибуналу КВО при 8-й Червоній козацькій дивізії до розстрілу. Його обвинувачено в «проведенні контрреволюційній агітації і злочинній підтримці контрреволюціонерів». Смертний вирок виконано 13 травня 1921 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний, обіймаючи посаду агента Гайсинської повітової продовольчої комісії, «зрадницьки поставив харчі бандитам петлюрівського отамана А. Волинця».</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 11 січня 1996 р. Сеньковського Т.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
10	06.06.1921	12486-фп. 1921	Следственное дело по обвинению Бугова И.Ф. и др.	<p>За справою проходять 7 жителів м. Ямпіль (на той час повітовий центр Подільської губернії, а нині райцентр Вінницької області). За вироком реввійськтрибуналу Подільської губернії Бугова Івана Федоровича та ще 4 фігурантів засуджено до 5 років позбавлення волі із застосуванням суспільно-виправних робіт. Їх обвинувачено як учасників антибільшовицького повстання, що відбулося 4 лютого 1921 р. у Ямполі та навколишніх селах. Водночас до репресованих застосовано амністію V Всеукраїнського з їзду рад і винесене покарання визнано умовним, у зв'язку зі «щиросердним визнанням» ними провини. Зелінського Віктора Григоровича від покарання звільнено за недоведеністю провини, а слідчу справу стосовно Вінницького Семена Івановича припинено у зв'язку з його смертю під час перебування під вартою.</p> <p>За висновками прокуратури Вінницької області від 31 травня, 3 липня та 15 серпня 1995 р. усіх репресованих фігурантів справи реабілітовано</p>
11	06.08.1921	29263-фп. 1921	Дело по обвинению Самуся Павла Ивановича	<p>Уродженець с. Опришки Кременчуцького повіту Полтавської губернії Самусь Павло Іванович на час арешту проживав у м. Жмеринка Подільської губернії. Його затримано 29 червня 1921 р. в прикордонній зоні прикордонниками Південного прикордонного особливого відділення ОВ ВНК при КВО за підозрою у шпигунстві та зв'язках із учасниками підпільних уенерівських організацій декількох населених пунктів Подільської губернії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Відомостей про ймовірне засудження й подальшу долю фігуранта у справі немає.</p> <p>27 грудня 1999 р. прокуратура Вінницької області постановила провадження кримінальної справи стосовно Самуся П.І. припинити за невстановленням у його діях складу злочину.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки рапорту відповідального співробітника про виконання доручення начальника секретно-оперативної частини Подільської ГНК щодо перевірки оперативної інформації стосовно заарештованого</p>
12	07.03.1922	29267-фп, тт. 1–2. 1922	Следственное дело по обвинению Берлинского К.П. и др.	<p>За справою проходять Берлінський Кирило Павлович та інші селяни Ямпільського повіту (загалом 28 осіб). Колегія Могилівської ПНК постановила 17 фігурантів розстріляти, 3 — ув'язнити в концтаборі на 5 років і 2 — на 3 роки. 6 осіб, котрі unikли арешту, оголошено поза законом і подано в розшук. Усіх обвинувачено як таких, що впродовж 1921–1922 рр. готували збройний виступ на підтримку Армії УНР, у разі її вторгнення з-за кордону.</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 21 вересня 2006 р. репресованих фігурантів справи реабілітовано</p>
13	16.05.1924	29262-фп. 1924	Дело по обвинению Гальчевской Марии Аксентьевны	<p>Гальчевську Марію Оксентівну, уродженку містечка Лиса Гора (волосний центр) Єлисаветградського повіту Херсонської губернії, ОН при колегії ОДПУ постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Її обвинувачено як дружину полковника Армії УНР Гальчевського Якова Васильовича (отамана Орла) — на той час командувача повстанськими загонами й організаціями Правобережжя.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Вінницької області від 4 березня 2003 р. Гальчевську М.А. реабілітовано
14	18.04.1925	28565-фп. 1925	Дело по обвинению Лещука Федора Илларионовича и др.	<p>За справою проходять четверо жителів Києва. Їх заарештовано за обвинуваченням у намірах поновити 1924 р. діяльність «Всеукраїнського селянського повстанського комітету». За вироком НС Київського губсуду одного з фігурантів засуджено до 5 років позбавлення волі без суворої ізоляції, другого — до 5 років позбавлення волі умовно з випробувальним терміном протягом 3 років, третього — до 1 року позбавлення волі умовно.</p> <p>За тим же вироком зазначеного на обкладинці справи Лещука Федора Іларіоновича з-під варти звільнено за недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 9 серпня 1995 р. репресованих фігурантів справи реабілітовано</p>
15	09.06.1928	29041-фп. 1927–1928	Следственное дело по обвинению Щербанюка Ивана Григорьевича и др.	<p>За справою проходять житель поселення Токарівського фарфорового заводу Волинської округи Матковський-Щербанюк Іван Григорович і його сестра Щербанюк Варвара Григорівна, жителька с. Новофастів Бердичівської округи.</p> <p>Щербанюка І.Г. заарештовано за обвинуваченням у перебуванні 1919 р. в петлюрівському повстанському загоні, очолюваному його батьком. Заарештований помер у в'язниці.</p> <p>За вироком НС Бердичівського окрсуду Щербанюк В.Г. засуджено до 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та подальшим виселенням на 5 років до Старобільської округи. Її обвинувачено у шпигунстві на користь Польщі.</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 20 вересня 1997 р. Щербанюк В.Г. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
16	03.01.1929	28149-фп. 1928	Дело по обвинению Стовпяка Михаила Демьяновича и др.	<p>За справою проходять 7 жителів сіл Турбів та Сиваківці Вахнівського району Вінницької округи. Колегія ОДПУ постановила Стовпяка Михайла Дем'яновича розстріляти, ще 5 селян — ув'язнити в концтаборі на 3–10 років. Їх обвинувачено як таких, що у 1924–1925 рр. перебували в «контрреволюційній петлюрівській організації», брали участь у пограбуваннях кооперативів й окремих громадян із метою добування коштів для організації та особистих потреб.</p> <p>За тією ж постановою одного з підсудних з-під варті звільнено за недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 6 жовтня 1993 р. усіх репресованих реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається 19 фотографій, вилучених у фігурантів</p>
17	03.06.1929	27747-фп. 1929	Уголовное дело по обвинению Лавренчука Ивана, Братковского Кондрата и др.	<p>За справою проходять 5 жителів с. Гопчиця Погребищенського району Бердичівської округи. Колегія ОДПУ постановила Лавренчука Івана Авксентійовича і Скрипника Никифора Кириловича розстріляти, а Братковського Кіндрата Онисимовича, Москальчука Данила Антоновича та Храбана Степана Тимофійовича — ув'язнити в концтаборі на 10 років. Тією ж постановою смертний вирок засудженим замінено на 10 років ув'язнення в концтаборі. Усіх обвинувачено в тому, що впродовж 1920–1924 рр. брали активну участь в антибільшовицькому повстанському русі як повстанці петлюрівського диверсійного загону отамана І. Трейка, а після одержання амністії не розірвали стосунків з отаманом, трималися разом і проводили «контрреволюційну агітацію петлюрівського характеру».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновками прокуратури Вінницької області від 25 січня 1993 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються процесуальні фотографії репресованих</p>
18	23.07.1929	28866-фп. 1929	Дело по обвинению Гаевского Николая Степановича	<p>Гаєвського Миколу Степановича, жителя м. Жмеринка Вінницької округи, засуджено за вироком НС окр-суду до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Його обвинувачено як такого, що 1919 р. служив у контррозвідці та «Юнацькій школі» Армії УНР, а 1928 р. сприяв близькому родичу уникнути переслідування органів ДПУ.</p> <p>За висновком прокуратури Вінницької області від 24 вересня 1996 р. Гаєвського М.С. реабілітовано</p>
19	18.03.1933	1598-фп. 1933	Дело по обвинению Нагороднюк Лидии Ивановны	<p>Жительку с. Мовчани Станіславчицького району Вінницької області Нагороднюк Лідію Іванівну, заарештовано облвідділом ДПУ УСРР у березні 1933 р. у ході «зачищення прикордонної смуги» за обвинуваченням у листуванні й таємних зустрічах із рідним братом-емігрантом Бартощуком Родіоном Івановичем.</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про Бартощука Р.І. як колишнього хорунжого Армії УНР і повстанця загону отамана Я. Гальчевського, який емігрував до Польщі, але час від часу нелегально відвідував родичів.</p> <p>Згідно з обвинувальним висновком облвідділу ДПУ УСРР Нагороднюк Л.І. підлягала засланню на Північ на 3 роки. Але відповідного рішення ОН при колегії ОДПУ у справі немає. Натомість на обвинувальний висновок нанесено рукописну відмітку про звільнення підслідної за ордером № 6064 від 27 квітня 1933 р.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				30 листопада 1999 р. прокуратура Вінницької області постановила провадження справи стосовно Нагороднюк Л.І. припинити. Анотацію впорядковано за датою нанесення відмітки про звільнення фігурантки справи

Архівний підрозділ УСБУ у Дніпропетровській області

Виконавці: Дмитро Тельний (2012–2013),
Наталія Башмакова (з 2014).

Відповідальні: Тетяна Нечай (2012–2013),
Дмитро Тельний (2013),
Наталія Башмакова (з 2014).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	03.03.1919	П-27549. 1919	Дело по обвинению Малинки А.Ф.	Малинку Олексія Фроловича, жителя Катеринослава, слідча колегія Катеринославської ГНК постановила розстріляти заочно й оголосила поза законом у зв'язку із завчасною втечею з місця проживання. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності». Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний за Гетьманату обіймав посаду помічника Катеринославського повітового старости, накладав на селян примусові побори у вигляді контрибуції й організував каральні акції стосовно учасників повстанського руху. За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 27 лютого 1999 р. Малинку О.Ф. реабілітовано

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
2	21.03.1919	П-27546. 1919	Дело по обвинению Бондаренко П.С.	<p>Уродженець с. Бригадирівка Кобеляцького повіту Полтавської губернії (колишній волосний і районний центри, а нині у складі Козельщинського району Полтавської області) Бондаренко Пантелеймон Семенович на час арешту проживав на ст. Шмакове Катерининської залізниці (нині Придніпровської залізниці, в межах м. Кривий Ріг). Слідча колегія Катеринославської ГНК постановила його розстріляти за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за влади гетьмана підпоручик Бондаренко служив у 8-му корпусі Війська Української Держави, дислокованому в Катеринославі. Внаслідок підписання П. Скоропадським стратегічного союзного договору з отаманом Війська Донського генералом П. Красновим 8-й корпус, складений, переважно, із росіян (колишніх військовослужбовців імператорської армії), вирушив до Криму в розпорядження ЗСПР. А фігурант справи залишився в місті та після повалення Гетьманату на певний час став сотником новоствореного Українського республіканського коша, який очолив отаман Горобець (Гаврило Воробйов, один із лідерів Катеринославського осередку УСДРП та організаторів вільного козацтва на Катеринославщині — <i>упорядник</i>).</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 16 лютого 1999 р. Бондаренка П.С. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
3	21.03.1919	П-27547. 1919	Дело по обвинению Лагутчева Г.Г.	Лагутчева Георгія Григоровича, жителя Катеринослава, слідча колегія Катеринославської ГНК постановила розстріляти. Його обвинувачено у викритті за влади Директорії УНР більшовиків і радянських активістів, які залишилися проживати в місті. За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 лютого 1999 р. Лагутчева Г.Г. реабілітовано
4	14.04.1919	П-27548. 1919	Дело по обвинению Герасимова А.П.	Герасимова Олександра Петровича, жителя м. Верхньодніпровськ (повітовий центр) Катеринославської губернії, слідча колегія Катеринославської ГНК постановила розстріляти. Його обвинувачено як такого, що за Гетьманату служив у Веселотернівській (с. Веселі Терни — волосний центр) державній варті та брав участь у переслідуванні місцевих комуністів і членів їх родин. За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 лютого 1999 р. Герасимова О.П. реабілітовано. До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема його посвідчення від 15 серпня 1918 р. як старшого вартового 6-ї ділянки державної варті Веселотернівської волості Верхньодніпровського повіту, а також атестат від 1 грудня 1917 р. про проходження тримісячного курсу навчань, виданий Верхньодніпровським повітовим військовим начальником рядовому О. Герасимову

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
5	17.12.1920	П-27366. 1920	Дело по обвинению Гаврилова В.П.	Гаврилова Віктора Петровича, уродженця Харкова, ОВ ВНК при реввійськраді 1-ї кінної армії постановив розстріляти. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності».
				Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи добровільно вступив до лав махновської армії під час її перебування в антиврангелівській коаліції з більшовиками і півтора місяці служив «писарем у канцелярії 3-ї роти». Під арешт обвинувачуваний потрапив після ліквідації врангелівського фронту й оголошення недавніх союзників-махновців поза законом. За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 26 серпня 1997 р. Гаврилова В.П. реабілітовано
6	25.03.1921	П-27583. 1921	Дело на Бугайкова Я.П.	Бугайкова Якова Петровича, жителя с. Волоське Катеринославського повіту Катеринославської губернії, трійка Катеринославської ГНК постановила розстріляти. Його обвинувачено як повстанця загону отамана М. Брови, у складі якого протягом 1918–1920 рр. брав участь у боях з частинами Червоної армії, а також у «вбивствах та пограбуваннях населення Катеринославській губернії». За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 30 червня 1999 р. Бугайкова Я.П. реабілітовано

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
7	09.04.1921	П-27564. 1920–1921	Дело по обвинению Михайлова П.А.	<p>Уродженець Верхньодніпровська Михайлов Павло Антонович на час арешту вчителював у с. Прочне (так у справі) Покровського району Дніпровського повіту Таврійської губернії. Надзвичайна трійка ОБ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів постановила його розстріляти за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами колишнього прапорщика старої російської армії П. Михайлова викрито в переховуванні від представників місцевої влади денікінських офіцерів та в проведенні серед селян «контрреволюційної агітації».</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 19 квітня 1999 р. Михайлова П.А. реабілітовано</p>
8	26.07.1928	П-26201. 1928	Дело по обвинению Веселовского И.Д.	<p>Уродженець с. Свистунове-Петрівське Синельниківського району Дніпропетровської округи (так у справі, ймовірно с. Петро-Свистунове нині сусіднього Вільнянського району Запорізької області — <i>упорядник</i>) Веселовський Іван Дем'янович на час арешту проживав і служив священником «тихонівської орієнтації» в с. Дерезуватка Новомосковського району Дніпропетровської округи (так у справі; ймовірно, с. Дерезувате нині сусіднього Синельниківського району Дніпропетровської області — <i>упорядник</i>).</p> <p>За вироком НС Криворізького окрсуду його засуджено до 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією: обвинувачено в «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний у червні 1919 р. в м. Нікополь (колишній волосний центр Катеринославського повіту, що на час провадження справи був райцентром Криворізької округи; нині райцентр Дніпропетровської області) підтримував тісні стосунки з організаторами масового антибільшовицького повстання, у серпні того ж року ініціював видачу денікінцям місцевих більшовиків, яких невдовзі розстріляли.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 30 серпня 1993 р. Веселовського І.Д. реабілітовано</p>
9	24.04.1929	П-17225. 1929	Дело на Бигму П.М. и Прохоренко Т.А.	<p>За справою проходять жителі с. Дерезуватка Новомосковського району Бігма Петро Михайлович і Прохоренко Тихон Панасович. За вироком НС Дніпропетровського окрсуду першого з них засуджено до 3 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та подальшим обмеженням у правах на 2 роки, другого — до 1 року позбавлення волі із суворою ізоляцією. Обох обвинувачено у згуртуванні навколо себе місцевих «куркулів», саботажі колективізації, хлібозаготівлі та інших заходів радянської влади на селі.</p> <p>До уваги взято також попередню «контрреволюційну діяльність» Бігми П.М.: службу в Армії УНР та викриття денікінцям односельчан, пов'язаних з більшовицьким підпіллям.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 12 жовтня 1998 р. Бігму П.М. та Прохоренка Т.П. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
10	13.01.1931	П-16762. 1930–1931	Дело на Литвина К.Г.	<p>Литвина Клима Гордійовича, жителя с. Роздори Синельниківського району, засуджено за вироком райсуду до 4 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшими обмеженням у правах і заборонаю проживання в межах колишньої Дніпропетровської округи (скасованої як одиниця адміністративного поділу незадовго до оголошення вироку) на 5 років. Його обвинувачено як такого, що влітку 1930 р. проводив серед односельчан «контрреволюційну» агітацію, спрямовану проти колективізації, хлібозаготівлі та інших заходів радянської влади на селі.</p> <p>У матеріалах слідства згадано також про стосунки фігуранта справи 1919 р. з Кирилом Тенетою — командиром карального загону денікінського кінного корпусу генерала А. Шкуро.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 10 липня 1998 р. Литвина К.Г. реабілітовано</p>
11	14.01.1931	П-26398. 1930–1931	Дело на Бабку Г.И.	<p>Бабку Григорія Івановича, жителя с. Вільні Хутори Верхньодніпровського району (нині Дніпропетровської області), засуджено за вироком суду 4-го району Верхньодніпровська до 6 років ув'язнення у ВТТ із подальшими обмеженням у правах і виселенням за межі колишньої Дніпропетровської округи на 5 років. Його обвинувачено у проведенні серед односельчан восени 1930 р. агітації проти хлібозаготівлі та колективізації.</p> <p>У слідчих матеріалах містяться відомості про службу обвинувачуваного 1919 р. в денікінському каральному загоні пристава Чернишова.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 травня 1995 р. Бабку Г.И. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
12	01.02.1931	П-26396. 1930–1931	Дело на Шевченко В.И., Куницкого М.Д.	<p>Шевченка Василя Івановича та Куницького Максима Даниловича, жителів с. Тернуватка Божедарівського району (нині Софіївського району Дніпропетровської області), засуджено за вироком райсуду до 4 років ув'язнення в концтаборі з подальшими обмеженням у правах на 3 роки та заборону проживання в межах колишніх Дніпропетровської та суміжних округ на 5 років. Обоє обвинувачено у проведенні восени 1930 р. серед односельчан «контрреволюційної» агітації, спрямованої проти хлібозаготівлі й колективізації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігуранти справи під час громадянської війни підтримували стосунки з колишнім місцевим поміщиком Цибульським і його синами (білими офіцерами) й переховували останніх у власних будинках.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 травня 1995 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
13	12.02.1931	П-26386. 1930–1931	Дело на Панченко М.В.	<p>Панченка Мойсея (Мусія) Васильовича, жителя с. Павлоградські Хутори Павлоградського району, засуджено за вироком райсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшими обмеженням у правах і заборону проживання в межах колишньої Дніпропетровської округи на 5 років. Його обвинувачено як такого, що навесні 1930 р. проводив серед односельчан «контрреволюційну» агітацію, спрямовану проти заходів радянської влади на селі.</p> <p>Ураховано також приналежність фігуранта справи 1918 р. до сільського осередку прогетьманського Союзу хліборобів-власників.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 26 травня 1995 р. Панченка М.В. реабілітовано
14	18.03.1931	П-16798. 1931	Дело на Булду П.Л.	<p>Булду Порфирия Леонтьевича, жителя с. Смоловівка (існувало до вересня 1985 р.) Царичанського району, засуджено за вироком райсуду до 6 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації проти колективізації та інших заходів радянської влади на селі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни обвинувачуваний підтримував місцеві «банди Краси́ла та Кипри́ча»: викривав бандитам червоних партизанів, надавав гроші харчі та житло, а ще тривалий час переховував у власному помешканні «начальника Кобеляцької петлюрівської варти».</p> <p>4 квітня 1964 р. президія Дніпропетровського облсуду постановила попередній судовий вирок стосовно Булди П.Л. відмінити за недостатністю зібраних доказів його провини, провадження кримінальної справи припинити</p>
15	21.03.1931	П-16604. 1931	Дело на Акимченко М.Г.	<p>Акимченка Мокія Григоровича, жителя с. Олександропіль Межівського (нині, очевидно, Петропавлівського — <i>упорядник</i>) району, засуджено за вироком райсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ із обмеженням у правах та заборонаю повертатися до місця постійного проживання ще на 5 років. Як основну провину йому інкриміновано проведення серед односельчан антиколгоспної агітації. Враховано також службу обвинувачуваного 1919 р. в денікінській армії та подальше перебування в місцевій «куркульській банді Осадчого».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 28 липня 1998 р. Акимченка М.Г. реабілітовано
16	21.03.1931	П-16754. 1931	Дело на Шевченко А.Т.	<p>Шевченка Оксентія Трохимовича, жителя с. Олександропіль Межівського району, засуджено за вироком райсуду до 3 років ув'язнення в загальних місцях утримання (далі — ЗМУ) із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено в саботажі колективізації, хлібозаготівлі й інших заходів радянської влади на селі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Шевченко О.Т. за часів Гетьманату й денікінської окупації співпрацював із місцевою державною вартою, викривав їй пробільшовицьки настроєних односельчан і червоних партизанів.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 30 червня 1998 р. Шевченка О.Т. реабілітовано</p>
17	21.03.1931	П-16799. 1931	Дело на Вовка А.С.	<p>Вовка Олексія Спиридоновича, жителя с. Дрони Царичанського району, засуджено за вироком райсуду до 5 років позбавлення волі у віддаленій місцевості з подальшими обмеженням у правах і заборонаю проживання на території УСРР на такий же термін. Репресованого обвинувачено в «контрреволюційній» агітації, спрямованій проти колективізації, хлібозаготівлі та інших заходів радянської влади на селі.</p> <p>Згідно з матеріалами слідства впродовж 1920–1921 рр. Вовк А.С. перебував у повстанському загоні уенерівського отамана А. Левченка і навесні 1921 р., зокрема, брав участь у вбивстві односельчан — голови комнезаму та членів його родини.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 28 липня 1998 р. Вовка О.С. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
18	22.03.1931	П-16602. 1931	Дело на Шепеля Т.Ф.	<p>Уродженець с. Комісарівка (волосний центр) Верхньодніпровського повіту Шепель Тимофій Пилипович на час арешту проживав у розташованому неподалік с. Іванівка Божедарівського (нині, певно, П'ятихатського — <i>упорядник</i>) району. За вироком райсуду його засуджено до 4 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років за обвинуваченням в антирадянській та антиколгоспній агітації.</p> <p>Слідством також встановлено, що Шепель Т.П. 1918 р. перебував у волосному осередку Союзу хліборобів-власників, викривав німецьким окупаційним військам більшовицьких активістів Комісарівки, двох з яких було страчено, а 1919 р. підтримував місцеву «банду Полинська»: надавав їй харчі й оселю для постою.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 8 червня 1998 р. Шепеля Т.П. реабілітовано</p>
19	22.03.1931	П-16603. 1931	Дело на Коваленко Е.Я.	<p>Коваленка Єлисея Яковича, жителя с. Алферове Божедарівського району (так у справі; нині про це село, яке мало б бути в межах Криничанського, П'ятихатського чи Софіївського районів Дніпропетровської області, інформації не виявлено — <i>упорядник</i>) засуджено за вироком райсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антиколгоспної агітації і саботажі всіх заходів радянської влади на селі.</p> <p>Фігуранта справи викрито також у пособництві 1918 р. німецьким та австро-угорським окупаційним військам і підтримці 1919 р. (грошима й харчами) місцевої проденікинської «куркульської банди Глухого-Третьяка».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 23 червня 1998 р. Коваленка Є.Я. реабілітовано
20	22.03.1931	П-26371. 1931	Дело на Селиванова И.Т.	<p>Селіванова Івана Тимофійовича, жителя с. Богдано-Вербки Межівського району (нині Петропавлівського району Дніпропетровської області), засуджено за вироком райсуду до 4 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості з подальшими обмеженням у правах і заборонаю проживання в межах колишньої Дніпропетровської округи на 5 років. Його обвинувачено у проведенні навесні 1931 р. серед односельчан «контрреволюційної агітації проти заходів радянської влади на селі.</p> <p>Ураховано також перебування фігуранта справи під час громадянської війни в місцевій «куркульській банді Осадчого» та участь у боях із червоноармійцями.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 27 березня 1995 р. Селіванова І.Т. реабілітовано</p>
21	22.03.1931	П-26391. 1931	Дело на Фурсова И.В.	<p>Фурсова Івана Васильовича, жителя х. Авдотівка Божедарівського району (нині однойменне село Софіївського району), засуджено за вироком райсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на такий же термін. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації проти колективізації, хлібозаготівлі та інших заходів радянської влади на селі.</p> <p>Слідством також встановлено те, що 1919 р. обвинувачуваний підтримував тісні стосунки з місцевими «бандами Буняка та Горбенка», в яких перебував його син Степан; викривав «бандитам» односельчан — недавніх червоних партизанів.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 травня 1995 р. Фурсова І.В. реабілітовано
22	05.04.1931	П-16600. 1931	Дело на Боженко П.И.	<p>Боженка Павла Івановича, жителя с. Бородаївські Хутори Верхньодніпровського району, засуджено за вироком Дніпропетровського міжрайсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшими обмеженням у правах і виселенням за межі колишньої Дніпропетровської округи на 5 років. Його обвинувачено у проведенні серед односельчан навесні 1931 р. антирадянської та антиколгоспної агітації.</p> <p>Слідством також встановлено попередню «контрреволюційну» діяльність обвинувачуваного: 1918 р. викривав німецьким окупаційним військам червоних партизанів та інших «революційно настроєних» селян, тоді ж був членом волосної земської управи.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 23 липня 1998 р. Боженка П.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема повістку від Катеринославського губернатора, що надійшла йому як виборцю Верхньодніпровського повіту. 6 лютого 1907 р. він мав прибути до Катеринославської губернської земської управи для участі у виборах 9 членів Державної Думи по Катеринославській губернії</p>
23	14.04.1931	П-16760. 1931	Дело на Белицкого В.А.	Білицького Василя Олексійовича, жителя с. Петропавлівка Межівського району (нині райцентр Дніпропетровської області) засуджено за вироком райсуду до 3 років ув'язнення у ЗМУ з подальшим обмеженням у правах на такий же термін.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Йому інкриміновано проведення контрреволюційної агітації проти колективізації, хлібозаготівлі та інших заходів радянської влади на селі.</p> <p>В обвинувальному висновку також наголошено на пособництві фігуранта справи денікінцям: постачанні їм харчів та фуражу, викритті серед односельчан червоних партизанів; на подальшому підтриманні стосунків із «куркульською бандою Осадчого».</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 28 липня 1998 р. Білицького В.О. реабілітовано</p>
24	15.04.1931	П-16601. 1930–1931	Дело на Католика К.Ф.	<p>Католика Карпа Федотовича, жителя с. Миколаївка Божедарівського (нині, ймовірно, Дніпропетровського чи Софіївського — <i>упорядник</i>) району, засуджено за вироком райсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на такий же термін. Його обвинувачено у проведенні восени 1930 р. серед односельчан «контрреволюційної» агітації проти заходів радянської влади на селі, а також у пособництві під час громадянської війни «гайдамакам» (напевне, одному з гайдамацьких формувань Війська Української Держави — <i>упорядник</i>) та каральним загонам окупаційної Білої армії.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 4 червня 1998 р. Католика К.Ф. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
25	15.04.1931	П-16538. 1931	Дело на Ялового П.Л.	<p>Ялового Порфирія Лук'яновича, жителя ст. Милорадівка Божедарівського району (станція нині в межах однойменного селища Криничанського району), засуджено за вироком райсуду до 7 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 4 роки. Його обвинувачено у проведенні серед односельчан антирадянської та антиколгоспної агітації.</p> <p>В обвинувальному висновку наголошено також на попередній «контрреволюційній» діяльності фігуранта справи: 1918 р. викривав червоних партизанів австрійським окупаційним військам під час їх перебування на залізничній станції, а 1919 р. надавав притулок, гроші й харчі повстанцям загону уенерівського отамана Іванова.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 29 травня 1998 р. Ялового П.Л. реабілітовано</p>
26	15.04.1931	П-16574. 1931	Дело на Жира Д.А.	<p>Жира Данила Андрійовича, жителя с. Ханделеївка Павлоградського району (нині с. Новов'язівське Юр'ївського району Дніпропетровської області), засуджено за вироком райсуду до 7 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості з подальшим обмеженням у правах і виселенням за межі району на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської та антиколгоспної агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи під час громадянської війни перебував у місцевому осередку Союзу хліборобів-власників, а також у складі «банди Кривокуба» тероризував населення та брав участь у вбивствах червоних партизанів.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 29 травня 1998 р. Жира Д.А. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
27	16.04.1931	П-16595. 1931	Дело на Михайлюка И.К.	<p>Уродженець с. Даньківці Ізяславського повіту Волинської губернії (нині Ізяславського району Хмельницької області) Михайлюк Йосип Костянтинівич на час арешту проживав у поселенні № 8/9 Смоленської сільради Божедарівського (нині Криничанського) району. За вироком райсуду його засуджено до 4 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 5 років: обвинувачено у проведенні серед односельчан антирадянської й антиколгоспної агітації.</p> <p>Слідством установлено також приналежність обвинувачуваного до петлюрівського карального загону, який наприкінці 1918 р. переслідував «революційно настроєне» населення Волині.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 8 червня 1998 р. Михайлюка Й.К. реабілітовано</p>
28	16.04.1931	П-17184. 1931	Дело на Гармаша М.Н.	<p>Гармаша Михайла Микитовича, жителя с. Водяне Божедарівського (нині Криничанського) району засуджено за вироком райсуду до 2 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антиколгоспної агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи 1918 р. підтримував за місцем проживання німецькі й австрійські окупаційні війська: надавав військовим помешкання, гроші й харчі, а 1919 р. підтримував тісні стосунки з місцевою «бандою Поляна».</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 8 липня 1998 р. Гармаша М.М. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
29	24.04.1931	П-26393. 1931	Дело на Крупского Е.С.	<p>Крупського Євстафія Семеновича, жителя с. Олексіївка Павлоградського району (нині Дніпропетровської області), засуджено за вироком райсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості з подальшим обмеженням у правах на такий же термін. Йому інкриміновано проведення восени 1930 р. серед односельчан «контрреволюційної» агітації, спрямованої проти хлібозаготівлі та колективізації.</p> <p>До уваги взято також факт служби фігуранта справи 1919 р. рядовим у денікінській Добровольчій армії.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 травня 1995 р. Крупського Є.С. реабілітовано</p>
30	12.05.1931	П-26390. 1930–1931	Дело на Пестушка А.П.	<p>Уродженець с. Комісарівка Верхньодніпровського повіту Пестушко Андрій Порфирович на час арешту проживав у с. Перше Травня Верхньодніпровського району і працював завучем у школі сусіднього с. Далекий Рим (нині с. Самоткань). Фігуранта справи засуджено за вироком Дніпропетровського міжрайсуду до 6 років ув'язнення у ВТТ із подальшими обмеженням у правах, виселенням за межі колишньої Дніпропетровської округи й заборонаю працювати вчителем на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні за місцем роботи «антирадянської контрреволюційної агітації».</p> <p>Слідством також встановлено, що впродовж 1919–1920 рр. Пестушко А.П. підтримував тісні стосунки з «бандою Степового» (Степовою повстанською дивізією уенерівського отамана Степового (Пестушка Костянтина Юрійовича, відомого ще як отаман Блакитний), який,</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>імовірно, мав родинні зв'язки з репресованим — <i>упорядник</i>), що оперувала, зокрема, на території Верхньодніпровського повіту.</p> <p>27 липня 1931 р. Верховний суд УСРР ухвалив покарання репресованому пом'якшити до 3 років позбавлення волі у ЗМУ без виселення за межі округи, а в решті обмежень попередній вирок залишити в силі.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 травня 1995 р. Пестушка А.П. реабілітовано</p>
31	27.05.1931	П-16597. 1931	Дело на Бовкуна К.Ф.	<p>Бовкуна Карпа Федоровича, жителя с. Мар'ївка Божедарівського (нині, певно, Софіївського) району, засуджено за вироком райсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на такий же термін. Його обвинувачено в послідовному ворожому ставленні до радянської влади і проведенні антиколгоспної агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. Бовкун К.Ф. викривав австро-угорським окупаційним військам червоних партизанів та більшовицьких активістів. Стосовно 25 викритих ним односельчан було застосовано тілесні покарання. 1919 р. обвинувачуваний підтримував стосунки з місцевою «куркульською бандою Глухого-Третьяка» денікінської орієнтації, в якій перебував його син Кирило. Упродовж 1923–1924 рр. фігурант справи обіймав посаду церковного старости, а 1930 р. був розкуркулений.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 16 червня 1998 р. Бовкуна К.Ф. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
32	31.05.1931	П-26368. 1930–1931	Дело на Чуприну И.Ф.	<p>Чуприну Івана Федоровича, жителя й церковного старосту с. Попова Балка Петриківського району (так у справі; можливо, йдеться про с. Попово-Балівку, а нині Балівку Дніпровського району Дніпропетровської області — <i>упорядник</i>), засуджено за вироком райсуду до 5 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на такий же термін. Його обвинувачено у проведенні навесні 1931 р. серед односельчан агітації проти заходів радянської влади на селі.</p> <p>Обвинувачуваному інкриміновано також «контрреволюційну» діяльність під час громадянської війни: приналежність до «петлюрівської банди» отамана А. Левченка, «участь у пограбуваннях селян і страті червоних партизанів».</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 березня 1995 р. Чуприну І.Ф. реабілітовано</p>
33	31.05.1931	П-26369. 1930–1931	Дело на Куля С.С.	<p>Куля Степана Степановича, жителя с. Петриківка (райцентру), засуджено за вироком райсуду до 6 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено в тривалому ворожому ставленні до радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний активно підтримував тимчасово встановлену в регіоні владу УНР та агітував односельчан її захищати зі зброєю в руках, а навесні 1931 р. проводив у селі «контрреволюційну» агітацію, спрямовану проти колективізації та хлібозаготівлі.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 березня 1995 р. Куля С.С. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
34	09.06.1931	П-16576. 1931	Дело на Чижика П.Н.	<p>Чижика Павла Никаноровича, жителя с. В'язівка Павлоградського району, засуджено за вироком суду м. Павлоград до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості з подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні серед односельчан антирадянської та антиколгоспної агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1918–1919 рр. обвинувачуваний у складі місцевої «банди Білоуса» брав участь у тероризуванні населення і вбивствах червоних партизанів на території Павлоградського повіту Катеринославської губернії.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 29 травня 1998 р. Чижика П.Н. реабілітовано</p>
35	24.06.1931	П-26389. 1930–1931	Дело на Горобця Г.Н.	<p>Горобця Герасима Микитовича, жителя с. Водяне Магдалинівського району (нині Дніпропетровської області), засуджено за вироком райсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшими обмеженням у правах і виселенням за межі колишньої Дніпропетровської округи на 5 років. Його обвинувачено у проведенні з-поміж односельчан тривалої антирадянської та антиколгоспної агітації, організації жіночої «волинки».</p> <p>Обвинувачуваному також інкриміновано перебування 1919 р. в «банді Чернова» та участь у боях з червоноармійцями поблизу Катеринослава.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 травня 1995 р. Горобця Г.М. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
36	20.07.1931	П-26372. 1931	Дело на Орлова В.Г.	<p>Орлова Віктора Григоровича, жителя с. Софіївка (райцентр, із 1957 р. — однойменне смт), засуджено за вироком райсуду до 6 років ув'язнення у ВТТ із подальшими обмеженням у правах і виселенням за межі УСРР на 5 років. Його обвинувачено у проведенні навесні 1931 р. серед односельчан «контрреволюційної» агітації, спрямованої проти заходів радянської влади на селі.</p> <p>До уваги взято також службу обвинувачуваного 1919 р. в денікінській армії.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 березня 1995 р. Орлова В.Г. реабілітовано</p>
37	29.07.1931	П-26370. 1931	Дело на Минку С.Р.	<p>Мінку Свиридона Романовича, жителя с. Новомиколаївка (так у справі; нині, ймовірно, с. Миколаївка — <i>упорядник</i>) Софіївського району, засуджено за вироком райсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ із подальшими обмеженням у правах і виселенням за межі УСРР на 5 років. Його обвинувачено як такого, що 1921 р. брав активну участь у збройному селянському спротиві організації в селі комнезаму, а навесні 1931 р. проводив серед односельчан антирадянську агітацію.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 березня 1995 р. Мінку С.Р. реабілітовано</p>
38	19.02.1932	П-26321. 1931–1932	Дело на Борцова И.Г.	<p>Борцова Івана Григоровича, жителя м. Кам'янське Дніпропетровської області, засуджено за вироком ВС Дніпропетровського міжрайсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено як такого, що 1918 р. перебував у повстанському</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>формуванні отамана Н. Григор'єва, у складі якого «брав участь у пограбуваннях населення, вбивствах радянських активістів та їхніх прихильників»; 1919 р. співпрацював з денікінською контррозвідкою.</p> <p>За постановою президії Дніпропетровського облсуду від 22 червня 1994 р. Борцова І.Г. реабілітовано</p>
39	17.04.1932	П-26394. 1932	Дело на Пирго В.С.	<p>Пірго Василя Сергійовича, жителя с. Малоляниського Старомикольського району (так у справі, з 1924 по 2016 рр. Володарського району, нині Никольського району Донецької області — <i>упорядник</i>), засуджено за вироком райсуду до 4 років ув'язнення у ЗМУ з подальшим обмеженням у правах на такий же термін. Його обвинувачено у проведенні навесні 1931 р. серед односельчан антирадянської та антиколгоспної агітації, а також у підтримці впродовж 1919–1920 рр. білогвардійців під час їх військових протистоянь із червоноармійцями.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 22 травня 1995 р. Пірго В.С. реабілітовано</p>
40	18.04.1933	П-24251. 1933	Дело на Почту И.Р.	<p>Почту Івана Романовича, голову колгоспу с. Широке Верхньодніпровського району Дніпропетровської області, засуджено за вироком облсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ із конфіскацією майна й подальшими обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено як такого, що проводив шкідницьку роботу, спрямовану на дискредитацію заходів радянської влади на селі, зрив посівної кампанії та виконання плану хлібозаготівлі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи впродовж 1918–1919 рр. служив в Армії УНР, а 1920–</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>1921 рр. очолював організований з односельчан повстанський загін.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 11 травня 1990 р. Почту І.Р. реабілітовано</p>
41	02.02.1935	П-24307. 1935	Дело на Бондарева И.И.	<p>Уродженець с. Гатище Вовчанської волості Вовчанського повіту Харківської губернії Бондарев Іван Ілліч на час арешту проживав у Дніпропетровську. За вироком спецколегії Дніпропетровського облсуду його засуджено до 7 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки як послідовного ворога радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи за Гетьманату служив вартовим Вовчанської волостної державної варти, а після перемоги антигетьманського повстання перейшов на службу до Вовчанської кінної сотні Армії УНР в чині вахмістра. Під час денікінської окупації України обвинувачуваний вступив до лав Добровольчої армії і брав участь у боях з частинами Червоної армії, а 1934 р. проводив антирадянську агітацію серед службовців Дніпропетровського міського земельного відділу.</p> <p>У справі згадується також про попереднє переслідування фігуранта за «контрреволюційну діяльність» на Харківщині: заарештований 1929 р. Харківським окрвідділом ДПУ УСРР, під слідством перебував понад 10 місяців, покараний 5 роками ув'язнення в концтаборі, але вже через неповних 3 місяці умовно-достроково звільнений (див. анотацію № 47 за АКС № 014341 АТЗ УСБУ в Харківській області).</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 11 травня 1990 р. Бондарева І.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
42	08.05.1938	П-24619. 1938	Дело на Гулого Т.К.	<p>Гулого Тимофія Кононовича, жителя Дніпропетровська, засуджено за вироком лінійного суду Сталінської залізниці до 5 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні за місцем роботи (працював машиністом на міській залізничній станції) «контрреволюційної агітації, спрямованої на дискредитацію заходів партії та уряду».</p> <p>Слідством установлено також службу обвинувачуваного наприкінці 1918 — на початку 1919 рр. в Армії УНР по мобілізації.</p> <p>За висновком прокуратури Дніпропетровської області від 5 листопада 1991 р. Гулого Т.К. реабілітовано</p>
43	20.01.1939	П-24187. 1938–1939	Дело на Ковтуна Є.Ф.	<p>Ковтуна Юхима Пилиповича, жителя Дніпропетровська, засуджено за вироком лінійного суду Сталінської залізниці до 4 років позбавлення волі. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної агітації, спрямованої на дискредитацію заходів партії та уряду, Сталінської Конституції та виборів до Верховної Ради СРСР».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами після повалення Гетьманату і встановлення влади Директорії УНР фігурант справи з 1 грудня 1918 р. по 20 лютого 1919 р. служив дільничним комісаром на ст. Нікополь.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 19 квітня 1990 р. Ковтуна Ю.П. реабілітовано</p>
44	22.04.1939	П-24931. 1938	Дело на Хмеля А.Н.	<p>Хмеля Олексія Микитовича, жителя смт Карнаухівка Дніпродзержинського району (з 1963 р. однойменне смт у складі Південного району м. Дніпродзержинськ, якому 2016 р. повернуто історичну назву Кам'янське) Дніпропетровської області,</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>засуджено за вироком ВС Дніпропетровського облсуду до 7 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено як такого, що впродовж 1936–1938 рр. проводив антирадянську націоналістичну агітацію серед працівників Сталінської залізниці, а 1919 р. служив в Армії УНР і брав участь у боях з червоноармійцями поблизу Катеринослава.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури УРСР від 7 травня 1992 р. Хмеля О.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено посвідчення від 28 серпня 1938 р., надане Хмелю О.М. як провіднику вагона 1-го пасажирського відділення Сталінської залізниці</p>
45	26.04.1939	П-24252. 1938–1939	Дело на Красюка М.Г.	<p>Красюка Малофія Григоровича, жителя с. Василівка Софіївського району Дніпропетровської області, засуджено за вироком ВС облсуду до 7 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні серед односельчан-колгоспників антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1919–1920 рр. обвинувачуваний як сотник повстанського загону отамана Федорченка брав участь у вбивствах більшовицьких активістів і пограбуваннях населення Криворізького повіту Катеринославської губернії.</p> <p>11 травня 1990 р. пленум Верховного суду УРСР постановив попередній вирок ВС Дніпропетровського облсуду відмінити і провадження кримінальної справи стосовно Красюка М.Г. припинити за відсутністю складу злочину</p>
46	27.04.1939	П-18894. 1938–1939	Дело на Малаця А.П.	<p>Малаця Арсентія Павловича, жителя с. Олексіївка Нікопольського району Дніпропетровської області,</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні протягом 1938 р. антирадянської агітації серед односельчан-колгоспників, поширенні провокаційних чуток про майбутню війну.</p> <p>В обвинувальному висновку зазначено також те, що 1919 р. фігурант справи за місцем проживання «служив у петлюрівській банді та брав участь у куркульському» збройному повстанні».</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 10 липня 1967 р. попередній вирок Дніпропетровського облсуду стосовно Малаця А.П. скасовано і провадження відповідної кримінальної справи припинено за відсутністю складу злочину</p>
47	22.08.1941	П-24281. 1941	Дело на Паньківа Ф.С.	<p>Уродженець містечка Печеніжин (Австро-Угорщина, нині Коломийського району Івано-Франківської області) Паньків Франц Степанович на час арешту проживав у Дніпропетровську. За вироком військтрибуналу військ НКВС Дніпропетровської області його засуджено до розстрілу як члена ОУН у 19-му будівельному тресті м. Нижньодніпровськ (нині в межах м. Дніпро).</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1914–1916 рр. фігурант справи служив фельдфебелем в українському полку Січових стрільців австро-угорської армії, а протягом 1919–1920 рр. — санітаром при польовому госпіталі Армії УНР.</p> <p>За постановою президії Дніпропетровського облсуду від 22 серпня 1990 р. Паньківа Ф.С. реабілітовано</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Донецькій області

Виконавець: Наталія Дрогобецька (2012–2013).

Відповідальна: Інна Мартиненко.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	20.05.1920	5831-пф. 1920	Следственное дело по обвинению Хотяна Г.Л.	Хотяна Григорія Львовича, уродженця с. Яновщиці Волковизького повіту Гродненської губернії, ОВ ВНК при реввійськраді 9-ї Кубанської армії Кавказького фронту постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як такого, що у 1917–1918 рр. служив у військах УЦР й гетьмана П. Скоропадського. За висновком прокуратури Донецької області від 31 січня 1997 р. Хотяна Г.Л. реабілітовано
2	08.07.1920	37595-пф. 1920	Следственное дело по обвинению Цыпляева П. Г.	Ципляєва Петра Георгійовича, уродженця станиці Каменська Белокалитвенської волості Донецької губернії (так у справі; нині Белокалитвенського району Ростовської області, Росія — <i>упорядник</i>), колегія Донецької ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його обвинувачено як такого, що служив «молодшим урядником» у військових частинах Білої армії. За висновком прокуратури Донецької області від 15 серпня 1995 р. Ципляєва П.Г. реабілітовано
3	14.01.1921	5828-пф. 1920–1921	Следственное дело по обвинению Мацуева В.Л.	Уродженець с. Зеваки Чернігівської губернії (так у справі) Мацуєв Василь Львович на час арешту проживав у м. Слов'янськ Харківської губернії та викладав у міській духовній семінарії. Його обвинувачено як «контрреволюціонера і білогвардійського пособника». Згідно з обвинувальним висновком слідчого ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії справу передано на розгляд надзвичайної трійки. Відомостей про подальшу долю фігуранта немає.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Донецької області від 18 листопада 1996 р. Мацуєва В.Л. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку за справою</p>
4	05.02.1921	5825-пф. 1920–1921	Следственное дело по обвинению Ермоловича Г.И.	<p>Єрмоловича Георгія Івановича, жителя м. Ігрені Новомосковського повіту Катеринославської губернії (нині лівобережний східний район м. Дніпро), заарештовано за обвинуваченням у службі в Добровольчої армії. За постановою військового слідчого відділу реввійськтрибуналу 13-ї армії при 7-й кавалерійській дивізії Південно-Західного фронту матеріали слідства направлено на розгляд колегії зазначеного реввійськтрибуналу, вироку якої у справі немає.</p> <p>Згідно з інформаційною довідкою МВС України Єрмоловича Г.І. засуджено до 5 років позбавлення волі за постановою ВНК від 5 лютого 1921 р.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 18 листопада 1996 р. фігуранта справи реабілітовано</p>
5	16.02.1921	5833-пф. 1921	Следственное дело по обвинению Безмертного С.С.	<p>Безмертного Самуїла Семеновича, жителя с. Мангуш Маріупольського повіту Катеринославської губернії (нині Першотравневого району Донецької області), надзвичайна трійка ОВ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів покарала засланням на Донбас на 2 роки. Його обвинувачено у службі в білогвардійському каральному загоні.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 12 лютого 1997 р. Безмертного С.С. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається фотографія заарештованого</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
6	08.02.1930	30279-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Занеса Н.А.	<p>Занеса Миколу Антоновича, жителя м. Маріуполь (окружний центр), судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила розстріляти. Його обвинувачено у службі в контррозвідці Білої армії та переслідуванні осіб, пов'язаних із більшовицьким підпіллям.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 7 лютого 1990 р. Занеса М.А. реабілітовано</p>
7	08.02.1930	30237-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Монмаря И.Я.	<p>Монмаря Іллю Яковича, жителя с. Ялта Мангушського району Маріупольської округи, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його обвинувачено як колишнього командира врангелівського карального загону, що 1920 р. упокорював пробільшовицьки настроєне населення Приазов'я.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 28 грудня 1989 р. Монмаря І.Я. реабілітовано</p>
8	08.02.1930	30295-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Куницына А.П.	<p>Куницина Анатолія Павловича, уродженця м. Богодухів Харківської губернії (повітовий центр, нині райцентр Харківської області), судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 8 років. Його обвинувачено як колишнього полковника Білої армії, що групував на території Маріупольської округи «реакційний куркульський елемент», займався антирадянською агітацією.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 10 серпня 1989 р. Куницина А.П. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається послужний список фігуранта, складений у січні 1918 р.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
9	15.02.1930	30289-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Великанда Г.Т.	<p>Великанда Григорія Тимофійовича, жителя с. Покровське Артемівського району Артемівської округи (нині Бахмутського району Донецької області), ОН при ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього члена УПСР і націоналістичного товариства «Просвіта», а також військовослужбовця Армії УНР, який останніми роками ще й агітував односельчан проти заходів радянської влади на селі.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 12 січня 1990 р. Великанда Г.Т. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається процесуальна фотографія фігуранта</p>
10	15.02.1930	30306-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Цымбалюка М.А.	<p>Уродженець с. Сліди Шпиківської волості Брацлавського повіту Подільської губернії Цимбалюк Максим Олексійович на час арешту проживав у смт Краматорськ Артемівської округи (з 1932 р. однойменне місто обласного підпорядкування Донецької області, яке із жовтня 2014 р. перебуває у статусі обласного центру) і працював залізничним службовцем. ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити його у ВТТ на 3 роки як колишнього «петлюрівського пособника», який надалі проводив антирадянську агітацію і пропаганду.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 1 грудня 1989 р. Цимбалюка М.О. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
11	17.02.1930	30272-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Шеверева Х.М.	<p>Шеверева Христофора Митрофановича, жителя х. Обрив Будьонівського району Маріупольської округи (нині однойменне селище Новоазовського району Донецької області), судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила розстріляти. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації, а також у службі восени 1920 р. у врангелівському каральному загоні генерала М. Виноградова й переслідуванні повсталого населення Маріупольського повіту.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 1 грудня 1989 р. Шеверева Х.М. реабілітовано</p>
12	18.02.1930	30286-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Кривуна Е.Н.	<p>Кривуна Юхима Никифоровича, жителя х. Кривуни Будьонівського району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила розстріляти. Його обвинувачено в тому, 1919 р. служив в очолюваній генералом П. Оссовським 5-й піхотній дивізії ЗСПР, а останніми роками проводив «контрреволюційну агітацію проти заходів радянської влади на селі».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 23 листопада 1989 р. Кривуна Ю.Н. реабілітовано</p>
13	28.02.1930	30174-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Огеря Г.И.	<p>Уродженець с. Петрове Олександрійського повіту Херсонської губернії Огерь Григорій Іванович на час арешту проживав у с. Іловайськ Сталінської округи (нині однойменне місто Амвросіївського району Донецької області). Трійка при ПП ОДПУ Північнокавказького краю постановила ув'язнити його в концтаборі на 5 років як колишнього махновця, що надалі проводив антирадянську агітацію.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 20 березня 1990 р. Огеря Г.І. реабілітовано.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				У справі зберігається процесуальна фотографія фігуранта
14	06.03.1930	30268-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Костенко А.М.	Костенка Андрія Максимовича, жителя с. Добра Надія Олександрівського району Артемівської округи (нині Донецької області), судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 10 років. Його обвинувачено в тому, що 1919 р. у складі денікінського карального загону Котенка переслідував червоних партизанів і «революційно настроєне» населення Донбасу, а надалі проводив антирадянську агітацію. За висновком прокуратури Донецької області від 21 червня 1990 р. Костенка А.М. реабілітовано
15	06.03.1930	30267-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Костенко А.Д.	Костенка Андрія Дмитровича, жителя х. Іванівський Олександрівського району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила розстріляти. Його обвинувачено в службі 1919 р. в денікінському каральному загоні Котенка й активній участі в переслідуванні червоних партизанів, подальшому проведенні антирадянської агітації. За висновком прокуратури Донецької області від 12 січня 1990 р. Костенка А.Д. реабілітовано
16	06.03.1930	30264-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Костенко В.А.	Костенка Василя Андрійовича, жителя х. Іванівський Олександрівського району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 10 років. Його обвинувачено в службі 1919 р. в денікінському каральному загоні Котенка й участі в переслідуванні червоних партизанів, подальшому проведенні антирадянської агітації. За висновком прокуратури Донецької області від 12 січня 1990 р. Костенка В.А. реабілітовано

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
17	07.03.1930	16800-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Юрченко Я.А.	<p>Юрченка Якова Андрійовича, жителя х. Нововасилівка Олександрівського району, заарештовано 11 лютого 1930 р. за обвинуваченням у попередній добровільній службі в денікінському каральному загоні Котенка й подальшому проведенні антирадянської агітації. За постановою Артемівського окрвідділу ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варти за недостатністю зібраних доказів скоєння злочинів.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 9 червня 1999 р. Юрченка Я.А. реабілітовано</p>
18	11.03.1930	30271-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Стегниенко С.Т.	<p>Стегнієнка Семена Тимофійовича, жителя х. Новоселидівський Селидівського району Сталінської округи, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила покарати засланням на Північ на 3 роки. Його обвинувачено у службі під час громадянської війни в білогвардійському каральному загоні та подальшому проведенні агітації проти всіх запроваджуваних владою сільськогосподарських кампаній.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 10 жовтня 1990 р. Стегнієнка С.Т. реабілітовано</p>
19	11.03.1930	30300-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Науменко М.Я.	<p>Науменка Михайла Яковича, жителя м. Охтирка Харківської округи, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила розстріляти. Його обвинувачено в тому, що 1919 р. служив у «Вовчій сотні» кінного корпусу генерала А. Шкуро Добровольчої армії, а надалі проводив антирадянську агітацію.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 30 вересня 1989 р. Науменка М.Я. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
20	11.03.1930	30305-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Кушнарченко Е.В.	Кушнарченко Єгора Васильовича, жителя с. Петропавлівка Селидівського району Сталінської округи, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила розстріляти. Його обвинувачено в тому, що під час громадянської війни служив у білому каральному загоні Роговського (так у справі), а надалі проводив агітацію проти заходів радянської влади на селі. За висновком прокуратури Донецької області від 12 жовтня 1989 р. Кушнарченко Є.В. реабілітовано
21	17.03.1930	30281-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Сухарева И.М.	Сухарева Івана Михайловича, жителя х. Хомутове Маріупольської округи, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила розстріляти. Його обвинувачено як такого, що 1919 р. служив у каральному загоні Дроздовської дивізії Добровольчої армії, а надалі проводив «контрреволюційну» агітацію проти розкуркулення й колективізації. За висновком прокуратури Донецької області від 12 січня 1990 р. Сухарева І.М. реабілітовано
22	17.03.1930	30283-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Верещака С.М.	Верещака Саву Митрофановича, жителя с. Андріївка Маріупольської округи (так у справі; нині, ймовірно, однойменне смт Бойківського району Донецької області — <i>упорядник</i>), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього «політбандита-махновця», який надалі проводив антирадянську й антиколгоспну агітацію. За висновком прокуратури Донецької області від 23 листопада 1989 р. Верещака С.М. реабілітовано

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
23	24.03.1930	30310-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Харабадота С.И.	<p>Харабадота Семена Ілліча, жителя с. Велика Каракуба (нині с. Роздольне) Старобешівського району Сталінської округи, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити у ВТТ на 10 років. Його обвинувачено як колишнього «білогвардійця-карателя» і невиправного ворога радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни обвинувачуваний добровільно вступив до денікінського карального загону, брав участь у боях проти частин Червоної армії та розстрілах червоних партизанів.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 15 грудня 1989 р. Харабадота С.І. реабілітовано</p>
24	25.03.1930	30273-пф. 1929–1930	Следственное дело по обвинению Севрюкова В.П.	<p>Уродженець залізничної станції Ясинувата (так у справі) Дмитріївського району Сталінської округи Севрюков Василь Павлович на час арешту проживав у райцентрі (1931 р. м. Дмитріївськ перейменовано на Макіївку). Судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити його у ВТТ на 3 роки за обвинуваченням у службі 1920 р. у врангелівській армії та подальшому негативному ставленні до радянської влади.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 1 грудня 1989 р. Севрюкова В.П. реабілітовано</p>
25	08.05.1930	16761-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Феля В.И.	<p>Уродженець колонії Кайзерталь (з 1945 р. с. Золота Долина) Мелітопольського повіту Фель Вільгельм Іванович на час арешту 16 квітня 1930 р. проживав у колонії Розі Люксембург Гришинського району Артемівської округи (нині с. Нове Шахове Добропільського району Донецької області). Його обвинувачено у службі</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>під час громадянської війни в білому каральному загоні Роговського й переслідуванні «революційно настроєних» селян.</p> <p>8 травня 1930 р. Артемівська окрпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів скоєння інкримінованих злочинних дій.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 25 січня 2000 р. Феля В.І. реабілітовано</p>
26	08.05.1930	16801-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Лагутина И.И.	<p>Уродженець с. Тарасівка Гришинського району Артемівської округи (нині Костянтинівського району Донецької області) Лагутін Іван Гнатович на час арешту проживав на х. Орлівка Залізнянського району тієї ж округи (нині Бахмутського району Донецької області). Його заарештовано 19 березня 1930 р. за обвинуваченням у службі в Білій армії, участі в каральних акціях проти мирного населення й подальшому проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>8 травня 1930 р. Артемівська окрпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів скоєння злочинних дій.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 9 червня 1999 р. Лагутіна І.Г. реабілітовано</p>
27	05.06.1930	30284-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Вороны П.Ф.	<p>Ворону Платона Федоровича, жителя х. Місюро-Артюхи Олександрівського району Артемівської округи (нині частина с. Нововодяне сусіднього Добропільського району Донецької області), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				у службі 1919 р. в денікінському каральному загоні Котенка й подальшому проведенні антирадянської агітації. За висновком прокуратури Донецької області від 23 листопада 1989 р. Ворону П.Ф. реабілітовано
28	09.12.1930	16901-пф. 1930	Следственное дело по обвинению Ены А.С.	Єну Андрія Степановича, жителя с. Покровське Артемівського району, заарештовано 26 листопада 1930 р. за обвинуваченням у «боротьбі проти робітничого класу й революційного руху під час проходження служби в Білій армії» та подальшому проведенні антирадянської агітації. За постановою районного прокурора провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варти за недоведеністю провини. За висновком прокуратури Донецької області від 22 квітня 1999 р. Єну А.С. реабілітовано
29	01.01.1931	16235-пф. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Токарева П.С.	Токарева Петра Степановича, жителя с. Времівка Великоянисольського району (нині Великоновосілківського району Донецької області), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила покарати засланням до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього «політбандита-махновця», який надалі проводив тривалу антирадянську агітацію. За висновком прокуратури Донецької області від 29 січня 1990 р. Токарева П.С. реабілітовано
30	09.02.1931	34105-пф. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Журавлева И.Д	Журавльова Івана Дмитровича, жителя м. Слов'янськ (райцентр), судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити у ВТТ на 8 років. Його обвинувачено як «колишнього білогвардійця, який брав активну участь у боротьбі проти радянської влади».

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Донецької області від 19 жовтня 1992 р. Журавльова І.Д. реабілітовано
31	11.02.1931	16804-пф. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Романенко С.И.	<p>Романенка Степана Івановича, жителя м. Артемівськ (раніше окружний центр, на той час і нині райцентр; 23 вересня 2015 р. місту повернуто історичну назву Бахмут) заарештовано 22 жовтня 1930 р. Його обвинувачено у службі в денікінській і врангелівській арміях та подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>За постановою Артемівської дільничної прокуратури провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за недостатністю зібраних доказів скоєння ним злочинних дій.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 9 червня 1999 р. Романенка С.І. реабілітовано</p>
32	12.02.1931	30313-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Бондаря Т.П.	<p>Уродженець м. Старий Остропіль Новоград-Волинського повіту Волинської губернії (на той час центр Остропільської волості, а нині однойменне село Старокостянтинівського району Хмельницької області) Бондар Трохим Павлович на час арешту проживав на ст. Штерівка Донецької залізниці (нині в межах смт Іванівка Антрацитівського району Луганської області). Судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити Бондаря Т.П. у ВТТ на 5 років. Його обвинувачено як колишнього «помічника начальника петлюрівської варти», який надалі проводив антирадянську агітацію.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 31 липня 1989 р. Бондаря Т.П. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
33	15.02.1931	16232-пф. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Зори И.П.	<p>Зорю Івана Павловича, жителя х. Зоря Михайлівської сільради Старокаранського району (с. Стара Карань 1946 р. перейменоване на Гранітне і з 2014 р. перебуває у складі Волноваського району Донецької області, а с. Михайлівка входить до недавнього Тельманівського, а нині Бойківського району тієї ж області), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити у ВТТ на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідчі матеріали містять відомості про службу обвинувачуваного під час громадянської війни в Білій армії та участь у репресіях стосовно революціонерів-повстанців.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 25 грудня 1989 р. Зорю І.П. реабілітовано</p>
34	17.03.1931	16902-пф. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Коренькова А.В.	<p>Уродженець м. Вороніж (Росія) Кореньков Анатолій Володимирович на час арешту проживав у м. Сталіно (нині м. Донецьк) і працював на міському азотному заводі. Його заарештовано за обвинуваченням у «боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» під час служби 1920 р. у врангелівській армії. За постановою Донецького оперсектору ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варті звільнено за недостатністю доказів скоєння ним злочинних дій.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 22 квітня 1999 р. Коренькова А.В. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
35	01.04.1931	16233-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Пальчика Н.С.	<p>Пальчика Миколу Степановича, жителя с. Залізне (райцентр), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила покарати засланням до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено у ворожому ставленні до радянської влади та проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>У слідчих матеріалах також містяться відомості про службу обвинувачуваного під час громадянської війни в Білій армії та участь у каральних акціях проти червоних партизанів.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 25 грудня 1989 р. Пальчика М.С. реабілітовано</p>
36	02.04.1931	16909-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Колосова И.Н.	<p>Колосова Івана Никифоровича, жителя Слов'янська, заарештовано за обвинуваченням у «проведенні контрреволюційної агітації та участі в боротьбі проти робітничого класу й революційного руху під час служби 1919 р. у складі білогвардійського карального загону». За постановою ОН при колегії ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варті звільнено за недостатністю зібраних доказів скоєння ним злочинних дій.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 22 квітня 1999 р. Колосова І.Н. реабілітовано</p>
37	18.04.1931	16240-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Вовченко А.А.	<p>Вовченка Олександра Олексійовича, жителя с. Варварівка Гришинського району (нині Слов'янського району Донецької області), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила покарати засланням до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний під час громадянської війни підтримував тісні стосунки з денікінським каральним загоном, після чого добровільно служив у Білій армії.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 30 листопада 1989 р. Вовченка О.О. реабілітовано</p>
38	07.06.1931	16937-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Павлюченко К.А.	<p>Павлюченка Кузьму Андрійовича, жителя с. Антонівка Павлівського району (нині Мар'їнського району Донецької області) заарештовано 24 березня 1931 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт його участі впродовж 1919–1920 рр. у махновському повстанському русі.</p> <p>7 червня 1931 р. прокурор Донецького оперсектору ДПУ УСРР постановив провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 20 квітня 1999 р. Павлюченка К.А. реабілітовано</p>
39	07.06.1931	16938-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Усенко Т.Ф.	<p>Усенка Тимофія Філоновича, жителя с. Богоявленка Павлівського району заарештовано 25 березня 1931 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт його участі впродовж 1919–1920 рр. у махновському повстанському русі.</p> <p>7 червня 1931 р. прокурор Донецького оперсектору ДПУ УСРР постановив провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Донецької області від 25 квітня 1999 р. Усенка Т.Ф. реабілітовано
40	18.06.1931	30492-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Перепелицы И.И.	<p>Перепелицю Івана Івановича, жителя с. Гола Долина Слов'янського району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його обвинувачено як колишнього командира карального загону Дроздовської дивізії Добровольчої армії, який останніми роками проводив агітацію проти заходів радянської влади на селі.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 11 серпня 1989 р. Перепелицю І.І. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються процесуальні фотографії фігуранта</p>
41	29.06.1931	16939-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Иванова К.И.	<p>Уродженець с. Комар Великоянисольської волості Маріупольського повіту Іванов Костянтин Іванович на час арешту проживав у с. Зінов'ївка Великоянисольського району (так у справі; сучасну назву села не встановлено — <i>упорядник</i>). Його заарештовано 11 квітня 1931 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт участі обвинувачуваного впродовж 1919–1920 рр. у махновському повстанському русі.</p> <p>29 червня 1931 р. прокурор Сталінської міжрайпрокуратури постановив провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю обвинувачення.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 20 квітня 1999 р. Іванова К.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
42	19.07.1931	30269-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Кобылякова А.Д.	<p>Кобылякова Олексія Дмитровича, жителя с. Кобыляківка Путилівського району (так у справі; ймовірно, х. Кобыляків Путивльського району — <i>упорядник</i>), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього офіцера гетьманської, петлюрівської та Білої армії, який останніми роками проводив агітацію проти заходів радянської влади на селі.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 12 жовтня 1989 р. Кобылякова О.Д. реабілітовано</p>
43	08.09.1931	30384-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Жданова Я.М.	<p>Жданова Якова Михайловича, жителя Артемівська, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити у ВТТ на 5 років. Його обвинувачено як колишнього офіцера білогвардійської контррозвідки та члена «контрреволюційної військової офіцерської організації», що прагнула повалення радянської влади шляхом збройного повстання.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 7 грудня 1989 р. Жданова Я.М. реабілітовано</p>
44	16.12.1931	16904-пф. 1931	Следственное дело по обвинению Щербаня Г.А.	<p>Житель с. Землянки Дмитріївського району (нині Макіївської міськради Донецької області) Щербань Гаврило Антонович на час арешту працював слюсарем на сусідній залізничній станції Ясинувата. Його заарештовано 20 березня 1931 р. як члена викритої за місцем роботи «шпигунської організації». До уваги взято також факт попередньої служби обвинувачуваного в лавах Білої армії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>16 грудня 1931 р. прокурор м. Макіївка (на час арешту Щербаня Г.А. місто ще мало назву Дмитріївськ) постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 25 квітня 1999 р. Щербаня Г.А. реабілітовано</p>
45	26.09.1932	16968-пф. 1932	Следственное дело по обвинению Корниенко Е.Г.	<p>Корнієнка Єлисея Григоровича, жителя м. Красногорівка Мар'їнського району Донецької області, заарештовано за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної петлюрівської організації». До уваги взято також факт добровільної служби обвинувачуваного під час громадянської війни в Білій армії «комендантом варти».</p> <p>За постановою слідчого особливого відділення при Донецькому облвідділі ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено і її фігуранта з-під варти звільнено у зв'язку з недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 16 листопада 1999 р. Корнієнка Є.Г. реабілітовано</p>
46	11.03.1933	5132-пф. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Мескова А.В.	<p>Уродженець с. Орловець Черкаського району Київської області Месков Олександр Васильович на час арешту проживав у Черкасах. ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити його у ВТТ на 3 роки як колишнього офіцера денікінської контррозвідки, а на час арешту — члена «контрреволюційної повстанської організації».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 23 червня 1998 р. Мескова О.В. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
47	16.04.1933	16843-пф. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Падалко И.А.	<p>Падалка Івана Антоновича, жителя поселення радгоспу імені Трилицького Першотравневого району (нині с. Приазовське Мангушського району) Донецької області заарештовано за обвинуваченням у шкідництві та проведенні контрреволюційної агітації серед односельчан. До уваги також взято факт його перебування під час громадянської війни в «банді Махна». За постановою ОН при колегії ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено у зв'язку з недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 31 грудня 1999 р. Падалка І.А. реабілітовано</p>
48	28.12.1934	29574-пф. 1934	Следственное дело по обвинению Крушельницкого И.И.	<p>Крушельницького Йосипа Івановича, уродженця с. Коцюбинці Гусятинського повіту (Галичина), ОН при НКВС СРСР постановила ув'язнити у ВТТ на 10 років. Його обвинувачено як колишнього офіцера УГА й активного учасника збройної боротьби проти радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи попередньо потрапляв під арешт органів держбезпеки двічі: 1921 р. за обвинуваченням у приналежності до «Уманського галицького повстанкому» й підтриманні зв'язків із «закордонною ОУН — УВО (далі — Українська військова організація) і її лідером Є. Коновальцем», 1933 р. — за підозрою у членстві в «контрреволюційній організації».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 1 березня 1990 р. Крушельницького Й.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
49	21.06.1935	30136-пф. 1935	Следственное дело по обвинению Погорелова Г.Р.	<p>Погорелова Григорія Родіоновича, жителя с. Стародубівка Володарського району Донецької області, особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила ув'язнити у ВТТ на 5 років. Його обвинувачено як невинного ворога радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи в роки громадянської війни служив у денікінській, уенерівській і махновській арміях.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 17 лютого 1990 р. Погорелова Г.Р. реабілітовано</p>
50	03.10.1935	31754-пф. 1935	Следственное дело по обвинению Штейна В.А.	<p>Штейна Володимира Андрійовича, жителя с. Рижове (німецька колонія) Барвінківського району Харківської області, засуджено за вироком спецколегії Донецького облсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ. Його обвинувачено як такого, що в роки громадянської війни організував місцевий загін самооборони, служив у Добровольчій армії, брав участь в арештах червоних партизанів.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 9 липня 1990 р. Штейна В.А. реабілітовано</p>
51	21.10.1935	33667-пф. 1935	Следственное дело по обвинению Ратта Г.Д.	<p>Ратта Генріха Давидовича, уродженця с. Дурлех Молочанського району (так у справі; ймовірно, одне із німецьких поселень Гальштадтської або Гнаденфельдської волості Бердянського повіту Таврійської губернії — <i>упорядник</i>), засуджено за вироком спецколегії Донецького облсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ. Його обвинувачено як щойно викритого колишнього білогвардійця-карателя.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 25 вересня 1992 р. Ратта Г.Д. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
52	19.10.1936	34135-пф. 1936	Следственное дело по обвинению Пузанко П.И.	<p>Пузанка Пантелеймона Івановича, уродженця с. Новотроїцьке Ольгинського (нині Волноваського) району Донецької області, засуджено за вироком спецколегії облсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ. Його обвинувачено як члена «контрреволюційного терористичного угруповання».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний служив у Корніловському полку Добровольчої армії і вже наступного року перебував під слідством Маріупольської ПНК як «колишній денікінський офіцер».</p> <p>За постановою пленуму Верховного Суду України від 29 грудня 1992 р. Пузанка П.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особистий щоденник фігуранта</p>
53	25.08.1937	26289-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Иванова Ф.Ф.	<p>Уродженець с. Руське Таганрозького округу Облесті Війська Донського (Росія) Іванов Федір Пилипович на час арешту проживав у смт Сніжне Донецької області. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його розстріляти як колишнього денікінця, що й надалі продовжував «контрреволюційну діяльність».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами унтер-офіцер Ф. Іванов служив у Самурському полку Добровольчої армії генерала В. Май-Маєвського і навесні — влітку 1919 р. брав участь у численних оборонних і наступальних боях з частинами Червоної армії на Донбасі.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 30 листопада 1989 р. Іванова Ф.П. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
54	09.09.1937	23010-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Брусинского З.Ф.	<p>Уродженець райцентру Михайлівка Дніпропетровської області (так на час провадження справи; раніше волосний центр Мелітопольського повіту, а нині смт і райцентр Запорізької області) Брусинський Зіновій Федотович на час арешту проживав на х. Олексіївка Горлівського району Донецької області. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його ув'язнити у ВТТ на 10 років за обвинуваченням у попередній службі в денікінському кінному корпусі генерала А. Шкуро та подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 31 травня 1989 р. Брусинського З.Ф. реабілітовано</p>
55	25.09.1937	25866-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Запорожца Н.А.	<p>Запорожця Миколу Олександровича, жителя с. Ганнівка Добропільського району Донецької області, особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила ув'язнити у ВТТ на 10 років. Його обвинувачено як колишнього «білогвардійця-карателя» й повстанця, який надалі проводив тривалу антирадянську агітацію.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи 1919 р. у складі денікінського карального загону Котенка переслідував червоних партизанів та «революційно настроєне» населення Донбасу, після чого «до завершення громадянської війни» брав активну участь в антибільшовицькому повстанському русі.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 30 листопада 1989 р. Запорожця М.О. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
56	09.10.1937	21728-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Ивченко С.К.	<p>Уродженець с. Хрестище Ізюмського повіту Харківської губернії (нині Слов'янського району Донецької області) Івченко Сергій Климович на час арешту проживав у смт Дружківка Донецької області. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його ув'язнити у ВТТ на 10 років як колишнього меншовика і військовослужбовця Білої армії, який надалі проводив «контрреволюційну» агітацію.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 15 травня 1989 р. Івченка С.К. реабілітовано</p>
57	16.10.1937	28980-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Васютин Д.В.	<p>Васютіна Дмитра Васильовича, жителя с. Дробишеве Краснолиманського району Донецької області, особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила розстріляти. Його обвинувачено як невинного ворога радянської влади. Смертний вирок виконано 1 листопада 1937 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний «під час громадянської війни був активним політбандитом і добровільно служив у гайдамаках» (напевне, в одному з гайдамацьких формувань Війська Української Держави — <i>упорядник</i>), а надалі проводив тривалу антирадянську агітацію.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 22 грудня 1989 р. Васютіна Д.В. реабілітовано</p>
58	20.10.1937	28726-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Козинца И.Е.	<p>Уродженець м. Ніжин (повітовий центр) Чернігівської губернії Козинець Іван Омелянович на час арешту проживав у Маріуполі. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його ув'язнити у ВТТ на 10 років як члена «контрреволюційної націоналістичної організації». До уваги взято також факт служби обвинувачуваного в Білій армії під час громадянської війни.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Донецької області від 25 липня 1989 р. Козинця І.О. реабілітовано
59	20.10.1937	21129-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Лепетченко И.С.	<p>Уродженець містечка Гуляйполе (на той час містечко було волосним центром Олександрівського повіту Катеринославської губернії, із 1923 р. перебуває у статусі райцентру: спочатку Запорізької округи, з 1932 р. — Дніпропетровської, а з 1939 р. — Запорізької областей; із 1938 р. є містом) Лепетченко Іван Савелійович на час арешту проживав у Маріуполі та працював помічником завідувача продовольчого магазину. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його розстріляти за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Матеріалами слідства встановлено, що під час громадянської війни обвинувачуваний був особистим охоронцем та ад'ютантом Н. Махна.</p> <p>За постановою президії Донецького облсуду від 30 грудня 1971 р. Лепетченка І.С. реабілітовано</p>
60	25.10.1937	27210-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Дрея Г.Я.	<p>Дрея Григорія Яковича, жителя с. Софіно-Брідське Сніжнянського району (нині на місці селища залишилась однойменна залізнична станція в межах м. Сніжне) Донецької області, особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила розстріляти. Його обвинувачено як послідовного й не виправного ворога радянської влади: «добровільно служив у Білій армії, проводив активну боротьбу проти робітничого класу й революційного руху та контрреволюційну агітацію».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 1 березня 1990 р. Дрея Г.Я. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
61	25.10.1937	15956-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Левичева Я.И.	<p>Левичева Якова Івановича, жителя с. Будьонівка (райцентр; із 1938 р. смт, із 1966 р. місто; до 1923 р. населений пункт відомий як станиця Новомиколаївська, у травні 1958 р. перейменований на Новоазовськ) Донецької області, особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила розстріляти. Його обвинувачено як колишнього козачого сотника денікінської Добровольчої армії, що надалі проводив антирадянську агітацію.</p> <p>За постановою президії Донецького облсуду від 5 червня 1963 р. Левичева Я.І. реабілітовано</p>
62	27.10.1937	25369-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Милостивенко И.И.	<p>Милостивенка Івана Івановича, жителя с. Прелесне Слов'янського району Донецької області, особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила ув'язнити у ВТТ на 10 років. Його обвинувачено у проведенні активної «контрреволюційної» пропаганди. До уваги взято також факт служби обвинувачуваного в Білій армії під час громадянської війни.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 14 жовтня 1989 р. Милостивенка І.І. реабілітовано</p>
63	27.10.1937	25432-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Мельникова П.Ф.	<p>Уродженець с. Зубані Хорольського повіту Полтавської губернії Мельников Петро Федорович на час арешту проживав у Макіївці. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила ув'язнити його у ВТТ на 10 років «як колишнього гетьманського пособника і члена контрреволюційної націоналістичної організації СВУ» (Спілка визволення України).</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 20 червня 1989 р. Мельникова П.Ф. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
64	27.10.1937	26268-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Семенюка П.А.	<p>Семенюка Петра Андрійовича, уродженця с. П'ядики, Галичина (так у справі; до листопада 1918 р. територія Австро-Угорщини, станом на 1937 р. — Польщі, а нині Коломийського району Івано-Франківської області — <i>упорядник</i>), особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила розстріляти. Його обвинувачено як колишнього петлюрівця, а на час арешту — члена «української контрреволюційної націоналістичної повстанської організації», осередок якої викрито в м. Держинськ Донецької області (на той час райцентр; до 1936 р. с. Щербинівка, а з 16 жовтня 2015 р. м. Торецьк обласного підпорядкування в межах Костянтинівського району Донецької області). Обвинувачуваний працював у міській школі вчителем української мови.</p> <p>У матеріалах слідства згадується факт засудження 1921 р. фігуранта справи до 5 років ув'язнення в концтаборі за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної націоналістичної організації».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 1 вересня 1989 р. Семенюка П.А. реабілітовано</p>
65	13.11.1937	25823-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Лукашова Г.С.	<p>Лукашова Гаврила Степановича, уродженця с. Давидівка Якимівського району Дніпропетровської (нині Запорізької) області, особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила розстріляти. Його обвинувачено як такого, що 1919 р. служив у кінному корпусі генерала А. Шкуро Добровольчої армії і брав участь у боротьбі з червоними партизанами, а надалі проводив «контрреволюційну» агітацію проти заходів партії та уряду.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Донецької області від 16 листопада 1989 р. Лукашова Г.С. реабілітовано
66	14.11.1937	26656-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Туманенко И.В.	<p>Уродженець с. Новоселівка Петропавлівської волості Павлоградського повіту Туманенко Іван Васильович на час арешту проживав у с. Кіндратівка Костянтинівського району Донецької області. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його розстріляти за обвинуваченням у проведенні «активної контрреволюційної та націоналістичної діяльності».</p> <p>У матеріалах слідчої справи згадується про службу обвинувачуваного 1918–1919 рр. у денікінському каральному загоні та його арешт за це органами ДПУ УСРР 1923 р.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 21 вересня 1989 р. Туманенка І.В. реабілітовано</p>
67	15.11.1937	25433-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Мельника Т.К.	<p>Уродженець с. Глиниця, Буковина (так у справі; очевидно, йдеться про с. Глиниця нині Кіцманського району Чернівецької області — <i>упорядник</i>) Мельник Теодор Костянтинович на час арешту проживав у Сталіно і працював шкільним учителем. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його розстріляти як колишнього лейтенанта УГА і щойно викритого «члена УВО, що проводив організаційну роботу з підготовки кадрів для повстання та відторгнення України від СРСР».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 20 червня 1989 р. Мельника Т.К. реабілітовано</p>
68	22.11.1937	15955-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Лысенко А.А.	Лисенка Арсентія Олексійовича, жителя с. Оріхуватка Слов'янського району, особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила розстріляти. Його обвинувачено

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>у службі під час громадянської війни в каральних загонах Білої армії та подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>За постановою президії Донецького облсуду від 29 травня 1963 р. Лисенка А.О. реабілітовано</p>
69	09.12.1937	27787-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Химерика В.Ф.	<p>Уродженець с. Польове Дашівської волості Липовецького повіту Київської губернії (нині Іллінецького району Вінницької області) Химерик Василь Феодосійович на час арешту проживав у Маріуполі та працював учителем залізничної школи. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його розстріляти як «активного члена контрреволюційної повстанської організації».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи був членом УПСР та УЦР 3-го складу, підтримував особисті стосунки із С. Петлюрою; 1930 р. перебував під арештом за участь в «есерівському повстанському підпіллі».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 28 липня 1989 р. Химерика В.Ф. реабілітовано</p>
70	26.12.1937	21702-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Клубенко В.И.	<p>Уродженець с. Худоліївка Оболонського району (так у справі; на той час волосний центр Хорольського повіту Полтавської губернії, а нині у складі Семенівського району Полтавської області — <i>упорядник</i>) Клубенко Василь Іванович на час арешту проживав у м. Сніжне. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його розстріляти за обвинуваченням у службі 1918 р. у війську гетьмана П. Скоропадського та подальшій приналежності до «контрреволюційної повстанської</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>організації» (на час арешту працював у міській школі вчителем української мови та літератури). Смертний вирок виконано 5 березня 1938 р.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 15 травня 1989 р. Клубенка В.І. реабілітовано</p>
71	28.12.1937	5195-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Воскресенского А.Н.	<p>Уродженець м. Кашира Тульської губернії (нині Московська область, Росія) Воскресенський Андрій Миколайович на час арешту проживав у містечку Орджонікідзе (нині м. Покров) Дніпропетровської області та викладав у металургійному технікумі. Особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила його розстріляти як невинуватого ворога радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами кадровий офіцер А. Воскресенський 1919 р. ухилився від мобілізації до лав Червоної армії, але був мобілізований денікінцями і брав участь у військових діях на стороні ворога; на час арешту був членом «контрреволюційної терористичної організації», проводив антирадянську агітацію.</p> <p>Ухвалою військтрибуналу КВО від 14 вересня 1956 р. Воскресенського А.М. реабілітовано</p>
72	28.12.1937	28864-пф. 1937	Следственное дело по обвинению Супруна К.И.	<p>Супруна Кузьму Ілліча, жителя с. Крива Коса Будьонівського району (нині смт Седове Новоазовського району), особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила ув'язнити у ВТТ на 10 років. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації серед односельчан. До уваги взято також факт попередньої добровільної служби обвинувачуваного в Білій армії.</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 7 лютого 1990 р. Супруна К.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
73	15.01.1938	22931-пф. 1937–1938	Следственное дело по обвинению Арабаджи М.Ф.	<p>Арабаджи Михайла Федоровича, жителя Мариуполя, ОН при НКВС СРСР постановила розстріляти. Його обвинувачено як колишнього врангелівського офіцера, а на час арешту — члена «контрреволюційної грецької націоналістичної повстанської організації».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 31 травня 1989 р. Арабаджи М.Ф. реабілітовано</p>
74	19.04.1938	23678-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Зубченко Я.И.	<p>Зубченка Якова Івановича, жителя с. Андріївка Великоянисольського (нині Великоновосілківського) району Донецької області, особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила розстріляти. Його обвинувачено як колишнього «активного члена контрреволюційної повстанської махновської організації», а на час арешту — члена «антирадянської терористичної організації».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 3 липня 1989 р. Зубченка Я.І. реабілітовано</p>
75	09.05.1938	22942-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Браги С.В.	<p>Брагу Сидора Васильовича, жителя х. Батманівка Дзержинського (нині Костянтинівського) району Донецької області особлива трійка при УНКВС по Донецькій області постановила розстріляти. Його обвинувачено як колишнього денікінського унтерофіцера, учасника численних боїв проти частин РСЧА, а надалі — члена «білогвардійської контрреволюційної повстанської організації».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 22 червня 1989 р. Брагу С.В. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
76	28.08.1938	27084-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Филенко Ф.А.	<p>Уродженець с. Покровське Нікопольського району Дніпропетровської області Філенко Федір Олексійович на час арешту проживав у робітничому селищі шахти імені Артема Держинського району (до 2016 р. м. Артемове Держинської міськради, а нині м. Залізне Торецької міськради Донецької області). Особлива трійка при УНКВС по Сталінській області постановила його розстріляти як колишнього офіцера Білої армії та «політбандита-махновця», викритого в приналежності до місцевої «контрреволюційної організації».</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 30 вересня 1989 р. Філенка Ф.О. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається процесуальна фотографія фігуранта</p>
77	03.09.1938	25878-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Колосова И.Н.	<p>Колосова Івана Никифоровича, жителя містечка Новослов'янськ (так у справі; на той час селище при залізничній станції, а нині є частиною м. Слов'янськ — <i>упорядник</i>) Слов'янського району, особлива трійка при УНКВС по Сталінській області постановила розстріляти. Його обвинувачено як члена «повстанської білогвардійської контрреволюційної організації».</p> <p>Репресованому інкриміновано також службу під час громадянської війни в білогвардійському каральному загоні, за що 1931 р. він уже перебував під арештом. Тоді підстав для притягнення до кримінальної відповідальності виявилось недостатньо (див. анотацію № 36 за АКС № 16909-пф).</p> <p>За висновком прокуратури Донецької області від 24 листопада 1989 р. Колосова І.Н. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
78	03.09.1938	6514-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Сыча Д.И.	<p>Уродженець с. Боромля Тростянецької волості Охтирського повіту Харківської губернії (нині Тростянецького району Сумської області) Сич Дмитро Іванович на час арешту проживав у Сталіно. Особлива трійка при УНКВС по Сталінській області постановила його розстріляти як колишнього меншовика й есера, члена щойно викритої «антирадянської есерівської організації».</p> <p>У матеріалах слідства згадано про арешти й засудження фігуранта справи 1921 та 1927 років за обвинуваченням в «активній меншовицькій діяльності».</p> <p>За постановою президії Сталінського облсуду від 18 червня 1954 р. Сича Д.І. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається процесуальна фотографія фігуранта</p>
79	03.09.1938	9412-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Зареченского В.В.	<p>Зареченського Василя Васильовича, жителя смт Будьонівка, особлива трійка при УНКВС по Сталінській області постановила розстріляти. Його обвинувачено як «члена білогвардійської контрреволюційної повстанської організації».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний 1919 р. командував кавалерійським ескадроном і полком махновської Революційної повстанської армії України.</p> <p>За постановою президії Сталінського облсуду від 21 травня 1959 р. Зареченського В.В. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається процесуальна фотографія фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
80	03.09.1938	23523-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Бегалья И.Т.	<p>Уродженець с. Борки Ковельського повіту Волинської губернії (так у справі; ймовірно, с. Бірки Любомльської волості сусіднього Володимир-Волинського повіту — <i>упорядник</i>) Бегаль (Бігаль) Іван Трохимович на час арешту проживав у м. Красногорівка Мар'їнського району. Особлива трійка при УНКВС по Сталінській області постановила його розстріляти як члена «української націоналістичної повстанської шпигунської організації».</p> <p>Додатковою підставою для винесення обвинувачуваному смертного вироку визначено його добровільну службу під час громадянської війни «у гайдамаках» (напевне, в одному з гайдамацьких формувань Війська Української Держави — <i>упорядник</i>) та в Білій армії.</p> <p>За висновком Військової прокуратури КВО від 4 серпня 1989 р. Бегалья (Бігалья) І.Т. реабілітовано</p>
81	03.09.1938	25092-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Дупака Г.В.	<p>Уродженець с. Новогригорівка Чернігівського району Дніпропетровської області (так у справі; Чернігівська волость перебувала у складі Бердянського повіту Таврійської губернії, а на території сучасного Чернігівського району Запорізької області с. Новогригорівка не існує — <i>упорядник</i>) Дупак Григорій Васильович на час арешту проживав у м. Темников Мордовської АСРР (Росія). Особлива трійка при УНКВС по Сталінській області постановила його розстріляти як колишнього «начальника штабу банди Махна» (так у справі; ймовірно, одного з повстанських формувань махновської армії — <i>упорядник</i>), а на час арешту — члена «контрреволюційної диверсійної повстанської організації».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Донецької області від 4 листопада 1989 р. Дупака Г.В. реабілітовано. У справі зберігається процесуальна фотографія фігуранта
82	07.09.1938	21766-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Врагова А.И.	Уродженець с. Семенівка (волосний центр) Новозибківського повіту Чернігівської губернії Врагов Олексій Іванович на час арешту проживав у Маріуполі. Особлива трійка при УНКВС по Сталінській області постановила його розстріляти як колишнього прапорщика старої російської та денікінської армій, а надалі — члена «білогвардійської контрреволюційної організації». За висновком прокуратури Донецької області від 21 квітня 1989 р. Врагова О.І. реабілітовано. У справі зберігається процесуальна фотографія фігуранта
83	22.09.1938	23679-пф. 1938	Следственное дело по обвинению Иващенко А.А.	Уродженець с. Савинці Миргородського повіту Полтавської губернії Иващенко Яким Антонович на час арешту проживав і працював на Донбасі. Особлива трійка при УНКВС по Сталінській області постановила його розстріляти як винного в «підготовці диверсій на випадок війни». Враховано також його попередню службу «під час громадянської війни в денікінській армії та петлюрівських бандах». За висновком прокуратури Донецької області від 14 липня 1989 р. Иващенко Я.А. реабілітовано

Архівний підрозділ УСБУ в Житомирській області

Виконавці: Тетяна Луценко,
Олена Оніщук.
Відповідальна: Олена Оніщук.

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	15.03.1919	6286-п. 1919	Дело по обвинению Ясинского Н.М.	<p>Ясинського Миколу Мартиновича, жителя Житомира, заарештовано 15 березня 1919 р. Волинською ГНК за обвинуваченням у службі сотником Черняхівського полку Армії УНР.</p> <p>Протоколів допиту, обвинувального висновку й вироку, а також відомостей про подальшу долю заарештованого у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 5 жовтня 2001 р. Ясинського М.М. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою арешту фігуранта справи</p>
2	14.06.1919	15046-п. 1919	Дело на жителей с. Широкая Гребля Литинского уезда Подольской губернии	<p>За справою проходять 8 жителів сусідніх сіл Голодьки та Широка Гребля Літинського повіту Подільської губернії. Їх заарештовано 11–12 червня 1919 р. за підозрою в активній участі в повстанському русі, очолюваному уенерівським отаманом Я. Шепелем.</p> <p>14 червня 1919 р. слідчий секретного відділу Бердичівської ПНК І. Забезанський постановив Балицького Івана Даниловича, Балицького Михайла Даниловича, Сушка Лук'яна Микитовича й Сушка Филімона Микитовича розстріляти як «відвертих контрреволюціонерів»; Колесника Филімона Самійловича за «поширення погромної агітації» на 1 рік ув'язнити до тюрми із залученням до важкої примусової праці; решту затриманих з-під варті звільнити за недоведеністю провини.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>У службовому листуванні є посилання на рішення колегії Бердичівської ПНК щодо річного терміну ув'язнення Колесника Ф.С., але відповідної постанови карального органу стосовно нього й інших репресованих у справі немає. Її впорядковано за датою підготовки вищезазначеної постанови слідчого.</p> <p>За висновками прокуратури Житомирської області від 25 грудня 2001 р. усіх репресованих фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються вилучені у фігурантів особисті документи й фотографії, зокрема завірене підписом отамана Я. Шепеля посвідчення невказаному «козаку немуштрової сотні Літинського пішого куреня» на тритижневу зимову відпустку до с. Широка Гребля Хмельницької волості. Очевидно, документ належав комусь із братів Балицьких чи Сушків — жителів зазначеного села</p>
3	16.06.1919	5311-п. 1919	Дело по обвинению Лопатюка А.Т.	<p>Лопатюка Олександра Трохимовича, командира нестройової команди нещодавно створеного в Житомирі на підтримку Червоної армії 1-го Волинського радянського полку, заарештовано 31 травня 1919 р. як колишнього хорунжого Армії УНР, запідозреного в попередніх пограбуваннях міського єврейського населення.</p> <p>16 червня 1919 р. слідчу справу передано на розгляд колегії Волинської ГНК із пропозицією припинити її провадження за недоведеністю фактів скоєння інкримінованого злочину. Відомостей про рішення колегії та подальшу долю фігуранта у справі немає.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою прокуратури Житомирської області від 31 серпня 2000 р. Лопатюка О.Т. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено перепустку від 30 січня 1919 р. на службове відрядження до Києва хорунжого Лопатюка — господарника кінно-партизанського полку при 1-й дивізії Січових стрільців. Документ завірено печаткою та підписом коменданта залізничної станції Дарниця.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою передачі слідчої справи до колегії Волинської ГНК</p>
4	20.06.1919	6135-п. 1919	Дело по обвинению Федотова П.Е.	<p>Житель Житомира Федотов Порфирій Омелянович на час арешту служив у міській міліції. Його заарештовано 18 червня 1919 р. Волинською ГНК за підозрою в попередній службі начальником гетьманського карального загону, дислокованого в містечку Горобець Могильовської губернії (нині територія Республіки Білорусь). 20 червня заарештованого звільнено з-під варті під підписку про невиїзд. Відомостей про його подальшу долю у справі немає.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 14 лютого 2000 р. Федотова П.О. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою звільнення фігуранта справи</p>
5	20.06.1919	10832-п. 1919	Дело по обвинению Дроздова Н.В.	<p>Дроздова Миколу Васильовича заарештовано в березні 1919 р. Вінницьким губернським військоматом як колишнього офіцера Армії УНР та ув'язнено до Бердичівської повітової тюрми.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою ОВ ВНК при штабі 1-ї Української радянської червоної армії слідчі матеріали передано на розгляд армійського реввійськ-трибуналу. Відомостей про вирок і подальшу долю фігуранта у справі немає.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 30 квітня 1999 р. Дроздова М.В. реабілітовано</p>
6	05.08.1919	6133-п. 1919	Дело по обвинению Вольваха С.А.	<p>Вольваха Станіслава Олександровича, жителя с. Рудня-Шляхова Володарсько-Волинського повіту Волинської губернії, заарештовано за обвинуваченням у приналежності до повстанського загону уенерівського отамана Д. Соколовського.</p> <p>Обвинувального висновку й вироку, а також відомостей про подальшу долю заарештованого у справі немає.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 21 серпня 1999 р. Вольваха С.О. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою арешту фігуранта справи</p>
7	15.08.1919	30711-п. 1919	Дело по обвинению Городовско- го П.И.	<p>Уродженець м. Радомишль (повітовий центр) Київської губернії Городовський Павло Іванович на час арешту проживав у с. Старостинці Сквирського повіту Київської губернії (нині Погребищенського району Вінницької області) і служив священником у сільській церкві. Його заарештовано 26 липня 1919 р. за обвинуваченням в «контрреволюційній діяльності».</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно з обвинувальним висновком слідчого Волинської ГНК від 15 серпня 1919 р. фігурант справи підлягав розстрілу за «проведення контрреволюційної агітації та перешкоджання в провадженні декретів радянської влади». Відомостей про його подальшу долю у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 31 серпня 1996 р. Городовського П.І. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку за справою</p>
8	16.08.1919	6149-п. 1919	Дело обвиняемого в агитации против советской власти Каменчука С.М.	<p>Уродженець с. Сали Житомирського повіту Волинської губернії (нині Черняхівського району Житомирської області) Каменчук Сава Маркович на час арешту служив у дислокованому в Житомирі 21-му Українському радянському полку Червоної армії. Його заарештовано 25 липня 1919 р. як недавнього військовослужбовця-петлюрівця, викритого в проведенні серед товаришів по службі «контрреволюційної» агітації.</p> <p>16 серпня 1919 р. ОВ Волинської ГНК постановив обвинувачуваного розстріляти як ворога радянської влади.</p> <p>За висновком військової прокуратури Центрального регіону України від 27 вересня 1995 р. Каменчука С.М. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
9	16.08.1919	7831-п. 1919	Дело по обвинению Бобровника И.Д.	<p>Уродженець м. Полонне (волосний центр) Новоград-Волинського повіту Волинської губернії Бобровник Іван Дмитрович на час арешту лікувався у шпиталі м. Проскурів Подільської губернії (на той час центр повіту, з 1923 р. — округи, з 1941 р. — області; 1954 р. місто отримало сучасну назву Хмельницький). Його заарештовано 27 червня 1919 р. як недавнього військовослужбовця Армії УНР.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи з квітня 1919 р. служив у 3-му січовому полку Осадного корпусу військ УНР і до поранення кілька разів брав участь у боях проти частин Червоної армії.</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії обвинувачуваного направлено до мобілізаційного відділу для зарахування до лав Червоної армії.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 5 липня 2002 р. Бобровника І.Д. реабілітовано</p>
10	13.08.1919	6147-п. 1919	Дело о Снетенчуке Д.А.	<p>Уродженець Могилева Снетенчук Дмитро Панасович на час арешту проживав у Житомирі та обіймав посаду начальника відділу постачання повітового військкомату. Його заарештовано 7 серпня 1919 р. за обвинуваченням у «злочинному невиконанні рішень радянської влади», але того ж дня з-під варти звільнено під підписку про невіїзд.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний — колишній полковник старої російської армії та Житомирський повітовий військовий начальник періоду становлення Директорії УНР.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>13 серпня 1919 р. слідчі матеріали передано на розгляд до ОВ Волинської ГНК. Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає.</p> <p>З іншої справи (ЦДАГО України, ф. 263, оп. 1, спр. 72881-фп) відомо, що Снетенчука Д.П. удруже заарештовано 9 липня 1920 р., а 6 вересня того ж року розстріляно за постановою трійки ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту вже як полоненого врангелівського офіцера.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 25 травня 1999 р. Снетенчука Д.П. реабілітовано. Реабілітовано його також і за іншою згадуваною справою: за висновком прокуратури м. Києва від 30 березня 1993 р.</p> <p>До справи долучено завірену підписом діловода й належною печаткою копію наказу № 344 по управлінню Житомирського повітового військового начальника від 23 грудня 1918 р. Оригінал документа підписував військовий начальник полковник Д. Снетенчук</p>
11	09.08.1919	6177-п. 1919	Дело по обвинению Рыжковского В.Л.	<p>Рижковського Володимира Львовича, жителя Житомира, заарештовано Волинською ГНК як колишнього офіцера Армії УНР.</p> <p>Обвинувального висновку й вироку, а також відомостей про подальшу долю заарештованого у справі немає.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 12 травня 1999 р. Рижковського В.Л. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою арешту фігуранта справи</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
12	07.10.1919	10852-п. 1919	Дело по обвинению Лозко М.М. в участии в Соколовских бандах.	<p>Лозка Марка Михайловича, жителя с. Ємільчине Новоград-Волинського повіту, заарештовано 7 жовтня 1919 р. Його обвинувачено як недавнього повстанця загону отамана Д. Соколовського. Того ж дня ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив направити заарештованого в розпорядження армійського реввійськтрибуналу при 44-й стрілецькій дивізії.</p> <p>Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає. Анотацію впорядковано за датою його арешту й направлення до реввійськтрибуналу.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 4 лютого 2000 р. Лозка М.М. реабілітовано</p>
13	13.10.1919	10849-п. 1919	Дело по обвинению Журавского Ш.З.	<p>Журавського Шимона Зейліковича (відомостей про місце проживання немає) заарештовано за обвинуваченням у зраді Батьківщині. За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії матеріали слідчої справи передано на розгляд до реввійськтрибуналу 12-ї армії при 44-й стрілецькій дивізії.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний служив при штабі розвідки тієї ж 44-ї дивізії, але перейшов на бік Армії УНР; дещо раніше, у період Гетьманату, був таємним агентом державної варти на Сквирщині, брав участь в арештах революціонерів-підпільників та реквізиції їхнього майна.</p> <p>Обвинувального висновку й вироку, а також відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підготовки вищезазначеної постанови ОВ ВНК.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Житомирської області від 4 лютого 2000 р. Журавського Ш.З. реабілітовано
14	22.10.1919	5963-п. 1919	Дело по обвинению Гусара А.К.	<p>Уродженець містечка Червоне Житомирського повіту Гусар Олександр Кононович на час арешту служив у 9-й кавалерійській дивізії 12-ї армії РСЧА. Його заарештовано 20 жовтня 1919 р. за обвинуваченням у попередній службі в Бердичівському резервному полку Армії УНР.</p> <p>22 жовтня ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії при 58-й стрілецькій дивізії постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за невстановленням факту скоєння ним «контрреволюційних» злочинів</p>
15	24.11.1919	4928-п. 1919	Дело по обвинению Василенко К.И. и Костюченко Ф.Р.	<p>Василенка Клима Гнатовича та Костюченка Пилипа Романовича, жителів с. Баранівка Радомишльського повіту, заарештовано в жовтні 1919 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності».</p> <p>Згідно з показаннями свідків обвинувачувані викривали гетьманцям і денікінцям місцевих більшовицьких активістів, а надалі закликали односельчан до антирадянського повстання.</p> <p>24 листопада 1919 р. ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив фігурантів справи звільнити з-під варті під підписку про невиїзд. Відомостей про їх подальшу долю у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 28 липня 1999 р. Василенка К.Г. та Костюченка П.Р. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки вищезазначеної постанови ОВ</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
16	09.01.1920	6000-п. 1919–1920	Дело по обвинению Красовского А.Н. и др.	<p>За справою проходять Бензя Петро Андрійович, Красовський Олександр Микитович та Неїло Федір Федорович — члени делегації уряду УНР на переговори в Москві, заарештовані 25 грудня 1919 р. Волинською ГНК за підозрою в «контрреволюційній діяльності».</p> <p>9 січня 1920 р. ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив забезпечити повернення парламентарів до залишеного Директорією УНР м. Кам'янець-Подільськ Подільської губернії (нині м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області). На той час там перебували осередки українських партій соціалістів-революціонерів і соціал-демократів, представниками яких були затримані члени урядової делегації. Анотацію впорядковано за датою підготовки вищезначеної постанови.</p> <p>За висновками прокуратури Житомирської області від 5 липня 2002 р. Бензю П.А., Красовського О.М. й Неїла Ф.Ф. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються вилучені у фігурантів документи: посвідчення від 4 грудня 1920 р., надане НКІС РСФРР групі дипломатів УНР щодо їх безперешкодного пересування маршрутом Смоленськ — Орша — Жлобин — Житомир — Бердичів і далі через демаркаційну лінію; інші відповідні посвідчення для фігурантів справи від місцевих радянських органів військової влади; декларації уряду УНР і пропагандистські відозви ЦУПКОМу до робітників і селян України, а також солдат Добровольчої армії</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
17	11.01.1920	4920-п. 1920	Дело по обвинению Красного П.А. и Солодара Г.Я.	<p>За справою проходять житель м. Козятин Бердичівського повіту Красний Пінхос Абрамович та житель м. Бердичів Солодар Герш (Григорій) Янкельович. Їх заарештовано 20 грудня 1919 р. як колишніх членів уряду УНР (міністра з єврейських справ і помічника міністра народного господарства відповідно).</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії фігурантів справи з-під варти звільнено за відсутністю підстав для їх притягнення до відповідальності. Слідством установлено, що їхня «служба у Петлюри не мала характеру політичного з негативним значенням для радянської влади»</p>
18	15.02.1920	4926-п. 1920	Дело на Мирошникова Ф.И., обвиненного за службу в деникинской контрразведке	<p>Колишній полковник Російської імператорської армії Мірошников Федір Іванович на час арешту проживав у Києві. Його заарештовано 31 січня 1920 р. за обвинуваченням у службі в контррозвідці Добровольчої армії.</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за недоведеністю провини</p>
19	07.04.1920	5340-п. 1920	Дело Луговского Н.В., обвиненного в службе в Добровольческой армии	<p>Кадрового офіцера Луговського Миколу Васильовича, жителя Бердичева, заарештовано 7 квітня 1920 р. за обвинуваченням у службі в Добровольчій армії та зраді радянській владі. Того ж дня за постановою ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії матеріали слідства передано на розгляд до ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Обвинувального висновку, вироку й інших відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 29 травня 1995 р. Луговського М.В. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підписання постанови про передачу матеріалів слідчої справи вищому каральному органу</p>
20	22.07.1920	13868-п. 1920	<p>Дело Кашина И.И., обвиняемого в службе при польской власти и Прокопенко- Чоповского П.В., обвиняемого в выдаче коммунистов полякам</p>	<p>За справою проходять жителі містечка Іскоростень (райцентр Овруцького повіту Волинської губернії, нині м. Коростень Житомирської області) Кашин Іван Іванович і Прокопенко-Чоповський Петро Васильович. Обоє заарештовано 15 липня 1920 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності».</p> <p>У показаннях частини свідків обвинувачувані згадуються як такі, що донедавна «служили окупаційній польській владі, знущалися над населенням, накладали на нього контрибуцію та переслідували комуністів».</p> <p>22 липня 1920 р. ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив Кашина І.І. направити до концтабору «до завершення громадянської війни», а Прокопенка-Чоповського П.В. з-під варті звільнити.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 25 грудня 2001 р. обоє фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
21	28.09.1920	5966-п. 1920	Дело по обвинению Тарасенко А.Е.	<p>Тарасенка Якима Омеляновича, жителя с. Сушки Житомирського повіту, заарештовано 23 серпня 1920 р. за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної агітації і бандитизмі».</p> <p>28 вересня того ж року ОВ при реввійськраді 12-ї армії постановив провадження слідчої справи припинити за недостатністю зібраних доказів, а її фігуранта мобілізувати до лав РСЧА й направити на Кавказький фронт</p>
22	17.10.1920	5339-п. 1920	Дело по обвинению Барановского Антона в службе польской полиции	<p>Барановського Антона Леонтійовича, жителя м. Баранівка Новоград-Волинського повіту (нині однойменне смт, райцентр Житомирської області), заарештовано 23 вересня 1920 р. за обвинуваченням у «службі в польській поліції і переслідуванні комуністів».</p> <p>Згідно з обвинувальним висновком ОВ ВНК при реввійськраді 1-ї кінної армії фігурант справи підлягав розстрілу. Матеріали слідства передано на розгляд революційної трійки.</p> <p>Вироку й будь-яких інших відомостей про подальшу долю обвинувачуваного у справі немає.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 9 червня 1995 р. Барановського А.Л. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку за справою</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
23	27.01.1921	30207-п. 1921	Дело по обвинению Козловского К.П. и др.	<p>За справою проходять троє жителів с. Махнівка Бердичівського повіту Київської губернії (нині Козятинського району Вінницької області). За вироком ВС Київського губревтрибуналу в Бердичеві Козловського Карла Петровича засуджено до розстрілу. Його обвинувачено в службі агентом польської комендатури, викритті радянських працівників та оголошено ворогом трудового народу. Смертний вирок виконано 1 лютого 1921 р.</p> <p>За висновком слідчого ревів'їськтрибуналу 1-ї кінної армії від 22 липня 1920 р. решту фігурантів звільнено з-під варти як осіб, до справи не причетних.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 21 вересня 1994 р. Козловського К.П. реабілітовано</p>
24	06.05.1922	7848-п. 1922	Дело по обвинению Васильчука Д.И. и др.	<p>Уродженець с. Лосятин Почаївського повіту Волинської губернії (нині Кременецького району Тернопільської області) Фандалюк Михайло Федорович узяв участь у Другому зимовому поході Волинської групи Повстанчої армії як інтернований козак 10-ї стрілецької бригади 4-ї Київської дивізії Армії УНР. За власними свідченнями, під час рейду він перебував в обозі, після невдалої спроби захоплення повстанцями Коростеня проходив з обозом повз с. Кам'яний Брід Радомишльського повіту (нині Коростишівського району Житомирської області) та свідомо відстав від товаришів по службі у зв'язку з «небажанням воювати далі». Його заарештовано в тому ж селі 18 лютого 1922 р.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Після затримання Фандалюка М.Ф. в період з 8 березня по 4 травня під арешт потрапили вказаний на обкладинці слідчої справи Васильчук Данило Іванович та інші селяни Кам'яного Броду, а також окремі жителі сусідніх сіл Березівка (з 1963 р. с. Садове) і Старосільці нині Коростишівського та Глиниця нині Радомишльського районів Житомирської області (загалом 21 особа). Усіх селян обвинувачено в переховуванні «петлюрівця-бандита», а частину з них запідозрено ще й у приналежності до створеної останнім «контрреволюційної» організації.</p> <p>Більшість заарештованих селян невдовзі після арешту звільнено на час розслідування під підписку про невиїзд, а 10 запідозрених у «контрреволюційній діяльності» залишено під вартою. Один із таких, 55-річний Вашкевич Йосип Григорович, у ніч проти 22 квітня помер у в'язниці від тифу.</p> <p>За результатами розслідування та агентурної розробки фігурантів справи підозру щодо залучення Фандалюком М.Ф. місцевого населення до «контрреволюційної повстанської організації» не підтверджено. 6 травня 1922 р. ОВ ВНК при 9-й Кримській кавалерійській дивізії 1-го кінного корпусу Червоного козацтва військ КВО ЗСУК постановив надіслати слідчі матеріали на розгляд Київського губревтрибуналу. Слідчий трибунал запропонував головного обвинувачуваного з нагоди 4-ї річниці «жовтневої революції» амністувати, а решту заарештованих з-під</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>варті звільнити за недостатністю зібраних доказів їх провини. Відомостей про подальшу долю підслідних у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 14 грудня 1999 р. усіх фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються посвідчення від [8] грудня 1918 р. Єрофія Максименка як козака [7-ї] сотні 1-го Коростишівського стрілецького полку Армії УНР, а також 6 фотографій родини Корчакова-Сивицького — колишнього Кам'янобрідського поміщика. Посвідчення вилучено під час обшуку в оселі його заарештованого власника, а фотографії — ймовірно, в заарештованого селянина Котенка Лаврентія Никифоровича</p>
25	24.05.1923	16877-п. 1922–1923	Дело по обвинению целого ряда лиц Полонского района Шепетовского округа Остропольской волости в попытке контрреволюционного восстания против советской власти	<p>За справою проходять 15 жителів сіл Велика Волиця, Мотовилівка, Мшанець, Ожарівка й Рогозна Остропільської волості Полонського повіту Волинської губернії. Їх заарештовано 15 листопада 1922 р. за обвинуваченням у «проведенні контрреволюційної агітації односельчан проти радянської влади й підготовці повстання».</p> <p>24 травня 1923 р. Волинський губвідділ ДПУ УСРР постановив покарати 5-х селян адміністративним виселенням за межі Волинської губернії, а решту затриманих звільнити з-під варті за недоведеністю провини. 31 травня той самий каральний орган припинив провадження слідчої справи стосовно Мазура Амвросія Арсентійович, Свідзінського Тадеуша Олександровича, Теслі Панаса Григоровича</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>і Теслі Семена Кузьмича а, 5 червня — стосовно Мазура Павла Сергійовича у зв'язку з їх смертю.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 25 травня 1999 р. репресованих і померлих фігурантів справи реабілітовано</p>
26	18.12.1923	5061-п. 1923	Дело по обвинению Панаиты Н.Ф. и др.	<p>Панаїту Миколу Федоровича і ще 4 жителів м. Новоград-Волинський (повітовий центр) заарештовано на початку листопада 1923 р. за обвинуваченням у приналежності до «підпільного петлюрівського угруповання».</p> <p>18 грудня 1923 р. Волинський губвідділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а всіх її фігурантів з-під варти звільнити за недоведеністю провини</p>
27	08.05.1925	31015-п, тт. 1–3. 1923–1925	Дело по обвинению Доценка А.Ф. и др.	<p>За справою проходять 109 жителів Бердичівської округи, заарештованих Київським облвідділом ДПУ УСРР за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної повстанської організації «Гуляй-Воля», що під керівництвом отамана Кравченка-Пугача (уник арешту) готувала загальне збройне повстання з метою повалення в Україні радянської влади й відновлення УНР».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані вербували до своїх лав однодумців, поширювали антирадянські листівки, збирали й передавали керівництву УНР за кордоном інформацію про діяльність радянських установ і розташування військових частин Червоної армії. Однак за результатами тривалого розслідування 26 липня</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>1924 р. старший слідчий Київського губсуду Байер передав матеріали слідства Бердичівського окрвдділення до Київського губвідділу ДПУ УСРР із висновком про необґрунтованість і надуманість обвинувачення, інкримінованого фігурантам справи.</p> <p>8 травня 1925 р. ОН при колегії ОДПУ постановила Доценка Антона Филимоновича й Щасливого Якова Микитовича ув'язнити в концтаборі на 3 роки, але з урахуванням тривалості терміну перебування під вартою встановлене покарання замінено на 3 роки заслання до Сибіру; слідчу справу передано до архіву. Однак 28 січня 1927 р. той самий позасудовий орган переглянув матеріали справи і постановив додатково позбавити обох права подальшого проживання в Україні, а також Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, визначених і прикордонних губерніях із прикріпленням їх до певного місця проживання терміном на 3 роки.</p> <p>Інших фігурантів справи звільнено з-під варти на підставі попередніх постанов Бердичівського окрвдділення Київського губвідділу ДПУ УСРР: 9 осіб — 4 жовтня і 18 — 13 листопада 1923 р. за недоведеністю провини, решту заарештованих у різний час узято на поруку громадськості або відпущено під майнову застава чи підписку про невиїзд без винесення будь-якого рішення.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновками прокуратури Житомирської області від 18 квітня 1994 р. Доценка А.Ф. й Щасливого Я.М. реабілітовано, а за постановою тієї ж прокуратури 12 листопада 1998 р. реабілітовано численних фігурантів справи (загалом 81 особу), стосовно яких не винесено жодного рішення.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії репресованих фігурантів, а також речові докази: оригінали й копії повстанських посвідчень, інструкцій і відозв до населення</p>
28	05.05.1927	6090-п. 1927	Дело по обвинению Меленевского Ф.С. и Дулевича Н.Л.	<p>За справою проходять житель с. Білошиці Ушомирського району Коростенської округи Меленевський Федір Степанович та житель с. Сімаківка Ємільчинського району тієї ж округи Дулевич Микола Лукич. Їх заарештовано окрвділом ДПУ УСРР у серпні 1926 р., а наприкінці лютого 1927 р. після тривалого утримання під вартою звільнено під розписку про невиїзд до завершення слідчих дій. Обох обвинувачено як колишніх військовослужбовців Армії УНР.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. Меленевський Ф.С. служив сотником «у команді пішої розвідки», а Дулевич М.Л. — уенерівським комендантом на ст. Шепетівка.</p> <p>5 травня 1927 р. прокурор Коростенської округи постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варти звільнити за врахуванням давності провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
29	24.11.1927	5105-п. 1927	Дело по обвинению Пшегорлин- ского Д.Н.	<p>Пшегорлинського Дмитра Миколайовича, жителя х. Великий Ліс Чоповицького району Коростенської округи (нині однойменне село Коростенського району), заарештовано 14 червня 1927 р. за обвинуваченням у приналежності з 1922 р. до «контрреволюційної націоналістичної організації «Волинська повстанська армія (ВПА)»» та проведенні антирадянської агітації.</p> <p>27 липня 1927 р. фігуранта справи звільнено з-під варти під підписку про невиїзд на час ведення слідства, а 11 грудня того ж року окрпрокурор постановив провадження слідчої справи припинити за недоведеністю провини</p>
30	19.12.1928	29042-п. 1928	Справа НС Волинського окрсуду за обвинуваченням Вернигори А.Х. та ін. (загалом 21 особа)	<p>За справою проходять 21 житель сіл Леніне (раніше і нині с. Ставки) і Став-Слобода Радомишльського району Волинської округи. За вироком НС окрсуду Вернигору Антона Харлампійовича засуджено до розстрілу, 18 селян — до 2–10 років тюремного ув'язнення, а 2 затриманих з-під варти звільнено за недоведеністю провини. Репресованих фігурантів справи обвинувачено як членів «контрреволюційної повстанської організації Ставецький повстанком», що діяв із кінця 1927 р. і мав на меті підготувати антирадянське збройне повстання.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами засновник і голова повстанкому Вернигора А.Х. 1921 р. був членом Всеукраїнського повстанкому (на час арешту працював шкільним учителем у с. Леніне). Смертний вирок стосовно нього виконано 29 грудня 1928 р. у Житомирі на «Руському» цвинтарі.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Житомирської області від 21 листопада 1991 р. усіх репресованих фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>До справи долучено речові докази: відтиск печатки Ставецького повстанкому й фотографію вилученої зброї</p>
31	17.01.1930	5103-п. 1930	Дело по обвинению Жалновского Т.М.	<p>Жалновського Томаша Матвійовича, жителя с. Клярівка Барашівського району Коростенської округи (нині с. Брідок Ємільчинського району Житомирської області), заарештовано 3 листопада 1929 р. 19-м Олевським прикордонним загоном за обвинуваченням у проведенні серед односельчан антирадянської агітації. До уваги взято також службу заарештованого під час громадянської війни в Армії УНР.</p> <p>4 грудня Коростенський окрвідділ ДПУ УСРР постановив передати слідчу справу окрпрокурору, а Жалновського Т.М. з-під варти звільнити під підписку про невиїзд.</p> <p>17 січня 1930 р. окрпрокурор постановив провадження слідчої справи припинити за відсутністю складу злочину, а підписку про невиїзд її фігурантові скасувати</p>
32	18.03.1930	5318-п. 1930	Дело по обвинению Клецка М.П. и др.	<p>Клецка Михайла Павловича та ще 6 жителів с. Вишів Базарського району Коростенської округи (нині Малинського району Житомирської області) заарештовано в січні 1930 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідство також оперувало відомостями про участь обвинувачуваних 1919 р. в розстрілі семи червоноармійців.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>18 березня 1930 р. окрвдділ ДПУ УСРР, щоб позбутися на селі «небезпечного контрреволюційного елемента», постановив вислати фігурантів справи до Північного краю.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 28 серпня 1995 р. Клецка М.П. та його односельчан реабілітовано</p>
33	20.03.1930	4996-п. 1930	Дело по обвинению Маркевича В.И.	<p>Уродженець с. Соколово Слонімського повіту Гродненської губернії Маркевич Володимир Йосипович на час арешту проживав на ст. Яблунець Барашівського (нині Ємільчинського) району і працював робітником на залізниці. Його заарештовано 29 січня 1930 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Згідно з обвинувальним висновком Маркевич В.Й. 1919 р. служив в Армії УНР «телеграфістом при штабі 9-го діючого корпусу», брав участь у боях з червоноармійцями.</p> <p>20 березня 1930 р. Коростенський окрвдділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини</p>
34	03.04.1930	6178-п. 1930	Дело по обвинению Пекарского В.Л.	<p>Пекарського Василя Лаврентійовича, жителя с. Мокре Ярунського району Волинської округи, окрвдділ ДПУ УСРР постановив виселити за межі прикордонної смуги на Північ. Його обвинувачено як колишнього офіцера Армії УНР, що протидіяв заходам радянської влади на селі.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 14 квітня 1994 р. Пекарського В.Л. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
35	29.04.1930	6085-п. 1930	Дело по обвинению Пожара Д.Е.	<p>Уродженець містечка Городище Черкаського повіту Київської губернії Пожар Данило Єфремович на час арешту проживав у Коростені та працював електромеханіком на залізничній станції. Його заарештовано 28 січня 1930 р. окрвідділом ДПУ УСРР за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Слідством установлено, що 1918 р. за влади гетьмана обвинувачуваний так само працював електромеханіком на залізниці, а 1919 р. служив в Армії УНР «хорунжим при штабі», брав участь у боях проти червоноармійців.</p> <p>29 квітня 1930 р. прокурор Коростенської округи постановив провадження слідчої справи припинити й Пожара Д.Є. з-під варті звільнити за недоведеністю провини.</p> <p>До справи долучено дві однакові особисті фотографії фігуранта</p>
36	29.05.1930	5376-п. 1929–1930	Дело по обвинению Волошина Л.К. и Коротчука Д.С.	<p>За справою проходять жителі с. Неділище Барашівського району Волошин Лаврентій Карпович та Коротчук Давид Семенович. Обоє обвинувачено в щойно викритих проявах «контрреволюції та бандитизму» часів громадянської війни.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачувані у складі гетьманського карального загону сприяли поверненню місцевій поміщиці княжні Баратовій розділеної селянами її приватної власності, а 1919 р. у складі повстанського загону отамана Д. Соколовського «вели боротьбу проти радянської влади, грабували та знущались з населення, руйнували залізничні споруди».</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>На час відкриття провадження справи Волошин Л.К. вже відбував покарання в місцях позбавлення волі. За вироком Коростенського окрсуду від 15 жовтня 1929 р. його засуджено до 8 років ув'язнення у ВТТ як колишнього «активного політбандита».</p> <p>29 травня 1930 р. прокурор Коростенської округи постановив провадження слідчої справи припинити за недостатністю новозібраних доказів провини її фігурантів; Коротчука Д.С. з-під варті звільнити, а Волошина Л.К. повернути до місця відбуття попереднього покарання</p>
37	03.12.1930	5403-п. 1930	Дело по обвинению Олейника А.С.	<p>Олійника Панаса Созоновича, жителя с. Жеребки Янушпільського району Бердичівської округи (нині Чуднівського району Житомирської області), заарештовано 17 жовтня 1930 р. за обвинуваченням у проведенні серед односельчан антирадянської та антиколгоспної агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний під час громадянської війни служив офіцером в Армії УНР.</p> <p>3 грудня 1930 р. ОВ 8/44 ДПУ УСРР постановив передати слідчу справу до прокурора із пропозицією припинити провадження, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю його провини.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 1 вересня 2000 р. Олійника П.С. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
38	19.04.1931	6235-п. 1931	Дело по обвинению Падалки Н.Е.	<p>Уродженець с. Черевки Переяславського повіту Полтавської губернії (нині Згурівського району Київської області) Падалка Микола Євгенович на час арешту проживав у с. Титусівка Козятинського району нині Вінницької області. Його заарештовано 4 січня 1931 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності».</p> <p>Згідно із власними свідченнями Падалка М.Є. з 1915 р. навчався на природничому факультеті Київського університету, звідки навесні наступного року в розпал Першої світової війни по мобілізації потрапив до Петергофської школи прапорщиків. Із жовтня 1916 р. по січень 1917 р. він служив у 38-му Сибірському запасному стрілецькому полку, після чого потрапив на Західний фронт: спочатку до 289-го піхотного полку, а з липня 1917 р. — до 1-го Українського полку українізованої 58-ї дивізії. 1918 р. після демобілізації обвинувачуваний відновив навчання в Київському університеті, але в жовтні 1919 р. був знову мобілізований на військову службу, тепер уже до лав Армії УНР: обіймав посаду коректора видавничого відділу, дислокованого в Кам'янці-Подільську, а згодом у польському містечку Ченстохова (повітовий центр Сілезького воєводства). У рамках виконання службових обов'язків він готував до друку військові статuti, що видавалися типографією «Діло» у Львові. У серпні 1921 р. сотник Падалка очолив облікову секцію ППШ, а в ніч проти 5 листопада (так у справі;</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>очевидно, в ніч проти 4 листопада — <i>упорядник</i>) разом із ППШ, реорганізованим у штаб дієвої Повстанчої армії, перетнув польсько-радянський кордон у районі прикордонного пункту Корець і вирушив у складі Волинської групи у Другий зимовий похід, що завершився в ніч проти 17 листопада оточенням і розгромом переважної більшості його учасників кінною дивізією Г. Котовського під с. Малі Миньки на Житомирщині. Сотник Падалка потрапив у полон і за вироком Київського губревтрибуналу від 8 серпня 1922 р. був засуджений до 3 років умовно примусових робіт.</p> <p>Фігурант справи інформував слідчих про особливості роботи видавничого відділу й відомі йому аспекти діяльності ППШ.</p> <p>За результатами слідства 15 квітня 1931 р. Житомирський оперсектор ДПУ УСРР ухвалив Падалку М.Є. звільнити з-під варті під підписку про невиїзд, а справу передати до прокуратури із пропозицією її закриття за недостатністю підстав для повторного притягнення фігуранта до кримінальної відповідальності.</p> <p>19 квітня 1931 р. прокурор Житомирського оперсектору ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити й підписку про невиїзд Падалки М.Є. скасувати</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
39	22.06.1931	6150-п. 1931	Дело по обвинению Колесникова С.Н.	<p>Колесникова Сергія Миколайовича, жителя Житомира, заарештовано 21 лютого 1931 р. за обвинуваченням у службі в роки громадянської війни в «петлюрівській контррозвідці». Під час допиту обвинувачуваний підтвердив лише факт служби 1919 р. «старшиною роти 2-го залізничного полку Армії УНР».</p> <p>28 травня 1931 р. Колесникова С.М. звільнено з-під варти за недоведеністю інкримінованої провини. 22 червня того ж року прокурор Житомирського оперсектору ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити</p>
40	31.07.1931	6283-п. 1931	Дело по обвинению Безродникова Т.Г. и др.	<p>За справою проходять Безродніков Тихон Гаврилович та інші селяни Попільнянського району нині Житомирської області (загалом 10 осіб, переважно, уродженців с. Паволоч — волосного центру Сквирського повіту Київської губернії). Усіх обвинувачено в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» 1919 р. в лавах Армії УНР.</p> <p>31 липня 1931 р. Київський оперсектор ДПУ УСРР постановив направити слідчу справу прокурору із пропозицією припинити провадження і звільнити з-під варти заарештованих за недостатністю підстав для їх притягнення до кримінальної відповідальності. Рішення прокурора у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Житомирської області від 15 жовтня 1999 р. фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
41	12.01.1933	1774-п. 1933	Дело по обвинению Кучко К.К.	<p>Кучка Ксенофонта Кириловича, жителя с. Княжин Чуднівського району на той час Вінницької області, заарештовано 28 грудня 1932 р. Його обвинувачено у проведенні агітації проти колективізації та насильницької хлібозаготівлі, а також у попередній «службі в гетьманській і петлюрівській арміях та приналежності до контрреволюційної організації «ВПА»».</p> <p>19 червня 1933 р. Вінницький облвідділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а Кучка К.К. з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>
42	07.09.1933	1667-п. 1933	Дело по обвинению Осьмука А.Н.	<p>Осьмука Олександра Микитовича, жителя с. Борушківці Любарського району на той час Вінницької області, заарештовано за обвинуваченням у службі в роки громадянської війни бунчужним в Армії УНР та участі в боях з частинами Червоної армії, а також у подальшому проведенні антиколгоспної та антирадянської агітації.</p> <p>За постановою секретно-політичного відділення Вінницького облвідділу ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варти за недостатністю зібраних доказів для притягнення до кримінальної відповідальності</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
43	01.08.1935	6225-п. 1935	Дело по обвинению Стрельцова Ф.С.	<p>Стрельцова Федора Семеновича, жителя с. Смолка Новоград-Волинського району на той час Київської області (нині в межах м. Новоград-Волинський), заарештовано 16 квітня 1935 р. за обвинуваченням у шпигунстві.</p> <p>В обвинувальному висновку наголошено також на причетності фігуранта справи до антибільшовицького повстанського руху 1919–1920 рр. і його участі в розстрілах радянських працівників.</p> <p>1 серпня 1935 р. ОВ управління державної безпеки (далі — УДБ) НКВС УСРР та КВО постановив провадження слідчої справи припинити, а Стрельцова Ф.С. звільнити з-під варті за недоведеністю провини</p>
44	22.05.1938	2481-п. 1938	Дело по обвинению Арента Г.Ф.	<p>Арента Генріха Фрідріховича, жителя с. Новозелене Новоград-Волинського району Житомирської області, заарештовано 18 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні серед односельчан антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний під час громадянської війни воював з частинами Червоної армії і тероризував місцеве населення в складі повстанського загону отамана Д. Соколовського.</p> <p>22 травня 1938 р. Новоград-Волинський міськвідділ НКВС УРСР постановив Арента Г.Ф. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 13 травня 1999 р. Арента Г.Ф. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
45	15.06.1938	2466-п. 1938	Дело по обвинению Писоцкого Н.И.	<p>Пісоцького Миколу Івановича, жителя с. Майстрів Новоград-Волинського району, заарештовано 17 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні серед односельчан антирадянської агітації.</p> <p>Слідством також встановлено попередню «контрреволюційну діяльність» обвинувачуваного: добровільну службу 1918–1919 рр. в Армії УНР та участь в антибільшовицькому повстанському русі під керівництвом отамана Д. Соколовського.</p> <p>15 червня 1938 р. Новоград-Волинський міськвідділ НКВС УРСР постановив Пісоцького М.І. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 14 вересня 2000 р. Пісоцького М.І. реабілітовано</p>
46	20.07.1938	2469-п. 1938	Дело по обвинению Фищука Т.П.	<p>Фіщука Тимофія Петровича, жителя с. Слобода Чернецька (нині Лебедівка) Новоград-Волинського району заарештовано 18 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні серед односельчан антирадянської агітації. До уваги взято його приналежність під час громадянської війни до повстанців загону отамана Д. Соколовського.</p> <p>20 липня 1938 р. Новоград-Волинський міськвідділ НКВС УРСР постановив Фіщука Т.П. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За постановою прокуратури Житомирської області від 15 вересня 2000 р. Фіщука Т.П. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
47	18.03.1939	2668-п. 1938–1939	Дело по обвинению гражданина Атаманчука А.П.	<p>Атаманчука Олександра Петровича, жителя смт Дзержинськ (райцентр, до 1933 р. й від 2003 р. смт Романів) Житомирської області, заарештовано 19 квітня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні серед працівників місцевого склозаводу антирадянської агітації.</p> <p>В обвинувальному висновку наголошено на послідовному ворожому ставленні фігуранта справи до чинної влади з часу його перебування 1920 р. в «петлюрівській політбанді Сака».</p> <p>За результатами тривалого слідства 22 березня 1939 р. прокурор Дзержинського району постановив провадження кримінальної справи припинити й Атаманчука О.П. з-під варти звільнити за недоведеністю провини</p>
48	19.04.1939	2486-п. 1938–1939	Дело по обвинению Забусика М.П.	<p>Забусика Михайла Павловича, жителя с. Дацьки Чуднівського району Житомирської області, заарештовано 17 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні серед односельчан антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами колишній унтерофіцер старої російської армії М. Забусик 1919 р. служив в Армії УНР, 1922 р. був покараний 3-річним засланням за приналежність до ВПА, а 1930 р. знову виселений на Північ за організацію антиколгоспної «волинки», 1931 р. повернувся додому самовільно.</p> <p>За результатами тривалого слідства 19 квітня 1939 р. прокурор Чуднівського району постановив провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
49	07.05.1939	2485-п. 1939	Дело по обвинению Полищука А.К.	<p>Поліщука Андрія Калениковича, жителя с. Іванківці Бердичівського (нині, ймовірно, Житомирського — <i>упорядник</i>) району Житомирської області заарештовано 17 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні серед односельчан антирадянської агітації.</p> <p>В обвинувальному висновку наголошено також на службі Поліщука А.К. 1919 р. бунчужним в Армії УНР та участі в боях проти червоноармійців.</p> <p>За результатами тривалого слідства 7 травня 1939 р. Бердичівський міський прокурор постановив провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини</p>
50	10.05.1939	2470-п. 1939	Дело по обвинению Зайченко Ю.А.	<p>Зайченка Юрія Адамовича, жителя с. Подолянці Чуднівського району, заарештовано 17 лютого 1938 р. як колишнього члена ВПА, викритого в подальшому проведенні серед односельчан антирадянської агітації.</p> <p>За результатами тривалого слідства 10 травня 1939 р. прокурор Чуднівського району постановив провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини</p>
51	11.05.1939	2471-п. 1939	Дело по обвинению гражданина Химичука И.М.	<p>Хімичука Івана Мойсейовича, жителя с. Сербинівка (з 1946 р. с. Будичани) Чуднівського району, заарештовано 17 лютого 1938 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної» організації і проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>У слідчих матеріалах ідеться, зокрема, про службу Хімичука І.М. 1919 р. в Армії УНР, подальшу участь у пограбуваннях цивільного єврейського населення та приналежність з 1925 р. до СБУ.</p> <p>За результатами тривалого слідства 11 травня 1939 р. прокурор Чуднівського району постановив провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Запорізькій області

Виконавці: Юлія Леміш (2011–2013),
Тетяна Бузало (2014).

Відповідальний: Юрій Рудковський (2011–2014).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	29.01.1920	П-21399. 1920	Следственное дело на Антипова-Машенко Даниила Илларионовича	<p>Антіпова-Машенка Данила Ларіоновича, жителя с. Андріївка Бердянського повіту Таврійської губернії (нині, ймовірно, однойменне смт Бердянського району Запорізької області — <i>упорядник</i>), засуджено за вироком ревівійськтрибуналу 13-ї армії при 8-й Червоній козацькій дивізії до розстрілу. Його обвинувачено у службі в каральному загоні Добровольчої армії.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 19 червня 1995 р. Антіпова-Машенка Д.Л. реабілітовано</p>
2	17.03.1920	П-3669. 1920	Следственное дело на Махонину Н.Р. и др.	<p>Махоніну Наталю Романівну та ще 7 жителів м. Великий Токмак Бердянського повіту (нині м. Токмак — райцентр Запорізької області) заарештовано 17 березня 1920 р. ОВ при ревівійськраді 13-ї армії за обвинуваченням у «махновщині».</p> <p>У справі немає обвинувального висновку, вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно заарештованих.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 13 квітня 1999 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою арешту і складання протоколів допиту заарештованих</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
3	04.04.1920	П-20768. 1920	Следственное дело на Гриня Андрея Самсоновича и др.	<p>За справою проходять жителі с. Пологи Олександрівського повіту Катеринославської губернії Гринь Андрій Самсонович, Манжуло Іван Федорович, Романцев Вакула Петрович та Усенко Пилип Пантелійович. Надзвичайна трійка ОВ ВНК при реввійськраді 13-ї армії постановила всіх розстріляти за обвинуваченням у службі в махновській Революційній повстанській армії України.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані брали участь у «махновських набігах», зокрема в нападі на Третю литовську бригаду Червоної армії під час її перебування в сусідньому с. Воскресенка, та незаконно зберігали зброю.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 15 липня 1993 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
4	06.04.1920	П-4337. 1920	Следственное дело на Лукина Владимира Львовича	<p>Лукіна Володимира Львовича, жителя м. Олександрівськ (нині Запоріжжя), заарештовано за обвинуваченням у попередній службі махновським комендантом на залізничній станції Пологи. За постановою надзвичайної трійки ОВ ВНК при реввійськраді 13-ї армії фігуранта справи з-під варти звільнено й направлено до «трудоармії».</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 30 березня 2000 р. Лукіна В.Л. реабілітовано</p>
5	24.05.1920	П-3659. 1920	Следственное дело на Дырина Петра Николаевича	<p>Житель с. Михайлівка Мелітопольського повіту на той час Олександрівської губернії Дирін Петро Миколайович на час арешту обіймав посаду начальника районної міліції. Його викрито в попередній службі в махновській армії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 13-ї армії обвинувачуваного з-під варти звільнено й направлено до «трудармії».</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 13 квітня 1999 р. Диріна П.М. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається посвідчення фігуранта з його фотографією</p>
6	27.05.1920	П-3655. 1920	Следственное дело на Кудинова Петра Васильевича	<p>Кудинова Петра Васильовича, жителя с. Петрівка Мелітопольського повіту, заарештовано за обвинуваченням у службі в загоні «бандита Зубкова», проведення «контрреволюційної» агітації та незаконному зберіганні зброї.</p> <p>Заарештований з-під варти втік. За постановою військового слідчого ОВ ВНК при реввійськраді 13-ї армії оголошено його розшук.</p> <p>Відомостей про подальшу долю Кудинова П.В. у справі немає</p>
7	13.06.1920	П-3670. 1920	Следственное дело на Добріна Исаака Наумовича и др.	<p>Добріна Ісака Наумовича та ще 3 жителів м. Мелітополь (на той час повітовий центр Олександрівської губернії) заарештовано за обвинуваченням у службі в денікінській армії, проведенні антирадянської агітації та перебуванні в місцевому антибільшовицькому партизанському загоні.</p> <p>За висновком ОВ при реввійськраді 13-ї армії слідчу справу припинено, а її фігурантів звільнено з-під варти за недостатністю зібраних доказів скоєння ними злочинних дій</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
8	03.08.1920	П-3681. 1920	Следственное дело на Литвинова Василя Александровича и др.	<p>За справою проходять Литвинов Василь Олександрович і ще 8 жителів м. Бердянськ (на той час повітовий центр новоствореної Олександрівської губернії). Усіх заарештовано за обвинуваченням у приналежності до Бердянської філії контрреволюційної організації «Союз возрождения России».</p> <p>ОВ ВНК при реввійськраді 13-ї армії постановив 2 фігурантів ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни», а Литвинова В.О. і ще 3 — виселити за межі України в розпорядження Пензенської ГНК. Решту обвинувачуваних з-під варті звільнено, але взято під негласний нагляд місцевої влади і правоохоронних органів.</p> <p>У справі немає відомостей про її перегляд компетентними органами на предмет реабілітації репресованих.</p> <p>До справи долучено антибільшовицькі відозви організації до місцевого населення</p>
9	24.12.1920	П-21637. 1920	Следственное дело на Махно Павла Савельевича	<p>Махна Павла Савелійовича, жителя містечка Гуляйполе Олександрівської губернії, постановою розпорядчого засідання комісії з роззброєння населення ухвалено розстріляти. Його обвинувачено у службі в махновській армії, зокрема в участі в нападі на червоноармійців у с. Воздвижівка Гуляйпільського повіту.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 30 березня 1996 р. Махна П.С. реабілітовано</p>
10	29.10.1921	П-21315. 1921	Следственное дело на Антонио Антонину Алайзовну и др.	<p>За справою проходять Антоніо Антоніна Алайзівна, Замицька Федосія Миколаївна й інші жителі Гуляйпільського повіту (загалом 6 осіб, з яких 5 жінок). Колегія Олександрівської ГНК постановила</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Замицьку Ф.М. розстріляти, а решту фігурантів ув'язнити в концтаборі поза межами УСРР на 1–5 років. Усіх обвинувачено у службі в махновській армії або переховуванні зброї та махновців.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 15 травня 1995 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
11	05.12.1921	П-20881. 1921	Следственное дело на Мороза Тихона Мефодиевича и др.	<p>За справою проходять Мороз Тихін Мефодійович та інші жителі деяких сіл Бердянського повіту на той час Запорізької губернії (загалом 11 осіб). Колегія ВУНК постановила Мороза Т.М. і ще 8 селян розстріляти, а решту ув'язнити в концтаборі поза межами УСРР на 5 років. Усіх обвинувачено у службі в махновській армії.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 1 вересня 1993 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>На окремих анкетах заарештованих вклеєно процесуальні фотографії</p>
12	24.02.1922	П-21643. 1922	Следственные материалы на Винника — «Беленького» Феодосия Михайловича	<p>Вінника Феодосія Михайловича (псевдо «Біленький»), жителя с. Кушугум Запорізького повіту Запорізької губернії (нині Запорізького району Запорізької області), заарештовано за обвинуваченням у тому, що з 1918 р. входив до штабу махновської армії й очолював армійську контррозвідку. 24 лютого 1922 р. начальник відділу по боротьбі з бандитизмом СОУ ВУНК [Козлов] розпорядився фігуранта справи розстріляти. Смертний вирок виконано того самого дня.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 20 березня 1996 р. Вінника Ф.М. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
13	07.03.1931	П-10333. 1931	Следственное дело на Венгрженовского Александра Игнатьевича	<p>Венгрженовського Олександра Гнатовича, жителя Запоріжжя, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила покарати засланням до Казахстану на 3 роки. Його обвинувачено «в активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами колишній прапорщик старої російської армії О. Венгрженовський в роки громадянської війни служив у військах УЦР і генерала А. Денікіна, а надалі дезінформував органи ОДПУ, попри взяті на себе зобов'язання секретного співробітника.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 22 серпня 1989 р. Венгрженовського О.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>
14	19.07.1932	П-204. 1932	Следственное дело по обвинению Тесли Алексея Тимофеевича	<p>Теслю Олексія Тимофійовича, жителя с. Ворошилівка Новозлатопільського району Дніпропетровської області (нині Любимівка Гуляйпільського району Запорізької області), заарештовано за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації, дискредитації чинної влади. Згідно з постановою Новозлатопільського райапарату ДПУ УСРР слідчу справу припинено за недоведеністю обвинувачення.</p> <p>У справі є свідчення про службу Тесли О.Т. в загонах махновської Революційної повстанської армії України впродовж 1918–1919 рр.</p>
15	15.02.1933	П-1053. 1933	Следственные материалы на Тыкву Ивана Павловича и др.	<p>За справою проходять 12 жителів сіл Благодатне й Гурівка Долинського району Дніпропетровської (нині Кіровоградської) області. Зазначеного на обкладинці справи Тыкву Івана Павловича заарештовано як</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>члена «контрреволюційної організації», а інших селян — за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної агітації».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Тиква І.П. із серпня 1920 р. служив рядовим повстанцем у загоні уенерівського отамана І. Клепча, що оперував у Долинському районі Криворізького повіту, протистояв підрозділам Червоної та махновської армій, невдовзі приєднався до Степової дивізії отамана Блакитного (К. Пестушка). У жовтні того ж року повстанців розпорошено Першою кінною армією С. Будьонного.</p> <p>За постановою Долинського райвідділення ДПУ УСРР 5 обвинувачуваних з-під варти звільнено і провадження справи стосовно них припинено.</p> <p>Відомостей про засудження, подальшу долю та реабілітацію Тикви І.П. й решти фігурантів у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підготовки вищезазначеної постанови.</p>
16	10.06.1933	П-218. 1933	Следственные материалы на Семенюте Корнея Петровича	<p>Семенюте Корнея Петровича, жителя м. Гуляйполе Дніпропетровської області, заарештовано за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт його служби впродовж 1918–1919 рр. шофером у махновській армії.</p> <p>Провадження слідчої справи припинено на підставі обвинувального висновку. Анотацію впорядковано за датою його підготовки.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 30 січня 2000 р. Семенюте К.П. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
17	03.02.1939	П-2681. 1939	Следственное дело на Козицкого Владимира Терентьевича	<p>Козицького Володимира Терентійовича, жителя с. Тарасівка Чубарівського району Дніпропетровської області (із грудня 1938 р. Пологського, а з грудня 1966 р. Пологівського району нині Запорізької області), заарештовано 11 червня 1938 р. як колишнього махновця, запідозреного в проведенні антирадянської агітації та приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Слідчими матеріалами підтверджено факт двотижневої служби обвинувачуваного конюхом у махновській армії 1919 р.</p> <p>За результатами тривалого розслідування новостворений Пологський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта звільнити з-під варти за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>
18	28.02.1939	П-2295. 1939	Следственное дело на Лисогурского Ефима Сергеевича	<p>Лісогурського Юхима Сергійовича, жителя смт Чубарівка (райцентр; до 1933 р. с. Пологи, а з грудня 1938 р. м. Пологи), заарештовано 23 травня 1938 р. як колишнього махновця, запідозреного в проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Згідно з показаннями свідків упродовж 1919–1920 рр. обвинувачуваний брав участь у розправах над представниками місцевої влади та пограбуваннях населення у складі «банди Махна».</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Запорізькій області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варти за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
19	28.02.1939	П-2329. 1939	Следственное дело на Гриня Семена Никитича	<p>Гриня Семена Микитовича, жителя х. Новий Балочківської сільради Чубарівського району заарештовано 11 червня 1938 р. як колишнього махновця, запідозреного в проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Матеріалами слідства підтверджено тритижневу службу обвинувачуваного в махновській Революційній повстанській армії України з січня 1919 р.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Запорізькій області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варти за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>
20	28.02.1939	П-2350. 1939	Следственное дело на Тоцького Леонтия Дмитриевича	<p>Тоцького Леонтія Дмитровича, жителя смт Чубарівка (райцентр), заарештовано 7 лютого 1938 р. як «колишнього махновця і врангелівця», запідозреного в проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний у складі махновського загону брав участь у нальотах на містечка й села, пограбуваннях населення та розправах над червоними партизанами, а 1920 р. воював проти Червоної армії в лавах врангелівського війська.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Запорізькій області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варти за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
21	28.02.1939	П-2386. 1939	Следственное дело на Дмитренко Захария Федоровича	<p>Дмитренко Захара Федоровича, жителя с. Кінські Роздори Чубарівського району заарештовано 23 червня 1938 р. як колишнього махновця, запідозреного в проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни обвинувачуваний упродовж нетривалого часу був командиром взводу в махновській армії.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Запорізькій області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варти за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>
22	03.03.1939	П-2294. 1939	Следственное дело на Козлова Максима Яковлевича	<p>Козлова Максима Яковича, жителя с. Власівка Чубарівського району (у грудні 1938 р. унаслідок адміністративних змін село стало Чубарівкою Пологського району, а 2016 р. йому повернуто історичну назву Федорівка) заарештовано 8 червня 1938 р. як колишнього махновця, запідозреного в проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Згідно з показаннями свідків 1919 р. обвинувачуваний у складі «банди Махна» брав участь у розправах над представниками влади та пограбуваннях населення Бердянська та Нікополя.</p> <p>За постановою Пологського райвідділу НКВС провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варти за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
23	10.03.1939	П-2297. 1939	Следственное дело на Назаренко Антона Степановича	<p>Назаренка Антона Степановича, жителя с. Тарасівка Чубарівського району заарештовано 28 квітня 1938 р. як колишнього махновця й денікінця, запідозреного в проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний встиг послужити по мобілізації у двох «ворожих» арміях: 2 тижні в махновському війську і близько двох з половиною місяців у ЗСПР.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Запорізькій області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варті за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>
24	10.03.1939	П-2349. 1939	Следственное дело на Самобочего Сергея Трофимовича	<p>Уродженець с. Воскресенка Олександрівського повіту (нині Пологівського району) Самобочий Сергій Трохимович на час арешту проживав у сусідньому с. Магедове. Його заарештовано 11 червня 1938 р. як колишнього махновця й денікінця, запідозреного в проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний почергово служив у махновській і денікінській арміях, до лав яких вступав добровільно.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Запорізькій області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варті за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
25	03.04.1939	П-2219. 1939	Следственное дело на Марусенко Трофима Андреевича	<p>Марусенка Трохима Андрійовича, жителя с. Чапаєвка Чубарівського району Дніпропетровської області (до 1934 р. й від 2016 р. с. Воскресенка нині Пологівського району Запорізької області) заарештовано райвідділом НКВС 11 червня 1938 р. Його обвинувачено як такого, що під час громадянської війни за місцем проживання організував махновський загін і брав участь у розправах над представниками влади й пограбуваннях місцевого населення, а надалі проводив антирадянську агітацію.</p> <p>За результатами тривалого розслідування підтверджено лише сам факт служби обвинувачуваного впродовж 1918–1919 рр. у «банді Махна» рядовим зв'язківцем.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Запорізькій області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>
26	08.04.1939	П-2293. 1938–1939	Следственное дело на Костенко Г.И.	<p>Костенка Гаврила Ілліча, жителя с. Чапаєвка Чубарівського району, заарештовано 23 травня 1938 р. за обвинуваченням у службі впродовж 1919–1920 рр. у махновській армії, участі в нальотах на села Катеринославської губернії й розправах над місцевими жителями.</p> <p>Згідно з постановою УДБ УНКВС по Запорізькій області слідчу справу стосовно Костенка Г.І. припинено за недоведеністю його провини у скоєнні злочинних дій</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
27	09.04.1939	П-1039. 1938–1939	Следственное дело на Тыпу Захария Петровича	<p>Типу Захара Петровича, жителя с. Верхня Терса Гуляйпільського району Запорізької області, заарештовано 23 червня 1938 р. за обвинуваченням у «приналежності до махновської повстанської контрреволюційної організації, проведенні антирадянської агітації».</p> <p>Згідно зі свідченнями фігуранта справи він упродовж 2 місяців 1918 р. служив у «банді Махна»: в обозі рядовим.</p> <p>За вироком ВС Запорізького облсуду Типу З.П. звільнено з-під варти за недоведеністю його провини у скоєнні злочинних дій</p>
28	27.05.1939	П-2486. 1939	Следственное дело на Грубу Владимира Васильевича	<p>Грубу Володимира Васильовича, жителя с. Красіне Гуляйпільського району (так у справі; сучасних відомостей про село не виявлено — <i>упорядник</i>) заарештовано за обвинуваченням у службі під час громадянської війни в махновській армії, участі в єврейських погромах і розстрілах червоноармійців, подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Запорізькій області Грубу В.В. з-під варти звільнено, а провадження слідчої справи стосовно нього припинено за недостатністю зібраних доказів провини</p>
29	27.08.1939	П-1979. 1939	Следственное дело по обвинению Шкрума Антона Несторовича	<p>Шкрума Антона Несторовича, жителя с. Велика Білозерка (райцентр) Запорізької області, засуджено за вироком облсуду до 2 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>У справі містяться відомості про службу фігуранта 1919 р. комендантом одного із загонів махновської армії.</p> <p>За висновком прокуратури Запорізької області від 16 грудня 1992 р. Шкрума А.Н. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
30	09.12.1939	П-210. 1939	Следственное дело на Крымского Савву Афанасьевича	<p>Кримського Саву Панасовича, жителя с. Веселе Чубарівського району Дніпропетровської області (так у справі) заарештовано 11 червня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>У справі містяться відомості про перебування фігуранта впродовж 1918–1920 рр. у «банді Махна», його участь у пограбуваннях населення, розправах над червоними партизанами й комуністами, а також про службу 1920 р. у врангелівській армії.</p> <p>За вироком Запорізького облсуду Кримського С.П. з-під варті звільнено за недостатністю зібраних доказів для притягнення його до кримінальної відповідальності</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Кіровоградській області

Виконавці: Марина Яковенко (2012–2014),
Крістіна Пушкаренко (2015–2018),
Марина Грач (з 2018).

Відповідальні: Марина Грач (2012–2015, з 2018),
Крістіна Пушкаренко (2015–2018).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	09.06.1920	3978-п. 1920	Уголовное дело по обвинению Воронова Д.В., Сильвестрова И.Н.	<p>Воронова Дмитра Васильовича та Сильвестрова Івана Миколайовича, жителів Єлисаветграда, заарештовано 29 квітня 1920 р. за обвинуваченням у службі в денікінській державній варті.</p> <p>9 червня 1920 р. Єлисаветградський ревтрибунал постановив обох заарештованих з-під варти звільнити за недоведеністю їх провини.</p> <p>За постановою УСБУ в Кіровоградської області від 13 січня 1998 р. провадження кримінальної справи припинено за відсутністю складу злочину</p>
2	16.10.1920	7380-п. 1920	Дело по обвинению Косенко Д.К. и др.	<p>За справою проходять Косенко Дем'ян Кирилович та інші жителі с. Головкивка Новопраського району Олександрійського повіту Кременчуцької губернії (загалом 6 осіб). ОВ ВНК при реввійськраді 2-ї кінної армії постановив їх ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Усіх обвинувачено в тому, що 1920 р. під проводом уенерівського «Окружного повстанського комітету» брали участь у збройних нападах на червоноармійців на території Новопраської волості.</p> <p>За постановою УСБУ в Кіровоградській області від 26 листопада 1997 р. провадження кримінальної справи припинено у зв'язку з відсутністю в її матеріалах доказів скоєння фігурантами інкримінованих їм злочинів. Однак у справі немає відомостей про її перегляд компетентними органами на предмет реабілітації репресованих.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				До справи долучено повстанські відозви до селян та козаків-українців із закликами до боротьби проти більшовицьких окупантів
3	04.12.1920	14308-п. 1920	Дело по обвинению Пашко Д.С.	<p>Пашка Даниїла Степановича, жителя с. Гаврилівка Олександрівського повіту Катеринославської губернії, надзвичайна трійка ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту постановила розстріляти. Його обвинувачено в тому, що 1920 р. у складі махновської армії брав участь у «розбійних нападах на села й міста України».</p> <p>За постановою прокуратури Кіровоградської області від 31 березня 1995 р. Пашка Д.С. реабілітовано</p>
4	22.01.1921	14490-п. 1920–1921	Дело по обвинению Скачкова А.Ф. и Черного А.А. в бандитизме и вооруженном восстании против советской власти	<p>За справою проходять житель с. Красносілка Олександрівського повіту (так у справі; йдеться, очевидно, про с. Красносілля нині Олександрівського району Кіровоградської області — <i>упорядник</i>) Чорний Андрій Якимович і житель х. Гутницький Красносільської волості (так у справі; на цей час такий хутір не існує, ймовірно, став частиною с. Гутницька нині Красносільської сільради — <i>упорядник</i>) Скачков Андрій Феодосійович. Надзвичайна трійка ОВ ВНК при реввійськраді 6-ї армії постановила обох розстріляти як учасників очоленого унерівським отаманом П. Хмарою антибільшовицького збройного повстання, що відбулося у вересні 1920 р. у Знам'янському районі Олександрівського повіту.</p> <p>За постановою прокуратури Кіровоградської області від 27 серпня 1996 р. Чорного А.Я. та Скачкова А.Ф. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
5	29.03.1921	14345-п, тт. 1–3. 1921	Следственное дело по обвинению Тихонова Н.И., Вергуна П.Я., Шмичельского П.А. и др.	<p>За справою проходять 38 жителів Єлисаветграда і Миколаєва — колишні білогвардійські офіцери та представники місцевої інтелігенції. Велика трійка Миколаївської ГНК постановила розстріляти завідувача складом 1-ї кінної армії Грохольського Євгена Миколайовича та писаря кавалерійського училища Ковгана Семена Степановича, а ще 5 фігурантів — виселити за межі Миколаївської губернії на 3 роки. Усіх репресованих обвинувачено у приналежності до підпільного контрреволюційного білогвардійського комітету під назвою «Боротьба з більшовизмом», який, згідно з агентурними донесеннями, діяв у згаданих містах із 1920 р.</p> <p>Зазначених на обкладинці справи Тихонова Никифора Ілліча, Вергуна Павла Яковича, і Шмичельського Порфирія Панасовича, а також решту підслідних з-під варті звільнено тією ж постановою трійки у зв'язку із недостатністю зібраних доказів їхньої провини.</p> <p>За висновками прокуратури Кіровоградської області від 19 жовтня 1995 р. усіх репресованих фігурантів справи реабілітовано</p>
6	23.04.1921	14571-п. 1921	Дело о Пашенко В.В., обвиняемого в бандитизме	<p>Пашенка Василя Володимировича, жителя с. Дмитрівка Олександрійського повіту Кременчуцької губернії, надзвичайна трійка ОВ ВНК при реввійськраді 6-ї армії постановила розстріляти. Його обвинувачено як повстанця загону отамана П. Хмари.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи приєднався до повстанців у серпні 1920 р. та в складі загону із 60 осіб брав участь «у збройних нападах і пограбуваннях селян Олександрійського повіту».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За постановою прокуратури Кіровоградської області від 30 жовтня 1997 р. Пащенко В.В. реабілітовано
7	21.03.1927	14334-п. 1926–1927	Дело по обвинению Николаева Александра Григорьевича по ст. 54-10 УК УССР	<p>Уродженець х. Грецький Мостівської волості Ананьївського повіту Херсонської губернії, дворянин за походженням, Ніколаєв Олександр Григорович 1926 р. на час повторного арешту проживав у м. Балта (територія Молдавської АСРР у складі УСРР). Колегія ОДПУ постановила його ув'язнити в концтаборі на 10 років за вдруге інкриміновану «злочинну діяльність у роки громадянської війни».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1919 р. фігурант справи спочатку служив у Червоній армії командиром Балтського караульного батальйону, потім перейшов на бік повстанців місцевого уенерівського отамана С. Заболотного, а під час денікінської окупації Півдня України як кадровий військовий і дворянин опинився в Добровольчій армії в чині штабскапітана. Після поразки Білого руху й дворічного перебування в еміграції в Польщі обвинувачуваний повернувся додому й за всі перераховані «злочини» 1921 р. був покараний радянською владою вперше — дворічним ув'язненням у концтаборі. Надалі як колишнього білого офіцера його було взято на особливий облік і відправлено на поселення до м. Архангельськ (Росія).</p> <p>24 березня 1928 р. колегія ОДПУ постановила застосуванням амністії з нагоди 10-річчя «жовтневої революції» скоротити термін покарання засудженому на чверть.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Після відбуття повторного покарання Ніколаєв О.Г. оселився в Кіровограді, але невдовзі знову потрапив під арешт. 1 жовтня 1937 р. особлива трійка при УНКВС по Миколаївській області постановила його розстріляти, обвинувативши в проведенні антирадянської агітації і вже вкотре — в активній участі в боротьбі проти радянської влади під час громадянської війни.</p> <p>На підставі протесту прокурора Кіровоградської області від 21 квітня 1970 р. останню позасудову постанову стосовно Ніколаєва О.Г. скасовано і провадження кримінальної справи припинено у зв'язку з тим, що репресований попередньо двічі відбував покарання за скоєне в роки громадянської війни, а його обвинувачення в проведенні подальшої антирадянської агітації визнано недоведеним.</p> <p>На внутрішню обкладинку справи наклеєно фотографію фігуранта</p>
8	18.01.1929	14570-п. 1928–1929	Дело по обвинению Куринного Бориса Игнатьевича	<p>Курінного Бориса Гнатовича, жителя містечка Знам'янка Зінов'ївської округи, ОН при колегії ОДПУ постановила ув'язнити в Соловецькому концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено як «соціально небезпечний елемент», що підтримував стосунки з такими ж «соціально небезпечними елементами».</p> <p>28 жовтня 1931 р. той же каральний орган додатково постановив позбавити Курінного Б.Г. подальшого права проживати в Україні, а також Москві, Ленінграді і прикордонних округах з одночасним прикріпленням до «певного місця проживання» терміном на 3 роки.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний попередньо двічі притягувався до кримінальної відповідальності. 30 березня 1923 р. Одеський губревтрибунал засудив Курінного Б.Г. до 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією, конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 5 років. Йому інкриміновано приналежність упродовж березня — жовтня 1922 р. до очолюваної М. Голубом і Я. Черкасом місцевої підпільної уєнерівської організації під назвою «4-й Знам'янський повстанський комітет», пов'язаної з повстанськими загонами отаманів Д. Гупала й Т. Компанійця. Після дострокового звільнення фігурант справи в березні 1926 р. на масовому заході відзначився порушенням громадського правопорядку й непокорю працівникам міліції, за що 25 жовтня 1926 р. був засуджений ВС Зінов'ївського окрсуду до 1 року позбавлення волі із суворою ізоляцією.</p> <p>За постановою прокуратури Кіровоградської області від 17 листопада 1997 р. Курінного Б.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено копії попередніх вироків стосовно фігуранта, а на внутрішню обкладинку справи наклеєно його фотографію. Зокрема, у вироку від 30 березня 1923 р. визначено ступінь провини й міру відповідальності для 28 членів 4-го Знам'янського повстанкому</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
9	17.05.1929	14304-п. 1929	Дело по обвинению Скоробруха Сергея Дмитриевича	<p>Скоробруха Сергія Дмитровича, жителя с. Свірневе Голованівського району Первомайської округи (нині Кіровоградської області), ОН при колегії ОДПУ постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації та ухилянні від сплати податків.</p> <p>В обвинувальному висновку зазначено також, що наприкінці 1918 р. фігурант справи вступив на службу до Армії УНР, а наступного року організував антибільшовицьке повстання в с. Сабатинівка Савранської волості Балтського повіту Подільської губернії (нині Благовіщенського району Кіровоградської області) в намаганні забезпечити організований відступ українських військових частин.</p> <p>За висновком прокуратури Кіровоградської області від 22 травня 1995 р. Скоробруха С.Д. реабілітовано</p>
10	15.07.1929	14390-п. 1929	Дело по обвинению Стадниченко Ивана Семеновича по ст. 54-8 УК УССР	<p>Стадніченка Івана Семеновича, жителя с. Добра Надія Олександрійського району Кременчуцької округи, колегія ОДПУ постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його обвинувачено як активного учасника петлюрівського повстанського руху.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи 1920 р. створив у рідному селі й очолив повстанську організацію уенерівської орієнтації, що агітувала односельчан до відродження незалежної України, роззброювала поодиноких червоноармійців і невдовзі приєдналася до повстанської дивізії отамана Степового.</p> <p>За постановою прокуратури Кіровоградської області від 22 березня 1996 р. Стадніченка І.С. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
11	30.06.1930	1821-п. 1930	Справа за обвинуваченням Горохова І.О. по ст. 54-13 КК УСРР	<p>Уродженець с. Нова Прага (волосний центр) Олександрійського повіту Горохов Іван Олександрович на час арешту проходив військову службу в дислокованому в Дніпропетровську 18-му запасному ескадроні 3-ї кавалерійської дивізії 2-го кавалерійського корпусу УВО РСЧА. За вироком кримінального сектору Зінов'ївського окрсуду його засуджено до 10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості з подальшим обмеженням у правах на 5 років.</p> <p>Фігуранта справи обвинувачено у службі в денікінському каральному загоні, утвореному контррозвідкою Добровольчої армії в Новій Празі.</p> <p>8 серпня 1930 р. касаційно-кримінальна колегія Найвищого суду УСРР ухвалила основне покарання репресованому пом'якшити до 3 років і 4 місяців позбавлення волі, а застосуванням амністії і його скоротити на третину.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 16 січня 1998 р. Горохова І.О. реабілітовано</p>
12	19.03.1931	4394-п. 1931	Дело по обвинению Шкафара Михаила Степановича	<p>Шкафара Михайла Степановича, жителя с. Шамівка Знам'янського району, згідно з обвинувальним висновком райвідділення ДПУ УСРР визнано «соціально небезпечним елементом в сучасних умовах села» й запропоновано застосувати покарання у вигляді 6 років позбавлення волі у віддаленій місцевості Радянського Союзу. Його обвинувачено як такого, що 1920 р. підняв односельчан на стихійне антибільшовицьке повстання.</p> <p>У справі немає вироку й відомостей про подальшу долю фігуранта.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За постановою УСБУ в Кіровоградській області від 10 травня 1995 р. справу стосовно Шкафара М.С. припинено у зв'язку із невстановленням у його діях ознак скоєння злочину
13	30.05.1931	2438-п. 1931	Следственное дело по обвинению Резцова Ивана Васильевича по ст. 54-11 УК УССР	<p>Уродженець х. Луганський станиці Карпинська Облaсті Війська Донського Резцов Іван Васильович на час арешту проживав у Зінов'ївську. Його заарештовано 30 січня 1931 р. за обвинуваченням у приналежності з 1921 р. до «Зінов'ївської контрреволюційної офіцерської організації», що ставила за мету повалення радянської влади шляхом організації збройного повстання.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами колишній козачий сотник старої російської та Білої армій І. Резцов 1927 р. вже був засуджений до 3 років позбавлення волі за проведення антирадянської агітації.</p> <p>19 травня 1931 р. Зінов'ївське міськвідділення Одеського оперсектору ДПУ УСРР підготувало, а 21 травня міський прокурор затвердив обвинувальний висновок, згідно з яким Резцов І.В. підлягав розстрілу.</p> <p>За висновком Одеського оперсектору ДПУ УСРР від 30 травня 1931 р. погоджені матеріали слідчої справи передано на розгляд судової трійки при колегії ДПУ УСРР. Відомостей про застосування запропонованих репресій та реабілітацію репресованого у справі немає</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
14	30.05.1931	2606-п. 1931	Следственное дело по обвинению Иванова Георгия Никитовича по ст. 54-11 УК УССР	<p>Уродженець с. Берестове Бердянського повіту Іванов Георгій Микитович на час арешту проживав у Зінов'ївську та працював інструктором слюсарних майстерень будівельного технікуму. Його заарештовано 2 лютого 1931 р. й обвинувачено як колишнього денікінського офіцера, викритого у приналежності з 1922 р. до «Зінов'ївської контрреволюційної офіцерської організації», що ставила за мету повалення радянської влади шляхом організації збройного постання.</p> <p>19 травня 1931 р. Зінов'ївське міськвідділення Одеського оперсектору ДПУ УСРР підготувало, а 21 травня міський прокурор затвердив обвинувальний висновок, згідно з яким Іванов Г.М. підлягав розстрілу.</p> <p>За висновком Одеського оперсектору ДПУ УСРР від 30 травня 1931 р. матеріали слідчої справи передано на розгляд судової трійки при колегії ДПУ УСРР із пропозицією замінити фігурантові вищу міру покарання на 10 років ув'язнення у ВТТ. Відомостей про застосування запропонованих репресій та реабілітацію репресованого у справі немає.</p> <p>9 березня 1995 р. слідчий відділ УСБУ в Кіровоградській області постановив провадження кримінальної справи стосовно Іванова Г.М. припинити за відсутністю сукупності доказів, які підтверджували б обґрунтованість притягнення його до кримінальної відповідальності</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
15	30.05.1931	8508-п. 1931	Дело по обвинению Винницкого Виктора Генриховича по ст. 54-11 УК УССР	<p>Уродженець м. Новомосковськ (повітовий центр) Катеринославської губернії Вінницький Віктор Генріхович на час арешту проживав у Зінов'ївську. Його заарештовано 30 січня 1931 р. за обвинуваченням у приналежності з 1921 р. до «Зінов'ївської контрреволюційної повстанської офіцерської організації».</p> <p>19 травня 1931 р. Зінов'ївське міськвідділення Одеського оперсектору ДПУ УСРР підготувало, а 21 травня міський прокурор затвердив обвинувальний висновок, згідно з яким Вінницький В.Г. підлягав розстрілу.</p> <p>За висновком Одеського оперсектору ДПУ УСРР від 30 травня 1931 р. матеріали слідчої справи надіслано на розгляд судової трійки при колегії ДПУ УСРР із пропозицією замінити фігурантові вищу міру покарання на 5 років ув'язнення у ВТТ. Відомостей про застосування запропонованих репресій та реабілітацію репресованого у справі немає.</p> <p>7 червня 1995 р. слідчий відділ УСБУ в Кіровоградській області постановив провадження кримінальної справи стосовно Вінницького В.Г. припинити за відсутністю сукупності доказів, які підтверджували б обґрунтованість притягнення його до кримінальної відповідальності</p>
16	30.05.1931	8513-п. 1931	Следственное дело по обвинению Рыбицкого Аркадия Александровича	<p>Уродженець Кам'янця-Подільська Рибицький Аркадій Олександрович на час арешту проживав у Зінов'ївську та обіймав посаду начальника навчальної частини міської Кавалерійської школи. Його заарештовано 16 січня 1931 р. й обвинувачено як колишнього полковника Російської імператорської, гетьманської та уенерівської армій і як одного з керівників «Зінов'ївської контрреволюційної повстанської офіцерської</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>організації», до якої вступив 1923 р. після повернення з Польщі за амністією.</p> <p>19 травня 1931 р. Зінов'ївське міськвідділення Одеського оперсектору ДПУ УСРР підготувало, а 21 травня міський прокурор затвердив обвинувальний висновок, згідно з яким Рибицький А.О. підлягав розстрілу.</p> <p>За висновком Одеського оперсектору ДПУ УСРР від 30 травня 1931 р. погоджені матеріали слідчої справи передано на розгляд судової трійки при колегії ДПУ УСРР. Відомостей про застосування запропонованих репресій та реабілітацію репресованого у справі немає.</p> <p>7 червня 1995 р. слідчий відділ УСБУ в Кіровоградській області постановив провадження кримінальної справи стосовно Рибицького А.О. припинити за відсутністю сукупності доказів, які підтверджували б обґрунтованість притягнення його до кримінальної відповідальності</p>
17	30.05.1931	8760-п. 1931	Дело по обвинению Стефановского Николая Михайловича по ст. 54 п. 11 УК УССР	<p>Стефановського Миколу Михайловича, жителя Києва, заарештовано 24 лютого 1931 р. за обвинуваченням у приналежності з 1924 р. до «Зінов'ївської контрреволюційної повстанської офіцерської організації».</p> <p>19 травня 1931 р. Зінов'ївське міськвідділення Одеського оперсектору ДПУ УСРР підготувало, а 21 травня міський прокурор затвердив обвинувальний висновок, згідно з яким Стефановський М.М. підлягав розстрілу.</p> <p>За висновком Одеського оперсектору ДПУ УСРР від 30 травня 1931 р. погоджені матеріали слідчої справи передано на розгляд судової трійки при колегії ДПУ УСРР. Відомостей</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>про застосування запропонованих репресій та реабілітацію репресованого у справі немає.</p> <p>24 жовтня 1997 р. слідчий відділ УСБУ в Кіровоградській області постановив провадження кримінальної справи стосовно Стефановського М.М. припинити за відсутністю сукупності доказів, які підтверджували б обґрунтованість притягнення його до кримінальної відповідальності</p>
18	15.06.1931	8766-п. 1931	Следственное дело по обвинению Гасаненко Георгия Яковлевича по ст. 54-11 УК УССР	<p>Уродженець Єлисаветграда Гасаненко Георгій Якович на час арешту проживав у Харкові. Його заарештовано 1 березня 1931 р. як колишнього капітана денікінської і врангелівської армій, що після повернення в жовтні 1922 р. за амністією з вимушеної еміграції на Батьківщину вступив до «Зінов'ївської контрреволюційної повстанської офіцерської організації».</p> <p>19 травня 1931 р. Зінов'ївське міськвідділення Одеського оперсектору ДПУ УСРР підготувало, а 21 травня міський прокурор затвердив обвинувальний висновок, згідно з яким Гасаненко Г.Я. підлягав розстрілу.</p> <p>30 травня 1931 р. Одеський оперсектор ДПУ УСРР постановив погоджені матеріали слідчої справи передати на розгляд судової трійки при колегії ДПУ УСРР, яка, за наявною інформацією із МВС України, 15 червня 1931 р. ухвалила Гасаненку Г.Я. смертний вирок із заміною на 10 років позбавлення волі у ВТТ віддаленої місцевості СРСР.</p> <p>Висновку про реабілітацію Гасаненка Г.Я. у справі немає, але, згідно із заявою його дочки, відповідну довідку військова прокуратура КВО їй надіслала 30 травня 1989 р.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
19	26.09.1931	8761-п. 1931	Дело по обвинению Дурниенко Николая Федоровича по статьям 54-10, 54-13 УК УССР	<p>Дурнієнка Миколу Федоровича, жителя м. Бобринець (райцентр, нині Кіровоградської області), заарештовано за обвинуваченням у службі 1919 р. в денікінському каральному загоні в Бобринці та приналежності з 1925 р. до «Зінов'ївської контрреволюційної повстанської офіцерської організації».</p> <p>26 вересня 1931 р. Зінов'ївське міськвідділення Одеського оперсектору ДПУ УСРР постановило направити слідчу справу міському прокурору для припинення її провадження у зв'язку із тим, що її фігуранта на цей час уже було покарано за іншою справою.</p> <p>Згідно з долученою до справи перевіркою в МВС України 23 червня 1931 р. особлива трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити Дурнієнка М.Ф. у ВТТ на 5 років. 15 вересня 1933 р. той же каральний орган постановив вислати репресованого до Північного краю до завершення визначеного терміну позбавлення волі. Восстання його покарано 10 роками ув'язнення у ВТТ за вироком народного суду Ленінського району м. Молотов (до 1940 р. і з 1957 р. м. Перм, Росія), помер 10 вересня 1942 р. у місцях позбавлення волі.</p> <p>У справі немає відомостей про її перегляд компетентними органами на предмет реабілітації репресованого.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови щодо припинення провадження слідчої справи</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
20	29.04.1932	14535-п. 1932	Дело № 14 на Рыбалко Афанасия Исааковича и др.	<p>За справою проходять четверо жителів с. Куколівка Олександрійського району Дніпропетровської області. За вироком ВС облсуду Рыбалка Афанасія Ісаковича й Калашника Федора Матвійовича засуджено до 10 років, Леміша Семена Степановича — до 8 років і Хоцького Данила Івановича — до 3 років позбавлення волі з конфіскацією майна та подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Усіх обвинувачено як послідовних і невинуватих ворогів радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1918–1920 рр. фігуранти справи перебували в повстанських формуваннях отаманів Н. Григор'єва і Степового, а надалі підбурювали односельчан проти колективізації, брали участь у «куркульських» підпільних зібраннях, проводили антирадянську агітацію.</p> <p>За постановою прокуратури Кіровоградської області від 21 лютого 1997 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
21	09.05.1933	11543-п. 1932–1933	Дело № 9758 по обвинению Приступы Федора Климовича по ст. 54-11 УК УССР	<p>Приступу Федора Климовича, жителя містечка Добровеличківка (райцентр) Одеської області (нині смт і райцентр Кіровоградської області) судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його обвинувачено як колишнього члена місцевого осередку націоналістичного товариства «Просвіта», що впродовж 1918–1920 рр. протистояло встановленню й утвердженню в регіоні більшовицької влади.</p> <p>За постановою прокуратури Кіровоградської області від 6 червня 1989 р. Приступу Ф.К. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
22	21.01.1934	2911-п. 1934	Уголовное дело по обвинению Гриценко Ф.Т. (Чумаченко М.П.)	<p>Уродженець с. Божедаївка Єлисаветградського повіту Гриценко Федір Терентійович на час арешту проживав у містечку Мраково Башкирської АСРР (так у справі; нині існує два села з такою назвою: в Гафурійському та Кугарчинському районах Республіки Башкортостан, РФ — <i>упорядник</i>) та працював учителем і завучем місцевої школи. Його заарештовано 29 вересня 1934 р. й обвинувачено у шпигунстві, а також у створенні 1923 р. за попереднім місцем проживання петлюрівського угруповання й організації антибільшовицького повстання в селах Цибулеве та Знам'янка.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами недавній гетьманський і петлюрівський військовослужбовець Гриценко 1920 р. амністувався й кілька років доводив свою лояльність до радянської влади співпрацею з органами ДПУ УСРР, а в серпні 1924 р. виїхав на постійне проживання до Сибіру вже як Чумаченко Микита Петрович.</p> <p>16 грудня 1933 р. Зінов'ївське міськвідділення Одеського облвідділу ДПУ УСРР постановило Гриценка Ф.Т. з-під варти звільнити, а 21 січня 1934 р. міський прокурор ухвалив провадження слідчої справи припинити за браком доказів провини фігуранта</p>
23	24.09.1937	4704-п. 1937	Дело № 4387/а по обвинению Камоцького Петра Феликсовича	<p>Камоцького Петра Феліксовича, жителя м. Гайворон Одеської області, засуджено за постановою наркома внутрішніх справ та прокурора СРСР до розстрілу. Його обвинувачено у проведенні диверсійної діяльності й антирадянської пропаганди.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами Камоцький П.Ф. 1920 р. належав до місцевого осередку «буржуазно-націоналістичної організації «Спілка Української молоді» та працював у петлюрівському драматичному гуртку».</p> <p>Ухвалою судової колегії у кримінальних справах Верховного суду УРСР від 7 травня 1960 р. позасудову постанову від 24 вересня 1937 р. скасовано і справу припинено у зв'язку із недоведеністю провини її фігуранта</p>
24	08.12.1937	4287-п. 1937	Уголовное дело по обвинению Радченко Ивана Демидовича и Смыченко Харитона Ефремовича по ст. 54-10 ч. I УК УССР	<p>Радченка Івана Демидовича і Смиченка Харитона Єфремовича, жителів с. Обознівка Кіровоградського району Миколаївської області, особлива трійка при УНКВС по Миколаївській області постановила розстріляти. Обоє обвинувачено як послідовних невинуватих ворогів радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами влітку — восени 1919 р. фігуранти справи у складі повстанського формування унерівського отамана А. Гулого-Гуленка протистояли частинам Добровольчої та Червоної армій на Півдні України, надалі чинили запеклий опір колективізації і проводили антирадянську агітацію серед односельчан.</p> <p>За постановою президії Кіровоградського облсуду від 18 листопада 1957 р. позасудову постанову від 8 грудня 1937 р. скасовано і провадження кримінальної справи припинено за відсутністю складу злочину</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
25	09.12.1937	4439-п. 1937	Уголовное дело по обвинению Ковбасюка Петра Назаровича по ст. 54-10 УК УССР	<p>Ковбасюка Петра Назаровича, жителя с. Струньків Гайворонського району Одеської області (нині село є частиною м. Гайворон — райцентру Кіровоградської області), трійка при УНКВС УРСР по Вінницькій області постановила розстріляти й конфіскувати все особисте майно. Його обвинувачено в «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни та подальшому проведенні антирадянської агітації. Смертний вирок виконано 13 грудня 1937 р.</p> <p>Слідством встановлено, що впродовж 1919–1920 рр. за місцем проживання фігурант справи брав активну участь у повстанському русі під керівництвом петлюрівських отаманів А. Волинця та Яблучка.</p> <p>19 липня 1958 р. президія Кіровоградського облсуду постановила провадження кримінальної справи припинити й репресивний вирок стосовно Ковбасюка П.Н. скасувати за недоведеністю інкримінованого йому обвинувачення</p>
26	09.12.1937	4543-п. 1937	Следственное дело по обвинению Нашемпы Феодосия Григорьевича и Нашемпы Василия Григорьевича по статьям 54-7, 54-10, 56-17 УК УССР	<p>Нашемпу Феодосія Григоровича та Нашемпу Василя Григоровича, жителів с. Струньків Гайворонського району, трійка при УНКВС по Вінницькій області постановила ув'язнити у ВТТ на 10 років. Обох обвинувачено як таких, що впродовж 1919–1920 рр. за місцем проживання брали активну участь у повстанському русі під керівництвом петлюрівських отаманів А. Волинця та Яблучка, а надалі проводили антирадянську агітацію.</p> <p>4 жовтня 1958 р. президія Кіровоградського облсуду постановила провадження кримінальної справи припинити й вирок стосовно Нашемпи Ф.Г. та Нашемпи В.Г.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				скасувати за недоведеністю інкримінованого їм обвинувачення
27	23.03.1938	3838-п. 1938	Дело по обвинению Яцишина Якова Фомича, Якименко Ивана Ивановича и др.	<p>За справою проходять колгоспники с. Бандурове Гайворонського району Одеської області Якименко Іван Іванович, Сербин Іван Дорофійович, Яцишин Яків Фомич, Штепа Каленик Устимович та Дячко Сергій Романович. Особлива трійка при УНКВС по Одеській області постановила їх розстріляти. Усіх обвинувачено в службі під час громадянської війни у війську гетьмана П. Скоропадського і повстанських загонах уенерівських отаманів С. Заболотного і Я. Кошового, участі в репресіях стосовно «революційно настроєного» населення.</p> <p>За постановою президії Кіровоградського облсуду від 31 січня 1957 р. позасудову постанову від 23 березня 1938 р. скасовано і справу припинено у зв'язку із недоведеністю висунутого фігурантам обвинувачення у скоєнні злочинних дій</p>
28	29.04.1938	3520-п. 1938	Дело по обвинению Вольфа Георгия Георгиевича и других по статьям 54-10, 54-11 УК УССР	<p>Вольфа Георгія Георгійовича та інших жителів сіл Герасимівка, Жовтневе, Миколаївка, Піщаний Брід та Помічна Піщанобрідського району Одеської області (загалом 14 осіб) трійка при УНКВС по Одеській області постановила розстріляти. Усіх обвинувачено як членів регіональної «контрреволюційної воєнно-повстанської націоналістичної організації».</p> <p>Слідством також встановлено попередню участь обвинувачуваних в петлюрівському повстанському русі.</p> <p>26 жовтня 1956 р. військтрибунал КВО припинив провадження кримінальної справи і скасував репресивний вирок стосовно її фігурантів за відсутністю складу злочину</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
29	08.05.1938	4690-п. 1938	Дело по обвинению Скоцеляса Иосифа Петровича по статьям 54-7, 54-10 УК УССР	<p>Уродженець містечка Чечельник Ольгопільського повіту Подільської губернії Скоцеляс Йосип Петрович, на час арешту проживав у с. Струньків Гайворонського району та працював слюсарем водозабезпечення на залізничній станції Гайворон. Нарком внутрішніх справ і прокурор СРСР постановили його розстріляти за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації та шкідництві. Смертний вирок виконано 1 червня 1938 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами навесні 1920 р. обвинувачуваний брав активну участь у Струньківському антибільшовицькому повстанні на підтримку польсько-українського союзницького наступу.</p> <p>13 березня 1959 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила репресивний вирок від 8 травня 1938 р. скасувати та провадження кримінальної справи припинити за відсутністю ознак злочину</p>
30	04.07.1941	14647-п. 1941	Дело № 10167 по обвинению Антонова Г.Н. (Мунтянова А.И.) и Кобченко (Кабаченко) Г.С.	<p>Антонова Гаврила Миколайовича (він же Мунтянов Афанасій Йосипович) та Кобченка (він же Кабаченко) Гаврила Степановича, жителів с. Нова Прага Олександрійського району Кіровоградської області, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах облсуду до розстрілу з конфіскацією майна. Їх обвинувачено як колишніх денікінських карателів, що тривалий час уникали покарання у зв'язку із проживанням за фіктивними документами.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. полковник Добровольчої армії А. Мунтянов обіймав посаду коменданта на той час волосного центру Нова Прага, а Г. Кабаченко</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>належав до офіцерського складу комендатури. Обидва у складі карального загону брали активну участь у репресіях стосовно більшовиків, червоних партизанів і членів їхніх сімей, а також у погромах осель репресованих.</p> <p>За постановою президії Кіровоградського облсуду від 19 травня 1993 р. вирок від 4 липня 1941 р. скасовано і справу припинено у зв'язку із безпідставністю засудження її фігурантів.</p> <p>До справи долучено приватні фотографії Мунтянова А.Й. та Кабаченка Г.С.</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Луганській області

Виконавці: Ірина Козенко, Василь Школа (2012–2014).

Відповідальний: Василь Школа (2012–2014).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	05.01.1920	1879-р. 1919–1920	Следственное дело по обвинению Шолуха М.И. и др.	<p>Шолуха Максима Івановича та інших жителів слободи Лиман Старобільського повіту Харківської губернії (загалом 5 осіб) заарештовано в грудні 1919 р. за обвинуваченням у службі в місцевому загоні денікінської державної варти, «знуцаннях над селянами та полоненими червоноармійцями».</p> <p>Слідством підтверджено службу обвинувачуваних у державній варті, але фактів катувань ними селян та військовополонених не встановлено.</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 8-ї армії фігурантів справи з-під варти звільнено за недоведенням факту скоєння злочину</p>
2	18.04.1920	11691-р. 1920	Следственное дело по обвинению Чумакова А.Е.	<p>Чумакова Афанасія Єрмолайовича, жителя х. Н. Журавель Старобільського повіту, заарештовано 18 квітня 1920 р. за обвинуваченням у службі в «білогвардійських бандах». Того ж дня ОВ ВНК при реввійськраді військ Донської області постановив направити заарештованого до табору військовополонених.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами підпоручик А. Чумаков упродовж 1918–1919 рр. служив у 61-му пластунському полку денікінської Добровольчої армії.</p> <p>Відомостей про подальшу долю Чумакова А.Є. у справі немає. Анотацію впорядковано за датою його арешту й направлення до табору військовополонених</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
3	30.06.1920	25917-р. 1920	Дело по факту кулацкого восстания в селе Сокольники Луганского округа 17 июня 1920 года	<p>За справою проходять Демченко Петро Іванович та інші жителі сіл Сокольники, Знам'янка і Пришиб, а також х. Кріпакова Луганського повіту Донецької губернії (загалом 31 особа). Колегія Донецької ГНК постановила 8 фігурантів справи розстріляти, ще 8 — ув'язнити в будинку примусових робіт (далі — БУПР) на 5 років. Їх обвинувачено як таких, що восени 1920 р. ухилялися від сплати податків (продрозверстки) і брали участь у стихійному повстанні проти підсиленого загоном міліції продовольчого табору повітового виконкому.</p> <p>Решту затриманих звільнено з-під варти за недоведеністю провини. За висновком прокуратури Луганської області від 13 липня 1998 р. провадження кримінальної справи припинено за відсутністю складу злочину і її репресованих фігурантів реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються вилучені в заарештованих особисті документи: листування й фотографії</p>
4	04.09.1920	21928-р. 1920	Следственное дело по обвинению Седашева Е.С.	<p>Уродженець с. Єленівка (так у справі; імовірно йдеться про с. Оленівка нині Перевальського району Луганської області, про с. Єленовку нині Россошанського району Воронізької області Росії, або ж про інший уже зниклий чи перейменований населений пункт сучасної Луганщини чи прикордонної території Росії — <i>упорядник</i>) Седашев Єлизар Софронович на час арешту, 22 липня 1920 р., проживав у Луганську та працював статистом губземвідділу. Колегія Донецької ГНК постановила його розстріляти як злісного денікінського пособника.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний запросив до Єленівки козачий каральний загін і надав йому список місцевих партійних працівників, яких упродовж півгодини було заарештовано й розстріляно.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 14 листопада 1995 р. Седашева Є.С. реабілітовано</p>
5	15.09.1920	24711-р. 1920	Следственное дело по обвинению Ефремова Д.Ф.	<p>Єфремова Дмитра Федоровича, жителя Луганська, заарештовано 6 вересня 1920 р. Донецькою ГНК за обвинуваченням у службі в каральному загоні денікінської повітової державної варти, знущаннях над населенням і полоненими червоноармійцями на ст. Синельникове Білолуцької волості Старобільського повіту на той час Донецької губернії.</p> <p>Матеріалами слідства підтверджено, що влітку — восени 1919 р. фігурант справи насправді служив старшим вартовим денікінської державної варти, але не встановлено фактів його участі в катуваннях населення та військовополонених.</p> <p>Згідно з обвинувальним висновком Донецької ГНК Єфремов Д.Ф. підлягав направленню до табору військовополонених із пропозицією позбавлення волі на 2 роки. Відомостей про його засудження й подальшу долю у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 25 червня 1993 р. Єфремова Д.Ф. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку за справою</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
6	14.01.1922	11177-р. 1921–1922	Следственное дело по обвинению Дашевского М.П.	<p>3 вересня 1921 р. Донецькою ГНК розпочато провадження слідчої справи стосовно жителя слободи Борівської Бахмутського повіту Катеринославської губернії (нині смт Борівське Северодонецької міськради Луганської області) Дашевського Михайла Павловича. Його оголошено в розшук як такого, що за часів денікінської окупації з червня 1919 р. обіймав посаду волосного старости, проводив обшуки й арешти членів сімей червоноармійців, а з наближенням Червоної армії втік з денікінцями за межі України.</p> <p>14 січня 1922 р. дорожньо-транспортна надзвичайна комісія Лисичанського району постановила провадження слідчої справи припинити на підставі амністії V Всеукраїнського з'їзду рад.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 30 січня 1995 р. Дашевського М.П. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою затвердження постанови про припинення провадження справи</p>
7	29.04.1926	7679-р. 1925–1926	Следственное дело по обвинению Якубовича С.Г. и др.	<p>За справою проходять Якубович Самуїл Григорович та інші жителі Луганська (загалом 8 осіб). Їх заарештовано Луганським окрввідділом ДПУ УСРР як членів сіоністської організації та трудової партії «Цейрей-Ціон», яка протягом 1925 р. залучала молодь до «контрреволюційної діяльності».</p> <p>За постановою Луганського окрпрокурора слідчу справу припинено, а всіх заарештованих звільнено з-під варти за недоведеністю провини.</p> <p>За висновками прокуратури Луганської області 27 лютого 1995 р. фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
8	02.09.1927	11178-р. 1927	Дело по обвинению Дугина И.Ф.	<p>Уродженець с. Данилівка Городищенської волості Старобільського повіту Дугін Іван Федорович на час арешту проживав у м. Нижній Новгород (Росія). Його заарештовано 10 березня 1927 р. ОВ ОДПУ при 17-й стрілецькій дивізії як імовірного колишнього денікінського карателя.</p> <p>Згідно з показаннями свідків підозрюваний 1919 р. служив помічником військового коменданта містечка Біловодськ і брав участь в упокоренні місцевих селян, що масово повставали проти денікінської влади й насильницької мобілізації до Добровольчої армії.</p> <p>6 серпня 1927 р. ОН при колегії ОДПУ постановила повернути слідчі матеріали до ОВ для дослідження. За результатами додаткової перевірки 2 вересня того ж року Старобільський окрпрокурор постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 4 березня 1994 р. Дугіна І.Ф. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>
9	17.01.1929	25845-р, тт. 1–4. 1928–1929	Дело по обвинению Милютинова С.М. и др.	<p>За справою проходить 21 житель с. Нижнє Попаснянського району Артемівської округи. За вироком НС окрсуду Герліванова Андрія Яковича та Мільютінова Семена Михайловича засуджено до розстрілу, а 15 їхніх односельчан — до різних термінів реального чи умовного позбавлення волі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані впродовж 1921–1928 р. були членами «контрреволюційної групи», яка проводила в</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>селі систематичну агітацію проти заходів радянської влади щодо землеустрою та хлібозаготівлі.</p> <p>Решту фігурантів справи з-під варті звільнено за недоведеністю їх провини.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 29 січня 1998 р. переважну більшість репресованих реабілітовано. За постановою президії Луганського облсуду від 11 лютого того ж року Герліванова А.Я. та Мілютінова С.М. реабілітовано частково</p>
10	09.03.1929	4388-р. 1929	Следственное дело по обвинению Палагуты К.А. и др.	<p>За справою проходять Палагута Кирило Авксентійович та інші селяни Біловодського району Старобільської округи (загалом 4 особи). Усіх заарештовано окрвідділом ДПУ УСРР за обвинуваченням у «бандитизмі».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані 1920 р перебували в повстанському загоні махновського отамана Саєнка, який «займався пограбуванням місцевого мирного населення».</p> <p>Старобільський окрпрокурор постановив слідчу справу припинити і 3 фігурантів з-під варті звільнити за недоведеністю їх провини, а Палагуту К.А. — на 3 роки вислати за межі УСРР до концтабору як «соціально шкідливого елемента».</p> <p>Відомостей про реабілітацію репресованого у справі немає.</p> <p>До справи долучено фотографію Палагута К.А.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
11	07.09.1932	188-р. 1932	Следственное дело по обвинению Лифенко И.П.	<p>Лифенка Ілю Павловича, жителя с. Тарасівка Троїцького району Харківської (нині Луганської) області, заарештовано 26 травня 1932 р. за підозрою у «проведенні контрреволюційної агітації».</p> <p>За постановою райвідділення ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено за відсутністю складу злочину, а її фігуранта з-під варти звільнено.</p> <p>У показаннях свідка згадується про те, що протягом 1920–1922 рр. Лифенко І.П. підтримував повстанців місцевого загону: постачав їм харчі та викривав червоноармійців, які перебували в селі.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 12 серпня 1994 р. Лифенка І.П. реабілітовано</p>
12	31.03.1933	12647-р. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Андреева М.Т.	<p>Андреева Михайла Терентійовича, жителя Луганська, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Невдовзі після відбуття покарання Андреева М.Т. заарештовано вдруге за «активну контрреволюційну діяльність». 19 жовтня 1937 р. особлива трійка при УНКВС по Донецькій області ухвалила обвинуваченого розстріляти.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи служив протягом 1919–1920 рр. у Луганському полку Добровольчої армії. Потім емігрував до Болгарії, але на початку 1924 р. повернувся на Батьківщину.</p> <p>За постановою президії Ворошиловградського облсуду від 14 грудня 1988 р. Андреева М.Т. реабілітовано.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				У справі зберігається картка члена емігрантської організації «Союз возвращения на Родину» Андреева М.Т.
13	05.04.1933	163-р. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Прядко Я.Т.	<p>Прядка Якова Терентійовича, жителя м. Красний Луч Донецької області, заарештовано 14 грудня 1932 р. міськвідділом ДПУ УСРР за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної агітації».</p> <p>У справі є свідчення про перебування Прядка Я.Т. в повстанських загонах петлюрівських отаманів Голого й І. Грозного, які діяли в 1920–1922 рр. на Черкащині; зокрема, про його участь навесні 1922 р. разом із повстанцями отамана І. Грозного у знуцаннях над комсомольцями с. Орловець Городищенської волості Корсунського повіту і погромах їхніх осель.</p> <p>За постановою прокуратури Краснолуцької дільниці Народного комісаріату юстиції УСРР від 5 квітня 1933 р. провадження слідчої справи припинено за відсутністю складу злочину, а її фігуранта з-під варти звільнено.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області 12 серпня 1994 р. Прядка Я.Т. реабілітовано</p>
14	11.04.1933	18430-р. 1933	Следственное дело по обвинению Будасова И.З.	<p>Будасова Івана Захаровича, жителя х. Вексова Сорокинського (з 1938 по 2016 рр. Краснодонського) району Донецької (нині Луганської) області, засуджено за вироком НС облсуду до розстрілу. Його обвинувачено як колишнього білогвардійця-карателя.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами хорунжий І. Будасов упродовж 1918–1920 рр. служив у Гундорівському козацькому полку Білої армії, під час перебування полку на території</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Старобільського й Луганського повітів брав участь у розстрілах полонених червоноармійців.</p> <p>Ухвалою судової колегії у кримінальних справах Верховного суду УРСР від 3 серпня 1989 р. вирок НС Донецького облсуду скасовано за недостатністю зібраних доказів скоєння злочину, провадження справи припинено, а її фігуранта реабілітовано</p>
15	22.04.1933	8849-р. 1933	Следственное дело по обвинению Небратенко П.Я	<p>Небратенка Петра Яковича, жителя Луганська, заарештовано за підозрою у «проведенні контрреволюційної агітації». За постановою Луганського відділення ДТВ ОДПУ Донецької залізниці провадження слідчої справи припинено у зв'язку з недостатністю доказів скоєння злочину, а її фігуранта з-під варти звільнено.</p> <p>Згідно з біографічними свідченнями обвинувачуваного впродовж 1918–1919 рр. він служив рядовим Армії УНР, брав участь у боях з частинами Червоної армії поблизу м. Хорол Полтавської губернії.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 21 лютого 1994 р. Небратенка П.Я. реабілітовано</p>
16	17.08.1933	19369-р. 1933	Следственное дело по обвинению Бредина Г.К.	<p>Бредіна Готфріда Карловича, жителя колонії Нейгофнунг Ровеньківського району Донецької області (нині селище Новоукраїнка Антрацитівського району Луганської області), засуджено за вироком кримінального суду Донецької області до розстрілу. Його обвинувачено як колишнього денікінця-карателя, який після завершення громадянської війни проводив тривалу антирадянську агітацію.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи 1919 р. під час окупації України Добровольчою армією протягом 6 місяців служив у каральному загоні денікінської державної варті з дислокацією в містах Новомосковськ та Павлоград, брав участь у розстрілах 9 червоноармійців. Обвинувачуваний свідчив: «Служа в этом отряде я настолько был предан идее, что после свержения советской власти учредительное собрание установит в России образец правления, даст крестьянам на тех или иных условиях землю, установит охрану труда рабочих; что мы расстреливаем и вешаем революционеров для пользы самого же народа...».</p> <p>27 жовтня 1933 р. кримінально-касаційна колегія Найвищого суду УСРР ухвалила замінити смертний вирок стосовно Бредіна Г.К. на 10 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 5 років.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР 29 листопада 1989 р. Бредіна Г.К. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються залізничний квиток і посвідчення про проходження курсів із вивчення української мови з фотографіями, профспілковий квиток та інші особисті документи репресованого</p>
17	07.06.1935	10799-р. 1935	Следственное дело по обвинению Дикова Ф.А., Трофименко И.И., Манченко М.З	За справою проходять троє жителів і працівників ст. Изварине Північно-донецької залізниці (нині смт Изварине Сорокинської міськради), заарештованих 28 квітня 1935 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою транспортної прокуратури Луганської дільниці Донецької залізниці від 7 червня 1935 р. провадження справи стосовно Дикова Федора Архиповича та Трофименка Івана Ларіоновича припинено у зв'язку з відсутністю доказів скоєння ними злочину. Обоє з-під варти звільнено.</p> <p>Попередньо, 2 червня, відділення ДТВ Головного управління державної безпеки (далі — ГУДБ) НКВС ст. Луганськ Донецької залізниці постановило слідчі матеріали стосовно Манченка Михайла Захаровича виокремити. Відомостей про його подальшу долю у справі немає.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані впродовж 1918–1919 рр. служили в Гундорівському козачому полку Добровольчої армії, про що з ностальгією згадували під час регулярних зібрань у помешканні Трофименка І.Л.</p> <p>За висновками прокуратури Луганської області від 12 квітня 1994 р. Дикова Ф.А. і Трофименка І.Л. реабілітовано</p>
18	02.11.1935	7449-р. 1935	Следственное дело по обвинению Фетисова Е.И.	<p>Фетісова Юхима Івановича, жителя х. Попівка Сорокинського району Донецької області, засуджено за вироком спецколегії облсуду, до 7 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно з показаннями свідків підхорунжий Фетісов упродовж 1918–1920 рр. служив у Гундорівському козачому полку Білої армії.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 21 квітня 1995 р. Фетісова Ю.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
19	27.07.1936	25505-р. 1935–1936	Следственное дело по обвинению Подрецкого И.А.	<p>Подрецького Івана Антоновича, жителя смт Боково-Антрацит Донецької області (центр Антрацитівського району; із 1938 р. у статусі міста, з 1962 р. під назвою Антрацит, нині у складі Луганської області), засуджено за вироком спецколегії облсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено як такого, що 1919 р. очолював каральний загін Добровольчої армії, брав участь у репресіях стосовно населення Луганщини, зокрема жителів сіл Оріхівка та Червоне.</p> <p>Фігурант справи винним себе не визнавав, але був покараний на підставі показань свідків.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області 23 січня 1996 р. Подрецького І.А. реабілітовано</p>
20	26.09.1936	24606-р. 1936	Следственное дело по обвинению Шиповско- го Д.Д. и Шиповско- го К.Д.	<p>Шиповського Данила Дмитровича й Шиповського Кирила Дмитровича, жителів с. Райгородка Верхньотеплівського району Донецької області (нині Новоайдарського району Луганської області), засуджено за вироком спецколегії облсуду до 7 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Обоє обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>У показаннях одного зі свідків Шиповський Д.Д. згадується як повстанець загону махновського отамана І. Каменюки, що впродовж 1920–1921 рр. діяв на території Старобільського повіту.</p> <p>За висновками прокуратури Луганської області від 31 серпня 1993 р. братів Шиповських реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
21	13.07.1937	11823-р. 1937	Следственное дело по обвинению Рябова Т.Ф.	<p>Рябова Тихона Федоровича, жителя м. Ворошиловград (із травня 1990 р. м. Луганськ), заарештовано 13 липня 1937 р. міськвідділом УНКВС за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Слідчі матеріали разом із недатованим обвинувальним висновком надіслано на розгляд особливої трійки при УНКВС по Донецькій області. Вироку трійки у справі немає.</p> <p>Згідно з показаннями свідка фігурант справи 1919 р. під час денікінської окупації очолював Верхньотеплівський каральний табір і жорстоко розправлявся з представниками більшовицького підпілля.</p> <p>За постановою слідчого відділу УКДБ УРСР по Луганській області від 26 березня 1968 р. провадження кримінальної справи стосовно Рябова Т.Ф. припинено за відсутністю підстав для переслідування особи похилого віку (106 років).</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 18 березня 1994 р. Рябова Т.Ф. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою арешту фігуранта справи</p>
22	27.12.1937	8789-р. 1937	Уголовное дело по обвинению Кухаревского С.В.	<p>Кухаревського Станіслава Валеріановича, машиніста залізничного депо смт Попасна Донецької області, комісія НКВС постановила розстріляти. Його обвинувачено у шпигунській, шкідницькій і диверсійній діяльності в залізничному господарстві.</p> <p>Згідно зі свідченнями фігуранта справи у травні 1919 р. він служив у Добровольчій армії машиністом бронепотягу «Дмитрий Донской».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Ухвалою судової колегії у кримінальних справах Верховного суду УРСР від 14 лютого 1959 р. позасудовий вирок стосовно Кухаревського С.В. скасовано за відсутністю складу злочину
23	31.12.1937	10955-р. 1937	Следственное дело по обвинению Ивановского В.Е.	<p>Івановського Василя Єгоровича, жителя с. Нижньотеппе Верхньотеппівського району Донецької області (нині Станично-Луганського району Луганської області), трійка при УНКВС по Донецькій області постановила ув'язнити у ВТТ на 10 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Обвинувачуваний, зокрема, свідчив, що 1918 р. служив спочатку рядовим, а потім урядником 48-го Луганського піхотного козачого полку Білої армії, брав участь у боях з червоноармійцями.</p> <p>19 грудня 1956 р. президія Сталінського облсуду постановила покарання Івановського В.Є. відмінити як безпідставне.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта: паспорт, профспілковий та військовий квитки</p>
24	08.05.1938	10924-р. 1938	Следственное дело по обвинению Лавриненко И.Н.	<p>Лавриненка Гната Назаровича, жителя с. Маломиколаївка Лисичанського району Донецької (нині Луганської) області, заарештовано 14 січня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>До уваги взято також установлений слідством факт служби Лавриненка Г.Н. з кінця 1918 р. командиром взводу Армії УНР. Обвинувачуваний, зокрема, свідчив: «К Петлюре я пошел служить добровольно потому, что я был за самостоятельность Украины».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>8 травня 1938 р. відділення ДТВ ГУДБ НКВС ст. Красний Лиман Північнодонецької залізниці постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів його провини.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 11 січня 1995 р. Лавриненка Г.Н. реабілітовано</p>
25	25.05.1938	8853-р. 1938	Следственное дело по обвинению Радченко П.З.	<p>Радченка Пантелія Захаровича, жителя слободи Сватова Донецької області (райцентр; нині м. Сватове є райцентром Луганської області), заарештовано 13 січня 1938 р. за підозрою у «проведенні контрреволюційної агітації». До уваги взято показання свідка про його службу протягом 1918–1919 рр. в Армії УНР та участь у боях із червоноармійцями поблизу Умані.</p> <p>25 травня 1938 р. відділення ДТВ ГУДБ НКВС ст. Куп'янськ Північнодонецької залізниці постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити у зв'язку з недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 21 лютого 1994 р. Радченка П.З. реабілітовано</p>
26	01.06.1938	20158-р. 1938	Следственное дело по обвинению Никитченко З.И	<p>Нікітченка Захара Ларіоновича, жителя х. Валуйки Косіорівського району Донецької області (нині Старобільського району Луганської області), засуджено за вироком лінійного суду Північнодонецької залізниці до 6 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно із власними показаннями обвинувачуваний упродовж 1918–1919 рр. служив по мобілізації в очолюваних генералом К. Мамонтовим численних кавалерійських підрозділах Донської армії Всевеликого Війська Донського та ЗСПР.</p> <p>За постановою президії Ворошиловградського облсуду від 22 листопада 1989 р. Нікітченка З.Л. реабілітовано</p>
27	23.06.1938	10794-р. 1938	Следственное дело по обвинению Ярцева К.Ф.	<p>Ярцев Кирило Фірсович на час арешту проживав і працював на ст. Изварине Північнодонецької залізниці. Його заарештовано 18 січня 1938 р. за обвинуваченням у «проведенні контрреволюційної агітації».</p> <p>Під час допиту обвинувачуваний свідчив, зокрема, про службу впродовж 1918–1920 рр. рядовим Гундорівського козачого полку Білої армії та участь у боях із червоноармійцями поблизу м. Старобільськ (повітовий центр).</p> <p>23 червня 1938 р. відділення ДТВ ГУДБ НКВС ст. Красний Лиман Північнодонецької залізниці постановило провадження справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів його провини.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 21 лютого 1994 р. Ярцева К.Ф. реабілітовано</p>
28	06.07.1938	8830-р. 1938 р.	Уголовное дело по обвинению Лукьяненко И.М.	<p>Лук'яненко Івана Михайловича, жителя слободи Сватова, засуджено за вироком лінійного суду Північнодонецької залізниці до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Під час допиту обвинувачуваний свідчив про службу з кінця 1918 р. рядовим в Армії УНР: близько року по мобілізації.</p> <p>26 жовтня 1957 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду СРСР ухвалила провадження кримінальної справи стосовно Лук'яненка І. М. припинити за невстановленням у його діях складу злочину</p>
29	08.07.1938	20237-р. 1938	Следственное дело по обвинению Чернобая М.Н.	<p>Чорнобая Михайла Микитовича, жителя слободи Сватова, засуджено за вироком лінійного суду Північнодонецької залізниці до 7 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено в «контрреволюційній і шкідницькій діяльності».</p> <p>Згідно із власними показаннями обвинувачуваний упродовж 1918–1919 рр. служив в Армії УНР, брав участь у боях з частинами Червоної армії в районі міст Київ і Біла Церква.</p> <p>За постановою президії Ворошиловградського облсуду від 27 грудня 1989 р. Чорнобая М.М реабілітовано</p>
30	10.07.1938	8905-р. 1938	Следственное дело по обвинению Стешенко А.Е.	<p>Стешенка Антона Євтихійовича, жителя слободи Сватова, засуджено за вироком лінійного суду Північнодонецької залізниці до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством також ураховано факт служби обвинувачуваного 1919 р. протягом дев'яти місяців у лавах Добровольчої армії під Харковом.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				27 лютого 1958 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду СРСР ухвалила провадження кримінальної справи стосовно Стешенка А.Є. припинити за невстановленням у його діях складу злочину
31	15.07.1938	11062-р. 1938	Следственное дело по обвинению Почтарева Г.В.	<p>Почтарьова Гаврила Володимировича, жителя слободи Сватова заарештовано відділенням ДТВ ГУДБ НКВС ст. Куп'янськ Північнодонецької залізниці за підозрою у «проведенні контрреволюційної агітації».</p> <p>15 липня 1938 р. прокурор 2-ї дільниці Північнодонецької залізниці постановив провадження слідчої справи припинити у зв'язку з відсутністю доказів скоєння злочину, а її фігуранта з-під варті звільнити.</p> <p>Згідно із власними свідченнями обвинувачуваний 1919 р. нетривалий час служив рядовим в одному з підрозділі денікінської армії, дислокованому в Харкові.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 5 липня 1994 р. Почтарьова Г.В. реабілітовано</p>
32	01.08.1938	10888-р. 1938	Следственное дело по обвинению Субботы З.П.	<p>Субботу Зіновія Петровича, жителя с. Комишуваха Попаснянського району Ворошиловградської (нині Луганської) області, засуджено за вироком лінійного суду Північнодонецької залізниці до 7 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Обвинувачуваний зізнався також у тому, що 1918 р. протягом 4-х місяців служив в Армії УНР і перебував у «банді Зеленого».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>10 жовтня 1940 р. колегія Верховного суду СРСР ухвалила вирок стосовно Субботи З.П. скасувати, а слідчі матеріали надіслати на дослідження до відділення ДТВ ГУДБ НКВС залізничної станції Попасна імені Л.М. Кагановича.</p> <p>14 вересня 1941 р. провадження кримінальної справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 3 червня 1994 р. Субботу З.П. реабілітовано</p>
33	29.08.1938	11052-р. 1938	Следственное дело по обвинению Осадчего А.И.	<p>Осадчего Андрія Ларіоновича, жителя с. Куземівка Сватівського району Донецької (нині Луганської) області, заарештовано 18 січня 1938 р. за підозрою у «проведенні контрреволюційної агітації». До уваги взято також факт служби обвинувачуваного 1919 р. під Харковом у 80-му піхотному Кабардинському полку ЗСПР.</p> <p>За результатами тривалого слідства 29 серпня 1938 р. відділення ДТВ ГУДБ НКВС ст. Куп'янськ Північнодонецької залізниці постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити у зв'язку з недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 5 липня 1994 р. Осадчего А.Л. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
34	09.10.1938	9080-р. 1937–1938	Уголовное дело по обвинению Лубенченко А.Г.	<p>Уродженець слободи Дякова Таганрозького округу Облaсті Війська Донського (нині Антрацитівського району Луганської області) Лубенченко Андрій Григорович на час арешту проходив військову службу в дислокованому в Нікополі 123-му стрілецькому полку 41-ї стрілецької дивізії Червоної армії. Його заарештовано 7 червня 1937 р. ОВ НКВС при військовій частині за підозрою у «проведенні контрреволюційної агітації».</p> <p>Під час допиту підслідний зізнався в тому, що впродовж 1918–1920 рр. служив по мобілізації у 1-й Донській і Марковській дивізіях Білої армії, брав участь у боях з червоноармійцями та був поранений. Водночас у справі містяться відомості про його подальше перебування протягом 4 місяців у «махновській банді І. Каменюки».</p> <p>За результатами тривалого слідства 9 жовтня 1938 р. військтрибунал ХВО постановив провадження слідчої справи припинити, а Лубенченка А.Г. з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів скоєння ним інкримінованого злочину</p>
35	21.10.1938	7803-р. 1938	Следственное дело по обвинению Корниевского Т.П.	<p>Корнієвського Тихона Пантелеймоновича, жителя Ворошиловграда, засуджено за вироком військтрибуналу ХВО до розстрілу. Його обвинувачено у приналежності до «української націоналістичної контрреволюційної організації».</p> <p>За власними свідченнями фігурант справи впродовж 1917–1918 рр. був членом УСДРП, служив у війську УЦР і нетривалий час обіймав посаду коменданта залізничної станції Костянтинівка Старобільського повіту на той час Харківської губернії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Ухвалою судової колегії у кримінальних справах Верховного суду УРСР від 6 вересня 1960 р. вирок стосовно Корнієвського Т.П. скасовано за відсутністю складу злочину
36	03.12.1938	11035-р. 1938	Следственное дело по обвинению Коростия К.И.	<p>Коростія Кирила Івановича, жителя слободи Сватова заарештовано в січні, а засуджено в грудні 1938 р. за вироком лінійного суду Північнодонецької залізниці до 3 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно із власними показаннями 1918 р. обвинувачуваний нетриивальний час служив рядовим в Армії УНР.</p> <p>28 лютого 1939 р. залізнична колегія Верховного суду СРСР ухвалила попередній вирок відмінити і засудженого Коростія К.І. з місць позбавлення волі звільнити</p>
37	07.01.1939	9024-р. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Дзюбана П.С.	<p>Дзюбана Петра Сергійовича, жителя ст. імені Л.М. Кагановича (упродовж 1938–1943 рр. таку офіційну назву мало колишне смт і сучасне м. Попасна Луганської області, а також розташована в ньому залізнична станція) заарештовано 11 січня 1938 р. за підозрою у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими документами обвинувачуваний 1918 р. впродовж п'яти місяців служив рядовим в Армії УНР, а надалі листувався із братом Костянтином — «колишнім петлюрівським офіцером, який після завершення громадянської війни емігрував до Франції».</p> <p>7 січня 1939 р. відділення ДТВ ГУДБ НКВС ст. імені Л.М. Кагановича Північнодонецької залізниці постановило провадження слідчої справи</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити у зв'язку з недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 1 листопада 1994 р. Дзюбана П.С. реабілітовано</p>
38	05.02.1939	9043-р. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Саввы А.Н.	<p>Уродженець Львова Савва Анатолій Миколайович на час арешту проживав у с. Першозванівка Новосвітлівського району Ворошиловградської області (нині Лутугинського району Луганської області). Його заарештовано 22 серпня 1937 р. за підозрою у шпигунстві. До уваги взято факти служби обвинувачуваного впродовж 1918–1920 рр. рядовим в Армії УНР та його подальшої тимчасової еміграції до Чехословаччини і членства в «антирадянському націоналістичному товаристві «Воля»».</p> <p>5 лютого 1939 р. за результатами тривалого слідства 3 відділення ДТВ НКВС Північнодонецької залізниці постановило провадження справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини.</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 21 листопада 1994 р. Савву А.М. реабілітовано</p>
39	09.03.1939	20594-р. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Усова Н.В.	<p>Усова Миколу Васильовича, жителя с. Первомайськ (нині с. Травневе) Сватівського району Ворошиловградської області, засуджено за вироком ВС облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими документами з кінця 1918 р. обвинувачуваний близько року служив в Армії УНР по мобілізації.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 11 травня 1990 р. Усова М.В. реабілітовано
40	19.04.1939	20200-р. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Изосимова А.Г.	<p>Ізосімова Андрія Григоровича, жителя с. Нижньотепле Верхньотеплівського району, заарештовано в грудні 1937 р., а засуджено у квітні 1939 р. за вироком кримінального суду Ворошиловграда до 5 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>До уваги також узяті зізнання фігуранта справи у службі 1919 р. рядовим 7-ї козачої сотні 7-го козачого полку денікінської армії, а 1920 р. — Гундорівського козачого полку врангелівської армії; в участі у боях проти частин Червоної армії.</p> <p>За постановою Верховного суду УРСР від 11 травня 1990 р. Ізосімова А.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено профспілковий квиток, посвідчення водія та інші особисті документи фігуранта</p>
41	10.05.1939	20089-р. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Радько М.А. и др.	<p>За справою проходять троє жителів с. Нагульнівка Нижньодуванського району (так у справі; можливо, йдеться про сучасне с. Наугольне Сватівського району — <i>упорядник</i>) Ворошиловградської області. За вироком кримінального суду Ворошиловграда Радька Михайла Андрійовича засуджено до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років, а Волкову Анастасію Василівну та Столяревську Надію Василівну — до 5 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Усіх обвинувачено як членів місцевої громади Євангельських християн-баптистів, вороже настроєних до радянської влади.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>В анкеті заарештованого Радька М.А. зазначено про його приналежність до махновської «банди Вінника та Литвинова», що діяла впродовж 1920–1921 рр., і, зокрема, тероризувала місцевих активістів та членів родин червоних партизанів.</p> <p>30 січня 1990 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила провадження справи припинити і визначене покарання її фігурантам скасувати за відсутністю складу злочину</p>
42	04.05.1939	398-р. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Крыжановского Г.П.	<p>Уродженець утвореного навколо залізничної станції містечка Окниця Бессарабської губернії (нині прикордонний з Україною райцентр Республіки Молдова) Крижановський Григорій Порфірович на час арешту проживав у смт Боково-Антрацит і завідував терапевтичним відділенням селищної лікарні. 12 вересня 1937 р. його заарештовано райвідділом НКВС за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>За власними свідченнями обвинувачуваний з 1919 р. служив рядовим в Армії УНР та неодноразово брав участь у боях з червоноармійцями, а з кінця 1920 р. по 1922 р. включно утримувався на території Польщі в таборах для інтернованих українських військовослужбовців: зокрема, «служив у загонах офіцерів Могорта й Дорошенка»</p> <p>4 травня 1939 р. за результатами тривалого слідства начальник 2-го відділення 3-го відділу УДБ УНКВС по Ворошиловградській області постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити у зв'язку з відсутністю доказів скоєння ним інкримінованого злочину.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи близько 2 місяців перебував під арештом і слідством органів ДПУ УСРР в Одесі за «зв'язок із закордоном».</p> <p>За висновком прокуратури Луганської області від 14 грудня 1994 р. Крижановського Г.П. реабілітовано</p>
43	13.07.1939	261-р. 1939	Следственное дело по обвинению Дежина И. И. и др. (всего 5 человек)	<p>Дьожина Івана Гнатовича та інших жителів с. Нижньотепле Верхньотеплівського району на той час Ворошиловградської області (загалом 5 осіб) заарештовано 28 квітня 1939 р. Верхньотеплівським райвідділом НКВС за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної повстанської організації».</p> <p>За постановою УНКВС по Ворошиловградській області провадження слідчої справи припинено, а її фігурантів з-під варті звільнено у зв'язку з недостатністю зібраних доказів провини.</p> <p>В анкетах заарештованих Туркіна Юхима Івановича й Фірсова Івана Антоновича зафіксовано факт їхньої служби протягом 1918–1920 рр. у «каральних загонах Білої армії».</p> <p>За висновками прокуратури Луганської області від 18 грудня 1994 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
44	17.10.1939	19365-р. 1939	Следственное дело по обвинению Медведкова А.А и Медведковой Е.З.	<p>За справою проходять жителі Ворошиловграда Медведков Олександр Олексійович і його дружина Медведкова Євдокія Зіновіївна. ОН при НКВС СРСР постановила чоловіка ув'язнити у ВТТ на 5 років, а жінку — на 3 роки виселити до Казахстану. Обоє обвинувачено у приналежності до «контрреволюційної» організації, розголошенні державної таємниці та провокації органів слідства.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно із власними свідченнями обвинувачуваний 1919 р. служив у Луганському батальйоні Лугансько-Митякінського полку Добровольчої армії, мав військове звання «підпоручик».</p> <p>За висновками прокуратури Луганської області 26 березня 1990 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
45	26.11.1940	19370-р. 1940	Следственное дело по обвинению Антипова Н.Г.	<p>Антипова Микиту Григоровича, жителя м. Кремінна Рубіжанського району Ворошиловградської області, засуджено за вироком ВС кримінального суду Ворошиловграда до 7 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>До уваги взято також зізнання обвинувачуваного в тому, що з кінця 1918 р. він близько року служив рядовим в Армії УНР.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР 26 квітня 1990 р. Антипова М.Г. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається паспорт, профспілковий квиток і процесуальна фотографія фігуранта</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Миколаївській області

Виконавець: Лада Дорошенко.

Відповідальна: Оксана Мозулевська.

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	09.07.1920	12057-сп. 1920	Дело революционного военного трибунала Черноморского морского флота по обвинению Попова Леонида Ивановича в контрреволюционном деянии и в аресте коммунистов при Белой армии	<p>Попова Леоніда Івановича, жителя Миколаєва, засуджено за вироком реввійськтрибуналу Чорноморсько-Азовського флоту до розстрілу. Його обвинувачено в службі 1919 р. в денікінській жандармерії та подальшому дезертирстві з лав Червоної армії. Смертний вирок виконано 15 липня 1920 р.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 29 жовтня 1991 р. Попова Л.І. реабілітовано</p>
2	18.07.1920	11715-сп. 1920	Дело о Белинском Николае Петровиче, обвиняется в службе у Деникина в контрразведке	<p>Белінського Миколу Петровича, жителя м. Первомайськ Одеської губернії, засуджено за вироком реввійськтрибуналу 14-ї армії до утримання в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як такого, що з вересня 1919 р. близько 2 місяців служив по мобілізації в 7-й артилерійській батареї денікінської Добровольчої армії, воював на «петлюрівському фронті».</p> <p>10 грудня 1920 р. репресованого від подальшого відбуття покарання звільнено застосуванням амністії з нагоди третьої річниці «жовтневої революції».</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 16 вересня 1991 р. Белінського М.П. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено дві особисті фотографії фігуранта, а також його посвідчення як учня Ольвіопольської гімназії і канцеляриста штабу 14-ї армії</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
3	05.08.1920	11672-сп. 1920	Дело по обвинению Филиппского Владимира в службе у белых и подавлении повстанцев	<p>Уродженець с. Пушкавецька Адая Подільської губернії (так у справі) Філіпський Володимир Федорович на час арешту перебував у Миколаєві: лікувався у 24-му зведеному госпіталі. За вироком Миколаївського відділу реввійськтрибуналу Чорноморсько-Азовського флоту його засуджено до утримання в концтаборі «до завершення громадянської війни» як викритого підполковника 133-го Сімферопольського офіцерського полку Білої армії.</p> <p>Згідно з постановою реввійськтрибуналу Західного узбережжя Чорного моря від 23 листопада 1920 р. провадження кримінальної справи припинено, а до її фігуранта застосовано амністію.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 28 серпня 1991 р. Філіпського В.Ф. реабілітовано</p>
4	26.09.1920	11671-сп. 1920	Дело Николаевского отдела революционного военного трибунала Черноморско-Азовского флота по обвинению Коля Ивана Михайловича в контрреволюции	<p>Коля Івана Михайловича, жителя с. Бордачове Миколаївського повіту (так у справі), засуджено за вироком реввійськтрибуналу Західного району Чорного моря до утримання в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як такого, що 1919 р. за денікінської влади під час служби в загоні самооборони розстріляв червоноармійця.</p> <p>23 листопада 1920 р той же реввійськтрибунал постановив провадження слідчої справи припинити, а щодо її фігуранта застосувати амністію, з огляду на те, що на момент скоєння злочину йому виповнилося лише 16 років.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 28 серпня 1991 р. Коля І.М. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
5	13.01.1922	12093-сп. 1921–1922	Дело по обвинению Канарского Рудольфа Иосифовича в службе у белых	<p>Канарського Рудольфа Йосиповича, жителя Миколаєва, заарештовано як колишнього офіцера Білої армії і такого, що з 1920 р. переховувався від реєстрації в органах ВУНК. 2 січня 1922 р. заарештований помер, у зв'язку з чим 13 січня того ж року за постановою СОУ ВУНК провадження кримінальної справи припинено.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами із серпня 1919 р. Канарський Р.Й. служив у 49-му Брестському полку Добровольчої армії, який протистояв махновцям та іншим антиденікінським повстанським формуванням на Півдні України; у грудні того ж року захворів тифом і після одужання до арешту проживав у Миколаєві. За висновком прокуратури Миколаївської області від 22 січня 1999 р. Канарського Р.Й. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються вилучені у фігуранта 2 фотографії із зображенням численної групи невстановлених військовослужбовців (імовірно Канарського Р.Й. разом із товаришами по службі), а також його особисті документи радянського зразка</p>
6	01.08.1922	2378-сп. 1922	Дело по обвинению реэмигрантов-врангелевцев Вергелеса Еремея Федотовича и Сичкаря Ивана Тимофеевича в службе у белых	<p>За справою проходять Вергелес Ярема Федотович і Січкаря Іван Тимофійович, уродженці сіл Лелеківка та Новоархангельське Єлисаветградського повіту. Обоє заарештовано 17 березня 1922 р. як колишніх військовослужбовців Білої армії і після майже піврічного утримування під вартою звільнено під підписку про невиїзд за постановою Миколаївського губвідділу ДПУ УСРР.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Вергелес Я.Ф. із травня 1918 р. служив фельдфебелем 6-ї артилерійської бригади Війська Української Держави в Миколаєві, з листопада</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>1918 р. до березня 1919 р. — у дислокованому в Одесі 1-му добровольчому артдивізіоні Армії УНР, а із серпня 1919 р. — фельдфебелем 34-ї артилерійської бригади денікінської, а надалі врангелівської армій. Січкарь І.Т. із травня по листопад 1918 р. служив скарбником у 15-й артилерійській бригаді Війська Української Держави, а з вересня 1919 р. — діловодом 8-ї батареї згадуваної 34-ї артилерійської бригади. У грудні 1920 р. обидва евакуювалися до Туреччини, але вже в лютому 1922 р. повернулися на Батьківщину через Болгарію морським маршрутом Варна — Одеса.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 10 січня 1997 р. Вергелеса Я.Ф. та Січкаря І.Т. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи й фотографії фігурантів</p>
7	11.09.1922	12463-сп. 1922	Дело по обвинению Чебаненко Павла и др. в бандитизме	<p>За справою проходять троє жителів с. Лозовате Данилівського району Первомайського повіту. За вироком Одеського губревтрибуналу Грабозея Василя Микитовича засуджено до розстрілу, Грабозея Олексія Микитовича — до 3 років, а Ворончука Спиридона Кириловича — до 2 років позбавлення волі умовно. Водночас ревтрибунал зважив на молодий вік засудженого до страти і змінив йому смертний вирок на 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією. Усіх обвинувачено в «бандитизмі».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Грабозей В.М. наприкінці 1918 р. добровільно вступив на службу до 1-го залізничного полку Армії УНР, але через 4 місяці дезертирував і повернувся додому. Грабозей О.М. у</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>лютому — червні 1920 р. служив у повстанській дивізії Ю. Тютюнника, а Ворончук С.К. 1921 р. перебував у повстанському загоні місцевого отамана Камінського.</p> <p>За висновками прокуратури Миколаївської області від 13 травня 1992 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>Зазначений на обкладинці Павло Чебаненко проходить за справою як свідок</p>
8	07.05.1923	11962-сп, т. 1–29. 1922–1923	Дело контрреволюционной организации Новобугского района УССР, 1922 г. (ячейка ЦУПКОМа)	<p>За справою проходять Довгань Захарій Федотович, Задніпровський Дмитро Феофанович Нестеренко Андрій Якимович, Гресь Андрій Пилипович та інші жителі містечка Новий Буг і селяни Новобузького району Миколаївського повіту (загалом 92 особи). За вироком НС військового відділу Одеського губревтрибуналу 26 фігурантів засуджено до розстрілу, 29 — до 2,5–5 років позбавлення волі, стосовно 6 осіб справу припинено у зв'язку із недоведеністю провини, а стосовно 31 — рішення у справі немає. Водночас вирок 20 первинно засудженим до смертної кари змінено на 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією.</p> <p>Усіх репресованих обвинувачено як членів підпільної петлюрівської організації, яка з весни 1922 р. готувала населення Новобузького району до антибільшовицького збройного повстання. Згідно зі слідчими матеріалами підпільники підпорядковувалися отаману Чорному Ворону. Зокрема, засуджений до розстрілу Довгань З.Ф. був призначений отаманом центральним зв'язковим району і відповідальним за забезпечення повстанців зброєю, харчами й обмундируванням.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>У довідці, складеній 1936 р. на виконання вказівки із Москви щодо розробки і систематизації архівів ВНК — ОДПУ — НКВС організацію безпідставно визнано осередком ЦУПКОМУ, ліквідованого чекістами ще в червні 1921 р. Непереверену інформацію винесено на оновлену обкладинку справи. За висновками прокуратури Миколаївської області від 2 грудня 1991 р. всіх репресованих фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>У 3 томах справи виокремлено особисті документи, листування й фотографії підслідних. Відзначимо відповідні матеріали, вилучені в засудженого до розстрілу Задніпровського Д.Ф. — одного з керівників Новобузького повстанку. Увагу привертають також друкований текст патріотичної пісні на вшанування рідної мови, вилучений у Нестеренка А.Я., і світлина підпрапорщика 8-ї роти 44-го піхотного запасного полку старої російської армії Греся А.П., виготовлена у травні 1916 р. Обоє засуджено до розстрілу з одночасною заміною смертної кари на 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією</p>
9	09.04.1924	4228-сп. 1924	Дело по обвинению Сокуренько Ивана и Дмитрия в контрреволюции и выдаче советработников	<p>За справою проходять 5 селян х. Водочакка Михайло-Ларинського району Миколаївської округи (так у справі; на той час, ймовірно, один із пізніше перейменованих хуторів Михайло-Ларинської сільради нині Вітовського району Миколаївської області — <i>упорядник</i>), зокрема Сокуренько Іван Никифорович і його рідні брати Антон і Дмитро.</p> <p>Усіх заарештовано 25 лютого 1924 р. й обвинувачено в тому, що 1919 р. служили в місцевому денікінському каральному загоні під керівництвом поручика Миткевича.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>9 квітня 1924 р. народний слідчий Миколаївської округи постановив передати матеріали слідчої справи в розпорядження окрввідділу ДПУ УСРР, уповноваженому розслідувати «контрреволюційну» злочинну діяльність. Відомостей про подальшу долю заарештованих у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 20 червня 1997 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою направлення слідчої справи до Миколаївського окрввідділу ДПУ УСРР</p>
10	25.05.1924	11687-сп, тт. 1–2. 1924	Дело по обвинению Кириери Константина в службе в деникинской контрразведке и выдаче таковой советских служащих	<p>Кірієрі Костянтина Георгійовича, жителя Первомайська, засуджено за вироком НС Одеського губсуду до розстрілу. Його обвинувачено в підтримці Добровольчої армії та співпраці з її контррозвідкою.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами восени 1919 р. фігурант справи утримував у містечку Очаків Одеського повіту Херсонської губернії власний ресторан «Кірієрі», де неодноразово засідав Комітет допомоги Добровольчій армії та харчувалися відповідальні співробітники денікинської контррозвідки. Стосунки з ними стали підставою до закидів у таємній співпраці. Водночас обвинувачуваний обіймав посаду помічника редактора місцевої газети і власноручно підготував низку статей, в яких вихваляв Добровольчу армію та закликав населення всіляко її підтримувати.</p> <p>19 червня 1924 р. Верховний суд УСРР ухвалив смертний вирок Кірієрі К.Г. скасувати і слідчу справу передати на дорозслідування. За результатами 4 грудня 1926 р. НС Одеського окрсуду покарала обвинувачуваного 10 роками ув'язнення у ВТТ із суворою ізоляцією.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Одночасним застосуванням амністії з нагоди 5-ї річниці «жовтневої революції» термін покарання скорочено вдвічі.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 28 серпня 1991 р. Кірієри К.Г. реабілітовано</p>
11	26.11.1924	4203-сп. 1924	Дело по обвинению Хлопецкого Александра Ивановича	<p>Хлопецького Олександра Івановича, жителя Херсона, заарештовано 23 жовтня 1924 р. як такого, що за денікінської влади служив у контррозвідці Білої армії та державній варті, а надалі переховувався.</p> <p>Слідством підтверджено лише той факт, що восени 1919 р. обвинувачуваний нетривалий час служив у Херсоні вартовим державної варті.</p> <p>За постановою Херсонського окрвдділення Одеського губвідділу ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варті за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 13 травня 1997 р. Хлопецького О.І. реабілітовано</p>
12	14.05.1925	12092-сп, тт. 1–3. 1923–1925	Дело по обвинению Седлецкого Александра Васильевича и др. в участии в подпольной петлюровской организации под названием «Первый куринь смерти»	<p>За справою проходять Седлецький Олександр Васильович та інші селяни Первомайської округи (загалом 15 осіб). За вироком НС Одеського губсуду їх засуджено до 2–10 років позбавлення волі. Усіх обвинувачено як членів місцевої підпільної петлюрівської організації «Перший куринь смерті», що діяла впродовж кількох місяців 1923 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами підпільники на час арештів лише розгортали діяльність: прагнули залучити до своїх лав досвідчених військових керівників-петлюрівців і якомога більше повстанців, плану</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>вали добути зброю шляхом захоплення будівель міліції і ДПУ, намагалися встановити зв'язок із діючим загonom отамана Лиха-Бондарука (Бондарук Кирило Євлампійович), готували лист для відправлення до Державного Центру УНР в еміграції в пошуку фінансової і методичної допомоги.</p> <p>За висновками прокуратури Миколаївської області від 16 вересня 1991 р. всіх фігурантів справи реабілітовано</p>
13	26.05.1925	4221-сп. 1924–1925	Дело по обвинению Люшняка Николая и Бахиркина Ивана	<p>Бахіркина Івана Олексійовича та Люшняка Миколу Григоровича, жителів Первомайська, засуджено за вироком Одеського губсуду до 10 років позбавлення волі із суворю ізоляцією. Одночасним застосуванням амністії V Всеукраїнського з'їзду рад термін покарання скорочено до 5 років позбавлення волі. Обох обвинувачено як таких, що в жовтні 1919 р., працюючи телеграфістами на ст. Голта Первомайської залізниці брали участь в антибільшовицькому селянському повстанні шляхом виведення з ладу телефонних і телеграфних ліній.</p> <p>7 січня 1926 р. Верховний суд УСРР постановив скоротити термін покарання Бахіркину І.О. та Люшняку М.Г. до 3 років 4 місяців позбавлення волі, а 11 червня того ж року Первомайський окрсуд ухвалив їхнє умовно-дострокове звільнення від подальшого відбуття покарання.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 13 вересня 1999 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>Як речовий доказ до справи долучено заяву Люшняка М.Г. від 19 жовтня 1919 р. на адресу денікінського військового коменданта ст. Голта. щодо власної участі в антибільшовицькому повстанні</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
14	05.03.1926	12705-сп. 1925–1926	Справа за обвинуваченням Руденка Артема	<p>Руденка Артема Сергійовича, жителя с. Кам'яний Брід Грушківського району Первомайської округи (нині Благовіщенського району Кіровоградської області), засуджено за вироком НС Вінницького окрсуду до розстрілу. Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця Армії УНР і польського шпигуна. Смертний вирок виконано 1 жовтня 1926 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Руденко А.С. на початку 1920 р. у м. Гайворон добровільно вступив рядовим на службу до 2-го кінного полку Запорозької дивізії генерала А. Гулого-Гуленка (тобто приєднався до Першого зимового походу Армії УНР), після нальоту на повітове містечко Вознесенськ Херсонської губернії був призначений старшиною сотні. Разом із полком обвинувачуваний відступив до Польщі, був інтернований до табору Вадовиці, розташованого на околиці однойменного міста (повітового центру Малопольського воєводства). Там фігурант справи отримав хрест за службу та чин хорунжого, 1921 р. утік із табору та вступив до 3-го уланського полку Війська Польського в м. Краків. На початку 1922 р. Руденка А.С. завербовано колишнім ад'ютантом 2-го кінного Запорозького полку Івановим для підпільної роботи в Україні. Кордон обвинувачуваний перетнув разом з іншими підпільниками на чолі з полковником П. Дяченком (колишнім командиром 1-го кінного полку чорних запорожців Запорозької дивізії Армії УНР) та полковником Білогубовим (так у справі; йдеться, ймовірно, про підполковника Д. Білогуба — недавнього командира</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>5-го кінного полку імені К. Гордієнка Окремої кінної дивізії Армії УНР — <i>упорядник</i>); мав завдання «вербувати колишніх білих офіцерів та амністованих бандитів, передавати списки завербованих до Польщі».</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 2 квітня 1992 р. Руденка А.С. реабілітовано</p>
15	29.05.1926	6935-сп. 1925–1926	Дело по обвинению Гриценко Николая Ивановича	<p>Гриценка Миколу Івановича, жителя м. Очаків (райцентр) Миколаївської округи засуджено за вироком НС Волинського губсуду до 3 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та конфіскацією особистого майна, але без подальшого обмеження у правах. Його обвинувачено в службі 1921 р. в «банді Тютюнника». Водночас узято до уваги неосвіченість і молодість обвинувачуваного й оголошене покарання визнано умовним.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в листопаді 1921 р. червоноармієць М. Гриценко на «ст. Улянівка Коростенської округи» (так у справі; можливо, йдеться про давню, а нині проміжну ст. Омелянівка, розташовану на території с. Горщик Коростенського району) потрапив у полон до Волинської групи Повстанчої армії УНР, перейшов на її бік і взяв участь у нападі повстанців на м. Базар Овруцького повіту Волинської губернії. Після розгрому учасників Листопадового рейду кінною дивізією Г. Котовського, обвинувачуваний разом зі штабом Ю. Тютюнника й мобільними рештками Волинської групи (загалом близько 40 осіб) прорвався до Польщі.</p> <p>Втікачі перетнули радянсько-польський кордон на межі Волинської і Мінської губерній і близько 3 місяців</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>дислокувалися в одному з містечок Віленської губернії неподалік від литовського кордону. Навесні 1922 р. за розпорядженням польської військової влади М. Гриценко у складі цього ж загону Ю. Тютюнника, поповненого вдвічі «за рахунок поляків і литвинів», близько місяця збирав податки серед місцевого населення. Улітку того ж року загін зріс до 800 осіб (300 кавалеристів і 500 піхотинців — «петлюрівці, гетьманці й поляки»), із третього разу перетнув польсько-радянський кордон і здійснив невдалу спробу нападу на м. Мінськ (на той час столиця Білоруської СРР, а нині Республіки Білорусь). Після участі в цьому рейді М. Гриценко за завданням Ю. Тютюнника вирушив до Волинської губернії з метою збору відомостей про розташування радянських військових частин, а під час другої такої ж подорожі до Київської губернії дезертирував. До осені 1924 р. обвинувачуваний нелегально проживав на Волині, а потім повернувся додому і спробував легалізуватися.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 4 вересня 1999 р. Гриценка М.І. реабілітовано</p>
16	08.08.1927	7120-сп. 1927	Дело по обвинению Эссаулова Георгия Прокофьевича	<p>Ессаулова Георгія Прокоповича, жителя Миколаєва, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила вислати на 3 роки до Старобільської округи. Його обвинувачено як такого, що 1919 р. за денікінської влади обіймав посаду помічника начальника міської в'язниці.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 24 лютого 1997 р. Ессаулова Г.П. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
17	20.12.1927	4423-сп. 1927	Дело по обвинению лоцмана Заплот-дистанции Пучкова Сергея Кузьмича	<p>Пучкова Сергія Кузьмича, жителя Очакова, заарештовано 23 червня 1927 р. за обвинуваченням у тісній співпраці з денікінською військовою адміністрацією під час громадянської війни.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами влітку 1919 р. до Очакова увійшов 1-й офіцерський полк Добровольчої армії на чолі з полковником Бугаєвським. Тоді ж фігурант справи очолив міську управу, викрив денікінцям пробільшовицьки настроєних міщан та організував мобілізацію населення до лав Добровольчої армії.</p> <p>20 грудня 1927 р. прокуратура Одеської округи ухвалила провадження слідчої справи припинити на підставі постанови президії ЦВК СРСР від 2 листопада 1927 р. «Про амністію в ознаменування 10-річчя Жовтневої революції».</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 29 серпня 1997 р. Пучкова С.К. реабілітовано</p>
18	25.05.1929	12119-сп, тт. 1–2. 1921, 1929	Дело по обвинению 40 жителей села Полтавка в контрреволюции	<p>Алексеєнка Пилипа Тимофійовича і ще 39 жителів с. Полтавка Миколаївської округи (так у справі; райцентр; 1928 р. перейменовано на Баштанку, з 1987 р. у статусі міста — райцентру Миколаївської області), засуджено за вироком НС окрсуду до 1,5–10 років позбавлення волі. Усіх обвинувачено як таких, що в листопаді 1919 р. перебували в очолюваному петлюрівським отаманом Івановим місцевому загоні «куркульської» самооборони.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Ухвалою Найвищого суду УСРР провадження справи припинено, а до її фігурантів застосовано амністію з нагоди 10-ї річниці «жовтневої революції».</p> <p>Слідчу справу було порушено ще 1921 р. секретним відділом Миколаївської ГНК, але впродовж 8 років до логічного завершення не доведено.</p> <p>За висновками прокуратури Миколаївської області від 12 грудня 1991 р. всіх фігурантів справи реабілітовано</p>
19	20.11.1929	12655-сп. 1929	Справа за обвинуваченням Юрченка Трохима Ксенофонтівича та ін.	<p>За справою проходять жителі с. Гур'івка Новоодеського району Миколаївської округи Юрченко Трохим Ксенофонтівич, Климятенко Іван Петрович та Ромаданов Гаврило Іванович, яких засуджено за вироком НС окрсуду до розстрілу. Усіх обвинувачено як активних денікінських пособників. Смертний вирок виконано 17 лютого 1930 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в липні 1919 р. на підтримку наступу Добровольчої армії фігуранти справи організували на місцевій залізничній станції Кандибіне Гур'івський повстанський штаб, який оголосив по селу мобілізацію на боротьбу проти Червоної армії. Повстанці зруйнували залізничну лінію Одеса — Миколаїв, спалили Гур'івський залізничний міст.</p> <p>За висновками прокуратури Миколаївської області від 8 липня 1992 р. фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
20	31.03.1930	890-сп. 1930	Справа за обвинуваченням Семенова Григорія Яковича	<p>Семенова Григорія Яковича, жителя Миколаєва, заарештовано 29 січня 1930 р. як колишнього офіцера Білої армії, викритого у проведенні антирадянської агітації. За постановою Миколаївського окрв'їдділу ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за недоведеністю інкримінованої провини.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в серпні 1919 р. недавній унтерофіцер старої російської армії Г. Семенов був мобілізований за місцем проживання до караульного офіцерського батальйону ЗСПР. Восени його підрозділ опинився на махновському фронті й почергово дислокувався в Гуляйполі та Олександрівську, а в грудні того ж року під час загального відступу денікінської Добровольчої армії увійшов до складу 50-го Білостокського полку 13-ї піхотної дивізії. Надалі обвинувачуваний служив у Криму полковим писарем аж до евакуації врангелівських військ до м. Константинополь (нині м. Стамбул, Туреччина), на Батьківщину повернувся 1925 р. за амністією.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 19 вересня 1996 р. Семенова Г.Я. реабілітовано</p>
21	16.05.1930	4181-сп. 1929–1930	Справа за обвинуваченням Дяченка Петра Сергійовича	<p>Уродженець с. Димівка Новоодеської волості Херсонського повіту (невдовзі село отримало назву Малинівка, а нині зветься Підлісне й перебуває у складі Новоодеського району Миколаївської області) Дяченко Петро Сергійович на час арешту проживав у с. Новополтавка Баштанського району Миколаївської округи. Його заарештовано 9 липня 1929 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної терористичної організації».</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>У слідчих матеріалах є відомості про те, що в травні 1919 р. обвинувачуваний став на чолі повстанського загону, який у с. Новопавлівка нині Підлісненської сільради роззброїв і полонив 30-х червоноармійців та відібрав у них 21-го коня. Полонених було направлено до «штабу банди Григор'єва», а коней розділено між повстанцями загону.</p> <p>16 травня 1930 р. Миколаївський окрпрокурор постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 12 вересня 1999 р. Дяченка П.С. реабілітовано</p>
22	29.04.1930	11697-сп. 1929–1930	Справа по кримінальному відділку Миколаївського окрсуду за обвинуваченням Жайворонка Дмитра Григоровича та ін.	<p>За справою проходять Жайворонки Дмитро Григорович і ще троє жителів с. Велика Корениха Варварівського району Миколаївської округи (нині село, а також райцентр смт Варварівка ввійшли до західної частини Миколаєва). За вироком НС окрсуду їх засуджено до 5 років позбавлення волі з подальшим обмеженням у правах і виселенням за межі округи на такий же термін. Усіх обвинувачено у «злочинній контрреволюційній діяльності під час громадянської війни».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачувані брали участь у «куркульському» повстанні проти радянської влади на хуторі Вовчий Яр Варварівського району, а також у розстрілах червоноармійців під час денікінської окупації Миколаївщини.</p> <p>За висновками прокуратури Миколаївської області від 28 серпня 1991 р. усіх репресованих реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігурантів</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
23	30.06.1930	7853-сп. 1930	Справа за обвинуваченням Нікори Михайла Івановича, Вдовенка Федора Кузьмича, Макарова Олександра Юхимовича та Іванова Василя Олександровича	<p>За справою проходять четверо жителів с. Нечаяне Варварівського району Миколаївської округи. За вироком окрсуду Нікору Михайла Івановича засуджено до розстрілу, Вдовенка Федора Кузьмича — до 5 років позбавлення волі, Іванова Василя Олександровича та Макарова Олександра Юхимовича — виправдано. Засуджених обвинувачено в організації місцевого антибільшовицького повстання влітку 1919 р., відразу ж після одержання звістки про захоплення Миколаєва «бандою» отамана Н. Григор'єва.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами повстанці знищили дислокований у селі загін Червоної армії під командуванням Скляра, усіх червоноармійців убито.</p> <p>8 серпня 1930 р. судова колегія у кримінальних справах Найвищого суду УСРР ухвалила смертний вирок стосовно Нікори М.І. замінити на 10 років позбавлення волі застосуванням амністії з нагоди 10-ї річниці «жовтневої революції», а термін покарання Вдовенку Ф.К. зменшити на третину на підставі амністії V Всеукраїнського з'їзду рад.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 3 лютого 1989 р. репресованих фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>До справи долучено список із 27 жителів с. Нечаяне, які брали участь в місцевому антибільшовицькому повстанні 1919 р.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
24	15.08.1930	4173-сп. 1930	Справа за обвинуваченням Бартальова Дмитра Дмитровича	<p>Бартальова Дмитра Дмитровича, жителя Миколаєва, заарештовано 31 січня 1930 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації, а також у попередній службі в Білій армії.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами від серпня 1919 р. до січня 1920 р. капітан Бартальов служив по мобілізації в лавах ЗСПР, почергово обіймав посади «члена комісії з урахування військового майна» й «помічника завідувача господарством 4-го перев'язувального загону».</p> <p>15 серпня 1930 р. Миколаївський окрвдділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 7 травня 1997 р. Бартальова Д.Д. реабілітовано</p>
25	24.08.1930	6657-сп. 1927–1930	Справа за обвинуваченням Пукасенка Лева Васильовича	<p>Пукасенка Лева Васильовича, жителя Миколаєва, заарештовано 11 вересня 1927 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в грудні 1919 р. обвинувачуваний за місцем проживання вступив на службу рядовим 12-ї гаубичної батареї Добровольчої армії, невдовзі був відряджений до карального загону полковника Салікова для боротьби з антиденікінським повстанським рухом на Миколаївщині та Херсонщині, але вже на початку 1920 р. дезертирував.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За результатами тривалого розслідування 24 серпня 1930 р. Херсонський окрвідділ ДПУ УСРР постановив, а 31 серпня того ж року окрпрокурор санкціонував провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 14 жовтня 1998 р. Пукасенка Л.В. реабілітовано</p>
26	30.12.1930	6505-сп. 1930	Дело по обвинению Бибика Ивана Акимовича	<p>Бібіка Івана Якимовича, жителя Миколаєва, заарештовано 14 листопада 1930 р. як колишнього військовослужбовця Білої армії, обвинуваченого в подальшому проведенні антирадянської агітації і підпільної націоналістичної діяльності уєнерівського спрямування.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами у вересні 1919 р. в с. Любашівка (на той час волосний центр Ананьївського повіту; нині смт, райцентр Одеської області) Бібик І.Я. вступив на військову службу писарем 1-го Сімферопольського офіцерського полку денікінської армії, брав участь у численних боях із махновцями на Півдні України, зокрема в районі містечок Каховка — Берислав. Після поразки в бою з махновцями поблизу с. Покотилове (нині Новоархангельського району Кіровоградської області) полк відступив до Голти. Там обвинувачуваний захворів тифом і був евакуйований до Севастополя, після одужання близько 5 місяців служив старшим писарем в «Управлінні Сімферопольського військового начальника», а потім дезертував з метою уникнути ймовірного направлення в зону бойових дій до Перекопу.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Описувані «злочинні» дії ще в жовтні 1924 р. розслідувало Херсонське окрввідділення ДПУ, внаслідок чого ухвалено Бібіка І.Я. розстріляти, але з одночасною заміною смертного вироку на 5 років позбавлення волі.</p> <p>30 грудня 1930 р. Миколаївський міськвідділ Одеського оперсектору ДПУ УСРР постановив, а 11 січня 1931 р. міський прокурор санкціонував провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю нових підстав для повторного притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 25 вересня 1998 р. Бібіка І.Я. реабілітовано</p>
27	12.01.1931	6338-сп. 1930–1931	Справа за обвинуваченням Бартальова Дмитра Дмитровича	<p>Бартальова Дмитра Дмитровича, жителя Миколаєва, заарештовано 14 листопада 1930 р. повторно. Його обвинувачено у службі 1919 р. в денікінській армії та подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>29 грудня 1930 р. Миколаївський міськвідділ ДПУ постановив, а 12 січня 1931 р. міський прокурор санкціонував провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності.</p> <p>Уперше фігурант справи перебував під слідством упродовж 31 січня — 15 серпня того ж року за аналогічним обвинуваченням. Підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності також виявилось недостатньо (див. анотацію № 24 за АКС № 4173-сп).</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 4 вересня 1998 р. Бартальова Д.Д. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
28	14.01.1931	6514-сп. 1930–1931	Справа за обвинуваченням Стасенка Олександра Федоровича	<p>Стасенка Олександра Федоровича, жителя Миколаєва, заарештовано як колишнього військовослужбовця-денікінця, викритого в подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в серпні 1919 р. Стасенко О.Ф. був мобілізований рядовим до Миколаївського караульного батальйону. У вересні батальйон був направлений на махновський фронт у напрямку залізничного сполучення Долинська — Кривий Ріг — Синельникове — Волноваха — Гуляйполе, надалі дислокувався в Олександрівську, а потім у с. Воскресенка Олександрівського повіту, звідки у грудні 1919 р. фігурант справи дезертирував.</p> <p>30 грудня 1930 р. Миколаївський міськвідділ ДПУ постановив, а 14 січня 1931 р. міський прокурор санкціонував провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів його провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 30 вересня 1998 р. Стасенка О.Ф. реабілітовано</p>
29	03.01.1931	6490-сп. 1930–1931	Дело по обвинению Пономаренко Филиппа Андреевича	<p>Пономаренка Пилипа Андрійовича, жителя с. Богоявленське Миколаївської округи (так у справі; нині, ймовірно, в межах Корабельного району Миколаєва — <i>упорядник</i>) заарештовано за підозрою у приховуванні факту добровільної служби в денікінській армії під час громадянської війни.</p> <p>Слідством установлено, що в серпні 1919 р. фігурант справи на нетривалий час потрапив на службу до денікінського карального батальйону, але не добровільно, а по мобілізації</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>в Херсоні, звідки через Миколаїв був направлений на фронт проти махновців.</p> <p>За постановою Миколаївського міськвідділу ДПУ провадження слідчої справи припинено за недостатністю зібраних доказів скоєння злочинних дій.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 22 вересня 1998 р. Пономаренка П.А. реабілітовано</p>
30	25.02.1931	5095-сп. 1931	Справа за обвинуваченням Чередніченка Никифора Онисимовича	<p>Чередніченка Никифора Онисимовича, жителя х. Шмальцеве Покровської сільради Вознесенського району (з 1932 р. Одеської, а з 1944 р. Миколаївської області), заарештовано 25 лютого 1931 р. за обвинуваченням в участі в антибільшовицькому селянському повстанні, що відбулося 1919 р. в с. Покровське, та подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>19 травня 1931 р. райвідділення ДПУ УСРР постановило провадження слідчої справи припинити, оскільки її фігурант підпадає під категорію осіб, які підлягають виселенню за межі України.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 9 січня 1998 р. Чередніченка Н.О. реабілітовано</p>
31	08.06.1931	381-сп. 1931	Следственное дело по обвинению Колесникова Арсентия Яковлевича	<p>Уродженець с. Гвіздівці Хотинського повіту Бессарабської губернії (нині Сокирянського району Чернівецької області) Колесніков Арсентій Якович на час арешту проживав у с. Марицине (нині с. Острівка) Дмитрівської сільради Очаківського району. Його заарештовано 12 лютого 1931 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації, але 8 червня того ж року за вироком Очаківського райсуду звільнено з-під варті за відсутністю складу злочину.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами в січні 1919 р. фігурант справи проживав за місцем народження і брав участь у повстанні проти румунської окупаційної влади. Після придушення повстання частина його учасників відступила до Могилева, де «була озброєна петлюрівською владою та відправлена до м. Хотин для підтримки бессарабських повстанських загонів». Навесні 1919 р. у м. Дунаївці нині Хмельницької області сформовано Бессарабські полки Армії УНР. Обвинувачуваний служив у 1-му Бессарабському полку до осені 1919 р.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 21 січня 1998 р. Колеснікова А.Я. реабілітовано</p>
32	26.06.1931	4179-сп. 1931	Справа за обвинуваченням Кононова Олексія Олексійовича	<p>Кононова Олексія Олексійовича, жителя с. Баштанка (райцентр нині Миколаївської області), заарештовано 25 лютого 1931 р. як колишнього офіцера Білої армії, викритого у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний служив у юнкерському батальйоні Війська Української Держави й очолював «куркульську самооборону» х. Красноставці Полтавської волості Херсонського повіту, а 1919 р. служив у денікінській армії та брав участь у каральних акціях проти червоних партизанів.</p> <p>За постановою Одеського оперсектору ДПУ УСРР від 26 червня 1931 р. провадження кримінальної справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варти за недоведеністю інкримінованої провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 8 травня 1997 р. Кононова О.О. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
33	07.08.1931	4176-сп. 1930–1931	Справа за обвинуваченням Луданова Сергія Микитовича	<p>Луданова Сергія Микитовича, жителя Миколаєва, заарештовано 30 жовтня 1930 р. як колишнього військовослужбовця старої російської, унерівської і денікінської армій, викритого в подальшому проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Луданов С.М. на початку 1919 р. в Миколаєві пішов на службу до вартової сотні Армії УНР, а вже в березні — до новосформованого 1-го Кримського полка РСЧА; у червні того ж року під Катеринославом потрапив у денікінський полон. Як кадрового офіцера (недавнього підпоручика старої російської армії) його мобілізовано до 14-го піхотного Олонецького полку ЗСПР: спочатку рядовим, а невдовзі командиром взводу. Обвинувачуваний, зокрема, брав участь в оборонних боях з червоноармійцями поблизу містечка Бахмач Конотопського повіту Чернігівської губернії (волосний центр, нині райцентр Чернігівської області). На початку 1920 р. разом зі своєю військовою частиною він потрапив до табору для інтернованих у Польщі, а звідти — знову до Армії УНР: хорунжим в обозі Херсонської бригади, яка комплектувалася у Волинській губернії. Після невдалої спроби за підтримки Війська Польського відвоювати в більшовиків Україну Армію УНР інтерновано в Польщі, а Луданов С.М. нелегально повернувся на Батьківщину.</p> <p>За постановою Миколаївського міськвідділення ДПУ УСРР від 7 серпня 1931 р. провадження кримінальної справи припинено, а її фігуранта з-під варті звільнено за недостатністю зібраних доказів скоєння ним інкримінованого злочину.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Миколаївської області від 7 травня 1997 р. Луданова С.М. реабілітовано
34	20.08.1931	3087-сп. 1930–1931	Справа за обвинуваченням Коваленка Авксентія Андрійовича та інших	<p>Коваленка Авксентія Андрійовича та інших жителів с. Мигія Первомайського району (загалом 6 осіб) заарештовано 12 листопада 1930 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни.</p> <p>Слідством установлено участь обвинувачуваних за місцем проживання восени 1918 р. в антигетьманському, а влітку 1919 р. — в антибільшовицькому збройних повстаннях, а також подальшій службі в Армії УНР.</p> <p>20 серпня 1931 р. за результатами тривалого слідства Первомайське райвідділення ДПУ УСРР постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варти звільнити. До уваги взято давність інкримінованої провини та щире розкаяння обвинувачуваних.</p> <p>За висновками прокуратури Миколаївської області від 31 березня 1997 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
35	18.10.1931	6628-сп. 1930–1931	Справа за обвинуваченням Друци Якіма Марковича	<p>Уродженець с. Димівка Новоодеської волості (нині с. Підлісне Новоодеського району) Друца Яким Маркович на час арешту проживав у Миколаєві. Його заарештовано 4 грудня 1930 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» під час громадянської війни.</p> <p>У справі є відомості про обвинувачуваного як такого, що серпні 1919 р. був одним із організаторів Димівського антибільшовицького повстанку та викривав каральному загону генерала А. Шкуро місцевих червоних партизанів та більшовицьких активістів.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою Одеського оперсектору ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 16 жовтня 1998 р. Друцу Я.М. реабілітовано</p>
36	19.10.1931	6696-сп. 1931	Справа за обвинуваченням Полякова Михайла Івановича	<p>Полякова Михайла Івановича, жителя с. Новокрасне Арбузинського району Одеської (з 1944 р. Миколаївської) області, заарештовано 25 лютого 1931 р. за обвинуваченням у щойно викритій «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» під час громадянської війни.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Поляков М.І. 1919 р. служив агентом карного розшуку в Єлисаветграді, з приходом денікінців перейшов на службу до слідчої частини при міській комендатурі, а у вересні того ж року — до денікінської контррозвідки. Незадовго до відступу Добровольчої армії з міста обвинувачуваний придбав документи на ім'я Лупенка Олександра Павловича в намаганні легалізуватися на Миколаївщині.</p> <p>19 жовтня 1931 р. ОВ Одеського оперсектору ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 16 листопада 1998 р. Полякова М.І. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
37	16.11.1931	3617-сп. 1930–1931	Справа за обвинуваченням Замрія Антона Несторовича	<p>Замрія Антона Несторовича, жителя Первомайська, заарештовано 18 листопада 1930 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності та агітації. До уваги взято його колишню повстанську діяльність у складі загону уенерівського отамана Лиха-Бондарука, що діяв 1921 — на початку 1922 рр. на території Первомайського повіту.</p> <p>16 листопада 1931 р. за результатами тривалого слідства помічник прокурора Найвищого суду постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 3 вересня 1999 р. Замрія А.Н. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта, а також копію виписки з газети «Известия» Первомайського виконкому від 22 грудня 1921 р. з повідомленням від колегиї Первомайської ПНК про діяльність і покарання членів місцевої «політбанди» отамана Лиха-Бондарука</p>
38	09.01.1932	2794-сп. 1931–1932	Дело по обвинению Назаренко Якова Ивановича	<p>Назаренка Якова Івановича, жителя с. Костувате Бобринецького району (нині Братського району Миколаївської області), заарештовано 21 березня 1931 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято факт його перебування в серпні — вересні 1919 р. в лавах махновської армії.</p> <p>За постановою прокуратури Бобринецької дільниці провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>з-під варти звільнено у зв'язку з недостатністю зібраних доказів його провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 24 січня 1997 р. Назаренка Я.І. реабілітовано</p>
39	21.05.1935	13067-сп. 1935	Дело по обвинению Кефера Генриха Ивановича	<p>Кефера Генріха Івановича, жителя с. Брусилівка (нині Благодатне) Високопільського району Дніпропетровської (нині Херсонської) області, засуджено за вироком спецколегії Дніпропетровського облсуду до 6 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено як давнього ворога радянської влади, який останніми роками підтримував сталі стосунках з німецьким благодійним товариством.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Кефер Г.І. 1918 р., за часів Гетьманату й окупації України німецькими військами, перебував у загоні самооборони, який був утворений із заможних німців-колоністів Високопільської волості. 1919 р. обвинувачуваний проводив антибільшовицьку агітацію і закликав населення підтримати денікінських окупантів; сам добровільно вступив до 1-го Катеринославського зведеного полку Добровольчої армії, але через 10 днів дезертирував і повернувся додому.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 28 грудня 1992 р. Кефера Г.І. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
40	17.03.1936	2503-сп, тт. 1–3. 1935	Дело по обвинению Гайдука Василя Федосеевича и Теселько Степана Васильевича	<p>Жителів с. Баштанка Баштанського району Одеської (з 1937 р. Миколаївської) області Гайдука Василя Федосійовича та Теселька Степана Васильовича засуджено за вироком спецколегії Одеського облсуду до 6 років і до 5 років позбавлення волі відповідно. Обоє обвинувачено як колишніх повстанців отамана Н. Григор'єва.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігуранти справи у грудні 1918 р. взяли участь в антигетьманському повстанні у складі місцевого повстанського загону, який невдовзі приєднався до повстанського формування Н. Григор'єва.</p> <p>Ухвалою судової колегії у кримінальних справах Верховного суду УРСР від 4 грудня 1957 р. попередній вирок скасовано, провадження справи припинено за недоведеністю провini її фігурантів</p>
41	29.03.1936	12683-сп 1935–1936	Дело по обвинению Лорана Андрея Генриховича	<p>Лорана Андрія Генріховича, жителя с. Карлсруе Карл-Лібкнехтівського району Одеської області (нині с. Степове Миколаївського району Миколаївської області), засуджено за вироком Одеського облсуду до 8 років позбавлення волі. Його обвинувачено як давнього ворога радянської влади, повстанця-карателя.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи в березні 1918 р. в с. Карлсруе разом із «куркулями» брав участь у розстрілі членів більшовицького ревкому, за що 1928 р. мав бути притягнутий до кримінальної відповідальності, але на той час переховувався і проживав за фіктивними документами. Встановлено також факти участі обвинувачуваного 1918 р. в організації місцевого загону самооборони,</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				а 1919 р. — в антибільшовицькому повстанні німців-колоністів на підтримку наступу Добровольчої армії. За висновком прокуратури Миколаївської області від 27 січня 1992 р. Лорана А.Г. реабілітовано
42	18.06.1936	6204-сп. 1935–1936	Дело по обвинению Левченко Семена Петровича	Левченка Семена Петровича, жителя с. Натягайлівка Вознесенського району заарештовано 23 жовтня 1935 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято факт його дезертирства в березні 1919 р. з бронепотягу РСЧА та приєднання до учасників «куркульсько-есерівського» повстання, що відбулося на ст. Вознесенськ Одеської залізниці. За вироком лінійного суду Південно-Західної залізниці на ст. Одеса Левченка С.П. виправдано та з-під варти звільнено за недоведеністю інкримінованої провини
43	14.09.1936	11951-сп. 1936	Дело по обвинению Майбороды В.А., Шумкова А.Г. и других	Майбороду Василя Арсентійовича, Шумкова Олексія Георгійовича та інших жителів Миколаєва (загалом 5 осіб) засуджено за вироком спецколегії Одеського облсуду до 3–6 років ув'язнення у ВТТ. Усіх обвинувачено у проведенні антирадянської агітації. До справи долучено копію вироку Миколаївського губсуду від 29 квітня 1925 р., згідно з яким Шумкова О.Г. засуджено до розстрілу як учасника єврейських погромів під час служби в серпні 1919 р. у 3-й повстанській сотні 42-го козачого полку 4-ї піхотної дивізії генерала Я. Слащова ЗСПР. З урахуванням давності скоєння злочину та застосування амністії з нагоди 4-ї річниці «жовтневої революції» смертний вирок засудженому замінено на

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією. Застосуванням чергової амністії термін покарання скорочено до 5 років позбавлення волі.</p> <p>За висновками прокуратури Миколаївської області від 25 жовтня 1991 р. усіх фігурантів справи реабілітовано</p>
44	24.03.1937	1590-сп. 1936–1937	Дело по обвинению Лисишина Дмитрия Юрьевича	<p>Лисишина Дмитра Юрійовича, жителя Миколаєва, заарештовано за підозрою у зраді Батьківщині, зв'язках із польською жандармерією, а також як колишнього петлюрівця, який приховав своє минуле при вступі на службу до РСЧА.</p> <p>За постановою УДБ НКВС по Миколаївській області провадження слідчої справи припинено за недоведеністю основної інкримінованої провини фігуранта.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами уродженець с. Завадів Стрийського повіту (Галичина) Лисишин Д.Ю. у жовтні 1918 р. був мобілізований до лав УГА і служив стрільцем караульної роти у містечках Стрий, Мункач (так у справі; угорська назва м. Мукачєво) та Сколе. У лютому 1919 р. він перейшов на службу до батареї Січових стрільців Коломийської бригади Армії УНР, наприкінці року брав участь у боях проти Червоної армії між містами Житомир і Старокостянтинів. 3 лютого 1920 р. у складі дивізіону 3-го галицького корпусу УГА обвинувачуваний приєднався до лав РСЧА, а після розриву з більшовіками 1-го та 2-го Галицьких корпусів УГА обвинувачуваний продовжив службу як член команди бронепотягу РСЧА «Коршун».</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Миколаївської області від 15 листопада 1996 р. Лисишина Д.Ю. реабілітовано
45	21.08.1937	12132-сп, тт. 1–2. 1937	Дело по обвинению Долганова Владимира Порфирьевича	<p>Долганова Володимира Порфировича, жителя с. Ландау Карл-Лібкнехтівського району (у справі вжито історичну назву німецької колонії; з 1925 р. поселення відоме як с. Карла Лібкнехта, з 1945 р. — як с. Широколанівка, яка до 1957 р. була райцентром, а потім увійшла до складу Веселинівського району Миколаївської області), засуджено за вироком військтрибуналу КВО до розстрілу. Його обвинувачено в послідовній націоналістичній діяльності. Смертний вирок виконано 22 жовтня 1937 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи протягом 1916–1918 рр. був членом УСДРП, а впродовж 1918–1920 рр. очолював на Полтавщині Решетилівське волосне правління товариства «Просвіта»; 1927 р. під час перебування на посаді секретаря консульського відділу повноважного представництва СРСР в м. Берлін (Німеччина) встановив зв'язок з українською націоналістичною організацією Є. Конавальця і колишнім президентом ЗУНР Є. Петрушевичем, проводив «контрреволюційну» роботу серед українських емігрантів у Берліні.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 31 липня 1991 р. Долганова В.П. реабілітовано</p>
46	04.10.1937	14015-сп. 1937	Дело по обвинению Гончарова-Горлинского Ивана-Яна Сильвестровича	<p>Горлинського Яна Сильвестровича, жителя с. Новоселівка Варварівського району Миколаївської області, ОН при НКВС УРСР постановила ув'язнити у ВТТ на 10 років. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності».</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами уродженець Польщі Горлинський Я.С. із грудня 1918 р. служив у 4-му Варшавському легіонерському полку Війська Польського і брав участь у боях з частинами Червоної армії. У вересні 1919 р. під м. Двінськ (нині Даугавпілс, Латвія) обвинувачуваний був поранений і потрапив у полон; після одужання, в умовах установлення миру між Росією і Польщею, до 1922 р. служив у лавах РСЧА і навіть власне прізвище змінив на «Гончаров». Однак наприкінці 1921 р. і 1936 р. він намагався нелегально повернутися до Польщі.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 5 листопада 2001 р. Горлинського Я.С. реабілітовано</p>
47	28.12.1937	6547-сп, тт.1–2. 1937	Дело по обвинению Квятковского Георгия Михайловича	<p>Квятковського Георгія Михайловича, жителя м. Вознесенськ (райцентр) Одеської області, засуджено за вироком військової колегії Верховного суду СРСР до розстрілу. Його, капітана РСЧА й командира дивізіону 6-го корпусного Сиваш-Перекопського артилерійського полку, обвинувачено в участі у «військово-фашистському закладі», а також у приховуванні фактів попередньої служби на офіцерських посадах у гетьманських та денікінських військах. Смертний вирок виконано 28 грудня 1937 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами виходець із дворян Київської губернії (син полковника Російської імператорської армії) прапорщик Г. Квятковський навесні 1918 р. у Києві вступив до дружини Святополка-Мирського гетьманської державної варти, у складі якої брав участь у каральній експедиції проти повсталих селян Полтавської губернії.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Після повалення Гетьманату обвинувачуваний тривалий час служив у Добровольчій армії: офіцерській батареї 7-ї піхотної дивізії генерала М. Бредова.</p> <p>Ухвалою військової колегії Верховного суду СРСР від 25 січня 1958 р. попередній вирок стосовно Квятковського Г.М. скасовано на підставі «наново виявлених обставин» і провадження справи припинено.</p> <p>У справі зберігаються особисті документи фігуранта, зокрема Наказ по 1-му кінно-гірському артилерійському дивізіону від 19 березня 1917 р. про нагородження бомбардира Г. Квятковського за бойові відзнаки Георгіївським хрестом 4-го ступеню і його посвідчення як особи керівного складу РСЧА з фотографією</p>
48	28.12.1937	12826-сп. 1937	Дело по обвинению Песчанского Василия Андреевича	<p>Піщанського Василя Андрійовича, жителя м. Новий Буг Миколаївської області засуджено за вироком ВС військової колегії Верховного суду СРСР до розстрілу. Його обвинувачено як члена «націоналістичної контрреволюційної організації». Смертний вирок виконано того ж дня.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи з 1917 р. був членом УПСР, а після розколу партії в травні 1918 р. увійшов до її лівого крила («боротьбистів»); працював у Житомирі й Сумах, вербував молодь у повстанські загони, перебував на зв'язку з уповноваженим ЦК УПСР(б) на Волині. 1920 р. обвинувачуваний за завданням партійних лідерів вступив до УКП «з метою її розкладу».</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 5 серпня 1992 р. Піщанського В.А. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
49	10.03.1938	5-сп. 1938	Дело по обвинению Бедрегу Тихона Никитовича	<p>Бедрегу Тихона Микитовича, жителя с. Кумарі Врадіївського району Одеської (з 1954 р. Миколаївської) області, заарештовано 25 лютого 1938 р. як «колишнього активного учасника петлюрівських банд».</p> <p>Слідством установлено, що наприкінці 1918 р. фігурант справи був мобілізований до Армії УНР у Первомайську та близько 4 місяців служив рядовим стрільцем.</p> <p>Матеріали слідства передано на розгляд трійки при УНКВС по Одеській області, але остаточного рішення стосовно обвинувачуваного у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 30 квітня 1996 р. Бедрегу Т.М. реабілітовано</p>
50	29.03.1938	15-сп. 1938	Дело по обвинению Ковальчука Максима Пантелеймовича	<p>Ковальчука Максима Пантелеймовича, жителя с. Очеретня Кривоозерського району Миколаївської області, заарештовано 2 березня 1938 р. за обвинуваченням у службі впродовж 1920–1921 рр. у «бандах» С. Заболотного, Я. Кощового та Н. Махна; участі у страхах комуністів.</p> <p>Слідством установлено лише факт нетривалого перебування обвинувачуваного в загоні отамана С. Заболотного восени 1919 р. під час розташування повстанців у с. Очеретня.</p> <p>29 березня 1938 р. Кривоозерське райвідділення УНКВС по Миколаївській області постановило слідчу справу припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 6 травня 1996 р. Ковальчука М.П. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
51	29.03.1938	152-сп. 1938	Справа за обвинуваченням Рибицького Василя Григоровича	<p>Рибицького Василя Григоровича, жителя с. Волощине Кривоозерського району (нині в межах м. Криве Озеро) заарештовано як колишнього «петлюрівця й політбандита», обвинуваченого в подальшій «польсько-націоналістичній діяльності».</p> <p>Слідством установлено лише факт добровільної служби обвинувачуваного 1919 р. в Армії УНР: козаком «Кривоозерського загону отамана Рибачкова».</p> <p>29 березня 1938 р. Кривоозерське райвідділення УНКВС по Миколаївській області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 30 липня 1996 р. Рибицького В.Г. реабілітовано</p>
52	31.03.1938	4-сп. 1938	Дело по обвинению Цибульського Александра Дементьевича	<p>Цибульського Олександра Дементійовича, жителя с. Врадіївка (райцентр) Одеської області, заарештовано 25 лютого 1938 р. Його обвинувачено як колишнього офіцера старої імператорської та уенерівської армій, викритого у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством установлено, що старший писар полкової канцелярії старший унтерофіцер О. Цибульський після демобілізації з лав старої російської армії із квітня по грудень 1918 р. працював за вільним наймом у м. Ананьїв писарем у складі комісії з опису складів військового майна, що передавалося спочатку в розпорядження Війська Української Держави, а потім — Армії УНР.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>31 березня 1938 р. слідчі матеріали передано на розгляд трійки при УНКВС по Одеській області, рішення якої у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 30 квітня 1996 р. Цибульського О.Д. реабілітовано</p>
53	14.04.1938	6379-сп. 1938	Дело по обвинению Горкавчука Кузьму Адамовича	<p>Горкавчука Кузьму Адамовича, жителя ст. Веселинове Одеської залізниці, за вироком ВС лінійного суду Одеської залізниці від 14 квітня 1938 р. засуджено до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний близько місяця служив в Армії УНР, за що 1932 р. перебував під арештом, але в судовому порядку підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності виявилось недостатньо.</p> <p>7 вересня 1942 р. оперативний відділ Безимянського табору НКВС (м. Куйбишев; нині м. Самара, Росія) постановив останній судовий вирок скасувати і провадження кримінальної справи припинити у зв'язку із недоведеністю провини фігуранта й неможливістю здійснення додаткового розслідування в умовах окупації Одещини німецькими військами.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 10 серпня 1998 р. Горкавчука К.А. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
54	18.04.1938	3755-сп. 1937–1938	Дело по обвинению Бодиско Алексея Дмитриевича	<p>Військового інженера 2-го рангу Бодиска Олексія Дмитровича, на час арешту військового представника Управління озброєнь Управління морських сил РСЧА на заводі імені Марті в Миколаєві, засуджено за вироком військової колегії Верховного суду СРСР до розстрілу. Його обвинувачено як учасника «військово-фашистського заклоту». Смертний вирок виконано 18 квітня 1938 р. в Сімферополі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами кадровий офіцер старого російського флоту капітан другого рангу О. Бодиско у вересні — жовтні 1918 р., служив у Києві на посаді інженера для доручень при голові правління заводів Морського відомства полковника Медведєва. З березня 1919 р. обвинувачуваний обіймав посаду інженера Севастопольського військового порту, з травня до жовтня того ж року служив завідувачем технічною частиною штабу начальника річкових сил Добровольчої армії, а після ліквідації штабу повернувся на попередню посаду до Севастополя і служив до моменту евакуації врангелівських військ із Криму. У листопаді 1920 р. Бодиско О.Д. емігрував до Туреччини, але вже наступного року повернувся до СРСР і 1930 р. був засуджений уперше: колегією ОДПУ до 3 років заслання до Північного краю за обвинуваченням в антирадянській агітації.</p> <p>Ухвалою військової колегії Верховного суду СРСР від 11 вересня 1958 р. попередній вирок стосовно Бодиска О.Д. скасовано і провадження кримінальної справи припинено за відсутністю складу злочину.</p> <p>До справи долучено військовий квиток фігуранта без фотографії</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
55	19.05.1938	11647-сп. 1938	Дело по обвинению Петруни Кирилла Федоровича	<p>Петруню Кирила Федоровича, жителя с. Натягайлівка Вознесенського району, засуджено за вироком лінійного суду Одеської залізниці до 4 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з грудня 1918 р. Петруня К.Ф. служив в Армії УНР, звідки в березні 1919 р. дезертирував з-під Бердичева та повернувся до Вознесенська. Із серпня 1919 р. по січень 1920 р. обвинувачуваний служив по мобілізації у ЗСПР, зокрема працював на відновленні залізничного мосту між станціями Веселинове й Аннівка.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 24 вересня 1991 р. Петруню К.Ф. реабілітовано</p>
56	27.10.1938	919-сп. 1938	Справа за обвинуваченням Могилевця Михайла Уляновича	<p>Могилевця Михайла Уляновича, жителя с. Богоявленське Миколаївського району (так у справі; нині, ймовірно, в межах Корабельного району Миколаєва — <i>упорядник</i>), заарештовано 7 березня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1918 — на початку 1919 рр. обвинувачуваний близько місяця служив в артилерійській команді Херсонської дивізії отамана Н. Григор'єва.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Миколаївській області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варті звільнено за недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 24 вересня 1996 р. Могилевця М.У. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
57	01.11.1938	11339-сп. 1938	Дело по обвинению Мащенко Семена Филипповича	<p>Мащенко Семена Пилиповича, жителя с. Трихати Варварівського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього учасника збройного антибільшовицького повстання.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами внаслідок стихійного селянського повстання, що відбулося в Трихатах 1919 р., було розстріляно 2 продовольчих комісарів.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 19 жовтня 1990 р. Мащенко С.П. реабілітовано</p>
58	20.11.1938	3265-сп. 1938	Дело Могильнера Михаила Викторовича	<p>Могильнера Михайла Вікторовича, жителя Миколаєва, заарештовано 25 лютого 1938 р. Його обвинувачено як члена підпільної антирадянської сіоністської організації, що впродовж 1924–1926 рр. існувала в м. Яруга Могилівської округи й агітувала єврейську молодь емігрувати до Палестини.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Миколаївській області провадження слідчої справи припинено за недостатністю зібраних доказів провини фігуранта.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 1 липня 1999 р. Могильнера М.В. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії заарештованого</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
59	23.11.1938	6152-сп. 1938	Дело по обвинению Захарова Федора Филипповича	<p>Захарова Федора Пилиповича, жителя німецько-єврейської колонії Добра (нині с. Добре) Баштанського району заарештовано 22 березня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також певні відомості про його колишню службу в «банді Махна».</p> <p>Слідством установлено підтримку Захаровим Ф.П. антибільшовицького збройного повстання, що поширилося наприкінці 1918 р. із сусіднього с. Явкіне за участю місцевого «загону куркульської самооборони» під загальним керівництвом отамана Н. Григор'єва. Обвинувачуваний надавав повстанцям допомогу провізією і транспортними засобами.</p> <p>23 листопада 1938 р. відділення ДТВ ГУДБ УНКВС по Одеській області ухвалило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів його провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 24 березня 1998 р. Захарова Ф.П. реабілітовано</p>
60	29.11.1938	3396-сп. 1938	Дело по обвинению Мартынковского Александра Петровича	<p>Уродженець м. Кременчук (повітовий центр) Полтавської губернії Мартинковський Олександр Петрович на час арешту проживав у Миколаєві. Його заарештовано 5 липня 1938 р. за обвинуваченням у належності до «контрреволюційної» організації і проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством установлено факт мобілізації Мартинковського О.П. у серпні 1919 р. на ст. Долинська Одеської залізниці писарем до «3-го батальйону денікінської армії», де він служив до листопада того ж року.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>29 листопада 1938 р. УДБ УНКВС по Миколаївській області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 29 вересня 1999 р. Мартинковського О.П. реабілітовано</p>
61	04.12.1938	1468-сп. 1938	Дело по обвинению Николаенко Сергея Павловича	<p>Ніколаєнка Сергія Павловича, жителя с. Каширівка Казанківського району Миколаївської області, заарештовано 22 березня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт його добровільної служби 1919 р. у повстанському формуванні отамана Н. Григор'єва.</p> <p>4 грудня 1938 р. УДБ УНКВС по Миколаївській області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 25 листопада 1996 р. Ніколаєнка С.П. реабілітовано</p>
62	14.12.1938	3249-сп. 1938	Дело Гурович Сарры Зельмановны	<p>Гурович Сару Зельманівну, жительку Миколаєва, заарештовано як учасницю підпільної сіоністської організації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1922–1925 рр. обвинувачувана перебувала в міській молодіжній сіоністській організації «Югенд», долучалася до випуску газет, відвідувала зібрання, де обговорювалася антирадянська сіоністська література.</p> <p>14 грудня 1938 р. УДБ УНКВС по Миколаївській області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Миколаївської області від 26 лютого 1997 р. Гурович С.З. реабілітовано
63	17.12.1938	3245-сп. 1938	Дело по обвинению Недбайло Герасима Николаевича	<p>Уродженець с. Горожене Полтавської волості Херсонського повіту Недбайло Герасим Миколайович на час арешту проживав в Очакові. Його заарештовано 15 липня 1938 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної» організації і проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами із серпня 1918 р. обвинувачуваний був членом «повстанської націоналістичної організації», яка діяла в с. Горожене; водночас долучався до роботи драматичного гуртка при місцевому осередку товариства «Просвіта». У серпні 1919 р. його мобілізовано до денікінської армії, у лавах якої прослужив близько 3 місяців, але в боях участі не брав.</p> <p>17 грудня 1938 р. УДБ УНКВС по Миколаївській області ухвалило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 26 лютого 1997 р. Недбайла Г.М. реабілітовано</p>
64	27.12.1938	3340-сп. 1938	Дело по обвинению Донде Герша Моисеевича, жителя Калининдорфского р-на Николаевской области	<p>Донде Герша Мойсейовича, жителя с. Калініндорф Калініндорфського району Миколаївської області (нині смт Калинівське Великоолександрівського району Херсонської області), заарештовано 22 травня 1938 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної» організації і проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний з 1924 р. був членом місцевого осередку антирадянської «контрреволюційної сіоністської організації «Гехолуц»», що підтримувала створення єврейської держави в Палестині.</p> <p>27 грудня 1938 р. УДБ УНКВС по Миколаївській області ухвалило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягання до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 4 серпня 1999 р. Донде Г.М. реабілітовано</p>
65	05.01.1939	3537-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Берчанского Вольфа Хаимовича и Эпельмана Тевеля Евсеевича	<p>Берчанського Вольфа Хаїмовича та Епельмана Тевеля Овсійовича, жителів Миколаєва, заарештовано 20 липня 1938 р. за обвинуваченням у приналежності з 1924 р. до підпільної «контрреволюційної сіоністської організації «Гехолуц»».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані підтримували утворення самостійної єврейської держави в Палестині, прагнули відірвати єврейську молодь від впливу комсомолу. Берчанський В.Х. поширював нелегальну літературу, на сторінках якої єврейське населення закликали до переїзду до Палестини і компрометували заходи радянської влади щодо переселення євреїв до м. Біробіджан, а також до Криму й Херсону.</p> <p>5 січня 1939 р. УДБ УНКВС по Миколаївській області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягання до кримінальної відповідальності.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновками прокуратури Миколаївської області від 17 квітня 1997 р. Берчанського В.Х. й Епельмана Т.О. реабілітовано
66	30.01.1939	138-сп. 1938–1939	Справа за обвинуваченням Дьякова Миколи Онуфрійовича	<p>Уродженець с. Озеряни Бучацького повіту (Австро-Угорщина) Дьяков Микола Онуфрійович на час арешту проживав у Врадіївці. Його заарештовано 25 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами у грудні 1919 р. обвинувачуваний був мобілізований до 2-го Чортківського полку УГА, який упродовж березня — червня брав участь у боях на польському фронті від Львова до Вінниці і Жмеринки. Після тимчасового військового союзу з більшовиками полк мав наміри перейти на бік Польщі, але під час бойових дій біля ст. Вапнярка був роззброєний; бійців заарештовано й направлено до Одеси як дармову робочу силу.</p> <p>30 січня 1939 р. Врадіївське райвідділення УНКВС по Одеській області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягання до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 1 липня 1996 р. Дьякова М.О. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
67	19.02.1939	341-сп. 1938	Дело по обвинению Орловского Василия Максимовича	<p>Орловського Василя Максимовича, жителя Миколаєва, за вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду засуджено до 3 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на рік. Його обвинувачено у сприянні арештам комуністів, розстріляних 1919 р. денікінською контррозвідкою в Миколаєві.</p> <p>Обвинувачуваний визнав себе винним лише в тому, що з березня по травень 1919 р. за мобілізацією служив писарем у повстанському формуванні отамана Н. Григор'єва.</p> <p>10 жовтня 1939 р. та сама судова колегія за результатом перегляду матеріалів справи термін позбавлення волі зменшила до 1 р. 6 міс. без подальшого обмеження у правах.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 20 вересня 1991 р. Орловського В.М. реабілітовано</p>
68	15.03.1939	1035-сп. 1938	Дело по обвинению Дзига С.И., Ярошенко Я.К., Гулакова Ф.Ф.	<p>За справою проходять троє жителів с. Себіне Новоодеського району Миколаївської області. Їх заарештовано наприкінці лютого — на початку березня 1938 р. за обвинуваченням у службі під час громадянської війни «в гайдамаках» і подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством установлено, що Дзига Станіслав Йосипович із грудня 1917 по квітень 1919 рр. служив у Проскурові «командиром взводу охоронного батальйону петлюрівської армії» (так у справі; ймовірно, в охоронних підрозділах Армії УНР та гайдамацькому формуванні Війська Української Держави). Ярошенко Яків Костянтинівич та Гулаков Федір Пилипович 1919 р. брали участь у місцевому збройному антибільшовицькому повстанні.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>15 березня УДБ УНКВС по Миколаївській області постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варти звільнити у зв'язку із давністю скоєних ними «злочинів».</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 6 листопада 1996 р. Гулакова Ф.П., Дзигу С.Й., Ярошенка Я.К. реабілітовано</p>
69	27.03.1939	3210-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Коломойченко Ивана Корнеевича	<p>Коломойченка Івана Корнійовича, жителя Миколаєва, заарештовано 9 червня 1938 р. за обвинуваченням у службі під час громадянської війни в денікінській контррозвідці і подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за денікінської влади впродовж вересня — грудня 1919 р. Коломойченко І.К. служив писарем у пристава в с. Нова Маячка Каховського району Дніпровського повіту, брав участь в арештах селян. На цій підставі 7 вересня 1921 р. трійка Херсонської ГНК постановила його розстріляти, але одночасним застосуванням амністії смертний вирок замінила на 5 років позбавлення волі. Репресований відбував покарання в Херсонській в'язниці, 1922 р. був звільнений достроково.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Миколаївській області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за недостатністю підстав для повторного притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 9 квітня 1997 р. Коломойченка І.К. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію заарештованого</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
70	29.03.1939	12822-сп. 1939	Дело по обвинению Гороновича Ивана Михайловича	<p>Гороновича Івана Михайловича, жителя с. Клепове Мостівського району Одеської області (так у справі; нині, ймовірно, перейменоване або зникле село Доманівського району Миколаївської області), засуджено за вироком облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний служив в Армії УНР і брав участь у боях проти частин Червоної армії. У вересні того ж року його підрозділ було розбито неподалік від Умані кінною дивізією Г. Котовського.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 13 серпня 1992 р. Гороновича І.М. реабілітовано</p>
71	31.03.1939	6346-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Николаенко Петра Дмитриевича и Бондаренко Петра Степановича	<p>Жителя Миколаєва Ніколаєнка Петра Дмитровича і жителя с. Долинська Дніпропетровської області (нині м. Долинська — райцентр Кіровоградської області) Бондаренка Петра Степановича заарештовано Миколаївським транспортним відділенням УДБ НКВС 28 квітня і 1 липня 1938 р. відповідно. Обоє обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані як давні націоналісти і члени товариства «Просвіта» 1921 р. у Миколаєві за сприяння єпископа УАПЦ Пилипа Бучила вступили до «контрреволюційної націоналістичної повстанської організації “СВУ”», за що 1931 р. їх уже притягли до кримінальної відповідальності.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>31 березня 1939 р. за результатами тривалого розслідування ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варти звільнити за недостатністю підстав для їх повторного притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновками прокуратури Миколаївської області від 3 вересня 1998 р. Бондаренка П.С. і Николаєнка П.Д. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігурантів</p>
72	08.04.1939	12377-сп. 1939	Дело по обвинению Домагала Юзефа Игнатъевича	<p>Уродженець Польщі Домагал Юзеф Гнатович на час арешту проживав у Владіївці. Його засуджено за вироком ВС Одеського облсуду до 6 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи був мобілізований до Війська Польського в лютому 1920 р., а в травні брав участь у боях проти РСЧА. Неподалік від ст. Вапнярка обвинувачуваний потрапив у полон і разом з іншими полоненими поляками був направлений до Первомайська.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 13 травня 1992 р. Домагала Ю.Г. реабілітовано</p>
73	03.06.1939	50-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Шухлина Ивана Матвеевича	<p>Шухліна Івана Матвійовича, жителя с. Братське (так у справі) Одеської області, заарештовано 15 липня 1938 р. як колишнього військовослужбовця «денікінської і петлюрівської армій», який надалі проводив</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>антирадянську агітацію. За вироком судової колегії у кримінальних справах Одеського облсуду його виправдано.</p> <p>У слідчих матеріалах, зокрема, є відомості про те, що фігурант справи із січня 1919 р. протягом місяця служив телеграфістом в Армії УНР.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 5 травня 1996 р. Шухліна І.М. реабілітовано</p>
74	17.06.1939	3142-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Терехина Якова Павловича	<p>Терьохіна Якова Павловича, жителя с. Лиса Гора Благодатнівського району Одеської області (колишнє містечко й волосний центр; з 1944 р. райцентр, а з 1959 р. у складі Первомайського району Миколаївської області) заарештовано 3 липня 1938 р. Його обвинувачено як колишнього прапорщика старої російської армії й учасника пруденікінського місцевого антибільшовицького повстання, викритого в подальшому проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>17 червня 1939 р. за результатами тривалого слідства УНКВС по Одеської області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягання до кримінальної відповідальності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1920 р. фігурант справи разом із іншими недавніми повстанцями вступили до Лисогірського осередку товариства «Просвіта», в якому панували «антирадянські націоналістичні настрої».</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Миколаївської області від 28 лютого 1997 р. Терьохіна Я.П. реабілітовано
75	03.09.1939	3515-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Видайко Антона Ивановича	<p>Уродженець с. Варварівка Херсонського повіту Видайко Антон Іванович на час арешту проживав у Миколаєві і працював директором неповної середньої школи с. Любимівка Каховського району. Його заарештовано 17 липня 1938 р. як колишнього члена антирадянської організації українських есерів. 3 вересня 1939 р. прокуратура Миколаївської області постановила провадження слідчої справи припинити, оскільки обвинувачуваного притягували до кримінальної відповідальності за інкриміновану «контрреволюційну діяльність» ще 1929 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Видайко А.І. із серпня 1919 р. очолив «есерівсько-петлюрівську організацію «Просвіта»» у с. Горожене Полтавського (нині Баштанського) району Херсонського повіту. Члени організації спочатку відкрито, а потім підпільно «готували петлюрівські кадри й створювали загони для відправки на фронт, а також проводили агітаційну шовіністичну роботу серед населення». 1925 р. обвинувачуваний вступив до літературної організації «Гарт», яка «пропагувала повалення радянської влади в Україні, встановлення самостійної буржуазно-демократичної держави».</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 1 вересня 1999 р. Видайка А.І. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
76	15.11.1939	2775-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Кравчука Михаила Федоровича	<p>Кравчука Михайла Федоровича, жителя Первомайська, заарештовано 10 лютого 1938 р. як такого, що під час громадянської війни був «комісаром петлюрівської армії на ст. Бірзула Одеської залізниці» (залізничну станцію побудовано в однойменному селі, яке з 1924 р. стало смт, а з 1938 р. — містом; 1935 р. селище перейменовано на Котовськ, а 2016 р. новою назвою міста обрано Подільськ; нині — райцентр Одеської області), а надалі проводив антирадянську агітацію.</p> <p>Слідством установлено, що фігурант справи з 1917 р. був членом української націоналістичної організації, проводив серед поштово-телеграфних працівників агітацію щодо відділення України від Москви, поширював «шовіністичну» літературу. З листопада 1918 р. він служив на ст. Бірзула телеграфістом при «петлюрівському штабі Південної групи» і контролював своєчасність доставки військових телеграм для штабу армії, внаслідок відступу Армії УНР разом зі штабом евакуювався до Кам'янця-Подільська, де перебував до грудня 1919 р.</p> <p>15 листопада 1939 р. за результатами тривалого слідства УНКВС по Одеської області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити, оскільки його давня «злочинна» діяльність підпадає під дію постанови президії ЦВК СРСР від 2 листопада 1927 р. про амністію, а інших підстав для притягання до кримінальної відповідальності не знайдено.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 19 лютого 1997 р. Кравчука М.Ф. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
77	27.11.1939	125-сп. 1938–1939	Справа за обвинуваченням Вреща Федора Павловича	<p>Вреща Федора Павловича, жителя х. Кам'яний Потік Петропавлівської сільради Арбузинського району, заарештовано 28 лютого 1938 р. як такого, що 1919 р. організував «куркульське» повстання районного масштабу, а надалі проводив антирадянську агітацію.</p> <p>За постановою Одеського облсуду провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варті звільнено за недостатністю зібраних доказів провини.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 20 червня 1996 р. Вреща Ф.П. реабілітовано</p>
78	29.11.1939	13426-сп. 1939	Дело по обвинению Малиновского Владимира Федоровича	<p>Малиновського Володимира Федоровича, жителя Миколаєва, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду до 10 років позбавлення волі. Його обвинувачено як щойно викритого колишнього полковника Добровольчої армії, який з 1921 р. проживав за фіктивними документами на ім'я Теплякова Степана Петровича і проводив антирадянську агітацію.</p> <p>Згідно із власними свідченнями Малиновський В.Ф. 1919 р. в Миколаєві вступив до лав Добровольчої армії і протягом кількох місяців служив командиром офіцерського взводу військової частини під командуванням генерала Августова, разом зі своїм підрозділом під тиском Червоної армії відступив до кордону з Румунією, після чого сам нелегально повернувся до рідного міста.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду України від 20 травня 1994 р. Малиновського В.Ф. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається фотографія фігуранта</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
79	05.12.1939	3166-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Страшевского Павла Несторовича и др.	<p>Страшевського Павла Несторовича та інших жителів Первомайська (загалом 3 особи), заарештовано на початку липня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>5 грудня 1939 р. за результатами тривалого слідства УНКВС по Одеській області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягання до кримінальної відповідальності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Страшевський П.Н. наприкінці 1918 р. служив завідувачем телеграфом 5-ї дивізії Армії УНР у с. Бірзула, а 1919 р. — в караульній роті ЗСПР у Первомайську.</p> <p>За висновками прокуратури Миколаївської області від 12 березня 1997 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
80	10.12.1939	2421-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Субботина Константина Семеновича	<p>Субботіна (за частиною документів — Суботнього) Костянтина Семеновича, жителя Первомайська, заарештовано 6 липня 1938 р. як колишнього «петлюрівця», викритого у проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної» організації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний був «одним із організаторів петлюрівських куренів» на Миколаївщині. Після встановлення більшовицької влади він організував у с. Лиса Гора Первомайського повіту осередок товариства «Просвіта», який підігрівав «націоналістичні» настрої серед населення шляхом поширення літератури і постановки театральних вистав відповідного змісту.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>10 грудня 1939 р. за результатами тривалого слідства УНКВС по Одеської області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягання до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 6 лютого 1997 р. Субботіна (Суботнього) К.С. реабілітовано</p>
81	19.12.1939	157-сп. 1938–1939	Дело по обвинению Левицкого Григория Кирилловича	<p>Левицького Григорія Кириловича, жителя с. Бурилове Кривоозерського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах облсуду до 5 років позбавлення волі. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи перебував на оперативному обліку органів ДПУ як колишній прапорщик старої російської армії, петлюрівець і повстанець. Зокрема, в листопаді 1918 р. він організував повстанський загін, який підтримав Директорію УНР в антигетьманському повстанні й організував місцеве самоврядування в селах Бакша, Гетьманівка, Плоске та Юзефівка (нині Йосипівка) Балтського повіту; у січні 1919 р. брав участь у губернському селянському з'їзді в Балті і був делегований до Києва на Конгрес трудового народу України. За ці «злочини» впродовж 1923 р. певний час перебував на засланні в м. Вороніж (Росія).</p> <p>5 лютого 1940 р. Верховний суд УРСР ухвалив попередній вирок стосовно Левицького Г.К. скасувати і провадження відповідної кримінальної справи припинити за відсутністю складу злочину.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Миколаївської області від 2 липня 1996 р. Левицького Г.К. реабілітовано
82	27.05.1940	12872-сп. 1940	Дело по обвинению Кранка Матеаса Адамовича	<p>Кранка Матеаса Адамовича, жителя німецької колонії Добра Баштанського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на рік. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. в колонії проведено мобілізацію до лав денікінської Добровольчої армії. Разом із багатьма іншими земляками-колоністами обвинувачуваний опинився в Миколаєві, звідки вже через кілька днів дезертирував додому.</p> <p>За постановою пленуму Верховного Суду України від 28 серпня 1992 р. Кранка М.А. реабілітовано.</p> <p>До справи долучені особисте листування фігуранта німецькою мовою, а також його книжка червоноармійця</p>
83	01.01.1941	4959-сп, тт. 1–2. 1937–1941	Справа за обвинуваченням Кузьміна-Кузьменка Степана Полікарповича	<p>Уродженець с. Новоберезівка Новобузького району Миколаївської області Кузьмін Степан Полікарпович на час арешту проживав у Сумах. Його заарештовано 2 листопада 1937 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» під час громадянської війни й подальшому проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також «куркульське» походження фігуранта справи і пов'язану із цим відмову в молодому віці від батьківського прізвища «Кузьменко».</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Обвинувачуваний перебував під слідством понад три роки. У слідчих матеріалах, зокрема, є непідтверджені ним відомості про його нетривалу службу 1921 р. в «петлюрівській банді» отамана Іванова. За вироком Миколаївського облсуду Кузьміна С.П. виправдано
84	17.09.1942	12840-сп. 1941–1942	Дело по обвинению Томаса Ивана Степановича	Томаса Івана Степановича, жителя с. Зульц Варварівського району, заарештовано 26 червня 1941 р. УНКДБ по Миколаївській області за обвинуваченням в тому, що в серпні 1919 р. брав активну участь у місцевому антибільшовицькому «куркульському» повстанні. Із наближенням фронту його евакуйовано до в'язниці м. Томськ (Росія). За постановою слідчої частини УНКВС по Новосибірській області від 17 червня 1942 р. кримінальну справу стосовно Томаса І.С. припинено у зв'язку з його смертю. За висновком прокуратури Миколаївської області від 25 серпня 1992 р. Томаса І.С. реабілітовано. До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта
85	19.12.1942	12232-сп. 1941–1942	Справа за обвинуваченням Імшеницького Григорія Васильовича	Імшеницького Григорія Васильовича, жителя с. Клишки Шосткінського району Сумської області, заарештовано 4 липня 1941 р. УНКДБ по Миколаївській області як такого, що 1918 р. був агентом німецької та гетьманської комендатур та очолював каральний загін гетьманської державної варти, дислокований у сусідньому с. Чапліївка. Із наближенням фронту його евакуйовано до в'язниці м. Томськ (Росія).

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою слідчої частини УНКВС по Новосибірській області від 7 липня 1942 р. кримінальну справу стосовно Імшеницького Г.В. припинено у зв'язку з його смертю.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 28 грудня 1999 р. Імшеницького Г.В. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>
86	11.11.1944	11521-сп. 1944	Дело по обвинению Бондаря Андрея Ивановича	<p>Уродженець с. Кантакузівка Вознесенського повіту Херсонської губернії (нині с. Прибужани Вознесенського району) Бондар Андрій Іванович на час арешту проходив військову службу в РСЧА: транспортній роті 20-ї гвардійської стрілецької дивізії 37-ї армії. За вироком армійського військтрибуналу його засуджено до 8 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в жовтні 1918 р. фігурант справи із Кантакузівки був мобілізований рядовим до одного з гайдамацьких підрозділів Війська Української Держави, який під час антигетьманського повстання перейшов на службу Директорії УНР.</p> <p>Обвинувачуваний служив на бронепотягу, що діяв на більшовицькому фронті в районі залізничного сполучення Христинівка — Умань — Козятин; при відступі Армії УНР дезертирував і повернувся додому.</p> <p>За висновком військової прокуратури Одеської області від 27 травня 1991 р. Бондаря А.І. реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
87	15.09.1945	3114-сп. 1944–1945	Дело по обвинению Загоруйко Тимофея Федоровича	<p>Подружжя Загоруйків Тимофія Федоровича та Ірину Ананіївну, жителів с. Михайлівка Привільнянського (нині Баштанського) району Миколаївської області, засуджено за вироком військтрибуналу військ НКВС Миколаївської області до 15 років каторжних робіт і до 10 років позбавлення волі у ВТТ відповідно. Їх обвинувачено у співпраці з німецьким окупаційним режимом, викритті комуністів і радянських активістів.</p> <p>У слідчих матеріалах згадано про попередні репресії стосовно фігурантів справи. Зокрема, відзначено, що 1919 р. Загоруйко Т.Ф. перебував у «банді Іванова», за що 1922 р. був покараний 3 роками позбавлення волі, але вже наступного року звільнений за амністією. 1930 р. родину Загоруйків було «розкуркулено». Тоді ж надзвичайна трійка при колегії ДПУ УСРР постановила главу сімейства ув'язнити у ВТТ на 5 років, а його дружину і дітей виселити на Донбас на той самий термін. Під час німецької окупації репресована родина повернулася до рідного села.</p> <p>14 червня 1955 р. військтрибунал ОВО ухвалив вирок від 15 вересня 1945 р. скасувати і провадження кримінальної справи припинити за недоведеністю інкримінованої провини її фігурантів</p>
88	08.03.1946	12440-сп. 1946	Дело по обвинению Стадника Федора Аврамовича	<p>Стадника Федора Аврамовича, жителя с. Рено-2 Привільнянського району (нині с. Лисянка Баштанського району), засуджено за вироком військтрибуналу військ НКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено як такого, що під час</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>німецької окупації самовільно захопив конфіскований у нього під час «розкуркулення» будинок; проводив антирадянську агітацію.</p> <p>В анкеті заарештованого й протоколі допиту є відомості про притягнення 1920 р. фігуранта справи до відповідальності за попереднє перебування в «банді Іванова», за що його покарано примусовою мобілізацією до лав РСЧА.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 18 лютого 1992 р. Стадника Ф.А. реабілітовано</p>
89	16.06.1948	6767-сп. 1948	Справа за обвинуваченням Ренка Івана Францевича	<p>Уродженець колонії Новий Данциг Балацківської волості Херсонського повіту (нині с. Виноградівка Баштанського району) Ренк Іван Францович на час окупації України нацистською Німеччиною проживав у сусідньому с. Добра Криниця. За вироком військтрибуналу військ МВС Астраханської області його засуджено до 25 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Репресованого обвинувачено як давнього німецького шпигуна, який під час Другої світової війни за місцем проживання співпрацював з німецьким окупаційним режимом, а після відновлення на Миколаївщині радянської влади виїхав до Німеччини, де й був заарештований і притягнутий до кримінальної відповідальності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з 1915 р. військовополонений І. Ренк близько 3 років утримувався в Німеччині й був завербований німецькою розвідкою для ведення шпигунсько-диверсійної роботи (підпали, руйнування залізничного полотна, псування телефонних мереж і водопроводу тощо) та агітаційно-</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>пропагандистської діяльності (насамперед у середовищі німців-колоністів) на території радянської Росії. Саме з такими завданнями 1918 р. після обміну військовополоненими обвинувачуваний повернувся на Батьківщину.</p> <p>За постановою УКДБ при РМ УРСР по Миколаївській області від 23 травня 1955 р. провадження кримінальної справи припинено, а її фігуранта наступного дня з-під варті звільнено за відсутністю складу злочину.</p> <p>За висновком прокуратури Миколаївської області від 20 листопада 1998 р. Ренка І.Ф. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Одеській області

Виконавці: Ганна Хворостецька (2012–2013),
Лідія Медведєва (з 2014).
Відповідальні: Володимир Романенко (2012–2013),
Ігор Пінковський (2014–2016),
Наталія Сєрая (з 2017).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	08.05.1919	6055-п. 1919	Дело по обвинению Богачева Романа Михайловича	<p>Богачова Романа Михайловича, жителя Одеси, заарештовано 6 травня 1919 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної монархічної організації «Русский народно-государственный союз»» із травня 1918 р.</p> <p>За висновком слідчої частини ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії справу передано на розгляд армійського реввійськтрибуналу.</p> <p>Судового вироку й інших відомостей про подальшу долю Богачова Р.М. у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки висновку про передачу слідчих матеріалів до реввійськтрибуналу</p>
2	08.05.1919	6062-п. 1919	Дело особого отдела 3-й Украинской советской красной армии по обвинению Мирошниченко Федора Ивановича	<p>Мірошниченка Федора Івановича, жителя Одеси, заарештовано 5 травня 1919 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної монархічної організації «Русский народно-государственный союз»». За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії заарештованого направлено до Одеської в'язниці.</p> <p>Обвинувального висновку, судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Мірошниченка Ф.І., а також відомостей про його ймовірну реабілітацію у справі немає.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Анотацію впорядковано за датою постанови про направлення фігуранта справи до в'язниці
3	08.05.1919	6082-п. 1919	Дело особого отдела 3-й Украинской советской красной армии по обвинению Дусинского Ивана Ивановича	<p>Дусинського Івана Івановича, жителя Одеси, заарештовано 4 травня 1919 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної монархічної організації «Русский народно-государственный союз»». За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії заарештованого направлено до Одеської в'язниці.</p> <p>Обвинувального висновку, судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Дусинського І.І., а також відомостей про його ймовірну реабілітацію у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою постанови про направлення фігуранта справи до в'язниці</p>
4	09.05.1919	6074-п. 1919	Дело Одесского окружного суда по обвинению Иванова Емельяна Ивановича	<p>Іванова Омеляна Івановича, жителя Одеси, заарештовано 6 травня 1919 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної монархічної організації «Русский народно-государственный союз»». За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії заарештованого направлено до Одеської в'язниці.</p> <p>Обвинувального висновку, судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Іванова О.І., а також відомостей про його ймовірну реабілітацію у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою постанови про направлення фігуранта справи до в'язниці</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
5	09.05.1919	6078-п. 1919	Дело Одесского окружного суда по обвинению Апрелева Федота Ивановича	<p>Апрелева Федота Ивановича, жителя Одеси, заарештовано 6 травня 1919 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної монархічної організації «Русский народно-государственный союз»». За постановою ОБ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії заарештованого направлено до Одеської в'язниці.</p> <p>Обвинувального висновку, судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Апрелева Ф.І., а також відомостей про його ймовірну реабілітацію у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою постанови про направлення фігуранта справи до в'язниці</p>
6	09.05.1919	6079-п. 1919	Дело Одесского окружного суда по обвинению Карамушко Веры Семеновны	<p>Карамушко Віру Семенівну, жительку Одеси, заарештовано 6 травня 1919 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної монархічної організації «Русский народно-государственный союз»». За постановою ОБ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії заарештовану направлено до Одеської в'язниці.</p> <p>Обвинувального висновку, судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Карамушко В.С., а також відомостей про її ймовірну реабілітацію у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою постанови про направлення фігурантки справи до в'язниці</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
7	14.05.1919	12250-п. 1919	Дело по обвинению Эбелова Михаила Исаевича	<p>Ебелова Михайла Ісайовича, жителя Одеси, заарештовано 9 травня 1919 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності і злочинних стосунках з білогвардійцями». Згідно з обвинувальним висновком слідчої частини ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії фігурант справи підлягав суду армійського реввійськтрибуналу як відповідальний провідник антинародної політики царського уряду.</p> <p>Слідством встановлено, що до серпня 1917 р. генерал М. Ебелов очолював ОВО, але від подальшої військової служби на будь-якій стороні ухилився.</p> <p>Судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Ебелова М.І., а також відомостей про його реабілітацію у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку за справою</p>
8	29.05.1919	6075-п. 1919	Дело Особого Отдела 3-й Украинской Советской Красной Армии по обвинению Сомовой Августы Ивановны в принадлежности к «Русскому народно-государственному союзу»	<p>Сомову Августу Іванівну, жительку Одеси, заарештовано 27 травня 1919 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної монархічної організації «Русский народно-государственный союз»».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурантка справи перебувала у списках членів зазначеної організації, але жодної участі в її діяльності не брала.</p> <p>За висновком слідчої частини ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії провадження слідчої справи припинено за відсутністю компрометуючого матеріалу й заарештовану з-під варті звільнено</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
9	31.05.1919	6060-п. 1919	Дело Особого Отдела 3-й Украинской Советской Красной Армии по обвинению Подольской Марии Ивановны	<p>Подольську Марію Іванівну, жительку Одеси, заарештовано 24 травня 1919 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної монархічної організації «Русский народно-государственный союз». За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії заарештовану направлено до Одеської в'язниці.</p> <p>Обвинувального висновку, судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Подольської М.І., а також відомостей про її ймовірну реабілітацію у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою постанови про направлення фігурантки справи до в'язниці</p>
10	31.05.1919	6081-п. 1919	Дело по обвинению Карузо Спиридона Ивановича	<p>Карузо Спиридона Івановича, жителя Одеси, заарештовано 30 травня 1919 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної монархічної організації «Русский народно-государственный союз»». За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії заарештованого направлено до Одеської в'язниці.</p> <p>Обвинувального висновку, судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Карузо С.І., а також відомостей про його ймовірну реабілітацію у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою постанови про направлення фігурантки справи до в'язниці</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
11	02.06.1919	6076-п. 1919	Дело по обвинению Афанасьева Сергея Севастьяновича	<p>Афанасьєва Сергія Севастьяновича, жителя Одеси, заарештовано 1 червня 1919 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної» монархічної організації «Русский народно-государственный союз». За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії заарештованого направлено до Одеської в'язниці.</p> <p>Обвинувального висновку, судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Афанасьєва С.С., а також відомостей про його ймовірну реабілітацію у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою постанови про направлення фігуранта справи до в'язниці</p>
12	16.07.1919	6069-п. 1919	Дело по обвинению Петровского Михаила Борисовича	<p>Уродженця с. Пригор'є Рославльського повіту Смоленської губернії Петровського Михайла Борисовича, жителя Одеси, заарештовано 15 червня 1919 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної монархічної організації «Союз русских людей»», а також поширенні газети «Русская Речь» монархічного змісту й опікуванні збором коштів для її видання. Згідно з висновком ОВ ВНК при реввійськраді 3-ї Української радянської червоної армії обвинувачуваний підлягав суду цивільного ревтрибуналу.</p> <p>Судового вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Петровського М.Б., а також відомостей про його реабілітацію у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку за справою</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
13	26.03.1920	11997-п. 1920	Следственное дело по обвинению Фомина Тимофея Климентьевича	<p>Фоміна Тимофія Климентійовича, жителя Одеси, заарештовано 18 лютого 1920 р. дільничною ТНК Південно-Західної залізниці за обвинуваченням у службі впродовж листопада 1919 р. — січня 1920 р. молодшим вартовим денікінської жандармерії на ст. Бірзула.</p> <p>20 лютого Фоміна Т.К. разом зі слідчими матеріалами направлено до Одеської ГНК. 26 березня того ж року на протокол допиту від 1 березня накладено резолюцію невстановленої відповідальної особи про покарання обвинувачуваного: 6 місяців ув'язнення в концтаборі.</p> <p>Судового вироку та відомостей про подальшу долю Фоміна Т.К. у справі немає. Анотацію впорядковано за датою накладання каральної резолюції</p>
14	02.04.1920	9192-п. 1920	Дело на офицера Иозефера Евгения, обвиненного в добровольном служении у противника	<p>Уродженець Петрограда Іозефер Євген Львович (Леонович), житель Одеси, згідно з висновком слідчого ОВ ВНК при реввійськраді 14-ї армії Південно-Західного фронту, підлягав ув'язненню в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено в службі 1919 р. у зведеному драгунському полку Добровольчої армії в чині штабного ротмістра.</p> <p>Остаточного вироку каральних органів стосовно Іозефера Є.Л., а також відомостей про його подальшу долю й реабілітацію у справі немає.</p> <p>До справи долучено фотографії фігуранта у військовій формі. Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку за справою</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
15	05.04.1920	9193-п. 1920	Дело на Полянко Порфирия Александровича, обвиняется в службе в Деникина	Полянко Порфирия Олександровича, жителя Одеси, заарештовано 13 лютого 1920 р. як такого, що за денікінської влади служив помічником пристава Михайлівської поліцейської дільниці. Згідно з висновком слідчого ОВ при реввійськраді 14-ї армії Південно-Західного фронту обвинувачуваний підлягав ув'язненню до концтабору «до завершення громадянської війни». Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає
16	06.04.1920	13343-п. 1920	Дело на Алешина Исаака Васильевича	Альошина Ісаака Васильовича, жителя Одеси, заарештовано 12 лютого 1920 р. як такого, що служив у денікінській Добровольчій армії. За постановою військового слідчого ОВ при реввійськраді 14-ї армії його направлено до Кременчуцької в'язниці. Обвинувального висновку, вироку і будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно Альошина І.В., а також висновку про його ймовірну реабілітацію у справі немає. Водночас у ній зберігається студентський квиток фігуранта з його фотографією. Анотацію впорядковано за датою постанови про направлення фігуранта справи до в'язниці
17	09.04.1920	12009-п. 1920	Дело по обвинению Окунева Владимира Михайловича по обвинению в активной поддержке Доброволь- ческой армии	Окунева Володимира Михайловича, жителя Одеси, заарештовано 8 лютого 1920 р. за обвинуваченням у попередній службі в Добровольчій армії. Слідством установлено, що обвинувачуваний під час перебування на військовій службі обіймав нестройову посаду й участі у військових діях не брав.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Колегія Одеської ГНК постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити у зв'язку з відсутністю доказів скоєння ним «контрреволюційних» злочинів
18	16.04.1920	13570-п. 1920	Дело по обвинению Приходько Михаила Ивановича, обвиняемого за службу в Добровольческой армии	<p>Уродженець с. Калиновиця Лохвицького повіту Полтавської губернії (нині Варвинського району Чернігівської області) Приходько Михайло Іванович на час арешту проживав в Одесі та служив у міліції. Його заарештовано 1 квітня 1920 р. в Києві під час подорожі залізницею до Воронізької губернії (Росія) як викритого недавнього військовослужбовця денікінської Добровольчої армії.</p> <p>ОВ при ревізійській 12-ї армії постановив ув'язнити Приходька М.І. в концтаборі на 1 рік.</p> <p>У справі немає відомостей про її перегляд компетентними органами на предмет реабілітації репресованого</p>
19	23.04.1920	12012-п. 1920	Дело по обвинению Гавришева Логина Логиновича	<p>Уродженець м. Санкт-Петербург (Росія) Гавришев Логвин Логвинович на час арешту проживав в Одесі й обіймав посаду начальника Одеського морського училища. Його заарештовано 20 квітня 1920 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1917 р. обвинувачуваний підтримував «злочинні» стосунки з отаманом Війська Донського О. Каледіним і схвалював створення ним на Півдні Росії Добровольчої армії, а надалі співпрацював із контррозвідкою Добровольчої армії в Одесі.</p> <p>Колегія Одеської ГНК постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити, зважаючи на його похилий вік</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
20	27.04.1920	8027-п. 1920	Дело на Готовицького Ивана Петровича, обвиняемого в службе в Доброволь- ческой армии	<p>Уродженець м. Ставрополь (Росія) Готовицький Іван Петрович незадовго до арешту проживав в Одесі. Його заарештовано 21 квітня 1920 р. на залізничній станції в Києві на шляху до штабу 14-ї армії й обвинувачено в попередній «контрреволюційній» діяльності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами кадровий офіцер полковник І. Готовицький з 1919 р. й до недавнього часу служив у денікінській Добровольчій армії.</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії заарештованого направлено в розпорядження ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту. Відомостей про його подальшу долю у справі немає.</p> <p>До справи долучено фотографію фігуранта</p>
21	27.04.1920	12238-п. 1920	Дело на Вороновича Франца Ивановича, обвиняемого в службе в Доброволь- ческой армии	<p>Вороновича Франца Івановича, жителя Одеси заарештовано 21 квітня 1920 р. як колишнього генерала Добровольчої армії. За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії його направлено до ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту.</p> <p>У справі немає обвинувального висновку, вироку чи будь-якого іншого рішення каральних органів стосовно фігуранта, а також відомостей про його подальшу долю та реабілітацію.</p> <p>До справи долучено послужний список командира бригади 10-ї Сибірської стрілецької дивізії генерал-майора Вороновича Ф.І.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
22	02.05.1920	13770-п. 1920	Дело по обвинению Акишева Николая Александровича, Денисова Александра Ивановича	<p>Уродженця м. Ізюм Харківської губернії Акішева Миколу Олександровича й уродженця м. Аккерман Бессарабської губернії (на той час повітовий центр, а нині райцентр м. Білгород-Дністровський Одеської області) Денисова Олександра Івановича заарештовано як колишніх військовослужбовців Добровольчої армії 30 квітня і 2 травня 1920 р. відповідно.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами підпоручик М. Акішев і штабскапітан О. Денисов донедавна служили в Партизанському генерала М. Алексеєва піхотному полку.</p> <p>2 травня 1920 р. ОВ ВНК при ревіійськраді Південно-Західного фронту постановив ув'язнити обох у концтаборі в м. Орел (Росія) «до завершення громадянської війни».</p> <p>У справі немає відомостей про її перегляд компетентними органами на предмет реабілітації репресованих</p>
23	05.05.1920	9503-п. 1920	Дело по обвинению Дьяченко Дмитрия Кирилловича, прапорщика Добровольческой армии	<p>Дяченка Дмитра Кириловича, жителя Одеси заарештовано 3 травня 1920 р. Його обвинувачено у службі 1919 р. в «запасному батальйоні 15-ї дивізії» Добровольчої армії.</p> <p>5 травня 1920 р. ОВ ВНК при ревіійськраді Південно-Західного фронту постановив направити заарештованого в розпорядження штабу Південно-Західного фронту для мобілізації до лав РСЧА</p>
24	18.05.1920	11998-п. 1920	Следственное дело по обвинению Луценко Семена Никитовича	<p>Полковника Червоної армії Луценка Семена Микитовича, командира 3-ї роти обліково-пересильного пункту Одеського повітового військового комісара, колегія Одеської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на рік. Його обвинувачено як військового зрадника і пристосуванця.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1917 р. Луценко С.М. був членом революційного штабу дислокованої в Одесі 6-ї армії, а після відступу більшовиків залишився проживати в місті й навесні 1918 р. був мобілізований до гетьманського війська. Після ліквідації в листопаді того ж року Гетьманату він служив в Армії УНР: офіцером для особливих доручень при штабі генерала О. Грекова (за іншими даними — командиром оперативно-розвідувального загону). На початку 1919 р. тимчасово відновлена в Одесі більшовицька влада мобілізувала фігуранта справи на службу до Червоної армії: командиром батальйону 1-го Радянського полку. Під тиском Добровольчої армії полк відступив до м. Вязьма (Смоленська губернія, Росія), звідки обвинувачуваний вирушив до Одеси ніби у відпустку й залишився проживати в окупованому денікінцями місті, але на їхній бік не переходив.</p> <p>Відомостей про реабілітацію Луценка С.М. у справі немає.</p> <p>До справи долучено фотографії фігуранта</p>
25	18.05.1920	12005-п. 1920	<p>Дело по обвинению Абраменко Петра в службе в Добровольческой армии, избиении подпольных работников и выдаче их контрразведке</p>	<p>Петра Абраменка, червоноармійця 1-го радянського кавалерійського полку (так у справі) заарештовано за обвинуваченням у прихованій ним попередній службі в Добровольчій армії. За постановою колегії Одеської ГНК справу стосовно обвинувачуваного передано до столу розшуку у зв'язку з тим, що він спромігся втекти з лазарету під час медичного огляду.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами підпоручик П. Абраменко 1919 р. служив у козачому каральному загоні</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				і «брав участь у розстрілах радянських працівників». Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підписання вищезазначеної постанови
26	14.06.1920	13686-п. 1920	Дело по обвинению Постоловченко Степана Павловича	Постоловченко Степана Павловича, жителя Одеси, колегія Одеської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено в «контрреволюційній» діяльності як члена міського осередку товариства «Просвіта». Відомостей про реабілітацію Постоловченка С.П. у справі немає
27	[14.06.] 1920	27008-п. 1920	Следственное дело по обвинению Климовича П.Т.	Климовича Петра Титовича, жителя Одеси, за постановою Одеської ГНК ухвалено розстріляти. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності». До переліку скоєних П. Климовичем «контрреволюційних злочинів» слідством віднесено його короткочасне перебування при Директорії УНР на посаді міністра фінансів уряду В. Голубовича, приналежність до Одеського осередку товариства «Просвіта» і зберігання петлюрівських відозв. У провину репресованому приписано також обіймання відповідальних посад у гетьманському уряді та стосунки з отаманом І. Струком, що дійсності не відповідало. За висновком прокуратури Одеської області від 10 жовтня 1994 р. Климовича П.Т. реабілітовано. До справи долучено особисте й ділове листування фігуранта, а також відозви губернського коменданта Херсонщини й Одеси Івана Луценка від 1 і 4 грудня 1918 р. з оголошенням

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				наказів Директорії про реорганізацію органів влади на місцях та мобілізацію всіх обізнаних з військовою справою громадян до лав Армії УНР на захист «республіканського ладу й демократичних порядків»
28	20.06.1920	8487-п. 1920	Дело по обвинению Финкельштейн Мари Павловны	<p>Фінкельштейн Марію Павлівну, жительку Одеси, за вироком відділу реввійськтрибуналу 14-ї армії при Н-ській стрілецькій дивізії засуджено до ув'язнення в концтаборі «до завершення громадянської війни». Її обвинувачено у спробі військової зради.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 19 травня 1920 р. фігурантка справи разом із частиною командного складу й червоноармійців 1-го кавалерійського полку 60-ї стрілецької дивізії 14-ї армії намагалася перейти до повстанського формування отамана Ю. Тютюнника, але на шляху до повстанців була перехоплена й притягнута до відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Одеської області від 4 жовтня 1993 р. Фінкельштейн М.П. реабілітовано</p>
29	06.08.1920	12014-п. 1920	Дело по обвинению в службе в караульной роте при контрразведке Палееша Юрия Борисовича	<p>Палееша Юрія Борисовича, жителя Одеси, мала колегія Одеської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на рік. Його обвинувачено як такого, що під час перебування міста під контролем ЗСПР служив у караульній роті при контррозвідці Добровольчої армії.</p> <p>Відомостей про подальшу долю фігуранта і його реабілітацію у справі немає</p>
30	11.09.1920	12015-п. 1920	Следственное дело по обвинению Котульского Василия Викентьевича	Котульського Василя Вікентійовича, жителя Одеси, колегія Одеської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його обвинувачено як такого, що служив у Добровольчій армії і не з'явився в органи

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>влади на реєстрацію як колишній офіцер.</p> <p>1 грудня 1920 р. мала колегія Одеської ГНК ухвалила Котульського В.В. з-під варті звільнити й направити до адміністративного мобілізаційного відділу губернського військкомату.</p> <p>Відомостей про подальшу долю фігуранта і його реабілітацію у справі немає</p>
31	29.09.1920	10799-п. 1920	Дело по обвинению Романовской Ираиды Болеславовны	<p>Романовську Іраїду Болеславівну, жительку Аккермана заарештовано 17 вересня 1920 р. за підозрою в службі в денікінській контррозвідці.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами княжна І. Романовська, донька генерал-лейтенанта старої російської армії Б. Романовського, на час арешту служила сестрою милосердя в Партизанському генерала М. Алексеєва піхотному полку Добровольчої армії. Її захоплено в полон червоною кавалерією на Дону під час проведення розвідки.</p> <p>23 вересня 1920 р. ОВ при реввійськраді 11-ї армії постановив направити фігурантку справи в розпорядження Управління особливих відділів ВНК, за постановою якого від 29 вересня її з-під варті звільнено.</p> <p>Відомостей про подальшу долю Романовської І.Б. у справі немає</p>
32	05.10.1920	12011-п. 1920	Дело по обвинению Балицкого Василия Николаевича в контрреволюции	<p>Балицького Василя Миколайовича, жителя Первомайська, заарештовано 25 вересня 1920 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності. 5 жовтня трійка Первомайської ПНК постановила його ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами до 20 жовтня 1917 р. обвинувачуваний був юнкером Чугуївського військового училища, а до кінця вересня 1919 р. служив рядовим в Армії УНР.</p> <p>21 жовтня 1920 р. у порядку касації колегія Одеської ГНК ухвалила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>
33	01.11.1920	7806-п. 1920	Дело по обвинению Морозова Петра Васильевича	<p>Уродженець Томської губернії Морозов Петро Васильович на час арешту служив кур'єром на «Одеських командних курсах». Його заарештовано 18 серпня 1920 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності й попередній службі в Добровольчій армії.</p> <p>За висновком ОВ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів провадження слідчої справи припинено, а її фігурантів з-під варти звільнено за недостатністю зібраних доказів скоєння ним «контрреволюційних» злочинів</p>
34	22.11.1920	12001-п. 1920	Дело по обвинению Софиенко Михаила Михайловича	<p>Уродженець с. Гуляйгородок Черкаського повіту (нині Смілянського району Черкаської області) Софієнко Михайло Михайлович на час арешту проживав в Одесі, обіймав посаду ревізора та виконувача обов'язків командира крейсера «Нахімов» і мав військове звання «підпоручик по адміралтейству», одержане ще після лютневої революції 1917 р. Його обвинувачено в тому, що за денікінської влади близько 3 місяців служив рядовим караульної портової роти в Миколаєві.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно з висновком чергового слідчого Управління особливих відділів Південного й Південно-Західного фронтів Софієнко М.М. підлягав звільненню з-під варті й направленню до запасної армійської частини по спеціальності «як колишній офіцер адміралтейства». На документ накладено керівну резолюцію про ув'язнення заарештованого в концтаборі Архангельська «до завершення громадянської війни» «як колишнього офіцера-денікінця».</p> <p>Відомостей про подальшу долю й реабілітацію Софієнка М.М. у справі немає. Анотацію впорядковано за датою накладання вищезазначеної резолюції.</p> <p>До справи долучено документи фігуранта: особисту й реєстраційну картки з фотографіями як колишнього офіцера ворожої армії, зареєстрованого в Одеському відділенні ОВ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів, а також службове посвідчення учасника морської оборони району Овідіополь — Очаків із зазначенням його посади на час арешту</p>
35	24.12.1920	10028-п. 1920	Дело по обвинению Гранецкого Георгия Гавриловича и Гранецкой Марии Владимировны	<p>За справою проходять жителі Одеси Гранецький Георгій Гаврилович і його дружина Гранецька Марія Володимирівна.</p> <p>Особливе відділення при 46-й дивізії ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії постановило Гранецького Г.Г. ув'язнити в концтаборі на 2 роки. Його обвинувачено як військовослужбовця денікінської і врангелівської армій.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами поручик Г. Гранецький у липні 1918 р. відгукнувся на формування в Одесі Сибірської артилерійської бригади Добровольчої армії адмірала О. Колчака. Не діставшись Сибіру, обвинувачуваний затримався в м. Ростов (з 1924 р. м. Ростов-на-Дону, Росія) і на певний час опинився в Марковському батальйоні, а потім в 3-му окремому артилерійському дивізіоні, невдовзі повернувся до Одеси. В листопаді того ж року фігуранта справи знову мобілізовано. Він потрапив до 15-ї артилерійської бригади Добровольчої армії з дислокацією в Ростові; надалі служив у м. Новоросійськ (Росія), Криму й на Донбасі. Завершував службу штабскапітан Г. Гранецький у врангелівській армії на посаді молодшого офіцера фортечної артилерії Севастополя, в листопаді 1920 р. передав більшовикам усе підпорядковане йому військове спорядження фортечної артилерії і виявив бажання надалі служити в Червоній армії. Це не вберегло його від арешту як білого офіцера, але врятувало від страти.</p> <p>Гранецьку М.В. з-під варти звільнено за відсутністю складу злочину.</p> <p>Відомостей про реабілітацію репресованого Гранецького Г.Г. у справі немає.</p> <p>До справи долучено два послужні списки й фотографію фігуранта у військовій формі, а також фотографію його дружини</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
36	26.12.1920	9517-п. 1920	Дело особого отдела ВЧК при 3-й стр. дивизии 4-й армии по обвинению гражданина Судакевича Юрия Евгеньевича в принадлежности к Белой армии	<p>Судакевича Юрія Євгеновича, жителя Одеси, заарештовано 26 грудня 1920 р. Його обвинувачено у службі 1919 р. при штабі військ ЗСПР у Новоросійську, а 1920 р. — у 4-му кінному полку Іркутського дивізіону Російської армії генерала П. Врангеля.</p> <p>Надзвичайна трійка особливого відділення при 3-й стрілецькій дивізії ОВ ВНК при ревівійськраді 4-ї армії ухвалила ув'язнити обвинувачуваного в концтаборі на рік. Відповідну письмову резолюцію (без зазначення дати її ухвалення) нанесено на бланку заповненої фігурантом справи «Анкети для реєстрації колишніх офіцерів та учасників білих армій».</p> <p>Відомостей про подальшу долю й імовірну реабілітацію Судакевича Ю.Є. у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою арешту і складання вищезазначеної анкети</p>
37	24.01.1921	14021-п. 1920–1921	Дело. Дунаковский Иван Яковлевич, Давыдов Борис Константинович, Спесивцев Андрей Иванович, Борисов Сергей Константинович обвиняются в службе белым в качестве офицеров	<p>За справою проходять 4 колишніх офіцери зведеного стрілецького полку переможеної врангелівської Російської армії: молодший офіцер кулеметної команди поручик Спесивцев Андрій Іванович, молодший офіцер команди кінних розвідників підпоручик Дунаковський Іван Якович (попередньо служив в Армії УНР, але 10 вересня 1919 р. на Волині потрапив у полон до денікінців і перейшов на їхній бік), молодший офіцер нестройової роти підпоручик Борисов Сергій Костянтинівич та артилерист підпоручик Давидов Борис Костянтинівич.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>На час затримання всі вони близько місяця проживали у Феодосії і служили в Управлінні робітничо-селянської міліції (далі — РСМ) 5-го району Феодосійського повіту.</p> <p>Певних відомостей про подальшу долю фігурантів у справі немає. На «анкети для реєстрації колишніх офіцерів та учасників білих армій», власноручно заповнені затриманими 19–20 грудня 1920 р., накладено недатовану резолюцію «Розстріляти» за підписами голови і членів надзвичайної трійки особливого відділення при 3-й стрілецькій дивізії ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії. Водночас останніми датованими документами справи є протокол допиту Дунаковського І.Я. від 23 січня 1921 р., а також складена наступного дня довідка слідчої частини ОВ про оголошення в розшук Спесівцева А.І. у зв'язку з його втечею з-під варті 4 січня 1921 р. та перебування Давидова Б.К. станом на цей же день під наглядом у шпиталі.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою складання останньої довідки</p>
38	07.02.1921	10036-п. 1921	<p>Дело Особого Отдела ВЧК отделения при 3 стрелковой дивизии 4 армии по обвинению Маркиша Евгения Евгеньевича в принадлежности к Белой армии</p>	<p>Маркіша Євгена Євгеновича, уродженця Одеси, заарештовано 3 лютого 1921 р. Його обвинувачено як такого, що з лютого 1919 по 10 листопада 1920 рр. служив почергово у 13-му стрілецькому полку 4-ї дивізії та 3-й стрілецькій Дроздовській дивізії Білої армії.</p> <p>Надзвичайна трійка особливого відділення при 3-й стрілецькій дивізії ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії ухвалила ув'язнити обвинувачуваного в концтаборі на 2 роки.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Відповідну письмову резолюцію нанесено на бланку заповненої фігурантом справи «Анкети для реєстрації колишніх офіцерів та учасників білих армій».</p> <p>Відомостей про подальшу долю й реабілітацію Маркіша Є.Є. у справі немає</p>
39	04.09.1921	12021-п. 1921	<p>Дело по обвинению Шкварука Кондрата, Шкварука Семена, Цибермановского Василия, Мартынюк-Подольского Степана, Остаповича Алексея, Давидовича Петра, Резниченко Федора</p>	<p>За справою проходять жителі містечка Голованівськ Балтського повіту Одеської губернії (нині райцентр Кіровоградської області) Давидович Петро Миколайович, Мартинюк-Подольський Степан Миколайович, Остапович Олексій Якович, Резниченко Федір Омелянович, Цибермановський Василь Степанович, Шкварук Кіндрат Мойсейович і Шкварук Семен Мойсейович. Усіх заарештовано 16 лютого 1921 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності» й приналежності до Голованівського осередку товариства «Просвіта». Колегія Одеської ГНК постановила Цибермановського В.С. і Шкварука К.М. ув'язнити в концтаборі на 3 роки, але з урахуванням стану їхнього здоров'я покарання визнано умовним. Решту фігурантів з-під варти звільнено за недоведеністю провини у скоєнні злочинних дій.</p> <p>Відомостей про реабілітацію репресованих у справі немає.</p> <p>Як речовий доказ до справи долучено копію патріотичної відозви «Українського інформаційного бюро» до жителів с. Трояни нині Добровеличківського району Кіровоградської області, виготовленої 28 квітня 1920 р. у Голованівську</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
40	09.11.1921	12309-п. 1920–1921	Дело по обвинению Москалевой Веры Михайловны и других (всего 13 человек)	<p>За справою проходять 13 жителів Одеси, заарештованих 18 і 19 жовтня 1921 р. за обвинуваченням у приналежності до білогвардійської підпільної «контрреволюційної» організації.</p> <p>9 листопада 1921 р. мала колегія Одеської ГНК постановила Маєвського Павла Матвійовича й Іоанно Григорія Лоренцовича ув'язнити в концтаборі на 3 роки як «соціально небезпечних елементів», а зазначену на обкладинці справи Москальову Віру Михайлівну і ще 4 фігурантів з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності. Решту заарештованих на цій же підставі звільнено з-під варти за постановою малої колегії Одеської ГНК від 1 грудня того ж року.</p> <p>За висновками прокуратури Одеської області від 31 жовтня 1995 р. репресованих фігурантів справи реабілітовано</p>
41	04.12.1921	6456-п. 1921	Дело по обвинению Вильчинского Вячеслава Георгиевича	<p>За справою проходять Вільчинський Вячеслав Георгійович і Швець Тетяна Семенівна — жителя сусідніх сіл Зельц (із 1945 р. — с. Лиманське, з 1957 р. — однойменне смт) і Градениці Одеського повіту (нині поселення віднесені до сусідніх Роздільнянського й Біляївського районів Одеської області). Їх заарештовано 23 жовтня і 5 листопада 1921 р. відповідно за обвинуваченням у скоєнні «контрреволюційних» злочинів.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. за денікінської влади Вільчинський В.Г. служив у поліції</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				і переслідував місцевих комуністів, а Швець Т.С. приховувала відомості про місцеперебування іншого працівника поліції В. Швеця (її чоловіка). 4 грудня 1921 р. колегія Одеської ГНК постановила Вільчинського В.Г. ув'язнити в концтаборі на 3 роки, а Швець Т.С. з-під варти звільнити. Відомостей про реабілітацію Вільчинського В.Г. у справі немає
42	19.12.1921	12244-п. 1921	Дело Особого отдела ВЧК отделения при 3-й стрелковой дивизии 4-й армии по обвинению Станчулова Федора Ивановича в принадлежности к Белой армии — офицер, шофер-механик	Станчулова Федора Івановича, жителя Одеси, надзвичайна трійка особливого відділення при 3-й стрілецькій дивізії ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії ухвалила розстріляти. Його обвинувачено як колишнього офіцера й водія-механіка Білої армії. Відповідну каральну резолюцію нанесено на бланк «Анкети для реєстрації осіб, які прибули до Криму після 1917 р.», заповнений фігурантом справи 19 грудня 1921 р. Відомостей про виконання вироку й реабілітацію Станчулова Ф.І. у справі немає
43	20.12.1921	12245-п. 1921	4-й армии по обвинению Запаса Стефана Михайловича в принадлежности к белой власти — «стражник»	Уродженець Селецької губернії (Польща) Запаск Стефан Михайлович на час арешту проживав в Одесі. Надзвичайна трійка особливого відділення при 3-й стрілецькій дивізії ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії ухвалила його розстріляти як такого, що 1919 р. за денікінської влади служив охоронцем в Одеській повітовій в'язниці. Відповідну каральну резолюцію нанесено на бланк «Анкети для реєстрації осіб, які прибули до Криму після 1917 р.», заповнений фігурантом справи 20 грудня 1921 р.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Відомостей про виконання вироку й реабілітацію Запасака С.М. у справі немає
44	26.01.1922	13689-п. 1921–1922	Дело на Андреева Георгия Андреевича, обвиненного в службе у Деникина	<p>Андреева Георгія Андрійовича, уродженця Одеси, надзвичайна трійка ОВ ВНК ХВО постановила ув'язнити на 2 роки в Катеринославському концтаборі. Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця Добровольчої армії.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи в лютому 1919 р. добровільно вступив рядовим до лав Добровольчої армії, завершував службу восени 1920 р. в Криму у складі 7-го зведеного кавалерійського полку врангелівської армії, після чого майже на рік опинився в еміграції. 8 листопада 1921 р. обвинувачуваний повернувся на Батьківщину пароплавом «Анастасія» за маршрутом Варна — Одеса і відразу ж був заарештований.</p> <p>Висновку про реабілітацію Андреева Г.А. у справі немає.</p> <p>У справі зберігаються процесуальні фотографії фігуранта, а також вилучений в нього під час арешту паспорт із фотографією, виданий віцеконсульством тимчасового російського уряду в м. Белград (Югославія)</p>
45	31.01.1922	15097-п. 1922	Дело по обвинению Звоникова Харлампия Федоровича, Орлова Якова Алексеевича, Цуканова Аверьяна Афанасьевича, Цуканова Трофима Афанасьевича	<p>Звоникова Харлампа Федоровича, Орлова Якова Олексійовича, Цуканова Овер'яна Афанасійовича і Цуканова Трохима Афанасійовича, жителів с. Плоске Тираспольського повіту Одеської губернії (нині Балтського району Одеської області), заарештовано 19 грудня 1921 р. за обвинуваченням в участі в місцевому антибільшовицькому збройному повстанні.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				31 січня 1922 р. мала колегія Одеської ГНК постановила всіх з-під варті звільнити під підписки про невиїзд із місць постійного проживання у зв'язку з недостатністю обвинувальних матеріалів
46	20.07.1922	12017-п. 1922	Дело по обвинению Кателина Сергея Ивановича	Уродженець Кишиніва Кателін Сергій Іванович на час арешту проживав у містечку Березівка Одеської губернії (нині райцентр Одеської області). Надзвичайна трійка при колегії Одеської ГНК постановила його покарати позбавленням волі в БУПР на 3 роки за обвинуваченням у приналежності до місцевої білогвардійської повстанської контрреволюційної організації. Відомостей про подальшу долю й реабілітацію Кателіна С.І. у справі немає
47	29.07.1922	7691-п. 1922	Дело по обвинению Шатковского Федора Созонтовича	Шатковського Федора Созонтовича, жителя Одеси, заарештовано 10 січня 1922 р. ОВ ВНК при реввійськраді 11-ї армії як колишнього військовослужбовця ворожих армій. Згідно зі слідчими матеріалами підпоручик Ф. Шатковський 1905 р. розпочав військову службу на Півночі Росії в 71-му піхотному Бельському полку; в 1907–1914 рр. служив в Окремому жандармському корпусі з послідовною дислокацією в містах Тобольськ та Іркутськ, у румунській і прусській прикордонних смугах; на початку Першої світової війни очолював прикордонні пости на території Польщі. Після лютневої революції 1917 р. ротмістр Ф. Шатковський брав участь у бойових діях на Південно-Західному фронті у складі 417-го піхотного Луганського полку 105-ї піхотної дивізії, невдовзі пішов у відставку за станом здоров'я й осів у рідній

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Одесі. На початку 1918 р. обвинувачуваний переїхав до Києва й очолив слідчо-політичний відділ Міністерства військових справ УНР, а в травні того ж року перейшов на службу до гетьманського Міністерства внутрішніх справ чиновником для особливих доручень при особливому відділі. Після перемоги антигетьманського повстання він повернувся до Одеси і за денікінської влади із жовтня 1919 р. по січень 1920 р. керував агентурним відділом державного розшуку, із приходом до міста більшовиків евакуювався до Константинополя та майже 2 роки провів в еміграції.</p> <p>За постановою колегії ДПУ РСФРР Шатковського Ф.С. звільнено з-під варти на підставі того, що під час служби у ворожих арміях участі в бойових діях не брав і до «контрреволюційних» організацій за кордоном не приставав.</p> <p>До справи долучено фотографію фігуранта</p>
48	24.08.1922	12311-п. 1922	<p>Дело по обвинению Гулого-Гуленко (Свистунцова) Андрея Алексеевича, Любинского Ивана Ивановича и Дика Генриха Петровича</p>	<p>За справою проходять колишній повстанський отаман і командувач ПівденноігровивійськУНР генерал-хорунжий Гулий-Гуленко Андрій Олексійович, а також жителі Одеси Дік Генріх Петрович і Любинський Іван Іванович.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Гулого-Гуленка А.О. заарештовано 19 липня 1922 р. в Одесі співробітниками міськвідділу ДПУ УСРР як Свистунця Василя Олексійовича. Після допитів встановлено особу затриманого й разом зі слідчими матеріалами його негайно переправлено до Києва на вимогу повноважного представника ДПУ</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>на Правобережній Україні Ю. Євдокимова. Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає.</p> <p>Слідчі й судові матеріали на Гулого-Гуленка А.О. зосереджено у 3 окремих томах 29-томної зведеної АКС ГДА СБУ (Київ) № 66646 «Петлюрівські отамани». Відомо, що 27 квітня 1925 р. НС Харківського губсуду засудила Гулого-Гуленка А.О. до 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією і конфіскацією майна, а 7 липня 1994 р. прокуратура Київської області визнала його обґрунтовано засудженим і таким, що реабілітації не підлягає.</p> <p>Інші фігуранти справи — особи, які перебували у стосунках із Гулим-Гуленком А.О. незадовго до арешту останнього. Діка Г.П. затримано 20 липня, а звільнено вже 22 липня 1922 р. за постановою малої колегії Одеської ГНК. Любинський І.І. перебував під слідством упродовж 25 липня — 24 серпня.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії Гулого-Гуленка А.О.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою постанови колегії Одеської ГНК про звільнення з-під варти Любинського І.І. у зв'язку з недоведеністю провини. Тією ж постановою провадження слідчої справи припинено</p>
49	15.09.1922	12044-п. 1922	Дело по обвинению в участии в Балтской сионистской организации Гольцман Ривы Соломоновны	Гольцман Ріву Соломонівну, жительку Балти, заарештовано 30 серпня 1922 р. за обвинуваченням в антирадянській діяльності у складі Балтської молодіжної сіоністської організації. За постановою Одеського губвідділу ДПУ УСРР фігурантку справи звільнено

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				з-під варті за недоведеністю провини. До справи долучено групову фотографію членів організації
50	07.10.1922	12051-п. 1922	Дело по обвинению Блехера Шимона Моисеевича и др. (всего 72 человека) в участии в сионистской организации	<p>За справою проходять Блехер Шимон Мойсейович, Молдавський Мордко Дувидович та інші жителі Балти (загалом 72 особи). Усіх заарештовано 20 вересня 1922 р. й обвинувачено як членів Балтської молодіжної «контрреволюційної» сіоністської організації.</p> <p>За недатованим висновком Балтського політвідділення ДПУ УСРР 15 фігурантів справи звільнено невдовзі після арешту, а всіх інших заарештованих разом з матеріалами слідчої справи направлено в розпорядження Одеського губвідділу ДПУ УСРР. Згідно з його постановами від 22, 25, 27 і 29 вересня, а також від 7 жовтня 1922 р. переважну більшість заарештованих з-під варті звільнено як осіб, «непричетних і мало причетних до контрреволюційної діяльності». Відомостей про подальшу долю Молдавського М.Д. та інших ідейних керівників організації (загалом 5 осіб) у справі немає.</p> <p>Як речовий доказ до справи долучено устав Союзу сіоністської молоді «Гістадрут» — рукописний документ з виправленнями, засвідчений підписом голови організації (імовірно, документ підписав Молдавський М.Д.).</p> <p>Анотацію впорядковано за датою винесення останнього виправдувального рішення за справою</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
51	16.01.1923	12016-п. 1922–1923	Дело по обвинению Карпинского Валерия Михайловича в службе в Белой армии	<p>За справою проходить уродженець с. Михайло-Лукашеве Олександрівського повіту Катеринославської губернії Карпинський Валерій Михайлович — на час арешту помічник начальника управління військовим господарством дислокованої в Одесі 151-ї бригади 51-ї стрілецької дивізії 6-ї армії Південного фронту. Його заарештовано 27 червня 1922 р. за обвинуваченням у приховуванні факту попередньої служби в Білій армії і власного майнового стану.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Карпинський В.М. у травні 1919 р. був покараний Запорізькою НК 10 роками ув'язнення в концтаборі як член організованого односельчанином М. Тенетою місцевого загону «куркульської самооборони», але одночасним застосуванням амністії з-під варти звільнений. Відразу ж після звільнення фігурант справи вступив до лав Червоної армії, служив у відділі постачання при «штабі комдива Дибенка» (так у справі; недавній командир 1-ї Задніпровської української радянської дивізії П. Дибенко на той час відомий як командувач Кримської радянської армії та нарком військових і морських справ Кримської радянської республіки — <i>упорядник</i>). Під час відрядження до Мелітополя в червні того ж року обвинувачуваний потрапив в оточення до білих і перейшов до них на службу: рядовим 9-го Київського гусарського полку Добровольчої армії, служив на Півдні і Сході України, а потім у Криму. Влітку 1920 р. він дезертирував та опинився в партизанському загоні «зелених», а під час захоплення Криму Червоною армією повернувся до її лав.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За вироком ревійськтрибуналу при 6-му стрілецькому корпусі слідчу справу припинено, а Карпинського В.М. звільнено з-під варти за недостатністю зібраних доказів його провини.</p> <p>До справи долучено особистий документ і фотографію фігуранта. Фотографію підшито до залікової книжки, виданої 25 жовтня 1918 р. Карпинському В.М. як студенту економічного відділення Київського комерційного інституту</p>
52	26.05.1924	12168-п. 1923–1924	Дело по обвинению Купермана Осипа Мироновича и др. (всего 77 человек)	<p>За справою проходять Куперман Йосип Миронович та інші жителі Одеси (загалом 77 осіб). Усіх заарештовано протягом 12 квітня — 9 червня 1923 р. й обвинувачено як членів «Одеської есерівської контрреволюційної організації».</p> <p>За постановою комісії НКВС із адміністративних заслань від 21 вересня 1923 р. 5 фігурантів справи підлягали засланню на Північ на термін від 2 до 3 років. Відомостей про їх подальшу долю й реабілітацію у справі немає.</p> <p>Усіх інших заарештованих з-під варти звільнено. Стосовно 8 з них упродовж 18–21 квітня 1923 р. запобіжний захід у вигляді арешту змінено на підписку про невиїзд. Купермана Й.М. та решту фігурантів справи (загалом 64 осіб) 26 травня 1924 р. Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити як таких, що завчасно вийшли з есерівської партії або ж ніколи до неї не належали. Провадження слідчої справи припинено тією ж постановою. За датою її затвердження впорядковано анотацію справи</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
53	25.09.1924	12027-п. 1924–1925	Дело по обвинению Рафалович Мани Исааковны	<p>Рафалович Маню Ісаківну, жительку Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Її обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»». 25 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігурантку справи з-під варті під підписку про невиїзд, а 5 грудня того ж року їй надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Рафалович М.І. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про її звільнення з-під варті</p>
54	25.09.1924	12134-п. 1924–1925	Дело по обвинению Горника Зельмана Гелелевича	<p>Уродженець містечка Гола Пристань Дніпровського повіту (нині райцентр Херсонської області) Горник Зельман Гелельович на час арешту проживав в Одесі. Його заарештовано 1 вересня 1924 р. як члена «контрреволюційної сіоністської організації».</p> <p>25 вересня 1924 р. Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варті під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Горника З.Г. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою його попереднього звільнення з-під варті</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
55	26.09.1924	12026-п. 1924–1925	Дело по обвинению Розена Якова Моисеевича	<p>Розена Якова Мойсейовича, жителя Одеси заарештовано 1 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гехолуц»». 26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варті під підписку про невіїзд, а 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Розена Я.М. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>
56	26.09.1924	12029-п. 1924–1925	Дело по обвинению Бердичевского Матисиоу Яковлевича	<p>Бердичевського Матисиоу Яковича, жителя Одеси заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»». 26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варті під підписку про невіїзд, а 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Бердичевського М.Я. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
57	26.09.1924	12035-п. 1924–1925	Дело по обвинению Выходец Блюмы Матусовны	<p>Виходець Блюму Матусівну, жительку Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Її обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»». 26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігурантку справи з-під варті під підписку про невіїзд, а 5 грудня того ж року їй надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Виходець Б.М. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про її звільнення з-під варті</p>
58	26.09.1924	12037-п. 1924–1925	Дело по обвинению Гербера Бориса Моисеевича	<p>Гербера Бориса Мойсейовича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»». 26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варті під підписку про невіїзд, а 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Гербера Б.М. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
59	26.09.1924	12039-п. 1924–1925	Дело по обвинению Гитгарца Абрама Иосифовича	<p>Гітгарца Абрама Йосиповича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»». 26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варти під підписку про невіїзд, а 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Гітгарца А.Й. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти</p>
60	26.09.1924	12078-п. 1924–1925	Дело по обвинению Гершенгорна Шаи Моисеевича	<p>Гершенгорна Шаю Мойсейовича, жителя с. Круті Балтського повіту, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»».</p> <p>26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варти під підписку про невіїзд. 20 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Ігнатій Сергеев».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Гершенгорна Ш.М. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
61	26.09.1924	12146-п. 1924–1925	Дело по обвинению Альтмана Лейба Менашевича	<p>Альтмана Лейбу Менашовича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут». 26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варті під підписку про невіїзд, а 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Альтмана Л.М. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>
62	30.09.1924	12023-п. 1924	Дело по обвинению Пипика Фроима Исааковича	<p>Піпіка Фроїма Ісаковича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гехолуц»».</p> <p>30 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варті під підписку про невіїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Піпіка Ф.І. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
63	26.09.1924	12024-п. 1924–1925	Дело по обвинению Перельмана Моисея Лазаревича	<p>Перельмана Мойсея Лазаровича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»». 26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варті під підписку про невіїзд, а 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Перельмана М.Л. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>
64	26.09.1924	12149-п. 1924–1925	Дело по обвинению Аксельруда Герша Аврумовича	<p>Аксельруда Герша Аврумовича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної» сіоністської організації «ЦСЮФ». 26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варті під підписку про невіїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Аксельруда Г.А. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
65	26.09.1924	12150-п. 1924–1925	Дело по обвинению Гальперина Моисея Львовича	<p>Гальперіна Мойсея Львовича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної» сіоністської організації «Цейрей-Ціон».</p> <p>26 вересня 1924 р. Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Гальперіна М.Л. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою його звільнення з-під варті</p>
66	26.09.1924	121290-п. 1924–1925	Дело по обвинению Глейзина Давида Менделевича	<p>Уродженець м. Орша Вітебської губернії (нині Республіка Білорусь) Глейзін Давид Мендельович на час арешту проживав в Одесі. Його заарештовано 2 вересня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»».</p> <p>26 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варті під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Глейзіна Д.М. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
67	30.09.1924	12132-п. 1924–1925	Дело по обвинению Краковщинской Ольги Зиновьевны	<p>Краковщинську Ольгу Зіновіївну, жительку Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Її обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації». 30 вересня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештовану з-під варти під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року їй надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Краковщинської О.З. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про її звільнення з-під варти</p>
68	03.10.1924	12136-п. 1924–1925	Дело по обвинению Черткова Шмуля-Абрама Гершевича	<p>Черткова Шмуля-Абрама Гершовича, жителя м. Березівка Одеської губернії, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної» сіоністської організації. 3 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варти під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Черткова Ш.Г. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
69	03.10.1924	12219-п. 1924–1925	Дело по обвинению Лемберского Михаила Давидовича	<p>Лемберського Михайла Давидовича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гехолуц»».</p> <p>3 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варти під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Лемберського М.Д. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти</p>
70	03.10.1924	13703-п. 1924–1925	Дело по обвинению Немировского Марка Исааковича	<p>Немировського Марка Ісаковича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Цейрей-Ціон»».</p> <p>3 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варти під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>18 серпня 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Немировського М.І. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
71	04.10.1924	12141-п. 1924–1925	Дело по обвинению Крупника Менделя Яковлевича	<p>Уродженець Бердичева Крупник Мендель Якович на час арешту проживав в Одесі. Його заарештовано 2 вересня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної сіоністської організації «Гехолуц»».</p> <p>4 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варті під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду провадження слідчої справи стосовно Крупника М.Я. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>
72	06.10.1924	12025-п. 1924–1925	Дело по обвинению Рогова Израиля Хаимовича	<p>Рогова Ізраїля Хаїмовича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»».</p> <p>6 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варті під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Рогова І.Х. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
73	06.10.1924	12130-п. 1924–1925	Дело по обвинению Кривого Эля Срульевича	<p>Кривого Елю Срульовича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації».</p> <p>6 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варті під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Кривого Е.С. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варті</p>
74	06.10.1924	13911-п. 1924–1925	Дело по обвинению Лахтера Озиаса Ионовича	<p>Лахтера Озіаса Іоновича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації “Техолуц”».</p> <p>6 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варті під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>6 березня 1925 р. прокуратура Одеської губернії ухвалила слідчу справу стосовно Лахтера О.І. припинити у зв'язку з недоцільністю її подальшого провадження. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про звільнення фігуранта з-під варті</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
75	10.10.1924	12028-п. 1924–1925	Дело по обвинению Цукермана Моти Лейзеровича	<p>Уродженець містечка Татарбунари Аккерманського повіту Цукерман Мотя Лейзерович на час арешту проживав в Одесі. Його заарештовано 2 вересня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»».</p> <p>10 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варти під підписку про невіїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Цукермана М.Л. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти</p>
76	10.10.1924	12036-п. 1924–1925	Дело по обвинению Щаранского Шама Моисеевича	<p>Уродженець містечка Брест Гродненської губернії (на той час повітовий центр, а нині обласний центр Республіки Білорусь) Щаранський Шамай Мойсейович на час арешту проживав в Одесі. Його заарештовано 2 вересня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»».</p> <p>10 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варти під підписку про невіїзд. 20 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Ігнатій Сергеев».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Щаранського Ш.М. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти
77	10.10.1924	12038-п. 1924–1925	Дело по обвинению Вензель Сары Абрамовны	<p>Уродженка Мінська Вензель Сара Абрамівна на час арешту проживала в Одесі. Її заарештовано 2 вересня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до сіоністської організації «Гістадрут» і проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>10 жовтня 1924 р. Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити Вензель С.А. з-під варти під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року їй надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду постановила провадження слідчої справи припинити за недоведеністю провини фігурантки. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про її звільнення з-під варти</p>
78	10.10.1924	12131-п. 1924	Дело по обвинению Мясковского Абрама Ицковича	<p>Мясковського Абрама Іцковича, жителя Балти, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»».</p> <p>10 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варти під підписку про невиїзд. 20 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Ігнатій Сергеев».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Мясковського А.І. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти
79	10.10.1924	12133-п. 1924–1925	Дело по обвинению Крамара Мони Марковича	<p>Уродженець Кишиніва Крамар Мона Маркович на час арешту проживав в Одесі. Його заарештовано 2 вересня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»».</p> <p>10 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варти під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Крамара М.М. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти</p>
80	10.10.1924	12135-п. 1924–1925	Дело по обвинению Гимельфарба Моисея Иосифовича	<p>Гімельфарба Мойсея Йосиповича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації».</p> <p>10 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештованого з-під варти під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Гімельфарба М.Й. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти
81	10.10.1924	12137-п. 1924–1925	Дело по обвинению Пастернака Ицко Аврумовича	<p>Уродженець містечка Тальне Уманського повіту Київської губернії (нині райцентр Черкаської області) Пастернак Іцко Аврумович на час арешту проживав в Одесі. Його заарештовано 2 вересня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної сіоністської організації «Гехолуц»».</p> <p>10 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варти під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Пастернака І.А. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про його звільнення з-під варти.</p>
82	10.10.1924	13910-п. 1924–1925	Дело по обвинению Нимцовицкого Мордухая Абелевича	Уродженець м. Пінськ (на той час повітовий центр Мінської губернії Російської імперії, нині райцентр Брестської області Республіки Білорусь) Нимцовицький Мордухай Абелевич на час арешту проживав в Одесі. Його заарештовано 2 вересня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної сіоністської організації «Гістадрут»».

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>10 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити фігуранта справи з-під варті під підписку про невиїзд. 5 грудня того ж року йому надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Чичерін».</p> <p>6 березня 1925 р. прокуратура Одеської губернії ухвалила слідчу справу стосовно Німцовицького М.А. припинити у зв'язку з нецільністю її подальшого провадження. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про звільнення фігуранта з-під варті</p>
83	16.10.1924	12140-п. 1924–1925	Дело по обвинению Эйзенгарт Перель Шлемовны	<p>Ейзенгарт Перель Шльомівну, жительку Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Її обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської соціалістичної спілки молоді «ЦСЮФ»».</p> <p>16 жовтня Одеський губвідділ ДПУ УСРР постановив звільнити заарештовану з-під варті під підписку про невиїзд. 20 грудня того ж року їй надано можливість емігрувати до Палестини на пароплаві «Ігнатій Сергеев».</p> <p>3 лютого 1925 р. колегія судового відділення кримінального відділу Одеського губсуду ухвалила провадження слідчої справи стосовно Ейзенгарт П.Ш. припинити за недоведеністю провини. Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про її звільнення з-під варті</p>
84	21.10.1925	12191-п. 1925–1925	Справа по обвинению Яворского Николая Митрофановича (он же Горбунов Иван Петрович)	<p>Уродженець містечка Новоселиця Хотинського повіту (нині райцентр Чернівецької області) Яворський Микола Митрофанович на час арешту проживав в Одесі за підробними документами на ім'я Горбунова Івана Петровича. Його заарештовано 5 червня 1925 р. за</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>обвинуваченням у попередній «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» і подальшому нелегальному проживанні під підробними документами.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1902–1917 рр. обвинувачуваний обіймав різні посади в окремому жандармському корпусі, а з 1916 по 1917 рр. був начальником Одеського жандармського поліцейського управління на залізниці. Як жандармський полковник він не з'явився на реєстрацію колишніх офіцерів і намагався приховати власне минуле.</p> <p>За вироком НС Одеського окрсуду Яворського М.М. з-під варті звільнено за давністю скоєння ним «контрреволюційних злочинів»</p>
85	16.01.1926	14783-п. 1925–1926	Дело по обвинению Левака Абрама Моисеевича	<p>Левака Абрама Мойсейовича, жителя м. Березівка Одеської округи, засуджено за постановою ОН при колегії ОДПУ до 3 років заслання на Урал. Його обвинувачено як «члена комітету сіоністської соціалістичної партії та керівника місцевої контрреволюційної організації».</p> <p>26 березня 1927 р. ОН при колегії ОДПУ постановила звільнити Левака А.М. з місця позбавлення волі достроково із дозволом вільного проживання на всій території СРСР. Відомостей про його подальшу долю й реабілітацію у справі немає.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
86	08.06.1926	11976-п. 1926	Следственное дело по обвинению Раппопорта Абрама Марковича	<p>Раппопорта Абрама Марковича, жителя Одеси, заарештовано 12 лютого 1926 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної сіоністської організації «Хашомер-Хацаїр»».</p> <p>Одеський окрввідділ ДПУ УСРР клопотав про трирічне заслання обвинувачуваного на Північ. Натомість 8 червня 1926 р. ОН при колегії ДПУ УСРР звільнила його з-під варти за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>
87	02.12.1927	11344-п, тт. 1–3. 1924–1927	Дело по обвинению Серветника-Чалого Климента Савича	<p>Уродженець с. Слобода Мурафської волості Ямпільського повіту Подільської губернії Серветник-Чалий Климентій Савович на час арешту проживав у Балті. Його заарештовано 13 червня 1927 р. Молдавським окрввідділом ДПУ УСРР як колишнього «активного петлюрівця», вороже настроєного до радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами колишній поручик старої російської армії К. Серветник у квітні 1919 р. був мобілізований до лав РСЧА; в серпні під час бойових дій на «петлюрівському» фронті між Вінницею та Жмеринкою потрапив у полон і як військовополонений українець погодився перейти на службу до Армії УНР: офіцером для доручень при штабі «куреня імені 24 квітня». Восени того ж року він захворів тифом, лікувався і до весни року наступного проживав удома, а за іншими даними у цей проміжок часу організував антибільшовицькі повстання в районі містечок Ольгопіль, Бершадь і Тростянець, супроводжувані масовими вбивствами місцевого єврейського населення.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Під час спільної антибільшовицької українсько-польської військової кампанії 1920 р. обвинувачуваний обіймав посаду ад'ютанта, а потім помічника начальника оперативного відділу штабу 1-ї Запорізької дивізії, разом з якою восени того ж року змушений був відступити до Польщі. Восени 1921 р.</p> <p>ППШ направив старшину К. Серветника до Вінницького повіту з повноваженнями начальника штабу повстанського формування отамана Карого (С. Яворського). Повернувшись до України, емісар швидко зневірився в успіху подальшої повстанської боротьби і звернувся з повинною до Ямпільського політбюро.</p> <p>Після амністії Серветник К.С. до листопада 1922 р. співпрацював із органами ДПУ, а надалі повернувся до мирної праці; ймовірно, впродовж цих років він додав до свого прізвища частинку «Чалий». 23 вересня 1924 р. фігурант справи опинився під слідством за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності», але 6 липня 1925 р. був виправданий і звільнений з-під варті за постановою Одеського губвідділу ДПУ УСРР. 29 вересня 1927 р. ОН при колегії ДПУ УСРР винесла клопотання перед вищою інстанцією про засудження Серветника-Чалого К.С. до 3 років ув'язнення в концтаборі як «небезпечного контрреволюційного елемента», хоч достатніх підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності не виявила. 2 грудня 1927 р. ОН при колегії ОДПУ постановила звільнити обвинувачуваного з-під варті, але</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>на 3 роки позбавила права проживання в Москві, Ленінграді, Харкові, Києві, Одесі й Ростові-на-Дону, а також у визначених і прикордонних губерніях та в Україні. Одночасним застосуванням амністії від 6 листопада 1927 р. термін покарання знижено на чверть.</p> <p>28 квітня 1930 р. той самий позасудовий орган переглянув матеріали справи на Серветника-Чалого К.С. і постановив додатково позбавити його права проживання в Московській і Ленінградській областях, а також в Україні на 3 роки.</p> <p>Відомостей про подальшу долю й реабілітацію Серветника-Чалого К.С. у справі немає. До справи долучено фотографії фігуранта, а також його особисті документи радянського зразка</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Полтавській області

Виконавці: Оксана Горбовська (2012–2014),
Владислав Павелко (з 2015).
Відповідальні: Валерій Кудінов (2012–2013),
Сергій Сироватський (з 2013).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	02.08.1919	3796-п. 1919	Следственное дело по обвинению Токарева П.П.	<p>Токарева Павла Павловича, жителя Полтави, заарештовано 23 липня 1919 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час Першої світової війни полковник П. Токарев перебував на російсько-німецькому фронті у складі 30-го піхотного Полтавського полку (8-ї дивізії 15-го корпусу 2-ї армії — <i>упорядник</i>), потрапив у полон, додому повернувся у квітні 1918 р. Тоді ж обвинувачуваний вступив на службу до Війська Української Держави «помічником військового начальника» в Лебединському повіті Харківської губернії, служив до повалення Гетьманату.</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді Полтавської групи військ Токарева П.П. звільнено з-під варти, а провадження слідчої справи припинено.</p> <p>До справи долучено тимчасове свідоцтво на право вільного проживання на території УНР, надане фігуранту 14 квітня 1919 р. управлінням Кам'янецької міської міліції</p>
2	25.08.1919	18529-п. 1919	Следственное дело по обвинению Сидоренко М.П. и Беяева К.Г.	<p>Уродженець Полтави Беяев Костянтин Гаврилович та уродженець Катеринославської губернії Сидоренко Михайло Полікарпович на час арешту служили в Червоній армії викладачами Других Полтавських піхотних радянських командних курсів. Обох ухвалено розстріляти за резолюцією начальника ОВ ВНК при реввійськраді</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>12-ї армії, як свідчить напис на обкладинці слідчої справи. Їх обвинувачено у зрадницьких намірах. Відомостей про виконання смертних вироків у справі немає.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані проводили серед курсантів провокаційну «контрреволюційну» агітацію й готувалися перейти до лав денікінської армії, заздалегідь придбавши посвідчення про службу в Червоній армії виятково викладачами курсів.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 7 квітня 1994 р. Сидоренка М.П. і Беляєва К.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено вищезазначені викладацькі посвідчення й інші особисті документи фігурантів, зокрема посвідчення на право піврічного проживання в Полтаві й інших містах Української Держави, надане дворянинові Сидоренку М.П. 30 жовтня 1918 р. Полтавською міською державною вартою</p>
3	04.01.1920	7807-п. 1919–1920	Следственное дело по обвинению Приходькова А.Ф.	<p>Приходькова Олексія Федоровича, жителя Полтави, колегія Полтавської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на 6 місяців. Його обвинувачено як колишнього офіцера старої російської армії, який співпрацював із денікінською владною адміністрацією.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами капітана О. Приходькова демобілізовано в квітні 1917 р. за станом здоров'я. Із серпня 1918 р. по грудень 1919 р. обвинувачуваний володів у Полтаві готелем «Слов'янські номери», де після вступу до міста Добровольчої армії проживали денікінські офіцери.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Відомостей про подальшу долю й реабілітацію фігуранта у справі немає. Водночас до неї долучено «Промислове свідоцтво на торговельне підприємство» на 1919 р., надане 28 грудня 1918 р. Полтавською міською управою власнику готелю «Слов'янські номери» підполковнику у відставці О. Приходькову
4	13.01.1920	4362-п. 1919–1920	Следственное дело по обвинению Вержболовича О.А.	<p>Вержболовича Йосипа Адамовича, жителя м. Ромни (повітовий центр Полтавської губернії, а нині райцентр Сумської області), ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни» як «шкідливого елемента у прифронтовій смузі». До уваги взято службу його сина Бориса в лавах денікінської Добровольчої армії.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 8 серпня 1994 р. Вержболовича Й.А. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено посвідчення фігуранта й фотографії його сина</p>
5	15.03.1920	18528-п 1920	Следственное дело по обвинению Новака П.	<p>Новака Петра, уродженця Зіньківського повіту Полтавської губернії, ОВ ВНК при реввійськраді 13-ї армії Південного фронту постановив розстріляти заочно. Його обвинувачено як військовослужбовця ворожої армії і шпигуна.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний служив вартовим денікінської державної варти в м. Юзівка (нині Донецьк), після відступу денікінців залишився проживати в місті з метою шпигунства. Його затримали, але він спромігся втекти з-під варти під час супроводження до Олександрівська в розпорядження ОВ.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 квітня 1994 р. Новака П. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
6	15.04.1920	10592-п. 1920	Следственное дело по обвинению Шерстюка Н.П.	<p>Уродженець Полтави Шерстюк Никифор Павлович на час арешту нелегально проживав у м. Армавір (нині Краснодарського краю, Росія). ОВ ВНК при реввійськраді 10-ї армії постановив його ув'язнити у Ставропольському концтаборі «до завершення громадянської війни» як такого, що за денікінської влади із серпня по листопад 1919 р. служив діловодом, а потім помічником начальника Пирятинської в'язниці.</p> <p>18 вересня 1920 р. ОВ ВНК Кавказького фронту ухвалив Шерстюка Н.П. з місця позбавлення волі звільнити.</p> <p>У справі зберігаються особисті документи і власноручні нотатки фігуранта, але відомостей про його реабілітацію немає</p>
7	21.04.1920	11353-п. 1920	Следственное дело по обвинению Васильченко Л.И.	<p>Васильченка Луку Івановича, жителя Кременчука, президія Полтавської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як такого, що 1919 р. служив у денікінській державній варті і брав участь у знущаннях над заарештованими.</p> <p>16 червня 1920 р. колегія Полтавської ГНК ухвалила Васильченка Л.І. з-під варті звільнити на підставі амністії IV Всеукраїнського з'їзду рад.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 27 червня 1995 р. Васильченка Л.І. реабілітовано</p>
8	29.04.1920	18531-п. 1920	Следственное дело по обвинению Стаценко Я.Ф.	<p>Уродженець с. Зуївці (волосний центр) Миргородського повіту Полтавської губернії Стаценко Яків Пилипович на час арешту перебував на Кубані. Комісія ОВ ВНК при</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>реввійськраді 9-ї Кубанської армії Кавказького фронту постановила його розстріляти за обвинуваченням у співпраці з денікінською контррозвідкою.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи завідував чоботарною майстернею 2-ї понтонної роти та контррозвідки ЗСПР, водночас був агентом контррозвідки і брав участь у знущаннях над полоненими червоноармійцями.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 29 березня 1994 р. Стаценка Я.П. реабілітовано</p>
9	25.06.1920	11371-п. 1920	Следственное дело по обвинению Пацагири А.К. и Бокитко Т.Г.	<p>За справою проходять Пацагиря Олексій Кузьмич та Бокітько Тетяна Гаврилівна, жителі Полтави. Їх заарештовано за обвинуваченням у службі в денікінській контррозвідці.</p> <p>Колегія Полтавської ГНК постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варті звільнити на підставі амністії IV Всеукраїнського з'їзду рад.</p> <p>У справі зберігаються фотографія Пацагирі О.К. та його посвідчення як писаря Полтавської судово-слідчої комісії Добровольчої армії</p>
10	19.07.1920	18912-п. 1920	Следственное дело по обвинению Лицины-Мартыненко И.И.	<p>Лицину-Мартиненка Івана Івановича, жителя с. Федорівка Кобеляцького повіту Полтавської губернії, колегія Полтавської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його заарештовано за обвинуваченням у попередній співпраці з петлюрівською владною адміністрацією і подальшій передачі розвідувальних даних на територію України, контрольовану союзницькими українсько-польськими військами.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний у травні — червні 1920 р. виїжджав на Правобережжя як роз'їзний інструктор Полтавської управи просвітнього союзу «Українська культура».</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 20 лютого 1995 р. Ліщину-Мартиненка І.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено клопотання фігуранта про звільнення з-під варті, його листування, а також статутні документи «Українського церковного братства на Полтавщині» й місцевого осередку товариства «Просвіта»</p>
11	16.09.1920	10566-п. 1920	Следственное дело по обвинению Андрощука И.М.	<p>Андрощука Йосипа Мироновича, жителя Полтави, заарештовано за обвинуваченням у службі в ЗСПР.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами до березня 1918 р. підпоручик Й. Андрощук служив на Кавказькому фронті у складі 2-го стрілецького Єлинського полку старої російської армії (так у справі); а за денікінської влади — спочатку наглядачем державної варті в Ромнах, а після відступу денікінців із міста й до лютого 1920 р. продовжував службу в 48-му Одеському полку Добровольчої армії.</p> <p>ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту постановив направити Андрощука Й.М. у розпорядження окружного військкомату для зарахування до лав РСЧА й направлення на фронт</p>
12	25.10.1920	18532-с. 1920	Следственное дело по обвинению Найденовой А.В.	<p>Найдьонову Анастасію Василівну, жительку Полтави, ОВ ВНК при реввійськраді 9-ї Кубанської армії Кавказького фронту постановив розстріляти. Її обвинувачено як ворожу пособницю і шпигунку. Смертний вирок виконано 2 листопада 1920 р.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами в жовтні 1919 р. обвинувачувана вступила до лав денікінської Добровольчої армії, влаштувавшись кухаркою в авіаційному загоні. Із січня по вересень 1920 р. вона перебувала на території Кубані в «бандах біло-зелених»; як шпигунка неодноразово відвідувала Новоросійськ з метою одержання відомостей про розташування й кількість червоних військових частин.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 квітня 1994 р. Найдьонову А.В. реабілітовано</p>
13	21.10.1920	7837-п. 1920	Следственное дело по обвинению Стеценко Е.Г.	<p>Стеценка Євгена Григоровича, жителя Полтави, колегія Полтавської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на 2 роки. Його обвинувачено як активного денікінського пособника.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Стеценко Є.Г. навесні 1919 р. служив завідувачем лікарняного містечка для «гострозаразних хворих» у будівлі духовної семінарії, під час окупації Полтави денікінцями повернувся на службу до Полтавського земельного банку й одночасно обійняв посаду голови педагогічної ради Полтавського реального училища, у стінах якого вербував охочих до лав Добровольчої армії. В листопаді 1919 р. обвинувачуваний разом із денікінцями відступив до Криму, але вже 25 липня 1920 р. повернувся до рідного міста.</p> <p>30 березня 1921 р. колегія Полтавської ГНК постановила Стеценка Є.Г. звільнити з-під варті застосуванням амністії V Всеукраїнського з'їзду рад.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
14	07.11.1920	18530-п. 1920	Следственное дело по обвинению Тура А.Н.	<p>Тура Олександра Миколайовича, жителя Хорола, ОВ ВНК при реввійськраді 1-ї кінної армії постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено в тривалій «контрреволюційній» діяльності.</p> <p>Слідством установлено, що впродовж 1907–1913 р. обвинувачуваний служив вартовим у поліції с. Оболонь Хорольського повіту, а під час громадянської війни співпрацював із гетьманською й денікінською владними адміністраціями у викритті представників більшовицького підпілля, а також переховував на власному хуторі повстанців загону отамана П. Келеберди.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 квітня 1994 р. Тура О.М. реабілітовано</p>
15	11.11.1920	11352-п. 1920	Следственное дело по обвинению Эрбена Л.Ю. и др.	<p>За справою проходять п'ятеро жителів Полтави. Колегія Полтавської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі вказаного на обкладинці Ербена Леоніда Юрійовича на 5 років, а Москаленка Олександра Миколайовича й Домаскіну Альвіну Котлибівну — на рік. Їх обвинувачено в переховуванні «контрреволюціонерів», які служили в каральних загонах за Гетьманату. Решту заарештованих з-під варти звільнено за недоведеністю провини.</p> <p>31 березня 1921 р. колегія Полтавської ГНК ухвалила звільнити репресованих з місць позбавлення волі застосуванням амністії V Всеукраїнського з'їзду рад.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 7 червня 1995 р. Ербена Л.Ю., Москаленка О.М. та Домаскіну А.К. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
16	11.12.1920	7828-п. 1920	Следственное дело по обвинению Кодака М.Я. и др.	<p>Кодака Максима Яковича, Кодака Дем'яна Миколайовича й Фоменка Петра Маркеловича, жителів Полтави, заарештовано впродовж 26–30 листопада 1920 р. за обвинуваченням у проведенні антибільшовицької агітації та приналежності до партії анархо-синдикалістів.</p> <p>11 грудня 1920 р. колегія Полтавської ГНК постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варти звільнити за недостатністю підстав для їх притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>У справі зберігаються процесуальні фотографії заарештованих</p>
17	14.12.1920	3585-п. 1920	Следственное дело по обвинению Долгих С.И.	<p>Червоноармійця Долгих Семена Івановича, уродженця с. Журавка Пирятинського повіту Полтавської губернії (нині Варвинського району Чернігівської області), ОВ при реввійськраді 12-ї армії постановив ув'язнити в концтаборі на рік. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації та намірах приєднатися до повстанського загону.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 22 липня 1994 р. Долгих С.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті речі фігуранта: грошовий і продовольчий атестати, блокнот із нотатками</p>
18	17.12.1920	18526-п. 1920	Следственное дело по обвинению Богацкого А.М.	<p>Уродженець Полтави Богацький Олексій Михайлович на час арешту проживав у Криму та служив діловодом єпархіальної ради. Надзвичайна трійка ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії постановила його розстріляти за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 квітня 1994 р. Богацького О.М. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
19	17.12.1920	18525-п. 1920	Следственное дело по обвинению Киршко Н.М.	<p>Кіршка Миколу Михайловича, уродженця с. Підставки Гадяцького повіту Полтавської губернії (нині Липоводолинського району Сумської області), ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії постановив розстріляти. Його обвинувачено як «білого чиновника військового часу».</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 квітня 1994 р. Кіршка М.М. реабілітовано</p>
20	26.12.1920	18527-п. 1920	Следственное дело по обвинению Зиненко Н.И.	<p>Зіненка Наума Івановича, уродженця с. Оржиця (волосний центр) Лубенського повіту Полтавської губернії (нині Гребінківського району Полтавської області), ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії постановив розстріляти. Його обвинувачено як «денікінця-карателя».</p> <p>Слідством установлено, що в період із жовтня 1919 по жовтень 1920 рр. обвинувачуваний служив у Добровольчій армії, зокрема близько 3 місяців брав участь у каральних акціях проти повсталого населення на Півдні України.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 квітня 1994 р. Зіненка Н.І. реабілітовано</p>
21	18.10.1921	19177-п, тт. 1–2. 1921	Следственное дело по обвинению Антоненко В.Я. и др.	<p>За справою проходять 25 жителів Лубенського повіту Полтавської губернії. Колегія Полтавської ГНК постановила розстріляти Антоненка Василя Яковича, Фабриканта Петра Гавриловича, Карпенка Миколу Африкановича, Мовчана Михайла Федоровича, Вавринюка Миколу Михайловича й Конько Анастасію Сильвестрівну як «організаторів та активних членів петлюрівського повстанкому» в м. Лубни (повітовий центр). Решту заарештованих з-під варти звільнено за недоведеністю їх провини.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Полтавської області від 11 листопада 1996 р. усіх репресованих фігурантів справи реабілітовано
22	27.10.1921	7841-п. 1920–1921	Следственное дело по обвинению Орловского В.И.	<p>Уродженця с. Білики Кобеляцького повіту (на той час волосний центр, а нині смт у Кобеляцькому районі Полтавської області) Орловського Віктора Івановича заарештовано 19 листопада 1920 р. в Севастополі у процесі реєстрації населення Криму. Його обвинувачено у скоєнні «контрреволюційних злочинів».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за денікінської влади з вересня по грудень 1919 р. обвинувачуваний проживав у Кременчуці та служив начальником міського кримінального розшуку, але внаслідок відступу Добровольчої армії евакуювався до Севастополя.</p> <p>За висновком СОУ ВНК Орловського В.І. як фахівця направлено для роботи до Криму «за клопотанням товариша Віленського».</p> <p>До справи долучено особисту фотографію фігуранта</p>
23	04.12.1921	10276-п. 1921	Следственное дело по обвинению Суханова-Ковалевского Я.Я.	<p>Уродженець м. Кобеляки Суханов-Ковалевський Яків Якович на час арешту служив у Червоній армії, обіймав посаду техника технічних курсів політвідділу 6-ї армії в Миколаєві. Колегія Одеської ГНК постановила ув'язнити його в концтаборі на 5 років як такого, що проводив антирадянську й релігійну агітацію, у присутності товаришів по службі читав Біблію.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 5 грудня 1995 р. Суханова-Ковалевського Я.Я. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
24	21.02.1922	4563-п. 1921–1922	Следственное дело по обвинению Нечаевой А.В.	<p>Нечаєву Антоніну Василівну, жительку Кременчука, заарештовано за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності, зокрема у службі в контррозвідці денікінської Добровольчої армії. Президія ВНК постановила звільнити заарештовану з-під варті за недоведеністю її провини.</p> <p>До справи долучено заяви фігурантки до слідчих органів із проханням пришвидшити процедуру слідства, а також її особисте листування</p>
25	19.08.1922	3965-п. 1922	Следственное дело по обвинению Алексева П.Я.	<p>Алексеев Павло Якович, житель с. Лузанівка Черкаського повіту, згідно з висновком надзвичайної трійки боротьби з бандитизмом Кременчуцького губвідділу ДПУ УСРР підлягав розстрілу. Його обвинувачено як колишнього повстанця Степової повстанської дивізії отамана Степового (К. Пестушка).</p> <p>Водночас тим же висновком ураховано «пролетарське походження, добровільну явку й щиросердне каяття» Алексеєва П.Я. На цій підставі його звільнено з-під варті, амністовано й направлено для роботи до органів ДПУ УСРР</p>
26	09.02.1923	7808-п. 1923	Следственное дело по обвинению Карагодина Т.С.	<p>Карагодіна Трохима Семеновича, жителя Полтави, заарештовано за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності і приховуванні офіцерського звання.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами колишній поручик старої російської армії Т. Карагодін за влади Директорії УНР нетривалий час обіймав посаду начальника Київської повітової міліції. Обвинувачуваний стверджував, що приховував цей факт із побоювання репресій з боку радянської влади.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За вироком Полтавського губревтрибуналу Карагодіна Т.С. з-під варті звільнено з урахуванням його «пролетарського походження» і щирого розкаяння, у зв'язку з чим «його перебування на волі не становитиме небезпеки для суспільства».</p> <p>До справи долучено приватну фотографію фігуранта, а також його посвідчення як співробітника карного розшуку Полтавської губернської міліції</p>
27	10.10.1924	5088-п. 1924	Следственное дело по обвинению Кривинской М.Л.	<p>Кривинську Марію Леопольдівну, жительку Полтави, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. У зв'язку з її «хворобливим станом» покарання замінено засланням на той же термін до Марійської автономної області (Росія). Жінку обвинувачено у приналежності до полтавської організації РСДРП(м), зберіганні й поширюванні серед населення нелегальної меншовицької літератури.</p> <p>23 вересня 1927 р. ОН при колегії ОДПУ ухвалила Кривинську М.Л. після відбуття покарання позбавити права на проживання в таких містах, як Москва, Ленінград, Іваново-Вознесенськ (нині м. Іваново), Тула, Твер, Ростов-на-Дону, Новгород, Кострома, Ярославль і Володимир, а також у відповідних губерніях та в Україні із закріпленням до визначеного місця проживання терміном на 3 роки.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 20 вересня 1995 р. Кривинську М.Л. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено заяви репресованої з проханням дозволити виїхати з місць заслання до Полтави на лікування</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
28	12.12.1924	18926-п. 1924	Следственное дело по обвинению Гехтман А.А. и др.	<p>Жительку Вінниці Гехтман Анюту Аронівну, її земляків і жителів інших міст: губернських центрів Полтави й Катеринослава, райцентрів Калинівка Подільської губернії, Кременчук і Миргород Полтавської губернії (загалом 20 осіб), — ОН при колегії ОДПУ постановила покарати засланням до Киргизького краю (так у справі; йдеться про територію сучасної Республіки Казахстан, а на той момент Киргизької АСРР; у квітні 1925 р. її перейменовано на Казакську АСРР, а 1936 р. — на Казахську СРР; в АКС пізніших років найчастіше вживається Казахстан — <i>упорядник</i>) на 3 роки. Їх обвинувачено як членів антирадянських сіоністських організацій «Хашомер-Хацаїр», «Гістадрут», «Гехолуц», «ОСМ» і «Беней-Ціон».</p> <p>21 серпня 1925 р. ОН при колегії ОДПУ ухвалила всім покараним замінити заслання до Киргизького краю на виселення до Палестини.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 4 квітня 1995 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії, а також заяви й листи фігурантів із проханням виселити їх до Палестини</p>
29	30.12.1924	7839-п. 1924	Следственное дело по обвинению Червинского Н.Е.	<p>Червінського Миколу Євгеновича, жителя м. Пірятин Прилуцької округи (райцентр, нині Полтавської області), заарештовано 23 вересня 1924 р. як колишнього гетьманського пособника.</p> <p>Слідством установлено, що за Гетьманату обвинувачуваний обіймав за місцем проживання посаду народного судді та перебував у місцевому осередку Союзу хліборобів-власників.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>19 листопада 1924 р. Прилуцький окрвдділ ДПУ УСРР постановив, а 30 грудня окружний прокурор ухвалив провадження слідчої справи припинити й Червінського М.Є. з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів скоєння ним «контрреволюційних» злочинів.</p> <p>До справи долучено особисте листування фігуранта</p>
30	07.03.1925	8265-п. 1925	Следственное дело по обвинению Шапки Е.Г. (Шостака Н.П.) и др.	<p>За справою проходять троє жителів Полтави. Шапку Юхима Гавриловича заарештовано за обвинуваченням у прихованій попередній службі у ворожих арміях та іншій «контрреволюційній» і злочинній діяльності, а його дружину Шостака Варвару Гаврилівну й товариша Шинкаренка Федора Захаровича — за недонесення на достеменно відомого їм злочинця.</p> <p>За вироком НС Полтавського губсуду Шапку Ю.Г. засуджено до 5 років позбавлення волі з конфіскацією всього особистого майна. Решту фігурантів справи з-під варті звільнено за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами демобілізований підпоручик імператорської армії Ю. Шапка в роки громадянської війни був членом прогетьманського Союзу хліборобів-власників, певний час служив у Війську Української Держави, Армії УНР і ЗСПР. У березні 1920 р. він нелегально повернувся з-за кордону додому; з метою легалізації вбив співробітника Кременчуцької ГНК Шостака Миколу Петровича, нелегально придбав документи на його ім'я і влаштувався на службу до органів ДПУ УСРР.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				У справі немає відомостей про її перегляд компетентними органами на предмет реабілітації репресованого
31	26.06.1925	2764-п. 1925	Следственное дело по обвинению Якубовского Э.М. и др.	<p>За справою проходять жителі Кременчука Каневський Самуїл Меєр-Гершович, Кругляков Ізраїль Маркович, П'ятигорська Тема Меєрівна, Татієвська Геня-Роза Лейбівна, Тверська Міла Ісерівна, Якубовський Еля Меєрович і Ярошевський Хайма Шамович. ОН при колегії ОДПУ постановила їх покарати за-сланням до Казахстану на 3 роки. Усіх обвинувачено як членів міських нелегальних антирадянських сіоністських молодіжних організацій «Гехолуц» і «ЦСЮФ».</p> <p>16 січня 1926 р. ОН при колегії ОДПУ ухвалила Якубовському Е.М., а 26 березня того ж року — Круглякову І.М. замінити заслання до Казахстану виселенням до Палестини на такий же термін. Наступними постановами від 20 січня, 18 травня й 8 червня 1928 р. той самий позасудовий каральний орган позбавив обох, а також П'ятигорську Т.М., Татієвську Г.Л. і Тверську М.І. подальшого права проживати в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, відповідних округах та в Україні із закріпленням до визначеного місця проживання терміном на 3 роки.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 22 серпня 1994 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фотографії, заяви й листи фігурантів із проханням виселити їх до Палестини, а також рукописні резолюції 1-ї районної конференції «ЦС Югенд-Фербанд» (Сіоністської соціалістичної спілки молоді) від 24 лютого 1925 р. і тези «Сущность Гехолуц и его задачи»</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
32	01.07.1925	19197-п. 1925	Следственное дело по обвинению Ландмана Е.Г.	<p>Ландмана Єхіля (Міхеля) Гершовича, жителя Кременчука, заарештовано 27 квітня 1925 р. Його обвинувачено як члена міського осередку підпільної Сіоністської соціалістичної партії.</p> <p>ОН при колегії ДПУ УСРР ухвалила клопотання Полтавського губвідділу ДПУ УСРР про адміністративне виселення Ландмана Є.Г. відхилити у зв'язку з недостатністю зібраних доказів його провини.</p> <p>За постановою прокуратури Полтавської області від 3 грудня 1996 р. провадження кримінальної справи стосовно Ландмана Є.Г. припинено за відсутністю складу злочину.</p> <p>До справи долучено фотографію фігуранта й медичні довідки про його захворювання туберкульозом</p>
33	13.11.1925	5058-п. 1925	Следственное дело по обвинению Березовского Д.Е.	<p>Березовського Дмитра Юхимовича, жителя с. Лютецька Гадяцького району Роменської округи, ОН при колегії ОДПУ постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено як «активного анархіста».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний був членом підпільного анархістського угруповання, що діяло в с. Монастирські Будища (нині с. Малі Будища) Гадяцького району; під псевдонімом «Чорна Хмара» писав статті для підпільного місцевого друкованого журналу «Вільна думка» з метою «пропагування ідей анархізму».</p> <p>13 січня 1928 р. той самий позасудовий орган ухвалив після відбуття покарання заслати фігуранта справи до Сибіру на 3 роки, а 18 вересня 1930 р. — додатково позбавив його на такий же термін подальшого права проживати в Московській і Ленінградській областях, на Північному Кавказі, у Дагестані й Україні</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>із закріпленням до визначеного місця проживання.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 4 квітня 1995 р. Березовського Д.Ю. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта, його особисті документи радянського зразка, а також власноручні рукописні нотатки з викладенням ідей анархізму</p>
34	16.04.1926	2767-п. 1926	Следственное дело по обвинению Горелика П.А.	<p>Гореліка Пінхоса Авраамовича, жителя Полтави, ОН при колегії ОДПУ постановила заслати до Казахстану на 3 роки. Його обвинувачено як активного члена Полтавського осередку нелегальної організації сіоністської молоді «ЄВОСМ».</p> <p>Той самий позасудовий орган 13 липня 1928 р. заборонив Гореліку П.А. подальше проживання в Москві, Ленінграді й відповідних губерніях, а також в Україні, Білорусії та на Північному Кавказі з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки; однак, 24 травня 1929 р. дозволив йому виїхати до Палестини з одного з південних портів СРСР за умови одержання закордонного паспорта.</p> <p>Згідно з довідкою Петропавлівського окрввідділу ДПУ (м. Петропавлівськ, Казахська СРР) від 31 січня 1929 р. фігурант справи одержав дозвіл на подальше проживання в м. Саратов (Росія), де й оселився після відбуття покарання. Відомостей про подальшу долю репресованого у справі немає.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 березня 1994 р. Гореліка П.А. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті нотатки фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
35	16.04.1926	2769-п. 1926	Следственное дело по обвинению Шептовицкого З.М.	<p>Шептовицького Зіновія Мендельовича, жителя Полтави, ОН при колегії ОДПУ постановила заслати на Урал на 3 роки. Його обвинувачено як активного члена підпільної антирадянської організації сіоністської молоді «ЄВОСМ» та керівника легіону сіоністської скаутської організації «Хашомер-Хацаїр» (правий), що діяли впродовж 1925–1926 рр. у Полтаві, а також інших окружних центрах: Проскурові й Могилеві-Подільському.</p> <p>29 березня 1929 р. той самий позасудовий орган додатково постановив ще на 3 роки заслати репресованого до Казахстану після відбуття ним попереднього покарання.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 19 березня 1994 р. Шептовицького З.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисте листування й фотографію фігуранта</p>
36	16.04.1926	2772-п. 1926	Следственное дело по обвинению Лойберга А.И.	<p>Лойберга Авраама Ісааковича, жителя Кременчука, ОН при колегії ОДПУ постановила заслати до Сибіру на 3 роки. Його обвинувачено як члена підпільної антирадянської організації «Єдина всеросійська організація сіоністської молоді» («ЄВОСМ»).</p> <p>9 березня 1928 р. ОН при колегії ОДПУ ухвалила замінити репресованому засланню до Сибіру виселенням до Палестини, куди він і вирушив з Одеського порту 28 березня того ж року.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 березня 1994 р. Лойберга А.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено членську картку профспілки медичних санаторних працівників та особисті нотатки фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
37	28.05.1926	2768-п. 1926	Следственное дело по обвинению Белого Х.И. и Тартаковско-го Л.В.	<p>Белого Хаїма Ізраїльовича, жителя Кременчука, і Тартаковського Лева Вульфовича, жителя Зінов'ївська, ОН при колегії ОДПУ постановила заслати на Урал на 3 роки. Обоє обвинувачено як активних членів антирадянської сіоністської організації «Маккабі».</p> <p>Після завершення терміну заслання Белого Х.І. той самий позасудовий орган постановою від 15 лютого 1929 р. позбавив його права проживати в Москві, Ленінграді, на Північному Кавказі, у Білорусії, Україні та Криму із закріпленням до визначеного місця проживання ще на 3 роки; а постановою від 29 березня того ж року заслав Тартаковського Л.В. на додаткові 3 роки до Сибіру.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 лютого 1994 р. Белого Х.І. й Тартаковського Л.В. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються особисті документи, фотографії й листування фігурантів, а також долучені як речові докази «контрреволюційної діяльності» брошури зазначеної сіоністської організації</p>
38	04.06.1926	2771-п. 1926	Следственное дело по обвинению Волохвянского Е.С.	<p>Волохв'янського Єлизара Симховича, жителя Кременчука, ОН при колегії ОДПУ постановила заслати до Казахстану на 3 роки. Його обвинувачено як інструктора антирадянської сіоністської скаутської організації «Хашомер-Хацаїр».</p> <p>Той самий позасудовий орган постановою від 17 травня 1929 р. позбавив Волохв'янського Є.С. права подальшого проживання в Україні, а також у Москві, Ленінграді, відповідних областях, Білорусії, на Північному Кавказі та в Криму з прикріпленням до визначеного місця проживання терміном на 3 роки.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Полтавської області від 24 лютого 1994 р. Волохв'янського Є.С. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються фотографії, заяви й листи фігуранта, а також його особисті документи</p>
39	04.06.1926	2773-п. 1926	Следственное дело по обвинению Белого Л.С.	<p>Белого Лева Срульовича, жителя Кременчука, ОН при колегії ОДПУ постановила заслати до Казахстану на 3 роки. Його обвинувачено як активного члена Кременчуцького осередку нелегальної антирадянської сіоністської молодіжної організації «Правий Гехолуц».</p> <p>3 грудня 1926 р. той самий позасудовий орган ухвалив звільнити репресованого із заслання й дозволити йому вільне проживання на всій території СРСР.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 14 березня 1994 р. Белого Л.С. реабілітовано.</p> <p>До справи особисту фотографію фігуранта</p>
40	25.06.1926	2770-п. 1926	Следственное дело по обвинению Налюбицкого Х.А.	<p>Налюбицького Хаїма Абрамовича, жителя м. Хорол Лубенської округи, ОН при колегії ОДПУ постановила заслати до Казахстану на 3 роки. Його обвинувачено як активного члена кременчуцького осередку нелегальної антирадянської сіоністської молодіжної організації «Правий Гехолуц».</p> <p>Надалі той самий позасудовий орган ухвалював такі почергові рішення стосовно репресованого: 26 листопада 1926 р. постановив замінити визначене покарання виселенням до Палестини з одного з південних портів СРСР (рішення не</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>реалізовано); 17 травня 1929 р. позбавив подальшого права проживання в Москві, Ленінграді й відповідних губерніях, а також в Україні, на Північному Кавказі, у Білорусії та Криму з прикріпленням до обраного місця проживання (м. Свердловськ; нині Єкатеринбург, Росія) терміном на 3 роки; 23 травня 1932 р. дозволив вільне проживання на всій території СРСР після закінчення дії терміну останнього покарання.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 24 лютого 1994 р. Налюбицького Х.А. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фотографію та допризовну особисту карточку фігуранта</p>
41	26.08.1926	11431-п. 1926	Следственное дело по обвинению Каплинского И.М. и др.	<p>За справою проходять жителі м. Миргород Лубенської округи Каплинський Ізраїль Мендельович, Каплинський Ілля Ізраїльович і Туханович Ліна Самуїлівна. Їх заарештовано за обвинуваченням у членстві з 1925 р. в міському осередку підпільної «контрреволюційної» організації сіоністської молоді «ЄВОСМ».</p> <p>За постановою Лубенського окрв'їдділу ДПУ УСРР слідчу справу передано окрпрокурору для припинення, обрану для обвинувачених міру запобіжного заходу (підписка про невиїзд) анульовано.</p> <p>До справи долучено заяви фігурантів із проханням про звільнення з-під варті, їхнє приватне листування та примірники газет, віддрукованих єврейською мовою «ідиш»</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
42	13.09.1926	5061-п. 1926	Следственное дело по обвинению Кондратенко С.М. и Костенко Т.А.	<p>Кондратенка Сергія Михайловича й Костенко Тетяну Андріївну, подружжя вчителів із с. Великі Сорочинці Лубенської округи, заарештовано за обвинуваченням у приналежності до нелегального анархічного угруповання, що діяло при Сорочинських педагогічних курсах із грудня 1923 по червень 1925 рр., і зберіганні анархічної літератури.</p> <p>11 травня 1926 р. слідчий відділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи стосовно Костенко Т.А. припинити, звільнивши її з-під варти за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>13 вересня 1926 р. колегія ОДПУ постановила Кондратенка С.М. ув'язнити в концтаборі на 3 роки, а 10 лютого 1928 р. вона ж позбавила його подальшого права проживання в Москві, Ленінграді, Харкові, Києві, Одесі, Ростові-на-Дону, а також відповідних губерніях та округах і прикордонних районах на наступні 3 роки.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 травня 1995 р. Кондратенка С.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи, фотографії і листування фігурантів</p>
43	05.11.1926	11432-п. 1926	Следственное дело по обвинению Свердлова Б.Е. и др.	<p>За справою проходять житель м. Прилуки (на той час окружний центр, а з 1932 р. райцентр Чернігівської області) Свердлов Борис Єхільович і жителі Пирятина Фалькович Маня Елівна, Левін Рувим Зельманович, Коварський Самуїл Гершович, Іофа Файвель Гершович і Селецький Фроїм Давидович.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Усіх заарештовано 31 липня 1926 р. за обвинуваченням у приналежності від початку 1925 р. до Пирятинського осередку «контрреволюційної сіоністської організації «Цейрей-Ціон».</p> <p>5 листопада 1926 р. Прилуцький окрпрокурор постановив провадження кримінальної справи припинити й усіх її фігурантів з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів їхньої провини.</p> <p>До справи долучено приватне листування фігурантів, а також копії текстів віршів, пісень і програмних документів Цейрей-Ціон</p>
44	28.01.1927	14542-п. 1926–1927	Следственное дело по обвинению Левина С.М.	<p>Левіна Соломона Марковича, жителя Кременчука, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати на Урал на 3 роки. Його обвинувачено у приналежності до міського осередку Сіоністської соціалістичної партії, що діяла нелегально з початку 1920-х років.</p> <p>1 жовтня 1929 р. той самий позасудовий орган на додаткові 3 роки позбавив репресованого права проживати в Москві, Ленінграді, на Північному Кавказі, у Білорусії, Україні та Криму із закріпленням до визначеного місця проживання.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 28 серпня 1989 р. Левіна С.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію й особисті записи фігуранта, а також копії його листування з однопартійцями, яке під час обшуку він намагався знищити</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
45	04.02.1927	3170-п. 1926–1927	Следственное дело по обвинению Островского М.З.	<p>Островського Мордуха Зельмановича, жителя Кременчука, ОН при колегії ОДПУ постановила заслати до Казахстану на 3 роки. Його обвинувачено як активного члена міського осередку нелегальної «контрреволюційної» організації «ЄВОСМ».</p> <p>Невдовзі, 25 лютого 1927 р., той самий позасудовий орган ухвалив звільнити Островського М.З. від подальшого відбуття покарання й дозволити йому вільне проживання на території СРСР на підставі того, що він «ідейно порвав з ЄВОСМ».</p> <p>До справи долучено приватне й партійне листування фігуранта</p>
46	11.03.1927	10296-п. 1925–1927	Следственное дело по обвинению Швидкого П.Д.	<p>Швидкого Павла Денисовича, жителя Полтави, заарештовано 22 червня 1925 р. за обвинуваченням у приналежності до міської підпільної антирадянської анархістської групи.</p> <p>11 березня 1927 р. прокуратура Народного комісаріату юстиції УСРР постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта: членський квиток клубу Полтавського губвідділу спілки «Медсанпраця» та посвідчення про проходження курсу навчання в Полтавській радянській акушерсько-фельдшерській школі</p>
47	17.06.1927	14245-п. 1927	Следственное дело по обвинению Гурвича Б.Л.	<p>Гурвича Бориса Львовича, жителя Кременчука, засуджено за постановою ОН при колегії ДПУ УСРР до 3 років заслання до Казахстану. Його заарештовано за обвинуваченням у членстві з початку 1925 р. в антирадянських єврейських організаціях «ЄВОСМ» та «Гехолуц»,</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>зберіганні й переховуванні сіоністської літератури.</p> <p>9 березня 1929 р той самий позасудовий орган постановив замінити Гурвичу Б.Л. заслання до Казахстану на виїзд до Палестини через один з південних портів СРСР, у разі отримання ним закордонного паспорта.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 9 серпня 1989 р. Гурвича Б.Л. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фотографії фігуранта, а також його клопотання до слідчих органів із запевненнями в лояльності до влади і проханнями про звільнення з-під варти</p>
48	02.12.1927	2750-п. 1927	Следственное дело по обвинению Оноприенко (Скрипка) П.П.	<p>Уродженець Лубен Скрипка Петро Петрович на час арешту проживав у Ростові-на-Дону. Його заарештовано за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1918 — на початку 1919 рр. обвинувачуваний служив у новоформованій Володимир-Волинській стрілецькій дивізії Армії УНР «на посаді батальйонного значкового», а з вересня по грудень 1919 р. — спочатку в Чорноморському полку Добровольчої армії, а потім офіцером для особливих доручень у каральному загоні, організованому при денікінській контррозвідці в Лубнах. Разом із денікінцями обвинувачуваний відступив до м. Астрахань (Росія) й надалі залишився там проживати за підробними документами як Онопрієнко Петро Петрович.</p> <p>2 грудня 1927 р. Лубенський окрсуд ухвалив Онопрієнка-Скрипку П.П. з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
49	02.12.1927	11472-п. 1926–1927	Следственное дело по обвинению Юркевича Н. и др.	<p>За справою проходять Юркевич Микола Давидович та інші жителі с. Лукім'я Оржицького району Лубенської округи (загалом 24 особи). Усіх заарештовано за обвинуваченням в участі в роки громадянської війни в антибільшовицькому повстанському русі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані впродовж 1920 р. перебували в повстанських загонах уенерівських отаманів П. Келеберди і Ф. Іщенка або брали участь в антибільшовицькому повстанні, що відбулося в їхньому селі у травні 1920 р.</p> <p>Відповідно до постанови прокурора Лубенської округи слідчу справу припинено, а її фігурантів з-під варти звільнено на підставі амністії з нагоди 10-ї річниці «жовтневої революції».</p> <p>За постановою прокуратури Полтавської області від 14 серпня 1989 р. усіх фігурантів справи реабілітовано</p>
50	22.03.1928	7568-п. 1926	Следственное дело по обвинению Лебеда П.И. и Лебеда Я.П.	<p>Лебеда Павла Івановича і його сина Якова, жителів с. Олександрівка Друга Бригадирівського району Кременчуцької округи (нині Козельщинського району Полтавської області), заарештовано 22 липня 1926 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності в роки громадянської війни.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Лебедь П.І. за Гетьманату перебував у місцевому осередку Союзу хліборобів-власників, а під час денікінської окупації викривав односельчан, які «співчували радянській владі». Водночас Лебедь Я.П. із серпня по листопад 1919 р. обіймав посаду начальника Бригадирівської волосної</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>державної варти і брав безпосередню участь у переслідуванні денікінською владою «революційно настроєних» селян.</p> <p>30 жовтня 1926 р. Кременчуцька окружна прокуратура постановила Лебеда П.І. з-під варти звільнити і провадження кримінальної справи стосовно нього припинити за відсутністю складу злочину.</p> <p>22 березня 1928 р. Центральна розпорядча нарада у справах надзвичайних сесій ухвалила припинити провадження кримінальної справи й стосовно Лебеда Я.П. Його звільнено з-під варти на підставі постанови президії ЦВК СРСР від 2 листопада 1927 р. про амністію.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою звільнення останнього фігуранта справи</p>
51	09.05.1928	8033-п. 1928	Следственное дело по обвинению Кулика А.С.	<p>Кулика Олексія Семеновича, жителя Полтави, заарештовано 6 березня 1928 р. як давнього «петлюрівця», викритого в подальшому ворожому ставленні до радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за гетьманської й уенерівської влади обвинувачуваний обіймав посаду комісара зв'язку Полтавської губернії, а впродовж 1922–1925 рр. був членом «Данилівського петлюрівського контрреволюційного угруповання» в Лубенській пошто-телеграфній конторі.</p> <p>ОН при колегії ДПУ УСРР постановила клопотання Лубенського окрвідділу ДПУ про адміністративне виселення Кулика О.С. як «контрреволюційного елемента» відхилити, провадження кримінальної справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта
52	13.07.1928	14243-п. 1928	Следственное дело по обвинению Сюсюкала К.К.	<p>Сюсюкала Костянтина Костянтиновича, жителя с. Сенча Лубенської округи (до 1963 р. райцентр, нині у складі Лохвицького району Полтавської області), ОН при колегії ОДПУ постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено як такого, що з 1905 по 1916 рр. був секретним співробітником Лохвицького повітового поліцейського управління», а в 1918–1919 рр. співпрацював з гетьманською та денікінською владними адміністраціями у викритті комуністів та інших односельчан, які співчували радянській владі.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 3 серпня 1989 р. Сюсюкала К.К. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено копії «Відомостей про наявну агентуру й інформаторів Лохвицького повітового управника станом на 10 листопада 1916 р.», а також процесуальні фотографії фігуранта</p>
53	18.05.1928	14626-п. 1928	Следственное дело по обвинению Колесника Н.Я.	<p>Колесника Миколу Яковича, жителя Миргорода, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Казахстану на 3 роки. Його обвинувачено як «колишнього петлюрівця, який надалі підтримував стосунки з контрреволюційними елементами».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1917 р. обвинувачуваний разом із братом Петром («членом УЦР») викрив козакам 1-го Українського полку імені Богдана Хмельницького більшовицького підпільника на Миргородщині; в листопаді 1918 р. як «член</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Миргородського повстанкому й сотник повстанських військ» приєднався до Армії УНР під час антигетьманського повстання, мав військоове звання «вахмістр» і брав участь у боях проти частин Червоної армії, але невдовзі вступив до її лав.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 29 серпня 1989 р. Колесника М. Я. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта і його посвідчення як «завгоспа 5-го кавалерійського совітського полку» від 20 квітня 1919 р.</p>
54	15.04.1929	15141-п. 1929	Следственное дело по обвинению Гресь В.В.	<p>Гресь Володимира Васильовича, жителя с. Радивонівка Великобагачанського району Лубенської округи, судова колегія ОДПУ постановила ув'язнити в концтаборі на 10 років. Його обвинувачено як щойно викритого колишнього старшину Армії УНР і повстанського отамана.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний із серпня 1918 р. по грудень 1919 р. служив у 32-му піхотному Сумському полку 11-ї піхотної дивізії Війська Української Держави — Армії УНР, а впродовж червня — грудня 1920 р. як отаман Гонга очолював ним же організований збройний загін чисельністю до 200 повстанців — переважно із селян Чорнухинської волості Лохвицького повіту. Загін тероризував державний і партійний апарат повітових сіл і містечок, заважав проведенню в них економічних і політичних перетворень, підтримував стосунки з уенерівськими центрами за кордоном, а також із повстанцями отаманів Марусі, Галайди й іншими «петлюрівськими повстанськими бандами», що діяли в суміжних повітах.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Полтавської області від 25 серпня 1989 р. Греся В.В. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>
55	17.04.1929	12285-п. 1929	Следственное дело по обвинению Василенко И.С.	<p>Василенка Івана Семеновича, жителя с. Великі Будища Веприцького району Роменської округи (нині Гадяцького району Полтавської області), заарештовано 19 лютого 1929 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній» націоналістичній діяльності під час громадянської війни й подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством встановлено, що навесні — влітку 1920 р. обвинувачуваний був членом місцевої петлюрівської повстанської організації та обіймав посаду «секретаря штабу банди О. Коваля».</p> <p>22 березня 1929 р. Роменська окрпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити за недостатністю зібраних доказів провини. 17 квітня того ж року ОН при колегії ДПУ УСРР ухвалила клопотання Роменського окрвідділу ДПУ УСРР про адміністративне заслання Василенка І.С. відхилити й натомість звільнити його з-під варти</p>
56	15.06.1929	10701-п. 1929	Следственное дело по обвинению Ливингстона Г.И.	<p>Уродженець Курської губернії (Росія) Лівінгстон Григорій Іванович на час арешту проживав у с. Козельщина Бригадирівського району Кременчуцької округи (нині смт, райцентр Полтавської області). Його заарештовано 16 березня 1929 р. як імовірного колишнього слідчого денікінської контррозвідки.</p> <p>15 червня 1929 р. окрпрокурор постановив провадження слідчої</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				справи припинити, а Лівінгстона Г.І. з-під варті звільнити, оскільки попереднім слідством не було зібрано достатніх доказів для підтвердження висунутого йому обвинувачення. До справи долучено процесуальну фотографію та приватне листування фігуранта
57	25.07.1929	8328-п. 1929	Следственное дело по обвинению Щербака Н.Д.	Щербака Миколу Дмитровича, жителя Пирятина, ОН при колегії ОДПУ постановила ув'язнити у ВТТ віддаленої місцевості на 3 роки. Його обвинувачено в тому, що за часів «гетьманщини, петлюрівщини й денікінщини», тобто з березня 1918 по листопад 1919 рр., обіймав посаду голови Пирятинської повітової земської управи, а надалі проводив антирадянську агітацію. За висновком прокуратури Полтавської області від 26 квітня 1995 р. Щербака М.Д. реабілітовано. До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта
58	26.07.1929	8329-п. 1929	Следственное дело по обвинению Деркача М.И.	Деркача Максима Івановича, жителя с. Мала Перещепина Полтавської округи (на той час райцентр, нині у складі Новосанжарського району Полтавської області), ОН при колегії ОДПУ постановила ув'язнити на 3 роки у ВТТ віддаленої місцевості СРСР. Його обвинувачено у давніх тісних стосунках з колишнім уенерівським отаманом І. Біленьким та проведенні «контрреволюційної» агітації серед селян, спрямованої на підготовку антирадянського повстання. За висновком прокуратури Полтавської області від 26 квітня 1995 р. Деркача М.І. реабілітовано

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
59	16.10.1929	12284-п. 1929	Следственное дело по обвинению Билька С.П.	<p>Білика Степана Прокоповича, жителя с. Лютецька Гадяцького району, заарештовано 17 березня 1929 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з липня по жовтень 1920 р. обвинувачуваний перебував у повстанському загоні уенерівського отамана Л. Христового й навіть був заступником отамана.</p> <p>16 жовтня 1929 р. Роменська окрпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити й Білика С.П. з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності</p>
60	26.01.1930	3354-п. 1929–1930	Следственное дело по обвинению Гороховатского Б.Ф. и Кремьянской Е.С.	<p>За справою проходять жителі Кременчука Гороховатський Борис Федорович та Крем'янська Євгенія Стефанівна — викладачі міського педагогічного технікуму. ОН при колегії ОДПУ постановила їх ув'язнити в концтаборі на 3 роки за обвинуваченням у проведенні агітації серед студентів «в національно-шовіністичному дусі». Водночас Гороховатському Б.Ф. пригадано також «контрреволюційну діяльність» у Міністерстві праці уряду УНР у січні — березні 1919 р.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 24 липня 1995 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
61	30.01.1930	10702-п. 1930	Следственное дело по обвинению Хандиборенко А.М. и Голобородько А.П.	<p>Хандиборенка Андрія Михайловича й Голобородька Андрія Петровича, жителів містечка Градизьк (райцентр) Кременчуцької округи, заарештовано 15 листопада і 4 грудня 1929 р. відповідно за обвинуваченням у приналежності до підпільного антирадянського гуртка «Виховання нації», що діяв у Градизьку протягом 1924–1925 рр.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				30 січня 1930 р. Кременчуцька окрпрокуратура постановила провадження кримінальної справи стосовно Хандиборенка А.М. і Голобородька А.П. припинити, оскільки попереднім слідством не було зібрано достатніх доказів для підтвердження висунутого їм обвинувачення
62	06.03.1930	8276-п. 1929–1930	Следственное дело по обвинению Гука Ф.Д.	<p>Гука Пилипа Даниловича, жителя Кременчука, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Казахстану на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього уенерівського службовця й учасника повстанського руху.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний за влади Директорії УНР служив агітатором при інформаційному відділі Кременчуцької міської комендатури, а восени 1919 р. приєднався до повстанського загону уенерівського отамана Скирди й рейдував із повстанцями територією Кобеляцького й Кременчуцького повітів до ліквідації загону в серпні 1920 р. За висновком прокуратури Полтавської області від 23 березня 1990 р. Гука П.Д. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігається власноручна автобіографія фігуранта</p>
63	20.03.1930	15866-п. 1929–1930	Следственное дело по обвинению Савченко М.П., Заславца Г.Л., Литвиненко В.Т., Зуба Д.А.	<p>За справою проходять жителі містечка Лохвиця Роменської округи Савченко Михайло Павлович, Заславець Григорій Лукич, Литвиненко Віктор Тимофійович і Зуб Дмитро Олексійович. Усіх заарештовано за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної діяльності та антирадянської агітації».</p> <p>Судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила Савченка М.П.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>ув'язнити у ВТТ віддаленої місцевості СРСР на 4 роки. Згідно зі слідчими матеріалами 1917 р. «білопетлюрівський юнкер» М. Савченко був агітатором від УЦР та організував збройні загони, що стали на її захист і брали участь у боях з частинами Червоної армії.</p> <p>Основною провиною інших фігурантів справи (учнів Лохвицької 1-ї трудової школи) визначено їхнє недавнє членство у місцевому нелегальному гуртку «Молоде братство України». Тією ж постановою трійки їх звільнено з-під варти за відсутністю складу злочину, провадження слідчої справи стосовно них припинено.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 25 жовтня 1989 р. Савченка М.П. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються процесуальні фотографії та особисте листування фігурантів</p>
64	05.05.1930	10215-п. 1930	Следственное дело по обвинению Назаренко И.С.	<p>Назаренка Івана Савовича, жителя с. Деївка Онуфріївського району Кременчуцької округи (нині у складі с. Ставки Кременчуцького району Полтавської області), судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його заарештовано за обвинуваченням у приналежності до петлюрівської організації «Братство молоді імені Архипа Тесленка», що діяла із грудня 1918 р. по серпень 1919 р. в містечку Крюків Кременчуцького повіту (нині частина Кременчука), одночасному членстві в Деївській організації «Братство молоді імені Грінченка», а також у подальшому проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				15 червня 1963 р. президія Полтавського облсуду постановила вирок судової трійки при колегії ДПУ УСРР стосовно Назаренка І.С. скасувати, а відповідну слідчу справу припинити у зв'язку з недостатністю підстав для притягнення фігуранта до кримінальної відповідальності
65	07.06.1930	4504-п. 1930	Следственное дело по обвинению Панченко Е.А.	<p>Панченка Юхима Андрійовича, жителя м. Кобеляки Полтавської округи, заарештовано за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни й подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством установлено, що 1919 р. обвинувачуваний служив у денікінській армії, а 1921 р. підтримував повстанців отамана А. Левченка.</p> <p>7 червня 1930 р. окрпрокурора постановила провадження слідчої справи стосовно Панченка Ю.А. припинити у зв'язку із його тяжким психічним захворюванням і давністю скоєння злочину.</p> <p>До справи долучено особову книжку резервіста РСЧА та приватне листування фігуранта</p>
66	12.08.1930	10703-п. 1930	Следственное дело по обвинению Козленко М.И.	<p>Козленко Марію Іванівну, жительку с. Озера Кишеньківського району Кременчуцької округи (нині Кобеляцького району Полтавської області), заарештовано 21 лютого 1929 р. за обвинуваченням у причетності впродовж 1925–1926 рр. до діяльності «української контрреволюційної організації».</p> <p>12 серпня 1930 р. Київська окрпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити і Козленко М.І. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
67	15.12.1930	16883-п. 1930	Следственное дело по обвинению Косенко И.А.	<p>Косенка Ларіона Олексійовича, жителя м. Гадяч (райцентр, нині Полтавської області), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено в попередній службі у старій російській і денікінській арміях, дезертирстві з лав Червоної армії; подальших стосунках з колишніми денікінськими офіцерами й емігрантами, проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами штабскапітан 399-го піхотного Нікопольського полку старої російської армії Л. Косенко в жовтні 1917 р. був звільнений у запас за станом здоров'я. Однак у лютому 1919 р. він потрапив під більшовицьку мобілізацію й по липень служив помічником для доручень Гадяцького повітового військового комісара. В серпні обвинувачуваний перейшов на бік денікінців і до листопада обіймав посаду молодшого офіцера 9-ї піхотної дивізії 1-го армійського корпусу ЗСПР.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 17 серпня 1990 р. Косенка Л.О. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фотографії та автобіографію фігуранта</p>
68	07.12.1930	4078-п. 1930	Следственное дело по обвинению Шулики П.А.	<p>Шуліку Петра Якимовича, жителя Полтави, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено як такого, що за часів Гетьманату у червні — листопаді 1918 р. обіймав посаду політичного комісара залізничної дільниці Харків — Куп'янськ; надалі проводив антирадянську агітацію й пропагував самостійність України.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Полтавської області від 12 лютого 1990 р. Шуліку П.Я. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фотографії фігуранта</p>
69	25.12.1930	14249-п. 1930	Следственное дело по обвинению Солохи Г.Д.	<p>Солоху Георгія Дмитровича, жителя Кременчука, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено в «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни й подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством, зокрема, встановлено факти дезертирства обвинувачуваного з лав РСЧА й добровільної служби в денікінській армії у військовому званні штабскапітана.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 2 серпня 1989 р. Солоху Г.Д. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта, а також його заяви до Кременчуцької міськради з проханням про повернення виборчих прав</p>
70	25.12.1930	14851-п. 1930	Следственное дело по обвинению Козенко П.К.	<p>Козенка Петра Кириловича, жителя с. Городище Пирятинського району (1935 р. село увійшло до складу новоствореного Гребінківського району, а 1958 р. в межі райцентру м. Гребінка), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено в «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни й подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством установлено провину обвинувачуваного як «прибічника петлюрівщини» й активного учасника антибільшовицької змови, викритої в липні 1921 р. на залізничній станції Гребінка Пирятинського району.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Полтавської області від 7 вересня 1989 р. Козенка П.К. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>
71	29.12.1930	3997-п. 1930	Следственное дело по обвинению Гавриша И.З.	<p>Гавриша Івана Захаровича, жителя х. Солонці Кустолівської сільради Новосанжарського району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити у ВТТ віддаленої місцевості СРСР на 5 років. Його обвинувачено як колишнього денікінського пособника і політбандита, який надалі проводив тривалу антирадянську агітацію серед односельчан.</p> <p>Слідством установлено факти викриття Гавришем І.З. 1919 р. більшовицьких підпільників і червоних партизанів керівнику денікінського карального загону Олександрю Гавришу (родичеві обвинувачуваного) та перебування фігуранта справи 1920 р. в повстанському загоні отамана І. Біленького, що діяв на території Кобеляцького й Костянтиноградського повітів Полтавської губернії.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 січня 1990 р. Гавриша І.З. реабілітовано</p>
72	29.12.1930	10338-п. 1930	Следственное дело по обвинению Безотосного Н.И.	<p>Безотосного Миколу Івановича, жителя с. Флорівка Чутівського району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 5 років. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної діяльності», спрямованої на зрив упроваджуваних владою сільськогосподарських кампаній.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. за Гетьманату фігурант справи очолював Флорівський осередок Союзу хліборобів-власників</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				і залучав до його лав інших місцевих «куркулів», а наступного року закликав односельчан вступати до лав Добровольчої армії і йти на боротьбу з більшовиками. За висновком прокуратури Полтавської області від 19 квітня 1990 р. Безотосного М.І. реабілітовано
73	29.12.1930	14770-п. 1930	Следственное дело по обвинению Соловей А.Ф.	Соловея Андрія Федоровича, жителя с. Піски Бригадирівського (нині Козельщинського) району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації. Слідством встановлено службу обвинувачуваного в «петлюрівському каральному загоні під командуванням Соколовського» наприкінці 1918 р., а також підтримку повстанців отамана А. Левченка 1921 р. За висновком прокуратури Полтавської області від 11 вересня 1989 р. Соловея А.Ф. реабілітовано. До справи долучено фотографію фігуранта
74	01.01.1931	10707-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Матвийца П.Д.	Матвійця Петра Денисовича, жителя Полтави заарештовано 16 жовтня 1930 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. Обвинувачуваному також інкриміновано попередню підтримку «петлюрівщини»: наприкінці 1918 р. брав участь в антигетьманському повстанні, після захоплення повстанцями Києва обіймав посаду комісара ст. Дарниця; на початку лютого 1919 р. внаслідок більшовицького наступу евакуювався з міста й надалі разом із Директорією УНР відступав аж до Польщі, звідки у грудні того ж року повернувся на Батьківщину.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				1 січня 1931 р. Полтавська міжрай-прокуратура постановила провадження слідчої справи припинити й Матвійця П.Д. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності
75	06.01.1931	4035-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Жмиренко В.Н.	<p>Жмиренко Віктора Миколайовича, жителя Кременчука, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити у ВТТ віддаленої місцевості СРСР на 3 роки. Його обвинувачено як «активного борця проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами прапорщик В. Жмиренко із серпня 1919 р. по березень 1920 р. служив у денікінській Добровольчій армії на бронепотязі «Витязь», а з квітня по листопад 1920 р. — у лавах врангелівської Російської армії.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 січня 1990 р. Жмиренко В.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фотографії фігуранта</p>
76	09.01.1931	4073-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Коня С.Е.	<p>Коня Сергія Євгеновича, жителя Полтави, заарештовано 16 жовтня 1930 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>У матеріалах слідства фігурант справи проходить як колишній «петлюрівський пособник»: член президії Полтавської повітової управи, викритий, зокрема, в організації роззброєння загону червоноармійців та передачі зброї козакам Армії УНР.</p> <p>9 січня 1931 р. ОН при колегії ДПУ УСРР постановила звільнити його з-під варті за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності, але як</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>небезпечного «контрреволюційного елемента» на 3 роки позбавити права проживання в Україні, а також Москві та Ленінграді, відповідних областях, на Північному Кавказі та у прикордонних районах держави.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 січня 1990 р. Коня С.Є. реабілітовано</p>
77	09.01.1931	4539-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Кривопляса С.Х.	<p>Кривопляса Сергія Харитоновича, жителя Кременчука, ОН при колегії ДПУ УСРР покарала заборонаю проживання в Москві, Ленінграді й відповідних областях, Україні й на Північному Кавказі, а також у прикордонних округах на 3 роки. Його обвинувачено в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху під час громадянської війни».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з грудня 1918 по лютий 1919 рр. обвинувачуваний служив у дислокованому в Кременчуці інтендантському загоні Армії УНР, задіяному в «пограбуваннях» селян Кременчуцького повіту, а також брав участь у каральних експедиціях проти місцевих червоних партизанів.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 2 лютого 1990 р. Кривопляса С.Х. реабілітовано</p>
78	27.01.1931	4621-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Еременко А.М.	<p>Єременка Андрія Максимовича, жителя Полтави, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 10 років. Його обвинувачено як такого, що за Гетьманату обіймав посаду політичного комісара Полтавського залізничного вузла й, водночас, був активним членом міського осередку товариства «Просвіта», а надалі проводив антирадянську агітацію.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Полтавської області від 30 січня 1990 р. Єременка А.М. реабілітовано.</p> <p>На підтвердження давньої провини фігуранта до справи долучено вирізки з міської профспілкової газети «Крицеві шляхи» від 6 березня 1930 р.</p>
79	09.02.1931	10763-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Черныша Н.С.	<p>Черниша Миколу Семеновича, жителя Лубен, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки умовно. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством також встановлено, що впродовж 1918–1919 рр. обвинувачуваний служив на залізничній станції Лубни телеграфістом і наприкінці 1918 р. викрив «комісара Лубенського телеграфу Шишова», невдовзі розстріляного «гайдамаками».</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 4 квітня 1990 р. Черниша М.С. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії та приватне листування фігуранта</p>
80	22.02.1931	7567-п. 1931	Следственное дело по обвинению Усенко Н.А.	<p>Уродженець с. Великі Будища (волосний центр) Гадяцького повіту Усенко Нестор Олексійович на час арешту проживав у Харкові. Його заарештовано 22 лютого 1931 р. як такого, що «перешкоджав формуванню радянської кооперації», приєднавшись із 1923 р. до групи «кооператорів-непримиренців».</p> <p>За результатами тривалого розслідування 3 липня 1932 р. Полтавський міськвідділ ДПУ постановив Усенка Н.О. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Полтавської області від 11 квітня 1995 р. провадження кримінальної справи припинено за відсутністю складу злочину
81	22.02.1931	10305-п. 1931	Следственное дело по обвинению Бойко Ф.И.	<p>Уродженець с. Вороньків Переяславського повіту Полтавської губернії (нині Бориспільського району Київської області) Бойко Федосій Іванович на час арешту проживав у Полтаві. Його заарештовано як колишнього «петлюрівського й денікінського пособника», обвинуваченого у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в помешканні Бойка Ф.І. постійно розташовувалися «петлюрівські й денікінські штаби та комендатури», переховувалися від більшовиків петлюрівські офіцери; на початку 1920 р. обвинувачуваний брав участь в організації повстанського загону отамана І. Черпака (так у справі; ймовірно, йдеться про очолювану І. Черпаком Вороньківську сотню Армії УНР, яка в лютому 1919 р. дала героїчний бій більшовицьким окупантам на р. Трубіж — <i>упорядник</i>).</p> <p>ОН при колегії ДПУ УСРР постановила Бойка Ф.І. з-під варті звільнити, але визнала його «неблагонадійним елементом» і покарала заборону проживання в Москві, Ленінграді й відповідних областях, Україні й Північному Кавказі, а також прикордонних округах на 3 роки.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 29 квітня 1990 р. Бойка Ф.І. реабілітовано.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта
82	26.02.1931	14769-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Рубана С.Л.	<p>Рубана Семена Леонтьовича, жителя х. Рубани Кобеляцького району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 7 років. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності» в роки громадянської війни й подальшому ворожому ставленні до радянської влади і всіх її заходів на селі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в січні 1918 р. обвинувачуваний служив комендантом у Києві, брав участь у придушенні повстання «революційно настроєних» робітників заводу «Арсенал»; восени 1919 р. у складі денікінського карального загону «під командуванням Варава і Кайоли» переслідував представників більшовицького підпілля на Полтавщині; останніми роками проводив серед односельчан антирадянську агітацію, яка перешкоджала виконанню планів хлібозаготівлі.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 18 серпня 1989 р. Рубана С.Л. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну заяву й приватне листування фігуранта</p>
83	27.02.1931	4502-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Мисникова Д.А.	<p>Мисникова Дмитра Олександровича, жителя Лубен, заарештовано 16 жовтня 1930 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Слідством встановлено, що за денікінської влади обвинувачуваний обіймав посаду секретаря Лубенського окружного (так у справі);</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>очевидно, повітового — <i>упорядник</i>) суду й викривав контррозвідці Добровольчої армії представників більшовицького підпілля, яких потім було розстріляно.</p> <p>27 лютого 1931 р. Лубенська дільнична прокуратура постановила провадження слідчої справи припинити, оскільки Мисников Д.О. покінчив життя самогубством: отруївся й помер у Лубенській районній лікарні 13 лютого 1931 р.</p> <p>У справі немає обвинувального висновку, вироку й рішення про реабілітацію фігуранта</p>
84	27.02.1931	4393-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Невзглядова Г.Е.	<p>Невзглядова Гордія Євстахійовича, жителя Полтави, заарештовано 17 грудня 1930 р. як колишнього активного члена РСДРП(м), обвинуваченого в подальшій приналежності до «контрреволюційних» організацій.</p> <p>27 лютого 1931 р. Полтавська міжрайпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити й Невзглядова Г.Є. з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів провини</p>
85	03.03.1931	16535-п, тт. 1–9. 1930–1931	Дело Отраслевой контрреволюционной вредительской организации в Укркооптахе	<p>Уродженець Катеринослава (виходець із дворян) Стасюк Микола Михайлович на час арешту, 20 вересня 1930 р., проживав у Харкові, а слідчі дії стосовно нього проводилися в Полтаві. Судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила його розстріляти за обвинуваченням у шкідництві в системі українського кооперативного птахівництва. Тією ж постановою попередньо оголошений смертний вирок репресованому замінено на 10 років ув'язнення в концтаборі.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Стасюк М.М. проходить як один із фігурантів за слідчою справою «Галузевої контрреволюційної шкідницької організації в Укркооптаху». Слідчі документи Полтавського оперсектору ДПУ УСРР розкривають також його попередню «провину» як українського політичного і громадського діяча. Так, навесні 1917 р. обвинувачуваний очолював Українську селянську спілку і входив до складу Малої Ради (виконкому УЦР), а в червні — липні того ж року обіймав посаду 1-го генерального секретаря продовольчих справ уряду В. Винниченка. За часів Гетьманату Стасюк М.М. участі в державному житті України не брав, а восени 1919 р. в Кам'янці-Подільську близько місяця очолював комісію з постачання Армії УНР. На знак незгоди з підписанням українсько-польського договору він вирушив не до Польщі, а до підконтрольного денікінцям Києва, близько 2 тижнів переховувався, а з приходом більшовиків легалізувався.</p> <p>10 серпня 1936 р. трійка при НКВС УРСР постановила звільнити Стасюка М.М. з місць позбавлення волі достроково, але вже 25 жовтня вона ж на підставі отримання про ув'язненого «компрометуючих матеріалів» попереднє рішення про його дострокове звільнення відмінила, а вирок від 3 березня 1931 р. залишила в силі.</p> <p>Останньою задокументованою згадкою про Стасюка М.М. є довідка органів держбезпеки від 30 квітня 1938 р. з відомостями про його арешт за причетність до «української національної контрреволюції в Біломоро-Балтійському таборі». Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
86	04.03.1931	10865-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Баевского Б.В.	<p>Баєвського Бориса Васильовича, жителя Полтави, заарештовано 11 листопада 1930 р. як колишнього офіцера старої російської, гетьманської і денікінської армій, запідозреного у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами оберофіцер Б. Баєвський до березня 1918 р. служив в автомобільній роті на Північному фронті. Після повернення до військової служби з листопада 1918 по січень 1919 рр. він перебував у дислокованій у Полтаві 6-й броньовій дивізії Війська Української Держави — Армії УНР, а з 1919 р. — в караульному батальйоні денікінської Добровольчої армії.</p> <p>4 березня 1931 р. Полтавська міжрайпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити й Баєвського Б.В. з-під варті звільнити за достатністю зібраних доказів його провини</p>
87	25.03.1931	4034-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Безпалько И.Т.	<p>Безпалька Івана Тимофійовича, жителя х. Горбулівка Розсипалівської сільради Кобеляцького району (нині передмістя райцентру), ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього «бандитського пособника», який надалі чинив опір заходам влади на селі та проводив антирадянську агітацію.</p> <p>Слідством установлено, що під час громадянської війни обвинувачуваний підтримував тісні стосунки з місцевою «куркульською бандою» отамана Семена Безпалька (його загиблого молодшого брата), викривав «бандитам» знайомих червоних партизанів та інших пробільшовицьки настроєних односельчан.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Полтавської області від 15 січня 1990 р. Безпалька І.Т. реабілітовано
88	30.03.1931	14768-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Ластовца И.А.	<p>Ластовця Івана Антоновича, жителя Полтави, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця петлюрівської та денікінської армій, викритого в подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з грудня 1918 р. Ластовець І.А. служив у 31-му Роменському полку Армії УНР; на початку 1919 р. був зарахований до школи старшин, разом з якою відступив до Польщі. Надалі він потрапив до «11-го полку сірожупанників 4-ї Залізної дивізії» (так у справі; очевидно, 4-ї Холмської дивізії — <i>упорядник</i>) Армії УНР і взяв участь у Першому зимовому поході 1919–1920 рр. Під час походу в листопаді 1919 р. обвинувачуваний перейшов на бік денікінців: до «14-го офіцерського полку» (так у справі; ймовірно, 14-го піхотного Олонецького полку — <i>упорядник</i>), але вже у грудні в одному з боїв із червоноармійцями потрапив у полон. ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни».</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 1 вересня 1989 р. Ластовця І.А. реабілітовано</p>
89	27.04.1931	3994-п. 1931	Следственное дело по обвинению Кивы П.Я.	<p>Ківу Петра Яковича, жителя с. Стінка Чутівського району, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено в «контрреволюційній» діяльності в роки громадянської війни і подальшому проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Слідством встановлено, що за денікінської влади обвинувачуваний викривав «революційно настроєних» односельчан.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 січня 1990 р. Ківу П.Я. реабілітовано</p>
90	28.04.1931	10343-п. 1931	Следственное дело по обвинению Голинковского В.А.	<p>Голінковського Василя Олексійовича, жителя Пирятина, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього «гетьманського, денікінського і петлюрівського пособника», який надалі проводив шкідницьку діяльність та антирадянську агітацію.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами до встановлення радянської влади обвинувачуваний обіймав посаду начальника Конотопської пересильної в'язниці, «катував селян та робітників».</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 21 квітня 1990 р. Голінковського В.О. реабілітовано</p>
91	27.05.1931	514-п. 1931	Следственное дело по обвинению Филя П.С.	<p>Філя Павла Сергійовича, жителя с. Плішивець Гадяцького району, заарештовано за обвинуваченням у проведенні серед односельчан антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами демобілізований в лютому 1918 р. прапорщик старої російської армії П. Філь за часів УЦР проводив активну діяльність на підтримку автокефального церковного руху, а впродовж вересня — грудня 1919 р. служив у денікінській армії.</p> <p>За постановою Гадяцького райвідділення ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено й Філя П.С. з-під варті звільнено за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				До справи долучено давню фотографію фігуранта як випускника Іркутського військового училища з рукописною поміткою від 1 грудня 1916 р. на звороті
92	02.06.1931	14971-п. 1930–1931.	Следственное дело по обвинению Косецкого С.С. и Давиденко Н.М.	<p>Косецького Станіслава Станіславовича, жителя с. Юрки Бригадирівського району Кременчуцької округи (нині Козельщинського району) і Давиденко Наталію Михайлівну, жительку Хорола, заарештовано за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної» організації та проведенні агітації, спрямованої на підрив політико-економічних владних кампаній на селі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами: Косецький С.С. від початку 1922 р. контактував із польським консульством у Харкові; а надалі до жовтня 1930 р. разом із Давиденко Н.М. «під виглядом приватної лікарської практики» роз'їжджав територією Лубенської і Кременчуцької округ та проводив антирадянську агітацію: заявляв про неминучість війни, в якій Польща допоможе Україні відокремитися від СРСР.</p> <p>2 червня 1931 р. судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила Косецького С.С. ув'язнити в концтаборі на 7 років, а провадження слідчої справи стосовно Давиденко Н.М., попередньо звільненої Полтавським оперсектором ДПУ УСРР під підписку про невиїзд, — припинити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 вересня 1989 р. Косецького С.С. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії Косецького С.С., а</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				також його особисті документи радянського зразка: «трудовий список» та членську книжку профспілки Медичної санітарної праці
93	07.06.1931	10712-п. 1931	Следственное дело по обвинению Дьяченко М.Д.	<p>Дяченка Михайла Демидовича, жителя с. Котельва Опішнянського району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього прапорщика старої російської армії, члена Вільного козацтва та офіцера 2-го Корніловського ударного полку Корніловської дивізії 1-го армійського корпусу ЗСПР, викритого в подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 4 квітня 1990 р. Дяченка М.Д. реабілітовано</p>
94	11.06.1931	4501-п. 1931	Следственное дело по обвинению Пилипенко П.М.	<p>Пилипенка Петра Максимовича, жителя Кременчука, заарештовано 14 січня 1930 р. як колишнього військовослужбовця ворожих армій, обвинуваченого у продовженні «контрреволюційної» діяльності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами попередньо демобілізований прапорщик старої російської армії П. Пилипенко із жовтня 1918 по лютий 1919 рр. служив рядовим 35-го Кременчуцького полку Війська Української Держави — Армії УНР, а з вересня 1919 до початку 1920 рр. — у ЗСПР, із залишками яких емігрував за кордон; до Кременчука повернувся в січні 1922 р., відгукнувшись на оголошену амністію.</p> <p>За результатами тривалого слідства прокурора Кременчуцької дільниці постановила провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю інкримінованої провини</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
95	11.07.1931	1122-п. 1931	Следственное дело по обвинению Зубенко А.И.	<p>Уродженець містечка Яготин Пирятинського повіту Полтавської губернії (волосний центр, нині райцентр Київської області) Зубенко Олексій Іванович на час арешту проживав у Кременчуці. Його заарештовано 23 червня 1931 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за часів Гетьманату й Директорії УНР, з вересня 1918 по січень 1919 рр., обвинувачуваний служив телеграфістом на залізничній станції Яготин і викривав місцевих «революційно настроєних громадян».</p> <p>Кременчуцьке відділення ДТВ ОДПУ постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варт звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>
96	19.07.1931	9180-п. 1931	Следственное дело по обвинению Киченко Г.Н.	<p>Уродженець с. Попівка Миргородського повіту Киченко Георгій Микитович на час арешту проживав у Кременчуці. ОН при колегії ДПУ УСРР постановила його заслати до Північного краю на 3 роки як колишнього «гетьманського, петлюрівського й денікінського пособника».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за Гетьманату обвинувачуваний обіймав посади скарбника Миргородського повітового осередку Союзу хліборобів-власників, голови та члена колегії з податкових питань земської повітової управи; з лютого по серпень 1919 р. підтримував тісні стосунки з односельчанином — місцевим уенерівським повстанським отаманом Д. Пищалкою; із серпня по грудень 1919 р. викривав денікінцям «революційно настроєних громадян».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 травня 1995 р. Киченка Г.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>
97	28.07.1931	10708-п. 1931	Следственное дело по обвинению Мамона М.М.	<p>Мамона Максима Марковича, жителя Кременчука, заарештовано 18 січня 1931 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Слідством установлено, що з грудня 1918 по січень 1919 рр. обвинувачуваний служив у «Кременчуцькому загоні» Армії УНР.</p> <p>28 липня 1931 р. прокуратура Кременчуцької дільниці постановила провадження кримінальної справи припинити і Мамона М.М. з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів скоєння ним «контрреволюційних» злочинів.</p> <p>До справи долучено автобіографію фігуранта, складену ним власноручно</p>
98	03.08.1931	8323-п. 1931	Следственное дело по обвинению Росинского М.В.	<p>Уродженець с. Вереміївка Градизького району (так у справі; нині, певно, Чорнобаївського району Черкаської області — <i>упорядник</i>) Росінський Михайло Васильович на час арешту проживав у Кременчуці і працював учителем міської трудової школи № 2. Його заарештовано 18 січня 1931 р. як колишнього військовослужбовця ворожих армій, запідозреного в жорстоких розправах над більшовиками під час громадянської війни й подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами прапорщик М. Росінський з 1916 по грудень 1917 рр. перебував на Західному</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>фронті у складі 5-ї батареї 69-ї артилерійської бригади старої російської армії; з грудня 1918 по січень 1919 рр., за влади Директорії УНР, обіймав посаду діловода мобілізаційного відділу при військовому штабі в Кременчуці; із серпня по грудень 1919 р. служив на бронепотязі «Дозорний» денікінської Добровольчої армії.</p> <p>3 серпня 1931 р. прокуратура Кременчуцького району постановила провадження слідчої справи припинити за недостатністю зібраних доказів скоєння інкримінованих «контрреволюційних» злочинів</p>
99	19.08.1931	10863-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Горжонзельского Г.Ф.	<p>Уродженець Варшави (Польща) Горжонзельський Генріх Францович на час арешту проживав у Полтаві. Його заарештовано 15 жовтня 1930 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>У справі є відомості про те, що з вересня по грудень 1919 р. обвинувачуваний служив у каральному загоні денікінської армії на Полтавщині та брав участь у боротьбі з червоними партизанами.</p> <p>За результатами тривалого слідства 19 серпня 1931 р. прокурор Полтавського оперсектору ДПУ УСРР постановив провадження кримінальної справи припинити, а Горжонзельського Г.Ф. з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів його провини</p>
100	29.08.1931	10857-п 1931	Следственное дело по обвинению Бегмы Я.М.	<p>Уродженець с. Рокитне Потоцької волості Кременчуцького повіту Бегма Яків Михайлович на час арешту проживав у Кременчуці. Його заарештовано 12 червня 1931 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами за Гетьманату обвинувачуваний був членом Кременчуцького повітового осередку Союзу хліборобів-власників і сприяв арештам «революційно настроєних» односельчан.</p> <p>29 серпня 1931 р. Кременчуцьке відділення ДТВ ОДПУ Південної залізниці постановило провадження слідчої справи припинити і Бегму Я.М. з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів скоєння ним «контрреволюційних» злочинів</p>
101	08.09.1931	15801-п. 1931	Следственное дело по обвинению Колбасова А.Н.	<p>Колбасова Олексія Миколайовича, жителя Полтави, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 5 років. Його обвинувачено у «шпигунстві й стосунках з уенерівськими колами в Польщі».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами до квітня 1918 р. прапорщик О. Колбасов служив на Східноперському фронті помічником командира роти 35-го Туркестанського полку російської армії, із серпня 1919 р. вже як командир 11-ї роти 78-го піхотного Навагінського полку Добровольчої армії брав участь в упокоренні повсталого населення Півдня Правобережної України. Після розгрому денікінців обвинувачуваний опинився в Польщі та з вересня по листопад 1920 р. продовжив боротьбу з більшовиками в лавах Армії УНР. Хорунжий О. Колбасов як командир взводу 28-го куреня 4-ї Київської стрілецької дивізії протистояв частинам Червоної армії на Галичині й Поділлі. Після припинення спільних польсько-українських воєнних дій проти більшовицької Росії він був знову</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				інтернований, а 1925 р. з дозволу уряду СРСР повернувся на Батьківщину. За висновком прокуратури Полтавської області від 25 жовтня 1989 р. Колбасова О.М. реабілітовано
102	08.09.1931	3975-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Касьмина А.И.	Касьміна Олександра Івановича, жителя Кременчука, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено як щойно викритого колишнього офіцера-денікінця, що проводив антирадянську агітацію, зокрема поширював чутки про наближення польської інтервенції в СРСР. За висновком прокуратури Полтавської області від 16 січня 1990 р. Касьміна О.І. реабілітовано
103	08.09.1931	9967-п. 1931	Следственное дело по обвинению Костыри И.А.	Костирю Івана Андрійовича, жителя Кременчука, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації релігійної спрямованості. Згідно зі слідчими матеріалами демобілізованого з лав старої російської армії в лютому 1918 р. поручика 419-го піхотного Аткарського полку 105-ї піхотної дивізії І. Костирю викрито як давнього активного пропагандиста в середовищі духовенства та колишніх білих офіцерів ідей православної церкви Тихонівської орієнтації. За висновком прокуратури Полтавської області від 29 квітня 1990 р. Костирю І.А. реабілітовано. До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
104	16.09.1931	3972-п. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Скирды Н.И.	<p>Уродженець с. Чечелеве Кременчуцького повіту Скирда Микита Іванович на час арешту проживав у Кременчуці. Його заарештовано 15 жовтня 1930 р. за обвинуваченням у службі із серпня по грудень 1919 р. в денікінській контррозвідці й викритті «революційно настроєних бідняків», яких потім було розстріляно.</p> <p>За результатами тривалого розслідування ОН при колегії ДПУ УСРР постановила звільнити обвинувачуваного з-під варті за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності, але, водночас, на 3 роки заборонила йому як «небезпечному елементу» проживати у прикордонній смузі, Україні, Московській і Ленінградській областях та на Північному Кавказі.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 січня 1930 р. Скирду М.І. реабілітовано</p>
105	13.10.1931	3963-п. 1931	Следственное дело по обвинению Сенчило Г.Я.	<p>Сенчила Григорія Яковича, жителя Лубен, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» під час громадянської війни: служив у ворожих арміях, дезертирував із лав РСЧА.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами прапорщик Г. Сенчило службу у старій російській армії завершував на Північному фронті у складі 439-го піхотного Ілецького полку 110-ї піхотної дивізії, демобілізувався у грудні 1917 р. Із травня 1918 по квітень 1919 рр. обвинувачуваний очолював офіцерську роту 34-го стрілецького Лубенського полку</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Війська Української Держави — Армії УНР; упродовж травня — липня 1919 р. служив у РСЧА й обіймав посаду помічника начальника штабу по адміністративній частині 2-ї бригади дивізії під командуванням Лінговського; із серпня по грудень 1919 р. продовжував військову службу у ЗСПР, зокрема на бронепотягу «Гроза», й у січні 1920 р. внаслідок відступу денікінців опинився на території Польщі; протягом липня — листопада 1920 р. служив на бронепоезді «Кармелюк» Армії УНР, після її інтернування поляками перебував у Перемишльському таборі, звідки влітку 1923 р. повернувся на Батьківщину.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 січня 1990 р. Сенчила Г.Я. реабілітовано</p>
106	22.10.1931	3973-п. 1931	Следственное дело по обвинению Тура П.В.	<p>Тура Павла Васильовича, жителя с. Городище Чорнухинського району, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його заарештовано за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни й подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством встановлено факт приналежності обвинувачуваного до повстанського загону уенерівського отамана Гонти (В. Греся), що оперував з червня по грудень 1920 р. на території Чорнухинського, Мокіївського й Вороньківського районів Лохвицького повіту.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 15 січня 1990 р. Тура П.В. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
107	25.10.1931	3964-п. 1931	Следственное дело по обвинению Коваля Д.В.	<p>Коваля Дмитра Володимировича, жителя Кременчука, заарештовано 19 січня 1931 р. як колишнього офіцера старої російської, гетьманської й петлюрівської армій, обвинувачуваного в подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>25 жовтня 1931 р. ОН при колегії ДПУ УСРР постановила провадження слідчої справи припинити й Коваля Д.В. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>
108	09.01.1932	15460-п. 1931	Следственное дело по обвинению Ефимьева Н.В.	<p>Уродженець с. Хмелів Роменського повіту Полтавської губернії Єфім'єв Микола Васильович на час арешту проживав у с. Новаки Лубенського району і працював шкільним учителем у сусідньому селі Клепачі. Судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила його ув'язнити у ВТТ на 10 років як викритого петлюрівського й польського шпигуна.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами поручик М. Єфім'єв у серпні 1919 р. був мобілізований до 42-го Якутського полку денікінській армії, але вже наприкінці вересня захворів тифом і потрапив на лікування до Одеси. В лютому 1920 р. місто захопили більшовики й зарахували колишнього білого офіцера писарем до 1-го Чорноморського полку Червоної армії. У травні того ж року він потрапив у полон до поляків і як військовополонений українець із часом був направлений у розташування інтернованих військових частин Армії УНР. У листопаді 1923 р. «за дорученням петлюрівської розвідки» обвинувачуваний повернувся на Батьківщину із завданням організувати на території Лубенського району «контрреволюційну шпигунську організацію».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Полтавської області від 5 жовтня 1989 р. Єфім'єва М.В. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено автобіографію фігуранта</p>
109	16.02.1932	14612-п. 1931	Следственное дело по обвинению Козыря Т.Г.	<p>Козиря Тимофія Григоровича, жителя х. Яхонтове Лохвицького району, судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його обвинувачено як невинного ворога радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. Козир Т.Г. служив у денікінській армії, зокрема в дислокованому в м. Лохвиця (на той час повітовий, а з 1923 р. районний центр) каральному загоні полковника Людоговського (імовірно, у складі зведеного полку 15-ї піхотної дивізії ЗСПР, де, як відомо, служив уродженець Полтавської губернії полковник А. Людоговський — <i>упорядник</i>), і відзначався жорстоким ставленням до червоних партизанів та інших більшовицьких пособників. Упродовж останніх років обвинувачуваний проводив «контрреволюційну» агітацію і залякував активістів, чим перешкоджав місцевій владі впроваджувати сільськогосподарські перетворення.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 29 серпня 1989 р. Козиря Т.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>
110	21.02.1932	15150-п. 1931–1932	Следственное дело по обвинению Чумака Н.В.	<p>Чумака Никифора Васильовича, жителя с. Шишаки (райцентр), судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено як кобзаря та члена «контрреволюційної» організації «Український національний центр» (УНЦ).</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами Чумака Н.В. 1925 р. завербував до УНЦ кобзар Харківської капели бандуристів Іван Кучугура-Кучеренко (репресований 1937 р.), після чого обвинувачуваний «шляхом виконання старих національних пісень готував населення до боротьби з радянською владою».</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 13 квітня 1989 р. Чумака Н.В. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено власноручну заяву фігуранта з його автобіографічними спогадами</p>
111	13.08.1932	12266-п. 1929–1932	Следственное дело по обвинению Татура А.Н.	<p>Татура Олександра Миколайовича, жителя Харкова, заарештовано 5 листопада 1929 р. як колишнього офіцера-денікінця, обвинуваченого в участі 1919 р. у розстрілах більшовиків у м. Гадяч (на той час повітовий центр Полтавської губернії).</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами у грудні 1917 р. прапорщик О. Татур демобілізувався з Московського запасного батальйону старої російської армії, а з вересня 1919 по липень 1920 рр. у військовому званні підпоручика служив у запасному батальйоні Марковської дивізії денікінської і врангелівської армій.</p> <p>За результатами тривалого розслідування 13 серпня 1932 р. Харківський облвідділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити й Татура О.М. з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів скоєння ним інкримінованого злочину</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
112	31.01.1933	16408-п. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Храпача К.П.	<p>За справою проходить житель с. Грунь Зіньківського району Харківської області (нині Охтирського району Сумської області) Храпач Кузьма Парфенович — учитель місцевої школи. Судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити його в концтаборі на 5 років за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації в середовищі колег, критиці впроваджуваних владою сільськогосподарських кампаній.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в листопаді 1917 р. фігурант справи урядом УЦР був призначений інструктором з організації в Зіньківському повіті громади національного формування «Вільне козацтво», 1918 р. під час проживання в м. Зіньків організував осередок товариства «Просвіта», в якому керував «шовіністичними» хоровим і драматичним гуртками.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 13 листопада 1989 р. Храпача К.П. реабілітовано</p>
113	15.02.1933	8442-п. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Баевского Б.В.	<p>Житель Полтави Баєвський Борис Васильович на час повторного арешту працював техніком-креслярем міського науково-дослідного інституту свинарства. Судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила ув'язнити його в концтаборі на 5 років за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації серед співробітників інституту.</p> <p>Уперше фігурант справи перебував під слідством із 11 листопада 1930 р. до 4 березня 1931 р. за аналогічним обвинуваченням. Тоді підстав для притягнення до кримінальної відповідальності виявилось недостатньо (див. анотацію № 86 за АКС № 10865-п).</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Слідством додатково встановлено, що до грудня 1917 р. прапорщик Б. Баєвський воював на російсько-німецькому фронті у складі 3-го піхотного Нарвського полку. В листопаді 1918 р. він як кадровий військовий був мобілізований до Війська Української Держави: служив у Полтаві молодшим офіцером броньового автозагону. Після повалення Гетьманату Б. Баєвський продовжував службу там же і на тій самій посаді до лютого 1919 р.; у серпні вступив до лав денікінської армії: спочатку служив рядовим офіцером караульного батальйону в Полтаві, в жовтні був направлений у Ставропольські автомайстерні, невдовзі передислоковані до Севастополя, а в травні 1920 р. — до Мелітополя. У жовтні того ж року обвинувачуваний повернувся до Полтави, а його військовий підрозділ евакуювався до Криму.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 26 березня 1990 р. Баєвського Б.В. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>
114	15.02.1933	4534-п. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Сукачова П.Я.	<p>Уродженець Миргорода Сукачов Павло Якович на час арешту проживав у Полтаві. ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати його до Північного краю на 3 роки як колишнього «петлюрівського пособника», обвинуваченого в подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни обвинувачений викрив уенерівським військам хворих і поранених червоноармійців, які залишилися в Полтаві після відступу частин РСЧА, а надалі переховував офіцерів Армії УНР, яка невдовзі покинула місто.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Полтавської області від 2 лютого 1990 р. Сукачова П.Я. реабілітовано
115	04.03.1933	10495-п. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Ярошенко В.Д.	<p>Ярошенка Володимира Дмитровича, жителя с. Мехедівка Лохвицького району Харківської області, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>У слідчих матеріалах є відомості про попередню почергову службу обвинувачуваного у Війську Української Держави та денікінській армії писарем, а також про його участь у розстрілі червоних партизанів.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 17 квітня 1990 р. Ярошенка В.Д. реабілітовано</p>
116	23.04.1933	10838-п. 1933	Следственное дело по обвинению Костика М.М.	<p>Костика Михайла Мироновича, жителя с. Велика Павлівка Зіньківського району, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця денікінської і врангелівської армій, який залякуванням активістів і послідовною «контрреволюційною» агітацією перешкоджав упровадженню місцевою владою всіх сільськогосподарських кампаній.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами до лав Добровольчої армії обвинувачуваного було мобілізовано у вересні 1919 р.: служив чоботарем «у господарській команді 1-го кавалерійського полку». В листопаді 1920 р. із залишками переможеного врангелівського війська він на пароплаві «Саратов» відплив із Ялти до Туреччини, звідти вирушив до Болгарії, а 1923 р. повернувся на Батьківщину.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Полтавської області від 5 квітня 1990 р. Костика М.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фотографії фігуранта</p>
117	23.04.1933	10839-п. 1933	Следственное дело по обвинению Одинцова Н.А.	<p>Уродженець Харкова Одинцов Микола Олександрович на час арешту проживав у Полтаві. ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати його до Північного краю на 3 роки як колишнього військовослужбовця-денікінця, викритого в подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами прапорщик М. Одинцов у лютому 1918 р. мобілізувався з дислокованого в Харкові 30-го запасного полку старої російської армії; із серпня по грудень 1919 р. служив в офіцерській роті Дроздовського полку Добровольчої армії; в січні 1920 р. емігрував до Туреччини, звідки повернувся на Батьківщину в листопаді 1921 р.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 5 1990 р. Одинцова М.О. реабілітовано</p>
118	23.04.1933	10840-п. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Шинки Т.И.	<p>Шинку Тимофія Івановича, жителя с. Постава-Мука Чорнухинського району Харківської області, ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>До уваги взято також факти дезертирства обвинувачуваного з лав РСЧА 1919 р. та його перебування наступного року в місцевому повстанському загоні унерівського отамана Гонти (В. Гресь).</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 5 квітня 1990 р. Шинку Т.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
119	29.04.1933	10746-п. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Христича П.К.	<p>Уродженець с. Загребелля Чорнухинської волості Христич Пантелеймон Кузьмич на час арешту проживав у сусідньому с. Ісківці. ОН при колегії ДПУ УСРР постановила заслати його до Північного краю на 3 роки за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. Водночас ухвалене рішення визнано умовним і фігуранта справи з-під варти звільнено.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний обіймав посаду старости с. Загребелля, викривав денікінцям червоних партизанів і тероризував їхні сім'ї.</p> <p>За висновком прокуратури Полтавської області від 4 квітня 1990 р. Христича П.К. реабілітовано</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Сумській області

Виконавець: Людмила Гончарова.
Відповідальні: Сергій Картель (2012–2016),
Сергій Тиченко (2016–2019),
Мовчан Сергій (з 2019).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	15.01.1920	П-8542. 1920	Уголовное дело по обвинению Бабина Г.И.	<p>Учень Кам'янець-Подільського середнього технічного училища Бабін Григорій Іванович на початку січня 1920 р. проводив зимові канікули вдома: в с. Базелівщина Ямпільського повіту Чернігівської губернії (нині Ямпільського району Сумської області) і був заарештований за обвинуваченням у нетривалій попередній службі в лавах Добровольчої армії.</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії провадження слідчої справи припинено, а Бабина Г.І. направлено в розпорядження начальника військового гарнізону для мобілізації до лав Червоної армії й відправлення на фронт.</p> <p>До справи долучено особисті документи, листування й фотографію фігуранта</p>
2	15.06.1920	П-8140. 1920	Уголовное дело по обвинению Бокий В.И.	<p>Жителів м. Конотоп (повітовий центр) Чернігівської губернії Бокій Варвару Йосипівну й Фененка Івана Йосиповича колегія Чернігівської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на 2 роки. Їх обвинувачено у співпраці з денікінською владною адміністрацією, викритті місцевих більшовиків, «революційно настроєних» громадян і членів їх родин.</p> <p>16 листопада 1920 р. той же каральний орган постановив застосувати амністію та звільнити з-під варти Бокій В.Й. достроково.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновками прокуратури Сумської області від 10 липня 2013 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>До справи долучено посвідчення Фененка І.Й. від 2 грудня 1919 р. як службовця «Тимчасового комітету Російського земського союзу» — установи, підпорядкованої ЗСПР</p>
3	01.12.1921	П-8246. 1921	Уголовное дело по обвинению Колпакова И.Д.	<p>Колпакова Івана Дмитровича, уродженця м. Путивль Курської губернії (Росія), заарештовано як учасника антибільшовицького повстанського руху. За постановою колегії Курської ГНК його звільнено з-під варті і взято під оперативний нагляд.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами есер Колпаков І.Д. із грудня 1918 по грудень 1919 рр. перебував у повстанському загоні петлюрівського отамана Золотаренка, де обіймав посаду начальника господарської частини. Загін оперував у Кременецькому повіті Волинської губернії.</p> <p>Як речовий доказ до справи долучено газету Путивльського повітового комітету РКП(б) «Плуг и молот» від 18 червня 1921 р.</p>
4	04.12.1924	П-8110. 1924	Уголовное дело по обвинению Мащенко И.Я	<p>Мащенко Івана Яковича, жителя с. Грунь Охтирської округи Харківської губернії (на той час і впродовж 1935–1959 рр. райцентр; з лютого 1931 по лютий 1935 рр. у складі Зіньківського району, а з 1959 р. у складі Охтирського району Сумської області), заарештовано як «колишнього гетьманського й петлюрівського карателя».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Мащенко І.Я. 1918 р. служив у місцевому гетьманському каральному загоні, а 1919 р. — в Армії УНР «дільничним старшиною»; брав участь у боях проти частин Червоної армії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Наприкінці року внаслідок військових невдач він опинився у Польщі, навесні 1923 р. повернувся на Батьківщину після оголошення постанови ВУЦВК від 12 квітня 1922 р. про повну амністію всім громадянам України, які воювали проти радянської влади у складі ворожих армій та опинилися в еміграції.</p> <p>За постановою окрвідділення ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варті звільнено за недоведеністю його участі в репресіях стосовно односельчан.</p> <p>До справи долучено посвідчення, видане фігуранту посольством УСРР в Польщі у зв'язку з амністією</p>
5	24.01.1929	П-5995. 1928–1929	Уголовное дело по обвинению Орлова Г.Д.	<p>Уродженець Охтирки Орлов Гаврило Дмитрович на час арешту проживав на ст. Волово Рязансько-Уральської залізниці (однойменне робітниче селище з 1926 р. є райцентром Тульської області, Росія; з 1970 р. перебуває у статусі смт). Його заарештовано за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху під час громадянської війни».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний за Гетьманату служив у повітовій державній варті в Охтирці.</p> <p>За постановою Харківського окрвідділу ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено за недостатністю підстав для притягнення її фігуранта до кримінальної відповідальності</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
6	06.02.1930	П-1165. 1930	Уголовное дело по обвинению Мороза А.М.	<p>Мороза Антона Михайловича, жителя м. Буринь Конотопської округи, заарештовано за обвинуваченням у приналежності 1918 р. до місцевого осередку прогетьманського Союзу хліборобів-власників.</p> <p>6 лютого 1930 р. Конотопський окрввідділ ДПУ УСРР постановив слідчу справу передати на розгляд судової трійки при колегії ДПУ УСРР. Відомостей про подальшу долю Мороза А.М. у справі немає.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки вищезазначеної постанови</p>
7	27.05.1930	П-12591. 1930	Уголовное дело по обвинению Костюкова Д.В.	<p>Костюкова Дениса Васильовича, жителя х. Карпилівка Грунського району Полтавської округи засуджено за вироком НС окрсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний протягом 1918–1919 рр. належав до місцевого осередку прогетьманського і проденікінського Союзу хліборобів-власників і викривав каральним органам червоних партизанів, а впродовж 1920–1922 рр. підтримував зв'язки з місцевою «бандою Зоба».</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 3 серпня 1993 р. Костюкова Д.В. реабілітовано</p>
8	29.05.1930	П-13751. 1929–1930	Уголовное дело по обвинению Ковальчука Я.А. и Супрунова К.П.	<p>За справою проходять жителі с. Кучерівка Есманського району Глухівської округи Ковальчук Яків Андрійович та Супрунов Кирило Павлович. Їх заарештовано окрввідділом ДПУ УСРР за обвинуваченням у службі 1918 р. в місцевому гетьманському каральному загоні й розстрілі 2 червоних партизанів.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою НС Глухівського окрсуду Супрунова К.П. засуджено до розстрілу, а провадження слідчої справи стосовно Ковальчука Я.А. припинено у зв'язку із недостатністю зібраних доказів його провини у скоєнні інкримінованих убивств.</p> <p>11 червня 1930 р. секретаріат ВУЦ-ВК постановив смертну кару Супрунову К.П. замінити на 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років.</p> <p>За висновком прокурора Сумської області від 23 жовтня 1997 р. Супрунова К.П. реабілітовано</p>
9	26.03.1931	П-1675. 1930–1931	Уголовное дело по обвинению Мартыненко С.А.	<p>Мартиненка Софрона Андрійовича, жителя с. Вороніж Шосткінського району Конотопської округи, заарештовано 16 жовтня 1930 р. за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Слідством також установлено приналежність обвинувачуваного 1921 р. до повстанського загону махновського отамана Шуби (П. Новохацького), який рейдував, зокрема, територією тогочасного Конотопського повіту.</p> <p>26 березня 1931 р. прокурор Сумського оперсектору ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта звільнити з-під варти за недоведеністю провини</p>
10	15.06.1931	П-13712. 1931	Уголовное дело по обвинению Леви И.П.	<p>Уродженець Сум Леві Іван Петрович на час арешту проживав у Зінов'ївську. Судова трійка при колегії ДПУ УСРР постановила заслати його до Казахстану на 5 років як члена місцевої «білоофіцерської контрреволюційної повстанської організації».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами ротмістр Леві І.П. як кадровий військовий протягом 1916–1918 рр. служив у Єлисаветградському кавалерійському училищі, влітку 1919 р. перейшов на службу до ЗСПР, дослужився до полковника. Восени того ж року він потрапив у полон і приєднався до лав РСЧА, демобілізувався 1923 р.</p> <p>До справи долучено відомості про те, що 10 грудня 1938 р. особлива трійка при УНКВС по Новосибірській області постановила Леві І.П. розстріляти як члена шпигунської терористичної організації. Смертний вирок виконано 13 грудня того ж року.</p> <p>За висновком прокуратури УРСР від 27 липня 1989 р. Леві І.П. реабілітовано</p>
11	21.03.1933	П-1551. 1933	Уголовное дело по обвинению Сухиненко С.А.	<p>Сухиненка Степана Олександровича, жителя Сум (на той час райцентру Харківської області), заарештовано 4 лютого 1933 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни фігурант справи служив у 2-му кінному Дроздовському полку Добровольчої армії, у жовтні 1920 р. разом із іншими пораненими був евакуйований на санітарному судні до Єгипту. У січні 1922 р. він повернувся на Батьківщину, відгукнувшись на амністію ВЦВК від 3 листопада 1921 р., запропоновану рядовим військовослужбовцям білих армій.</p> <p>21 березня 1933 р. Харківський облвідділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів провини</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
12	22.04.1933	П-1131. 1932–1933	Уголовное дело по обвинению Бойко А.Н.	<p>Бойка Панаса Назаровича, жителя с. Бишкінь Лебединського району Харківської області, заарештовано 28 листопада 1932 р. райвідділенням ДПУ УСРР за обвинуваченням у ворожому ставленні до радянської влади і її заходів на селі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. фігурант справи служив у гетьманській державній варті та брав участь у побитті червоних партизанів с. Штепівка Лебединського повіту, а невдовзі за місцем проживання організував селянську раду петлюрівської орієнтації під назвою «Земля і праця».</p> <p>За висновком суду м. Лебедин провадження слідчої справи припинено у зв'язку зі смертю обвинувачуваного</p>
13	19.03.1935	П-878. 1935	Уголовное дело по обвинению Караульного М.А.	<p>Караульного Митрофана Андрійовича, жителя с. Іскрисківщина Білопільського району Харківської області, засуджено за вироком спецколегії облсуду до 2 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний під час громадянської війни служив у денікінській і врангелівській арміях, мав військове звання «штабскапітан».</p> <p>За висновком прокуратури Сумської області від 5 серпня 1991 р. Караульного М.А. реабілітовано</p>
14	13.12.1935	П-12235. 1935	Уголовное дело по обвинению Назаренко Д.К.	<p>Назаренка Данила Кириловича, жителя с. Коровинці Недригайлівського району Чернігівської області, засуджено за вироком облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ із</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідчі матеріали вміщують свідчення обвинувачуваного про його службу 1919 р. в денікінській Добровольчій армії та участь у боях із червоноармійцями на Півдні Лівобережжя: поблизу містечок Каховка і Великий Токмак, а також на Перекопі.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 23 червня 1992 р. Назаренка Д.К. реабілітовано</p>
15	31.12.1935	П-13945. 1935	Уголовное дело по обвинению Тимченко-Рубана А.А.	<p>Уродженець м. Лебедин Харківської губернії Тимченко-Рубан Андрій Олександрович на час арешту проживав без певних занять у м. Новосибірськ (Росія) За вироком військтрибуналу Прикордонної та Внутрішньої охорони УСРР його засуджено до 6 років ув'язнення у ВТТ з конфіскацією майна і подальшим обмеженням у правах на 3 роки, обвинувачено в активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху під час громадянської війни та приховуванні цієї невігідної частини біографії під час влаштування 1923 р. на службу до органів ОДПУ в Новоросійську.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Тимченко-Рубан А.О. 1918 р. (за Гетьманату) у складі карального загону поміщика Святогора Штепіна брав участь у репресіях стосовно червоних партизанів та членів</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>їх родин на території Лебединського повіту, надалі служив у денікінській і врангелівській арміях, зокрема на бронепотязі «Харьков», мав військове звання «поручик», брав участь у боях проти частин Червоної армії. У листопаді 1920 р. на санітарному кораблі «Ялта» обвинувачуваний евакуювався до Туреччини, а невдовзі перебрався до Болгарії і вступив до підтримуваної радянськими дипломатичними колами білоемігрантської організації «Союз возвращения на Родину». До СРСР повернувся 1923 р.</p> <p>За висновком прокуратури Харківської області від 26 травня 1999 р. Тимченка-Рубана А.О. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено листування й фотографію фігуранта, а також його особисті документи радянського зразка</p>
16	10.06.1937	П-936. 1937	Уголовное дело по обвинению Петренко Е.В.	<p>Петренка Єгора Васильовича, жителя с. Яструбщина Червонянського (нині Глухівського) району Чернігівської області, засуджено за вироком облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни обвинувачуваний підтримував тісні стосунки з «політбандою» Соколова, яка тероризувала місцеві органи більшовицької влади і вступала у збройні сутички з червоноармійцями.</p> <p>За висновком Сумського облсуду від 29 липня 1991 р. Петренка Є.В. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
17	13.07.1937	П-7920. 1937	Уголовное дело по обвинению Марченко А.Т.	<p>Уродженець містечка Бориспіль Переяславського повіту (волосний центр, нині райцентр Київської області) Марченко Андрій Трохимович на час арешту проживав у с. Куйбишевське (так у справі) Ямпільського району Чернігівської (з 1939 р. Сумської) області, працював інженером-технологом та завідувачем лабораторії на місцевому спиртзаводі. За вироком військтрибуналу КВО його засуджено до розстрілу, обвинувачено у зраді Батьківщини і шпигунстві.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Марченко А.Т. упродовж 1919–1920 рр. служив в Армії УНР. Після її інтернування в Польщі він залишився проживати там, навчався в офіцерській школі генерала М. Шаповала. Надалі за завданням керівництва УПСР обвинувачуваний виїхав до Чехословаччини і вступив до прорадянської громадської організації «Союз студентів громадян СРСР у Чехословацькій Республіці», а 1933 р. повернувся на Батьківщину вже як «чехословацький шпигун».</p> <p>24 лютого 1959 р. військова колегія Верховного суду СРСР ухвалила вирок військтрибуналу КВО стосовно Марченка А.Т. скасувати і провадження відповідної слідчої справи припинити</p>
18	17.06.1938	П-4764. 1938	Уголовное дело по обвинению Гринки Н.И.	Гринку Микиту Ілліча, жителя м. Білопілля Харківської області, засуджено за вироком лінійного суду Південної залізниці до 6 років ув'язнення у ВВТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>У матеріалах справи згадується про службу Гринки М.І. (повного георгіївського кавалера) 1919 р. в Дроздовському полку Добровольчої армії.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду СРСР від 23 липня 1958 р. провадження слідчої справи припинено за недоведеністю провини репресованого</p>
19	09.08.1938	П-2024. 1938	Уголовное дело по обвинению Дихнича В.И.	<p>Дихнича Василя Івановича, жителя с. Гудими Глинського (нині Роменського) району Сумської області, заарештовано 24 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни обвинувачуваний служив штабним писарем у запасному батальйоні денікінської Добровольчої армії, після поразки Білого руху емігрував до Польщі, а після загальної амністії військовослужбовцям ворожих армій повернувся додому.</p> <p>9 серпня 1938 р. Глинський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити у зв'язку зі смертю фігуранта (помер 2 серпня у в'язниці, не дочекавшись результатів слідства).</p> <p>За постановою заступника прокурора Сумської області від 6 вересня 1960 р. Дихнича В.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фотографію, свідоцтво про народження, посвідчення й особисте листування фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
20	18.12.1938	П-1442. 1938	Уголовное дело по обвинению Радионова П.Ф.	<p>Уродженець м. Болград (на той час територія Румунії, з 1940 р. — райцентр Одеської області) Радіонов Пантелеймон Федорович на час арешту проживав у м. Ромни Чернігівської області. Його заарештовано за обвинуваченням у приналежності до антирадянської організації і проведенні контрреволюційної агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Радіонов П.Ф. 1919 р. служив в Армії УНР, брав участь у боях із частинами Червоної армії під Києвом та Бердичевом, певний час служив в особистій охороні міністра закордонних справ УНР Макаренка (йдеться, ймовірно, про члена Директорії УНР А. Макаренка — <i>упорядник</i>).</p> <p>За постановою прокуратури Сумської області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта звільнено з-під варті за недоведеністю провини.</p> <p>До справи долучено фотографію фігуранта</p>
21	21.02.1939	П-1930. 1938–1939	Уголовное дело по обвинению Неженца Г.Л.	<p>Житель м. Білопілля Сумської області Неженець Григорій Лукич на час арешту працював машиністом поїзда в міському залізничному депо. Його заарештовано 18 січня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації, спрямованої на підбурення селян проти хлібозаготівлі.</p> <p>У матеріалах справи є відомості про службу Неженця Г.Л. під час громадянської війни на бронепотягу «Гром победы» денікінської Добровольчої армії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За результатами тривалого розслідування 21 лютого 1939 р. транспортна прокуратура Люботинської дільниці ухвалила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності
22	29.05.1939	П-3436. 1939	Уголовное дело по обвинению Перевозника А.И.	<p>Перевозника Андрія Івановича, жителя с. Московський Бобрик Лебединського району Харківської області, заарештовано 8 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством встановлено, що 1920 р. обвинувачуваний нетривалий час перебував у «політбанді» отамана Кучера, яка тероризувала більшовицьку владу й населення сусідніх Гадяцького й Лебединського повітів.</p> <p>За результатами тривалого розслідування Лебединський райвідділ НКВС 23 березня 1939 р. запропонував, а заступник прокурора новоствореної Сумської області 29 травня того ж року постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта звільнити з-під варти за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>
23	17.06.1939	П-4709. 1939	Уголовное дело по обвинению Князя И.Т.	Князя Івана Тихоновича, жителя м. Буринь Сумської області, засуджено за вироком облсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт його служби за Гетьманату в земській управі на посаді голови Комісії у боротьбі з більшовиками в Україні.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За постановою президії Верховного суду УРСР від 12 вересня 1958 р. Князя І.Т. реабілітовано
24	19.07.1939	П-14016. 1939	Уголовное дело по обвинению Бражника И.В.	<p>Уродженець с. Горобівка Білопільського повіту Харківської губернії Бражник Іван Васильович на час арешту служив начальником продовольчого забезпечення в/ч 4409 Червоної армії. За вироком військтрибуналу ХВО його засуджено до розстрілу, обвинувачено в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху під час перебування на відповідальній посаді в контрреволюційному уряді в період громадянської війни (за ст. 54-13 КК УРСР)».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з листопада 1918 р. хорунжий Бражник близько 4 місяців служив в Армії УНР. Під час денікінської окупації України очолював каральний загін Добровольчої армії і брав участь у розстрілах червоних партизанів на Сумщині.</p> <p>17 жовтня 1939 р. військова колегія Верховного суду СРСР ухвалила смертний вирок стосовно фігуранта справи замінити на 10 років позбавлення волі.</p> <p>За висновком прокуратури Сумської області від 17 грудня 1999 р. Бражника І.В. реабілітовано</p>
25	04.11.1939	П-674. 1939	Уголовное дело по обвинению Лышенко Г.Ф.	<p>Лишенка Григорія Федоровича, жителя с. Станова Тростянецького району на той час ще Харківської області, заарештовано 6 березня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством установлено, що 1919 р. обвинувачуваний служив полковим писарем 3-го Дроздовського полку денікінської Добровольчої</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>армії, після чого емігрував до Болгарії, а потім до Франції. Там він вступив до білоемігрантської організації «Союз возвращения на Родину» й повернувся додому за амністією.</p> <p>4 листопада 1939 р. прокурор відділу зі спеціальних справ прокуратури СРСР постановив провадження слідчої справи припинити за недостатністю підстав для її передачі до суду.</p> <p>У справі зберігається особиста фотографія фігуранта</p>
26	08.01.1940	П-1502. 1939–1940	Уголовное дело по обвинению Замикулы К.Т.	<p>Замикулу Кирила Тимофійовича, жителя с. Нова Слобода Путивльського району Сумської області, засуджено за вироком облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт служби фігуранта справи 1918 р. в гетьманському каральному загоні.</p> <p>За висновком прокуратури Сумської області від 22 травня 1991 р. Замикулу К.Т. реабілітовано</p>
27	18.08.1941	П-13635. 1941	Уголовное дело по обвинению Вишневого Я.В.	<p>Вишневого Якова Володимировича, жителя м. Шостка Сумської області, за вироком облсуду визнано «особою суспільно небезпечною». У зв'язку із цим до нього застосовано покарання у вигляді 10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Вишневський Я.В. у березні — квітні 1918 р. служив у дивізії Синьожупанників Армії УНР, сформованій з полонених українців у Німеччині на умовах Брестського мирного</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>договору УНР з державами Четверного союзу; надалі фігурант справи підтримував владу гетьмана П. Скоропадського.</p> <p>26 жовтня 1941 р. ув'язнений помер під час перебування в м. Свердловськ (Росія).</p> <p>За висновком прокуратури Сумської області від 29 січня 1997 р. Вишневського Я.В. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>
28	18.04.1944	П-13666. 1943–1944	Уголовное дело по обвинению Василенко И.С.	<p>Василенка Івана Семеновича, жителя м. Тростянець Охтирського району (нині райцентр), засуджено за вироком військтрибуналу військ НКВС Харківської області до 10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації та співпраці з німецьким окупаційним режимом.</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про тісні стосунки Василенка І.С. на початку 1920-х рр. з «петлюрівською бандою» отамана О. Ковалю, що тероризувала населення, державні установи й органи влади на території сучасних Роменського й Липоводолинського районів. Саме за це і за подальшу антирадянську агітацію фігурант справи впродовж 19 лютого — 17 квітня 1929 р. вже перебував під слідством. Тоді підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності виявилось недостатньо (див. анотацію № 55 за АКС № 12285-п АТЗ УСБУ в Полтавській області).</p> <p>За висновком прокуратури Сумської області від 7 лютого 1997 р. Василенка І.С. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
29	24.07.1946	П-8497. 1946	Уголовное дело по обвинению Мирошниченко Ф.Г.	<p>Мірошниченка Федора Гавриловича, уродженця х. Дорошенкове Глухівського повіту Чернігівської губернії, засуджено за вироком військтрибуналу гарнізону радянської зони окупації Берліна до 10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР. Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця Армії УНР та учасника збройного вторгнення на радянську територію.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи раніше служив у кавалерійському загоні Армії УНР, брав участь в антибільшовицькій українсько-польській військовій кампанії 1920 р., за доблесну службу був нагороджений Залізним Хрестом; упродовж 1921–1946 рр. проживав у Німеччині як емігрант, потрапивши туди через Польщу.</p> <p>Ухвалою військтрибуналу КВО від 11 серпня 1967 р. Мірошниченка Ф.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено паспорт громадянина Німеччини й інші документи фігуранта, а також його фотографії</p>
30	28.12.1946	П-13510. 1946	Уголовное дело по обвинению Педерия М.А.	<p>Уродженець с. Прохори нині Борзнянського району Чернігівської області Педерій Михайло Антонович на час арешту проживав у Запоріжжі. За вироком військтрибуналу військ МДБ Київської області його засуджено до 20 років каторжних робіт у ВТТ</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>віддаленої місцевості СРСР з конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 5 років. Педерія М.А. обвинувачено у проведенні антирадянської агітації, приналежності до «контрреволюційної» організації та співпраці з німецьким окупаційним режимом.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний служив у лавах УГА і був особисто знайомий з головою уряду УНР Б. Мартосом, з яким «розробляв план розбудови кооперації в Україні».</p> <p>За висновком прокуратури Сумської області від 28 червня 1996 р. Педерія М.А. реабілітовано</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Харківській області

Виконавці: Костянтин Меркулов (2012–2018),
Ольга Васіна (з 2019).

Відповідальні: Сергій Болібок (2012),
Максим Несен (2013–2015),
Костянтин Меркулов (2016–2018),
Іван Мезінов (2018–2019),
Олександр Сачук (з 2019).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	25.03.1919	011291. 1919	Следственное дело по обвинению Тимченко М.И.	Тимченко Михайла Івановича, жителя с. Волохів Яр Зміївського повіту Харківської губернії (на той час волосний центр, нині у складі Чугуївського району Харківської області), заарештовано 1 лютого 1919 р. як агента з хлібозаготівлі часів Гетьманату. За постановою повітової НК від 25 березня 1919 р. Тимченка М.І. з-під варти звільнено у зв'язку з невстановленням у його діях складу злочину
2	29.03.1919	015361. 1919	Следственное дело по обвинению Саловича И.Д.	Саловича Йосипа Денисовича, жителя м. Вовчанськ Харківської губернії (на той час повітовий центр, а нині райцентр Харківської області), заарештовано у грудні 1918 р. за обвинуваченням у службі в гетьманській державній варті. За висновком повітової НК від 29 березня 1919 р. Саловича Й.Д. звільнено з-під варти за невстановленням у його діях складу злочину
3	29.03.1919	015366. 1919	Следственное дело по обвинению Чумаченко Д.П. и др.	Чумаченко Данило Петрович та інші жителі с. Лагер Зміївського повіту (загалом 7 осіб) за обвинувальним висновком слідчого Зміївської ПНК підлягали ув'язненню в концтаборі «до завершення громадянської війни». Їх обвинувачено як таких, що влітку — восени 1918 р. викривали членів родин червоноармійців гетьманській державній варті та проводили антибільшовицьку агітацію.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Вироку й відомостей про подальшу долю фігурантів у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку
4	15.04.1919	011285. 1919	Следственное дело по обвинению Омельченко А.В.	<p>Омельченка Олександра Володимировича, жителя м. Зміїв Харківської губернії (на той час повітовий центр, а нині райцентр Харківської області), заарештовано 22 лютого 1919 р. як такого, що за Гетьманату проводив «контрреволюційну» діяльність: перебуваючи на посаді старости місцевих земських зборів, «брав участь в організації білої гвардії».</p> <p>За постановою Зміївської ПНК від 15 квітня 1919 р. Омельченка О.В. з-під варти звільнено за невстановленням у його діях складу злочину</p>
5	19.04.1919	011322. 1919	Следственное дело по обвинению Пизюна С.П.	<p>Пізюна Сергія Петровича, жителя с. Коломак Валківського повіту Харківської губернії, повітова НК постановила ув'язнити в повітій тюрмі на 3 місяці. Його обвинувачено в агітації односельчан проти продрозверстки й мобілізації до лав Червоної армії.</p> <p>За висновком прокуратури Харківської області від 12 жовтня 1996 р. Пізюна С.П. реабілітовано</p>
6	05.06.1919	011298. 1919	Следственное дело по обвинению Покуля В.А. и Покуля И.П.	<p>Покуля Василя Олексійовича й Покуля Івана Павловича, жителів с. Княже-Долинське Валківського повіту заарештовано 16 березня 1919 р. за обвинуваченням у проведенні проденікінської агітації. 5 червня 1919 р. повітова НК постановила позбавити обох волі на 1 місяць.</p> <p>За висновком прокуратури Харківської області від 12 жовтня 1996 р. фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
7	19.06.1919	020790. 1919	Следственное дело по обвинению Геренга Э.Ф.	Геренга Едмунда Фрідріховича, уродженця с. Горохівка Зміївського повіту, повітова НК постановила розстріляти. Його обвинувачено як полоненого унтерофіцера 1-ї Курської мортирної артилерійської батареї Добровольчої армії. Відомостей про реабілітацію Геренга Е.Ф. у справі немає
8	31.06.1919	015360. 1919	Следственное дело по обвинению Невгасимова П.М.	Невгасимова Пантелеймона Михайловича, жителя Вовчанська, заарештовано 9 березня 1919 р. як полоненого військовослужбовця денікінської державної варти. 31 червня 1919 р. Вовчанська ПНК ухвалила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з повітової в'язниці звільнити за недоведеністю факту скоєння ним «контрреволюційних» злочинів
9	27.01.1920	011299. 1920	Следственное дело по обвинению Самойлова Н.И.	За справою проходить житель Харкова Самойлов Микола Йосипович — колишній священник, протоієрей Серафимівської церкви при міському Успенському соборі. ОВ ВНК при реввійськраді 6-ї армії постановив ув'язнити його в концтаборі на рік як такого, що восени 1919 р. служив військовим священником при одному з піхотних підрозділів Добровольчої армії. За висновками прокуратури Харківської області від 4 квітня 1996 р. Самойлова М.Й. реабілітовано
10	10.03.1920	010456. 1920	Следственное дело по обвинению Сергеева В.А.	За справою проходить уродженець Харкова Сергеев Володимир Олександрович — на час арешту завідувач Кінного депо Західного фронту. Його обвинувачено у військовій зраді, скоєній з корисливих міркувань.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи в жовтні 1919 р. організував переправлення на підконтрольну денікінцям територію 2 потягів з кіньми, за що отримав від них 25 мільйонів карбованців готівкою.</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді Західного фронту Сергеева В.О. оголошено в розшук у зв'язку із його втечею з-під варти під час перевезення до Харкова</p>
11	15.03.1920	010450. 1920	Следственное дело по обвинению Разуваева А.А. и Полищука П.В.	<p>Разуваєва Андрія Андрійовича й Поліщука Петра Васильовича, жителів Харкова, ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Їх обвинувачено як колишніх військовослужбовців петлюрівської та денікінської армій.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами кадрових військових старої російської армії поручика А. Разуваєва і прапорщика П. Поліщука наприкінці грудня 1918 р. мобілізовано до Армії УНР. Перший служив старшиною 24-го піхотного імені Петра Сагайдачного полку Запорізької дивізії до 1 жовтня 1919 р., коли був демобілізований за станом здоров'я. Другий служив старшиною в тому ж полку, а попередньо — в Харківському слобідському козацькому полку Харківського слобідського кошу Запорізького корпусу; звільнився з військової служби 16 листопада 1919 р., перебуваючи на посаді помічника діловода продовольчого відділу Головного інтендантського управління в Кам'янці-Подільську, внаслідок розформування зазначеного управління.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>У листопаді того ж року на залізничній станції Голта обох було заарештовано контррозвідкою Добровольчої армії та примусово мобілізовано до місцевої комендантської роти. В січні 1920 р. денікінські війська відступили до м. Тирасполь (на той час повітовий центр Херсонської губернії; нині столиця де-юре автономного регіону Придністров'я у складі Республіки Молдови, а де-факто самопроголошеної Придністровської Молдавської Республіки), звідки обвинувачувані невдовзі повернулися до Харкова.</p> <p>26 квітня того ж року ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив звільнити Разуваєва А.А. й Поліщука П.В. з концтабору й направити їх у розпорядження командування Південно-Західного фронту.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігурантів як речові докази їхньої служби в Армії УНР</p>
12	18.03.1920	010459. 1920	Следственное дело по обвинению Борщевского И.Е.	<p>Борщевского Івана Євгеновича, жителя Харкова, заарештовано 26 лютого 1920 р. як запідозреного у шпигунстві недавнього кадрового офіцера імператорської армії.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами капітан І. Борщевський брав участь у боях на фронтах Першої світової війни у складі 45-го Сибірського стрілецького полку 12-ї Сибірської стрілецької дивізії, а надалі тривалий час проживав на території, підконтрольній ЗСПР.</p> <p>За результатами слідства факт шпигунства не встановлено, але ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії 18 березня 1920 р. постановив ув'язнити Борщевского І.Є. в концтаборі «до завершення громадянської війни».</p> <p>Відомостей про реабілітацію фігуранта у справі немає</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
13	27.04.1920	010451. 1920	Следственное дело по обвинению Дроздова П.П.	<p>Дроздова Павла Петровича, жителя Харкова, заарештовано 27 квітня 1920 р. як викритого колишнього поручика 8-го гусарського Лубенського кавалерійського полку Добровольчої армії.</p> <p>ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив Дроздова П.П. звільнити з-під варти й направити в розпорядження командування Південно-Західного фронту</p>
14	03.05.1920	020796. 1920	Следственное дело по обвинению Алейникова М.Н.	<p>Алейнікова Михайла Миколайовича, жителя с. Мар'ївка Вовчанського повіту, ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як колишнього підпоручика 1-го батальйону 3-го Корніловського ударного полку Корніловської дивізії 1-го армійського корпусу ЗСПР.</p> <p>Відомостей про реабілітацію Алейнікова М.М. у справі немає.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта: рапорт від 1 жовтня 1919 р. безпосередньому начальнику із клопотанням про звільнення з військової служби як народного вчителя, що на час мобілізації обіймав штатну посаду, і посвідчення від листопада того ж року як завідувача офіцерських батальйонних зборів, відрядженого у службових справах до Харкова</p>
15	04.05.1920	020797. 1920	Следственное дело по обвинению Ильченко В.И.	<p>Ільченко Віктора Ілліча, жителя Харкова, ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як колишнього старшого унтерофіцера Астраханського полку Добровольчої армії.</p> <p>Відомостей про реабілітацію Ільченка В.І. у справі немає</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
16	07.05.1920	020793. 1920	Следственное дело по обвинению Можного А.Ф.	<p>Житель с. Південне Мереф'янської волості Харківського повіту Харківської губернії (нині однойменне місто Харківського району Харківської області) Можний Олександр Федорович на час арешту працював за місцем проживання палатним наглядачем шпиталю. Його викрито як колишнього поручика 179-го піхотного Усть-Двінського полку Російської імператорської армії й недавнього козака запасного полку Армії УНР, у складі якого наприкінці 1918 р. брав участь в охороні артилерійських складів на залізничній станції Мерефа неподалік від Харкова.</p> <p>ОВВНК при Реввійськраді Південно-Західного фронту постановив ув'язнити Можного О.Ф. в концтаборі м. Орел (Росія) «до завершення громадянської війни».</p> <p>Відомостей про реабілітацію фігуранта у справі немає</p>
17	07.05.1920	020794. 1920	Следственное дело по обвинению Киреева В.П.	<p>Киреева Василя Пантелеймоновича, жителя с. Південне Харківського повіту, ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як колишнього старшого техника броньованого потягу «Князь Пожарський» Добровольчої армії.</p> <p>Відомостей про реабілітацію Киреева В.П. у справі немає.</p> <p>До справи долучено посвідчення комітету службовців і робітників Акціонерного товариства з облаштування фабричних димових труб і різних споруд «Георгій Антонов» від 29 квітня 1920 р., надане старшому техніку В. Кирееву з метою</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				запобігання його відриву від виконання відповідального доручення хімічного відділу Губернської ради народного господарства
18	14.05.1920	020791. 1920	Следственное дело по обвинению Дорохова И.К.	Дорохова Івана Кузьмича, жителя с. Радуль нині Ріпкинського району Чернігівської області, ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як колишнього поручика стрілецького полку 1-ї Терської козачої дивізії Добровольчої армії. Відомостей про реабілітацію Дорохова І.К. у справі немає
19	27.05.1920	021400. 1920	Следственное дело по обвинению Момота А.М.	Момота Якіма Мойсейовича, жителя Харкова, ОВ ВНК при реввійськраді 1-ї кінної армії постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця Добровольчої армії. Згідно зі слідчими матеріалами старший унтерофіцер Я. Момот послідовно служив у «3-му кавалерійському полку, Чорноморському кінному козацькому полку й ударному Марковському полку у складі 3-ї роти батальйону особливого призначення». Відомостей про реабілітацію Момота Я.М. у справі немає
20	08.07.1920	021402. 1920	Следственное дело по обвинению Выскочки И.В.	Вискочку Івана Васильовича, жителя містечка Чугуїв Зміївського повіту Харківської губернії, заарештовано 11 травня 1920 р. Його обвинувачено як члена партії лівих есерів («боротьбистів»), організатора й керівника місцевого антибільшовицького повстання, що відбулося 1919 р.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				8 липня 1920 р. трійка Харківської ГНК постановила звільнити Вискочку І.В. із в'язниці через недостатність підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності
21	04.08.1920	020792. 1920	Следственное дело по обвинению Криуленко Я.А.	<p>Уродженець с. Червона Кам'янка Олександрійського повіту Криуленко Яків Адріанович як щойно викритий білогвардієць, шпигун і диверсант підлягав розстрілу, згідно з резолюцією начальника ОВ ВНК при реввійськраді 9-ї армії Мейера на протоколі допиту слідчої справи. Слідством установлено, що штабскапітан Я. Криуленко навесні 1920 р. перебував у Криму й обіймав посаду ординарця полковника В. Гнилорібова. За наказом із дислокованого в Севастополі штабу військового отамана Всевеликого Війська Донського А. Богаєвського обвинувачуваного у складі розвідувальної групи десантовано на чорноморське узбережжя поблизу м. Анапа (Росія) із завданням організувати антибільшовицьку підривну роботу на Кубані.</p> <p>Відомостей про подальшу долю й реабілітацію Криуленка Я.А. у справі немає</p>
22	07.08.1920	015363. 1920	Следственное дело по обвинению Семеновой А.А.	<p>Семенову Олександрю Олександрівну, жительку м. Конград Полтавської губернії (скорочена назва міста Костянтиноград, повітовий центр; 1923 р. місто перейменовано на Красноград, а з 1932 р. перебуває у статусі райцентру Харківської області), колегія Полтавської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Її обвинувачено як таку, що агітувала проти радянської влади й мала рідного брата-білогвардійця.</p> <p>За висновками прокуратури Харківської області від 5 лютого 1996 р. Семенову О.О. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
23	03.09.1920	021406. 1920	Следственное дело по обвинению Раппа В.И.	<p>Раппа Віктора Івановича, жителя Харкова, заарештовано 18 серпня 1920 р. як активного члена РСДРП(м).</p> <p>3 вересня 1920 р. уповноважений Цупнадкому постановив обрати запобіжним заходом стосовно обвинувачуваного утримання під вартою у слідчій в'язниці. Відомостей про його подальшу долю у справі немає.</p> <p>За висновками прокуратури Харківської області від 23 грудня 1992 р. Раппа В.І. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про обрання запобіжного заходу</p>
24	29.09.1920	021397. 1920	Следственное дело по обвинению Замятина П.И.	<p>Замятіна Павла Івановича, жителя Харкова, заарештовано 26 липня 1920 р. за обвинуваченням у причетності до денікінської контррозвідки. Слідством установлено факт служби вахмістра Замятіна 1919 р. в 19-му драгунському Архангелогородському полку, а потім у 3-му Марковському полку Добровольчої армії.</p> <p>29 вересня 1920 р. ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту постановив Замятіна П.І. з-під варти звільнити й направити до «трудармії» в розпорядження командування Північного фронту</p>
25	06.10.1920	015359. 1920	Следственное дело по обвинению Бейникова А.М. и Бейникова Л.М.	<p>За справою проходять уродженці с. Петрівське Костянтиноградського повіту брати Бейнікови Андрій Мойсейович і Леонтій Мойсейович, на час арешту — червоноармійці батальйону зв'язку 46-ї дивізії 13-ї армії. Обоє заарештовано 9 вересня 1920 р. як колишніх махновців і махновських агітаторів.</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 13-ї армії братів Бейнікових з-під варти звільнено й направлено в розпорядження своєї частини для подальшого проходження служби</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
26	02.11.1920	021405. 1920	Следственное дело по обвинению Стрельцова А.И.	Стрельцова Олександра Івановича, жителя Харкова, заарештовано 10 вересня 1920 р. за обвинуваченням у приналежності до підпільної антирадянської організації лівих есерів. 2 листопада 1920 р. судова трійка Цупнадкому постановила Стрельцова О.І. з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності
27	03.12.1920	010453. 1920	Следственное дело по обвинению Геллера И.С.	Уродженець м. Якутськ (Росія) Геллер Інокентій Семенович на час арешту проживав у Харкові. 3 грудня 1920 р. ОВ ВНК при реввійськраді 6-ї армії постановив його розстріляти як такого, що «приховав свій офіцерський чин» підпоручика 1-го батальйону 1-го Дроздовського полку Добровольчої армії. Смертний вирок виконано того ж дня. Відомостей про реабілітацію Геллера І.С. у справі немає
28	14.12.1920	021404. 1920	Следственное дело по обвинению Брускиной Э.Г.	Уродженка с. Круча Могильовського повіту Могильовської губернії (Республіка Білорусь) Брускіна Елла Григорівна на час арешту навчалася в Харківській медичній академії. Її заарештовано 9 вересня 1920 р. як члена підпільної організації лівих есерів («боротьбистів») 1 грудня 1920 р. судова трійка Цупнадкому постановила Брускіну Е.Г. з-під варти звільнити за недостатністю підстав для її притягнення до кримінальної відповідальності
29	19.12.1920	012343. 1920	Следственное дело по обвинению Пономаренко С.Е.	Пономаренка Степана Юхимовича, жителя Харкова, ОВ ВНК при реввійськраді 13-ї армії постановив ув'язнити в концтаборі на рік. Його викрито як колишнього денікінського службовця військового постачання.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи з липня 1919 р. по серпень 1920 р. служив завідувачем господарської частини 3-го зведеного евакуаційного госпіталю Білої армії, надалі потрапив під службове розслідування за допущення несанкціонованих матеріальних розтрат та утримувався в арештному домі у Феодосії; 14 листопада того ж року був звільнений з приходом до міста частин Червоної армії.</p> <p>Відомостей про реабілітацію Пономаренка С.Ю. у справі немає</p>
30	21.12.1920	020798. 1920	Следственное дело по обвинению Лобова Л.И.	<p>Лобова Леоніда Івановича, жителя Харкова, ОВ ВНК при реввійськраді Південно-Західного фронту постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як недавнього працівника служби постачання Добровольчої армії.</p> <p>Відомостей про реабілітацію Лобова Л.І. у справі немає</p>
31	22.12.1920	020799. 1920	Следственное дело по обвинению Капусткина М.В.	<p>Капусткіна Михайла Васильовича, жителя Харкова, ОВ ВНК при реввійськраді 4-ї армії постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця Добровольчої армії.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. унтерофіцер М. Капусткін служив на бронепотязі «Волк» і брав участь у боях проти частин Червоної армії на Півдні України.</p> <p>Відомостей про реабілітацію Капусткіна М.В. у справі немає.</p> <p>До справи долучено супровідний лист керівництва Феодосійського госпіталю Російського товариства Червоного Хреста до «особливого</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				відділу 3-ї дивізії» про направлення військовослужбовців Білої армії М. Капусткіна та І. Сутулова, які перебували в госпіталі на лікуванні
32	14.02.1921	021401. 1920–1921	Следственное дело по обвинению Феля В.Х.	<p>Феля Веніаміна Хаїмовича та інших жителів Харкова (загалом 4 особи) заарештовано в листопаді — грудні 1920 р. за обвинуваченням в анархізмі.</p> <p>14 лютого 1921 р. судова трійка Цупнадкому постановила Феля В.Х. з-під варти звільнити за відсутністю обвинувальних матеріалів. Решту фігурантів справи звільнено ще на етапі досудового розслідування згідно із висновком секретного відділу Цупнадкому від 12 грудня 1920 р.</p>
33	23.03.1921	020485. 1921	Следственное дело по обвинению Теппера И.Я. и др.	<p>Теппера Ісака Яковича й інших жителів Харкова (загалом 3 особи) заарештовано 29 січня 1921 р. як анархістів-синдикалістів з Харківського осередку об'єднання «Набат».</p> <p>23 березня 1921 р. колегія Харківської ГНК постановила звільнити фігурантів справи з-під варти за недоведеністю фактів скоєння ними злочинних дій</p>
34	08.06.1921	021398. 1921	Следственное дело по обвинению Лукьяненко Д.А.	<p>Лук'яненка Дмитра Олексійовича, жителя містечка Люботин Валківського повіту, колегія Харківської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки із перспективою відбування покарання на торф'яних розробках Петроградської губернії. Його обвинувачено у приховуванні факту недавньої служби в Армії УНР і ЗСПР.</p> <p>За висновком прокуратури Харківської області від 19 грудня 1996 р. Лук'яненка Д.О. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
35	25.10.1921	020482. 1921	Следственное дело по обвинению Левандовского А.С.	Левандовського Олександра Савелійовича, жителя Харкова, заарештовано 17 травня 1921 р. як «анархіста-махновця». 25 жовтня 1921 р. СОУ ВУНК постановило звільнити Левандовського О.С. з-під варти за недостатністю обвинувальних матеріалів, але з урахуванням політичної спрямованості справи залишити її фігуранта під оперативним наглядом
36	08.12.1922	021378. 1922	Следственное дело по обвинению Василевской В.В.	Василевську Ванду Владиславівну, жительку Харкова, заарештовано 8 серпня 1922 р. за обвинуваченням у приналежності до антирадянського нелегального молодіжного угруповання пропольського націоналістичного спрямування. 8 грудня 1922 р. СОУ ВУНК постановило провадження слідчої справи припинити й Василевську В.В. з-під варти звільнити за невстановленням у її діях ознак злочину
37	09.12.1922	015151. 1922	Следственное дело по обвинению Бару С.И. и др.	Бару Соломона Ісайовича й інших жителів Харкова (загалом 15 осіб) ОН при колегії ОДПУ постановила заслати на 1–3 роки до Туркестану під гласний нагляд місцевого губвідділу ДПУ. Усіх обвинувачено як «антирадянський елемент, який проводив серед міщан контрреволюційну агітацію». За висновками прокуратури Харківської області від 5 лютого 1996 р. фігурантів справи реабілітовано
38	14.03.1924	015102. 1924	Следственное дело по обвинению Рабиновича Б.Я.	Рабиновича Бориса Яковича, жителя Харкова, комісія НКВС з адміністративних виселень постановила ув'язнити в концтаборі на 2 роки. Його обвинувачено як колишнього активного члена єврейської соціалістичної партії «Бунд», що зберігав і поширював антирадянську літературу.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>16 січня 1926 р. ОН при колегії ОДПУ постановила Рабиновича Б.Я. покарати додатковим засланням на Південний Урал на 3 роки, а 29 березня 1929 р. — позбавити його подальшого права проживати в Московській і Ленінградській областях, Україні, Білорусії та на Північному Кавказі із закріпленням до певного місця проживання ще на 3 роки.</p> <p>Відомостей про реабілітацію Рабиновича Б.Я. у справі немає.</p> <p>До справи долучено рукописні нотатки фігуранта про політичне й соціальне життя в країні</p>
39	21.05.1924	020455. 1924	Следственное дело по обвинению Мартынова Ф.И.	<p>Мартінова Федора Івановича, жителя Харкова, заарештовано 1 січня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до нелегальної партії лівих есерів, проведенні антирадянській агітації та поширенні агітаційної літератури контрреволюційного змісту.</p> <p>21 травня 1924 р. Харківський губсуд ухвалив вирок: Мартінова Ф.І. з-під варті звільнити, провадження кримінальної справи припинити і здати до архіву</p>
40	21.05.1924	020463. 1924	Следственное дело по обвинению Апухтина П.И.	<p>Апухтіна Павла Івановича, жителя Харкова, заарештовано 30 січня 1924 р. за обвинуваченням у приналежності до нелегальної партії лівих есерів, проведенні антирадянській агітації та поширенні агітаційної літератури контрреволюційного змісту.</p> <p>21 травня 1924 р. НС Харківського губсуду ухвалив вирок: Апухтіна П.І. з-під варті звільнити, провадження кримінальної справи припинити і здати до архіву</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
41	17.10.1924	015155. 1924	Следственное дело по обвинению Молдавской Е.Д.	<p>Молдавську Єлизавету Давидівну, жительку Харкова, ОН при колегії ОДПУ постановила заслати на поселення до В'ятської губернії на 3 роки. Її обвинувачено у приналежності до нелегальної антирадянської організації та підтримуванні активних стосунків із «закордонними центрами соціал-демократів».</p> <p>Невдовзі, 24 жовтня 1924 р., той самий позасудовий орган дозволив репресованій виїзд до Палестини через один із південних портів Росії.</p> <p>За висновками прокуратури Харківської області від 5 лютого 1996 р. Молдавську Є.Д. реабілітовано</p>
42	22.10.1924	021380. 1922–1924	Следственное дело по обвинению Розенберг Л.А. и Цынкина М.М.	<p>Розенберг Лію Олександрівну та Цинкіна Михайла Михайловича, жителів Харкова, заарештовано 19 вересня 1922 . Їх обвинувачено у приналежності до міського осередку РСДРП(м), виготовленні й поширенні листівок «контрреволюційного» змісту.</p> <p>За результатами тривалого розслідування 22 жовтня 1924 р. Харківський губвідділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності фігурантів, звільнених під підписку про невиїзд раніше: 13 листопада 1922 р. і 30 червня 1923 р. відповідно</p>
43	18.06.1925	020465. 1924–1925	Следственное дело по обвинению Краснянского Л.И.	<p>Краснянського Лейбу Ісаковича, жителя Одеси, заарештовано 2 вересня 1924 р. Одеським губвідділом ДПУ УСРР за обвинуваченням у приналежності до нелегальної сіоністської організації «ЦСЮФ» та поширенні агітаційної літератури «контрреволюційного» змісту. З метою проведення додаткових слідчих дій 12 листопада 1924 р. обвинувачуваного</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>направлено до Харкова в розпорядження ДПУ УСРР.</p> <p>18 червня 1925 р. НС Харківського губсуду постановила звільнити Краснянського Л.І. з-під варти за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності, а провадження слідчої справи припинити</p>
44	18.07.1925	020488. 1924–1925	Следственное дело по обвинению Великого С.Г. и Курило Д.Г.	<p>6 жителів с. Скрипаї Зміївського району Харківської округи заарештовано впродовж жовтня 1924 р. як членів «контрреволюційної націоналістичної організації».</p> <p>За результатами тривалого розслідування 18 липня 1925 р. НС Харківського губсуду ухвалила провадження кримінальної справи припинити, а Великого Самійла Григоровича й Курило Данила Гордійовича з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>Решту фігурантів справи звільнено з-під варти ще на етапі досудового розслідування згідно із висновком Ізюмського окрввідділу ДПУ УСРР від 17 листопада 1924 р.</p>
45	18.07.1925	020489. 1925	Следственное дело по обвинению Малюты П.И.	<p>Малюту Полікарпа Івановича, жителя с. Барвінкове Ізюмського повіту, заарештовано 24 вересня 1924 р. як колишнього військового телеграфіста при штабі Дроздовської дивізії денікінської Добровольчої армії.</p> <p>18 липня 1925 р. НС Харківського губсуду постановила провадження кримінальної справи припинити й Малюту П.І. з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
46	18.07.1925	021382. 1924–1925	Следственное дело по обвинению Цесника Г.А.	<p>Уродженець Орловської губернії Цеснік Григорій Антонович на час арешту проживав у Харкові. Його заарештовано 13 червня 1924 р. як члена міської «анархістської контр-революційної організації».</p> <p>18 липня 1925 р. НС Харківського губсуду ухвалила провадження кримінальної справи припинити і Цесніка Г.А. з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>
47	23.12.1929	014341. 1929	Уголовное дело по обвинению Бондарева И.И.	<p>Бондарева Івана Ілліча, жителя с. Гатище Вовчанського району Харківської округи, колегія ОДПУ постановила ув'язнити в концтаборі на 5 років. Його обвинувачено в «контрреволюційній» діяльності в роки громадянської війни й подальшому проведенні агітації проти радянських сільськогосподарських кампаній.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Бондарев І.І. за Гетьманату служив вартовим Вовчанської волосної державної варти й, зокрема, керував каральною експедицією проти «революційно настроєних» односельчан і жителів сусіднього с. Огірцеве, під час якої наказав розстріляти червоного партизана Криворучка. Після перемоги антигетьманського повстання фігурант справи очолював господарську частину Вовчанської кінної сотні Армії УНР, а під час денікінської окупації України 2 тижні служив рядовим офіцером Самурського полку Добровольчої армії, після чого вже перейшов на службу до лав РСЧА.</p> <p>13 березня 1930 р. той самий каральний орган ухвалив постанову про умовно-дострокове звільнення репресованого.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За постановою прокуратури Харківської області від 28 листопада 1997 р. Бондарєва І.І. реабілітовано
48	11.05.1939	036019. 1938–1939	Дело по обвинению Красного П.А.	<p>Уродженець с. Софіївка Канівського повіту Київської губернії (так у справі; йдеться, ймовірно, про однойменне село нині Черкаського району Черкаської області — <i>упорядник</i>) Красний Пінхос Абрамович на час арешту проживав у Харкові й займався літературною діяльністю. Його заарештовано 28 лютого 1938 р. Харківським облуправлінням НКВС УРСР як члена «підпільної антирадянської сіоністської терористичної організації» й засуджено 11 травня 1939 р. за вироком військтрибуналу КОВО до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна і подальшим обмеженням у правах на 5 років.</p> <p>Згідно зі свідченнями обвинувачуваного 28 лютого 1919 р. єврейські організації «Бунд», «Поалей-Ціон» і «Фолкспартей» висунули його кандидатуру до уряду УНР на посаду міністра в єврейських справах. На цій посаді він перебував у складі різних урядів Директорії і, зокрема, був ініціатором створення надзвичайної державної комісії для розслідування погромів та притягнення винних до кримінальної відповідальності. Наприкінці 1920 р. разом з урядом УНР опинився на Галичині (на той час територія Польщі), а 1925 р. повернувся до України.</p> <p>29 травня 1939 р. військова колегія Верховного суду СРСР постановила попередній вирок стосовно Красного П.А. відмінити, а слідчу справу переглянути заново. Однак справа не переглядалась у зв'язку із тим, що її фігурант з 8 жовтня 1939 р. і</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>станом на 6 березня 1941 р. перебував на лікуванні в Київській психіатричній лікарні імені І.П. Павлова.</p> <p>Відомостей про подальшу долю П. Красного у справі немає, але, ймовірно, він був страчений нацистами у вересні 1941 р. в урочищі «Бабин Яр» разом з іншими пацієнтами лікарні, яких було близько восьмисот.</p> <p>За висновком прокуратури Харківської області від 28 липня 1993 р. Красного П.А. реабілітовано.</p> <p>Попередньо Красний П.А. був фігурантом двох АКС. Наприкінці 1919 — початку 1920 рр. він перебував під слідством Бердичівської повітової НК, але був звільнений за відсутністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності (див. анотацію № 17 за АКС № 4920); 1921 р. заочно проходив за «Справою уряду УНР».</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Херсонській області

Виконавці: Наталія Лукашева (2012–2016),
Наталія Шевченко (з 2016).

Відповідальна: Наталія Шевченко.

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	07.07.1920	2615-фс. 1920	Следственное дело по обвинению Хамко З.Р.	<p>Хамка Захара Романовича, жителя Херсона, заарештовано 16 травня 1920 р. Його обвинувачено в «контрреволюційної» діяльності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами із жовтня 1918 р. обвинувачуваний служив рядовим у дислокованому в Херсоні 16-му піхотному Єлисаветградському полку 3-го Херсонського корпусу Війська Української Держави, в серпні 1919 р. перейшов на службу до ЗСПР.</p> <p>7 липня 1920 р. колегія СОВ Херсонської ПНК постановила провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення його до кримінальної відповідальності</p>
2	12.09.1920	2714-фс. 1920	Следственное дело по обвинению Вельяшова В.А.	<p>Уродженець м. Сарапул В'ятської губернії (Росія) Вельяшов Віктор Аркадійович на час арешту проживав у с. Троїцьке Мелітопольського повіту Херсонської губернії. ОВ ВНК постановив ув'язнити його в концтаборі «до завершення громадянської війни» як викритого недавнього підполковника денікінської Добровольчої армії.</p> <p>Відомостей про подальшу долю фігуранта і висновка про його реабілітацію у справі немає</p>
3	14.09.1920	2660-фс. 1920	Следственное дело по обвинению Сыроватко И.А.	<p>Сироватка Івана Якимовича, жителя х. Красний Отбіді-Василівської волості Херсонського повіту Херсонської губернії (так у справі; нині Снігурівського району Миколаївської області), Херсонське відділення ОВ ВНК узбережжя</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Чорного й Азовського морів постановило ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця Білої армії.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Сироватко І.Я. під час денікінської окупації 1919 р. почергово служив писарем у Херсонській державній варті, комендантському управлінні й каральному загоні полковника Салікова, що переслідував представників більшовицького підпілля й повстанців на території Херсонського повіту.</p> <p>26 вересня 1920 р. Миколаївський відділ реввійськтрибуналу Чорноморсько-Азовського флоту постановив перепроводити репресованого до повітового військкомату для подальшого відправлення на «Червоний фронт».</p> <p>До справи долучено особисті документи й фотографії фігуранта, зокрема його посвідчення про демобілізацію за станом здоров'я, виготовлене 28 квітня 1918 р. Херсонським повітовим військовим начальником. На звороті посвідчення зроблено відмітки про реєстрацію в управах Херсонського повітового коменданта і Херсонської міської державної варті від 24 травня і від 25 листопада того ж року відповідно</p>
4	26.09.1920	2665-фс. 1920	Следственное дело по обвинению Савченко Ф.И.	Савченка Федора Ілліча, жителя с. Чернобаївка Білозерського району Херсонського повіту, заарештовано за обвинуваченням у тому, що із серпня 1919 р. служив у дислокованому в Херсоні 47-му Українському полку Добровольчої армії. За постановою Миколаївського відділу реввійськтрибуналу Чорноморсько-Азовського флоту Савченка Ф.І. перепроваджено до повітового військкомату для подальшого відправлення на «Червоний фронт».

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема тимчасовий паспорт, виданий йому денікінською Херсонською комендантською управою 24 березня 1920 р. з терміном дії на 1 рік
5	17.10.1920	1979-фс. 1920	Следственное дело по обвинению Оппенлендерг Р.И.	<p>Оппенлендерга Рейнгольда Івановича, уродженця Херсонської губернії (так у справі), ОВ ВНК постановив ув'язнити в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено як колишнього офіцера Білої армії.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в листопаді 1918 р. підпоручик Р. Оппенлендерг як кадровий військовий був мобілізований на боротьбу з більшовизмом до офіцерського полку Білої армії призовним пунктом, легально діючим за Гетьманату в Мелітополі.</p> <p>Призовника переправлено до Криму. Вже у грудні він брав участь у боях із махновцями.</p> <p>Відомостей про подальшу долю й реабілітацію Оппенлендерга Р.І. у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підготовки останнього датованого документа — анкети реєстрації колишніх офіцерів та учасників білих армій</p>
6	19.11.1920	2188-фс. 1920	Следственное дело по обвинению Костюшенко Н.Н.	<p>Костюшенка Миколу Миколайовича, уродженця Херсона, заарештовано ревкомом м. Балаклава Ялтинського повіту й направлено до ОВ ВНК при 51-й Московській дивізії. Його обвинувачено як колишнього полковника старої російської і Білої армій.</p> <p>Відомостей про подальшу долю обвинувачуваного у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підготовки останнього документа — анкети для опитування офіцерів і нижчих чинів врангелівської армії, взятих у полон або тих, що перейшли добровільно на сторону радянських військ.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				До справи долучено речові докази: службові довідки й посвідчення фігуранта. Відзначимо посвідчення Костюшенка М.М. як відставного полковника і жителя Феодосії. Цей документ виготовлено 30 червня 1920 р., засвідчено підписами начальника військового гарнізону і коменданта міста й завірено печаткою міської комендатури
7	19.11.1920	2189-фс. 1920	Следственное дело по обвинению Еременко Д.К.	<p>Єременка Дмитра Костянтиновича, жителя Херсона, заарештовано ОВ ВНК при реввійськраді 51-ї стрілецької дивізії за обвинуваченням у недавній службі в Білій армії.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в серпні 1918 р. поручик Д. Єременко вступив на службу до Херсонського караульного батальйону Війська Української Держави, який після повалення Гетьманату перейшов у підпорядкування ЗСПР та в січні 1919 р. був переведений до Криму. У серпні 1920 р. обвинувачуваний обійняв посаду завідувача підводами дислокованого в с. Каланчак (на той час волосний центр Дніпровського повіту, а нині смт і райцентр Херсонської області) 113-го етапу 10-го етапно-транспортного відділу врангелівської Російської армії.</p> <p>Відомостей про подальшу долю Єременка Д.К. у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підготовки останнього документа — анкети для опитування офіцерів і нижчих чинів врангелівської армії, взятих у полон або тих, що перейшли добровільно на сторону радянських військ.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема паспорт, виданий 27 травня 1920 р. у Криму «приставом 2-ї частини державної варти»</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
8	30.12.1920	9771-фс. 1920	Следственное дело по обвинению Чубукина М.Е.	<p>Чубукіна Мойсея Євдокимовича, жителя с. Нижні Сірогози Мелітопольського повіту (волосний центр, а нині райцентр Херсонської області), засуджено за постановою реввійськтрибуналу при штабі 1-ї кінної армії до розстрілу. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний за часів Гетьманату сприяв придушенню німецькими каральними загонами більшовицького повстання на території Мелітопольського повіту («звертався до карателів за допомогою особисто і сплачував їм по 60 крб із кожної десятини»), а із серпня 1919 р. очолював повітовий осередок підпільної білогвардійської організації «За єдиную Россию», яка проводила антибільшовицьку агітацію і поширювала «контрреволюційну» літературу.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 20 серпня 1993 р. Чубукіна М.Є. реабілітовано</p>
9	06.02.1921	2186-фс. 1921	Следственное дело по обвинению Перетрутова Н.Н.	<p>Перетрутова Миколу Миколайовича, жителя Херсона, ОВ ВНК при реввійськраді 6-ї армії постановив ув'язнити в концтаборі на 5 років. Водночас застосуванням амністії V Всеукраїнського з'їзду рад визначений термін скорочено на третину.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за Гетьманату, в серпні 1918 р., обвинувачуваний обійняв посаду помічника Херсонського військового начальника, а восени 1919 р. за місцем проживання був мобілізований до денікінської армії та призначений діловодом облікової комісії.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської обласної від 18 червня 1999 р. Перетрутова М.М. реабілітовано.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема тимчасове посвідчення, видане 18 жовтня 1920 р. Херсонським повітовим комісаріатом у військових справах
10	02.03.1921	2661-фс. 1921	Следственное дело по обвинению Иваненко А.К.	<p>Уродженця Ананьївського повіту Іваненка Олександра Кіндратовича заарештовано 26 лютого 1921 р. як недавнього військовослужбовця Білої армії.</p> <p>Слідством установлено, що із серпня 1919 р. Іваненко О.К. служив писарем в управі Ананьївського повітового військового начальника ЗСПР. Надалі обвинувачуваний евакуювався до Севастополя й до арешту обіймав посаду колезького реєстратора при 64-му польовому госпіталі.</p>
				<p>Трійка ОВ ВНК узбережжя Чорного й Азовського морів постановила провадження слідчої справи припинити й Іваненка О.К. з-під варти звільнити під підписку про невиїзд у зв'язку із недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта: особову картку (із вклеєною фотографією) для врангелівських офіцерів, військових чиновників і лікарів, які проживають у Севастополі та з'явилися на реєстрацію до ОВ ВНК Чорного й Азовського морів; витяг із метричної книги, наданий 9 січня 1915 р. Одеською Петропавлівською церквою</p>
11	10.10.1921	5064-фс. 1921	Следственное дело по обвинению Горобец В.Н.	Уродженець Нікополя Горобець Василь Миколайович на час арешту проживав у Херсоні й обіймав посаду комісара на пароплаві «Берислав». Його заарештовано 16 червня 1921 р. за обвинуваченням у попередній службі в «банді Махна» й подальшому розкраданні державного майна.

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Слідством встановлено лише факт призначення у грудні 1919 р. махновцями Горобця В.М. комендантом Нікопольського порту.</p> <p>10 жовтня 1921 р. ВС ревівійськтрибуналу Західної залізниці та Дніпроводтранспорту постановила провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити застосуванням амністії V Всеукраїнського з'їзду рад</p>
12	21.11.1921	10599-фс. 1921	Следственное дело по обвинению Никифорова С.Н.	<p>Уродженець м. Городище Черкаського повіту Нікіфоров Сергій Назарович на час арешту, 15 травня 1921 р., проживав у Херсоні та служив телеграфістом 13-го військово-залізничного дивізіону РСЧА. Велика трійка Херсонської ПНК постановила його розстріляти як викритого денікінця й політбандита.</p> <p>Одночасним застосуванням амністії V Всеукраїнського з'їзду рад смертний вирок замінено на 5 років ув'язнення в концтаборі з конфіскацією майна.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи навесні 1919 р. служив у повстанській дивізії отамана Н. Григор'єва; влітку — восени того ж року служив у Добровольчій армії телеграфістом при штабі 7-ї піхотної дивізії генерала М. Бредова; восени 1920 р. перебував у повстанському загоні отамана Голого, що діяв на території Черкаського повіту.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 28 серпня 2000 р. Нікіфорова С.Н. реабілітовано</p>
13	26.12.1921	2612-фс. 1920–1921	Следственное дело по обвинению Щередин В.И.	<p>Щередіна Василя Йосиповича, жителя Херсона, заарештовано 23 листопада 1920 р. Його обвинувачено як недавнього денікінського прислужника.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з вересня 1919 р. Щередін В.Й. служив</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>приставом державної варти 7-ї дільниці Херсонського повіту (с. Березнегувате). У січні 1920 р. під час відступу разом із денікінцями в напрямку румунського кордону він уперше потрапив до більшовицької в'язниці, але вже в березні був звільнений та оселився в Херсоні.</p> <p>3 листопада 1921 р. політвідділення Миколаївської ГНК постановило обвинувачуваного з-під варти звільнити з метою використання в агентурній роботі. Однак «новоспечений» агент спромігся зникнути з чекістського поля зору.</p> <p>26 грудня мала трійка Миколаївської ГНК ухвалила рішення про призупинення провадження кримінальної справи стосовно Щередіна В.Й. до його розшуку.</p> <p>Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає. Анотацію впорядковано за датою ухвалення рішення про призупинення слідства</p>
14	29.01.1922	2352-фс. 1921–1922	Следственное дело по обвинению Крупкина П.Г. и Мельника Я.В.	<p>Крупкіна Петра Григоровича та Мельника Якова Васильовича, жителів с. Новогригорівка Генічеського повіту Запорізької губернії (з 1923 р. Генічеського району Мелітопольської округи; з 1932 р. того ж району Дніпропетровської, з 1939 р. — Запорізької, а з 1944 р. — Херсонської областей), заарештовано 10 жовтня 1921 р. Генічеським політбюро за обвинуваченням у попередній службі в контррозвідці Білої армії та незаконному зберіганні зброї. Слідчу справу стосовно Крупкіна П.Г. направлено на розгляд ВС Запорізького губревтрибуналу для притягнення до кримінальної відповідальності. Мельника Я.В. звільнено з-під варти під підписку про невиїзд.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами унтерофіцер П. Крупкін із січня 1919 р. служив у гвардії Волинському полку Добровольчої армії. У лютому 1920 р. під час відступу білогвардійців залишився на Поділлі й був заарештований польською контррозвідкою за підозрою в шпигунстві на користь червоних. Обвинувачуваний опинився в таборі для військовополонених у м. Краків (Польща), звідки добровільно вступив до групи військ генерала М. Бредова, з якою на початку серпня того ж року прибув у розпорядження генерала П. Врангеля до Феодосії. Після розгрому врангелівських частин Крупкіна П.Г. було затримано, але невдовзі його направили на службу до морської міліції в Мелітополі.</p> <p>У справі немає відомостей про подальшу долю фігурантів. Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку слідчого Генічеського повітового політбюро</p>
15	06.09.1922	2634-фс. 1922	Следственное дело по обвинению Лесника С.И.	<p>Лесніка Семена Іпатійовича, жителя м. Берислав Херсонського повіту Миколаївської губернії, заарештовано як колишнього військовослужбовця денікінської армії. За постановою Херсонського повітового відділу ДПУ УСРР заарештованого звільнено з-під варти застосуванням «квітневої амністії» і взято на оперативний облік.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з серпня 1919 р. по березень 1920 р. підпоручик С. Леснік служив у Сімферопольському полку Добровольчої армії, унаслідок відступу його підрозділу опинився в таборі для інтернованих у Польщі. Наприкінці травня 1922 р. Леснік С.І. повернувся до місця постійного проживання.</p> <p>До справи долучено особисту фотографію фігуранта</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
16	20.10.1923	2621-фс. 1923	Следственное дело по обвинению Чуба М.Д.	<p>Чуба Миколу Дмитровича, жителя м. Олешки (повітовий центр) Дніпровського повіту, заарештовано 11 травня 1923 р. за обвинуваченням у «контрреволюційній діяльності».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи 16 серпня 1920 р. був мобілізований до врангелівської армії: служив писарем при штабі зведеного гвардійського полку в Севастополі. В листопаді того ж року він разом з полком евакуювався до Туреччини, а звідти — до Болгарії; там же в березні 1923 р. вступив до білоемігрантської організації «Союз возвращения на Родину» і вже наступного місяця повернувся додому.</p> <p>За постановою Херсонського окружного прикордонного відділення ДПУ УСРР Чуба М.Д. звільнено з-під варти під підписку про невиїзд у зв'язку із недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>До справи долучено документи фігуранта, зокрема видану представництвом Ліги націй у Болгарії особисту картку з фотографією і членську картку «Союза возвращения на Родину» від 26 березня 1923 р.</p>
17	25.07.1924	2912-фс. 1923–1924	Следственное дело по обвинению Яновского А.В.	<p>Уродженець м. Каховка Дніпровського повіту Яновський Анатолій Васильович на час арешту проживав у с. Андріївка Феодосійського округу Кримської АСРР (з 1925 р. с. Желябовка нині Нижньогірського району АРК). Його заарештовано 9 липня 1923 р. за обвинуваченням у попередній службі в білогвардійському каральному загоні та приховуванні цього факту.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами восени 1918 р. унтерофіцер А. Яновський</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>як кадровий військовий був мобілізований на боротьбу з більшовизмом до «священного загону» Білої армії призовним пунктом, легально діючим за Гетьманату в Каховці. Уже через 10 днів з-під Мелітополя новобранець дезертирував і невдовзі перейшов на службу до дислокованого в місті загону Дубенка 3-го Дніпровського ескадрону РСЧА. Після відступу з міста більшовиків обвинувачуваний переїхав до підконтрольної ЗСПР Феодосії і певний час працював в «Обозо-технічних майстернях».</p> <p>25 липня 1924 р. колегія кримінального відділу Одеського губсуду постановила провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варті звільнити.</p> <p>15 вересня 1927 р. Феодосійське райвідділення ДПУ УСРР провадження справи поновило. Яновський А.В. потрапив під арешт повторно, але 6 січня 1928 р. був звільнений ухвалою Херсонської окрпрокуратури на підставі амністії з нагоди 10-ї річниці «жовтневої революції».</p> <p>До справи долучено особисті документи й фотографії фігуранта.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою ухвалення первинного рішення за справою</p>
18	24.02.1926	2695-фс. 1925–1926	Следственное дело по обвинению Гольфингера Я.И.	<p>Гольфінгера Якова Івановича, жителя м. Каховка Херсонської округи (райцентр, нині Херсонської області), заарештовано 1 грудня 1925 р. за обвинуваченням у приналежності до «контрреволюційної організації». До уваги взято попередню службу обвинувачуваного в Білій армії, ухиляння від реєстрації в особливому обліку колишніх офіцерів і надання неправдивих даних під час заповнення анкет.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами в ході Першої світової війни підпоручик Я. Гольфінгер із червня 1917 р. воював на Південно-Західному фронті у складі 41-го піхотного Селенгінського полка; після важкого поранення був звільнений у запас, але восени 1919 р. знову мобілізований за місцем проживання до ЗСПР та призначений на посаду начальника міської охорони. Після відступу денікінських військ виїхав з Каховки до Одеси, де певний час служив у страховому відділі «губраднаргоспу».</p> <p>За постановою Херсонської окрпрокуратури від 24 лютого 1926 р. провадження слідчої справи припинено у зв'язку з недоведеністю інкримінованої провини й Гольфінгера Я.І. з-під варти звільнено під підписку про невіїзд за межі Херсонської округи</p>
19	31.03.1926	2629-фс. 1926	Следственное дело по обвинению Нурского-Скарбека-Людницького В.Ф.	<p>Нурського-Скарбека-Людницького Володимира Федоровича, жителя Херсона дворянського походження, заарештовано за обвинуваченням у службі 1919 р. в денікінській контррозвідці в Севастополі, подальшому ухилянні від постановки на облік колишніх офіцерів та незаконній участі у виборах до рад попри позбавлення виборчих прав.</p> <p>Слідством установлено, що мічман В. Людницький із кінця 1916 р. по квітень 1918 р. служив у військовому порту м. Ревель (нині м. Таллінн, Естонія), обіймав посаду інженера-механіка. В серпні 1919 р. його як колишнього офіцер флоту мобілізовано в Кривому Розі до денікінської армії та призначено начальником ешелону, що супроводжував військове спорядження до штабу командувача морськими силами Півдня Росії в Севастополі. Після успішного виконання завдання обвинувачуваний з вересня того ж року увійшов до складу чорноморського флотського екіпажу.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За постановою Херсонського окрвїдділу ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, Нурського-Скарбека-Людніцького В.Ф. з-під варти звільнено під підписку про невіїзд і взято на особливий облік колишніх білих офіцерів
20	11.12.1926	2690-фс. 1925–1926	Следственное дело по обвинению Давыдова (Александрова) Д.И.	<p>Уродженця с. Верхній Рогачик Мелітопольського повіту Александрова Дмитра Івановича заарештовано за обвинуваченням у службі під час громадянської війни в Білій армії та переслідуванні прибічників радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи у травні 1918 р. вступив на службу до дислокованого в Каховці (волосний центр Дніпровського повіту на той час ще Таврійської губернії) зведеного стрілецького полку генерала В. Семенова. У червні того ж року полк перебрався на Кубань, приєднався до Добровольчої армії і був реорганізований у другий офіцерський стрілецький полк 3-ї піхотної дивізії генерала М. Дроздовського. Влітку — восени 1919 р. полк брав участь в оборонних боях на Донбасі й під Харковом, невдалому наступі на Москву, а на початку 1920 р. відступив до Одеси й разом з іншими частинами військ генерала М. Бредова був інтернований у Румунії. Надалі обвинувачуваний утримувався в таборі для інтернованих у Польщі, а в серпні того ж року виїхав до Криму і до ліквідації фронту служив у врангелівській військовій автомаїстерні. Надалі Александров Д.І. вступив до лав РСЧА: служив у канцелярії 21-го стрілецького полку помічником завідувача демобілізаційного столу, але невдовзі дезертирував і до арешту проживав у Новоросійську за фіктивними документами як Давидов Дмитро Іванович.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою Херсонського окрвдділу ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено у зв'язку з недостатністю зібраних доказів скоєння ним військових злочинів; обвинувачуваного звільнено з-під варти під підписку про невиїзд.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема членський квиток Всеросійського професійного союзу транспортних працівників, виготовлений у Новоросійську 27 лютого 1924 р. На анкеті заарештованого вміщено процесуальну фотографію</p>
21	08.04.1927	9592-фс. 1926–1927	Следственное дело по обвинению Белинского Э.А.	<p>Белінського Емануїла Олександровича, жителя м. Скадовськ Херсонської округи (райцентр; із 1932 р. райцентр Одеської, з 1937 р. Миколаївської, а з 1944 р. Херсонської областей) засуджено за вироком НС окрсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ. Його обвинувачено в попередній службі у ворожих арміях і подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи восени 1918 р. упокорював повсталих селян Херсонщини у складі гетьманського карального загону «Білий диявол»; із серпня 1919 р. по листопад 1920 р. служив почергово в денікінській комендатурі Скадовська, у бригаді полковника Ільїна (ймовірно 1-й бригаді 34-ї піхотної дивізії врангелівської армії — <i>упорядник</i>) та при штабі 2-го армійського корпусу генерала В. Вітковського з дислокацією на Півдні України і в Криму. До 1925 р. обвинувачуваний перебував у вимушеній еміграції в Сербії і Болгарії.</p> <p>12 жовтня 1927 р. Найвищий суд УСРР переглянув слідчу справу, перекваліфікував обвинувачення й ухвалив засудженому інший вирок: 5 років позбавлення волі із суворою ізоляцією й</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>конфіскацією майна. Водночас застосуванням амністії V Всеукраїнського з'їзду рад термін покарання пом'якшено на третину, але з подальшим позбавленням на 3 роки права проживати в Ленінграді, Москві, Ростові-на-Дону, Харкові, Києві, Дніпропетровську і відповідних а також прикордонних округах.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 8 червня 1993 р. Белінського Е.О. реабілітовано</p> <p>До справи долучено сімейну фотографію й листування фігуранта</p>
22	29.08.1927	9701-фс. 1926–1927	Следственное дело по обвинению Гамановича А.Я.	<p>Гамановича Андрія Яковича, жителя с. Нова Маячка Каховського району Херсонської округи (нині Олешківського району Херсонської області), засуджено за вироком НС окрсуду до розстрілу. Його обвинувачено в «активній боротьбі проти робітничого класу, селянства й революційного руху». Смертний вирок виконано 17 вересня 1927 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи за Гетьманату, а потім під час денікінської і врангелівської окупації Херсонщини служив охоронцем державної варти с. Нова Маячка і брав участь у катуваннях та розстрілах червоноармійців, членів їх сімей та інших «революційно настроєних» односельчан.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 6 вересня 1993 р. Гамановича А.Я. реабілітовано</p>
23	28.12.1927	9363-фс. 1927	Следственное дело по обвинению Верескуна А.П.	<p>Верескуна Олексія Павловича, жителя Херсона, засуджено за вироком Херсонського окрсуду по кримінальному відділу до 4 років ув'язнення у ВТГ із суворою ізоляцією та подальшим обмеженням у правах на рік. Його обвинувачено в «активній боротьбі</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>проти робітничого класу й революційного руху в роки громадянської війни». Водночас частковим застосуванням амністії термін позбавлення волі скорочено до 2 років.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи за Гетьманату служив у міській державній варті, а під час денікінської окупації Херсона обіймав посаду «начальника районного розшуку».</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 2 червня 1993 р. Верескуна О.П. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено сімейну фотографію й листування фігуранта</p>
24	20.01.1928	2687-фс. 1927–1928	Следственное дело по обвинению Ковальского О.А. и Таубергера И.М.	<p>За справою проходять двоє селян із сусідніх німецьких колоній Бериславського району Херсонської округи: житель с. Михайлівка Зміївської сільради (стара назва села «Мюльхаузендорф», нині в межах с. Зміївка) Ковальський Отто Олександрович і житель х. Костирка (так у справі; нині існує однойменне село на місці колишньої німецької колонії Кльостендорф — упорядник) Таубергер Іван Михайлович. Обох заарештовано 30 квітня 1927 р. й обвинувачено у службі восени 1919 р. в дислокованому в селищі Високопільля (райцентр) денікінському каральному загоні під командуванням капітана Ветга й участі в переслідуваннях представників більшовицького підпілля та «революційно настроєного» місцевого населення.</p> <p>20 січня 1928 р. Херсонська окрпрокуратура на підставі амністії з нагоди 10-ї річниці «жовтневої революції» постановила провадження слідчої справи припинити і її фігурантів з-під варті звільнити під підписку про невиїзд</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
25	02.03.1928	5562-фс. 1926–1928	Следственное дело по обвинению Абрамович-Гуринковой Д.Е.	<p>Абрамович-Гурінкову Дору Євсеївну, жительку Херсона, заарештовано 10 листопада 1926 р. Миколаївським окрвідділом ДПУ УСРР за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху в роки громадянської війни».</p> <p>У справі є відомості про те, що 1919 р., під час денікінської окупації, обвинувачувана проживала в Очакові та підтримувала стосунки з «начальником карального загону та контррозвідки Поповим-Поповьянц», якому викривала невдовзі розстріляних представників місцевого більшовицького підпілля.</p> <p>23 лютого 1927 р. Абрамович-Гурінкову Д.Є. з-під варті звільнено під підписку про невиїзд, а матеріали слідства передано до Миколаївської окрпрокуратури для ухвалення рішення в судовому порядку.</p> <p>2 березня 1928 р. Центральна розпорядча нарада ухвалила провадження слідчої справи припинити застосуванням щодо її фігурантки амністії</p>
26	28.01.1929	2507-фс. 1928–1929	Следственное дело по обвинению Седина В.А.	<p>Уродженець с. Нижні Сірогози Мелітопольського повіту Седін Василь Андрійович на час арешту проживав у с. Софіївка Каховського району. Його заарештовано 14 жовтня 1928 р. за обвинуваченням в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» в ході громадянської війни: служив військовим канцеляристом у лавах Добровольчої армії, викривав денікінській контррозвідці сім'ї червоноармійців та інших представників «революційно настроєного» місцевого населення.</p> <p>Слідством встановлено лише відомості про тривалу службу фігуранта</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>справи писарем у різних підрозділах денікінської і врангелівської армій, перебування 1920 р. під арештом у Мелітопольській ПНК і втечу з-під варти, подальше проживання до повторного арешту вдалині від рідного дому за підробними документами на прізвище «Лезгінов».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Седіна В.А. наприкінці 1918 р. мобілізовано в Мелітополі до ЗСПР на посаду писаря при інтендантстві. Невдовзі обвинувачуваний виконував означені службові обов'язки в канцелярії дислокованої в Мелітополі 5-ї піхотної дивізії Російської армії генерала П. Врангеля; надалі у складі Слов'янського полку опинився в Севастополі, звідти потрапив до с. Джанкой (із 1926 р. у статусі міста, нині райцентр АРК) і був призначений писарем комендатури при штабі генерала Я. Слащова.</p> <p>28 січня 1929 р. Мелітопольська окрпрокуратура постановила провадження кримінальної справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити на підставі амністії з нагоди 10-ї річниці «жовтневої революції»</p>
27	13.07.1929	2523-фс. 1929	Следственное дело по обвинению Кривцуна П.П.	Кривцуна Полікарпа Петровича, жителя с. Велика Лепетиха Мелітопольської округи (райцентр; із 1932 р. Дніпропетровської, з 1937 р. Миколаївської, а з 1944 р. Херсонської області; з 1956 р. смт), заарештовано 18 червня 1929 р. Його обвинувачено в добровільній службі восени 1919 р. в місцевому денікінському каральному загоні й переслідуванні червоних партизанів та інших прибічників більшовицької влади.

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				13 липня 1929 р. Мелітопольський окрвдділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити під підписку про невиїзд за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності
28	07.08.1929	2636-фс. 1929	Следственное дело по обвинению Сперанского В.Н.	<p>Сперанського В'ячеслава Миколайовича, жителя Херсона, заарештовано 22 квітня 1929 р. Його обвинувачено в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху» під час громадянської війни.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами поручик В. Сперанський як кадровий офіцер-артилерист навесні 1918 р. опинився в лавах Добровольчої армії на Кубані, брав участь у «Корніловському поході». Восени 1919 р. обвинувачуваний служив офіцером караульної частини в Херсоні. Під час відступу денікінців залишився в місті та перейшов на службу до лав РСЧА: був зарахований до «пересильної частини загальної канцелярії при військовому комісарі Євдокимові».</p> <p>7 серпня 1929 р. Херсонська окрпрокуратура ухвалила провадження слідчої справи припинити і Сперанського В.М. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності. З наступного дня його як білого офіцера взято на оперативний облік</p>
29	10.09.1929	2422-фс. 1929	Следственное дело по обвинению Гука Г.Я	<p>Гука Григорія Яковича, жителя с. Рубанівка Великолепетиського району, заарештовано 30 травня 1929 р. Його обвинувачено в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху під час громадянської війни».</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про Гука Г.Я. як такого, що восени 1918 р. за місцем проживання</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>обіймав посаду заступника начальника гетьманської державної варти. 1919 р. його як кадрового військового — підпрапорщика старої російської армії мобілізовано до денікінського карального загону, у складі якого обвинувачуваний брав участь у «катуваннях і розстрілах односельчан», зокрема червоних партизанів.</p> <p>10 вересня 1929 р. Мелітопольська окрпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів скоєння ним інкримінованих злочинів</p>
30	14.09.1929	8520-фс. 1929	Следственное дело по обвинению Мелейко И.Н. и др.	<p>За справою проходять 28 селян Каховського району Херсонської округи та Іванівського й Новотроїцького районів Мелітопольської округи. Усіх заарештовано впродовж весни 1929 р. за обвинуваченням у приналежності до регіональної куркульської «білогвардійської контрреволюційної організації».</p> <p>За вироком НС Херсонського окрсуду «куркульських» організаторів і нахненників Мелейка Івана Микитовича, Богданова Володимира Васильовича, Богданова Якова Івановича й Конєва Миколу Миновича в числі 15 активістів засуджено до розстрілу (смертний вирок виконано 15 жовтня), 7 селян — на термін від 5 до 10 років ув'язнення у ВТТ з конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 5 років та 1 — до 3 років позбавлення волі умовно. Решту заарештованих з-під варти звільнено на підставі попередньої судової постанови від 13 червня 1929 р. за недоведеністю їхньої провини.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами до щойно викритої організації входили</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>невдоволені більшовицькою аграрною політикою заможні селяни й хуторяни, переважно, Каховського району. Під час громадянської війни вони надавали активну підтримку денікінцям, а надалі популяризували ідею створення селянських спілок та наділення їх політичними й економічними правами, протистояли впровадженню радикальних сільськогосподарських перетворень, домагалися зменшення державного податкового тиску, виступали проти позбавлення значної частини селян виборчих прав. Обвинувачувані підтримували тісні стосунки з такою ж «Кримською контрреволюційною організацією», запозичили в неї зелений колір прапора, характерний для «кримських банд часів громадянської війни», зі старим чорносотенським погромним гаслом «Бей жидов, спасай Росію». Селянські лідери планували використати настання продовольчих труднощів для підняття збройного антирадянського повстання. За висновками прокуратури Херсонської області від 24–30 вересня 1991 р. всіх фігурантів справи реабілітовано</p>
31	04.11.1929	2845-фс. 1929	Следственное дело по обвинению Карабуты Я.С.	<p>Карабуту Якова Семеновича, жителя с. Буцовське Великоолександрівського району Херсонської округи, колегія ДПУ УСРР постановила заслати до Північного краю на 3 роки з подальшим позбавленням права проживати в Україні, а також в Москві, Ленінграді й усіх прикордонних округах. Його обвинувачено як колишнього «політбандита», вороже настроєного до заходів радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи впродовж 1921–1922 рр. перебував у «контрреволюційній повстанській петлюрівській організації</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>отамана Сірка-Скляра» (так у справі; член УСДРП В. Шкляр як отаман Сірко очолював цивільне управління Третього (Катеринославського) повстанського району військ УНР — <i>упорядник</i>), що діяла на півночі Херсонської та в правобережній частині Катеринославської губернії. Обвинувачуваний брав участь у захопленні повстанцями військового ешелону на залізничній станції Біла Криниця (Великоолександрівський район), а також підтримував стосунки з повстанцями місцевих отаманів Свища і Чорного Ворона.</p> <p>10 вересня 1932 р. надзвичайна трійка ПП ОДПУ Північного краю за результатом позасудового перегляду слідчої справи постановила звільнити Карабуту Я.С. із заслання достроково з правом вільного проживання на території СРСР.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 19 травня 2000 р. Карабуту Я.С. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>
32	22.11.1929	2427-фс. 1929	Следственное дело по обвинению Каминского А.А.	<p>Камінського Олександра Олександровича, жителя с. Чаплинка (райцентр, із 1956 р. смт) Херсонської округи, заарештовано 13 липня 1929 р. Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця врангелівської армії, реемігранта і члена «білогвардійської повстанської контрреволюційної організації».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1920 р. Камінський О.О. служив по мобілізації рядовим врангелівської Російської армії; з листопада того ж року перебував у вимушеній еміграції: спочатку в Сербії, потім у Болгарії.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Під час проживання в м. Софія (Болгарія) він обіймав посаду секретаря міського відділення емігрантської організації «Союз возвращения на Родину» і, водночас, був членом комсомолу Болгарії. Повернувшись 1923 р. додому, обвинувачуваний під час перебування в с. Нова Маячка сусіднього Каховського району долучився за посередництвом «представника денікінської контррозвідки» до діяльності «білогвардійської контрреволюційної організації», спрямованої на підготовку збройного антирадянського повстання.</p> <p>22 листопада 1929 р. Херсонська окрпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів його провини</p>
33	28.12.1929	2855-фс. 1929	Следственное дело по обвинению Федорова Б.П.	<p>Федорова Бориса Петровича, жителя с. Кіндійка Херсонського району Херсонської округи (нині околиця Херсона), ОН при колегії ОДПУ постановила заслати до Північного краю на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця Білої армії, що тривалий час переховувався від радянського правосуддя.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи влітку 1918 р. під час перебування на Дону добровільно вступив до денікінської армії і служив у щойно відродженому 80-му піхотному генерал-фельдмаршала князя Бяратінського Кабардинському полку, 1919 р. брав участь у боях проти частин Червоної армії під Києвом та Одесою, а на початку 1920 р. відступав разом з військами генерала М. Бредова</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>і потрапив у табір для інтернованих у Польщі. Завдяки дипломатичним зусиллям на початку серпня того ж року обвинувачуваний разом з іншими інтернованими прибув у розташування врангелівської армії у Криму, але вже в жовтні потрапив у полон до червоних поблизу Джанкоя; у березні 1921 р. втік з-під арешту, придбав документи на ім'я Петренка Петра Івановича і тривалий час нелегально проживав у селах Херсонського району.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 30 травня 2000 р. Федорова Б.П. реабілітовано</p>
34	30.12.1929	2608-фс. 1929	Следственное дело по обвинению Шаганяна А.А.	<p>Шаганяна Олександра Андрійовича, жителя Херсона, заарештовано 22 квітня 1929 р. Його обвинувачено як колишнього білогвардійського офіцера, викритого в подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>За результатами тривалого слідства встановлено, що за Гетьманату Шаганян О.А. служив реєстратором у Херсонській карній палаті. З приходом на початку 1919 р. більшовицької влади він обійняв посаду помічника начальника Херсонської губернської тюрми, а під час перебування міста під контролем ЗСПР був мобілізований рядовим до Херсонської караульної роти. Після повернення більшовиків обвинувачуваний перейшов на службу до лав РСЧА.</p> <p>30 грудня 1929 р. Херсонський окрвідділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
35	21.04.1930	2432-фс. 1930	Следственное дело по обвинению Токаленко А.А.	<p>Уродженець с. Токарівка Тягинської волості Херсонського повіту Токаленко Афанасій Онисимович на час арешту проживав у Херсоні. Його заарештовано 9 січня 1930 р. за обвинуваченням у тому, що 1918 р. служив у гетьманській державній варті сусіднього с. Тягинка (волосний центр); 1919 р. підтримував денікінську окупаційну владу, упродовж 1921–1922 рр. брав участь у знущаннях і самосудах над незаможниками.</p> <p>21 квітня 1930 р. Херсонська окрпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів його провини</p>
36	30.04.1930	2428-фс. 1929–1930	Следственное дело по обвинению Проценко Д.Ф.	<p>Проценко Дмитра Федоровича, жителя с. Велика Благовіщенка Горностаївського району Херсонської округи, заарештовано 16 вересня 1929 р. Його обвинувачено як члена «контрреволюційної організації».</p> <p>Слідчі матеріали уміщують відомості про попередню «контрреволюційну» діяльність обвинувачуваного, згідно з якими впродовж 1921–1922 рр. він входив до складу місцевої «підпільної петлюрівської організації» як «політреферент Таврії». Представником штабу цієї організації був Сірко-Скляр (ідеться, очевидно, про належність Проценка Д.Ф. до очолюваного членом УСДРП В. Шкляром (отаман Сірко) цивільного управління Катеринославського району Південної групи повстанських військ УНР — <i>упорядник</i>).</p> <p>30 квітня 1930 р. Херсонський окрвідділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
37	31.08.1930	2704-фс. 1930	Следственное дело по обвинению Раковско-го К.И. и др.	<p>Раковського Кирила Івановича та ще 12 жителів с. Посад-Покровське Херсонського району (нині Білозерського району Херсонської області), заарештовано наприкінці січня — на початку лютого 1930 р. за обвинуваченням «в активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху».</p> <p>Слідством встановлено, що восени 1919 р. в с. Посад-Покровське денікінці створили з місцевих «куркулів» каральний загін, очолений офіцером Яблуновським. Загін переслідував червоних партизанів та інших представників «революційно настроєного» місцевого населення, чинив самосуди, заарештованих супроводжував до Миколаєва в розпорядження денікінської контррозвідки. Зібрано певні відомості про приналежність обвинувачуваних до цього загону.</p> <p>31 серпня 1930 р. прокуратура Херсонської округи ухвалила провадження слідчої справи припинити. Усіх фігурантів з-під варти звільнено, згідно з попередньою постановою окрвідділу ДПУ УСРР від 6 серпня, за недостатністю доказів провини</p>
38	12.10.1930	4132-фс. 1930	Следственное дело по обвинению Дубины И.И. и др.	<p>За справою проходять шестеро жителів с. Кардашинка Голопристанського району нині Херсонської області. ОН при колегії ДПУ УСРР постановила Крамаренка Івана Івановича ув'язнити в концтаборі на 3 роки, а зазначеного на обкладинці Дубину Івана Івановича й решту заарештованих односельчан на такий же термін заслати до Північного краю. Усіх обвинувачено у проведенні антирадянської та антиколгоспної агітації.</p> <p>Слідством також встановлено, що впродовж 1918–1919 рр., за влади</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>«контрреволюційних урядів» на Лівобережжі Херсонщини, обвинувачувані всіляко підтримували «гайдамацькі» (так у справі; йдеться, очевидно, про гетьманські й уенерівські — <i>упорядник</i>), австро-угорські й білогвардійські війська в боротьбі з червоними партизанами й іншими представниками «революційно настроєного» місцевого населення.</p> <p>За висновками прокуратури Херсонської області від 29 жовтня 1999 р. фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігурантів</p>
39	19.12.1930	2163-фс. 1930	Следственное дело по обвинению Галаганенко И.И.	<p>Галаганенка Івана Ілліча, жителя Херсона, заарештовано 1 грудня 1930 р. Його обвинувачено як колишнього офіцера Білої армії («начальника кулеметної команди»), викритого в подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>19 грудня 1930 р. Херсонський міськвідділ ДПУ УСРР постановив Галаганенка І.І. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності, а слідчу справу передати до Херсонської міськпрокуратури для припинення</p>
40	10.01.1931	433-фс. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Клименко В.К.	<p>Уродженець с. Висунськ Любомирської волості Херсонського повіту (нині Березнегуватського району Миколаївської області) Клименко Василь Кузьмич на час арешту проживав у Херсоні. 19 грудня 1930 р. Херсонський міськвідділ ДПУ УСРР постановив покарати його засланням за межі УСРР на 3 роки. Підстава — обвинувачення у приналежності впродовж 1922–1926 рр. до очолюваної О. Парасенком «петлюрівської контрреволюційної організації», подальшому проведенні антирадянської агітації і стосунках із членом СВУ Глущенком.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Матеріали справи також уміщують відомості про фігуранта як денікінського офіцера, що «приховував власне походження та чин». Згідно зі слідчими матеріалами демобілізований із фронту внаслідок важкого захворювання підпоручик В. Клименко повернувся додому, але восени 1919 р. був мобілізований до Добровольчої армії й зарохований до дислокованого в Херсоні офіцерського караульного батальйону. Наприкінці того ж року як учителя за фахом його звільнено в запас.</p> <p>10 лютого 1931 р. Херсонський міськвідділ ДПУ УСРР усупереч власній попередній постанові ухвалив Клименка В.К. з-під варті звільнити під підписку про невиїзд, а слідчу справу передати до міськпрокуратури для припинення за невстановленням факту скоєння інкримінованого злочину. Того ж дня провадження справи було припинено.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 6 жовтня 1989 р. Клименка В.К. реабілітовано</p>
41	16.06.1931	480-фс. 1931	Следственное дело по обвинению Ковтуна П.В.	<p>Ковтуна Петра Володимировича, жителя с. Каланчак Чаплинського району (нині смт і райцентр Херсонської області), засуджено за вироком суду Хорлівського району (у процесі слідства сталися зміни в місцевому адміністративному підпорядкуванні) до 5 років заслання за межі УСРР. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідчими й судовими органами взято також до уваги факт добровільної служби фігуранта справи 1919 р. в Корніловському полку денікінської армії й участі в боях проти червоноармійців під Мелітополем.</p> <p>За постановою Херсонського облсуду від 3 листопада 1989 р. провадження кримінальної справи припинено за відсутністю складу злочину</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
42	11.07.1931	2692-фс. 1931	Следственное дело по обвинению Будило Г.П.	<p>Уродженець м. Гадяч Полтавської губернії Будило Григорій Павлович на час арешту проживав у с. Верхній Рогачик Великолепетиського району (нині смт і райцентр Херсонської області). Його заарештовано 9 березня 1931 р. й обвинувачено як колишнього офіцера Білої армії, викритого у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в роки громадянської війни прапорщик Г. Будило служив у гетьманській державній варті, командував ротами в уєнерівській і денікінській арміях; брав участь у боях з червоноармійцями, а під час служби у варті «знущався над біднотою».</p> <p>11 липня 1931 р. прокуратура Великолепетиської дільниці ДПУ УСРР постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю доказів провини</p>
43	21.07.1931	1021фс. 1931	Следственное дело по обвинению Шмідке Т.М.	<p>Шмідке Теодора Михайловича, жителя с. Михайлівка Бериславського району, засуджено за вироком райсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим виселенням за межі УСРР на такий же термін. Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця денікінської армії, викритого у проведенні антирадянської та антиколгоспної агітації серед односельчан.</p> <p>За постановою Херсонського облсуду від 9 лютого 1990 р. вирок стосовно Шмідке Т.М. скасовано за відсутністю складу злочину</p>
44	10.08.1931	5104-фс. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Хохули А.Д.	<p>Уродженець с. Нова Маячка Олешківської волості Дніпровського повіту Хохуля Анатолій Данилович на час повторного арешту 13 листопада 1930 р. проживав у Кременчуці. Згідно з обвинувальним висновком Каховського</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>райвідділення ДПУ УСРР від 17 грудня того ж року він підлягав розстрілу за рецидивним обвинуваченням в «підтриманні тісних стосунків з антирадянськими елементами і проведенні контрреволюційної діяльності».</p> <p>Уперше фігуранта справи покарано в червні 1927 р. ОН при колегії ОДПУ постановила заслати Хохулю А.Д. на 3 роки на Урал як такого, що спільно з колишніми місцевими денікінськими офіцерами й контррозвідниками проводив антирадянську агітацію серед односельчан.</p> <p>У слідчих матеріалах підкреслено факти служби Хохулі А.Д. під час громадянської війни рядовим у денікінській та врангелівській арміях, зокрема у врангелівському каральному загоні прапорщика Олександра Афанасьєва, й участі в репресіях стосовно комуністів, червоноармійців і «революційно настроєних» селян Херсонщини. Надалі обвинувачуваний вступив до лав Червоної армії, а 1923 р. після демобілізації повернувся до рідного села.</p> <p>За остаточною постановою Каховського райвідділення ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено за недостатністю доказів провини фігуранта</p>
45	17.09.1931	2700-фс. 1931	Следственное дело по обвинению Плюцова В.И.	<p>Житель с. Долматівка Голопристанського району Плюцов Василь Іванович, на час арешту вчитель місцевої школи й завідувач хати-читальні, згідно з висновком слідчого районної прокуратури від 31 квітня 1931 р. підлягав засудженню до 7 років ув'язнення в концтаборі. Його обвинувачено як колишнього підпоручика Сімферопольського офіцерського полку денікінської армії та голову місцевого осередку товариства «Просвіта», викритого в подальшій агітації проти заходів радянської влади на селі.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За остаточною постановою ОБ УВО і ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а Плюцова В.І. з-під варти звільнено за недостатністю зібраних доказів скоєння ним злочинних дій.</p> <p>До справи долучено особисту фотографію фігуранта</p>
46	26.02.1932	2691-фс. 1930–1932	Следственное дело по обвинению Еременко С.П.	<p>Єременка Степана Прокоповича, жителя м. Берислав (райцентр), заарештовано 15 грудня 1930 р. райвідділенням ДПУ УСРР. Його обвинувачено як колишнього денікінця, викритого в проведенні агітації проти розкуркулення, колективізації та інших заходів радянської влади на селі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами кадровий офіцер С. Єременко в серпні 1919 р. був мобілізований до денікінської Добровольчої армії: служив у 133-му Сімферопольського полку 34-ї піхотної дивізії 3-го армійського корпусу генерала Я. Слащова, мав військове звання «підпоручик», брав участь у боях з червоними партизанами, махновцями й петлюрівцями.</p> <p>26 лютого 1932 р. Одеський облвідділ ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта після тривалого утримання під вартою та на підписці про невіїзд виправдати у зв'язку з недостатністю зібраних доказів його провини</p>
47	07.12.1932	483-фс. 1932	Следственное дело по обвинению Щербака А.М.	<p>Щербака Антона Мойсейовича, жителя с. Качкарівка Великоолександрівського району Одеської області (нині Бериславського району Херсонської області), заарештовано за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи за Гетьманату очолював у селі державну варту, а під час денікінської окупації — «народну міліцію».</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За постановою райвідділення ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено й обвинувачуваного звільнено з-під варти з огляду на його поважний вік (1874 р. н.)
48	23.04.1933	411. 1933	Следственное дело по обвинению Лукашевича Б.Ю.	<p>Лукашевича Броніслава Юліановича, уродженця Києва без певного місця проживання, заарештовано 27 лютого 1933 р. за обвинуваченням у шпигунстві. До уваги також взято факт його служби 1919 р. рядовим денікінської армії по мобілізації в Києві.</p> <p>За постановою Хорлівського райвідділення Одеського облвідділу ДПУ УСРР Лукашевича Б.Ю. з-під варти звільнено, а провадження слідчої справи стосовно нього припинено за відсутністю складу злочину.</p> <p>До справи долучено особисту фотографію фігуранта</p>
49	11.05.1933	1165-фс. 1933	Следственное дело по обвинению Сокоренко И.Ф.	<p>Сокоренко Івана Федоровича, жителя м. Цюрупинськ Одеської області (райцентр; з 1937 р. Миколаївської, а з 1944 р. Херсонської області; до 1928 р. й від 2016 р. м. Олешки), заарештовано за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. Слідством також установлено, що під час денікінської окупації підпоручик І. Сокоренко служив завідувачем господарської частини дислокованого в Олешках «Управління військового керівництва Добровольчої армії».</p> <p>За постановою Цюрупинського райпарату ДПУ УСРР слідчу справу передано до Скадовського райвідділення ДПУ УСРР для винесення остаточного рішення стосовно Сокоренко І.Ф. Відомостей про його засудження, подальшу долю й реабілітацію у справі немає. Анотацію підготовлено за датою підписання вищезазначеної постанови.</p> <p>До справи долучено особисту фотографію фігуранта</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
50	01.04.1935	8959-фс. 1935	Следственное дело по обвинению Никкель К.Г.	<p>Уродженець с. Містенберг Гальбштадської волості Бердянського повіту (нині с. Прилуківка Мелітопольського району Запорізької області) Ніккель Корній Генріхович на час арешту проживав у с. Орлове Високопільського району Дніпропетровської області. За вироком спецколегії облсуду його засуджено до 7 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років.</p> <p>Ніккеля К.Г. обвинувачено в «контрреволюційній націоналістичній агітації серед німецького населення і зв'язках із закордонними націоналістичними організаціями». До уваги взято також факт перебування обвинувачуваного 1918 р. в загоні місцевої «куркульської самооборони», яка ставала на заваді становленню більшовицької влади.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 28 вересня 1992 р. Ніккеля К.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>
51	25.10.1935	9745-фс. 1935	Следственное дело по обвинению Черноморченко Ф.А.	<p>Черноморченка Федора Андрійовича, жителя Херсона, засуджено за вироком спецколегії Одеського облсуду до розстрілу. Його обвинувачено в активній боротьбі з революційним рухом у роки громадянської війни й подальшому проведенні антирадянської агітації на виробництві.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи з 1916 р служив у Херсонському губернському жандармському управлінні, був секретним агентом міської комендатури періоду УНР, а під час денікінської окупації Херсона служив у контррозвідці Добровольчої армії і «брав участь в арештах революційно настроєних робітників і студентів». 8 лютого 1936 р. судово-наглядова колегія Верховного суду СРСР постановила</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>смертний вирок засудженому замінити на 10 років ув'язнення у ВТТ.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 16 вересня 1993 р. Черноморченка Ф.А. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>
52	10.02.1936	3417-фс. 1935–1936	Следственное дело по обвинению Терещенко И.Н.	<p>Уродженець Голої Пристані Терещенко Іван Микитовича на час арешту проживав у Миколаєві. За вироком воднотранспортного суду Чорноморського басейну фігуранта справи засуджено до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено в «пособництві іноземним державам з контрреволюційною метою і порушенні трудової дисципліни на транспорті».</p> <p>Слідством встановлено, що взимку — навесні 1919 р. Терещенко І.М. служив у 1-й Задніпровській радянській бригаді і створеній на її основі 6-й Українській радянській дивізії Червоної армії на чолі з отаманом Н. Григор'євим; у травні того ж року брав участь в антибільшовицькому повстання бунтівної дивізії на Півдні України, супроводжуваному пограбуваннями населення і розстрілами червоноармійців. Улітку 1919 р. із приходом до Голої Пристані денікінців обвинувачуваний приєднався до «добровольчої сотні білогвардійського офіцера Поперека».</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду СРСР від 29 січня 1960 р. провадження кримінальної справи на Терещенка І.М. припинено за недостатністю зібраних доказів його провини. А в частині обвинувачення щодо його «злочинної діяльності» 1919 р. застосовано положення постанови президії ЦВК СРСР від 2 листопада 1927 р. «Про амністію в ознаменування 10-річчя Жовтневої революції»</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
53	29.05.1936	9549(а)-фс. 1936	Следственное дело по обвинению Галушко Ф.Ф.	<p>Уродженець с. Воскресенка Громівської волості Дніпровського повіту (нині Новотроїцького району Херсонської області) Галушко Фома Федорович на час арешту проживав у м. Генічеськ Дніпропетровської (з 1944 р. Херсонської) області. За вироком спецколегії лінійного суду Сталінської залізниці його засуджено до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на такий же термін.</p> <p>Галушка Ф.Ф. обвинувачено у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт його служби у вересні 1920 р. у врангелівській армії рядовим телеграфістом із дислокацією в с. Новотроїцьке (сусідній волосний центр) Дніпровського повіту.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 10 серпня 1993 р. Галушка Ф.Ф. реабілітовано.</p> <p>До справи як речовий доказ «злочинної» діяльності фігуранта долучено лист «контрреволюційного змісту», адресований ним до редакції газети «Известия»</p>
54	21.12.1936	1285-фс. 1936	Следственное дело по обвинению Лысак Ф.Е. та Еременко Г.С.	<p>Лисака Федора Єгоровича та Єременка Григорія Семеновича, жителів с. Велика Олександрівка (райцентр на той час Одеської, з 1937 р. Миколаївської, а з 1944 р. Херсонської області; з 1956 р. смт), засуджено за вироком спецколегії Одеського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ. Обоє обвинувачено у проведенні серед робітників і службовців кар'єру «Союзцемент» «контрреволюційної агітації антисемітського і троцькістського змісту».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Лисак Ф.Е. 1919 р. служив у створеному у Великій Олександрівці «селянському полку» під командуванням «петлюрівського ставленика полковника</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Русанова» (так у справі; йдеться, певно, про 1-й гарматний рекрутський полк Армії УНР, очолений 26 червня 1919 р. полковником А. Русановим — <i>упорядник</i>).</p> <p>За постановою президії Верховного суду УРСР від 19 лютого 1960 р. скасовано попередній вирок спецколегії Одеського облсуду стосовно Лисака Ф.Є. і Єременко Г.С., провадження кримінальної справи припинено за відсутністю складу злочину</p>
55	25.08.1937	220-фс. 1937	Следственное дело по обвинению Стеценко П.Г.	<p>Уродженець с. Квітки Корсунської волості Канівського повіту Київської губернії (нині Корсунь-Шевченківського району Черкаської області) Стеценко Петро Григорович на час арешту проживав у Херсоні. Його заарештовано 21 серпня 1937 р. міськвідділом НКВС за обвинуваченням у «шпигунстві на користь білоемігрантів».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни фігурант справи був «активним петлюрівцем на культурному фронті» й у складі Української республіканської хорової капели О. Кошиця за дорученням С. Петлюри 1919 р. відбув у концертну подорож Західною Європою і Північною Америкою інформувати світ про Україну і її боротьбу за незалежність. Після падіння УНР обвинувачуваний разом з хором уже не міг повернутися додому і тривалий час проживав у Європі (Чехословаччині, Австрії, Швейцарії, Франції, Англії, Бельгії, Голландії та Німеччині); до Києва повернувся у вересні 1925 р.</p> <p>За постановою Херсонського міськвідділу НКВС провадження справи припинено у зв'язку зі смертю заарештованого (покінчив життя самогубством). Анотацію впорядковано за датою підготовки вищезазначеної постанови.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Херсонської області від 18 квітня 2000 р. Стеценка П.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема його посвідчення як помічника директора з навчальної частини Кам'янець-Подільського музичного технікуму на відрядження до Москви, Ленінграда та Києва для ознайомлення з організацією навчального процесу в середніх музичних навчальних закладах</p>
56	20.09.1937	1186-фс. 1937	Следственное дело по обвинению Федорова Б.Е.	<p>Федорова Бориса Євгеновича, жителя м. Гола Пристань на той час Одеської області, засуджено за постановою Голопристанського райсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і висловлюванні терористичних намірів стосовно партійних і радянських керівників, а також участі в несанкціонованій розтраті державних коштів під час роботи на будівництві міського санаторію.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в лютому 1919 р. під час проживання в Маріуполі обвинувачуваного було мобілізовано рядовим на військову службу до лав Добровольчої армії.</p> <p>Відомостей про реабілітацію Федорова Б.Є. у справі немає</p>
57	23.09.1937	2943-фс. 1937	Следственное дело по обвинению Захарова Е.М.	<p>Захарова Єлизара Макаровича, жителя Херсона засуджено за вироком ВС військової колегії Верховного суду СРСР до розстрілу. Його обвинувачено як члена місцевої «контрреволюційної терористичної організації». Смертний вирок виконано наступного дня.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи 1919 р. служив у Добровольчій армії: фельдшером у 4-й піхотній дивізії генерала Я. Слащова.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				27 лютого 1958 р. військова колегія Верховного суду СРСР ухвалила провадження кримінальної справи стосовно Захарова Є.М. припинити за відсутністю складу злочину
58	10.12.1937	807-фс. 1937	Следственное дело по обвинению Тычины М.А.	<p>Тичину Миколу Олексійовича, жителя Генічеська, засуджено за вироком спецколегії Дніпропетровського облсуду в м. Мелітополь до 6 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено як телефоніста Генічеського відділення зв'язку, викритого в навмисному спотворенні текстів телеграм, наданні їм «контрреволюційного» підтексту.</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про службу впродовж 1918–1920 рр. обвинувачуваного телеграфістом у денікінській і врангелівській арміях.</p> <p>25 квітня 1938 р. спецколегія Верховного суду УРСР ухвалила пом'якшити Тичині М.О. вирок до 1 року примусової праці без подальшого обмеження у правах.</p> <p>У справі немає відомостей про реабілітацію фігуранта</p>
59	05.01.1938	3870-фс. 1937–1938	Следственное дело по обвинению Сварика Є.А.	<p>Уродженець Херсона Сварік Євген Антонович на час арешту проживав у Севастополі. За вироком військової колегії Верховного суду СРСР його засуджено до розстрілу й позбавлення військового звання «військовий інженер 2-го рангу», обвинувачено в «контрреволюційній троцькістській діяльності та шкідництві» Смертний вирок виконано 6 січня 1938 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1920 р. обвинувачуваний служив у врангелівській армії та навчався в мінній школі Севастополя.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				15 вересня 1956 р. Верховний суд СРСР ухвалив вирок стосовно Сваріка Є.А. скасувати й провадження кримінальної справи припинити за відсутністю складу злочину
60	29.01.1938	9211-фс. 1937–1938	Следственное дело по обвинению Бондаренко М.А.	<p>Бондаренка Михайла Афіногеновича, жителя с. Колга Іванівського району Дніпропетровської (з 1939 р. Запорізької, а з 1944 р. Херсонської) області, засуджено за вироком ВС спецколегії Дніпропетровського облсуду у м. Мелітополь до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт служби обвинувачуваного 1919 р. рядовим у лавах денікінської армії.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 30 липня 1992 р. Бондаренка М.А. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема посвідчення про його звільнення як єдиного годувальника в сім'ї від призову до лав Російської армії генерала П. Врангеля. Документ виготовлено 11 серпня 1920 р. відділом з військової повинності Мелітопольського повітового управління</p>
61	26.03.1938	191-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Баденко Т.П.	<p>Баденка Трохима Петровича, жителя с. Порт-Хорли (на той час райцентр Миколаївської області, нині с. Хорли у складі Каланчацького району Херсонської області), заарештовано 11 лютого 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством також встановлено, що з квітня 1920 р. обвинувачуваний добровільно служив у Російській армії генерала П. Врангеля, був провідником врангелівського десанту «дроздовців» з Порту-Хорли до Перекопського перешийку в Криму.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				26 березня 1938 р. Хорлівський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини
62	29.03.1938	2985-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Сквородка С.В.	<p>Сквородка Семена Васильовича, жителя с. Заградівка району імені Фрица Геккерта (до 1936 р., від 1939 р. й донині Високопільський район) Миколаївської області, заарештовано 9 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні серед односельчан антирадянської агітації.</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про службу Сквородка С.В. в Армії УНР наприкінці 1918 р. й участь у боях проти червоноармійців під Катеринославом, а також про його засудження 1931 р. за вироком райсуду до одного року примусових робіт за недбальство у виконанні службових обов'язків члена правління колгоспу.</p> <p>Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає. Анотацію впорядковано за датою оформлення стосовно нього останнього наявного протоколу допиту від 29 березня 1938 р.</p>
63	29.03.1938	3019-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Бабенко Ф.М.	<p>Бабенка Федора Михайловича, жителя с. Заградівка району імені Фрица Геккерта, заарештовано 9 лютого 1938 р. райвідділом НКВС за обвинуваченням у проведенні серед односельчан «контрреволюційної» агітації.</p> <p>У матеріалах справи згадується про службу Бабенка Ф.М. з листопада 1918 р. в Армії УНР, участь у боях проти частин Червоної армії під Катеринославом; про перебування в повстанському загоні уенерівського отамана Свища, що діяв на території Криворізького повіту впродовж 1921–1922 рр.; про подальше тривале перебування під слідством (у 1932–1933 рр.) за підозрою у проведенні «контрреволюційної та шкідницької</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				діяльності», але звільнення з-під варті за недоведеністю провини. Обвинувального висновку, вироку й відомостей про подальшу долю Бабенка Ф.М. у справі немає. Анотацію впорядковано за датою складання останнього документа: протоколу допиту від 29 березня 1938 р.
64	06.04.1938	53-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Пономаренко Е.А	Пономаренка Єгора Антоновича, жителя с. Станіслав Херсонського району Миколаївської області (нині Білозерського району Херсонської області), заарештовано 19 лютого 1938 р. Його обвинувачено як колишнього врангелівського офіцера, викритого в подальшому проведенні антирадянської агітації. 6 квітня 1938 р. Херсонський міськвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини
65	06.04.1938	206-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Малого Г.П.	Житель с. Широка Балка Херсонського району Малий Григорій Павлович на час арешту обіймав посаду голови місцевої артілі «Прогрес». Його заарештовано 12 березня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської шкідницької діяльності. Згідно зі слідчими матеріалами влітку 1920 р. обвинувачуваний брав участь у місцевому «куркульському збройному повстанні проти радянської влади». 6 квітня 1938 р. Херсонський міськвідділ НКВС із санкції прокурора постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю провини

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
66	23.04.1938	765-фс 1937–1938	Следственное дело по обвинению Ковальчука Е.Н.	<p>Уродженець с. Мала Вільшанка Білоцерківської волості Васильківського повіту Київської губернії (нині Білоцерківського району Київської області) Ковальчук Євтихій Микитович на час арешту проживав у містечку Асканія-Нова Новотроїцького району Миколаївської області (нині Чаплинського району Херсонської області). Його заарештовано за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про службу Ковальчука Є.М. упродовж 1919–1920 рр. у лавах Армії УНР та участь у боях проти червоноармійців.</p> <p>23 квітня 1938 р. Новотроїцький райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини.</p> <p>До справи долучено профспілковий квиток фігуранта із вклеєною фотографією</p>
67	25.04.1938	1247-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Левина И.Я. и др.	<p>За справою проходять троє жителів с. Нікольське району імені Фрица Геккерта, яких заарештовано 5 березня 1938 р. Усіх обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами зазначений на обкладинці справи Левін Іван Якович під час громадянської війни служив по мобілізації в денікінській армії рядовим.</p> <p>25 квітня 1938 р. райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
68	21.05.1938	1207-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Адаменко Ф.И.	<p>Адаменко Федора Івановича, жителя с. Посад-Покровське Херсонського району, заарештовано 20 лютого 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1918 р. Адаменка Ф.І. було мобілізовано в м. Богодухів Харківської губернії на військову службу до Армії УНР рядовим.</p> <p>21 травня 1938 р. Херсонський міськвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю провини</p>
69	27.05.1938	46-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Федосова А.А.	<p>Федосова Антона Олексійовича, жителя с. Порт-Хорли Хорлівського (нині Каланчацького) району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду до 7 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>До уваги взято встановлений слідством факт попередньої добровільної служби обвинувачуваного у дислокованій в Порту-Хорли врангелівській комендатурі й активної участі в репресіях проти місцевого населення.</p> <p>21 квітня 1940 р. та сама судова колегія всупереч попередньому вироку ухвалила провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за відсутністю складу злочину</p>
70	28.05.1938	180-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Великого Ф.П.	<p>Уродженець с. Великі Копані Дніпровського повіту (волосний центр, нині село у складі Олешківського району) Великий Федір Петрович на час арешту проживав у Херсоні. Його заарештовано 13 березня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами воєни 1918 р. Великий Ф.П. «служив при німцях у гайдамаках» (напевне, в одному з гайдамацьких формувань Війська Української Держави — <i>упорядник</i>), брав участь у переслідуванні червоних партизанів та членів їхніх родин; 1920 р. перебував у «банді Раєцького»; липні 1928 р. його притягували до кримінальної відповідальності: був засуджений до року ув'язнення в БУПР «за побиття міліціонера», але невдовзі з-під варти звільнений на підставі ухвали НС Херсонського окрсуду від 14 січня 1929 р. Надалі обвинувачуваний підтримував стосунки з окремими «контрреволюційними елементами» та брав участь у «куркульському» повстанні, що відбулося у Великих Копанях навесні 1930 р. під керівництвом М. Гарнака.</p> <p>28 травня 1938 р. Цюрупинський райвідділ НКВС постановив провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів нової провини.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема посвідчення про його утримання в Херсонському БУПР</p>
71	16.06.1938	215-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Мирошко К.Я.	<p>Мирошка Кирила Яковича, жителя с. Козачі Лагері Цюрупинського (нині Олешківського) району на той час Миколаївської області, заарештовано 18 лютого 1938 р. Його обвинувачено як колишнього унтерофіцера врангелівської армії, викритого в подальшому проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>16 червня 1938 р. Цюрупинський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
72	02.10.1938	4036-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Стукаленко И.И.	<p>Уродженець Херсона Стукаленко Іван Іванович на час арешту проживав у м. Чита (Росія) і служив начальником 2-го відділення 6-го відділу штабу Забайкальського військового округу. За вироком ВС військової колегії Верховного суду СРСР його засуджено до розстрілу з позбавленням військового звання «капітан»; обвинувачено як японського шпигуна і члена місцевої «військово-троцькістської організації». Смертний вирок виконано того ж дня.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами поручик І. Стукаленко з травня по грудень 1919 р. служив у денікінській армії: помічником командира взводу Херсонського караульного батальйону.</p> <p>6 серпня 1959 р. військова колегія Верховного суду СРСР ухвалила провадження кримінальної справи стосовно Стукаленка І.І. припинити за відсутністю складу злочину</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії та особисті документи фігуранта, зокрема його посвідчення як особи керівного складу РСЧА з фотографією</p>
73	08.10.1938	133-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Гудзовского А.А.	<p>Уродженець м. Тараща Канівського повіту Гудзовський Олександр Амосович на час арешту проживав у Скадовську. Його обвинувачено у приналежності до «антирадянської правотроцькістської організації, вихвалянні ворогів народу та проведенні контрреволюційної агітації серед населення». До уваги взято також факти почергової служби підпоручика О. Гудзовського під час громадянської війни в повстанській дивізії отамана Зеленого на Київщині та Херсонському караульному батальйоні денікінської армії.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою Скадовського райвідділу НКВС провадження слідчої справи стосовно Гудзовського О.А. припинено у зв'язку зі смертю обвинувачуваного.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 4 квітня 1997 р. Гудзовського О.А. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено паспорт фігуранта з фотографією, його профспілковий квиток та інші документи радянського зразка</p>
74	09.10.1938	8606-фс. 1937–1938	Следственное дело по обвинению Алехина С.Г.	<p>Уродженець с. Солонці Цюрупинського району Альохін Степан Григорович на час арешту проживав у Цюрупинську. За вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду його засуджено до 8 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Альохіна С.Г. обвинувачено у проведенні антирадянської агітації серед односельчан-колгоспників. Ураховано також його провідну роль в організації навесні 1930 р. в Солонцях антиколгоспних селянських виступів і поширенні серед односельчан «контрреволюційних» листівок.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами влітку 1920 р. обвинувачуваний служив по мобілізації в дислокованому в Цюрупинську підрозділі врангелівської Російської армії.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 21 травня 1992 р. Альохіна С.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисте листування фігуранта</p>
75	10.10.1938	167-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Бондаренко В.И.	<p>Бондаренка Василя Івановича, жителя нині спорожнілого с. Фірсівка Нововоронцовського району Миколаївської (з 1944 р. Херсонської) області,</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду до року ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на такий же термін. Його обвинувачено як колишнього унтерофіцера й водія при військових штабах старої російської, уенерівської і денікінської армій, викритого в приховуванні відомостей про існування 1930 р. у Фірсівці «контрреволюційної» організації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1917 р. обвинувачуваний був «особистим водієм командирів дивізій генералів Янголочева й Арапова у Києві» (так у справі; йдеться, зокрема, про командувача 3-ї гвардійської кавалерійської дивізії генерал-лейтенанта П. Арапова — <i>упорядник</i>), восени 1919 р. служив водієм «начальника відділу збуту» Армії УНР Ковальова, невдовзі перейшов до лав денікінської Добровольчої армії. Однак складу злочину в частині обвинувачення Бондаренка В.І. щодо «активної боротьби проти робітничого класу й революційного руху за часів царського ладу або контрреволюційних урядів» у його діях не встановлено.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 30 квітня 1992 р. Бондаренка В.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено паспорт фігуранта, виданий 19 травня 1936 р. Нововоронцовським райвідділом міліції НКВС Одеської області</p>
76	14.10.1938	2562-фс. 1937–1938	Следственное дело по обвинению Добенко С.Э.	Добенка Семена Емануїловича, жителя с. Нова Маячка Каховського району на той час Миколаївської області, засуджено за вироком військової колегії Верховного суду СРСР до розстрілу. Його обвинувачено як такого, що «з 1936 р. був активним членом

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>антирадянської троцькістської терористичної організації, готував низку терористичних актів проти керівників ВКП(б) та радянського уряду, проводив підривну шкідницьку діяльність у сільському господарстві з метою послаблення організаційно-господарської потужності колгоспу й виклику невдоволення серед селянства». Смертний вирок виконано того ж дня.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи влітку 1919 р. перебував у «банді Махна та Григор'єва», що на той час оперувала в південних степах Правобережної України.</p> <p>15 червня 1957 р. військова колегія Верховного суду СРСР ухвалила свій попередній вирок стосовно Добенка С.Е. скасувати і провадження кримінальної справи припинити за відсутністю складу злочину</p>
77	17.11.1938	9523(а)фс. 1938	Следственное дело по обвинению Бровченко Н.К.	<p>Бровченко Микиту Кузьмича, жителя с. Олексіївка Хорлівського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у приналежності до громади баптистів і проведенні антирадянської та релігійної агітації.</p> <p>До уваги взято також той факт, що 1920 р. обвинувачуваний служив по мобілізації у врангелівській Російській армії рядовим.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 13 серпня 1993 р. Бровченко М.К реабілітовано</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
78	15.12.1938	132-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Вольянова К.И.	<p>Вольянова Костянтина Івановича, жителя Херсона, заарештовано 2 липня 1938 р. як щойно викритого колишнього офіцера імператорської і Білої армій, а на час арешту члена міської «контрреволюційної повстанської білогвардійської організації».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами прапорщик К. Вольянов 1919 р. добровільно вступив до лав денікінської армії: служив у Херсонському караульному батальйоні, одержав військове звання «підпоручик».</p> <p>15 грудня 1938 р. Херсонська міська прокуратура постановила провадження слідчої справи стосовно Вольянова К.І. припинити у зв'язку з його смертю 2 жовтня 1938 р.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 18 квітня 2000 р. Вольянова К.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено радянський паспорт і профспілковий квиток із вклеєними фотографіями, а також інші особисті документи фігуранта</p>
79	25.12.1938	270-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Забары М.И.	<p>Забару Матвія Івановича, жителя с. Білозерка Херсонського району (нині смт, райцентр Херсонської області), заарештовано 20 лютого 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>У слідчих матеріалах вміщено згадку про добровільну службу Забари М.І. на початку 1918 р. «у Гайдамацькому загоні в Одесі».</p> <p>23 грудня 1938 р. Херсонський міськвідділ НКВС постановив, а 25 грудня міськпрокуратура санкціонувала провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
80	25.12.1938	2048-фс. 1938	Следственное дело по обвинению Головка И.Ф.	<p>Головка Івана Федоровича, жителя с. Келегеї (з квітня 1946 р. с. Гладківка) Голопристанського району Миколаївської (нині Херсонської) області, заарештовано 13 липня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації та «шпигунстві на користь білоемігрантів».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1921–1922 рр. обвинувачуваний перебував на Криворіжжі в повстанському загоні отамана Свища, а також за місцем проживання брав участь «у куркульських самосудах над бідняками».</p> <p>23 грудня 1938 р. Херсонський міськвідділ НКВС постановив, а 25 грудня міськпрокуратура санкціонувала провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю інкримінованої провини</p>
81	03.01.1939	2988-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Нестеренко С.Л.	<p>Уродженець с. Заворскло Новосенжарівської волості Кобеляцького повіту Полтавської губернії Боссий Сидір Лук'янович на час арешту проживав у с. Новоолексіївка (нині смт Лазурне) Скадовського району за підробними документами на прізвище «Нестеренко». Його заарештовано 1 вересня 1938 р. за обвинуваченням у шпигунстві на користь іноземної розвідки. До уваги взято також службу обвинувачуваного в Білій армії за часів громадянської війни.</p> <p>Слідством установлено, що впродовж 1919–1920 рр. Боссий С.Л. служив рядовим у денікінській і врангелівській арміях. Наприкінці 1920 р. після розгрому білогвардійських військ він на певний час оселився в с. Преображенка Чаплинського району Дніпровського повіту, де в намаганні уникнути відповідальності за участь в антибільшовицькому русі легалізувався під чужим прізвищем.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Згідно з обвинувальним висновком Скадовського райвідділу НКВС від 3 січня 1939 р. слідчі матеріали ухвалено передати до райпрокуратури для прийняття остаточного рішення. Відомостей про подальшу долю фігуранта у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підготовки обвинувального висновку
82	11.01.1939	749-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Шафороста П.Д.	<p>Шафороста Павла Даниловича, жителя с. Новогригорівка Генічеського району Дніпропетровської області, заарештовано 10 червня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації і приналежності з 1935 р. до «контрреволюційної білогвардійської повстанської організації». До уваги взято той факт, що 1919 р. обвинувачуваний служив у денікінській армії рядовим.</p> <p>11 січня 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини</p>
83	15.01.1939	86-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Данилевського Д.С.	<p>Данилевського Дем'яна Степановича, жителя Херсона, заарештовано за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації: підбурюванні до невиходу робітників на роботу, дискредитації керівництва радянської влади та комуністичної партії.</p> <p>У слідчих матеріалах є відомості про перебування Данилевського Д.С. 1919 р. в «банді Жадікова, яка вела активну боротьбу проти радянської влади й революційно настроєного селянства».</p> <p>15 січня 1939 р. ВС Миколаївського облсуду постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Херсонської області від 26 вересня 1989 р. Данилевського Д.С. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено радянський паспорт фігуранта із вклеєною фотографією</p>
84	24.01.1939	2024-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Каратасо В.Г.	<p>Каратасо Василя Гавриловича, жителя Херсона, заарештовано 1 липня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і приналежності від початку 1938 р. до Херсонської «контрреволюційної» повстанської організації, що прагнула встановлення самостійної Української буржуазно-демократичної держави за допомогою польської та німецької інтервенції.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р., за денікінської окупації Херсона, обвинувачуваний служив «діловодом матеріальної частини при штабі начальника міської державної варти генерала Горбоноса».</p> <p>21 січня 1939 р. Херсонський міськвідділ НКВС постановив, а 22 січня міськпрокуратура затвердила провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю складу злочину</p>
85	28.01.1939	214-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Ганоцкого С.Г.	<p>Ганоцького Сергія Григоровича, жителя с. Раденськ Цюрупинського району, заарештовано 11 лютого 1938 р. Його обвинувачено в «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни й подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1918 р. Ганоцький С.Г. служив командиром взводу в дислокованому в Олешках гайдамацькому підрозділі Армії УНР, а в червні 1920 р. перейшов на службу до врангелівської армії все тим же командиром</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>взводу з дислокацією в с. Нова Маячка Олешківської волості. Слідством також частково доведено участь обвинувачуваного у скоєному 1922 р. «куркульському» самосуді над бідняками-крадіями.</p> <p>31 грудня 1938 р. Цюрупинський райвідділ НКВС постановив, а 27 січня 1939 р. райпрокурор санкціонував провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю нової і давністю (понад 15 років від часу скоєння «контрреволюційних злочинів») старої провини</p>
86	28.01.1939	726-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Пилипенко М.Н.	<p>Пилипенка Михайла Миколайовича, жителя Генічеська, заарештовано 9 червня 1938 р. за обвинуваченням у приналежності до «білогвардійської військово-повстанської організації». 28 січня 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити у зв'язку зі смертю обвинувачуваного.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. поручик М. Пилипенко служив артилеристом у денікінській армії, брав участь у боях із червоноармійцями під Черніговом.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 7 квітня 2000 р. Пилипенка М.М. реабілітовано</p>
87	29.01.1939	720-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Зеленского Г.А.	<p>Зеленського Григорія Антиповича, жителя с. Атамань Чонгарівської сільради Генічеського району, заарештовано 9 червня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і приналежності до місцевої «повстанської контрреволюційної організації».</p> <p>У слідчих матеріалах є згадка про те, що впродовж 1919–1920 рр. обвинувачуваний служив по мобілізації рядовим денікінської і врангелівської армій на території Криму.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				29 січня 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС за погодженням із УНКВС по Запорізькій області постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини
88	29.01.1939	1690-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Журбы А.Д.	<p>Журбу Андрія Даниловича, жителя Генічеська, заарештовано 1 серпня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» агітації. До уваги взято також установлений факт його добровільної служби 1919 р. за місцем проживання рядовим у лавах денікінської армії.</p> <p>29 січня 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини</p>
89	29.01.1939	1691-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Позднякова П.Ф.	<p>Позднякова Павла Федоровича, жителя с. Новогригорівка Генічеського району, заарештовано 10 червня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації і приналежності до місцевої «контрреволюційної повстанської організації». Установлено також факт його двомісячної служби 1919 р. рядовим при обозі під Генічеськом у «врангелівських частинах Білої армії» (так у справі).</p> <p>29 січня 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за відсутністю складу злочину</p>
90	29.01.1939	1939-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Никоненко М.В.	<p>Никоненка Максима Васильовича, жителя с. Новогригорівка Генічеського району, заарештовано 9 червня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації і приналежності до місцевої «контрреволюційної повстанської організації». Встановлено також факт його служби 1920 р. по мобілізації в лавах врангелівської армії рядовим.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				29 січня 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС за погодженням із УНКВС по Запорізькій області постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини
91	01.02.1939	2275-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Шияна Г.Т. и Максименко Н.Ф.	<p>Шияна Гаврила Терентійовича та Максименка Миколу Федоровича, жителів с. Іванівка (райцентр, із 1956 р. смт) Дніпропетровської (нині Херсонської) області, заарештовано 19 липня 1938 р. Обоє обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і приналежності до місцевої «контрреволюційної повстанської націоналістичної організації».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни обвинувачувані були членами Іванівського осередку «контрреволюційної повстанської націоналістичної організації «Просвіта»». Водночас за показаннями свідків Максименко М.Ф. протягом 1918–1919 рр. кілька разів обіймав посаду коменданта залізничної станції Федорівка під час її перебування під контролем махновської Революційної повстанської армії України.</p> <p>1 лютого 1939 р. Іванівський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>
92	07.02.1939	723-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Якущенко П.Д.	Якущенко Петра Дорофійовича, жителя с. Партизани (до 1930 р. Рикове, з 1960 р. смт, 2016 р. селищу повернуто історичну назву) Генічеського району, заарештовано 1 червня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і приналежності до місцевої «контрреволюційної шкідницької організації». Встановлено також факт його служби впродовж 1919 р. по мобілізації в лавах денікінської армії рядовим.

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				7 лютого 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини
93	08.02.1939	704-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Попова М.С.	<p>Попова Максима Степановича, жителя с. Партизани Генічеського району, заарештовано 16 липня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і приналежності до місцевої «контрреволюційної шкідницької організації».</p> <p>Слідчі матеріали уміщують відомості про службу Попова М.С. 1919 р. у Дроздовському полку Добровольчої армії під час розташування підрозділу в Мелітополі, а також про його засудження 1932 р. (на той час обіймав посаду заступника голови колгоспу) за вироком Генічеського райсуду до 4 років ув'язнення в концтаборі за саботаж і невиконання плану хлібозаготівлі.</p> <p>8 лютого 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини</p>
94	08.02.1939	716-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Ковгана П.А.	<p>Ковгана Петра Артемійовича, жителя с. Новогригорівка Генічеського району, заарештовано 10 червня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної повстанської організації». До уваги взято той факт, що протягом 1919–1920 рр. обвинувачуваний служив рядовим у денікінській і врангелівській арміях.</p> <p>8 лютого 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
95	10.02.1939	1460-фс. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Охрименко Н.М.	<p>Охрименка Микиту Михайловича, жителя Херсона, заарештовано 9 жовтня 1937 р. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Слідством установлено, що на початку 1919 р. обвинувачуваний служив у «петлюрівській поліції»: обіймав посаду начальника державної варти в с. Калуга Грушівської волості Херсонського повіту (нині Березнегуватського району Миколаївської області).</p> <p>За результатами тривалого розслідування 9 лютого 1939 р. Херсонський міськвідділ НКВС постановив, а наступного дня міськпрокуратура ухвалила провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів провини</p>
96	10.02.1939	724-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Мищенко Т.Г.	<p>Уродженець Мелітополя Міщенко Тимофій Григорович на час арешту проживав у Генічеську. Його заарештовано 2 липня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації та приналежності до «контрреволюційної білогвардійської повстанської організації».</p> <p>Слідчі матеріали вказують на факт служби Міщенка Т.Г. протягом 1920 р. у дислокованому в Мелітополі підрозділі врангелівської армії.</p> <p>10 лютого 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини</p>
97	13.02.1939	2360-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Бассия Д.А.	<p>Уродженець с. Деріївка Онуфріївської волості Олександрійського повіту Бассій Данило Олексійович на час арешту проживав у Генічеську. Його заарештовано за обвинуваченням у</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної повстанської націоналістичної організації».</p> <p>Слідством установлено, що 1918 р. обвинувачуваний був членом Кременчуцького осередку Вільного козацтва.</p> <p>13 лютого 1939 р. Генічеський райвідділ УНКВС по Запорізькій області постановив провадження слідчої справи припинити й Бассія Д.О. з-під варти звільнено за недоведеністю провини</p>
98	23.02.1939	1942-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Кривсунова П.Д.	<p>Уродженець нині неіснуючого с. Тимошівка Сокологірненської сільради Генічеського району Кривсунов Павло Дмитрович на час арешту проживав у Херсоні. Його заарештовано 2 липня 1938 р. за обвинуваченням у шпигунстві на користь фінської розвідки.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1920 р. Кривсунов П.Д. служив у врангелівському каральному загоні і брав участь у репресіях стосовно тих, хто «співчував радянській владі й підтримував Червону армію».</p> <p>2 грудня 1938 р. Херсонський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини. Прокуратура Миколаївської області ухвалила відповідне рішення 23 лютого 1939 р.</p>
99	27.02.1939	8748-фс. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Приходько С.Т. и Коновалова Г.Г.	<p>Приходька Сергія Тимофійовича й Коновалова Григорія Гавриловича, жителів с. Велика Лепетиха на той час Дніпропетровської області, заарештовано 28 лютого 1937 р. Обоих обвинувачено у проведенні антирадянської та антиколгоспної агітації.</p> <p>За вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>облсуду від 27 лютого 1939 р. Приходька С.Т. засуджено до 8 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 4 роки. Попередньо, 24 листопада 1937 р., ВС спецколегії Дніпропетровського облсуду ухвалила припинити провадження кримінальної справи стосовно Коновалова Г.Г. у зв'язку із його смертю.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Приходько С.Т. 1919 р. упродовж 2 місяців служив у Білій армії рядовим, після чого потрапив у полон і перейшов на службу до РСЧА.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 26 серпня 1992 р. Приходька С.Т. реабілітовано. Висновку про реабілітацію Коновалова Г.Г. у справі немає.</p> <p>До справи долучено паспорт Приходька С.Т., виданий 8 травня 1936 р. Великолепетиським райвідділом РСМ</p>
100	05.03.1939	2166-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Бигуна Г.Ф.	<p>Бігуна Григорія Федотовича, жителя с. Новоолексіївка (нині смт Лазурне) Скадовського району, заарештовано 22 липня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної правотроцькістської організації».</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про те, що 1919 р. обвинувачуваний добровільно служив рядовим у «махновській банді Пацюка», у складі якої брав участь у розстрілах червоних партизанів, червоноармійців і радянських активістів на території Скадовського району.</p> <p>5 березня 1939 р. прокуратура Миколаївської області постановила провадження кримінальної справи припинити й Бігуна Г.Ф. з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів його провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
101	09.03.1939	1331-фс. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Сокоренко И.Ф.	<p>Сокоренка Івана Федоровича, жителя Цюрупинська, заарештовано вдруге 13 листопада 1937 р. за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної діяльності й антирадянської агітації». Уперше він перебував під арештом і слідством навесні 1933 р. також за антирадянську агітацію, але відомостей про застосування репресій у справі немає (див. анотацію № 49 за АКС № 1165-фс).</p> <p>Нові слідчі матеріали підтверджують установлений на попередньому слідстві той факт, що 1919 р. підпоручик І. Сокоренко служив у денікінській армії на посаді «завідувача господарської частини при управлінні військового начальника». Однак місцем служби вказано не Олешки, а с. Чалбаси Дніпровського повіту (на той час волосний центр, з 1946 р. с. Виноградове, нині у складі Олешківського району).</p> <p>8 березня 1939 р. за результатами тривалого розслідування Цюрупинський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини. Наступного дня відповідне рішення погоджено райпрокуратурою</p>
102	09.03.1939	8373-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Петраша Р.С. и Титаря П.П.	<p>Петраша Родіона Семеновича та Титаря Платона Петровича, жителів с. Наталівка Каховського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду до 7 років і до 3 років ув'язнення у ВТТ відповідно з подальшим обмеженням у правах на 5 років. Обоє обвинувачено як членів «куркульської контрреволюційної повстанської організації «Відродження Таврії»», що чинила опір колгоспному будівництву й іншим заходам партії та уряду.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами Петраш Р.С. 1920 р. служив у врангелівській армії, а 1921 р. брав участь у самосудах над незаможниками; Титар П.П. упродовж 1919–1920 рр. надавав матеріальну допомогу ЗСПР, викривав денікінцям місцевих партизанів і членів родин червоноармійців.</p> <p>30 листопада 1989 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила вирок стосовно Петраша Р.С. і Титара П.П. скасувати, а провадження кримінальної справи припинити за відсутністю складу злочину.</p> <p>До справи долучено радянські паспорти, особисті фотографії та листування фігурантів</p>
103	13.03.1939	62-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Таделис Г.Б.	<p>Уродженець м. Жихлін Кутновського повіту Варшавської губернії (Польща) Таделіс Герш Беньямінович на час арешту проживав у Херсоні. Його заарештовано 21 липня 1938 р. й обвинувачено у проведенні антирадянської агітації, а також у нелегальному проживанні на території СРСР від часу польсько-радянської війни 1920 р. з підозрою на ймовірну шпигунську діяльність.</p> <p>Слідством встановлено, що з березня 1919 р. обвинувачуваний служив у польській армії, в червні 1920 р. брав участь у боях із червоноармійцями на території України.</p> <p>13 березня 1939 р. Херсонський міськвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю провини</p>
104	15.03.1939	1762-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Славомирского С.Ф.	<p>Уродженець Львова Славомирський Спиридон Фадейович на час арешту проживав у Херсоні. Його заарештовано 16 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Слідчі матеріали вміщують відомості 1919 р. про обвинувачуваного як службовця типографії відділення «Осваг» (Інформативне агентство ЗСПР) в Одесі.</p> <p>За результатами тривалого розслідування 11 березня 1939 р. Херсонський міськвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини. 15 березня зазначене рішення ухвалила міськпрокуратура</p>
105	17.03.1939	2105-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Бауэр Х.Х., Фаст П.Г. и Гармс И.И.	<p>За справою проходять Бауер Християн Християнович, Фаст Петро Григорович і Гармс Ісак Ісакович — жителі с. Кочубеївка району імені Фрица Геккерта. Усіх заарештовано в лютому — березні 1938 р. й обвинувачено як членів «контрреволюційної повстанської організації».</p> <p>Слідством установлено факт служби Бауера Х.Х. у денікінській армії рядовим. Його мобілізовано восени 1919 р. і направлено до Катеринослава.</p> <p>За результатами тривалого розслідування 17 березня 1939 р. УДБ УНКВС по Миколаївській області постановило провадження слідчої справи припинити, а її фігурантів з-під варті звільнити за недоведеністю провини</p>
106	20.03.1939	1399-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Сивакова П.В.	<p>Сівакова Павла Васильовича, жителя с. Іванівка Чаплинського району на той час Миколаївської області, заарештовано 17 березня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами восени 1920 р. обвинувачуваний певний час служив рядовим по мобілізації в дислокованому в Іванівці кавалерійському полку врангелівської армії.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За результатами тривалого розслідування 18 березня 1939 р. Чаплинський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини. 20 березня зазначене рішення ухвалила райпрокуратура
107	20.03.1939	3777-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Чайковско-го А.Г.	<p>Уродженець с. Пільний Мукарів Дунаєвецької волості Новоушицького повіту Подільської губернії (нині Дунаєвецького району Хмельницької області) Чайковський Антон Григорович на час порушення чергової слідчої справи відбував 5-річне покарання у Херсонській сільськогосподарській ВТК 29 «за крадіжки», згідно з постановою судової трійки УНКВС Кам'янець-Подільської області від 14 грудня 1937 р. Нове обвинувачення (у проведенні серед в'язнів «контрреволюційної» агітації) йому висунуто 10 липня 1938 р.</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про службу обвинувачуваного із січня 1920 р. в Армії УНР на Поділлі.</p> <p>9 лютого 1939 р. УДБ УНКВС по Миколаївській області постановило, а 20 березня прокуратура Миколаївської області ухвалила провадження нової слідчої справи припинити за недоведеністю складу злочину; Чайковського А.Г. вважати таким, що засуджений за першим вироком</p>
108	20.03.1939	5162-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Рудомана И.С. и др.	За справою проходять троє уродженців с. Мурахівка Березнегуватського району Миколаївської області. На час арешту Рудоман Іван Сергійович і Троян Григорій Якович проживали у Великоолександрівському районі Миколаївської (нині Херсонської) області: на кар'єрі «Союзцемент» (нині

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>сmt Кар'єрне) та в сусідньому с. Первомайське відповідно; Рудоман Федір Сергійович проживав у с. Березнегувате (з 1937 р. райцентр Миколаївської області, з 1959 р. сmt).</p> <p>За вироком Миколаївського облсуду Рудомана І.С. засуджено до 4 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки, а Трояна Г.Я. — до 3 років ув'язнення і 2 років обмеження відповідно. Обоє обвинувачено як активних членів «контрреволюційної націоналістичної повстанської організації», що проводили відверту антирадянську агітацію серед населення. Рудомана Ф.С. за тим же вироком з-під варти звільнено за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Рудоман І.С. 1919 р. «служив у банді Григор'єва, брав участь у єврейських погромах і боях проти частин Червоної армії».</p> <p>23 січня 1965 р. пленум Верховного суду СРСР постановив вирок стосовно Рудомана І.С. і Трояна Г.Я. скасувати, а провадження кримінальної справи припинити за відсутністю складу злочину.</p> <p>До справи долучено радянські паспорти і профспілкові квитки фігурантів</p>
109	21.03.1939	1626-фс. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Шмакова Л.П.	<p>Шмакова Леонтія Петровича, жителя с. Пам'ятне Голопристанського району, заарештовано 11 жовтня 1937 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством, зокрема, встановлено, що влітку 1920 р. Шмаков Л.П. призивався до лав врангелівської армії, але невдовзі був направлений на медичну комісію до с. Вірменський Базар Перекопського повіту (з 1921 р.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				с. Армянськ; з 1968 р. у статусі смт, а з 1991 р. — міста АРК) й після обстеження визнаний непридатним до військової служби за станом здоров'я. 20 березня 1939 р. за результатами тривалого розслідування Голопристанський райвідділ НКВС постановив, а наступного дня райпрокуратура ухвалила провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити за відсутністю складу злочину
110	22.02.1939	3791-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Стецюры Г.М.	Стецюру Григорія Марковича, жителя с. Фрунзе (до 1937 р. с. Агаймани, 2016 р. селу повернуто історичну назву) Іванівського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Дніпропетровського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної діяльності» й антирадянської агітації. Враховано також установлений слідством факт служби Стецюри Г.М. впродовж 1919–1920 рр. рядовим в Армії УНР. 20 травня 1939 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила попередній вирок скасувати, провадження кримінальної справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини
111	25.04.1939	154-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Шеле И.Я.	Шеле Івана Яковича, жителя с. Ольгині Горностаївського району на той час Миколаївської (з 1932 р. Одеської, з 1937 р. Миколаївської, а з 1944 р. Херсонської) області, заарештовано 24 лютого 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації та приналежності до «контрреволюційної повстанської організації».

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1918–1919 рр. обвинувачуваний брав участь у каральних акціях проти представників більшовицького підпілля й революційно настроєного селянства, а також у «куркульських» антибільшовицьких повстаннях.</p> <p>За результатами тривалого розслідування 25 квітня 1939 р. Горностаївська райпрокуратура постановила провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоцільністю притягнення до кримінальної відповідальності</p>
112	25.04.1939	3778-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Ляшенко О.Л.	<p>Уродженцю с. Миколаївка Таганрозького округу Облaсті Війська Донського (на час провадження справи Луганського району Ворошиловградської області, а нині Станично-Луганського району Луганської області) Ляшенку Олексію Лук'яновичу 10 серпня 1938 р. висунуто обвинувачення в проведенні в середовищі в'язнів Херсонської сільськогосподарської ВТК НКВС № 29 «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 28 лютого 1936 р. ВС Донецького облсуду засудила Ляшенка О.Л. до 10 років позбавлення волі за зловживання владою та перевищення службових повноважень. До уваги було взято також факт його служби впродовж 1919–1920 рр. рядовим денікінської та врангелівської армій.</p> <p>За постановою УНКВС по Миколаївській області від 25 квітня 1939 р. провадження нової слідчої справи стосовно Ляшенка О.Л. припинено. Його повернено до місць позбавлення волі для подальшого відбуття покарання за первинним вироком</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
113	26.04.1939	52-фс. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Сыроватко Н.А.	<p>Сироватка Миколу Якимовича, жителя Херсона, заарештовано 18 грудня 1937 р. Його обвинувачено як колишнього анархіста й денікінського пособника, викритого в проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>26 квітня 1939 р. Херсонський міськвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю провини</p>
114	09.05.1939	8796-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Баева Л.А.	<p>Баєва Луку Афанасійовича, жителя с. Новогригорівка Генічеського району, засуджено за вироком ВС Запорізького облсуду до 5 років ув'язнення у ВТГ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами підпоручик Баєв упродовж 1919–1920 рр. служив у денікінській і врангелівській арміях.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 31 серпня 1992 р. Баєва Л.А. реабілітовано</p>
115	10.05.1939	849-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Костюкова Н.Л.	<p>Уродженець с. Захарівка Новотроїцької волості Дніпровського повіту Костюков Микола Логвинович на час арешту проживав в артілі «Комуна Степу» Генічеського району на той час Запорізької області. Його заарештовано 9 липня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. Слідчі матеріали вміщують відомості про те, що 1920 р. Костюков М.Л. служив рядовим у контррозвідці врангелівської армії, зокрема брав участь у «знуцанні над бідняцьким населенням с. Захарівка». За це 1933 р. він півтора місяці перебував під слідством органів ДПУ УСРР, але вагомих підстав для притягнення обвинувачуваного до кримінальної відповідальності не знайшлося.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				10 травня 1939 р. ВС Запорізького облсуду в м. Генічеськ ухвалила провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю провини
116	13.05.1939	928-фс. 1939	Следственное дело по обвинению Ремеза Н.Ф.	<p>Ремеза Миколу Федоровича, жителя с. Стокопані Генічеського району, засуджено за вироком ВС Запорізького облсуду до 11 місяців позбавлення волі в загальних місцях ув'язнення з подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної повстанської організації».</p> <p>Слідством також встановлено, що під час громадянської війни Ремез М.Ф. служив у врангелівській армії телефоном на передовій, діяв на території Генічеського району і в Криму.</p> <p>У зв'язку з тим, що засуджений відбув визначений термін покарання під час досудового розслідування, його з-під варті звільнено.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 12 травня 2000 р. Ремеза М.Ф. реабілітовано</p>
117	14.05.1939	727-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Мамонова А.И.	<p>Мамонова Олександра Івановича, жителя с. Новогригорівка Генічеського району, заарештовано 12 серпня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про активну співпрацю восени 1920 р Мамонова О.І. із дислокованою в Генічеську врангелівською контррозвідкою.</p> <p>14 травня 1939 р. ВС Запорізького облсуду в м. Генічеськ ухвалила провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варті звільнити за недоведеністю провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
118	21.05.1939	2286-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Шевченко Н.Г.	<p>Шевченка Миколу Григоровича, жителя Генічеська, заарештовано 4 липня 1938 р. Його обвинувачено у службі під час громадянської війни у врангелівській контррозвідці й подальшому проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Слідством достеменно встановлено лише факт служби обвинувачуваного в лавах Російської армії генерала П. Врангеля: служив у караульному загоні при комендатурі в Генічеську, охороняв склади.</p> <p>За результатами тривалого розслідування 21 травня 1939 р. УДБ УНКВС по Запорізькій області постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за відсутністю складу злочину</p>
119	27.05.1939	9156-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Руфа М.Д.	<p>Руфа Мартина Даниловича, жителя с. Любомирівка району імені Фрица Геккерта (нині Березнегуватського району), засуджено за вироком судової колегії Миколаївського облсуду до 6 років ув'язнення у ВТТ. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи 1918 р. «викривав німецьким окупантам представників більшовицького підпілля й революційно настроєного селянства», а 1919 р. служив рядовим у денікінській армії.</p> <p>За висновком прокуратури Херсонської області від 30 травня 1994 р. Руфа М.Д. реабілітовано</p>
120	29.05.1939	3066-фс. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Чуприны Е.И.	<p>Чуприну Євгена Ларіоновича, жителя с. Прогної (нині с. Геройське) Голопристанського району, заарештовано 9 листопада 1937 р. Його обвинувачено як такого, що проводив антирадянську агітацію і нелегально відвідував</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>родичів у Румунії та Болгарії. До уваги взято також установлений факт попередньої служби обвинувачуваного рядовим у врангелівській армії.</p> <p>17 травня 1938 р. Голопристанський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю провини. Зазначене рішення райпрокуратура санкціонувала лише 29 травня 1939 р.</p>
121	03.06.1939	755-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Слищенко Е.Г.	<p>Слищенко Юхима Григоровича, жителя с. Першопокровка Нижньосірогозького району Дніпропетровської (з 1939 р. Запорізької, а з 1944 р. Херсонської) області, заарештовано 20 жовтня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянській агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами восени 1919 р. обвинувачуваний служив рядовим у місцевому «махновському повстанському загоні Павловського» (так у справі; можливо, йдеться про колишнього члена УЦР полковника Армії УНР М. Павловського, який на той час очолював партизанський загін у денікінському запіллі й міг проводити певні повстанські акції спільно з махновцями — <i>упорядник</i>).</p> <p>За висновком УДБ УНКВС по Запорізькій області від 3 червня 1939 р. провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за «відсутністю вагомих обвинувальних матеріалів»</p>
122	11.06.1939	759-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Трипольского М.С.	<p>Трипольського Михайла Сильвестровича, жителя с. Новогригорівка Генічеського району, заарештовано 9 червня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації та приналежності до «контрреволюційної повстанської організації».</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Слідчі матеріали вміщують відомості про те, що впродовж 1918–1919 рр. обвинувачуваний служив рядовим 147-го піхотного полку денікінської армії (так у справі) і брав участь у боях проти червоноармійців.</p> <p>За результатами тривалого розслідування 11 червня 1939 р. Генічеський райвідділ НКВС постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю зібраних доказів інкримінованої провини</p>
123	03.07.1939	808-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Куриленко Ф.П.	<p>Уродженець с. Гульськ Новоград-Волинського повіту Куриленко Федір Прокопович на час арешту проживав у с. Павлівка Сиваського (нині Генічеського) району. Його заарештовано 25 червня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний добровільно служив в Армії УНР.</p> <p>3 липня 1939 р. ВС Запорізького облсуду в с. Сиваське ухвалила провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю складу злочину</p>
124	04.07.1939	77-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Зайченко А.И.	<p>Жителя с. Лиманське Скадовського району Зайченка Андрія Івановича заарештовано 3 березня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1919–1920 рр. Зайченко А.І. служив рядовим у білогвардійському каральному загоні, дислокованому в його рідному с. Красне Дніпровського повіту (нині Скадовського району, неподалік від місця проживання фігуранта справи на час арешту).</p> <p>За результатами тривалого розслідування 1 липня 1939 р. Скадовський</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				райвідділ НКВС постановив звільнити з-під варти Зайченка А.І. під підписку про невиїзд. Остаточного рішення компетентних органів стосовно нього у справі немає
125	11.07.1939	784-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Никитина В.С.	<p>Нікітіна Володимира Сергійовича, жителя с. Романівка Іванівського району, заарештовано 14 березня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації, зокрема висловленні повстанських намірів.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами із серпня 1920 р. обвинувачуваний служив по мобілізації рядовим 34-го артилерійського дивізіону врангелівської армії (так у справі; ймовірно, одного з дивізіонів 34-ї артилерійської бригади 34-ї піхотної дивізії Російської армії генерала П. Врангеля), невдовзі був призначений кучером невідновленого полковника — командира дивізіону.</p> <p>За вироком ВС Запорізького облсуду провадження кримінальної справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за недоведеністю складу злочину</p>
126	15.07.1939	793-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Маньковского Ф.И.	<p>Маньковського Фелікса Івановича, жителя с. Новопетрівка Нижньосірогозького району, заарештовано 27 лютого 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і «вихвалянні конституційного ладу буржуазної Польщі».</p> <p>Слідством установлено, що восени 1919 р. обвинувачуваний служив по мобілізації в денікінській армії рядовим.</p> <p>За результатами тривалого розслідування 15 липня 1939 р. ВС Запорізького облсуду в с. Нижні Сірогози ухвалила провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю інкримінованої провини</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
127	26.08.1939	2834-фс. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Адамовича А.Ф	<p>Уродженець с. Китайгород Кам'янецького повіту Подільської губернії Адамович Андрій Федорович на час арешту служив командиром роти 45-го стрілецького полку 15-ї стрілецької дивізії КОВО РСЧА із дислокацією в Херсоні. Його заарештовано 17 липня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації, приналежності до «контрреволюційної» організації і співпраці з іноземною розвідкою.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний добровільно служив козаком в Армії УНР на Поділлі.</p> <p>За постановою військової прокуратури м. Одеса провадження кримінальної справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за відсутністю складу злочину</p>
128	28.10.1939	844-фс. 1939	Следственное дело по обвинению Деревенчука А.И.	<p>Деревенчука Олександра Івановича, жителя острова Бірючий Генічеського району, заарештовано 20 вересня 1939 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації серед місцевого населення.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1919–1920 рр. обвинувачуваний служив на білогвардійському військовому кораблі з дислокацією в Генічеську.</p> <p>За вироком ВС Запорізького облсуду в м. Мелітополь провадження кримінальної справи припинено й Деревенчука О.І. з-під варти звільнено за недоведеністю складу злочину.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
129	13.11.1939	6854-фс. 1939	Следственное дело по обвинению Черноуса А.Т.	<p>Черноуса Олександра Титовича, жителя с. Миколаївка Великоолександрівського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Миколаївського облсуду до 4 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Обвинувачуваний свідчив, що за Гетьманату, наприкінці літа 1918 р., був мобілізований для боротьби з більшовизмом до лав Білої армії: «рядовим 6-го ескадрону кавалерійського полку». Легальний російський мобілізаційний білогвардійський штаб на той час розташовувався в с. Високопілля Херсонського повіту, звідки мобілізований потрапив до Катеринослава, а невдовзі — до Новомосковська. Після двомісячного перебування в підрозділі новобранець дезертирував і повернувся додому. Свідки ж за справою також відзначили факт мобілізації обвинувачуваного денікінцями і його служби, принаймні в серпні — вересні 1919 р., рядовим дислокованої в Катеринославі «9-ї уланської дивізії» Добровольчої армії.</p> <p>13 грудня 1939 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила термін покарання Черноусу О.Т. зменшити до 2 років позбавлення волі без подальшого обмеження в правах.</p> <p>24 лютого 1989 р. пленум Верховного суду УРСР постановив вирок стосовно Черноуса О.Т. скасувати, а провадження кримінальної справи припинити за відсутністю складу злочину.</p> <p>До справи долучено військовий і мисливський квитки фігуранта, а також його процесуальні фотографії</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
130	17.12.1939	353-фс. 1939	Следственное дело по обвинению Карпенко П.Д.	<p>Карпенка Павла Даниловича, жителя с. Козачі Лагері Цюрупинського району, заарештовано 25 листопада 1939 р. Йому висунуто обвинувачення у втечі з місця заслання, незаконному перетині кордону та співпраці з іноземною розвідкою.</p> <p>Слідством встановлено, що незадово до арешту обвинувачуваний повернувся із заслання (колгосп імені Карла Маркса в м. Дербент Дагестанської АРСР, Росія), куди потрапив як «контрреволюційний куркульський елемент». Ураховано також його службу 1919 р. в кінній розвідці дислокованого в Козачих Лагерях денікінського карального загону, а 1920 р. — в 4-му ескадроні врангелівської армії у Криму.</p> <p>За постановою УДБ УНКВС по Миколаївській області провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варти звільнено за недоведеністю складу злочину</p>
131	01.04.1940	163-фс. 1938–1940	Следственное дело по обвинению Гинкеля И.И.	<p>Гінкеля Йосипа Йосиповича, жителя с. Маринське Горностаївського району, заарештовано 21 лютого 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і приналежності до «контрреволюційної організації».</p> <p>Слідчі матеріали вміщують відомості про те, що восени 1919 р. обвинувачуваний служив у денікінській армії кучером.</p> <p>1 квітня 1940 р. за результатами тривалого розслідування Горностаївська райпрокуратура ухвалила провадження кримінальної справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за відсутністю складу злочину</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
132	15.06.1940	115-фс. 1938–1940	Следственное дело по обвинению Кошеварова И.А.	<p>Кошеварова Йосипа Архиповича, жителя с. Калініндорф (райцентр) Миколаївської області, заарештовано 15 лютого 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>У матеріалах справи є відомості про перебування фігуранта 1919 р. в «банді» Н. Григор'єва й участь у погромах єврейського населення сусідніх сіл Калініндорф та Штерендорф (до 1928 р. с. Мала Сейдеминуха, 1945 р. селу повернуто історичну назву).</p> <p>15 червня 1940 р. Калініндорфське райвідділення УНКВС по Миколаївській області постановило провадження слідчої справи припинити, а Кошеварова Й.А. з-під варті звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності</p>
133	03.08.1942	28-фс. 1941–1942	Следственное дело по обвинению Фрая Т.П.	<p>Фрая Теодора Петровича, жителя с. Михайлівка Бериславського району на той час Миколаївської області, заарештовано 1 липня 1941 р. Каховським міжрайвідділом НКДБ УРСР за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством встановлено також те, що впродовж 1917–1918 рр. фігурант справи був організатором місцевої «куркульської» самооборони, брав участь у розгромі Старошведського волосного ревкому та вбивстві комісара Молчанова в с. Зміївка (нині Бериславського району), а також в розстрілі червоних партизанів у Григоріє-Бізюковому чоловічому монастирі (нині територія с. Червоний Маяк того ж району).</p> <p>Із наближенням фронту обвинувачуваного евакуйовано вглиб країни. 3 серпня 1942 р. УНКВС по Новосибірській області постановило провадження слідчої справи стосовно Фрая Т.П. припинити у зв'язку з його смертю.</p>

Пор.№	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Херсонської області від 30 серпня 2000 р. Фрая Т.П. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта, його військовий квиток рядового запасу з фотографією і посвідку про шлюб</p>
134	21.12.1943	554-фс. 1943	Следственное дело по обвинению Шарко Д.Е.	<p>Шарка Дем'яна Єфремовича, жителя с. Чаплинка (райцентр) Миколаївської області, заарештовано 11 листопада 1943 р. за обвинуваченням у пособництві німецькій окупаційній владі. До уваги взято й той факт, що 1919 р. він служив у денікінській армії по мобілізації.</p> <p>18 грудня 1943 р. Чаплинський райвідділ НКДБ по Миколаївській області постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю складу злочину</p>
135	04.08.1944	2154-фс. 1944	Следственное дело по обвинению Бровченко В.И.	<p>Бровченка Василя Івановича, жителя с. Олексіївка Каланчацького району на той час Миколаївської області, заарештовано 22 січня 1944 р. за обвинуваченням у пособництві німецькій окупаційній владі. До уваги взято й той факт, що 1920 р. він служив у врангелівській армії.</p> <p>4 серпня 1944 р. слідчий відділ УНКДБ по Херсонській області постановив провадження слідчої справи припинити, а її фігуранта з-під варти звільнити за недоведеністю складу злочину</p>

Архівний підрозділ УСБУ у Хмельницькій області

Виконавець: Наталія Остапчук.
Відповідальні: Марина Горин (2012–2019),
Наталія Остапчук (з 2019).

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	24.08.1919	П-4696. 1919	Уголовное дело по обвинению Слушного Владимира Елисеевича	<p>Слушного Володимира Єлисейовича, жителя Проскурова, заарештовано як викритого «малолітнього петлюрівського розвідника».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний під час дислокації у Проскурові штабу Армії УНР потрапив до складу групи малолітніх розвідників. Його засилали в розташування передових частин Червоної армії. За виконання розвідувальних завдань хлопець нібито отримував платню в розмірі 350 крб на місяць.</p> <p>У справі немає відомостей про подальшу долю фігуранта. Анотацію впорядковано за датою складання останнього протоколу його допиту</p>
2	07.08.1920	П-4698. 1920	Уголовное дело по обвинению Диевской Марии Игнатъевны и др.	<p>Дієвську Марію Гнатівну, уродженку Кам'янця-Подільська, засуджено за вироком реввійськтрибуналу 14-ї армії при 41-й дивізії до ув'язнення в концтаборі «до завершення громадянської війни». Її обвинувачено в тому, що служила сестрою милосердя в Армії УНР у м. Нова Ушиця (повітовий центр), а також працювала в Могилівській земській лікарні, «зустрічалася з офіцерами петлюрівської контррозвідки й інформувала їх про переміщення військових частин».</p> <p>10 грудня 1920 р. той же реввійськтрибунал постановив Дієвську М.Г. звільнити від подальшого відбування покарання й направити її на службу до однієї з військових частин Червоної армії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Хмельницької області від 13 квітня 1998 р. Дієвську М.Г. реабілітовано
3	17.10.1920	П-30205. 1920	Дело Цедилова Степана, обвиненого в службе в польской контрразведке	<p>Цедилова Степана Максимовича, жителя Проскурова, циркового актора, засуджено за вироком реввійськтрибуналу 14-ї армії до ув'язнення в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності та шпигунстві».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний був агентом польської контррозвідки, а попередньо служив в Армії УНР.</p> <p>15 листопада 1920 р. той же каральний орган переглянув матеріали слідчої справи повторно й уточнив репресованому покарання: 3 роки позбавлення волі у ВТТ із застосуванням громадсько-примусових робіт.</p> <p>За висновком військової прокуратури Західного регіону України від 4 вересня 1997 р. Цедилова С.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено паспортну книжку фігуранта, видану 25 жовтня 1919 р. Бахматівецьким волосним управлінням Летичівського повіту Подільської губернії</p>
4	23.02.1921	П-27340. 1921	Дело по обвинению Самборика Василя Григорьевича	Самборика Василя Григоровича жителя, с. Слобідка-Кульчівецька Струзького району Новоушицького повіту Подільської губернії (нині Кам'янець-Подільського району Хмельницької області), засуджено за вироком ВС реввійськтрибуналу 14-ї армії при 60-й стрілецькій дивізії до розстрілу. Смертний вирок виконано того ж дня. Його обвинувачено у приналежності до реакційної організації «Союз російського народу»

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>за часів імперії, організації місцевого осередку Союзу хліборобів-власників за Гетьманату, непокорі більшовицькій владі й антибільшовицькій агітації серед односельчан.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами відставний молодший феєрверкер 7-ї батареї 5-ї резервної артилерійської бригади старої російської армії В. Самборик за часів існування Української Держави вербував селян до гетьманського війська, із приходом більшовиків переховував у власному помешканні у енерівського підпільника Сашка, а під час польсько-українського військового наступу викрив полякам більшовицького активіста Семена Чорноконя.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 13 січня 1992 р. Самборика В.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи й фотографії фігуранта</p>
5	09.07.1921	П-27763. 1920–1921	Дело по обвинению Ионко Марьяна Альбиновича	<p>Ионка Мар'яна Альбіновича, польського жителя с. Янківці Михальпільського району Летичівського повіту (нині с. Іванківці Ярмолинецького району Хмельницької області), колегія Подільської ГНК постановила ув'язнити в концтаборі на 3 роки. Його обвинувачено у ворожому ставленні до радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи з кінця 1918 р. у складі енерівських каральних загонів брав участь у репресіях стосовно червоних партизанів і «революційно настроєних» селян, а в приватному помешканні обвинувачуваного розміщувався «штаб петлюрівського карального загону».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>На підставі того ж обвинувачення 24 листопада 1937 р. ВС спецколегії Вінницького облсуду засудила Іонка М.А. до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 6 квітня 1992 р. Іонка М.А. реабілітовано</p>
6	16.09.1921	П-6374. 1921	<p>Следственное дело по обвинению Фандеры В.Ф.</p> <p>4 квітня 2012 р. АКС передано на зберігання до ГДА СБУ (ф. 6, спр. 76272-фп)</p>	<p>Уродженець с. Скотиняни (нині с. Клинове) Городоцького району Кам'янецького повіту Подільської губернії Фандера Василь Федорович на час арешту проживав у помешканні цивільної дружини в Кам'янці-Подільську. Його заарештовано 20 липня 1921 р. Кам'янець-Подільською ПНК як недавнього військовослужбовця Армії УНР та обвинувачено «у зберіганні петлюрівської печатки».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в жовтні 1919 р. фігуранта справи мобілізовано до Армії УНР писарем. Наприкінці листопада разом зі своєю військовою частиною він опинився на території Південно-Східної Польщі: в Олександрівському таборі для інтернованих, розташованому в м. Ланьцут. Після 8-місячного перебування там утік до Кам'янця-Подільська і звернувся до органів місцевої радянської влади в намаганні легалізуватися.</p> <p>Слідством установлено непричетність обвинувачуваного до зберігання виявлених під час обшуку штампів і печатки, які належали одному з колишніх квартирантів його дружини — начальнику кримінально-розшукового відділення Ольгопільського повіту Подільської губернії доби Гетьманату.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За вироком ВС Подільського губревтрибуналу від 16 вересня 1921 р. провадження слідчої справи стосовно Фандери В.Ф. припинено за відсутністю складу злочину.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 31 березня 1998 р. Фандеру В.Ф. реабілітовано.</p> <p>Зазначені речові докази до справи не долучено</p>
7	29.12.1921	П-27380. 1921	<p>Дело по обвинению Вереса Льва Николаевича в контрреволюции, выдаче советских работников и обезоруживании красноармейцев</p>	<p>Вереса Лева Миколайовича, уродженця с. Теремківці Бережанської волості Кам'янецького повіту Подільської губернії, засуджено за вироком ВС Подільського губревтрибуналу в Кам'янецькому повіті до розстрілу. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний за влади Директорії УНР служив начальником міліції в Кам'янці-Подільську, переслідував і піддавав репресіям більшовицьких активістів і пособників, зокрема у вересні 1920 р. брав участь у затриманні й роззброєнні загону червоноармійців та всіляко знущався над затриманими.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 9 січня 1992 р. Вереса Л.М. реабілітовано</p>
8	22.04.1923	П-30294. 1922–1923	<p>Следственное дело по обвинению Панькова А.П. и др. (всего 4 чел.)</p>	<p>За справою проходять уродженець с. Дзвиняч (на той час територія Польщі, нині Заліщицького району Тернопільської області) Паньков Антон Петрович, а також уродженці с. Сприсівка Новоушицького повіту Подільської губернії (нині Дунаєвецького району Хмельницької області) Зауер Фердинанд Адольфович та його молодші брати Едуард і Густав — члени однієї з викритих диверсійних груп отамана</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Я. Гальчевського. За вироком НС Подільського губсуду їх засуджено до розстрілу. Усіх обвинувачено як польських прислужників, що проводили шпигунську діяльність, протидіяли дрібним армійським підрозділам і брали участь у численних нападах на подільські містечка й села, зокрема в м. Бар спалили будівлі парткому, виконкому й відділення міліції.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 7 жовтня 1997 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
9	04.10.1923	П-29305. 1923	Дело по обвинению граждан Подольской губернии Проскуровского округа Слободянюка Корнея, Шевчука Петра и Костюка Порфирия в соучастии в банде Гальчевского	<p>Жителів с. Дяківці Літинського району Вінницької округи Подільської губернії Костюка Порфирія Феодосійовича, Слободянюка Корнія Олексійовича та Шевчука Петра Матвійовича засуджено за вироком губсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Усіх обвинувачено як таких, що протягом 1921–1922 рр. періодично долучалися до повстанців отамана Я. Гальчевського незаконно перетинали радянсько-польський державний кордон, брали участь в нападах на радянські установи і військових сутичках із червоноармійцями.</p> <p>Однотимчасним застосуванням амністії з нагоди 5-ї річниці «жовтневої революції» термін позбавлення волі засудженим скорочено вдвічі.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 9 червня 1995 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
10	21.02.1924	П-28509. 1923–1924	Следственное дело по обвинению Пецик Б.С.	<p>Пецика Броніслава Степановича, жителя с. Бокиївка Юхимівського району Проскурівської округи Подільської губернії (нині Волочиського району Хмельницької області),</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>засуджено за вироком НС Волинського губсуду до розстрілу з одночасною заміною смертної кари на 5 років ув'язнення в концтаборі з конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 3 роки. До уваги взято щиросердне зізнання, розкаяння, молодий вік і соціальний стан засудженого. Його обвинувачено у службі в Армії УНР, участі в антирадянському збройному виступі з території Польщі «банд Палія й Тютюнника» та подальшій приналежності до «петлюрівської підпільної організації «ВПА»».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами восени 1920 р. Пецик Б.С. вступив до лав Армії УНР: козаком 4-го Київського полку імені Тютюнника під командуванням полковника М. Палія, але вже через 2 тижні разом з полком був інтернований у Польщі; наприкінці жовтня наступного року брав участь у Другому зимовому поході Армії УНР у складі Подільської групи Повстанчої армії, утвореної з інтернованих козаків і старшин 4-ї і 6-ї дивізій та очолюваної його колишнім полковим командиром. За свідченнями обвинувачуваного, Подільська група рухалася спочатку територією Летичівського повіту за маршрутом Городок — Зіньків, а потім повернула на Волинь; завершився її наступ в районі Мотринського (ймовірно, Мотрунківського — <i>упорядник</i>) лісу, коли повстанців було розбито в бою, а частина з них розбіглась. (імовірно, йдеться про бої Подільської групи з червоною кіннотою 1 листопада 1921 р. поблизу с. Авратин Мотовилівської волості Полонського повіту</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Волинської губернії, після яких повстанці не припинили свій рейд, хоч зазнали відчутних втрат і замість пораненого в ногу М. Палія їх очолив підполковник С. Чорний — <i>упорядник</i>).</p> <p>Козак Б. Пецик разом зі старшиною І. Шацьким опинилися й певний час переховувалися в селах Молочки й Татарнівка Краснопільської волості Полонського повіту. Узимку 1922 р. обох залучено до діяльності повстанкому, організованого переважно жителями сіл Мшанець, Рогозна і Волиця (так у справі; йдеться про с. Велика Волиця — <i>упорядник</i>) сусідніх Остропільської і Мотовилівської волостей. Найвагомішою повстанською акцією став січневий напад на відділення міліції та сільраду містечка Любар (нині райцентр Житомирської області) супроводжуваний вбивствами представників місцевої влади. Б. Пецик безпосередньої участі в нападі не брав, навесні того ж року залишив повстанців і повернувся додому, а в січні наступного року був заарештований.</p> <p>10 квітня 1924 р. Верховний суд УСРР ухвалив зменшити покарання фігуранту справи на третину, залишивши незмінним подальше обмеження у правах.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 4 березня 1993 р. Пецика Б.С. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта, зокрема його тимчасовий паспорт від 26 квітня 1907 р. як жителя с. Медведівка Третельницької волості (волосний центр — сучасне с. Третельники</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Волочиського району) Проскурівського повіту Подільської губернії, що має на право впродовж року проживати в різних містах і поселеннях Російської імперії
11	09.10.1926	П-28618, тт. 1–2. 1926	Справа за обвинуваченням Опальського Степана, Овчарук-Марцишиної Павлини, Довгошейка Івана Андрійовича, Бевзи Авксентія Матвійовича, Матковського Миколи Пилиповича та ін. (23 особи)	<p>За справою проходять жителі декількох сіл Кам'янецької й Могилівської округ (загалом 23 особи). За вироком НС Кам'янецького окрсуду 8 селян, зокрема Довгошейка Івана Андрійовича й Опальського Степана Якубовича, засуджено до розстрілу; ще 6 — до 5–10 років ув'язнення в концтаборі. Зокрема, Бевза Авксентія Матвійовича й Матковського Микола Пилиповича позбавлено волі на 10 років з конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 5 років. Усіх репресованих обвинувачено у приналежності впродовж 1923–1925 рр. до організованої 2-м відділом польського генштабу «диверсійної банди» братів Овчаруків Григорія і Євгена. Дружину останнього Овчарук-Марцишину Павлину Лаврівну засуджено до 3 років «виселення із закритих районів».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Кам'янецького відділу ДПУ УСРР обвинувачувані брали участь у нападах на радянські установи, вбивствах комуністів, підпалах хлібних складів, диверсіях на залізниці. Диверсійні акції здійснювалися на території Кам'янецької й Могилівської округ.</p> <p>Решту фігурантів справи з-під варті звільнено в процесі досудового розслідування під підписку про невиїзд за недоведеністю провини.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 29 серпня 1993 р. фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
12	05.11.1926	П-29366. 1926	Справа за обвинуваченням Сайка Петра Микитовича	<p>Сайка Петра Микитовича, жителя с. Могилівка Дунаєвецького району Кам'янецької округи (нині село стало частиною м. Дунаївці Хмельницької області), засуджено за вироком окрсуду до 6 років позбавлення волі із суворою ізоляцією, конфіскацією особистого майна й подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено в тому, що 1919 р., за влади Директорії УНР, служив у Дунаївцях начальником карно-розвідувального відділу 5-ї дільниці Новоушицького повіту, переслідував місцевих прихильників більшовицької влади, зокрема свідчив у «петлюрівському суді» проти командира Червоної армії Баскакова та більшовика Лашенкова.</p> <p>16 квітня 1927 р. НС Кам'янецького окрсуду ухвалила звільнити засудженого достроково на підставі того, що він за висновком адміністрації БУПР «цілком виправився» й на той час вже відбув третину встановленого терміну покарання.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 10 листопада 1995 р. Сайка П.М. реабілітовано</p>
13	20.06.1927	П-29367. 1927	Справа за обвинуваченням Дерев'янчука, Лядецького та ін. (12 осіб)	<p>За справою в переважній більшості проходять уродженці й жителі сіл Бахматівецького району Проскурівської округи. 11 фігурантів засуджено за вироком НС окрсуду до 3–10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2–5 років. Зокрема, Лядецького Павла Антоновича засуджено до 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією і конфіскацією майна, подальшим обмеженням у правах на</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>5 років і заборонаю на 3 роки проживати на визначеній території України, а Дерев'янчука Федора Олександровича — до 3 років позбавлення волі із заборонаю на 2 роки проживати в Україні після відбуття покарання. Усіх репресованих обвинувачено як колишніх членів «Бахматівецького петлюрівського повстанкому». Одного з заарештованих звільнено з-під варти у процесі слідства за недоведеністю провини.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1921 р. Бахматівецький повстанком входив до мережі діючих на території Летичівського й частини Проскурівського повітів підпільних повстанських формувань під проводом уенерівського отамана Хмари (С. Харченка) і готував загальне антибільшовицьке повстання з метою відновлення УНР. Члени повстанкому брали участь у вчиненні терактів проти представників місцевої більшовицької влади та червоноармійців, закликали селян до повстанських лав, поширювали антибільшовицьку літературу.</p> <p>12 листопада 1927 р. усіх засуджених за справою звільнено з місць ув'язнення застосуванням постанови президії ЦВК СРСР від 2 листопада «Про амністію в ознаменування 10-річчя Жовтневої революції».</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 23 жовтня 1995 р. репресованих фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
14	02.11.1927	П-27550. 1927	Справа за обвинуваченням Макудія Віктора Петровича	<p>Уродженець с. Сказинці (нині с. Ясенівка) Ярмолинецького району Проскурівської округи Макудій Віктор Петрович на час арешту проживав у Києві та служив молодшим міліціонером Центрального району. За вироком НС Проскурівського окрсуду його засуджено до 10 років ув'язнення в концтаборі з конфіскацією майна й подальшим обмеження у правах на 5 років за обвинуваченням у «політичному бандитизмі».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Макудій В.П. перебував у «банді Ліжника», що діяла впродовж 1919–1922 рр. на Поділлі: готувала загальне антибільшовицьке повстання, підтримувала зв'язки з одним із провідників повстанського руху отаманом Я. Шепелем, учиняла єврейські погроми й теракти стосовно представників місцевої більшовицької влади й активістів. Свідки відзначили В. Макудія як помічника отамана. Сам обвинувачуваний зізнався лише в підтриманні приятельських стосунків з Петром Ліжником як із односельчанином і випадковій присутності при розправі повстанців над місцевим активістом Данилом Шейгецом улітку 1922 р.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 23 березня 1992 р. Макудія В.П. реабілітовано</p>
15	16.03.1928	П-29710. 1928	Справа за обвинуваченням Янчук Ганни Дмитрівни	<p>Уродженка с. Грибова Кременецького повіту Волинської губернії Янчук Ганна Дмитрівна на час арешту проживала в с. Гальчинці Теофіпольського району Шепетівської округи (нині Хмельницької області). За вироком НС окрсуду її засуджено за «активну боротьбу проти робітничого класу й революційного</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>руху та шпигунство» до 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією у ВТГ віддаленої місцевості СРСР та подальшим обмеженням у правах на 3 роки.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з весни 1920 р., від часу окупації частини Волині польським військом, обвинувачувана добровільно співпрацювала з Кременецькою дефензивою як «агент із ліквідації революційних організацій» і водночас належала до Грибівської «української контрреволюційної організації», з 1925 р. служила в «4-му батальйоні військ польської розвідки», а наступного року за одержаним завданням опинилась на території радянської України і запропонувала свої послуги з виявлення агентів польської розвідки прикордонникам 21-го Ямпільського прикордонного загону.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 28 січня 1997 р. Янчук Г.Д. реабілітовано</p>
16	30.08.1929	П-29653. 1929	Следственное дело по обвинению Вышемирского Мирона Антоновича и Беницкого Йосифа Григорьевича	Жителів с. Стара Ущиця (на той час райцентр, а з вересня 1959 р. у складі Кам'янець-Подільського району Хмельницької області) Кам'янецької округи Вишемирського Мирона Антоновича та Беницького Йосипа Григоровича засуджено за вироком НС окрсуду до 10 років позбавлення волі із суворою ізоляцією та подальшим обмеженням у правах і виселенням за межі округи ще на 5 років. Обох обвинувачено в «активній боротьбі проти робітничого класу й революційного руху під час громадянської війни».

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами під час служби 1919 р. в Армії УНР обвинувачувані брали участь у каральних акціях стосовно «революційно настроєних» селян Новоушицького повіту, зокрема були причетними до вбивства більшовицького активіста Михайла Дикала.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 4 листопада 1996 р. Вишемирського М.А. та Беніцького Й.Г. реабілітовано</p>
17	06.12.1929	П-29801. 1929	Дело по обвинению Биньковского Константина Иосифовича	<p>Біньковського Костянтина Йосиповича, жителя м. Волочиськ (райцентр) Кам'янецької округи, засуджено за вироком НС окрсуду до розстрілу. Його обвинувачено як колишнього «контрреволюціонера й петлюрівського карателя».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. Біньковський К.Й. вступив до гетьманської державної варти містечка Оринин (волосний центр Кам'янецького повіту), із приходом до влади Директорії УНР перейшов на службу до міліції. 1919 р. обвинувачуваний почергово обіймав посади помічника начальника міліції містечка Смотрич (інший волосний центр того ж повіту) і начальника міліції сусіднього містечка Чемерівці. Під час служби він «брав участь у єврейських погромах, знущався над громадянами, які підтримували радянську владу», зокрема «катував» заарештовану представницю більшовицького підпілля Є. Думановську.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 12 березня 1997 р. Біньковського К.Й. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
18	27.12.1929	П-16442. 1929	Дело по обвинению Шамардицкого Викентия Ивановича и др. (всего 5 человек)	<p>За справою проходять п'ятеро жителів (переважно польської національності) с. Вільховець Новоушицького району Кам'янецької округи. За вироком НС окрсуду Шамардицького Вікентія Івановича та Косця Ананія Степановича засуджено до 8 років, Венгрже-новського Юлія Казимировича та Косця Омеляна Парфеновича — до 6 років, а Войтенка Лук'яна Панасовича — до 2 років ув'язнення у ВТТ. Усіх засуджено з конфіскацією майна і заборонаю повертатися до місць постійного проживання впродовж 3 років після відбуття визначених термінів покарання. Фігурантів справи обвинувачено як викритих «петлюрівських і польських пособників часів громадянської війни», які й надалі проводили «контрреволюційну» агітацію та ворожу діяльність: виготовили стінгазету з карикатурами на радянських активістів, поширювали провокаційні чутки, чинили опір владним заходам.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами протягом 1919–1920 рр. обвинувачувані викрили уенерівській владі всіх пробільшовицьки настроєних односельчан, зокрема сільського голову К. Висоцького й активіста Д. Пануркевича; під час перебування села у прифронтовій зоні надавали польським та українським союзницьким військам оперативну інформацію про «шляхи сполучення й політичні настрої селян».</p> <p>19 грудня 1968 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила провадження кримінальної справи припинити за відсутністю складу злочину і всіх її фігурантів реабілітувати</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
19	04.04.1933	П-26444. 1933	Дело по обвинению Якимчука Филиппа Федоровича	<p>Якимчука Пилипа Федоровича, жителя с. Тиранівка (нині с. Прислuch) Полонського району Вінницької (нині Хмельницької) області засуджено за вироком ВС Вінницького облсуду в м. Полонне до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності й приналежності до секти євангелістів».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами під час громадянської війни обвинувачуваний служив сотником Армії УНР, а з 1924 р. вступив до вороже настроєної до влади місцевої баптистської громади й невдовзі її очолив.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 15 грудня 1992 р. Якимчука П.Ф. реабілітовано</p>
20	28.03.1936	П-27831. 1935–1936	Дело по обвинению Пизнюра Лукьяна Онуфриевича	<p>Житель с. Васютинці Вовковинецького (нині Барського) району Вінницької області Пізнюр Лук'ян Онуфрійович на час арешту обіймав посаду заступника голови колгоспу. Його засуджено за вироком ВС спецколегії при Вінницькому облсуді до 7 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації і пропаганди.</p> <p>Слідством також установлено, що фігурант справи влітку — восени 1918 р. обіймав посаду старости в с. Васютинці й активно протистояв поширенню в селі «революційного руху», зокрема викривав гетьманським каральним загонам місцевих червоних партизанів і пробільшовицьки настроєних односельчан.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 28 квітня 1992 р. Пізнюра Л.О. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта</p>
21	31.05.1936	П-30136. 1936	Дело по обвинению Блинка Петра Павловича	<p>Блінка Петра Павловича, жителя м. Мозир (Білоруська РСР), засуджено за вироком військтрибуналу Прикордонної внутрішньої охорони УРСР від 31 травня 1936 р. до розстрілу. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності під час громадянської війни та шпигунстві».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний добровільно служив в Армії УНР і брав участь у боях із червоноармійцями, а потім перейшов на службу до польської розвідки; шпигунською діяльністю займався за місцем проживання до моменту арешту на початку 1936 р.</p> <p>26 червня 1936 р. військова колегія Верховного суду СРСР ухвалила смертний вирок замінити на 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 22 липня 1997 р. Блінка П.П. реабілітовано</p>
22	07.07.1937	П-9360. 1937	Следственное дело по обвинению Зембицкого Людвиг Михайловича	<p>Уродженець с. Гречани Проскурівського повіту (з 1946 р. приміське село приєднано до Проскурова) Зембіцький Людвіг Михайлович на час арешту проживав на х. Ракетний (на околиці Прилук) і працював робітником вагонного парку приміської залізничної станції. За вироком лінійного суду Південно-Західної залізниці його засуджено до 6 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>3 роки; обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи наприкінці 1919 — на початку 1920 рр. за місцем народження проводив пропольську націоналістичну агітацію та співпрацював з агентурою польських спецслужб, якій надавав необхідну оперативну інформацію.</p> <p>29 березня 1960 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила репресивний вирок стосовно Зембіцького Л.М. скасувати і провадження кримінальної справи припинити за відсутністю складу злочину</p>
23	29.12.1937	П-29984. 1937	Дело по обвинению Пищанецкого Степана Тимофеевича	<p>За справою проходить житель с. Майдан-Волянський (нині частина смт Понінка) Полонського району Вінницької (з 22 вересня 1937 р. Кам'янець-Подільської, а нині Хмельницької) області Пищанецький Степан Тимофійович, на час арешту — бригадир місцевого колгоспу імені Восьмого березня. За вироком спецколегії при Вінницькому облсуді фігуранта справи засуджено до 10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено як колишнього «політбандита», що вороже ставився до радянської влади, проводив антирадянську й антиколгоспну агітацію.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за участю обвинувачуваного повстанцями уенерівського отамана Д. Соколовського протягом 1919 р. вчинено кілька руйнувань залізничної колії на ділянці між станціями Полонне й Миропіль.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Хмельницької області від 11 червня 1994 р. Піщанецького С.Т. реабілітовано
24	28.08.1938	П-11521. 1938	Дело по обвинению Бабича Василя Филипповича	<p>Бабича Василя Пилиповича, жителя с. Миропіль Дзержинського району Житомирської області, засуджено за вироком ВС лінійного суду Південно-Західної залізниці на ст. Шепетівка до 7 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством установлено також службу обвинувачуваного під час громадянської війни в Армії УНР, участь у каральних акціях проти «революційно настроєних» односельчан і боях проти червоноармійців.</p> <p>3 жовтня 1938 р. залізнична колегія Верховного суду СРСР ухвалила термін основного покарання скоротити до 3 років позбавлення волі.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 16 березня 1998 р. Бабича В.П. реабілітовано</p>
25	23.10.1938	П-29081. 1938	Дело по обвинению Кульчицького Александра Христиновича	<p>Кульчицького Олександра Христиновича, жителя с. Сокиринці Чеме-ровецького району Кам'янець-Подільської області, засуджено за вироком військтрибуналу КОВО до розстрілу. Його обвинувачено в шпигунстві. До уваги також взято факт його попередньої служби в Армії УНР.</p> <p>За висновком військової прокуратури Західного регіону України від 10 серпня 1994 р. Кульчицького О.Х. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
26	05.02.1939	П-26790. 1938–1939	Дело по обвинению Собищанского Ивана Франковича	<p>Собищанського Івана Франковича, жителя с. Бережанка Орининського району Кам'янець-Подільської області (нині, очевидно, Чемеровецького району Хмельницької області), засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах облсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності під час громадянської війни».</p> <p>Слідством встановлено, що 1920 р. обвинувачуваний за місцем проживання всіляко підтримував «польських окупантів», зокрема викрив їм Я. Довгого, В. Майструка та інших «революційно настроєних» односельчан, які зберігали зброю.</p> <p>29 вересня 1939 р. судова колегія Верхового суду УРСР переглянула матеріали кримінальної справи й ухвалила скоротити її фігуранту термін основного покарання до 5 років позбавлення волі.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 8 липня 1991 р. Собищанського І.Ф. реабілітовано</p>
27	22.04.1939	П-26642. 1938–1939	Дело по обвинению Борейко Олимпия Семеновича	<p>Борейка Олімпія Семеновича, жителя с. Чернокозинці Орининського району Кам'янець-Подільської області (нині Кам'янець-Подільського району Хмельницької області), засуджено за вироком Кам'янець-Подільського облсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено як колишнього учасника петлюрівського повстанського руху, який надалі проводив антирадянську агітацію серед односельчан.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці літа 1921 р. Борейко О.С. долучився до антибільшовицького збройного повстання, організованого й очоленого «агентами польської розвідки» Антоном Постолювським (односельчанин, секретар УЦР із 27 червня 1917 р. по 29 квітня 1918 р. — <i>упорядник</i>) і Германом Паладійчуком. Після придушення повстання обвинувачуваний утік до Польщі, але невдовзі нелегально повернувся додому.</p> <p>17 липня 1939 р. Верховний суд УРСР ухвалив попередній вирок за справою перекваліфікувати лише на ч. 1 ст. 54-10 (антирадянська агітація) і зменшити покарання фігуранту до 5 років позбавлення волі.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 17 липня 1991 р. Борейка О.С. реабілітовано</p>
28	28.05.1939	П-26440. 1938–1939	Дело по обвинению Мартинюка Якова Сидоровича	<p>Мартинюка Якова Сидоровича, жителя с. Даньківці Антонінського району Кам'янець-Подільської області (нині Ізяславського району Хмельницької області), засуджено за вироком облсуду до 4 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено як колишнього сотника Армії УНР, який 1919 р. неодноразово брав участь у боях з частинами Червоної армії, а надалі проводив тривалу антирадянську агітацію.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 19 червня 1991 р. Мартинюка Я.С. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
29	25.10.1940	П-29242. 1940	Дело по обвинению Быстрицкого Петра Ивановича	<p>Уродженець с. Зіньків Новоушицького повіту Подільської губернії (нині Віньковецького району Хмельницької області) Бистрицький Петро Іванович на час арешту проживав у містечку Вишнівець Збаразького району Тернопільської області. За вироком Кам'янець-Подільського облсуду його засуджено до розстрілу як невинуватого ворога радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами хорунжий Армії УНР П. Бистрицький 1920 р. брав участь у боях проти частин Червоної армії в районі сіл Ялтушків і Зіньків (нині сусідніх Барського і Віньковецького районів відповідно), а 1921 р. очолював «політбанду», що діяла в Зінькові; надалі емігрував до Польщі, неодноразово нелегально перетинав польсько-радянський кордон і підтримував тісні стосунки з польською поліцією.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 16 лютого 1994 р. Бистрицького П.І. реабілітовано</p>
30	10.11.1940	П-28841. 1939–1940	Дело по обвинению Кизицкого Григория Владимировича	<p>Уродженець с. Івахнівці нині Чемеровецького району Хмельницької (тоді Кам'янець-Подільської) області Кизицький Григорій Володимирович на час арешту проживав у м. Костопіль (райцентр на той момент Ровенської, а нині Рівненської області). За вироком Кам'янець-Подільського облсуду від 10 листопада 1940 р. його засуджено до розстрілу з конфіскацією майна за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний ухилився</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>від мобілізації до лав Червоної армії, але добровільно вступив на службу до уенерівської прикордонної охорони; впродовж 1920 р. за місцем народження служив у підконтрольних польській військовій адміністрації місцевих органах правопорядку, після чого разом із поляками відступив на Захід і надалі проживав за встановленим по р. Збруч польсько-радянським кордоном.</p> <p>8 лютого 1941 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду СРСР ухвалила смертний вирок стосовно фігуранта справи замінити на 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 22 жовтня 1993 р. Кизицького Г.В. реабілітовано</p>
31	21.11.1940	П-30041. 1940	Дело по обвинению Билецкого Станислава Ивановича	<p>Уродженець с. Порохня Волочиської волості Старокостянтинівського повіту Волинської губернії Білецький Станіслав Іванович на час арешту проживав у с. Білозірка Кременецького повіту Тернопільської області (нині Лановецького району Тернопільської області). За вироком військтрибуналу КВО його засуджено до розстрілу як польського шпигуна. До уваги взято також факт його співпраці 1920 р. із польською жандармерією за місцем народження й попереднього проживання у справі викриття червоних партизанів.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 15 липня 1997 р. Білецького С.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
32	29.11.1940	П-26448, 1939–1940	Дело по обвинению Коржуна Сергея Леонтьевича	<p>Уродженець с. Борисів нині Ізяславського району Хмельницької області (тоді Плужнянського району Кам'янець-Подільської області) Коржун Сергій Леонтійович на час арешту проживав у м. Остріг (райцентр) Ровенської області. За вироком ВС Кам'янець-Подільського облсуду в м. Шепетівка його засуджено до 6 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки за обвинуваченням у «контрреволюційній» діяльності під час громадянської війни.</p> <p>Слідством встановлено приналежність фігуранта справи впродовж 1917–1918 рр. до місцевої «контрреволюційної націоналістичної організації «Селянська спілка», яка за часів УНР була реорганізована в кіш Вільного козацтва. 1919 р. обвинувачуваний представляв кіш на «петлюрівському з'їзді» в Острозі.</p> <p>Упродовж 1930–1932 рр. обвинувачуваний також проводив антирадянську й антиколгоспну агітацію.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 19 червня 1991 р. Коржуна С.Л. реабілітовано</p>
33	19.01.1941	П-27323. 1939–1941	Дело по обвинению Мельничука Николая Ивановича	<p>Уродженець с. Кунів нині Ізяславського району Хмельницької області Мельничук Микола Іванович на час арешту проживав у сусідньому с. Новомалин нині Острозького району Рівненської області. Його засуджено в Шепетівці ВС Кам'янець-Подільського облсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ з конфіскацією майна і подальшим обмеженням у правах на 5 років; обвинувачено в «контрреволюційній діяльності під час громадянської війни».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами Мельничук М.І. 1919 р. брав участь у Кунівському антибільшовицькому збройному повстанні, яке організував разом зі своїм батьком Іваном Мельничуком і братом Йосипом. Повстанці стратили 5 червоноармійців і їхнього командира Масло-ва. Після повернення більшовицької влади обвинувачуваний утік до Польщі, звідки 1922 р. повернувся на Батьківщину нелегально.</p> <p>2 лютого 1942 р. фігурант справи помер у місцях позбавлення волі.</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 30 грудня 1991 р. Мельничука М.І. реабілітовано</p>
34	25.02.1941	П-29931. 1940–1941	Дело по обвинению Бурбело Ивана Станиславовича	<p>Уродженець с. Бокиївка Волочиської волості Старокостянтинівського повіту (нині Волочиського району) Бурбело Іван Станіславович, на час арешту проживав у Львові та працював столяром «кооперативно-мебельного товариства імені 17-го вересня». За вироком ВС Кам'янець-Подільського облсуду в Проскурові фігуранта справи засуджено до 10 років ув'язнення у ВТТ з конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено в «контрреволюційній діяльності під час громадянської війни». Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1918–1920 рр. обвинувачуваний служив начальником карного розшуку у Проскурові, під час служби «знущався над революційно настроєними громадянами, забирав у них коней, хліб і зброю».</p> <p>За висновком прокуратури Хмельницької області від 29 травня 1997 р. Бурбело І.С. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи й фотографії фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
35	07.03.1941	П-2467. 1940–1941	<p data-bbox="676 304 877 450">Следственное дело по обвинению Стовпиры А.П.</p> <p data-bbox="676 510 877 770">29 березня 2012 р. АКС передано на зберігання до ГДА СБУ (ф. 6, спр. 76197-фп)</p>	<p data-bbox="919 304 1418 680">Стовпиру Панаса Павловича, колгоспника с. Трительники Черноострівського району Кам'янець-Подільської області (нині Волочиського району Хмельницької області), заарештовано 13 липня 1940 р. за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної» діяльності під час громадянської війни та подальшої антирадянської агітації.</p> <p data-bbox="919 703 1418 963">Слідчі матеріали вміщують відомості про те, що 1919 р. Стовпира П.П. служив на Поділлі рядовим у гетьманському «гайдамацькому полку» і в Армії УНР, брав участь у боях з червоноармійцями та єврейських погромах.</p> <p data-bbox="919 985 1418 1323">1 березня 1941 р. обвинувачуваний помер у Проскурові, у в'язниці № 2 УНКВС по Кам'янець-Подільській області невдовзі після завершення слідства, не дочекавшись оголошення судового вироку. 7 березня ВС облсуду постановила провадження слідчої справи припинити у зв'язку зі смертю фігуранта.</p> <p data-bbox="919 1346 1418 1812">31 липня 1990 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила змінити підставу припинення провадження справи стосовно Стовпири П.П.: у частині обвинувачення в ранній «контрреволюційній» діяльності — у зв'язку зі смертю й підпаданням під оголошену 1927 р. амністію, в частині обвинувачення в антирадянській агітації — за відсутністю складу злочину</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
36	31.03.1953	П-10700, тт. 1–3. 1953	Дело по обвинению Клейнберг Арона Хаимовича и Лиса Зейлика Абрамовича	<p>Клейнберга Арона Хаїмовича та Лиса Зейлика Абрамовича, жителів Проскурова, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Кам'янець-Подільського облсуду до 25 років ув'язнення у ВТТ із конфіскацією майна та подальшим обмеженням у правах на 5 років. Обоє обвинувачено у приналежності з 1918–1919 рр. до єврейської «буржуазно-націоналістичної організації «Сеймівців»» і подальшому невпинному проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачувані закликали єврейське населення вступати до сіоністської організації, влаштовували таємні зібрання, на яких висловлювали невдоволення політикою партії та уряду, зводили клевети на радянську дійсність. Під час зібрань вони слухали антирадянські радіопередачі буржуазних держав, вихваляли життя й побут Сполучених Штатів Америки, мали наміри виїхати до «буржуазно-реакційної» держави Ізраїлю.</p> <p>30 вересня 1953 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду СРСР ухвалила термін покарання засудженим пом'якшити до 10 років позбавлення волі без конфіскації майна й подальшого обмеження у правах.</p> <p>3 вересня 1955 р. фігурантів справи звільнено з місць позбавлення волі по амністії.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду СРСР від 26 квітня 1961 р. вирок стосовно Клейнберга А.Х. та Лиса З.А. скасовано, а провадження кримінальної справи припинено за відсутністю складу злочину</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Черкаській області

Виконавець і відповідальна: Олена Погоріла.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	25.10.1929	13592-фпд. 1929	Следственное дело по обвинению Шулики Игната, Бабенко Григория и др. (всего 12 человек) по ст. 54-13 УК УССР	<p>За справою проходять 12 жителів с. Лебедин Шполянського району Шевченківської округи. За вироком НС окрсуду Бабенка Григорія Григоровича, Луценка Івана Степановича, Онищенка Тимофія Федоровича, Торохтія Архипа Григоровича й Шуліку Гната Назаровича засуджено до розстрілу, а решту фігурантів — до 3–10 років ув'язнення в концтаборі із суворою ізоляцією і подальшим обмеженням у правах на 5 років. Одночасним застосуванням постанови президії ЦВК СРСР від 2 листопада 1927 р. про амністію смертний вирок Торохтію А.Г. замінено на 10 років ув'язнення у ВТТ. Луценка І.С. і Шуліку Г.Н. обвинувачено як керівників, а інших — як рядових повстанців загону уенерівської орієнтації, який з вересня 1919 р. по червень 1920 р. вів антибільшовицьку збройну боротьбу на півдні Київської губернії, підтримував стосунки з отаманами Л. Загороднім, С. Гризлом та В. Яблуньком.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами на перших порах загін чисельністю близько 100 повстанців очолював отаман Антон Погасій, а після його смерті — його помічник Гнат Шуліка. Повстанці здійснили напади на містечка Шпола і Златопіль (нині частина міста Новомиргород Кіровоградської області) та навколишні села, супроводжувані вбивствами червоноармійців і єврейськими погромами. Зокрема, восени 1919 р. на ст. Шпола вони розгромили місцевий відділ РТНК, пустили під укіс ешелон з червоноармійцями</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>й захопили бронепотяг, здобувши 8 трофейних кулеметів і кілька вагонів гвинтівок із патронами. Більшості обвинувачуваних також інкриміновано пограбування цукрових заводів у селах Матусів, Лебедин і Киселівка Шполянського району, а винятково І. Луценку — організацію мобілізації лебединської молоді до Армії УНР за влади Директорії.</p> <p>14 січня 1930 р. секретаріат ВУЦВК постановив відмовити в проханні про помилування засудженим до розстрілу Шуліці Г.Н., Луценку І.С., Бабенку Г.Г. та Онищенку Т.Ф.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 20 травня 1994 р. усіх фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються три давні фотографії, вилучені під час обшуку в засудженого до 3 років позбавлення волі Ковтуна Тимофія Григоровича, на час арешту — члена правління Лебединського колгоспу «Косар». На двох фотографіях його зображено у формі унтерофіцера старої російської армії одноосібно, а на третій — разом із дружиною Вірою Олександрівною та матір'ю. Фотографії, імовірно, виготовлено 1917 р. після повернення Ковтуна Т.Г. із фронту, закінчення Київської школи прапорщиків та одруження</p>
2	21.01.1930	11689-фпд. 1929–1930	Дело по обвинению Голуба Федота Климовича по ст. 54-10, ч. 1 УК УССР	Голуба Федота Климовича, жителя с. Кирилівка Городищенського району Шевченківської округи (нині с. Шевченкове Звенигородського району Черкаської області), засуджено за вироком НС окрсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1918 р. Голуб Ф.К. був мобілізований рядовим до запасного полку Армії УНР, після двомісячної служби повернувся додому. В березні 1919 р. він уже як козак очолюваного Михайлом Павловським Звенигородського полку Армії УНР брав участь у боях з частинами Червоної армії поблизу місечок Звенигородка та Вільшана, після чого знову повернувся додому. Наприкінці травня обвинувачуваний долучився до повстанців отамана Ю. Тютюнника і разом з ними до середини червня пробився з боями в районі міст Звенигородка, Сквира, Копайгород і Жмеринка на з'єднання з Армією УНР. У грудні 1919 р. після участі у виснажливих літніх та осінніх військових протистояннях з більшовиками й денікінцями Голуб Ф.К. повернувся додому, надалі понад рік переховувався і врешті відгукнувся на березневу амністію 1921 р. Ухвалою Верховного суду УРСР від 13 лютого 1990 р. Голуба Ф.К. реабілітовано</p>
3	31.12.1932	12094-фпд. 1932	Дело по обвинению Царенка Демида Кирилловича	<p>Царенка Демида Кириловича, жителя с. Мошни Черкаського району Київської (нині Черкаської) області, засуджено за вироком НС Київського облсуду до розстрілу. Його обвинувачено в активній націоналістичній діяльності під час громадянської війни, подальшому тривалому переховуванні зі зброєю в руках від органів правопорядку з одночасним проведенням антирадянської агітації серед оточення, підтриманні стосунків із кримінальними злочинцями й завданні</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>вогнепальних поранень співробітникам міліції під час спроби його затримати в жовтні 1930 р. Смертний вирок виконано 17 січня 1933 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи з кінця 1916 р. по кінець 1917 р. служив по мобілізації у старій російській армії рядовим, після повернення додому перебував у місцевому осередку товариства «Просвіта», наприкінці 1918 р. вступив рядовим до 23-го Черкаського піхотного полку Армії УНР, а після переходу полку на бік більшовиків повернувся додому. У травні — червні 1919 р. Д. Царенко перебував у повстанському формуванні отамана Н. Григор'єва (обвинувачуваний заперечує цей факт), під час денікінської окупації спочатку дотримувався нейтральної позиції, невдовзі приєднався до червоних партизанів, але разом із ними до лав Червоної армії не вступив. Натомість у липні 1920 р. він як отаман Бездольний організував та очолив у Мошнах повстанком «Обездолених синів України», який невдовзі увійшов до складу Холодноярського повстанкому. Д. Царенко обійняв посаду начальника штабу повстанського загону отамана Голого. У вересні повстанці провели мобілізацію населення. Об'єднані холодноярські повстанські загони отаманів Голого, Товкача, І. Деркача, Мамаєва (Я. Щириці), Добровольського й інші (загалом близько 2 500 повстанців) здійснили невдалу спробу відбити в більшовиків Черкаси. У жовтні того ж року повстанців отамана Голого було розпорошено частинами 1-ї кінної армії С. Будьонного.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>З тих пір майже півтора роки обвинувачуваний не брав активної участі в антибільшовицькому русі, але навесні 1922 р. разом з кількома товаришами приєднався до повстанців отамана І. Грозного, з якими перебував по липень того ж року; надалі й до арешту, не сподіваючись на амністію, переховувався.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 30 вересня 1991 р. Царенка Д.К. реабілітовано.</p> <p>У справі зберігаються вилучені в будинку матері фігуранта під час обшуку рукописний текст вірша націоналістично-антисемітського змісту від 23 вересня 1921 р. й давня фотографія. На ній другим ліворуч, імовірно, зображено рядового старої російської армії Д. Царенка разом із товаришами по службі</p>
4	29.12.1936	13134-фпд. 1936	Дело по обвинению Руденка Ивана Федосеевича	<p>Руденка Івана Федосійовича, жителя с. Маньківка Маньківського району Київської (нині Черкаської) області, засуджено за вироком спецколегії Київського облсуду до 4 років позбавлення волі у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи наприкінці 1918 р. нетривалий час служив рядовим в Армії УНР.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 1 червня 1994 р. Руденка І.Ф. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
5	05.10.1937	11679-фпд. 1937	Дело по обвинению Алексеенка Игната Егоровича и др. (всего 3 человека) по ст. ст. 54-10 (ч. 1), 54-11 УК УССР	<p>За справою проходять троє жителів с. Ревівка Кам'янського району Київської (нині Черкаської) області. За вироком ВС Київського облсуду Алексеенка Гната Егоровича засуджено до 10 років, а Бриченка Панаса Климовича й Шевченка Макара Махтійовича — до 8 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років кожного. Усіх обвинувачено у проведенні антирадянської агітації, а також у приналежності впродовж 1917–1920 рр. до місцевої «контрреволюційної есерівської організації», яка, зокрема, підтримувала Армію УНР у боротьбі з більшовиками.</p> <p>Ухвалою Верховного суду УРСР від 25 січня 1990 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
6	18.12.1937	13853-фпд. 1937	Дело по обвинению Каверкина Михаила Алексеевича по ст. ст. 54-13, 180 ч. 2, 196 и 206-17 п. «а» УК УССР	<p>Каверкіна Михайла Олексійовича, старшину 5-ї застави 2-го Рибницького прикордонного загону військ НКВС УРСР, засуджено за вироком військтрибуналу прикордонної і внутрішньої охорони УРСР до розстрілу з конфіскацією майна. Його обвинувачено як щойно викритого колишнього політбандита — учасника єврейських погромів.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний у травні 1919 р. перебував у «банді» Н. Григор'єва і брав участь у погромах єврейського населення містечка Мала Виска (волосний центр Єлисаветградського повіту), а із грудня 1919 р. по лютий 1920 р. служив перевізником в Ізмайлівському полку денікінської армії. 1921 р. він вступив на службу до органів ВУНК, приховавши непринадні сторінки автобіографії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>9 березня 1938 р. судово-наглядова колегія Верховного суду СРСР ухвалила смертний вирок стосовно фігуранта справи замінити на 10 років позбавлення волі у ВТТ.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 26 січня 1999 р. Каверкіна М.О. реабілітовано</p>
7	25.01.1938	728-фпд. 1937–1938	<p>Дело по обвинению Кулинича Варфоломея Ефремовича, жителя с. Громы Ладыжинского района по ст. 54-10 (ч. 1) УК УССР</p>	<p>Кулінича Варфоломія Єфремовича, жителя с. Громи Ладижинського району Київської області (нині Уманського району Черкаської області), засуджено за вироком спецколегії Київського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний навесні 1919 р. брав участь у боях проти частин Червоної армії під Уманню у складі місцевого уенерівського повстанського загону отамана Клименка.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 20 вересня 1991 р. Кулінича В.Є. реабілітовано</p>
8	19.02.1938	12996-фпд. 1937–1938	<p>Уголовное дело по обвинению Сахновського Николая Георгиевича по ст. 54-10 (ч. 1) УК УССР</p>	<p>Сахновського Миколу Георгійовича, жителя с. Антипівка Золотоніського району Полтавської (нині Черкаської) області, засуджено за вироком ВС спецколегії Полтавського облсуду в м. Черкаси до 7 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» пропаганди й агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний 1919 р. служив в офіцерській роті денікінської армії.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури УРСР від 7 липня 1993 р. Сахновського М.Г. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
9	11.04.1938	12897-фпд. 1938	Дело по обвинению Торохтия Павла Григорьевича и Архипа Григорьевича по ст. 54-10 УК УССР	<p>Торохтія Архипа Григоровича й Торохтія Павла Григоровича, жителів с. Лебедин Шполянського району Полтавської (нині Черкаської) області, засуджено за вироком спецколегії Київського облсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Обоє обвинувачувано в проведенні антирадянської пропаганди й агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами восени 1918 р. Павло Торохтій служив рядовим в Армії УНР. Його брат Архип упродовж наступного року перебував у місцевому повстанському загоні отамана Г. Шуліки, за що 1929 р. був засуджений до 10 років ув'язнення у ВТТ із суворою ізоляцією (див. анотацію № 1 за АКС № 13592-фпд), із місць ув'язнення повернувся додому в листопаді 1936 р.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури УРСР від 12 квітня 1993 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
10	26.07.1938	5619-фпд. 1938	Дело по обвинению Литвиненка Александра Терентьевича ст. 54-10 УК УССР	<p>Литвиненка Олександра Терентійовича, жителя с. Мала Яблунівка Смілянського району Київської області (нині у складі м. Сміла Черкаської області), заарештовано 3 березня 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами колишній ротний писар старої російської армії О. Литвиненко під час громадянської війни служив діловодом в унерівській і денікінській Добровольчій арміях.</p> <p>26 липня 1938 р. ВС Київського облсуду ухвалила Литвиненка О.Т. з-під варти звільнити за невстановленням у його діях складу злочину</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
11	28.03.1939	12877-фпд. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Полищука Ивана Семеновича по ст. 54-10 (ч. 1) УК УССР	<p>Поліщука Івана Семеновича, жителя Умані, засуджено за вироком ВС Київського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» пропаганди й агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний 1918 р. служив урядником у гетьманському війську, а 1919 р. перебував у повстанському загоні отамана Клименка.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 11 травня 1993 р. Поліщука І.С. реабілітовано</p>
12	03.04.1939	118-фпд. 1937–1939	Уголовное дело по обвинению Двирного Марка Терентьевича по ст. 54-10 ч. 1 УК УРСР	<p>Двірного Марка Терентійовича, жителя с. Лихоліти Іркліївського району Полтавської області (нині Чорнобаївського району Черкаської області), засуджено за вироком ВС Полтавського облсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством також установлено факт підтримки обвинувачуваним «політбанди Кота», що діяла за часів Гетьманату.</p> <p>17 серпня 1939 р. Верховний суд УРСР ухвалив термін покарання репресованому зменшити до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 2 липня 1993 р. Двірного М.Т. реабілітовано</p>
13	22.04.1939	12894-фпд. 1938–1939	Дело по обвинению Буряка Матвея Андреевича по ст. 54-10 УК УССР	<p>Буряка Матвія Андрійовича, жителя с. Яблунів Канівського району Київської (нині Черкаської) області, засуджено за вироком ВС Київського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості з подальшим обмеженням у правах на</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>рік. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1918 р. обвинувачуваний служив рядовим в Армії УНР.</p> <p>11 серпня 1939 р. той самий каральний орган переглянув за дорученням Верховного суду УРСР матеріали кримінальної справи стосовно Буряка М.А. та ухвалив пом'якшений вирок: рік позбавлення волі у ВТТ без подальшого обмеження у правах.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 18 травня 1993 р. Буряка М.А. реабілітовано</p>
14	23.04.1939	366-фпд. 1938–1939	Уголовное дело по обвинению Сугака Петра Семеновича по ст. ст. 54-2, 54-11 УК УССР	<p>Сугака Петра Семеновича, жителя с. Любомирка Олександрівського району Київської (нині Кіровоградської) області, заарештовано 27 травня 1938 р. Його обвинувачено як члена «антирадянської націоналістично-повстанської організації».</p> <p>У слідчих матеріалах є відомості про приналежність обвинувачуваного до місцевої «політбанди С. Коцура», що діяла впродовж 1919–1920 рр., тривалий час перебуваючи в союзницьких стосунках із більшовиками.</p> <p>23 квітня 1939 р. ВС Київського облсуду ухвалила Сугака П.С. виправдати і з-під варті звільнити за невстановленням у його діях складу злочину.</p> <p>До справи долучено військовий квиток фігуранта, виданий Кам'янським військовим обліковим сектором 14 березня 1933 р.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
15	23.04.1939	369-фпд. 1938–1939	Уголовное дело по обвинению Гончара Ермолая Яковлевича по ст. 54-10 УК УССР	<p>Гончара Ермолая Яковича, жителя с. Дудницьке (до 1930 р. і з 1950 р. с. Мошни) Черкаського району Київської (нині Черкаської) області, заарештовано 8 лютого 1938 р. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами унтер-офіцер старої російської армії Є. Гончар восени 1920 р. певний час перебував у повстанському загоні місцевого уенерівського отамана Голого.</p> <p>23 квітня 1939 р. ВС Київського облсуду ухвалила Гончара Є.Я. з-під варті звільнити за невстановленням у його діях складу злочину</p>
16	26.04.1939	966-фпд. 1937–1939	Дело по обвинению Кравчука Никона Харитоновича по ст. 54-10 УК УССР	<p>Кравчука Никона Харитоновича, жителя с. Ксьондзівка (нині Пугачівка) Уманського району, засуджено за вироком ВС Київського облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний 1919 р. брав активну участь в антибільшовицькому русі у складі повстанського загону отамана Клименка.</p> <p>7 серпня 1939 р. Верховний суд УРСР ухвалив зменшити міру покарання фігуранту справи до 1 року 8 місяців.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 20 вересня 1991 р. Кравчука Н.Х. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
17	07.05.1939	739-фпд. 1938–1939	Дело по обвинению Николайчука Семена Богдановича по ст. ст. 54-10, 54-13 УК УССР	<p>Николайчука Семена Богдановича, жителя Черкас, засуджено за вироком лінійного суду Південно-Західної залізниці до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами навесні 1919 р. обвинувачуваний у складі групи колишніх офіцерів і солдатів старої російської армії приєднався в Черкасах до «григор'євської політбанди й виступив проти радянської влади».</p> <p>27 серпня 1939 р. залізнична колегія Верховного суду СРСР переглянула слідчу справу стосовно Николайчука С.Б. й ухвалила звільнити її фігуранта з місця відбуття покарання у зв'язку з недостатністю зібраних доказів його провини</p>
18	31.05.1939	5514-фпд. 1938–1939	Дело по обвинению Храбана Андрея Тимофеевича по ст. 54-10 УК УССР	<p>Храбана Андрія Тимофійовича, жителя м. Звенигородка, засуджено за вироком лінійного суду Одеської залізниці до 4 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1920–1921 рр. обвинувачуваний перебував у повстанському загоні отамана І. Трейка, що оперував на території Сквирського й частини Бердичівського повітів Київської губернії.</p> <p>19 липня 1939 р. залізнична колегія Верховного суду СРСР переглянула слідчу справу стосовно Храбана А.Т. й ухвалила звільнити її фігуранта з місця відбуття покарання за відсутністю складу злочину</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
19	22.06.1939	121-фпд. 1937–1939	Дело № 61082 по обвинению Якубенко Марфы Корнеевны по ст. 54-10 ч. 1 УК УССР	<p>Якубенко Марфу Корніївну, жительку с. Лящівка Іркліївського району, за вироком ВС Полтавського облсуду засуджено до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Її обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації.</p> <p>У слідчих матеріалах є відомості про підтримку фігуранткою справи під час громадянської війни антибільшовицьких виступів повстанських загонів місцевих уенерівських отаманів П. Келеберди й І. Кікота.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 29 листопада 1991 р. Якубенко М.К. реабілітовано</p>
20	15.10.1939	197-фпд. 1937–1939	Дело № 1661 по обвинению Рвачевой Ксении Алексеевны по ст. 54-10 УК УССР	<p>Рвачову Ксенію Олексіївну, жительку м. Чигирин Київської (нині Черкаської) області, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Кіровоградського облсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Її обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж 1919–1920 рр. обвинувачувана підтримувала денікінську окупаційну владу, а також повстанців отамана С. Коцура.</p> <p>За дорученням Верховного суду УРСР той самий каральний орган двічі переглядав матеріали кримінальної справи, щоразу пом'якшуючи покарання репресованій: 12 лютого 1940 р. — до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки, 14 серпня того ж року — до 3 років позбавлення волі у ВТТ загальних місць утримання з незмінним терміном обмеження у правах.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>10 лютого 1960 р. Верховний суд УРСР востаннє переглянув матеріали слідства й ухвалив провадження кримінальної справи стосовно Рвачової К.О. припинити за недоведеністю обвинувачення.</p> <p>До справи долучено брошуру Рвачова Л.Ф. (чоловіка репресованої) «Братство, Союз и Свобода» із висвітленням прагнення українських партій соціал-демократів і соціалістів-революціонерів до широкої автономії України у складі Російської Федерації. Документ видано 1917 р. у Чигирині</p>
21	09.06.1941	12904-фпд. 1941	Дело по обвинению Сотченка Акима Федоровича по ст. ст. 54-10, 54-13 КК УССР	<p>Уродженця с. Дахнівка Черкаського повіту Київської губернії Сотченка Якима Федоровича, на час арешту — жителя м. Поті (Грузинська РСР), засуджено за вироком ВС Київського облсуду до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено як такого, що влітку 1919 р. у складі «банди Н. Григор'єва брав участь у єврейських погромах і вбивствах червоноармійців», а надалі проводив антирадянську агітацію.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 21 листопада 1992 р. Сотченка Я.Ф. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта, а також два документи з його особистого архіву: свідоцтва про явку для виконання військової повинності від 24 жовтня 1914 р. і від 3 лютого 1915 р. з відмітками на кожному з них «Черкаського повітового з військової повинності присутствія» про відтермінування вступу на військову службу до наступних призовів (мобілізований на початку 1917 р., служив близько 3 місяців рядовим)</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
22	15.07.1941	13204-фпд. 1941	Дело Уманского МРО НКГБ по обвинению Святецкого Петра Кирилловича по ст. ст. 54-10, 54-11 УК УРСР	<p>Уродженець с. Бабанка Уманського повіту Святецький Петро Кириллович на момент арешту проживав в Умані. За вироком військтрибуналу військової частини № 1080 його засуджено до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років за обвинуваченням у перебуванні під час громадянської війни в «петлюрівській політбанді», приналежності з 1929 р. до Бабанської «контрреволюційної» націоналістичної організації і проведенні антирадянської агітації.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області 20 червня 1994 р. Святецького П.К. реабілітовано</p>
23	22.08.1941	953-фпд. 1941	Уголовное дело по обвинению Лысака Ивана Денисовича по ст. 54-10 ч. 2 УК УССР	<p>Уродженець с. Решітки Хоцьківської волості Переяславського повіту Лисак Іван Денисович на час арешту проживав у Черкасах. Його заарештовано 9 липня 1941 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>У слідчих матеріалах є відомості про перебування фігуранта справи в повстанському загоні отамана Чорного (Г. Куреди), що оперував у Переяславському повіті впродовж 1920–1922 рр.</p> <p>22 серпня ВС військтрибуналу військ НКВС Харківської області ухвалила Лисака І.Д. з-під варти звільнити за невстановленням у його діях складу злочину</p>
24	13.10.1942	13377-фпд. 1942	Следственное дело по обвинению Уханя Василия Никитовича	<p>Уродженець с. Сотники Корсунської волості Канівського повіту Ухань Василь Микитович на час арешту служив у 266-му стрілецькому полку 93-ї стрілецької дивізії РСЧА. За вироком дивізійного військтрибуналу його засуджено до розстрілу за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>У слідчих матеріалах є відомості про службу фігуранта справи під час громадянської війни рядовим в Армії УНР.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 4 липня 1994 р. Уханя В.М. реабілітовано</p>
25	21.02.1945	13289-фпд. 1945	Следственное дело по обвинению Темченко Макара Кузьмича по ст. 58-1 «а» УК РСФСР	<p>Уродженця с. Бубнів Золотоніського повіту Полтавської губернії (нині с. Бубнівська Слобідка Золотоніського району Черкаської області) Темченка Макара Кузьмича, на час арешту — жителя м. Познань (Польща), засуджено за вироком військтрибуналу 1-ї гвардійської танкової армії до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено в тому, що з кінця 1940 р. до початку 1945 р. був членом легально діючої «контрреволюційної націоналістичної організації «УНО», вороже настроєної до СРСР і Червоної армії».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи в листопаді 1918 р. був мобілізований рядовим до 6-ї запасної піхотної бригади Армії УНР, служив денщиком комбрига полковника Васильєва і брав участь у боях із частинами Червоної та Польської армій. У квітні 1919 р. обвинувачуваний потрапив у полон до поляків і перебував у таборі для військовополонених до кінця березня 1920 р., а після підписання 21 квітня у Варшаві українсько-польського союзницького договору повернувся до відновленої 6-ї запасної піхотної бригади Армії УНР і взяв участь у спільному наступі на Україну; в листопаді 1920 р. разом з Армією УНР був інтернований у Польщі й залишився там проживати.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Черкаської області від 30 червня 1994 р. Темченка М.К. реабілітовано
26	30.07.1945	13472-фпд. 1945	Следственное дело № 2432 по обвинению Коваленко Якова Никитовича	<p>Коваленка Якова Микитовича, жителя м. Кам'янка (райцентр Кіровоградської, а нині Черкаської області), засуджено за вироком військтрибуналу військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у приналежності до місцевого осередку ОУН.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1918 — на початку 1919 рр. обвинувачуваний служив в Армії УНР.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 20 вересня 1994 р. Коваленка Я.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта: трудова книжка і свідоцтво про закінчення курсів будівельників</p>
27	07.06.1946	12977-фпд, тт. 1–2. 1946	Дело № 4479 по обвинению Кучер Елены Петровны и других (всего 7 человек) по ст. 54-1 «а» УК УССР	<p>За справою проходять семеро жителів сіл Вільшанського, Звенигородського та Маньківського районів Київської області (нині Черкащина). Зазначену на обкладинці справи Кучер Олену Петрівну та ще 5 селян засуджено за вироком військтрибуналу Київського гарнізону до 5–10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3–5 років. Їх обвинувачено у приналежності до місцевого осередку ОУН, «активній антирадянській діяльності, агітації та пропаганді».</p> <p>Одного фігуранта справи з-під варті звільнено за недоведеністю провини.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами репресований Мовчан Григорій Якимович із жовтня 1919 по березень 1920 рр. служив писарем у Запорізькому корпусі Армії УНР.</p> <p>До справи долучено радянські паспорти, військові квитки й інші посвідчення фігурантів</p>
28	15.04.1947	13365-фпд. 1947	Дело № 226 по обвинению Мазуренка Феофана Григорьевича ст. ст. 58-1 «а», 58-11, 58-10 ч. 2 УК РСФСР	<p>Уродженець с. Синиця Уманського повіту (нині Христинівського району Черкаської області) Мазуренко Феофан Григорович на час арешту утримувався в таборі № 338 Управління у справах військовополонених та інтернованих МВС СРСР. Військтрибунал військ МВС СРСР Московської області засудив його до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки як такого, що під час проживання впродовж 1940–1945 рр. у м. Гдиня (Польща) був членом місцевого осередку ОУН і проводив активну антирадянську агітацію.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний служив у дислокованому в Умані гетьманському каральному загоні, а 1920 р. — рядовим господарської сотні Армії УНР; брав участь у боях проти частин Червоної армії.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 20 червня 1994 р. Мазуренка Ф.Г. реабілітовано</p>
29	30.05.1951	13413-фпд. 1950–1951	Дело № 1593 по обвинению Потеева Николая Иустиновича ст. ст. 54-1 «а», 54-4 и 54-10 УК УССР	<p>Потеева Миколу Іустиновича, жителя ст. імені Шевченка Одеської залізниці (Смілянський район Київської, а нині Черкаської області), засуджено за вироком військтрибуналу військ МВС Київської області до 25 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>5 років. Його обвинувачено у приналежності до антирадянської білогемігрантської організації «РОВС» («Російський загальновійськовий союз»), у співпраці з американською розвідкою та проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи з літа 1919 р. служив у команді кінних розвідників Павловського полку ЗСПР, а з кінця того ж року — у 7-му Кінбурзькому драгунському полку денікінської та врангелівської армій. Після евакуації із Криму, впродовж січня 1921 — серпня 1922 рр., навчався в Корніловському артилерійському військовому училищі (у Туреччині, а згодом у Болгарії), після закінчення якого у військовому званні підпоручика був направлений до Дроздовського стрілецького полку. З 1923 р., після розформування підрозділу, виїхав із Болгарії до Франції, звідки у повоєнний час за завданням американської розвідки повернувся на Батьківщину.</p> <p>За висновком прокуратури Черкаської області від 21 липня 1994 р. Потєєва М.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта: фотографії, посвідчення, карта репатріанта, квиток члена французької комуністичної партії</p>

Архівний підрозділ УСБУ в Чернігівській області

Виконавець і відповідальний: Олег Черніченко.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
1	13.05.1920	П-7628. 1920	Следственное дело по обвинению Шекеры В.К.	Шекеру Володимира Климентійовича, жителя Ніжина, засуджено військтрибуналом при Ніжинському повітовому ревкомі до ув'язнення в концтаборі «до завершення громадянської війни». Його обвинувачено у службі 1919 р., за денікінської влади, діловодом управління Ніжинської міської державної варти. За висновком прокуратури Чернігівської області від 23 січня 1998 р. Шекеру В.К. реабілітовано
2	30.05.1920	П-17578. 1920	Следственное дело по обвинению Полисмака М.Н.	Полисмака Макара Миколайовича, жителя с. Липів Ріг Ніжинського повіту Чернігівської губернії, засуджено за вироком реввійськтрибуналу тилу 12-ї армії до розстрілу. Його обвинувачено як такого, що восени 1919 р. після окупації Ніжина Добровольчою армією півтора місяці служив вартовим міської державної варти. Смертний вирок виконано 2 червня 1920 р. За висновком прокуратури Чернігівської області від 20 червня 1996 р. Полисмака М.М. реабілітовано
3	13.06.1920	П-10879. 1920	Дело петлюровской шпионской организации в м. Батуриново во главе с Карноухом Георгием	За справою проходять 14 молодих жителів містечка Батурин Конопського повіту (нині Бахмацького району Чернігівської області) — члени місцевого осередку товариства «Просвіта» на чолі зі студентом медичного факультету Київського університету Карноухом Георгієм Олександровичем. Усіх заарештовано 30 травня 1920 р. під час репетиції драматичного гуртка.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Підставою для арешту просвітян стало агентурне донесення про існування в Батурині під прикриттям культурно-освітянського товариства «нелегальної шпигунської петлюрівської організації». Доказом неблагонадійності заарештованих слугувало, зокрема, формування ними власної бібліотеки лише україномовними книжками.</p> <p>За постановою ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії провадження слідчої справи припинено, а її фігурантів з-під варті звільнено під зобов'язання бути лояльними до радянської влади.</p> <p>За висновками прокуратури Чернігівської області від 19 червня й 31 липня 1998 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
4	23.06.1920	П-17283. 1920	Дело революционного военного трибунала 12-й армии по обвинению Ульяновко А.П.	<p>Ульянченко Олексія Петровича, жителя Ніжина, засуджено за вироком реввійськтрибуналу при Ніжинському повітовому ревкомі до розстрілу. Його обвинувачено у службі восени 1919 р. за денікінської влади в Ніжинській державній варті й викритті місцевих представників більшовицького підпілля. Смертний вирок виконано 30 червня 1920 р.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 28 лютого 1996 р. Ульяновко О.П. реабілітовано</p>
5	27.09.1920	П-10291. 1920	Следственное дело по обвинению Горowego Н.А. и Драло И.С.	<p>Горового Миколу Андрійовича і Драла Івана Степановича, жителів с. Григорівка Бахмацького району Конотопського повіту, заарештовано уповноваженим при Управлінні ТНК ст. Бахмач як таких, що в серпні 1919 р. служили в денікінській державній варті за місцем проживання, під час служби охороняли</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>цукровий завод. Слідством установлено також факт попередньої двотижневої служби Горового М.А. за часів Гетьманату «у гайдамаках».</p> <p>За постановою колегії РТНК Західної залізниці від 5 травня 1920 р. слідчі матеріали передано до Чернігівського губревтрибуналу для винесення вироку, але його у справі немає.</p> <p>27 вересня 1920 р. СОВ Чернігівської ГНК постановив Драла І.С. направити до повітового військкомату для мобілізації на врангелівський фронт. Відомостей про подальшу долю Горового М.А. у справі немає. Анотацію впорядковано за датою підготовки останньої постанови.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 30 березня 1998 р. Горового М.А. та Драла І.С. реабілітовано</p>
6	24.05.1926	П-10072. 1926	Следственное дело по обвинению Смеляницкого Г.В.	<p>Смельницького Георгія Васильовича, архімандрита Троїцького монастиря Чернігова, заарештовано Чернігівським окрвдділом ДПУ УСРР. Його обвинувачено в службі під час громадянської війни в Білій армії та приховуванні офіцерського звання.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами прапорщик старої російської армії Г. Смеляницький упродовж вересня 1919 — січня 1920 рр. служив по мобілізації в Белозерському офіцерському полку (так у справі; ймовірно, 13-му піхотному Белозерському полку 3-ї піхотної Дроздовської дивізії — <i>упорядник</i>) Добровольчої армії.</p> <p>За постановою Чернігівського окрпрокурора слідчу справу припинено на підставі постанови ВУЦВК від 12 квітня 1922 р. «Про амністію», а її фігуранта з-під варті звільнено</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
7	16.08.1928	П-10061. 1921, 1928	Следственное дело по обвинению Радченко Е.С.	<p>Радченка Єпіфана Семеновича, уродженця й жителя с. Селище Мринського району Ніжинської округи (нині Носівського району Чернігівської області), заарештовано 26 лютого 1928 р. окрввідділом ДПУ УСРР за обвинуваченням у приналежності до місцевої «контрреволюційної» організації. Документи щойно порушеної справи долучено до справи Чернігівської ГНК 1921 р. провадження стосовно гетьманського пособника Радченка Є.С.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. Селищівський осередок Союзу хліборобів-власників організував каральний загін, що переслідував червоних партизанів та «революційно настроєне» населення Козелецького повіту Чернігівської губернії. Фігурант справи на той час працював у сусідньому с. Держанівка касиром при коменданті зазначеного загону. За постановою Чернігівського губревтрибуналу від 24 жовтня 1921 р. Радченка Є.С. звільнено з-під варти застосуванням амністії V Всеукраїнського з'їзду рад.</p> <p>16 серпня 1928 р. Ніжинська окрпрокуратура постановила провадження оновленої кримінальної справи стосовно Радченка Є.С. припинити на підставі постанови ВУЦВК від 9 червня 1926 р. і ст. 3 КПК УСРР.</p> <p>За постановою прокуратури Чернігівської області від 30 березня 1998 р. Радченка Є.С. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
8	03.12.1929	П-16505. 1929	Следственное дело по обвинению Солдатенко А.Н.	<p>Солдатенка Антона Миколайовича, жителя с. Петрівка Малодівицького району Прилуцької округи (нині Прилуцького району Чернігівської області), засуджено за вироком окрсуду до розстрілу. Його обвинувачено у проведенні серед односельчан тривалої антирадянської й антиколгоспної агітації.</p> <p>Слідством також встановлено попередню приналежність обвинувачуваного до місцевого осередку прогетьманського Союзу хліборобів-власників.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 29 квітня 1994 р. Солдатенка А.М. реабілітовано</p>
9	13.12.1929	П-11180, тт. 1–2. 1929	Следственное дело по обвинению Лисового А.М. и др. (всего 17 чел.)	<p>За справою проходять 17 жителів с. Сокиринці Срібнянського району Прилуцької округи (нині Чернігівської області). За вироком окрсуду Лісового Андрія Максимовича і ще 13 фігурантів засуджено до розстрілу, а 3 — до ув'язнення у ВТТ на термін від 6 до 10 років. Усіх обвинувачено як членів «куркульсько-петлюрівської контрреволюційної організації, яка ставила за мету повалення радянської влади».</p> <p>Слідством також встановлено, що зазначений на обкладинці справи Лісовий А.М. наприкінці 1918 — на початку 1919 рр. був «сотником одного з петлюрівських загонів, який брав участь у боротьбі проти гетьманської, а потім радянської влади»; восени 1919 р. певний час служив в офіцерській роті денікінської Добровольчої армії.</p> <p>За постановою президії Чернігівського облсуду від 24 травня 1989 р. фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
10	28.02.1930	П-16288. 1930	Следственное дело по обвинению Федоренко К.О.	<p>Федоренка Кирила Остаповича, жителя с. Голінка Бахмацького району Конотопської округи, засуджено за вироком НС окрсуду до розстрілу. Його обвинувачено як колишнього гетьманського й денікінського карателя. Смертний вирок виконано 14 березня 1930 р.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за часів Гетьманату фігурант справи був членом Союзу хліборобів-власників, служив у каральному загоні сусіднього с. Дмитрівка й переслідував місцевих повстанців і пробільшовицьки настроєних селян. Після перемоги антигетьманського повстання обвинувачуваний проживав удома, але з приходом денікінців повернувся на службу до Дмитрівського карального загону й надалі певний час переховувався.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 24 грудня 1993 р. Федоренка К.О. реабілітовано</p>
11	01.06.1930	П-16918. 1930	Следственное дело по обвинению Жовтобрюха В.О. и др. (всего 5 чел.)	<p>За справою проходять п'ятеро жителів с. Радьківка Малоодвицького району. За вироком Прилуцького окрсуду Жовтобрюха Василя Остаповича й Сухрина Степана Карповича засуджено до розстрілу, а решту фігурантів — до ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР на термін від 5 до 10 років. Смертний вирок виконано 17 червня 1930 р. у Прилуках. Усіх репресованих обвинувачено в убивстві й підпалах, погрозах місцевим активістам, проведенні серед односельчан агітації проти колективізації та хлібозаготівлі.</p> <p>До справи долучено відомості про приналежність з 1920 р. трьох її фігурантів до «політбанди Скрипченка». Жовтобрюх В.О. залишався</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>в «банді» до повної її ліквідації 1924 р., за що був засуджений до розстрілу з одночасною заміною смертного вироку на 10 років ув'язнення у ВТТ. Сухрин С.К. і ще не згадуваний Зайченко Василь Тимофійович 1921 р. зголосилися на амністію.</p> <p>За висновками прокуратури Чернігівської області від 18, 26 і 28 квітня 1995 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
12	19.01.1931	П-9915. 1930–1931	Следственное дело по обвинению Зубко П.Е.	<p>Зубка Петра Юхимовича, жителя с. Козел (райцентр, нині смт Михайло-Коцюбинське Чернігівського району Чернігівської області), заарештовано 21 жовтня 1930 р. за обвинуваченням у тривалому приховуванні фактів служби «офіцером у гетьманській і петлюрівській арміях».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в жовтні 1918 р. Зубко П.Ю. був мобілізований до Війська Української Держави й направлений до Полтави, де формувався «гетьманський полк». Після перемоги антигетьманського повстання обвинувачуваний перейшов на службу до «господарської частини Управління петлюрівського коменданта» із дислокацією в Полтаві, Умані та Вінниці; під час захоплення Вінниці денікінською Добровольчою армією працював креслярем при Вінницькому гублісуправлінні.</p> <p>За постановою Чернігівського райвідділення Київського оперсектору ДПУ УСРР провадження слідчої справи припинено, а її фігуранта з-під варті звільнено за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Чернігівської області від 27 лютого 1998 р. Зубка П.Ю. реабілітовано
13	25.02.1931	П-9906. 1930	Следственное дело по обвинению Бурого Г.П.	<p>Бурого Григорія Петровича, жителя с. Подин Березнянського (нині Менського) району Чернігівської області, заарештовано 16 жовтня 1930 р. Конотопським райвідділенням ДТВ ОДПУ Західної залізниці за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. До уваги взято також факт його служби із січня по серпень 1919 р. в Армії УНР, зокрема каптенармусом дислокованого в Києві «окремого залізничного батальйону».</p> <p>25 лютого 1931 р. заарештованого разом зі слідчими матеріалами направлено в розпорядження Київського оперсектору ДПУ УСРР. Відомостей про його подальшу долю у справі немає.</p> <p>За постановою прокуратури Чернігівської області від 26 лютого 1998 р. Бурого Г.П. реабілітовано.</p> <p>Анотацію впорядковано за датою підготовки постанови про направлення фігуранта справи в розпорядження Київського оперсектору ДПУ УСРР</p>
14	15.03.1931	П-15397. 1931	Следственное дело по обвинению Кудели Т.Е.	<p>Куделю Трохима Омеляновича, жителя с. Халявин Чернігівського району, засуджено за вироком ВС райсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшими виселенням за межі колишньої Чернігівської округи й обмеженням у правах на такий же термін. Його обвинувачено у проведенні антирадянської й антиколгоспної агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Куделя Т.О. за часів Гетьманату служив старшим вартовим Чернігівської міліції (так у справі; ймовірно, губернської чи повітової державної варти — <i>упорядник</i>).</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Чернігівської області від 24 жовтня 1991 р. Куделю Т.О. реабілітовано
15	23.05.1931	П-9978. 1931	Следственное дело по обвинению Чиркова А.М.	<p>Чиркова Андрія Максимовича, жителя Чернігова, заарештовано як колишнього військовослужбовця старої російської, гетьманської й петлюрівської армій. За постановою Чернігівського райвідділення Київського оперсектору ДПУ УСРР його звільнено з-під варти за відсутністю складу злочину.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами прапорщик А. Чирков у листопаді 1918 р. (за Гетьманату) був мобілізований до 27-го Ніжинського полку й упродовж кількох тижнів охороняв казарми та склади в Чернігові. У середині грудня того ж року фігуранта справи мобілізовано до Богунського полку Армії УНР, але вже через тиждень він дезертирував разом із багатьма іншими мобілізованими.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 28 лютого 1998 р. Чиркова А.М. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фоторепродукцію із невстановленого радянського видання, названу «Гетьман Скоропадський із своєю свитою». Військового у кутку праворуч помічено як схожого з фігурантом справи, безпідставно запідозреним у службі гетьманським ад'ютантом</p>
16	06.08.1931	П-817. 1931	Следственное дело по обвинению Савона Т.М.	Савона Трохима Митрофановича, жителя с. Лиски Прилуцького району, засуджено за вироком дільничного народного суду м. Прилуки до 2 років ув'язнення у ВТТ загальних місць утримання. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної агітації проти колективізації й інших заходів радянської влади на селі».

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>До уваги взято встановлену слідством приналежність 1918 р. обвинувачуваного до місцевого осередку Союзу хліборобів-власників.</p> <p>За постановою президії Чернігівського облсуду від 20 листопада 1989 р. Савона Т.М. реабілітовано</p>
17	27.08.1931	П-9913. 1931	Следственное дело по обвинению Задацкого Г.М.	<p>Уродженець с. Раковщина Пирятинського повіту (вказано першу радянську назву колишнього с. Сотниківка; надалі село називали Ворошилівка й Жовтневе, а з 2016 р. Сотницьке нині Гребінківського району Полтавської області) Задацький Григорій Михайлович на час арешту проживав у с. Брагинці Варвинського району й учителював у місцевій школі. Його заарештовано 4 травня 1931 р. за обвинуваченням у попередній «контрреволюційній» діяльності й подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Задацький Г.М. у жовтні 1917 р. закінчив Київське військово-училище і був направлений служити до 13-ї сотні Київського гарнізону Війська УНР. За Директорії УНР обвинувачуваного мобілізовано до резервної сотні Пирятинської комендатури в розпорядження начальника штабу Західного фронту. У січні 1919 р. він мав розмову з майбутнім військовим міністром УНР полковником О. Шаповалом, був призначений командиром кінної сотні та направлений на польський фронт; надалі контактував із командиром 3-ї Залізної стрілецької дивізії генералом О. Удовиченком. У листопаді 1920 р. із залишками Армії УНР опинився в Польщі, звідки повернувся на Батьківщину 1922 р. за амністією.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>27 серпня 1931 р. особливий відділ Полтавського оперсектору ДПУ УСРР постановив провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варті звільнити за відсутністю встановлених фактів злочинної діяльності.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 27 лютого 1998 р. Задацького Г.М. реабілітовано</p>
18	23.09.1931	П-1998. 1931	Следственное дело по обвинению Пономаренко А.Н.	<p>Пономаренка Антона Миколайовича, жителя с. Морівськ Остерського району (нині Козелецького району Чернігівської області), засуджено за вироком райсуду до 6 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні серед односельчан антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Пономаренко А.М. за Гетьманату був членом місцевого осередку Союзу хліборобів-власників, а також старостою і головою районної земської управи.</p> <p>За постановою президії Чернігівського облсуду від 27 червня 1990 р. Пономаренка А.М. реабілітовано</p>
19	09.01.1933	П-3372. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Масло Ф.А.	<p>Масла Феодосія Якимовича, жителя с. Никонівка Варвинського (нині Срібнянського), району Чернігівської області засуджено за вироком райсуду до 9 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 4 роки. Його обвинувачено у закликах до односельчан не здавати хліб державі та критиці методів господарювання на селі.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи за часів Гетьманату проживав за місцем народження в</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>с. Довгалівка Прилуцького повіту Полтавської губернії та перебував у місцевому осередку Союзу хліборобів-власників. Невдовзі обвинувачуваний оселився в сусідньому с. Никонівка й утворив там новий осередок цієї організації. Водночас він викривав дислокований у м. Срібне державній варті представників більшовицького підпілля й «революційно настроєного» місцевого населення.</p> <p>За постановою президії Чернігівського облсуду від 13 грудня 1989 р. Масла Ф.Я. реабілітовано</p>
20	09.02.1933	П-441. 1933	Следственное дело по обвинению Громыко И.М.	<p>Громика Івана Митрофановича, жителя с. Озеряни Бобровицького району Чернігівської області, заарештовано за обвинуваченням у злісному ухилянні від сплати сільськогосподарського податку з хлібозаготівлі й проведенні серед односельчан «контрреволюційної» агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний перебував у місцевому осередку прогетьманського Союзу хліборобів-власників, а 1920 р. — в повстанському загоні уенерівського отамана Д. Ромашки.</p> <p>9 лютого 1933 р. Бобровицький райсуд ухвалив Громика І.М. звільнити з-під варті, не встановивши в його діях «ознак кримінального злочину»</p>
21	29.05.1933	П-9907. 1932–1933	Следственное дело по обвинению Коляды Д.Ф. и др. (всего 14 чел.)	<p>За справою проходять 14 жителів с. Високе Борзнянського району Чернігівської області. Їх заарештовано впродовж жовтня 1932 — січня 1933 рр. за підозрою у приналежності до «антирадянської контрреволюційної організації», спрямованої на протидію колгоспному будівництву і вчинення терактів стосовно сільських активістів.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Слідством також встановлено, що зазначений на обкладинці справи Коляда Дмитро Пилипович наприкінці 1918 р. був мобілізований до дислокованої в Конотопі однієї з артилерійських частин Армії УНР, але через три тижні дезертирував і повернувся додому. 1919 р. він на два тижні опинився вже у лавах денікінської Добровольчої армії, після чого так само дезертирував.</p> <p>29 травня 1933 р. Чернігівський облвідділ ДПУ УСРР ухвалив провадження слідчої справи припинити й усіх заарештованих з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 27 лютого 1998 р. всіх фігурантів справи реабілітовано</p>
22	24.08.1933	П-11184. 1933	Следственное дело по обвинению Неймаша И.А.	<p>За справою проходить уродженець с. Мала Дівиця Прилуцького району Чернігівської області Неймаш Іван Андрійович, на час арешту — робітник Прилуцької тютюнової фабрики. За вироком ВС Чернігівського облсуду його засуджено до розстрілу з конфіскацією майна як колишнього денікінця-карателя.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи за Гетьманату захищав приватну власність від посягань «революційних мас» у складі збройного загону місцевого осередку Союзу хліборобів-власників, із приходом денікінців вступив на службу до Прилуцької повітової державної варті молодшим охоронцем і брав участь в арештах червоних партизанів, надалі служив рядовим 2-го кінного Дроздовського</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>полку Добровольчої армії. Після поразки Білого руху обвинувачуваний емігрував до Польщі, а в липні 1922 р. повернувся додому, відгукнувшись на оголошення декрету ВЦВК від 3 листопада 1921 р. «Про амністію осіб, що брали участь як рядові солдати в білогвардійських військових організаціях».</p> <p>3 листопада 1933 р. кримінально-касаційна колегія Верховного суду УСРР ухвалила смертний вирок стосовно Неймаша І.А. замінити на 10 років ув'язнення у ВТТ з конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 5 років.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 24 лютого 1989 р. Неймаша І.А. реабілітовано</p>
23	07.05.1935	П-15603. 1934–1935	Следственное дело по обвинению Корейши И.М.	<p>Корейшу Іллю Матвійовича, жителя м. Остер Козелецького району Чернігівської області, засуджено за вироком облсуду до 10 років позбавлення волі у ВТТ. Його обвинувачено у проведенні агітації проти колективізації і насильницького оподаткування.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами прапорщик І. Корейша в листопаді — грудні 1918 р. служив у Чернігові у «броньованому дивізіоні автомашин», що перебував спочатку в гетьманському, а потім в унерівському підпорядкуванні; із приходом до Чернігова більшовиків перейшов на службу до Червоної армії діловодом, у службових справах невдовзі переїхав до Києва і залишився там на період денікінської окупації; восени 1919 р. перебував у лавах Добровольчої армії до її відступу з міста на Південь України.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 5 грудня 1991 р. Корейшу І.М. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
24	15.01.1936	П-2607. 1935–1936	Следственное дело по обвинению Данилейко М.П.	<p>Данилейка Михайла Полікарповича, жителя м. Бахмач, засуджено за вироком Чернігівського облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за Гетьманату обвинувачуваний служив у Бахмацькій волосній державній варті.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 12 квітня 1993 р. Данилейка М.П. реабілітовано</p>
25	10.04.1936	П-984. 1935–1936	Следственное дело по обвинению Донца С.Е. и др. (всего 3 чел.)	<p>За справою проходять троє жителів с. Волосківці Менського району Чернігівської області. Їх заарештовано 14 вересня 1935 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської й антиколгоспної агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами зазначений на обкладинці справи Донець Семен Омелянович у листопаді — грудні 1918 р. добровільно служив стрільцем 3-го січового полку Армії УНР, який дислокувався в Конотопі.</p> <p>За вироком судової колегії у кримінальних справах Чернігівського облсуду фігурантів справи виправдано за недоведеністю інкримінованої провини</p>
26	14.05.1936	П-2017. 1935–1936	Следственное дело по обвинению Соловьева Е.Д.	<p>Уродженець м. Вільно Віленської губернії (губернський центр; із 1939 р. м. Вільнюс, нині столиця Литовської Республіки) колишній російський дворянин Соловйов Євген Данилович на час арешту проживав у Прилуках. За вироком спецколегії Чернігівського облсуду</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Його засуджено до 7 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки за обвинуваченням у проведенні серед міщан антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами ротмістр Є. Соловійов восени 1919 р. нетривалий час служив по мобілізації в офіцерській роті Преображенського батальйону (імовірно, зведеного гвардійського полку 1-ї гвардійської піхотної дивізії — <i>упорядник</i>) Добровольчої армії. Наприкінці того ж року він був заарештований у Николаєві органами ВНК як колишній білий офіцер і висланий в адміністративному порядку за межі України до м. Курськ (Росія) «до завершення громадянської війни».</p> <p>Фігурант справи засвідчив також свій попередній арешт у Прилуках 1927 р. за обвинуваченням в «антирадянській діяльності», засудження до 3 років адміністративного заслання на Урал та повернення до міста наприкінці 1933 р.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 22 листопада 1993 р. Соловійова Є.Д. реабілітовано</p>
27	28.05.1936	П-14620. 1936	Следственное дело по обвинению Исаченко Г.И.	<p>Исаченка Григорія Івановича, жителя м. Щорс (райцентр; таку назву мало м. Сновськ упродовж 1935–2016 рр., нині місту повернуто історичну назву) Чернігівської області засуджено за вироком облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у «встановленні зв'язків з організаціями деяких капіталістичних держав, інформуванні їх листами наклепницького характеру про життя в Радянському Союзі».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами за Гетьманату обвинувачуваний служив вартовим Сновської волосної державної варти.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 22 липня 1991 р. Ісаченка Г.І. реабілітовано</p>
28	17.07.1936	П-616. 1936	Следственное дело по обвинению Мовпана Т.А.	<p>Мовпана Тихона Якимовича, жителя Чернігова, засуджено за вироком спецколегії Чернігівського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації серед населення.</p> <p>Слідством також встановлено, що з 1917 р. фігурант справи навчався в Києві у школі прапорщиків й у січні 1918 р. був залучений до ліквідації більшовицького повстання робітників заводу «Арсенал». Того самого року він певний час служив в офіцерській кулеметній сотні Війська Української Держави.</p> <p>Ухвалою судової колегії у кримінальних справах Верховного суду УРСР від 6 липня 1963 р. Мовпана Т.Я. реабілітовано</p>
29	11.12.1936	П-14618. 1936	Следственное дело по обвинению Шило Б.Д.	<p>Шила Бориса Дмитровича, жителя с. Криски Понорницького (нині Коропського) району Чернігівської області засуджено за вироком облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи у вересні — грудні 1919 р. служив рядовим 10-ї піхотної роти Сімферопольського полку Добровольчої армії, а влітку 1920 р. вступив на службу рядовим до Армії</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>УНР, разом з якою в листопаді того ж року відступив до Польщі й тільки на початку 1924 р. повернувся на Батьківщину, відгукнувшись на амністію ВУЦВК від 12 квітня 1922 р.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 18 липня 1991 р. Шила Б.Д. реабілітовано</p>
30	13.02.1937	П-3542. 1936–1937	Следственное дело по обвинению Грановского Б.Я.	<p>За справою проходить житель Чернігова Грановський Борис Якович, на час арешту — начальник відділу реєстрації актів громадянського стану УНКВС по Чернігівській області. За вироком військтрибуналу прикордонної і внутрішньої охорони УРСР його засуджено до 6 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки; обвинувачено в тому, що протягом останніх років «навмисне не виконував розпорядження керівництва облуправління НКВС щодо виявлення троцькістів і проводив підривну контрреволюційну діяльність».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами в лютому — серпні 1920 р. обвинувачуваний служив по мобілізації у врангелівській Російській армії на території Криму: рядовим 2-ї батареї армійського корпусу генерала Я. Слацова.</p> <p>Ухвалою військової колегії Верховного суду СРСР від 23 червня 1956 р. Грановського Б.Я. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено особисті документи фігуранта: посвідчення помічника начальника губернської розвідки Кременчуцької ГНК від 1 липня 1921 р., співробітника Харківського окрвдділу ДПУ УСРР від 7 серпня 1930 р., співробітника Богодухівського райвідділення Харківського оперсектору ОДПУ від</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				9 липня 1931 р. та начальника Корюківського райвідділення ПП ОДПУ в УСРР від 31 грудня 1931 р. В усі документи вклеєно фотографії власника
31	10.03.1937	П-17872. 1936–1937	Следственное дело по обвинению Киянца Г.А. и др. (всего 5 чел.)	<p>За справою проходять шестеро уродженців с. Виблі Чернігівського повіту Чернігівської губернії, троє з яких на час арешту проживали в Чернігові, а решта — в Москві. За вироком військтрибуналу 15-го стрілецького корпусу КВО 2 фігурантів засуджено до 8 років, а 3 — до 5 років ув'язнення у ВТТ із конфіскацією майна й подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Їх обвинувачено як членів «контрреволюційної терористичної групи», сформованої з репресованих «куркулів», які втекли з місць заслання, за підробними документами облаштувалися в зазначених містах і проводили антирадянську агітацію. Одного із заарештованих чернігівчан з-під варті звільнено у процесі слідства.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами зазначений на обкладинці справи Киянець Григорій Олексійович у жовтні 1919 р. в Чернігові був мобілізований до 13-го піхотного Белозерського полку 3-ї піхотної Дроздовської дивізії денікінської Добровольчої армії, брав участь у боях проти частин Червоної армії на Київщині.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 30 вересня 1993 р. Киянца Г.О. реабілітовано. Інших репресованих фігурантів справи реабілітовано за постановою Пленуму Верховного Суду України від 27 лютого 1998 р.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
32	14.09.1937	П-6530, тт. 1–2. 1937	Следственное дело по обвинению Овчаренко Л.Г.	<p>За справою проходить уродженець с. Калюжинці Сокиринської волості Прилуцького повіту (нині Срібнянського району Чернігівської області) Овчаренко Леонід Григорович, на час арешту — командир дислокованого в Нікополі 123-го стрілецького полку 41-ї стрілецької дивізії Червоної армії. За вироком ВС військової колегії Верховного суду СРСР фігуранта справи засуджено до розстрілу з конфіскацією майна й позбавленням військового звання «полковник». Його обвинувачено як учасника «військово-фашистського заклоту, що готувався з метою повалення радянської влади й реставрації в СРСР капіталізму». Смертний вирок виконано 15 вересня 1937 р. у Дніпропетровську.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи під час перебування 1918 р. в австрійському полоні брав активну участь у формуванні українських націоналістичних військових частин для боротьби з Червоною армією. У серпні того ж року він прибув до Української Держави як сотник 4-го полку у складі новоствореної 1-ї козацько-стрілецької (Сірожупанної) дивізії. Разом з усіма сірожупанниками в листопаді сотник Л. Овчаренко перейшов на бік Директорії та підтримав антигетьманське повстання, в січні — березні 1919 р. брав участь у виснажливих боях із більшовиками, а в квітні — травні — з поляками, потрапивши в полон до останніх. У грудні того ж року обвинувачуваний нелегально повернувся до</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>України для організації антибільшовицького повстанського руху, в травні 1920 р. створив та очолив у Варвинському районі повстанком на підтримку очікуваного союзницького українсько-польського військового наступу на Лівобережну України. Невдовзі після провалу цього наступу він вступив до лав Червоної армії, приховавши невігідні сторінки автобіографії, і на час арешту збудував доволі успішну військову кар'єру.</p> <p>Ухвалою військової колегії Верховного суду СРСР від 15 червня 1957 р. Овчаренка Л.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено фотографію фігуранта у військовій формі</p>
33	21.12.1937	П-4316. 1937	Следственное дело по обвинению Семы И.Г.	<p>За справою проходить житель Чернігова Сьома Іван Григорович, на час арешту — голова Чернігівського приміського райвиконкому міста. За вироком військової колегії Верховного суду СРСР його засуджено до розстрілу як «члена антирадянської троцькістської організації». Смертний вирок виконано 22 грудня 1937 р. у Києві.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи з липня по грудень 1918 р. перебував у Житомирській школі прапорщиків і служив у відділі забезпечення при штабі 9-ї піхотної дивізії Війська Української Держави — Армії УНР, після чого перейшов на тривалу службу до лав Червоної армії.</p> <p>Ухвалою військової колегії Верховного суду СРСР від 23 листопада 1957 р. Сьому І.Г. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
34	15.04.1938	П-10886. 1938	Следственное дело по обвинению Дудко И.Т.	<p>Дудка Івана Тимофійовича, жителя Прилук, заарештовано 19 лютого 1938 р. за обвинуваченням у службі впродовж жовтня — грудня 1919 р. в денікінській контррозвідці й участі в арештах червоних партизанів, а також подальшому проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Слідством установлено лише факт служби Дудка І.Т. в жовтні 1919 р. у денікінській Добровольчій армії рядовим. Обвинувачуваний охороняв залізничну станцію Прилуки.</p> <p>27 червня 1938 р. ДТВ Південно-Західної залізниці ГУДБ НКВС СРСР на ст. Гребінка постановив провадження слідчої справи припинити і її фігуранта з-під варти звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 29 червня 1998 р. Дудка І.Т. реабілітовано</p>
35	25.07.1938	П-14587. 1938	Следственное дело по обвинению Петрия М.И.	<p>Петрія Михайла Івановича, жителя с. Красний Колядин Талалаївського району Чернігівської області, засуджено за вироком спецколегії облсуду до 6 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації, поширенні провокаційних чуток про повалення радянської влади.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами обвинувачуваний наприкінці 1918 р. був мобілізований рядовим до Армії УНР, 1919 р. емігрував до Польщі, а 1920 р. повернувся додому.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 9 липня 1991 р. Петрія М.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
36	11.08.1938	П-14474. 1938	Следственное дело по обвинению Татьяненко П.П.	<p>Татьяненко Петра Петровича, жителя с. Турець (нині с. Турівка) Корюківського району Чернігівської області, засуджено за вироком спецколегії облсуду до 7 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації і поширенні чуток про майбутню війну.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний добровільно служив рядовим Війська Української Держави.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 10 листопада 1989 р. Татьянаенка П.П. реабілітовано</p>
37	20.08.1938	П-14597. 1938	Следственное дело по обвинению Дзюбы М.Г.	<p>Дзюбу Макара Георгійовича, жителя с. Степанівка Лосинівського району (нині с. Рівчак-Степанівка Носівського району) Чернігівської області засуджено за вироком спецколегії облсуду до 7 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні «контрреволюційної» агітації серед односельчан, наклепах на колгоспний лад, позитивних відгуках про «ворога народу М. Тухачевського», поширенні провокаційних чуток про майбутню війну та пророкуванні військової поразки Радянському Союзу.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Дзюба М.Г. за денікінської влади із серпня по листопад 1919 р. служив почергово секретарем начальника Ніжинської повітової державної варті і волосним наглядачем (у Макіївській волості Ніжинського повіту), а в лютому 1920 р. перейшов на службу до Червоній армії діловодом.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 8 липня 1991 р. Дзюбу М.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено давню фотографію фігуранта у військовій формі, виготовлену в м. Тифліс (нині м. Тбілісі, Грузія), ймовірно, в листопаді 1914 р. під час його служби на Кавказі й отримання звання «чиновник військового часу», а також його особисті документи: свідоцтво типографії Києво-Печерської Успенської лаври від 8 жовтня 1910 р. про попередню семирічну роботу в типографії на посадах учня наладчика друкарської машинки та друкаря, посвідчення поліграфічного відділу Київської губернської ради народного господарства від 9 листопада 1921 р. про перебування на обліку як спеціаліста-друкаря та посвідчення Чернігівської обласної комісії зі зняття судимості з колгоспників при Чернігівському облвиконкомі від 18 березня 1936 р. про зняття судимості за вироком Носівського райсуду від 1933 р. (був засуджений до 1 року примусових робіт за розтрату державних коштів і саботаж хлібозаготівлі під час перебування на посаді касира і члена правління місцевої кооперації)</p>
38	29.08.1938	П-14507. 1938	Следственное дело по обвинению Мехеда Д.П. и Васюка А.К.	<p>За справою проходять двоє жителів м. Щорс Чернігівської області, які на час арешту працювали вчителями 38-ї залізничної школи, розташованої в межах міста на території ст. Сновськ. За вироком лінійного суду Білоруської залізниці Мехеда Дмитра Прохоровича засуджено до 10 років, а Васюка Олександра Кіндратовича — до 8 років ув'язнення у ВТТ з обмеженням</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>у правах на 5 років після відбуття ними покарання. Обох обвинувачено у приналежності з 1929 р. до «націонал-фашистської групи» і проведенні серед колег-педагогів антирадянської агітації.</p> <p>Слідством також встановлено факт нетривалої (впродовж жовтня — листопада 1918 р.) служби унтерофіцера Д. Мехеда в «кулеметному взводі інструкторської сотні» Війська Української Держави й Армії УНР.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду СРСР від 26 липня 1990 р. Мехеда Д.П. і Васюка О.К. реабілітовано</p>
39	06.10.1938	П-6447. 1938	Следственное дело по обвинению Ломыко Г.М.	<p>Уродженець с. Грем'яч Новгород-Сіверського району Чернігівської області Ломико Гаврило Маркович на час арешту обіймав посаду начальника 5-ї частини штабу 96-ї стрілецької дивізії РСЧА. За вироком військової колегії Верховного суду СРСР фігуранта справи засуджено до розстрілу. Його обвинувачено у приналежності з 1936 р. до «антирадянської націоналістичної організації» й участі у «військово-фашистському закаті». Смертний вирок виконано 6 жовтня 1938 р. в Кам'янці-Подільську.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами до травня 1919 р. обвинувачуваний служив у комендантському взводі дивізії сірожупанників Армії УНР, брав участь у боях з частинами Червоної і Польської армій, потрапив у полон до поляків; у грудні того ж року втік під час переправлення ешелону з інтернованими військовослужбовцями до м. Тарнополь (нині м. Тернопіль) і нелегально повернувся додому, подальшої участі в антибільшовицькому русі не брав.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Ухвалою військової колегії Верховного суду СРСР від 12 листопада 1959 р. Ломика Г.М. реабілітовано
40	09.01.1939	П-177. 1939	Следственное дело по обвинению Зубко П.Е.	<p>Зубка Петра Юхимовича, жителя Чернігова, засуджено за вироком спецколегії Чернігівського облсуду до 2 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР з обмеженням у правах на 2 роки після відбуття покарання. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>У справі згадується про попереднє тримісячне перебування фігуранта під слідством як викритого колишнього офіцера Війська Української Держави та Армії УНР. 19 січня 1931 р. Чернігівське райвідділення Київського оперсектору ДПУ УСРР постановило його звільнити за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності (див. анотацію № 12 за АКС № П-9915).</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 20 грудня 1991 р. Зубка П.Ю. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено профспілковий квиток із фотографією фігуранта, виготовлений 1935 р.</p>
41	21.01.1939	П-206. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Голубничего Е.Г.	<p>Голубничого Омеляна Григоровича, жителя с. Щаснівка Новобасанського (нині Бобровицького) району Чернігівської області, засуджено за вироком ВС облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено в тому, що впродовж 1919–1920 рр. перебував у місцевій «політбанді» отамана Д. Ромашки, а надалі проводив серед односельчан «контрреволюційну» агітацію.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Чернігівської області від 28 лютого 1992 р. Голубничого О.Г. реабілітовано
42	27.01.1939	П-231. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Радченко П.Г.	<p>Радченка Павла Григоровича, жителя х. Савченки Верховліської сільради Корюківського району, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. під час перебування в німецькому полоні обвинувачуваний добровільно вступив на службу до дивізії Синьожупанників Армії УНР, з якою повернувся до України «для боротьби з радянською владою».</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 18 березня 1992 р. Радченка П.Г. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>
43	08.02.1939	П-6074. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Зайца Ф.Н.	<p>Зайця Пилипа Миколайовича, жителя с. Валки Прилуцького району, заарештовано 8 березня 1938 р. як такого, що з 1936 р. «активно виступав проти стаханівського руху, систематично проводив контрреволюційну діяльність».</p> <p>Слідством також встановлено, що прапорщик П. Заєць 1918 р. добровільно служив в Армії УНР і брав участь у боях проти частин Червоної армії.</p> <p>8 лютого 1939 р. ВС Чернігівського облсуду постановила провадження слідчої справи припинити у зв'язку зі смертю обвинувачуваного (помер 2 лютого).</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				Ухвалою судової колегії у кримінальних справах Верховного суду УРСР від 24 грудня 1960 р. Заяця П.М. реабілітовано
44	11.02.1939	П-190. 1937–1939	Следственное дело по обвинению Ярового П.И.	<p>Ярового Петра Гнатовича, жителя с. Бережівка Іваницького (нині Ічнянського) району Чернігівської області, засуджено за вироком ВС облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено в тому, що 1918 р. очолював Бережівський осередок товариства «Просвіта», протягом 1919 р. перебував у місцевій «політбанді» уенерівського отамана Є. Ангела, а під час колективізації проводив антиколгоспну агітацію серед односельчан.</p> <p>17 лютого 1940 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила змінити попередній вирок стосовно Ярового П.Г. на 3 роки позбавлення волі в загальних місцях ув'язнення з подальшим обмеженням у правах на 2 роки.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 12 жовтня 1990 р. Ярового П.Г. реабілітовано</p>
45	11.02.1939	П-215. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Зозули Т.М.	<p>Зозулю Трифона Максимовича, жителя с. Безуглівка Ніжинського району Чернігівської області, засуджено за вироком ВС облсуду в м. Ніжин до 4 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні впродовж 1930–1937 рр. «контрреволюційної» агітації в середовищі колгоспників-односельчан.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1918 р. обвинувачуваний близько місяця перебував службовцем (візником обозу) в загоні Армії УНР.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				15 квітня 1939 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила вирок Чернігівського облсуду скасувати й Зозулю Т.М. з-під варті звільнити за недостатністю доказів скоєння ним інкримінованого «контрреволюційного» злочину
46	11.02.1939	П-262. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Ященко Г.П.	<p>За справою проходять двоє жителів с. Дігтярі Срібнянського району. За вироком ВС Чернігівського облсуду в м. Прилуки Ященко Григорія Петровича засуджено до 2 років, а Ковалю Михайла Павловича — до 3 років ув'язнення в концтаборі з обмеженням обох у правах на 2 роки після відбуття покарання. Їх обвинувачено у проведенні антиколгоспної агітації.</p> <p>Слідством також встановлено факт служби Ященко Г.П. 1919 р. рядовим дислокованого у Прилуках Преображенського полку денікінської Добровольчої армії. Після розгрому полку частинами Червоної армії обвинувачуваний разом з іншими військовополоненими був направлений до Одеси й на початку квітня 1920 р. повернувся додому.</p> <p>За висновками Генеральної прокуратури України від 1 квітня 1992 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
47	12.02.1939	П-14764. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Литаренко Я.Е.	Литаренка Якова Омеляновича, жителя Батурина, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду до 8 років позбавлення волі у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації й поширенні чуток про повалення радянської влади.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами за часів Гетьманату Литаренко Я.О. був організатором і старшиною карального загону Батуринського осередку Союзу хліборобів-власників і брав участь в арештах місцевих більшовиків.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 31 серпня 1991 р. Литаренка Я.О. реабілітовано</p>
48	12.02.1939	П-16222. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Семенченко М.Ф. и др. (всего 3 чел.)	<p>За справою проходять троє жителів с. Бережівка Іваницького району. За вироком ВС Чернігівського облсуду в м. Прилуки Гунька Федора Якимовича засуджено до 7 років, Семенченка Митрофана Федоровича — до 5 років, а Верескуна Іллю Івановича — до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням кожного у правах на 3 роки. Усіх обвинувачено як таких, що 1919 р. перебували в місцевій «політбанді» отамана Є. Ангела, а незадовго до арешту висловлювали співчуття розстріляним «ворогам народу» та «контрреволюційні» погляди під час обговорення Сталінської конституції.</p> <p>22 березня 1939 р. судова колегія Верховного суду СРСР ухвалила скоротити покарання Гуньку Ф.Я. до 4 років позбавлення волі та 2 років подальшого обмеження у правах; Семенченка М.Ф. та Верескуна І.І. з-під варті звільнити застосуванням постанови президії ЦВК СРСР від 2 листопада 1927 р. про амністію, провадження слідчої справи стосовно обох припинити.</p> <p>За висновками прокуратури Чернігівської області від 29 листопада 1993 р. усіх фігурантів справи реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
49	27.02.1939	П-5517, тт. 1–2. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Шурхала Е.Н. и др. (всего 6 чел.)	<p>За справою проходять 6 жителів с. Чемер Олишівського (нині Козелецького) району Чернігівської області, з яких 3 засуджено за вироком ВС облсуду в м. Чернігів до 10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості з подальшим обмеженням у правах на 5 років, 2 — до 8 років та 1 — до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням кожного у правах на 3 роки. Усіх обвинувачено як членів місцевої «антирадянської української націоналістичної повстанської організації».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами один із найсуворіше покараних Шурхал Євмен Микитович 1918 р. добровільно служив у Києві в особистій охороні гетьмана П. Скоропадського.</p> <p>За постановою президії Верховного суду УРСР від 14 грудня 1959 р. усіх фігурантів справи реабілітовано</p>
50	04.03.1939	П-2321. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Давыденко Г.И.	<p>Давиденка Григорія Івановича, жителя с. Величківка Менського району Чернігівської області, засуджено за вироком ВС облсуду в м. Городня до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації, а також поширенні чуток про наближення війни проти СРСР і перемогу капіталізму.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами фігурант справи 1918 р. служив близько місяця в 27-му піхотному полку Війська Української Держави, дислокованому в Чернігові.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 18 травня 1993 р. Давиденка Г.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
51	05.03.1939	П-15445. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Кузьменко И.М.	<p>Кузьменка Івана Мойсейовича, жителя с. Орлівка Холминського (нині Новгород-Сіверського) району Чернігівської області, засуджено за вироком ВС облсуду в м. Корюківка до 10 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у приналежності до «контрреволюційної» організації і проведенні антирадянської агітації на релігійному ґрунті.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами за часів Гетьманату обвинувачуваний служив у державній варті с. Орлівка і брав участь у арештах революційно настроєних селян, за що 1920 р. був притягнутий органами ВУНК до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 17 серпня 1991 р. Кузьменка І.М. реабілітовано</p>
52	13.03.1939	П-883. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Байгера А.А.	<p>Байгера Антона Антоновича, жителя радгоспу «Червоний Профінтерн» Срібнянського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Чернігівського облсуду до 4 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації серед працівників радгоспу.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Байгер А.А. 1920 р. півтора місяці служив в Армії УНР.</p> <p>19 квітня 1939 р. судова колегія Верховного суду УРСР ухвалила повернути слідчу справу на новий судовий розгляд. За вироком Чернігівського облсуду від 8 лютого 1940 р. Байгера А.А. виправдано за відсутністю складу злочину.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				До справи долучено профспілковий квиток фігуранта з його фотографією. Документ видано 28 червня 1936 р.
53	19.03.1939	П-227. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Свириденко Г.И.	<p>Свириденка Григорія Ларіоновича, жителя с. Носелівка Борзнянського району, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду в м. Ніжин до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено в «контрреволюційній агітації проти заходів радянської влади».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний під час перебування в німецькому полоні «добровільно вступив на службу до петлюрівського війська і повернувся до України для боротьби з радянською владою».</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 6 квітня 1992 р. Свириденка Г.Л. реабілітовано</p>
54	19.03.1939	П-14980. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Матяша Л.М.	<p>Матяша Леонтія Мойсейовича, жителя с. Смош Іваницького (нині Прилуцького) району, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами підпоручик Л. Матяш 1919 р. служив в офіцерській роті Добровольчої армії в Прилуках, разом із Денікінцями відступив до Криму й там лікарською комісією був визнаний непридатним до військової служби. Обвинувачуваний оселився в Сімферополі, а 1921 р. повернувся на рідну Чернігівщину.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Чернігівської області від 23 серпня 1991 р. Матяша Л.М. реабілітовано
55	29.03.1939	П-330. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Овчаренко Д.А.	<p>Овчаренка Данила Андрійовича, жителя с. Смош Іваницького району засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду в м. Прилуки до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації: «висловлював незадоволення сучасним ладом, недовіру до радянської преси».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. прапорщик Д. Овчаренко добровільно служив у дислокованій у Прилуках «офіцерській роті» денікінської Добровольчої армії.</p> <p>16 червня 1939 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила вирок Чернігівського облсуду скасувати й Овчаренка Д.А. з-під варті звільнити за недоведеністю провини</p>
56	01.04.1939	П-6533. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Моргуна П.Я.	Житель Бахмача Чернігівської області Моргун Петро Якович на час арешту працював учителем середньої школи № 48, підпорядкованої Московсько-Київській залізниці й розташованої поблизу місцевої залізничної станції. За вироком лінійного суду Московсько-Київської залізниці ст. Конотоп фігуранта справи засуджено до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено у проведенні агітації проти колективізації та інших заходів радянської влади, а також у зведенні наклепів на радянських учителів.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний дезертирував із лав Червоної армії і вступив на службу до Армії УНР, очоливши загін з охорони цукрового заводу в м. Корюківка Чернігівської області.</p> <p>Ухвалою транспортної колегії Верховного суду СРСР від 12 грудня 1956 р. Моргуна П.Я. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну й давню особисту фотографію фігуранта, а також його вчительське посвідчення від 1 лютого 1937 р. із вклеєною фотографією</p>
57	05.04.1939	П-232. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Щербацкого Г.С.	<p>Щербацького Григорія Степановича, вчителя неповної середньої школи с. Ладинка Олишівського (нині Чернігівського) району Чернігівської області, заарештовано 31 березня 1938 р. за обвинуваченням у проведенні «контрреволюційної антирадянської агітації».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. Щербацький Г.С. був мобілізований до лав денікінської армії, але вже через добу дезертирував.</p> <p>За вироком судової колегії у кримінальних справах Чернігівського облсуду провадження кримінальної справи припинено і її фігуранта з-під варті звільнено за недостатністю зібраних доказів для обвинувачення.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>
58	08.04.1939	П-237. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Новака М.С.	<p>Новака Мойся Сергійовича, жителя с. Сергіївка Яблунівського (нині Прилуцького) району Чернігівської області, засуджено за вироком ВС облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні агітації проти колгоспного ладу й заходів радянської влади на селі.</p> <p>Слідством також встановлено, що впродовж 1918–1919 рр. обвинувачуваний перебував у місцевому осередку Союзу хліборобів-власників, підтримував гетьманську й денікінську влади.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 17 березня 1992 р. Новака М.С. реабілітовано</p>
59	10.04.1939	П-391. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Колодка М.В.	<p>Колодка Мойсея Васильовича, жителя с. Тиниця Бахмацького району, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду в м. Бахмач до 5 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні з 1929 р. до дня арешту «агітації, спрямованої на підрив завдань уряду й колгоспного будівництва».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами наприкінці 1918 р. обвинувачуваного мобілізовано до Армії УНР: служив писарем у Конотопі, але вже після 9 днів служби дезертирував.</p> <p>26 листопада 1939 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила вирок Чернігівського облсуду скасувати, провадження кримінальної справи припинити й Колодка М.В. з-під варті звільнити за недостатністю зібраних доказів скоєння ним інкримінованого злочину</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
60	23.04.1939	П-1756. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Слюсаревского И.Г., Клязника М.Ф. и др. (всего 5 чел.)	<p>5 жителів Прилук і навколишніх сіл заарештовано за обвинуваченням у приналежності до «антирадянської контрреволюційної організації». За вироком ВС Чернігівського облсуду Клязника Михайла Федоровича і Слюсаревського Івана Григоровича засуджено до 2 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки, а решту обвинувачуваних за справою з-під варти звільнено за недоведеністю їхньої провини.</p> <p>У матеріалах слідства згадується про факт служби 1919 р. обох репресованих фігурантів справи, а також звільнених Стеценка Миколу Кузьмича й Подуражного Антона Яковича в дислокованій у Прилуках офіцерській роті Добровольчої армії та їхнє наступне переслідування за це органами ВУНК.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 15 вересня 1992 р. Клязника М.Ф. і Слюсаревського І.Г. реабілітовано</p>
61	24.04.1939	П-351. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Комиссаренко П.З.	<p>Комісаренка Петра Захаровича, жителя с. Червоні Партизани (до 1928 р. і з 2016 р. — с. Володькова Дівиця) Носівського району, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації: «компрометував вибори до Верховної Ради СРСР».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний добровільно служив рядовим у Війську Української Держави.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 30 грудня 1991 р. Комісаренка П.З. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
62	19.05.1939	П-10491, тт. 1–2. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Щербины Н.А. и др. (всего 5 чел.)	<p>За справою проходять п'ятеро жителів с. Олексинці Срібнянського району. За вироком ВС Чернігівського облсуду в м. Прилуки Щербину Миколу Андрійовича та Кріндаса Івана Оксентійовича засуджено до 7 років, а Щербину Кирила Яковича й Дудку Прокопа Трохимовича — до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням кожного з них у правах на 3 роки; Щербину Олексія Несторовича засуджено до 3 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Усіх обвинувачено у проведенні антирадянської агітації, зокрема дискредитації колгоспного ладу. До уваги також взято факти служби обвинувачуваних (окрім Кріндаса І.О.) 1919 р. в лавах денікінської армії.</p> <p>За постановою пленуму Верховного суду УРСР від 15 червня 1964 р. фігурантів справи реабілітовано</p>
63	13.07.1939	П-15122. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Коваленко П.И.	<p>Коваленка Петра Івановича, жителя с. Жадове Семенівського району Чернігівської області, засуджено за вироком ВС облсуду в м. Новгород-Сіверський до 4 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської й антиколгоспної агітації.</p> <p>У матеріалах слідчої справи згадано добровільну службу фігуранта 1918 р. в місцевому загоні державної варти й участь в арештах червоних партизанів, за що невдовзі його було покарано ревтрибуналом тримісячним ув'язненням у концтаборі. Відзначено також участь обвинувачуваного в місцевому антиколгоспному повстанні 1931 р. з подальшим нетривалим переховуванням від органів влади.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				За висновком прокуратури Чернігівської області від 30 серпня 1991 р. Коваленка П.І. реабілітовано
64	02.08.1939	П-333. 1938–1939	Следственное дело по обвинению Дедика И.Е.	<p>Дедіка Іллю Юхимовича, жителя с. Червоні Партизани Носівського району, заарештовано 19 червня 1938 р. як такого, що «вів контрреволюційні розмови, спрямовані проти заходів радянської влади, дискредитував колгоспний лад».</p> <p>У матеріалах слідства є відомості про добровільну службу 1918 р. обвинувачуваного в «гетьманському каральному загоні містечка Носівка».</p> <p>За вироком ВС Чернігівського облсуду Дедіка І.Ю. виправдано і з-під варти звільнено</p>
65	05.09.1939	П-730. 1939	Следственное дело по обвинению Яценко И.П.	<p>Яценка Івана Павловича, жителя містечка Нова Басань (на той час райцентр, а нині село у складі Бобровицького району) Чернігівської області, засуджено за вироком ВС облсуду в м. Ніжин до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації: зокрема, «співав контрреволюційні націоналістичні пісні».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з грудня 1918 р. обвинувачуваний служив в Армії УНР рядовим (чоботарем) і брав участь у боях проти частин Червоної армії. У січні 1919 р. в одному з боїв під Києвом він потрапив у полон і перейшов на службу до РСЧА. Після 3 років служби демобілізувався за станом здоров'я.</p> <p>17 жовтня 1939 р. судова колегія у кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалила кримінальну</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				справу стосовно Яценка І.П. повернути на повторний судовий розгляд в іншому складі суддів. За вироком ВС Чернігівського облсуду від 2 грудня 1939 р. Яценка І.П. виправдано і з-під варті звільнено. До справи долучено особисту фотографію фігуранта
66	08.09.1939	П-15896. 1939	Следственное дело по обвинению Романенко Ф.И.	Романенка Федора Івановича, жителя с. Пашків Бахмацького району, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду в м. Бахмач до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської й антиколгоспної агітації. Згідно зі слідчими матеріалами впродовж вересня — листопада 1918 р. Романенко Ф.І. служив у «кінній роті» Війська Української Держави рядовим: охороняв цукровий завод у Ніжині. У серпні 1919 р. обвинувачуваного мобілізовано рядовим до лав Добровольчої армії, звідки вже у вересні він дезертирував і повернувся додому. За висновком прокуратури Чернігівської області від 30 серпня 1991 р. Романенка Ф.І. реабілітовано
67	23.10.1939	П-16291. 1939	Следственное дело по обвинению Жулиды И.Я.	Жуліді Іллю Яковича, жителя с. Бригинці Новобасанського району, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду в м. Ніжин до розстрілу з конфіскацією всього майна. Його обвинувачено в добровільній службі 1918 р. вартовим у дислокованому в м. Бобровиця гетьманському каральному загоні й участі в арештах «революційно настроєних» селян.

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>11 листопада 1939 р. кримінальна колегія Верховного суду УРСР ухвалила смертний вирок Жуліді І.Я. замінити на 10 років позбавлення волі у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 24 грудня 1993 р. Жуліді І.Я. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта і його паспорт, виданий райвідділом РСМ 28 червня 1936 р.</p>
68	03.11.1939	П-3496. 1939	Следственное дело по обвинению Гапшенко Х.Ф.	<p>Гапшенка Харитона Пилиповича, жителя с. Андріївка Чернігівського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Чернігівського облсуду до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні агітації, спрямованої на «підрих заходів комуністичної партії та уряду».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний служив у 6-му гайдамацькому полку Війська Української Держави, дислокованому в Чернігові.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 9 вересня 1992 р. Гапшенка Х.П. реабілітовано</p>
69	19.12.1939	П-421. 1939	Следственное дело по обвинению Хоменко Е.П.	<p>Хоменка Єгора Петровича, жителя с. Курінь Бахмацького району, засуджено за вироком військтрибуналу КВО до 3 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено як такого, що 1939 р. проводив антирадянську агітацію, зокрема «вигукував на площі заклики, що дискредитують керівників партії й уряду».</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний служив помічником начальника гетьманської державної варти, дислокованої в Бахмачі, брав участь у переслідуванні «революційно настроєного» населення; в січні 1919 р. був мобілізований до «Куреня смерті» Армії УНР, але через кілька днів дезертирував; під час денікінської окупації повернувся на службу до державної варти: близько 2 місяців служив молодшим вартовим. 29 червня 1920 р. ОВ ВНК при реввійськраді 12-ї армії постановив направити фігуранта справи до штрафної роти при «Отсназ» «до завершення громадянської війни».</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 28 лютого 1992 р. Хоменка Є.П. реабілітовано</p>
70	20.02.1940	П-5710, тт. 1–2. 1939–1940	Следственное дело по обвинению Трикашного И.И. и др. (всего 4 чел.)	<p>За справою проходять четверо жителів кількох сусідніх сіл Корюківського району, заарештованих 12 вересня 1939 р. за обвинуваченням у приналежності до релігійної секти і проведенні антирадянської й антиколгоспної агітації. За вироком Чернігівського облсуду 2 фігурантів засуджено до 5 років та 1 (зазначеного на обкладинці жителя с. Забарівка Трикашного Івана Ілліча) — до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки, а ще 1 — з-під варти звільнено за недоведеністю провини.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами Трикашний І.І. з листопада 1919 по січень 1920 рр. служив рядовим у денікінській Добровольчій армії.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За постановою президії Верховного суду УРСР від 29 квітня 1960 р. всіх репресованих фігурантів справи реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії й особисті документи фігурантів, зокрема радянський паспорт Трикашного І.І. 1937 р. виготовлення</p>
71	28.04.1940	П-3030. 1938–1940	Следственное дело по обвинению Запалия В.И.	<p>Запалия Василя Івановича, жителя с. Велика Загорівка Бахмацького (нині Борзнянського) району, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації серед колгоспників-односельчан.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 28 лютого 1921 р. Чернігівський губревтрибунал засудив фігуранта справи до 3 років табірно-примусових робіт умовно. На той час його було визнано винним у перебуванні наприкінці 1918 — початку 1919 рр. у «політбанді Курінь смерті» отамана Є. Ангела (Чернігівському кінно-гонецькому полку Армії УНР — <i>упорядник</i>) й участі в антибільшовицькому повстанні, що відбулося в березні 1919 р. на території Борзнянського повіту Чернігівської губернії під проводом уенерівського отамана Шекери, підпорядкованого отаману Є. Ангелу.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 22 вересня 1992 р. Запалия В.І. реабілітовано</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
72	03.05.1939	П-461. 1938–1940	Следственное дело по обвинению Павлюка И.Е.	<p>Павлюка Івана Яремовича, жителя с. Стольне Березнянського (нині Менського) району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Чернігівського облсуду до 4 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської й антиколгоспної агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. старший унтерофіцер І. Павлюк служив у гайдамацьких формуваннях українського війська; із приходом до с. Стольне німецької окупаційної влади він як член місцевого осередку Союзу хліборобів-власників перейшов на службу до державної варти й надавав допомогу німцям у переслідуванні пробільшовицьки настроєної частини населення.</p> <p>25 квітня 1940 р. колегія Верховного суду УРСР ухвалила вирок Чернігівського облсуду стосовно Павлюка І.Я. скасувати і звільнити його з-під варти за недостатністю підстав для притягнення до кримінальної відповідальності.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 30 січня 1996 р. Павлюка І.Я. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну фотографію фігуранта</p>
73	25.05.1940	П-14768. 1939–1940	Следственное дело по обвинению Шаповала П.Д.	<p>Уродженець с. Трахтемирів (волосний центр) Канівського повіту Київської губернії Шаповал Петро Денисович на час арешту проживав у м. Носівка (райцентр) Чернігівської області. За вироком ВС облсуду в м. Ніжин його засуджено до 5 років ув'язнення у ВТТ віддаленої</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Репресованого обвинувачено у проведенні антирадянської агітації: висловленні «незадоволення політикою партії та уряду».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами із жовтня 1919 по березень 1920 рр. обвинувачуваний служив рядовим 5-го Білостоцького полку денікінської Добровольчої армії; надалі перебував у військових підрозділах врангелівської Російської армії, зокрема брав участь у боях із червоноармійцями під Каховкою, де й здався у полон.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 13 вересня 1991 р. Шаповала П.Д. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено радянський паспорт фігуранта 1936 р. виготовлення</p>
74	30.07.1940	П-839. 1940	Следственное дело по обвинению Жабинского Т.П.	<p>Жабинського Тихона Павловича, жителя с. Рябці Чернігівського району, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Чернігівського облсуду до 3 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 2 роки. Його обвинувачено як такого, що висловлював незадоволення чинною системою виборів, позитивно оцінював особу Л. Троцького й «виступав на захист троцькістів і зінов'євців».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1918 р. обвинувачуваний служив у «петлюрівській охоранці» Чернігова.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 17 червня 1992 р. Жабинського Т.П. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальну й особисту фотографії фігуранта.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				На останній він зображений у військовій формі Російської імператорської армії
75	13.08.1940	П-3042. 1940	Следственное дело по обвинению Хилько П.И.	<p>Хилька Полікарпа Івановича, жителя Прилук, засуджено за вироком ВС Чернігівського облсуду до 7 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості з подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено в тому, що «серед робітників Прилуцького механічного заводу висловлював антирадянські погляди наклепницького характеру і недовіру до радянської преси, керівників уряду й партії».</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний близько 3 місяців по мобілізації служив рядовим Добровольчої армії в Києві.</p> <p>За висновком Генеральної прокуратури України від 16 листопада 1992 р. Хилька П.І. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено паспорт фігуранта, виданий Прилуцьким райвідділом РСМ 13 липня 1937 р., а також його давню фотографію у формі військовослужбовця старої російської армії і процесуальні фотографії</p>
76	03.12.1940	П-10044. 1939–1940	Следственное дело по обвинению Мороза Н.С.	<p>Мороза Микиту Семеновича, жителя м. Борзна (райцентр) Чернігівської області, заарештовано 19 жовтня 1939 р. Його обвинувачено у спробі нелегального перетину державного кордону із Західної України на територію Польщі, яка на той час була окупована німецькими військами.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами впродовж травня — липня 1919 р.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>поручик М. Мороз служив в офіцерській команді при дислокованій у Павлограді караульній роті Добровольчої армії, брав участь у каральних експедиціях проти червоних партизанів; у серпні того ж року, відповідно до наказу генерала А. Денікіна, був демобілізований як колишній учитель.</p> <p>3 грудня 1940 р. слідчий ДТВ НКВС на ст. Коростень постановив провадження слідчої справи припинити у зв'язку з тим, що її фігуранта визнано психічно хворим.</p> <p>За постановою прокуратури Чернігівської області від 27 лютого 1998 р. Мороза М.С. реабілітовано</p>
77	23.01.1941	П-14676. 1940–1941	Следственное дело по обвинению Процко С.Д.	<p>Процка Савелія Давидовича, жителя с. Редьківка Любецького (нині Ріпкинського) району Чернігівської області, засуджено за вироком судової колегії у кримінальних справах Чернігівського облсуду до 8 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 3 роки. Його обвинувачено у проведенні антирадянської агітації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами 1919 р. обвинувачуваний впродовж 9 місяців служив рядовим Армії УНР, брав участь у боях проти частин Червоної армії. За приховування цього факту 2 жовтня 1935 р. Любецький райсуд засудив його до 3 років позбавлення волі без обмежень у правах. Після відбуття покарання репресований повернувся до рідного села, де й проживав до повторного арешту.</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
				<p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 30 серпня 1991 р. Процка С.Д. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>
78	24.07.1946	П-16344. 1945–1946	Следственное дело по обвинению Жовоника И.С.	<p>Жовоника Івана Семеновича, уродженця с. Дмитрівка Бахмацької волості Конотопського повіту (нині однойменне смт Бахмацького району), засуджено за вироком військтрибуналу військ МВС Гродненської області до 10 років ув'язнення у ВТТ із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено як колишнього військовослужбовця Білої армії і члена антирадянської білоемігрантської організації.</p> <p>Згідно зі слідчими матеріалами з вересня 1919 р. Жовоник І.С. служив рядовим у денкінській і врангелівській арміях, зокрема в 1-му запасному кавалерійському полку 4-ї піхотної дивізії генерала Я. Слащова; брав участь у боях проти частин Червоної армії на Півдні України та в Криму. В листопаді 1920 р. обвинувачуваний у складі 1-ї зведеної дивізії евакуювався до Туреччини, а у вересні 1921 р. перебрався до Югославії; там улітку 1922 р. вступив до РОВС, а 1926 р. від'їхав до Франції. 1942 р. його вивезено нацистами на роботу до Німеччини, звідки влітку 1945 р. в порядку репатріації переправлено до СРСР.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 25 лютого 1994 р. Жовоника І.С. реабілітовано.</p> <p>До справи долучено процесуальні фотографії фігуранта</p>

Пор. №	Дата вироку	Арх. № справи, кількість томів. Рік провадження	Назва справи	Стисла анотація
79	29.09.1950	П-17338. 1950	Следственное дело по обвинению Голубчика А.Е.	<p>Голубчика Олексія Єрофійовича, уродженця Чернігова, засуджено за вироком військтрибуналу військ МВС Московської області до 25 років ув'язнення у ВТТ віддаленої місцевості СРСР із подальшим обмеженням у правах на 5 років. Його обвинувачено як «пособника міжнародної буржуазії».</p> <p>Слідством встановлено, що із жовтня 1919 по березень 1920 рр. прапорщик О. Голубчик служив рядовим стрільцем 3-го батальйону Белозерського полку (так у справі; ймовірно, 13-го піхотного Белозерського полку 3-ї піхотної Дроздовської дивізії — <i>упорядник</i>) Добровольчої армії і брав участь у боях із червоноармійцями. Згодом разом із залишками білогвардійських частин обвинувачуваний відступив до Польщі, де перебував у таборі для інтернованих. Унаслідок формування від початку 1920 р. на території Польщі військових частин Армії УНР із числа інтернованих українців у липні того ж року Голубчик О.Є. перейшов на службу до 4-ї Київської дивізії і брав участь у боях із частинами РСЧА. У листопаді після поразки Армії УНР він знову опинився в Польщі, звідки у грудні 1939 р. виїхав до Німеччини і вже наступного року взяв німецьке громадянство; упродовж 1943–1944 рр. працював перекладачем у концтаборі для радянських і польських громадян, а в січні 1945 р. був інтернований до Радянського Союзу.</p> <p>За висновком прокуратури Чернігівської області від 25 березня 1996 р. Голубчика О.Є. реабілітовано</p>

ІЛЮСТРАТИВНИЙ МАТЕРІАЛ

ДОКУМЕНТ 1. Посвідчення Петра Тарасовського — співробітника Ямпільської повітової міліції Подільської губернії. Документ виготовлено 2 квітня 1920 р. Його власника розстріляно 20 жовтня того ж року.

АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 28911-фп, арк. 2.
Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 1. Фотографія Петра Тарасовського до його посвідчення співробітника Ямпільської повітової міліції Подільської губернії.

АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 28911-фп, арк. 2а.

15

Свидѣтельство.

Предъявитель сего Тарасовскій Петръ Осодоровъ
Крестынинъ Подольской губ.
 родившійся 17 мая 1896 года
 вѣроисповѣданія православн. ученикъ частныхъ среднихъ общеобразовательныхъ
 вечернихъ курсовъ группы Офицеровъ въ г. Одессѣ, разрѣшенныхъ предложеніями,
 Управленія Одесскаго Учебнаго Округа отъ 6 апрѣля 1917 г. и 17 мая 1917 г., за №№
 8985/1437 и 12947/3650, на основаніи Правиль 1-го іюля 1914 года о частныхъ учеб-
 ныхъ заведеніяхъ, классахъ и курсахъ подвергался въ ^{апрѣль} маѣ 1918 г. по программѣ, уста-
 новленной для лицъ, желающихъ поступить на службу вольноопредѣляющимся 2-го
 разряда, испытаніямъ въ экзаменной комисіи, учрежденной распоряженіемъ Комисса-
ріята Одесса. Учебн. Окр. отъ 20/IV 1918 г. № 2173-2178 на званіе вольноопредѣ-
 ляющагося 2-го разряда и оказалъ слѣдующія познанія:

Въ Законѣ Божіемъ	<u>удовлетворительный</u>	(3)
„ русскомъ языкѣ	<u>хороший</u>	(4)
„ ариметикѣ	<u>удовлетворительный</u>	(3)
„ геометріи	<u>хороший</u>	(4)
(или въ алгебрѣ)	_____	(—)
исторіи	<u>удовлетворительный</u>	(3)
„ географіи	<u>хороший</u>	(4)
Сумма балловъ		<u>двадцать одинъ (21)</u>

Въ удостовѣреніе чего, на основаніи 29 ст. упомянутыхъ Правиль 1-го іюля 1914 г.,
 выдано настоящее свидѣтельство Тарасовскому Петру
 предоставляющее ему, на основаніи ст. 193 и 195 устава о воинской повинности, пра-
 во поступить въ военную службу вольноопредѣляющимся на правахъ 2-го разряда.

Г. Одесса, 30 мая 1918 года.

За Подполковника Комиссаріата, Представителъ въ В. Комаровъ
 Подполковникъ Округа

Комиссаръ П. Кисилевскій

Правитель Канцеляріи П. Карамышъ

Бланкоиздательство „ПЕДАГОГЪ“ Одесса.

ДОКУМЕНТ 2. Свидѣтство Петра Тарасовскаго — випускника приватних середніх загальноосвітніх вечірніх курсів групи офіцерів в Одесі, що надавали право вступу на військову службу «вольноопределяющимся 2-го разряда».

Документ виготовлено 30 травня 1918 р.

АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 28911-фп, арк. 15. Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 2. Фотографія Петра Тарасовського до його свідцтва випускника одеських курсів із засвідчувальним написом і печаткою на звороті.

АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 28911-фп, арк. 15а–15а зв.

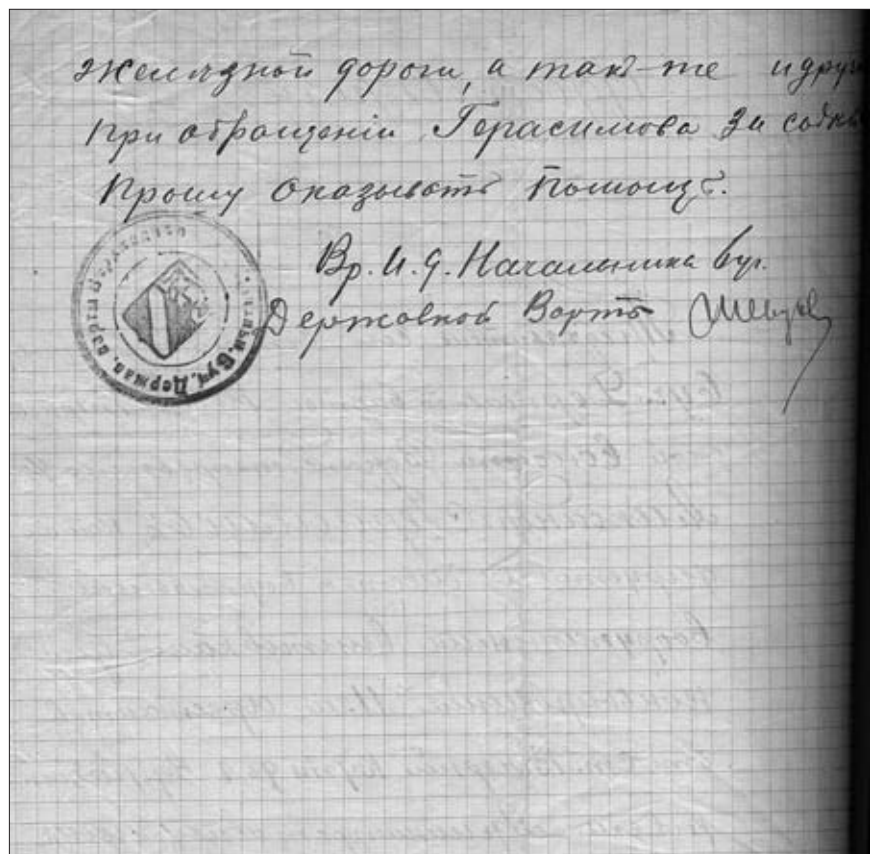
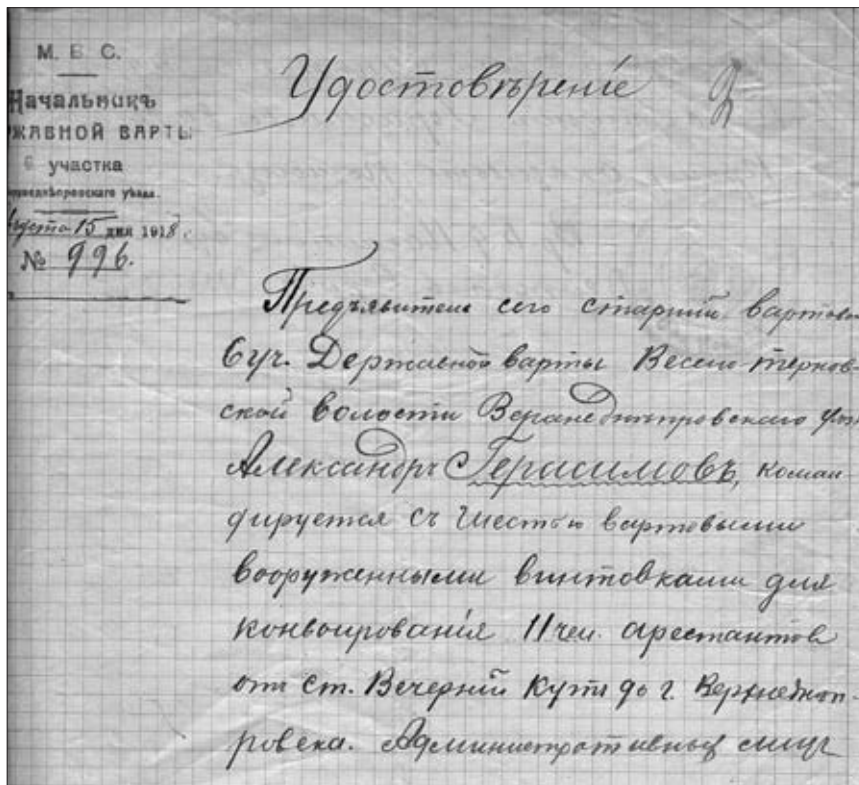
ДОКУМЕНТ 3. Процесуальна фотографія репресованого в червні 1929 р. за антирадянську агітацію жителя с. Гопчича Погребищенського району Бердичівської округи Івана Лавренчука — колишнього повстанця диверсійного загону отамана І. Трейка.

АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 27747-фп, арк. 87 (у конверті).

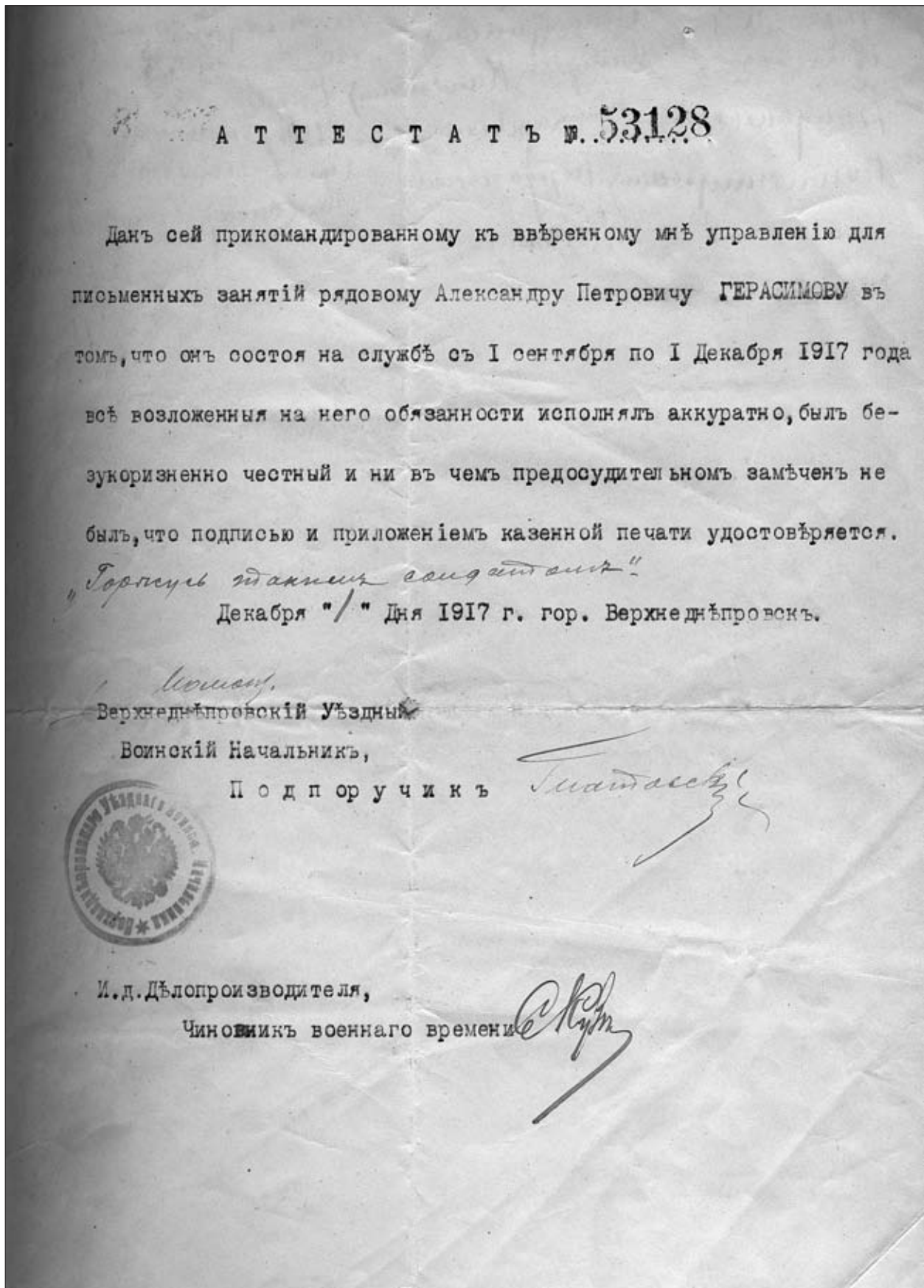
ДОКУМЕНТ 4. Процесуальна фотографія репресованого в червні 1929 р. за антирадянську агітацію жителя с. Гопчича Погребищенського району Бердичівської округи Никифора Скрипника – колишнього повстанця диверсійного загону отамана І. Трейка.

АТЗ УСБУ у Вінницькій області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 27747-фп, арк. 87 (у конверті).

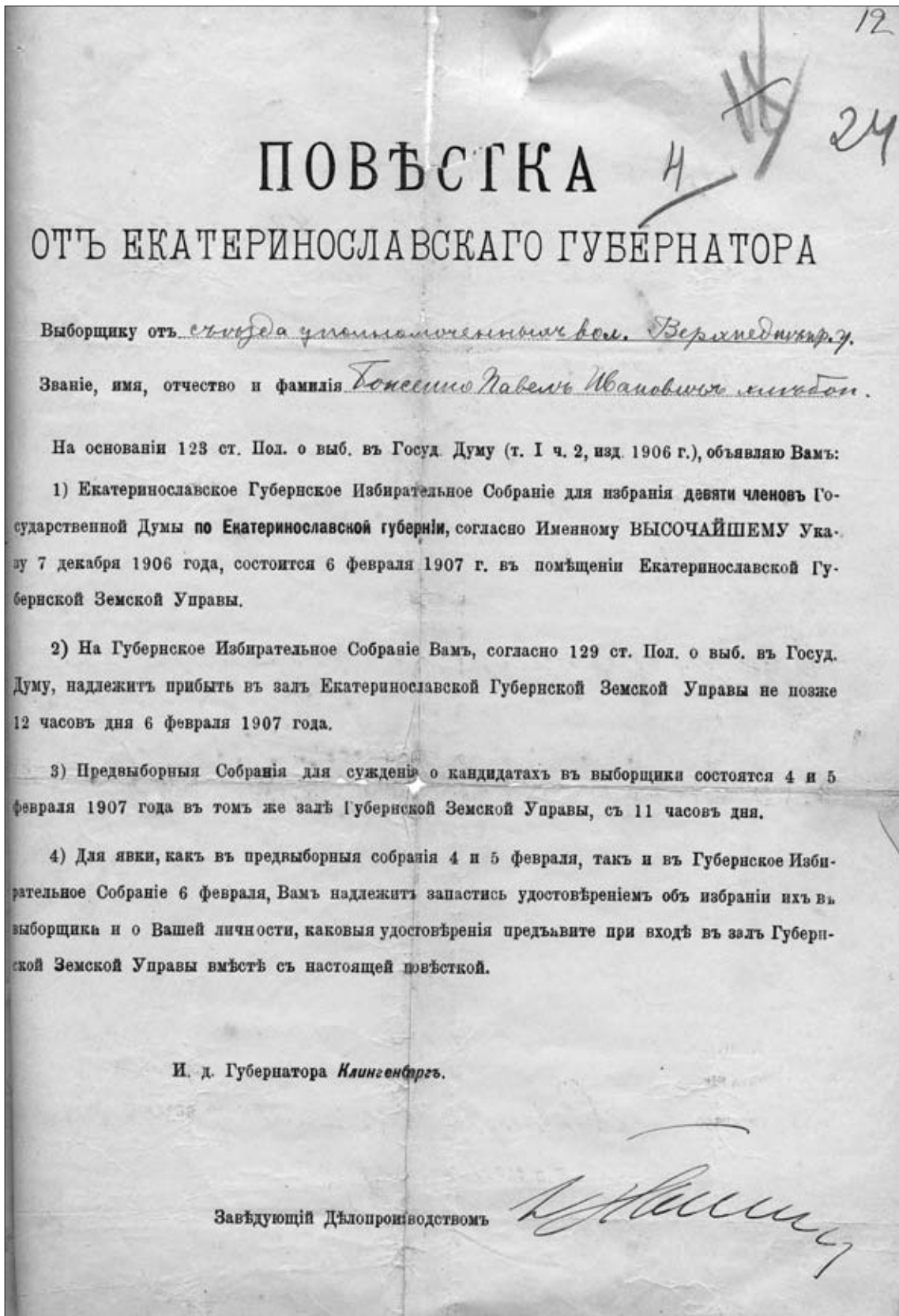
ДОКУМЕНТ 5. Посвідчення Олександра Герасимова — старшого вартового 6-ї ділянки державної варты Веселотернівської волості Верхньодніпровського повіту. Документ виготовлено 15 серпня 1918 р. Його власника розстріляно у квітні 1919 р.

АТЗ УСБУ у Дніпропетровській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-27548, арк. 2-2 зв. Оригінал. Рукопис.

ДОКУМЕНТ 6. Атестат від 1 грудня 1917 р. про проходження тримісячного навчального курсу, виданий Верхньодніпровським повітовим військовим начальником рядовому Олександрю Герасимову.

АТЗ УСБУ у Дніпропетровській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-27548, арк. 32 (у конверті). Оригінал. Машинопис.

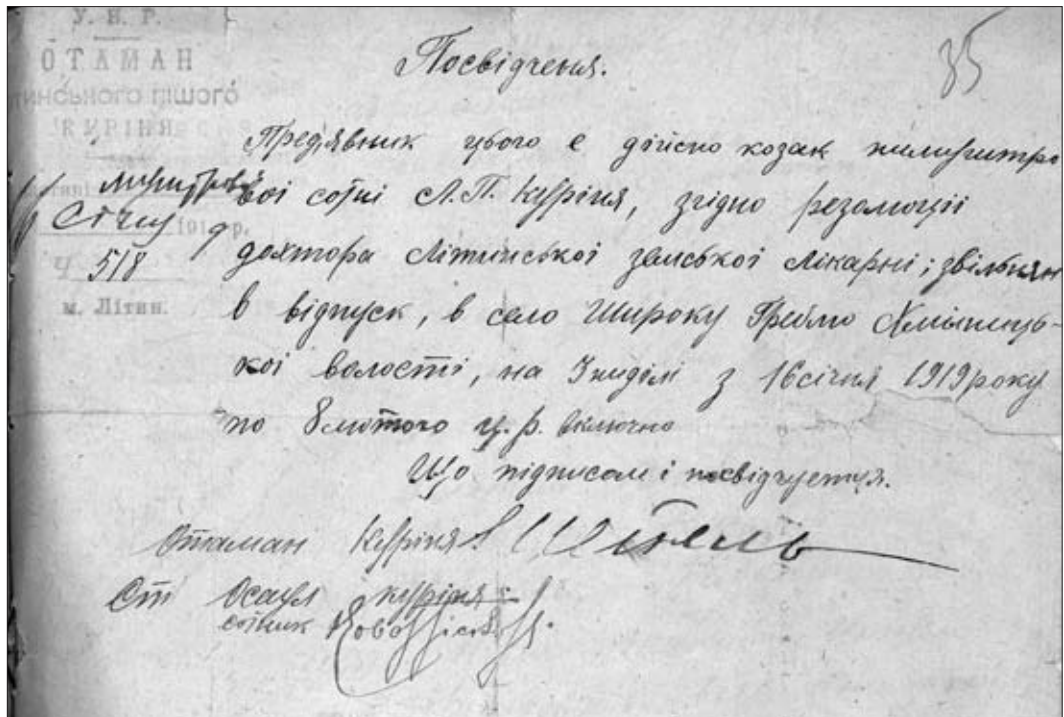
ДОКУМЕНТ 7. Повістка хліборобу Павлові Боженку як виборцю Верхньодніпровського повіту на вибори до Державної Думи по Катеринославській губернії, намічені на 6 лютого 1907 р. Власника документа репресовано в квітні 1931 р. за попередню підтримку Гетьманату і подальший спротив упровадженню сільськогосподарських перетворень.

АТЗ УСБУ у Дніпропетровській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-16600, арк. 12. Оригінал. Рукопис на бланку.

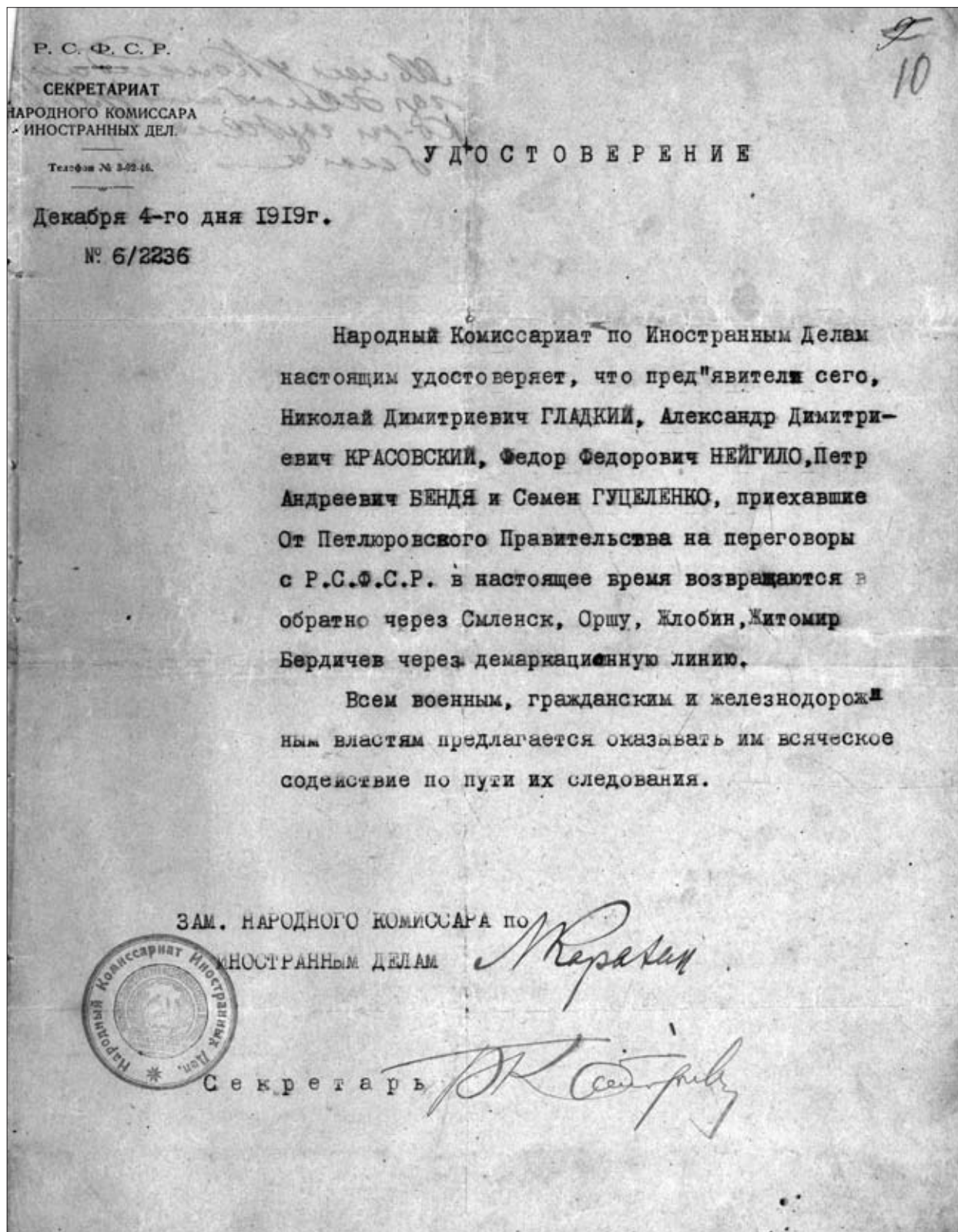
ДОКУМЕНТ 8. Посвідчення від 28 серпня 1938 р., надане Олексію Хмелю – провіднику вагона 1-го пасажирського відділення Сталінської залізниці. Власника документа репресовано в квітні 1939 р. як колишнього військовослужбовця-петлюрівця, котрий надалі проводив антирадянську націоналістичну агітацію у середовищі залізничників.

АТЗ УСБУ у Дніпропетровській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-24931, арк. 48 (у конверті).
Оригінал. Рукопис на бланку.

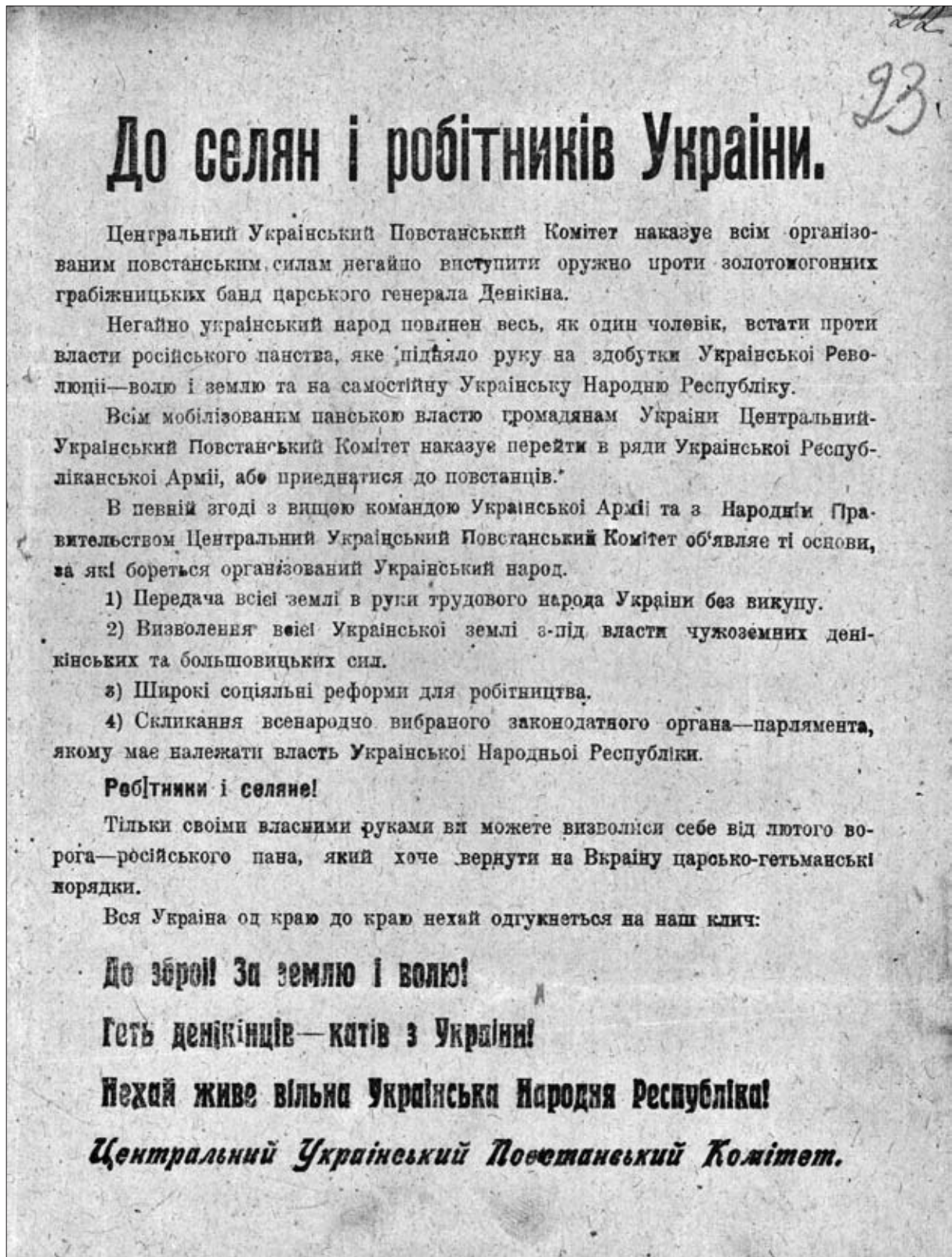
ДОКУМЕНТ 9. Посвідчення «козаку немущтрової сотні Літинського пішого куреня» на тритижневу зимову відпустку до с. Широка Гребля Хмельницької волості. Документ виготовлено 16 січня 1919 р. й завірено підписом отамана Я. Шепеля. Очевидно, посвідчення належало комусь із братів Балицьких (Іванові чи Михайлу) або Сушків (Лук'янові чи Филімону) — репресованих у червні того ж року жителів зазначеного села.

АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 15046-п, арк. 35. Оригінал. Рукопис.

ДОКУМЕНТ 10. Посвідчення від 4 грудня 1920 р., надане НКІС РСФРР групі із п'яти членів дипломатичної делегації уряду УНР щодо їх безперешкодного пересування маршрутом Смоленськ — Орша — Жлобин — Житомир — Бердичів і далі через демаркаційну лінію. Документ вилучено у членів делегації Петра Бензі, Олександра Красовського та Федора Неїла під час їх тимчасового затримання Волинською ГНК наприкінці грудня 1919 р. за підозрою в «контрреволюційній діяльності».

АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6000-п, арк. 10. Оригінал. Машинопис.

ДОКУМЕНТ 11. Недатована відозва ЦУПКОМУ до селян і робітників України із закликом до боротьби проти денікінських і більшовицьких окупантів у лавах Української республіканської армії або повстанців. Документ вилучено наприкінці грудня 1919 р. у Петра Бензі, Олександра Красовського та Федора Неїла — заарештованих парламентарів уряду УНР до РСФРР.

АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6000-п, арк. 23. Друкарський примірник.

С Е Л Я Н И

Коли вам дорога земля і воля, бороніть свій край, свою Народну Республіку. Знайте, що ми козаки Української Народньої Армії, ваші діти, ми вже цілий рік б'ємося з ворогами, які не дають нашому народові мирно жити. Помагайте своїй армії всім. Нехай ідуть новобранці до нас і збирайте харчі, обув та одягу для козаків. Будьте громадянами, які знають не тільки свої права, але справлять і свої повинності.

Наше козацтво босе, голе і голодне.

Треба його вдягти, обути, нагодувати.

Нехай кожний хазяїн дасть по фунту муки, і то вже збереться хліба для козаків. Нехай десять хат поміє одну сорочку, буде чим козакові перемінитись. Тільки не кажіть, селяне, що вам байдуже. Хто каже „моя хата з краю, нічого не знаю“, хто не допомагає нашим хворим, раненим і голодним козакам, той ворог своєму народові і самому собі неприятель.

Знайте, що настав найтяжчий час для України.

Чи будемо ми жити вільно, чи допустимо, щоб вернулася панщина і гетьманщина? Ні, голови свої положимо, а не дамо над собою натам панувати! Всі до оборони землі і волі всі йдіть битися з ворогом—царським генералом Денікіном за нашу Республіку!

Треба ворога розбити до зими, щоб уже к Різду ми сказали:

Та немає лучче та нема краще,

Як у нас на Україні:

Та немає пана москаля ві ляха

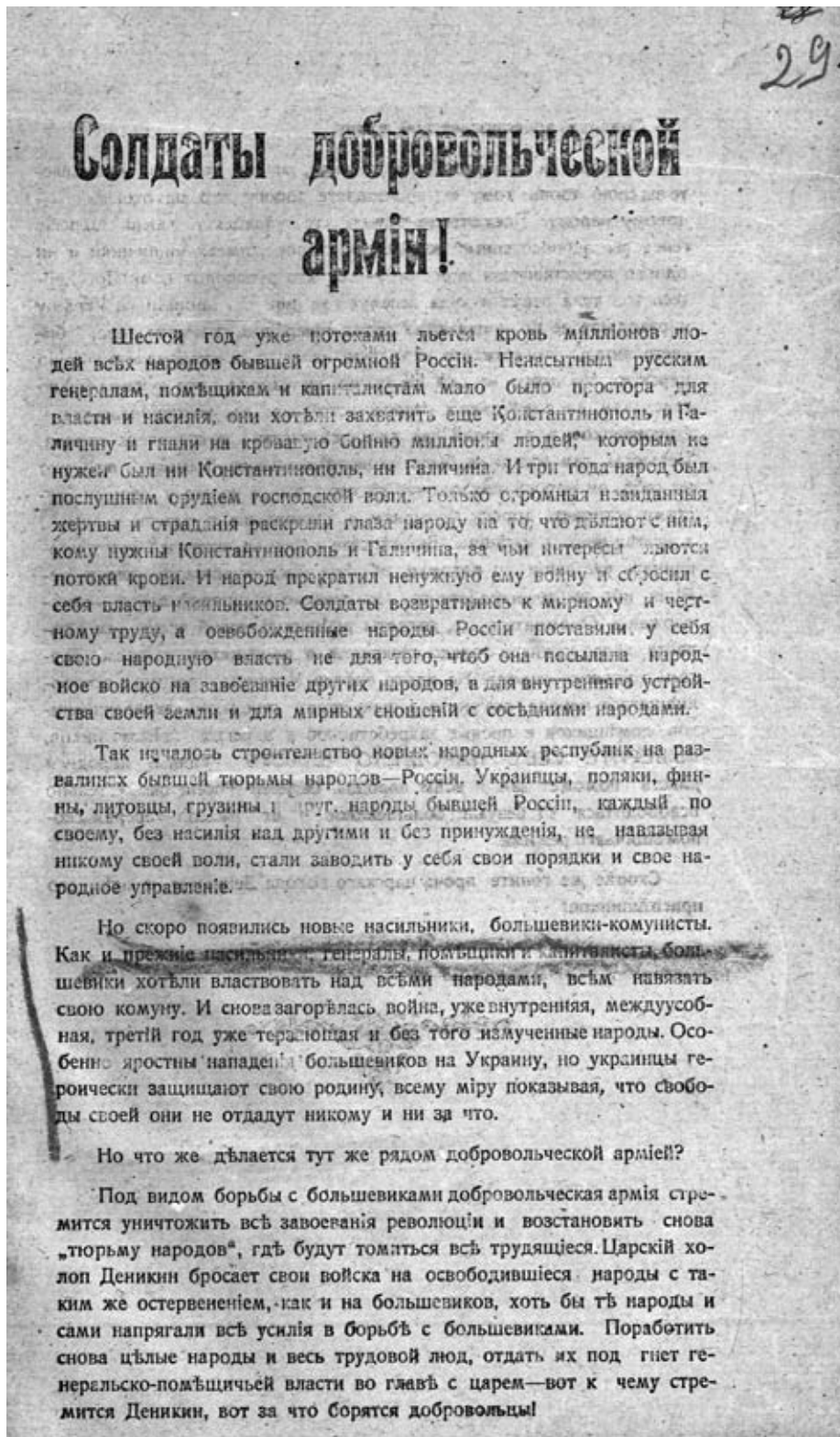
Не буде комуни.

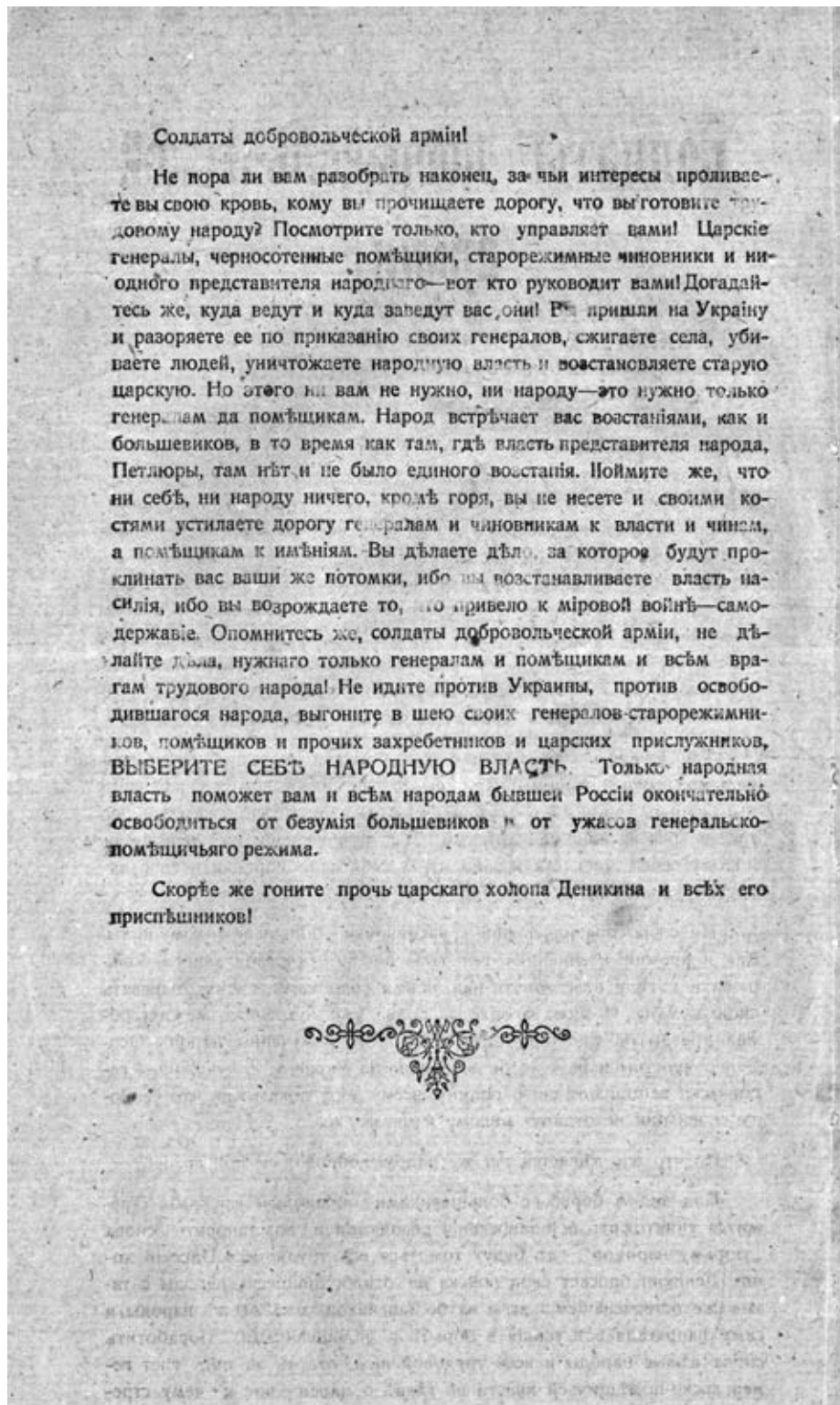
Українська Народня Армія.

Видає Міністерства Преси і Пропаганди Ч. 187.

ДОКУМЕНТ 12. Недатована відозва «Української народної армії» до селян із закликом вдягнути, обути й нагодувати козацтво, а також поповнити його лави новобранцями задля вигнання з України всіх чужоземних окупантів. Документ підготовлено Міністерством преси і пропаганди уряду УНР і наприкінці грудня 1919 р. вилучено в Петра Бензі, Олександра Красовського та Федора Неїла — заарештованих урядових парламентарів до РСФРР.

АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6000-п, арк. 27 зв. Друкарський примірник.

ДОКУМЕНТ 13. Недатована російськомовна відозва до солдат Добровольчої армії із роз'ясненням політичної і соціальної обстановки на землях розваленої Російської імперії та закликом до вибору в Росії народної влади без «жахів генеральсько-поміщицького режиму» й «безумства більшовиків». Документ, імовірно, підготовлено Міністерством преси і пропаганди уряду УНР і наприкінці грудня 1919 р. вилучено в Петра Бензі, Олександра Красовського та Федора Нейла — заарештованих урядових парламентарів до РСФРР.

*АТЗ УСБУ в Житомирській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6000-п, арк. 29–29 зв.
Друкарський примірник.*

До мобілізованих комуністами козаків українців.

Московські насильники комуністи мобілізували вас козаки для того, щоб поповнити пошарпані лави своєї грабіжницької армії. Вони хотіли використати живі сили українського народу, аби врятувати своє скрутне становище.

Вони хотіли примусити вас своїми власними руками душити свою волю. Але цього мало. Тут була мета не тільки стратегічна, а й політична.

Ми знаємо стару політику московських царів, які старалися обрусити український нарід і позбавити його можливості боротись за свої національні і соціальні права.

Ми знаємо хто збудував московську столицю Петербург--і збудували наші предки українці на своїх кістках. В ті часи, коли була знищена воля українського народу московський царь Петро перший, забрав остатки козацтва і заслав їх на далеку північ в непрохідні болота, де вони і загинули на тяжкій роботі. Так думали і сучасні московські царі--більшовики комуністи. Думали використати сили українського народу і разом знищити їх--вислати з України весь активний елемент здібний повставати і боронити свою волю. Але ми розгадали їхню ганебну політику і провалили мобілізацію. Ми розвіяли ту чорну хмару, яка збиралась над вашими головами, розв'язавши вам очі і указавши вам правдиву стежку. Ви вільні знову і московська неволя більше вам не загрожувє, але волю цю потрібно за собою закріпити. Вороги ще не відмовились від своїх хижацьких замірів. Вони ще мають надію повернути вас до себе і для цього вони не ганьбують ніякими засобами. Вони палять ваші села, грабують ваше майно здобує тяжкою працею, лякають вас ще гіршими утисками. Але справа їхня програна. Треба лише невеликого зусілля, для того, щоб вимести це роспорошене сміття з нашого краю і утворити Народню армію, яка дасть народу змогу утворити свою самостійну державу і належний в ній порядок. Тому ваш святий обов'язок негайно стати в лави повстанців. Чим скорше ви рушаете з місця --тим скорше настане бажаний спокій на Україні. Недбалих і «неутральних» бути не повинно. Вагатися нічого бо вихід один. Коли не бажаєш бути наймитом московських комисарів, коли не бажаєш до самої смерті носити ярмо, коли бажаєш жити в своїй рідній країні, в своїй рідній хаті--мусиш стати негайно до боротьби.

Вперед! За землю, за волю й за кращу долю.

До зброї! За Українську Самостійну Народню Республіку без холопа й без папа!

Геть грабіжників, злодиг з рідної хати!

Хай живе непереможна повстанська армія!

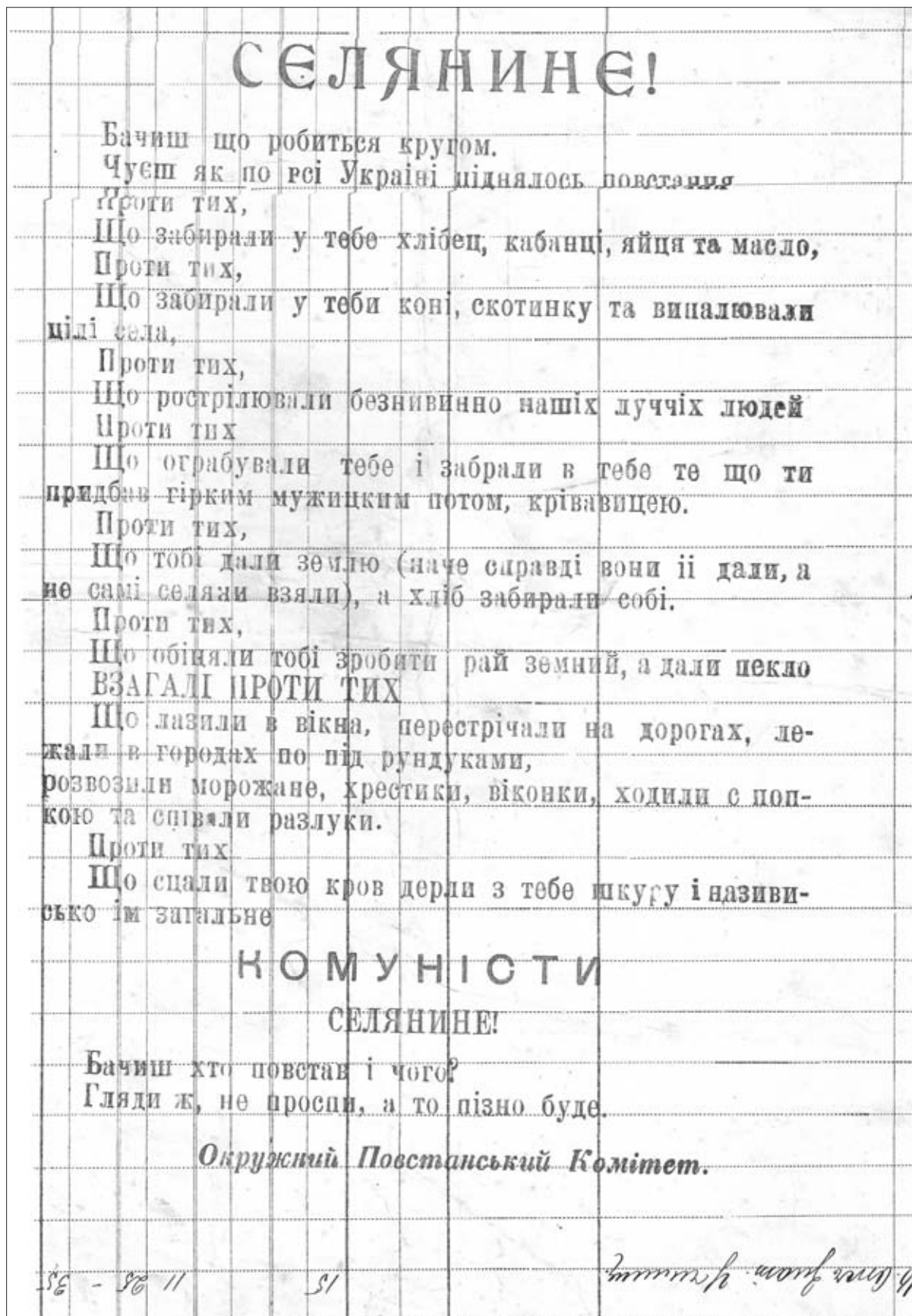
Окружний Повстанський Комітет.

Вересня 15 дня,

1920 р.

ДОКУМЕНТ 14. Відозва «Окружного повстанського комітету» до мобілізованих комуністами козаків-українців від 15 вересня 1920 р. із роз'ясненнями ворожих намірів більшовиків («сучасних московських царів») і закликом переходити до лав повстанців для боротьби за відновлення УНР. Документ долучено до слідчої справи 1920 р. провадження на репресованих жителів с. Головкивка Новопраського району Олександрійського повіту Кременчуцької губернії.

АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 7 (Р), оп. 1, стр. 7380-п, арк. 31. Друкарський примірник.

ДОКУМЕНТ 15. Недатована відозва «Окружного повстанського комітету» до українських селян із закликом підтримати повстанців у боротьбі з більшовицькими окупантами. Документ долучено до слідчої справи 1920 р. провадження на репресованих жителів с. Голоківка Новопраського району.

АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 7380-п, арк. 32. Друкарський примірник.

ДОКУМЕНТ 16. Фотографія Олександра Ніколаєва, наклеєна на внутрішню обкладинку його АКС 1926 р. провадження. Як і під час першого арешту (1921 р.) його, колишнього командира Балтського караульного батальйону РСЧА, покарали позбавленням волі за перехід впродовж 1919 р. спочатку на бік повстанців отамана С. Заболотного, а невдовзі до лав Добровольчої армії. 1 жовтня 1937 р. особлива трійка при УНКВС по Миколаївській області постановила заарештованого утретє О. Ніколаєва розстріляти за все ті ж старі «контрреволюційні злочини», доповнені проведенням антирадянської агітації.

АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 14334-п, внутрішня обкладинка.

У. С. Р. Р.

Головне Політичне Управління

СПРАВА

ВІДДІЛУ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РЕЄСТРАТУРИ № 5352^{ає}

№ 6

По обвин. *Зона Курінного Бориса*
Чайковського, в квітні 1929 р.
Решеною 543 ст. УК.

Річеві докази №

Почато *16 груд 1928 р.*

Скінчено *28/7 1928 р.*

На аркушах *21*

Здано в архив

Витяг з наряду ДПУ УСРР № 252 (внутр.)
 23 року 56 п.п. 3, 4, 5.
 п.п. 3 і 4: Ніких слідств нікуди не
 проводити ніколи, як через В.Ц.Р. а на місці

дня 1928 р.

ДОКУМЕНТ 17. Внутрішня обкладинка АКС на колишнього члена 4-го Знаменського повстанкому Бориса Курінного, ув'язненого на початку 1929 р. в Соловецькому концтаборі як «соціально небезпечний елемент». На обкладинку наклеєно фотографію фігуранта.

АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 14570-п, внутрішня обкладинка. Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 18.

Процесуальні фотографії репресованого в липні 1941 р. жителя с. Нова Прага Олександрійського району Гаврила Антонова. Його викрито як колишнього полковника Добровольчої армії Афанасія Мунтянова, що 1919 р. обіймав посаду денікінського коменданта на той час волосного центру Нова Прага і брав участь у репресіях стосовно більшовиків, червоних партизанів і членів їхніх сімей.

АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 14647-п (КНС), арк. 30 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 19. Давня родинна фотографія із зображенням у другому ряду по центру репресованого жителя с. Нова Прага Гаврила Антонова, викритого 1941 р. як колишнього денікінського полковника Афанасія Мунтянова. Фотографію долучено до слідчої справи фігуранта.

АТЗ УСБУ в Кіровоградській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 14647-п (КНС), арк. 30 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 20. Фотографія численної групи невстановлених військовослужбовців, вилучена в жителя Миколаєва Рудольфа Канарського під час його арешту наприкінці 1921 р. як викритого колишнього денікінського офіцера. Можна припустити, що на фотографії зображено її власника (єдиного з позначкою) разом із товаришами по службі — офіцерським складом 49-го Брестського полку Добровольчої армії.

АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 12093-сп, арк. 57 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 21.
Особиста картка жителя м. Русе (Болгарія) Яреми Вергелеса із фотографією, виготовлена 6 грудня 1921 р. Русенським градоначальством. Документ вилучено у власника 17 березня 1922 р. під час його арешту в Одеському порту відразу ж після повернення на Батьківщину з Болгарії пароплавом «Анастасія». Упродовж 1918–1920 рр. Я. Вергелес устиг послужити рядовим у гетьманській, унерівській, денікінській і врангелівській арміях. Після майже піврічного утримування під вартою його звільнено під підписку про невиїзд згідно з постановою Миколаївського губвідділу ДПУ УСРР.

АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 2378-сп, арк. 29 (у конверті). Оригінал. Руконис на бланку.

Русенско Градоначалство.

ЛИЧНА КАРТА
№ 368

Дадена на Ярема Вергелес
родомъ отъ г. Одеса
а живущъ въ гр Русе по улица Коло Бѣл. № 18. III
полицейски участъкъ съ занятие Шиваръ
който има слѣднитѣ отличителни черти:

Възраст <u>45 г.</u>	Ръсть <u>Симон</u>
Коса <u>Кестричъ</u>	Очи <u>Кари</u>
Носъ <u>Обширенъ</u>	Мустаци <u>Криви</u>
Брадъ <u>Обширенъ</u>	Лице <u>Обширенъ</u>
Особенни бѣльзи <u>Нема</u>	

Саморъченъ: Русе, 6 XII 1921 г. Година.

Градоначалникъ: Кривошея
Секретарь: Стефановъ

ДОКУМЕНТ 22. Фотографія підпрапорщика 8-ї роти 44-го піхотного запасного полку старої російської армії Андрія Греся, засвідчена 21 травня 1916 р. підписами директора Херсонського реального училища і діловода. Фотографію виготовлено для свідоцтва про складання іспитів, що надавали право вступу на військову службу «вольнoопределяющимся 2-го разряда»; вона стала одним із речових доказів провини А. Греся – члена Новобузького повстанкoму, репресованого в травні 1923 р.

АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р),
оп. 1, спр. 11962-сп, т. 25, конверт 13.
Оригінал. Машинопис-рукопис.

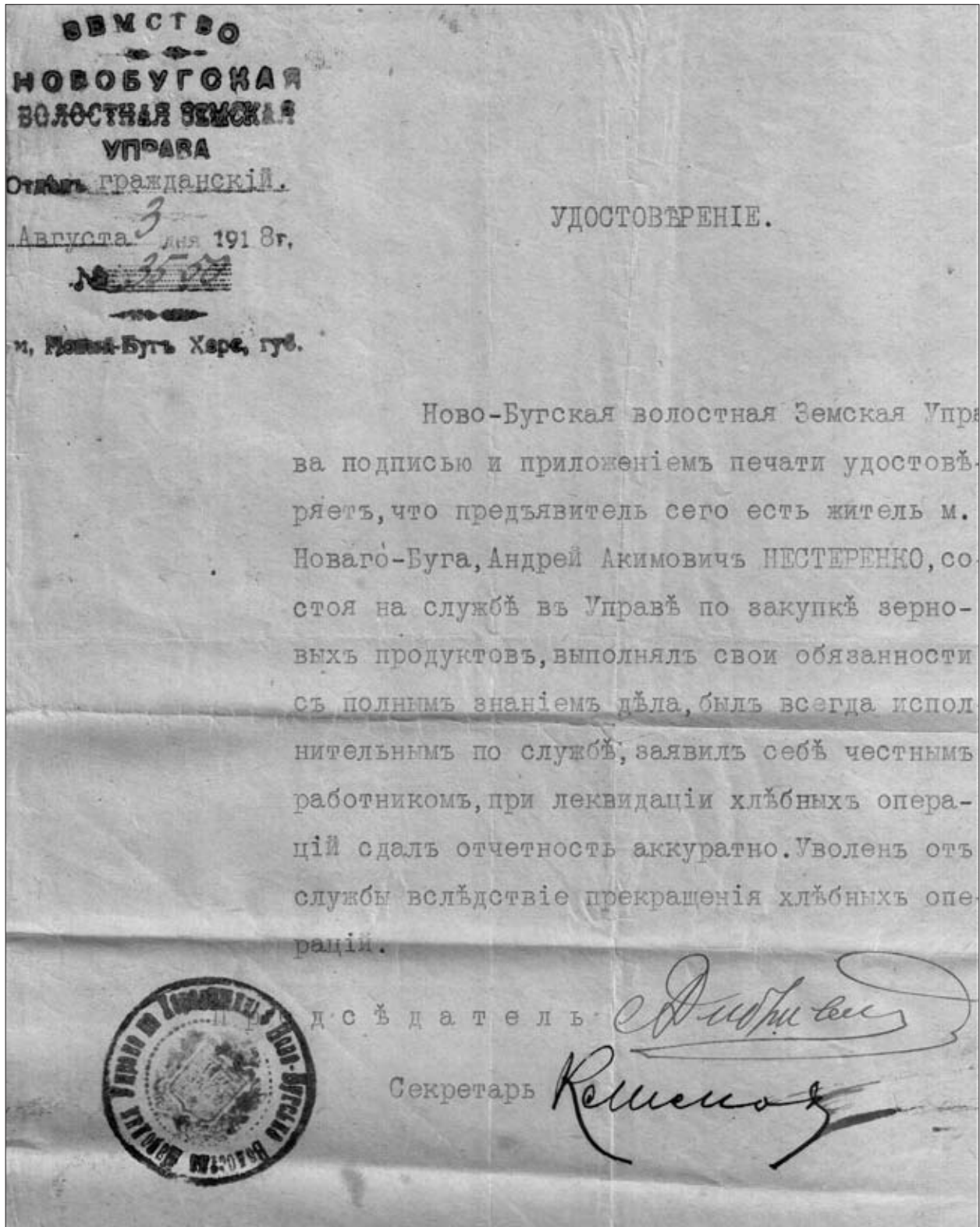

№ 3692.

Идентифицирован на сей фотографической
карточке есть действительно Андрей
Гресь, что подтверждено подписью и при-
ложением ватманской печати удостоверено.
Мая 21 дня 1916 года г. Херсон.

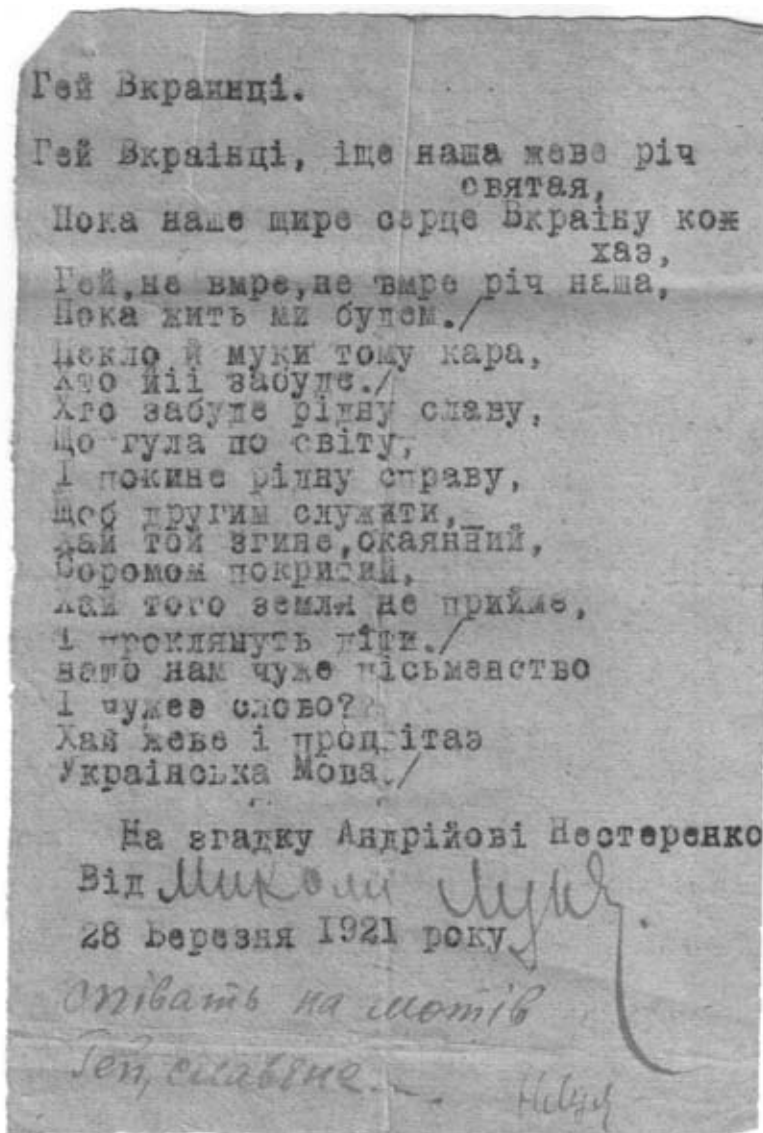
Директор Херсонского
реального училища Масарин

И.о. инспектора К. Греченев

ДОКУМЕНТ 23. Посвідчення, надане 3 серпня 1918 р. Новобузькою волосною земською управою Андрієві Нестеренку як фахівцю із закупівлі зернових продуктів, котрий якісно виконував службові обов'язки, але був звільнений внаслідок припинення хлібних операцій. Документ став одним із речових доказів провини А. Нестеренка – члена Новобузького повстанкому, репресованого в травні 1923 р.

АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 11962-сп, т. 25, конверт 13. Оригінал. Машинопис-рукопис.

ДОКУМЕНТ 24. Друкований текст патріотичної пісні на вшанування рідної мови, вилучений у репресованого в травні 1923 р. члена Новобузького повстанкому Андрія Нестеренка.

АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р),
 оп. 1, спр. 11962-сп, т. 25, конверт 13.
 Оригінал. Машинопис-рукопис.

ДОКУМЕНТ 25.
 Розписка невстановленої відповідальної особи з місцевих органів Народного комісаріату продовольства, надана 7 вересня 1922 р. жителю с. Новодмитрівка Новобузького району Миколаївського повіту Федору Нечитайлу в отриманні від нього одного мільйона карбованців для голодуючих. Документ вилучено у власника під час його арешту за обвинуваченням у приналежності до Новобузького повстанкому. Рішення каральних органів стосовно Ф. Нечитайла в матеріалах слідчої справи немає.

АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р),
 оп. 1, спр. 11962-сп, т. 25, конверт 14.
 Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 26. Приватна фотографія жителя м. Новий Буг Миколаївського повіту Дмитра Задніпровського, репресованого в травні 1923 р. як члена місцевого повстанкому. На фотографії Д. Задніпровського зображено разом із невстановленою жінкою.

АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 11962-сп, т. 26, конверт 15.

ДОКУМЕНТ 27. Посвідчення капітана Георгія Квятковського – командира дивізіону 6-го корпусного Сиваш-Перекопського артилерійського полку РСЧА. У документ уклеєно фотографію власника. Вписані від руки фіолетовим чорнилом відомості про нього збереглися частково. Г. Квятковського репресовано у грудні 1937 р. як учасника «військово-фашистського заклоту». До уваги взято його попередню «контрреволюційну» діяльність: службу навесні 1918 р. у державній варті, а після повалення Гетьманату – у денікінській армії.

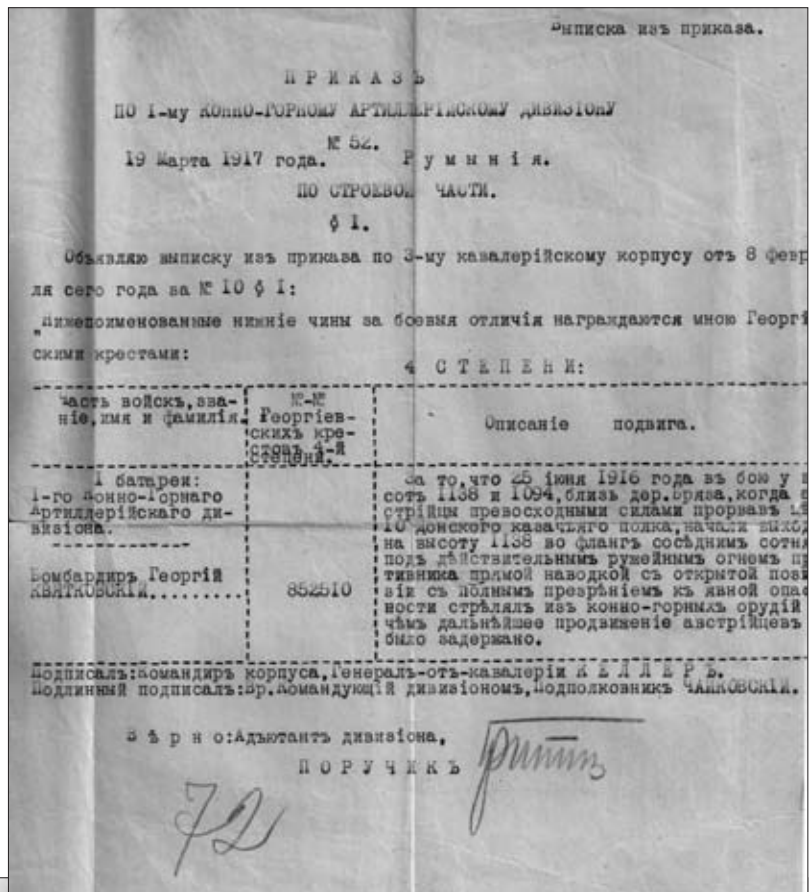
АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6547-сп, т. 1, арк. 77 (у конверті). Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 28.

Витяг із наказу по 1-му кінно-гірському артилерійському дивізіону від 19 березня 1917 р. про нагородження бомбардира 1-ї батареї Георгія Квятковського за бойові відзнаки Георгіївським хрестом 4-го ступеню. Документ вилучено у власника під час його арешту 1937 р. як учасника «військово-фашистського заклоту».

АТЗ УСБУ в Миколаївській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 6547-сп, т. 1, арк. 77 (у конверті).

Завірена копія. Машинопис.

ДОКУМЕНТ 29. Групова фотографія із зображенням офіцерів зведеного драгунського полку Добровольчої армії. Штабний ротмістр Євген Іозефер (останній праворуч у першому ряду), згідно із висновком слідчого ОВ при ревшійскраді 14-ї армії Південно-Західного фронту від 2 квітня 1920 р., підлягав ув'язненню в концтаборі «до завершення громадянської війни».

АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 9192-п, арк. 33.

ДОКУМЕНТ 30. Приватна фотографія полковника Червоної армії Семена Луценка, репресованого в травні 1920 р. за попередню службу в арміях Української Держави й УНР.

АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 11998-п, арк. 57 (у конверті).

2
13

Р. С. Ф. С. Р.
Управление Особого Отдела В. Ч. К.
ПРИ РЕВОЛ. ВОЕН. СОВ. XI АРМИИ

10. Давыдов 1922 года

ПРОТОКОЛ
по делу за № 77

Я, нижеподписавшийся, допрошен в качестве обвиняемого показываю:

1. Фамилия *Шатковскит*
2. Имя, отчество *Федор Сергеевич*
3. Возраст *1883г.*
4. Происхождение *из Киевской области Киевской губернии*
5. Место жительства *улица в Одессе с номером 12*
6. Род занятий *Служил в армии*
7. Семейное положение *женат / 2 детей*
8. Имущественное положение *Милый из милых*
9. Партийность *Безпартийный*
10. Политические убеждения *Самостоятельно размышляю в делах России*

ДОКУМЕНТ 31. Фрагмент протоколу допиту жителя Одеси Федора Шатковського з анкетними даними та вклеєною фотографією. За доби Центральної Ради й Гетьманату у Києві та під час денікінської окупації в Одесі він обіймав відповідальні посади в органах правопорядку, після повернення з еміграції понад півроку перебував під слідством із метою «встановлення особи», але наприкінці липня 1922 р. був звільнений.

АТЗ УСБУ в Одеській області,
ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 7691-п, арк. 13.
Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 32. Процесуальна фотографія колишнього командувача Південної групи Повстанчої армії УНР генерал-хорунжого Андрія Гулого-Гуленка, заарештованого в липні 1922 р. в Одесі під час таємного відвідування України. На фотографії зроблено власноручний засвідчувальний напис і підпис А. Гулого-Гуленка від 24 липня.

АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, стр. 12311-п, арк. 63 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 33. Групова фотографія членів Балтської молодіжної сіоністської організації. Фотографію вилучено у Риви Гольцман (перша ліворуч у другому ряду), заарештованої наприкінці серпня 1922 р. за обвинуваченням в антирадянській діяльності, але невдовзі звільненої з-під варти за недоведеністю провини.

АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, стр. 12044-п, арк. 43.

ДОКУМЕНТ 34. Приватна фотографія жителя Балти Климента Серветника-Чалого, вилучена в нього під час арешту в червні 1927 р. Його як колишнього військовослужбовця Армії УНР та учасника повстанського руху визнано «небезпечним контрреволюційним елементом» і на тривалий час позбавлено права проживання в Україні й на значній території СРСР.

АТЗ УСБУ в Одеській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 11344-п, т. 2, арк. 126 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 35. Свідоцтво на право вільного піврічного проживання в межах Української Республіки, надане громадянину Павлу Токареву управлінням Кам'янецької міської міліції 14 квітня 1919 р. Його власника заарештовано як колишнього полковника старої російської армії та війська Української Держави, але за невстановлених обставин з-під варті звільнено.

АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 3796-п, арк. 13. Оригінал.
Рукопис на бланку.

13

Свідоцтво.

№ 283490

Від Управління Кам'янецької Міської Миліції видано це свідоцтво
громадянину Павлу Павловичу
Токареву, 47 років

мешкаючому у 4-й ділячці м. Кам'янець на Поділлі, нинішній
вида на мешкання, на підставі

на вільне мешкання в межах Української
Республіки на час не більше як на місяць
місяців як-то по 14 лютого 1919 року, після
чого це свідоцтво повинно бути звернено до Управління Охорони

Військову повинність відбув в 1878 році і звільнений
від служби як інвалід

Приміти: ріст. очі. волосся.
ніс. особні приміти.

Підпис 112
14 квітня 1919 року.

Головний Мійської Охорони
Секретарь Кошарий

ДОКУМЕНТ 36. Посвідчення на право піврічного проживання в Полтаві й інших містах Української Держави, надане дворянинові Катеринославської губернії Михайлові Сидоренку Полтавською міською державною вартою 30 жовтня 1918 р. Його власника станом на серпень 1919 р. залучено до підготовки червоних командирів на Других Полтавських піхотних радянських командних курсах, але невдовзі викрито в «контрреволюційній агітації і зрадницьких намірах» та репресовано.

АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 18529-п, арк. 13.
Оригінал. Рукопис на бланку.

ПОСВІДЧЕННЯ № 1923

Пред'явник цього є дійсно громадянин Михайло
Паликартович Сидоренко, дворянин
Катеринославської губ. народився в 1883 році
сентября 2 дня, православною исповеданій,
женат; жена Віра Івановна — 30 лет
котриму дається дозвіл мешкати як в місці Полтаві, так і в інших містах
Української Держави на протязі шестимісяців, за яким часом він
мусит одержати собі паспорт, а це посвідчення повернути до цього урядування
що Полтавська Міська Державна Варта підписомь та притулкою печатки свідче.
Октября 30 дня 1918 року.

Дається на підставі артикулу паспортному закону.

Начальник Міської Варти М. М. М.
Заділова Н. Овд.

ДОКУМЕНТ 37. Фотографія заарештованого жителя Полтави Трохима Карагодіна – колишнього поручика старої російської армії, викритого в тому, що за влади Директорії УНР певний час обіймав посаду начальника Київської повітової міліції. У лютому 1923 р. Т. Карагодіна з-під варти звільнено, бо враховано його «пролетарське походження і щире розкаяння».

АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 7808-п, арк. 59 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 38. Процесуальна фотографія репресованого жителя с. Лютецька Гадяцького району Роменської округи Дмитра Березовського — члена нелегальної місцевої організації анархістів. Фотографію наклеєно на анкету заарештованого.

АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 5058-п, арк. 12.

ДОКУМЕНТ 39. Фотографія репресованого жителя Полтави Зіновія Шептовицького — члена підпільної організації сіоністської молоді «ЄВОСМ» та керівника легіону сіоністської скаутської організації «Хашомер-Хацаїр» (правий), що діяли в місті впродовж 1925–1926 рр.

АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 2769-п, арк. 115.

ДОКУМЕНТ 40. Процесуальні фотографії репресованого жителя с. Радивонівка Великобагачанського району Лубенської округи Володимира Гресь — викритого навесні 1929 р. старшину Армії УНР і повстанського отамана. Фотографії наклеєно на пронумеровану внутрішню обкладинку справи.

АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 15141-п, арк. 1.

ДОКУМЕНТ 41. Фотографія репресованого у грудні 1930 р. за антирадянську агітацію жителя Полтави Петра Шуліки — політичного комісара залізничної дільниці Харків — Куп'янськ доби Гетьманату. АТЗ УСБУ в Полтавській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. 4078-п, арк. 29 (у конверті).

Grupa taktyczna Gen. Bonnin
Oddział II

Kwatera główna.
Dnia 30/XII 1919

PRZEPUSTKA № 492.

Dla p. *Grzegorz Babina* lat 20.
narodowość *Ukrainiec* religii *prawosł.* zawód *Student*
udając się z *Kamieniec* do *Konotop.*
cel podróży *prywatnie do domu.*
Ważna na jednorazowy przejazd od dnia 30/XII do dnia 1/1 1920.

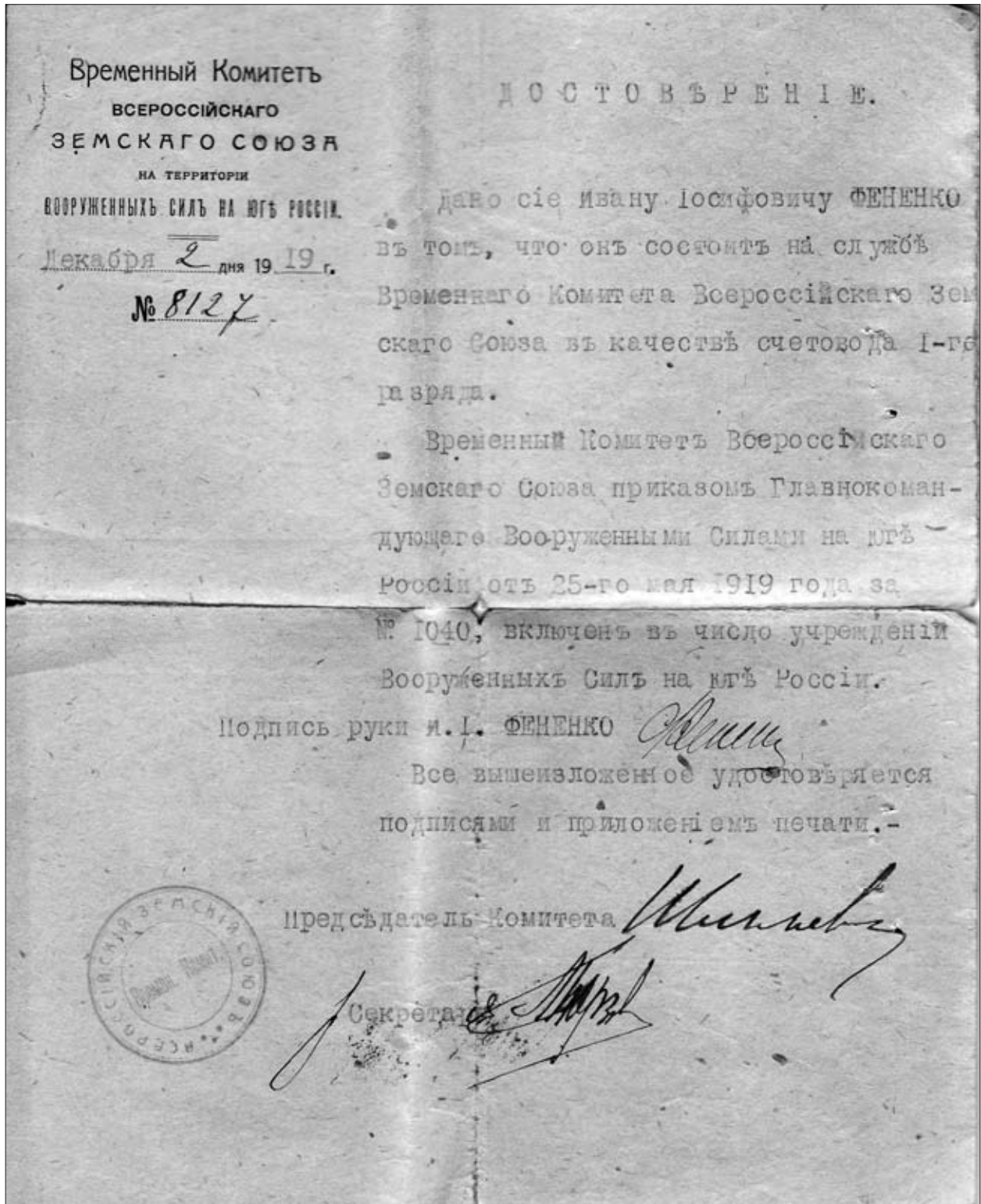
Kierownik Eksp. II. oddziału.
[Signature]

Uwaga: Niniejsza przepustka nie może służyć dokumentem na przejazd.

SEKCYJA EKSPozyTURNA
GRUPY GEN. BONNIN

ДОКУМЕНТ 42. Перепустка на право переміщення студента Григорія Бабіна маршрутом Кам'янець — Конотоп із 30 грудня 1919 р. по 1 січня 1920 р. Документ виготовлено експозитивною Другого відділу Польського генштабу й вилучено у власника під час арешту за попередню службу в денкінській армії.

АТЗ УСБУ в Сумській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. П-8542, арк. 20 (у конверті). Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 43. Посвідчення Івана Фененка як службовця «Тимчасового комітету Російського земського союзу» — установи, підпорядкованої ЗСПР. Документ виготовлено 2 грудня 1919 р., до справи долучено в червні 1920 р. як речовий доказ співпраці його репресованого власника з денікінською владною адміністрацією.

АТЗ УСБУ в Сумській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. П-8140, арк. 20 (у конверті). Оригінал. Машинопис.

ДОКУМЕНТ 44. Процесуальні фотографії жителя Шостки Якова Вишневецького, репресованого в серпні 1941 р. як «особу суспільно небезпечну». Навесні 1918 р. він служив у дивізії Синьожупанників Армії УНР.

АТЗ УСБУ в Сумській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. П-13635, арк. 5 (у конверті).

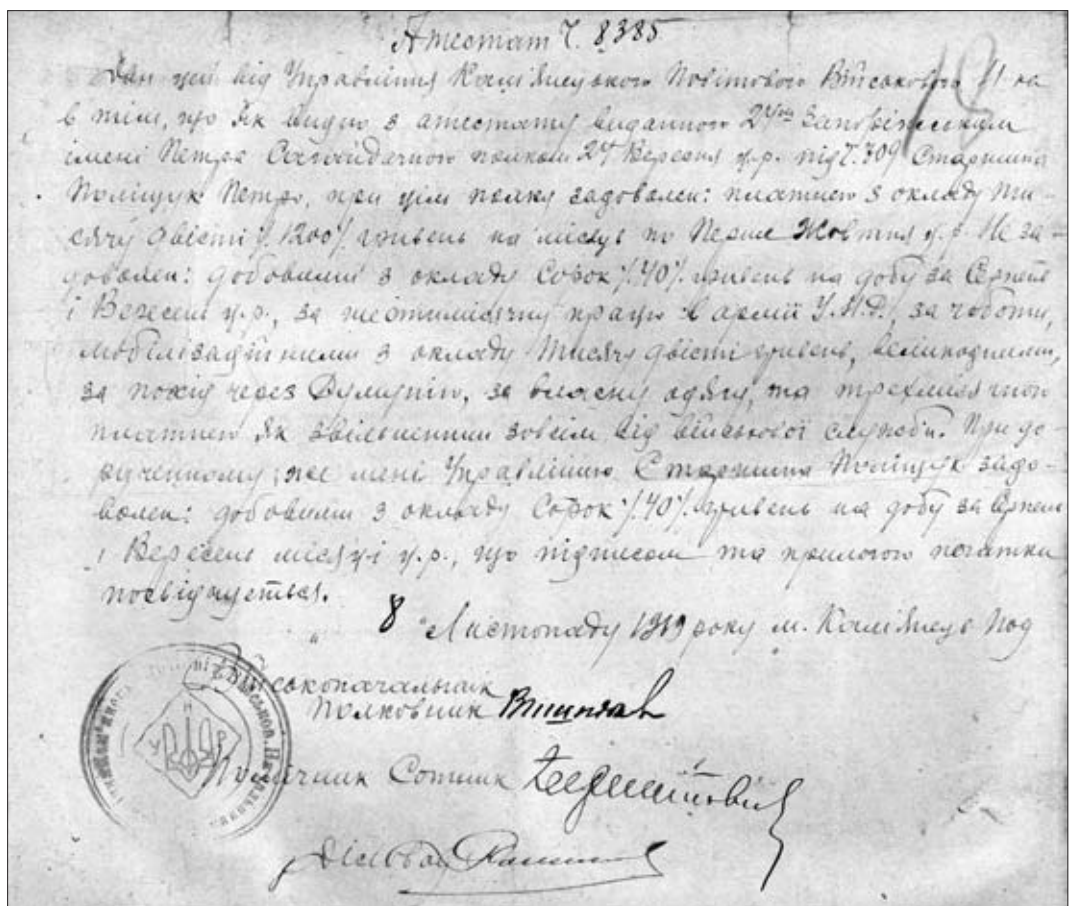
ДОКУМЕНТ 45. Посвідчення жителя Німеччини Федора Мірошніченка із вклеєною фотографією. Документ виготовлено 22 серпня 1945 р. Його власника репресовано в липні 1946 р. як колишнього військовослужбовця Армії УНР.

АТЗ УСБУ в Сумській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. П-8497, арк. 50 (у конверті). Оригінал. Машинопис-рукопис.

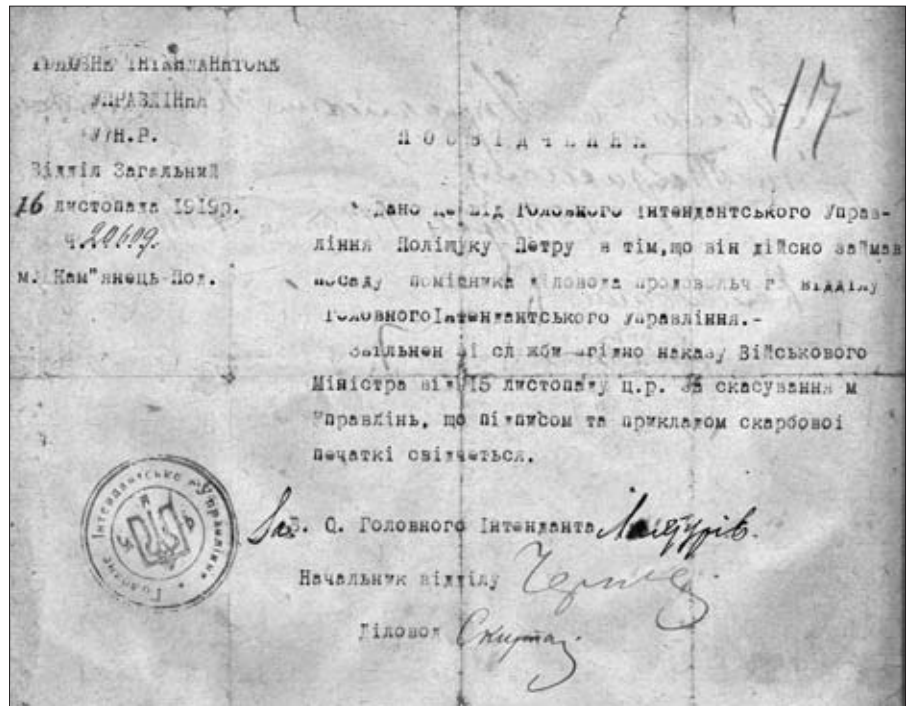
ДОКУМЕНТ 46. Посвідчення старшини інструкторської сотні Харківського слобідського козацького полку Петра Поліщука. Документ виготовлено 25 січня 1919 р., засвідчено підписами отамана й писаря полку та завірено полковою печаткою; до справи долучено як речовий доказ «провини» заарештованого в березні 1920 р. П. Поліщука.

АТЗ УСБУ в Харківській області,
ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 010450, арк. 19.
Оригінал. Рукопис на бланку.

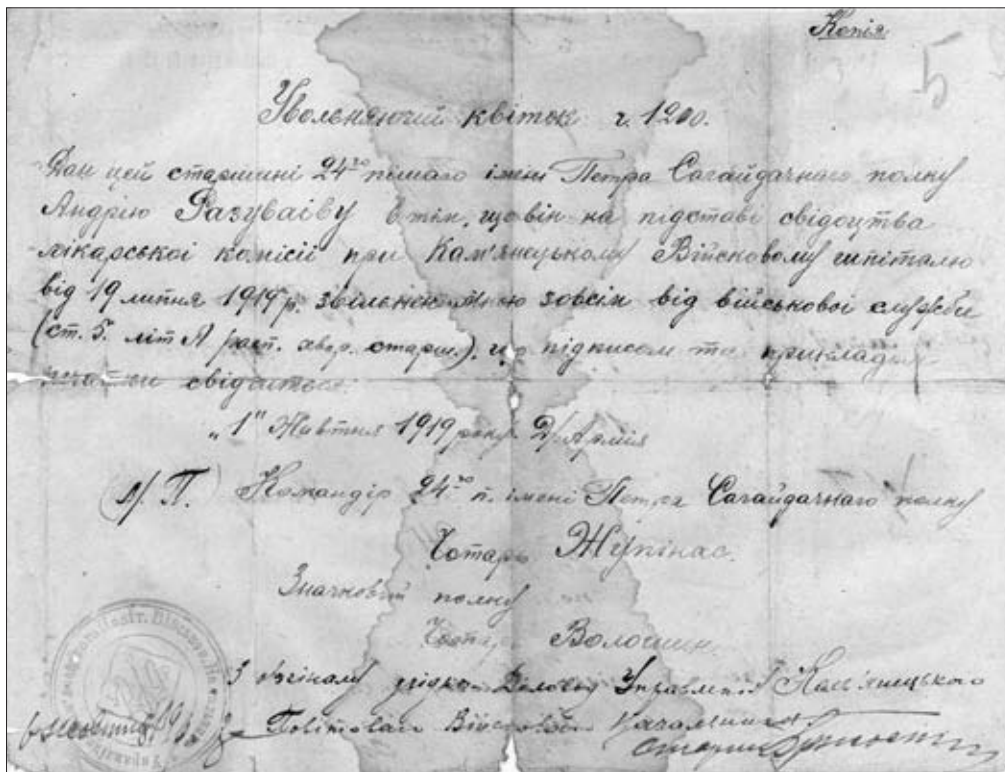
ДОКУМЕНТ 47. Атестат щодо грошового забезпечення Петра Поліщука — старшини 24-го Запорізького імені Петра Сагайдачного полку. Документ виготовлено 8 листопада 1919 р., завірено печаткою Кам'янецького повітового військового начальника полковника Всеволода Вишнякова та засвідчено його підписом, а також підписами помічника начальника й діловода; до справи долучено як речовий доказ «провини» заарештованого в березні 1920 р. П. Поліщука.

АТЗ УСБУ в Харківській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 010450, арк. 18. Оригінал. Рукопис.

ДОКУМЕНТ 48. Демобілізаційне посвідчення Петра Поліщука — помічника діловода продовольчого відділу Головного інтендантського управління Армії УНР. Документ виготовлено 15 листопада 1919 р., завірено печаткою Управління й засвідчено підписами в.о. головного інтенданта, начальника відділу та діловода; до справи долучено як речовий доказ «провини» заарештованого в березні 1920 р. П. Поліщука.

АТЗ УСБУ в Харківській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 010450, арк. 17. Оригінал. Машинопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 49. Демобілізаційне посвідчення від 1 жовтня 1919 р., надане Андрію Разуваєву — старшині 24-го піхотного імені Петра Сагайдачного полку Армії УНР. Документ зберігся в копії від 6 жовтня, засвідченій підписом діловода Управління Кам'янецького повітового військового начальника та завіреним печаткою Управління; до справи долучено як речовий доказ «провини» заарештованого в березні 1920 р. А. Разуваєва.

АТЗ УСБУ в Харківській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 010450, арк. 5. Засвідчена копія. Рукопис.

~~Временное~~ удостоверение № 548-IV
 для уволенного в запас со службы по демобилизации

Предъявитель сего:

а) воинское звание *Старший штаб*
 б) имя и отчество *Иван Сироватка*
 в) фамилия и срок призыва *Сироватко, 1912.*
 г) когда был принят на службу при *Войсковой Части 1912.*
 д) какимъ Воинск. Начальникомъ *Перовскимъ*
 е) какое имѣлъ отношеніе къ воинской повинности при призывѣ *новобранецъ*
 ж) куда былъ первоначально назначенъ на службу *Войск. Части 1912.*
 з) изъ какой части уволенъ со службы
 и) по какой причинѣ *по окончаніи службы*
 к) гдѣ призывался на службу какъ новобранецъ *в Херсонѣ*
 л) при какихъ документахъ *Врач. от. 21.11.18*
 прибылъ для увольнения *10.11.18*
 м) гдѣ избралъ мѣсто жительства *Херсон, Троицкая ул., соб. домъ*
 Городъ Херсонъ *28 апреля* 1918 года.

За Херсонскаго Уезднаго
 Воинскаго Начальника,
 Подполковникъ *Иван Сироватка*
 П. Ф. Директоръ
 Чинovníкъ военнаго времени

ДОКУМЕНТ 52. Посвідчення уродженця Херсона Івана Сироватка про його демобілізацію за станом здоров'я, виготовлене 28 квітня 1918 р.

Херсонським повітовим військовим начальником. На звороті посвідчення зроблено відмітки про реєстрацію в управах Херсонського повітового коменданта і Херсонської міської державної варті від 24 травня і від 25 листопада того ж року відповідно.

Восени 1919 р. під час денікінської окупації І. Сироватко повернувся на військову службу писарем за місцем проживання, за що був покараний більшовиками примусовою мобілізацією до лав РСЧА з негайним відправленням на фронт.

АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 2660-фс, арк. 14 (арк. зі зворотом у конверті). Оригінал.
 Рукопис на бланку.

Яден в Управі Херсонського
 Повітового Коменданта в реєстрації,
 встановлені № 1090, 28 квітня 1918 р.
 За Коменданта

1918

Registriert unter № 1090

К. Н. СТАТТКОМАНДО ХЕРСОН

11.11.18

104

3

Удостоверение № 2039

1) Чинъ и фамилія Полков. Костюшенко

2) Имя и отчество Николай Николаевич

3) Сколько лѣтъ отъ роду 38 лѣтъ

4) Гдѣ служить Гв. Кавказск. Этана
(подробно: если не служить-почему)

5) Гдѣ проживаетъ и по какому документу Старо-Карантина ул. домъ № 3.
(подробный адресъ)

6) Собственноручная подпись

7) С какого времени находится въ Феодосіи отъ 25 мар. - 1920 г.

Начальникъ гарнизона г. Феодосіи
Генералъ-Маіоръ П. Врангель

1920 г.

Командантъ г. Феодосіи
Полковникъ М. Костюшенко

Адъютантъ М. Костюшенко

ДОКУМЕНТ 53. Посвідчення жителя Феодосії Миколи Костюшенка — відставного полковника Російської армії генерала П. Врангеля. Документ виготовлено 30 червня 1920 р., засвідчено підписами начальника військового гарнізону і коменданта міста, завірено печаткою міської комендатури; до справи долучено як речовий доказ «провини» заарештованого в листопаді 1920 р. М. Костюшенка.

АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 2188-фс, арк. 3. Оригінал. Рукопис на бланку.

3
№ 3628.

ЛИЧНА КАРТА

стигнал от _____ на _____ Роден в 1900
 _____ 192 г. *Чуба Миколай Маврикович* Дніпропетровськ Подпис на безпачеца: _____

№ на паспорта _____
 анятие *шареннаваніе*
 За каква работа е способен сега _____

Женен ли е, ако са жена му и децата с него,
 ната им: *Соловй*

Ржст _____
 Очи _____
 Коса _____
 Особенни знаци _____

Знае ли язици и какви _____

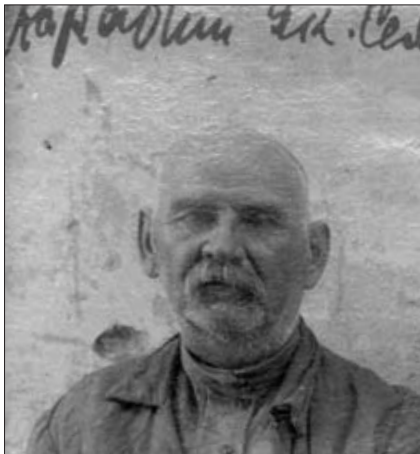
София, 5 ул. Шейново _____ 192

Представител в Бжлгария на Лигата на
 Народите, В. К. за помагане на Р. Б.
М. Сикер

ДОКУМЕНТ 54. «Особиста картка» з фотографією, виготовлена представництвом Ліги націй у Болгарії на ім'я уродженця м. Олешки Дніпровського повіту Таврійської губернії Миколи Чуба — колишнього писаря при штабі зведеного гвардійського полку врангелівської армії. Власник документа з листопада 1919 по квітень 1923 рр. вимушено проживав за кордоном, а після повернення додому майже півроку перебував під арештом за попередню «контрреволюційну діяльність».

АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 2621-фс, арк. 3. Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 55. Процесуальна фотографія жителя с. Буцовське Великоолександрівського району Херсонської округи Якова Карабути — колишнього члена «контрреволюційної повстанської петлюрівській організації отамана Сірка» (В. Шкляра). Я. Карабуту репресовано в листопаді 1929 р. за спротив упровадженню сільськогосподарських перетворень.

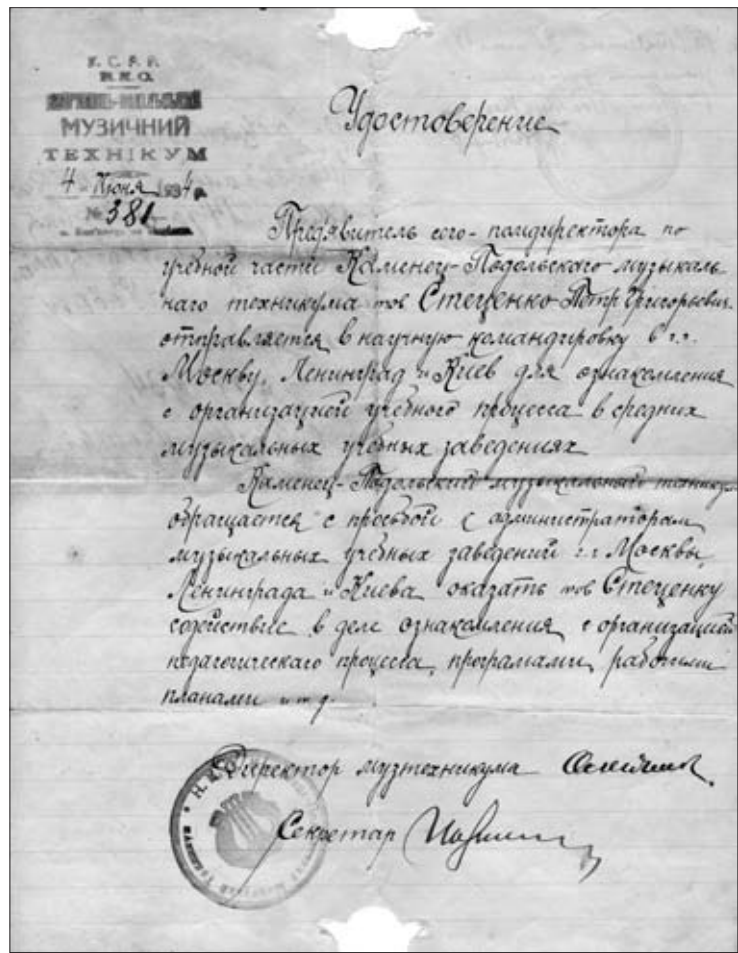
АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 2845-фс, обкладинка (на звороті).

ДОКУМЕНТ 56.

Посвідчення помічника директора з навчальної частини Кам'янець-Подільського музичного технікуму Петра Стеценка на відрядження до музичних навчальних закладів Москви, Ленінграда й Києва із відмітками про результати відряджень на звороті.

П. Стеценка заарештували в серпні 1937 р. за обвинуваченням у «шпигунстві на користь білоемігрантів». Основною його «провиною» була участь 1919 р. в організованих С. Петлюрою гастролях Західною Європою і Північною Америкою Української республіканської хорової капели О. Кошиця. Під час перебування під вартою П. Стеценко покінчив життя самогубством.

АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 220-фс, арк. 30 (у конверті). Оригінал. Рукопис.

ДОКУМЕНТ 57. Внутрішня сторона обкладинки та перший аркуш військового квитка рядового запасу Теодора Фрая — жителя с. Михайлівка Бериславського району Миколаївської області. Документ видано 28 листопада 1940 р. переобліковим пунктом Бериславського РВК, а вилучено у власника 1 липня 1941 р. під час арешту за «проведення антирадянської агітації». До уваги взято встановлену слідством участь Т. Фрая протягом 1917–1918 рр. в організації «куркульської» самооборони німецьких колоністів, репресіях стосовно представників більшовицького підпілля й червоних партизанів.

АТЗ УСБУ в Херсонській області, ф. 6 (Р), оп. 1, спр. 28-фс, КНС, арк. 8 (у конверті). Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 58. Фотографія жителя с. Слобідка-Кульчієвецька Струзького району Новоушицького повіту Подільської губернії Василя Самборика. Його репресовано в лютому 1921 р. як недавнього організатора місцевого осередку Союзу хліборобів-власників, «гетьманського й петлюрівського пособника».

АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-27340, арк. 86 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 59. Паспорт жителя с. Медведівка Третельницької волості Проскурівського повіту Подільської губернії Броніслава Пецика на право впродовж року проживати в різних містах і поселеннях Російської імперії. Паспорт виготовлено 26 квітня 1907 р., завірено печаткою Третельницького волосного управління та засвідчено підписами волосних старости й писаря. Власника документа репресовано як учасника Другого зимового походу Армії УНР у складі Подільської групи підполковника Михайла Палія (Сидорянського).

АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-28509, арк. 70 (у конверті). Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 60. Білет ударника соціалістичної праці польовода колгоспу «Червоний богатир» с. Васютинці Вовковинецького району Вінницької області Лук'яна Пізнюра. Документ видано 1 травня 1935 р. Його власника невдовзі призначено заступником голови колгоспу, а вже наприкінці березня наступного року репресовано за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. Слідством встановлено, що за Гетьманату обвинувачуваний обіймав посаду сільського старости й активно протистояв поширенню в селі «революційного руху».

АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-27831, арк. 183 (у конверті). Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 61. Фотографія репресованого в лютому 1941 р. жителя Львова Івана Бурбела — щойно викритого начальника карного розшуку у Проскуріві часів Гетьманату й Директорії УНР.

АТЗ УСБУ у Хмельницькій області, ф. 7 (Р), оп. 1, стр. П-29931, арк. 152 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 62. Фотографія із родинного архіву жителя с. Лебедин Шполянського району Шевченківської округи Тимофія Ковтуна. Його зображено у формі унтерофіцера старої російської армії разом із дружиною Вірою Олександрівною та матір'ю. У жовтні 1929 р. Т. Ковтуна репресовано як щойно викритого колишнього повстанця загону унерівського отамана Г. Шуліки.

АТЗ УСБУ в Черкаській області, ф. 5 (Р), оп. 1, стр. 13592-фнд, КНС, арк. 22 (у конверті).

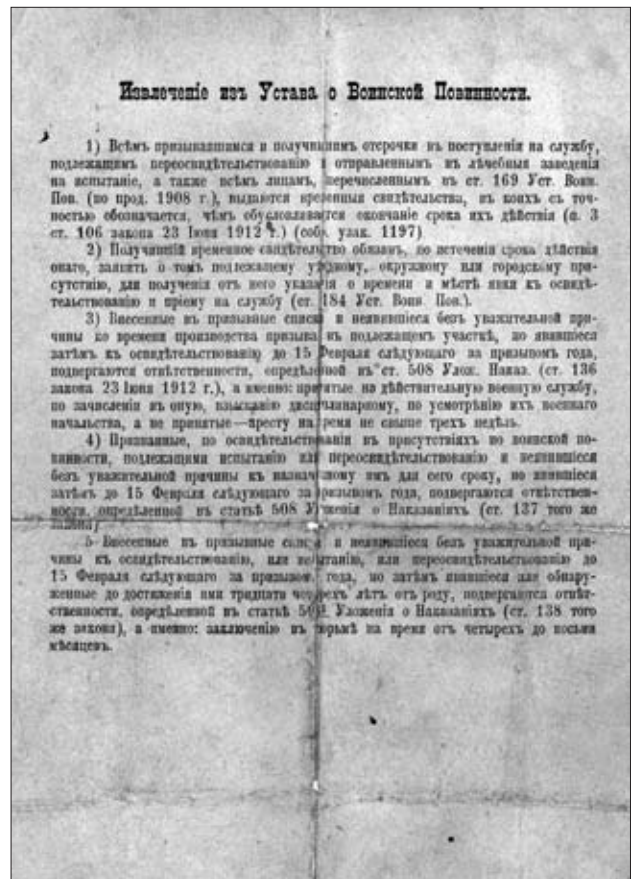
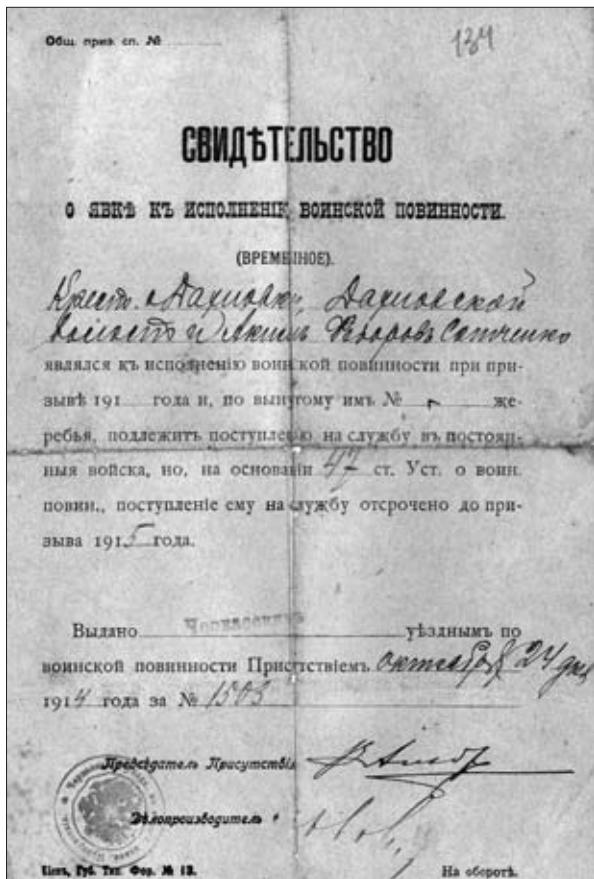
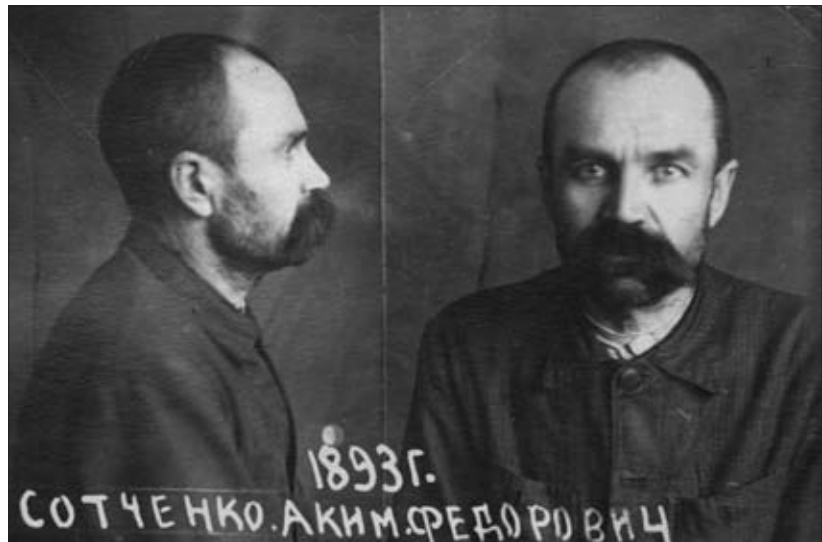

ДОКУМЕНТ 63. Давня фотографія із родинного архіву Демида Царенка — жителя с. Мошни Черкаського району на той час Київської області, розстріляного 17 січня 1932 р. Його обвинувачено як «петлюрівця і політбандита», який до арешту зі зброєю в руках переховувався від радянських правоохоронних органів. Фотографію вилучено навесні 1932 р. під час обшуку в будинку матері репресованого. Другим ліворуч, імовірно, зображено рядового старої російської армії Д. Царенка разом із товаришами по службі.

АТЗ УСБУ в Черкаській області, ф. 5 (Р), оп. 1, стр. 12094-фнд, арк. 62 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 64. Процесуальна фотографія Якіма Сотченка — жителя м. Поті (Грузинська РСР), репресованого на початку червня 1941 р. за проведення антирадянської агітації. Водночас його викрито як уродженця с. Дахнівка Черкаського повіту Київської губернії, котрий улітку 1919 р. у складі «банди Н. Григор'єва брав участь у єврейських погромах і вбивствах червоноармійців».

АТЗ УСБУ в Черкаській області,
ф. 5 (Р), оп. 1, спр. 12904-фнд, арк. 132
(у конверті).

ДОКУМЕНТ 65. Свідоцтво про явку для виконання військової повинності, надане 24 жовтня 1914 р. «Черкаським повітовим з військової повинності присутствием» жителю с. Дахнівка Дахнівської волості Якимові Сотченку. Документ засвідчено підписами голови присутствія і діловода, завірено печаткою установи; до слідчої справи долучено в червні 1941 р. внаслідок арешту його власника.

АТЗ УСБУ в Черкаській області, ф. 5 (Р), оп. 1, спр. 12904-фнд, арк. 134–134 зв. Оригінал. Рукопис на бланку.

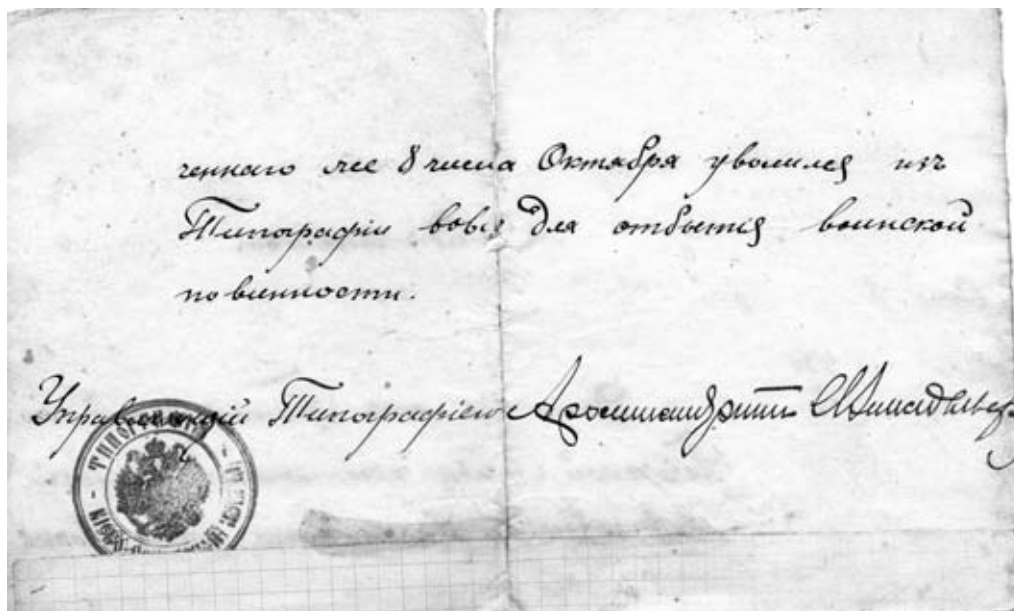
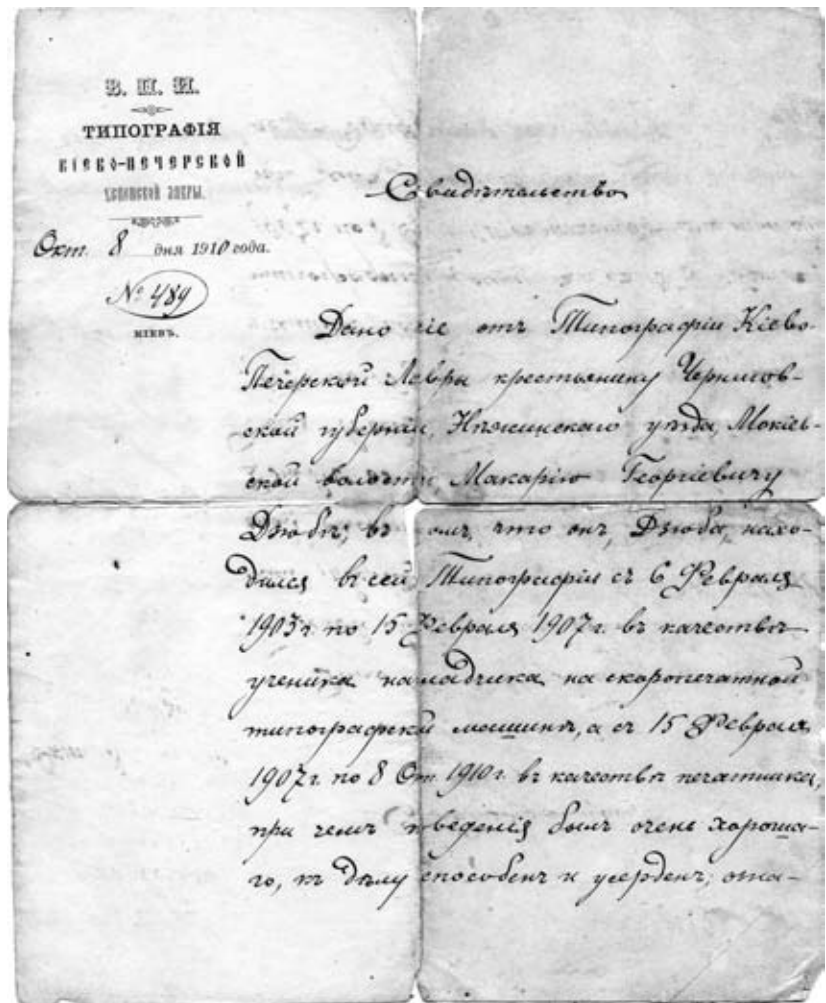
ДОКУМЕНТ 66. Фоторепродукція із невстановленого радянського видання. На ній, імовірно, зображено організований для досягнення порозуміння прийом керівниками Української Держави 25 жовтня 1918 р. в гетьманському палаці міністрів із опозиції: представників Української національної ради. Фоторепродукцію підписано: «Гетьман Скоропадський із своєю свитою». Військового в кутку праворуч помічено як схожого із заарештованим у травні 1931 р. жителем Чернігова Андрієм Чирковим, безпідставно запідозреним у службі гетьманським ад'ютантом. Згідно зі слідчими матеріалами прапорщик А. Чирков у листопаді 1918 р. (за Гетьманату) був мобілізований до 27-го Ніжинського полку й упродовж кількох тижнів охороняв казарми та склади в Чернігові.

АТЗ УСБУ в Чернігівській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-9978, арк. 9. Копія. Друкарський примірник.

ДОКУМЕНТ 67. Фотографія Леоніда Овчаренка — командира 123-го стрілецького полку 41-ї стрілецької дивізії РСЧА, розстріляного 15 вересня 1937 р. як «учасника військово-фашистського заклоту». До уваги взято факт служби впродовж 1918–1919 рр. сотника Л. Овчаренка у війську Української Держави та Армії УНР.

АТЗ УСБУ в Чернігівській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-6530, т. 1, арк. 200 (у конверті).

ДОКУМЕНТ 68. Свідоцтво типографії Києво-Печерської Успенської лаври від 8 жовтня 1910 р. про попередню семирічну роботу Макара Дзюби в типографії на посадах учня наладчика друкарської машинки та друкаря. Власника документа репресовано в серпні 1938 р. за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації з урахуванням факту служби в серпні — листопаді 1919 р. в денікінських органах правопорядку Ніжинського повіту.

АТЗ УСБУ в Чернігівській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-14597, арк. 43 (арк. зі зворотом у конверті). Оригінал.
Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 69. Посвідчення Петра Моргуна — вчителя Бахмацької середньої школи № 48, підпорядкованої Московсько-Київській залізниці. Документ виготовлено 1 лютого 1937 р., а на початку квітня 1939 р. П. Моргуна репресовано за обвинуваченням у проведенні антирадянської агітації. Йому пригадано також дезертирство 1918 р. з лав Червоної армії та перехід на службу до Армії УНР.

АТЗ УСБУ в Чернігівській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-6533, арк. 324 (у конверті). Оригінал. Рукопис на бланку.

ДОКУМЕНТ 70. Процесуальні фотографії уродженця с. Дмитрівка нині Бахмацького району Чернігівської області Івана Жовоника, репресованого в липні 1946 р. як колишнього військовослужбовця денікінської та врангелівської армій, а надалі члена антирадянської білоемігрантської організації «РОВС».

АТЗ УСБУ в Чернігівській області, ф. 7 (Р), оп. 1, спр. П-16344, арк. 8 (у конверті).

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

автозагін — автомобільний загін
автомайстерня — автомобільна майстерня
АКС — архівно-кримінальна справа
АРК — Автономна Республіка Крим
Армкавгрупа — Армійська кавалерійська група
АРСР — Автономна Радянська Соціалістична Республіка
АСРР — Автономна Соціалістична Радянська Республіка
АТЗ — архів тимчасового зберігання
БУПР — будинок примусових робіт
виконком — виконавчий комітет
військкомат — військовий комісаріат
військтрибунал — військовий трибунал
ВКП(б) — Всеросійська комуністична партія більшовиків
ВНК — Всеросійська надзвичайна комісія
ВПА — Волинська повстанська армія
ВС — виїзна сесія
ВТК — виправно-трудова колонія
ВТТ — виправно-трудова табори
ВУНК — Всеукраїнська надзвичайна комісія
ВУЦВК — Всеукраїнський центральний виконавчий комітет
ВЦВК — Всеросійський центральний виконавчий комітет
ГДА — Галузевий державний архів
ГНК — губернська надзвичайна комісія
ГУ — Головне управління
губвідділ — губернський відділ
губземвідділ — губернський земельний відділ
гублісуправління — губернське лісове управління
губраднаргосп — губернське радянське народне господарство
губревтрибунал — губернський революційний трибунал
губсуд — губернський суд
ГУДБ — Головне управління державної безпеки
держбезпека — державна безпека
Донбас — Донецький басейн
ДПУ — Державне політичне управління
ДТВ — дорожньо-транспортний відділ
есер — соціаліст-революціонер
ЄВОСМ — Єдина всеросійська організація сіоністської молоді
завгосп — завідувач господарством
ЗМУ — загальні місця утримання
ЗСПР — Збройні сили Півдня Росії (рос. ВСЮР — Вооруженные силы Юга России)
ЗСУК — Збройні сили України і Криму
ЗУНР — Західноукраїнська Народна Республіка
КВО — Київський військовий округ
КК — кримінальний кодекс (рос. УК — уголовный кодекс)
КНС — контрольно-наглядова справа

КОВО — Київський особливий військовий округ
колгосп — колективне господарство
комбриг — командир бригади
комнезам — комітет незаможних селян
концтабір — концентраційний табір
КПК — кримінально-процесуальний кодекс (рос. УПК — уголовно-процессуальный кодекс)
крб — карбованець
м. — місто, містечко
МВС — Міністерство внутрішніх справ
МДБ — Міністерство державної безпеки
медсанпраця — медична санітарна праця
міжрайвідділ — міжрайонний відділ (рос. МРО — межрайотдел)
міжрайпрокуратура — міжрайонна прокуратура
міжрайсуд — міжрайонний суд
міськвідділ — міський відділ
міськвідділення — міське відділення
міськпрокуратура — міська прокуратура
міськрада — міська рада
НК — надзвичайна комісія
НКВС — Народний комісаріат внутрішніх справ
НКДБ — Народний комісаріат державної безпеки (рос. НКГБ — Народный комиссариат государственной безопасности)
НКІС — Народний комісаріат іноземних справ
НС — надзвичайна сесія
облвиконком — обласний виконавчий комітет
облвідділ — обласний відділ
облсуд — обласний суд
облуправління — обласне управління
ОВ — особливий відділ
ОВО — Одеський військовий округ
ОДПУ — Об'єднане державне політичне управління
окрвідділ — окружний відділ
окрвідділення — окружне відділення
окрпрокуратура — окружна прокуратура
окрпрокурор — окружний прокурор
окрсуд — окружний суд
ОН — особлива нарада
оперсектор — оперативний сектор
Осваг — Інформативне агентство (рос. Осведомительное агентство)
ОСМ — Організація сіоністської молоді
Отсназ — загін спеціального призначення (рос. отряд специального назначения)
ОУН — Організація українських націоналістів
партком — партійний комітет
ПНК — повітова надзвичайна комісія
повстанком — повстанський комітет
політбюро — політичне бюро
ПП — повноважне представництво
ППШ — Партизансько-повстанський штаб при Головній команді військ УНР
р. — рік, м. б. річка
радгосп — радянське господарство
райвиконком — районний виконавчий комітет
райвідділ — районний відділ
райвідділення — районне відділення
райсуд — районний суд
райцентр — районний центр
реввійськрада — революційна військова рада
реввійськтрибунал — революційний військовий трибунал

- ревком — революційний комітет
ревтрибунал — революційний трибунал
РКП(б) — Російська комуністична партія більшовиків
РОВС — Російський загальновійськовий союз (рос. Российский общевойенный союз)
РСДРП(м) — Російська соціал-демократична партія (меншовиків)
РСМ — робітничо-селянська міліція
РСР — Радянська Соціалістична Республіка
РСЧА — Робітничо-селянська Червона армія
РТВ — районний транспортний відділ
РТНК — районна транспортна надзвичайна комісія
рр. — роки
РСФРР — Російська Соціалістична Федеративна Радянська Республіка
с. — село, селище
СБУ — Служба безпеки України
СВУ — Спілка визволення України
сільрада — сільська рада
сmt — селище міського типу
СОВ — секретно-оперативний відділ
СОУ — Секретно-оперативне управління
спецколегія — спеціальна (судова) колегія
СРР — Соціалістична Радянська Республіка
СРСР — Союз Радянських Соціалістичних Республік
ст. — станція (залізнична), стаття, м.б. століття
ТВ — транспортний відділ
ТНК — транспортна надзвичайна комісія
УАПЦ — Українська автокефальна православна церква
УВО — Український військовий округ, м.б. Українська військова організація
УГА — Українська Галицька Армія
УДБ — управління державної безпеки
Укркооптах — Українське кооперативне птахівництво
УНКДБ — управління Народного комісаріату державної безпеки
УКДБ — управління Комітету державної безпеки
УКП — Українська комуністична партія
УНКВС — управління Народного комісаріату внутрішніх справ
УНО — Українське національне об'єднання
УНР — Українська Народна Республіка
УНЦ — Український національний центр
УПА — Українська повстанська армія
УПСР — Українська партія соціалістів-революціонерів
УРСР — Українська Радянська Соціалістична Республіка
УСБУ — Управління Служби безпеки України
УСДРП — Українська соціал-демократична робітнича партія
УСРР — Українська Соціалістична Радянська Республіка (рос. УССР — Украинская Социалистическая Советская Республика)
УЦР — Українська Центральна Рада
х. — хутір
ХВО — Харківський військовий округ
ЦВК — Центральний виконавчий комітет
ЦК — Центральний комітет
ЦСЮФ — Сіоністсько-соціалістична спілка молоді
ЦУПКОМ — Центральний український повстанський комітет
Цупнадком — Центральне управління надзвичайних комісій по боротьбі з контрреволюцією, спекуляцією та посадовими злочинами (рос. Цупчрезком — Центральное управление чрезвычайных комиссий ...)

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

- Абраменко Петро (Абраменко П.) 288
Абрамович-Гурінкова Дора Євсеївна
(Абрамович-Гурінкова Д.Є., рос. Абрамович-
Гурінкова Д.Е.) 448
Августов 268
Адаменко Федір Іванович (Адаменко Ф.І., рос.
Адаменко Ф.И.) 474
Адамович Андрій Федорович (Адамович А.Ф.)
504
Акбеухов Гаврило Карпович (Акбеухов Г.К.) 33
Акимченко Мокій Григорович (Акимченко
М.Г.) 70, 71
Акішев Микола Олександрович (Акішев М.,
рос. Акишев Николай Александрович) 287
Аксельруд Герш Аврумович (Аксельруд Г.А.)
312
Алейніков Михайло Миколайович (Алейніков
М.М., Алейніков Михайло, Алейніков М.,
рос. Алейников М.Н.) 417, 637
Александров Дмитро Іванович (Александров
Д.І., рос. Александров Д.И.; Давидов Дмитро
Іванович) 444
Алексєєв Павло Якович (Алексєєв П.Я., рос.
Алексеев П.Я.) 338
Алексєєнко Пилип Тимофійович 228
Альєнакі Іван Овдійович (Альєнакі І.О., рос.
Альєнаки И.А.) 34
Альошін Степан Григорович (Альошін С.Г., рос.
Алехин С.Г.) 477
Альошин Ісак Васильович (Альошин І.В., рос.
Алешин Исаак Васильевич) 284
Альтман Лейба Менашович (Альтман Л.М., рос.
Альтман Лейба Менашевич) 311
Андрєєв Георгій Андрійович (Андрєєв Г.А., рос.
Андреев Георгий Андреевич) 300
Андрєєв Михайло Терентійович (Андрєєв М.Т.,
рос. Андреев М.Т.) 196, 197
Андрощук Йосип Миронович (Андрощук Й.М.,
Андрощук Й., рос. Андрощук И.М.) 332
Ангел Є. 582, 584, 597
Антипов Микита Григорович (Антипов М.Г.,
рос. Антипов Н.Г.) 215
Антипов-Машенко Данило Ларіонович
(Антипов-Машенко Д.Л., рос. Антипов-
Машенко Даниил Илларионович) 155
Антоненко Василь Якович (Антоненко В.Я.,
Антоненко Василь) 18, 336
Антоніо Антоніна Алайзівна (рос. Антонио
Антонина Алайзовна) 158
Антонов Гаврило Миколайович (Антонов
Гаврило, рос. Антонов Г.Н.) (див. Мунтянов
Афанасій Йосипович)
Апрелєв Федот Іванович (Апрелєв Ф.І., рос.
Апрелев Федот Иванович) 279
Апухтін Павло Іванович (Апухтін П.І., рос.
Апухтин П.И.) 426
Арабаджи Михайло Федорович (Арабаджи
М.Ф.) 117
Арапов П. (Арапов) 478
Арент Генріх Фрідріхович (Арент Г.Ф.) 150
Артеменко Ф. (Орлик) 17
Асвадуrow Володимир Мелхіседекович
(Асвадуrow В.М., Асвадуrow В.) 34
Асманов Андрій Іванович (рос. Асманов А.И.)
32
Атаманчук Олександр Петрович (Атаманчук
О.П., рос. Атаманчук А.П.) 152
Афанасьєв Олександр 461
Афанасьєв Сергій Севастьянович (Афанасьєв
С.С., рос. Афанасьєв Сергей Севастьянович)
282
Бабенко Федір Михайлович (Бабенко Ф.М.) 471,
472
Бабенко Григорій Григорович (Бабенко Г.Г., рос.
Бабенко Григорий) 536, 537
Бабич Василь Пилипович (Бабич В.П., рос.
Бабич Василий Филиппович) 527
Бабін Григорій Іванович (Бабін Г.І., Бабін
Григорій, рос. Бабин Г.И.) 394, 631
Бабка Григорій Іванович (Бабка Г.І., рос. Бабка
Г.И.) 68
Баденко Трохим Петрович (Баденко Т.П.) 470
Баєв Лука Афанасійович (Баєв Л.А., рос. Баев
Л.А.) 498

- Баєвський Борис Васильович (Баєвський Б.В., Баєвський Б., рос. Баевский Б.В.) 374, 389, 390
- Байгер Антон Антонович (Байгер А.А.) 586
- Байер 139
- Балицькі (брати) 16, 28, 123, 610
- Балицький Василь Миколайович (рос. Балицкий Василий Николаевич) 291
- Балицький Іван Данилович (Балицький Іван) 16, 28, 122, 610
- Балицький Михайло Данилович (Балицький Михайло) 16, 28, 122, 610
- Барановський Антон Леонтійович (Барановський А.Л., рос. Барановский Антон) 134
- Баратова княжна 144
- Бартальов Дмитро Дмитрович (Бартальов Д.Д.) 233, 235
- Бартощук Родіон Іванович (Бартощук Р.І.) 61
- Бару Соломон Ісайович (рос. Бару С.И.) 425
- Баскаков 518
- Бассій Данило Олексійович (Бассій Д.О., рос. Бассий Д.А.) 488, 489
- Бауер Християн Християнович (Бауер Х.Х., рос. Бауэр Х.Х.) 493
- Бахіркин Іван Олексійович (Бахіркин І.О., рос. Бахиркин Иван) 224
- Бевз Авксентій Матвійович 517
- Башмакова Наталія Олександрівна (Башмакова Наталія) 2, 62
- Бегаль (Бігаль) Іван Трохимович (Бегаль (Бігаль) І.Т., рос. Бегаль И.Т.) 120
- Бегма Яків Михайлович (Бегма Я.М.) 381, 382
- Бедрега Тихін Микитович (Бедрега Т.М., рос. Бедрега Тихон Никитович) 250
- Бездольний (див. Царенко Демид Кирилович)
- Безотосний Микола Іванович (Безотосний М.І., Безотосний Микола, рос. Безотосный Н.И.) 12, 365, 366
- Безпалько Іван Тимофійович (Безпалько І.Т., рос. Безпалько И.Т.) 374, 375
- Безпалько Семен 374
- Безродніков Тихон Гаврилович (рос. Безродников Т.Г.) 148
- Безсмертний Самуїл Семенович (Безсмертний С.С., рос. Безсмертный С.С.) 89
- Бейніков Андрій Мойсейович (рос. Бейников А.М.) 421
- Бейніков Леонтій Мойсейович (рос. Бейников Л.М.) 421
- Бейнікови (брати) 421
- Бензя Петро Андрійович (Бензя П.А., Бензя Петро) 13, 29, 131, 611–613, 615
- Беніцький Йосип Григорович (Беніцький Й.Г., рос. Беницкий Иосиф Григорьевич) 521, 522
- Бердичевський Матисіоу Якович (Бердичевський М.Я., рос. Бердичевский Матисіоу Яковлевич) 308
- Березовський Дмитро Юхимович (Березовський Д.Ю., Березовський Дмитро, рос. Березовский Д.Е.; Чорна Хмара) 20, 343, 629
- Берлінський Кирило Павлович (рос. Берлинский К.П.) 58
- Берчанський Вольф Хаїмович (Берчанський В.Х., рос. Берчанский Вольф Хаимович) 259, 260
- Белій Лев Срульович (Белій Л.С., рос. Белый Л.С.) 347
- Белій Хаїм Ізраїльович (Белій Х.І., рос. Белый Х.И.) 346
- Белінський Еммануїл Олександрович (Белінський Е.О., Белінський Еммануїл, рос. Белинский Э.А.) 14, 445, 446
- Белінський Микола Петрович (Белінський М.П., рос. Белинский Николай Петрович) 216
- Беляєв Костянтин Гаврилович (Беляєв К.Г., Беляєв Костянтин, рос. Беляев К.Г.) 22, 327, 328
- Бистрицький Петро Іванович (Бистрицький П.І., Бистрицький П., рос. Быстрицкий Петр Иванович) 530
- Бичковський Леонід Петрович (рос. Бычковский Л.П.) 32
- Бібік Іван Якимович (Бібік І.Я., рос. Библик Иван Акимович) 234, 235
- Бігма Петро Михайлович (Бігма П.М., рос. Бигма П.М.) 67
- Бігун Григорій Федотович (Бігун Г.Ф., рос. Бигун Г.Ф.) 490
- Біленький (рос. Беленький) (див. Вінник Феодосій Михайлович)
- Біленький І. 358, 365
- Білецький Станіслав Іванович (Білецький С.І., рос. Билецкий Станислав Иванович) 531
- Білик Степан Прокопович (Білик С.П., рос. Билык С.П.) 359
- Білицький Василь Олексійович (Білицький В.О., рос. Белицкий В.А.) 74, 75
- Білогуб Д. 225
- Білогубов 225
- Білоус 81
- Біньковський Костянтин Йосипович (Біньковський К.Й., рос. Биньковский Константин Иосифович) 522

- Блакитний (див. Пестушко Костянтин Юрійович)
- Блехер Шимон Мойсейович (рос. Блехер Шимон Моисеевич) 304
- Блінк Петро Павлович (Блінк П.П., рос. Блинк Петр Павлович) 525
- Бобровник Іван Дмитрович (Бобровник І.Д., рос. Бобровник И.Д.) 127
- Бовкун Карпо Федорович (Бовкун К.Ф.) 79
- Бовкун Кирило 79
- Богаєвський А. 420
- Богацький Олексій Михайлович (Богацький О.М., рос. Богацкий А.М.) 335
- Богачов Роман Михайлович (Богачов Р.М, рос. Богачев Роман Михайлович) 277
- Богданов Володимир Васильович 451
- Богданов Яків Іванович 451
- Бодиско Олексій Дмитрович (Бодиско О.Д., Бодиско О., рос. Бодиско Алексей Дмитриевич) 253
- Боженко Павло Іванович (Боженко Павло, Боженко П.І., рос. Боженко П.И.) 21, 74, 609
- Бойко Панас Назарович (Бойко Панас, рос. Бойко А.Н.) 27, 400
- Бойко Федосій Іванович (Бойко Ф.І., рос. Бойко Ф.И.) 370
- Бокій Варвара Йосипівна (Бокій В.Й., рос. Бокий В.И.) 394
- Бокітько Тетяна Гаврилівна (рос. Бокитько Т.Г.) 331
- Болібок Сергій Іванович (Болібок Сергій) 2, 412
- Бондар Андрій Іванович (Бондар А.І., рос. Бондарь Андрей Иванович) 273
- Бондар Трохим Павлович (Бондар Т.П.) 99
- Бондаренко Василь Іванович (Бондаренко В.І., рос. Бондаренко В.И.) 477, 478
- Бондаренко Михайло Афіногенович (Бондаренко М.А.) 470
- Бондаренко Пантелеймон Семенович (Бондаренко П.С.) 63
- Бондаренко Петро Степанович (Бондаренко П.С., рос. Бондаренко Петр Степанович) 263, 264
- Бондарев Іван Ілліч (Бондарев І.І., рос. Бондарев И.И.) 84, 429, 430
- Бондарук Кирило Євламπίювич (Лихо-Бондарук) 224, 242
- Борейко Олімпій Семенович (Борейко О.С., рос. Борейко Олимпий Семенович) 528, 529
- Борисов Сергій Костянтинович (рос. Борисов Сергей Константинович) 295
- Борцов Іван Григорович (Борцов Іван, Борцов І.Г., рос. Борцов И.Г.) 21, 82, 83
- Борщевський Іван Євгенович (Борщевський І.Є., Борщевський І., рос. Борщевский И.Е.) 416
- Босняєв Муртаза (Босняєв М.) 45, 46
- Боссій Сидір Лук'янович (Боссій С.Л.; Нестеренко Сидір Лук'янович, Нестеренко С.Л.) 481
- Брага Сидір Васильович (Брага С.В.) 117
- Бражник Іван Васильович (Бражник І.В., рос. Бражник И.В.) 407
- Братковський Кіндрат Онисимович (рос. Братковский Кондрат) 60
- Бредін Готфрід Карлович (Бредін Г.К., рос. Бредин Г.К.) 198, 199
- Бредов М. 14, 21, 249, 438, 440, 444, 454
- Бриченко Панас Климович 541
- Брова М. 65
- Бровченко Василь Іванович (рос. Бровченко В.И.) 508
- Бровченко Микита Кузьмич (Бровченко М.К., рос. Бровченко Н.К.) 479
- Брусинський Зіновій Федотович (Брусинський З.Ф., рос. Брусинский З.Ф.) 109
- Брускіна Елла Григорівна (Брускіна Е.Г., рос. Брускина Э.Г.) 422
- Бугаєвський 228
- Бугайков Яків Петрович (Бугайков Я.П.) 65
- Бугов Іван Федорович (рос. Бугов И.Ф.) 57
- Будасов Іван Захарович (Будасов І., рос. Будасов И.З.) 197
- Будило Григорій Павлович (Будило Г.П., Будило Г.) 460
- Будьонний С. 161, 539
- Бузало Тетяна Михайлівна (Бузало Тетяна) 2, 155
- Булда Порфирій Леонтійович (Булда П.Л.) 70
- Буняк 73
- Бурбело Іван Станіславович (Бурбело І.С., Бурбело Іван, рос. Бурбело Иван Станиславович) 533, 644
- Бурий Григорій Петрович (Бурий Г.П., рос. Бурый Г.П.) 562
- Бурлей Всеволод 12, 44
- Бурлей Сергій Іванович (Бурлей Сергій) 12, 44
- Бурлей Софія Степанівна (Бурлей Софія, Бурлей С.С., Бурлей С.) 12, 43, 44
- Бурдяк Михайло Іванович (Бурдяк Михайло) 2, 52
- Буряк Матвій Андрійович (Буряк М.А., рос. Буряк Матвей Андреевич) 544, 545
- Бучило Пилип 263
- Вавринюк Микола Михайлович (Вавринюк Микола) 336

- Валякін Андрій Володимирович (Валякін Андрій) 2, 31
Варава 371
Василевська Ванда Владиславівна (Василевська В.В., рос. Василевская В.В.) 425
Василенко В'ячеслав Миколайович (Василенко В'ячеслав) 2, 7, 30, 31
Василенко Іван Семенович (Василенко І.С., рос. Василенко І.С.) 357, 409
Василенко Клим Гнатович (Василенко К.Г., рос. Василенко К.И.) 130
Василенко Микола (Василенко М.) 11, 12
Васильєв 27, 551
Васильченко Лука Іванович (Васильченко Л.І., рос. Васильченко Л.И.) 330
Васильчук Данило Іванович (рос. Васильчук Д.И.) 135, 136
Васіна Ольга Іванівна (Васіна Ольга) 2, 412
Васюк Олександр Кіндратович (Васюк О.К., рос. Васюк А.К.) 578, 579
Васютін Дмитро Васильович (Васютін Д.В., рос. Васютин Д.В.) 110
Вашкевич Йосип Григорович 136
Вдовенко Федір Кузьмич (Вдовенко Ф.К.) 232
Великанд Григорій Тимофійович (Великанд Г.Т.) 91
Великий Самійло Григорович (Великий С.Г.) 428
Великий Федір Петрович (Великий Ф.П.) 474, 475
Вельський Франц Йосипович (Вельський Франц, Вельський Ф.Й., рос. Вельский Франц Йосифович) 23, 53
Вельяшов Віктор Аркадійович (Вельяшов В.А.) 432
Венгрженівський Олександр Гнатович (Венгрженівський О.Г., Венгрженівський О., рос. Венгрженівский Александр Игнатьевич) 160
Венгрженівський Юлій Казимирович 523
Вензель Сара Абрамівна (Вензель С.А., рос. Вензель Сара Абрамовна) 319
Вергелес Ярема Федотович (Вергелес Я.Ф., Вергелес Ярема, рос. Вергелес Еремей Федотович) 218, 219, 620
Вергун Павло Якович (Вергун П.Я.) 171
Верес Лев Миколайович (Верес Л.М., Верес Лев, рос. Верес Лев Николаевич) 513
Верескун Ілля Іванович (Верескун І.І.) 584
Верескун Олексій Павлович (Верескун О.П., рос. Верескун П.А.) 446
Верещак Сава Митрофанович (Верещак С.М.) 95
Вержболович Борис 329
Вержболович Йосип Адамович (Вержболович Й.А., рос. Вержболович О.А.) 329
Вернигора Антон Харлампійович (Вернигора А.Х.) 141
Веселовський Іван Дем'янович (Веселовський І.Д., рос. Веселовский И.Д.) 66, 67
Ветт 447
Видайко Антон Іванович (Видайко А.І., рос. Видайко Антон Іванович) 266
Винниченко Володимир (Винниченко В.) 9, 22, 373
Виноградов М. 8
Вискочка Іван Васильович (Вискочка І.В., рос. Высочка И.В.) 419, 420
Висоцький К. 523
Виходець Блюма Матусівна (Виходець Б.М., рос. Выходец Блюма Матусовна) 309
Вишемирський Мирон Антонович (Вишемирський М.А., рос. Вышемирский Мирон Антонович) 521, 522
Вишневський Яків Володимирович (Вишневський Я.В., Вишневський Яків, рос. Вишневский Я.В.) 10, 408, 633
Вишняков Всеволод 634
Віленський 337
Вільчинський В'ячеслав Георгійович (Вільчинський В.Г., рос. Вильчинский Вячеслав Георгиевич) 298, 299
Вінник 213
Вінник Феодосій Михайлович (Вінник Феодосій, Вінник Ф.М., рос. Винник Феодосий Михайлович; Біленький, рос. Бельский) 20, 159
Вінницький Віктор Генріхович (Вінницький В.Г., рос. Винницький Виктор Генрихович) 179
Вінницький Семен Іванович 57
Вітковський В. 14, 37, 445
Вовк Олексій Спиридонович (Вовк О.С., рос. Вовк А.С.) 71
Вовченко Олександр Олексійович (Вовченко О.О., рос. Вовченко А.А.) 101, 102
Войтенко Лук'ян Панасович 523
Волинець А. 56, 186
Волкова Анастасія Василівна 212
Волохв'янський Єлизар Симхович (Волохв'янський Є.С., рос. Волохвянский Е.С.) 346, 347
Волошин Лаврентій Карпович (Волошин Л.К.) 144, 145
Волощук Григорій Олексійович (Волощук Григорій, Волощук Г.О., рос. Волощук Г.А.) 16, 54
Вольвах Станіслав Олександрович (Вольвах С.О., рос. Вольвах С.А.) 125

- Вольф Георгій Георгійович (рос. Вольф Георгий Георгиевич) 187
- Вольянов Костянтин Іванович (Вольянов К.І., Вольянов К., рос. Вольянов К.И.) 480
- Воробійов Гаврило (Горобець) 63
- Ворона Платон Федорович (Ворона П.Ф.) 97, 98
- Воронов Дмитро Васильович (Воронов Д.В.) 169
- Воронович Франц Іванович (Воронович Ф.І., Воронович Франц, рос. Воронович Франц Іванович) 27, 286
- Ворончук Спиридон Кирилович (Ворончук С.К.) 212, 220
- Воскресенський Андрій Миколайович (Воскресенський А.М., Воскресенський А., рос. Воскресенский А.Н.) 116
- Врагов Олексій Іванович (Врагов О.І., рос. Врагов А.И.) 121
- Врангель П. 6, 14, 16, 20, 31, 35, 440, 449, 470, 500, 503, 639
- Врещ Федір Павлович (Врещ Ф.П., Врещ Федор Павлович) 268
- Гаврилов Віктор Петрович (Гаврилов В.П.) 65
- Гавриш Іван Захарович (Гавриш І.З., рос. Гавриш И.З.) 365
- Гавриш Олександр 365
- Гавришев Логвин Логвинович (рос. Гавришев Логин Логинович) 285
- Гаєвський Микола Степанович (Гаєвський М.С., рос. Гаевский Николай Степанович) 61
- Гайдук Василь Федосійович (рос. Гайдук Василь Федосеевич) 244
- Гайовий (див. Грисюк І.)
- Галаганенко Іван Ілліч (Галаганенко І.І., рос. Галаганенко И.И.) 458
- Галайда 18
- Галушко Фома Федорович (Галушко Ф.Ф.) 466
- Гальперін Мойсей Львович (Гальперін М.Л., рос. Гальперин Моисей Львович) 313
- Гальчевська Марія Оксентівна (Гальчевська Марія, Гальчевська М.А., рос. Гальчевская Мария Аксентьевна) 19, 58
- Гальчевський Яків Васильович (Гальчевський Яків, Гальчевський Я., рос. Гальчевский; Орел) 19, 24, 58, 61, 514
- Гаманович Андрій Якович (Гаманович А.Я.) 446
- Гамков Степан Денисович (Гамков С.Д.) 53
- Ганоцький Сергій Григорович (Ганоцький С.Г., рос. Ганоцкий С.Г.) 483
- Гапшенко Харитон Пилипович (Гапшенко Х.П., рос. Гапшенко Х.Ф.) 595
- Гармаш Михайло Микитович (Гармаш М.М., рос. Гармаш М.Н.) 77
- Гармс Ісак Ісакович (рос. Гармс И.И.) 493
- Гарнак М. 475
- Гасаненко Георгій Якович (Гасаненко Г.Я., рос. Гасаненко Георгий Яковлевич) 181
- Геллер Інокентій Семенович (Геллер І.С., рос. Геллер И.С.) 422
- Герасимов Олександр Петрович (Герасимов Олександр, Герасимов О.П., Герасимов О., рос. Герасимов А.П.) 64, 607, 608
- Гербер Борис Мойсейович (Гербер Б.М., рос. Гербер Борис Моисеевич) 309
- Геренг Едмунд Фрідріхович (Геренг Е.Ф., рос. Геренг Э.Ф.) 414
- Герліванов Андрій Якович (Герліванов А.Я.) 194, 195
- Гершенгорн Шая Мойсейович (Гершенгорн Ш.М., рос. Гершенгорн Шая Моисеевич) 310
- Гехтман Анюта Аронівна (Гехтман А.А., Гехтман Анюта) 25, 340
- Гімельфарб Мойсей Йосипович (Гімельфарб М.Й., рос. Гимельфарб Моисей Иосифович) 320, 321
- Гінкель Йосип Йосипович (рос. Гинкель И.И.) 506
- Гітгарц Абрам Йосипович (Гітгарц А.Й., рос. Гитгарц Абрам Иосифович) 310
- Глейзін Давид Мендельович (Глейзін Д.М., рос. Глейзин Давид Менделевич) 313
- Глухий-Третьяк 72, 79
- Глущенко 458
- Гнилорібов В. 420
- Голий 21, 28, 197, 438, 539, 546
- Голик М. (Залізник) 17
- Голінковський Василь Олексійович (Голінковський В.О., рос. Голинковский В.А.) 376
- Голобородько Андрій Петрович (Голобородько А.П.) 359
- Головко Іван Федорович (рос. Головко И.Ф.) 481
- Голуб М. 174
- Голуб Федот Климович (Голуб Ф.К.) 537, 538
- Голубничий Омелян Григорович (Голубничий О.Г., рос. Голубничий Е.Г.) 580, 581
- Голубович Всеволод (Голубович В.) 8, 21, 289
- Голубчик Олексій Єрофійович (Голубчик О.Є., Голубчик О., рос. Голубчик А.Е.) 603
- Гольфінгер Яків Іванович (Гольфінгер Я.І., Гольфінгер Я., рос. Гольфингер Я.И.) 442, 443
- Гольцман Ріва Соломонівна (Гольцман Ріва, рос. Гольцман Рива Соломоновна) 303, 627
- Гончар Єрмолай Якович (Гончар Є.Я., Гончар Єрмолай, Гончар Є., рос. Гончар Ермолай Яковлевич) 28, 546

- Гончаров Іван Сильвестрович (рос. Гончаров Іван Сильвестрович) (див. Горлинський Ян Сильвестрович)
- Гончарова Людмила Миколаївна (Гончарова Людмила) 2, 394
- Гора Євген Сергійович (Гора Є.С., рос. Гора Е.С.) 36
- Горбенко 73
- Горбонос 483
- Горбовська Оксана Валеріївна (Горбовська Оксана) 2, 327
- Горбунов Іван Петрович (рос. Горбунов Іван Петрович) (див. Яворський Микола Митрофанович)
- Горелік Пінхос Авраамович (Горелік П.А., рос. Горелик П.А.) 344
- Горжонзельський Генріх Францович (Горжонзельський Г.Ф., рос. Горжонзельский Г.Ф.) 381
- Горин Марина Павлівна (Горин Марина) 2, 509
- Горкавчук Кузьма Адамович (Горкавчук К.А.) 252
- Горлинський Ян Сильвестрович (Горлинський Я.С., рос. Горлинский Ян Сильвестрович; Гончаров Іван Сильвестрович, рос. Гончаров Іван Сильвестрович) 247, 248
- Горник Зельман Гелельович (Горник З.Г., рос. Горник Зельман Гелелевич) 307
- Горобець (див. Воробійов Гаврило)
- Горобець Василь Миколайович (Горобець В.М., рос. Горобец В.Н.) 437, 438
- Горобець Герасим Микитович (Горобець Г.М., рос. Горобец Г.Н.) 81
- Горовий Микола Андрійович (Горовий М.А., рос. Горовый Н.А.) 556, 557
- Городовський Павло Іванович (Городовський П.І., рос. Городовский П.И.) 125, 126
- Горонович Іван Михайлович (Горонович І.М., рос. Горонович Іван Михайлович) 263
- Горохов Іван Олександрович (Горохов І.О.) 176
- Гороховатський Борис Федорович (Гороховатський Б.Ф., рос. Гороховатский Б.Ф.) 359
- Готовицький Іван Петрович (Готовицький І., рос. Готовицкий Іван Петрович) 286
- Грабозей Василь Микитович (Грабозей В.М.) 219
- Грабозей Олексій Микитович (Грабозей О.М.) 219
- Гракова Ксенія Іванівна (рос. Гракова К.И.) 39
- Граневський Петро Прохорович (Граневський П.П., рос. Граневский П.П.) 52
- Гранецька Марія Володимирівна (Гранецька М.В., рос. Гранецкая Мария Владимировна) 293, 294
- Гранецький Георгій Гаврилович (Гранецький Г.Г., Гранецький Георгій, Гранецький Г., рос. Гранецкий Георгий Гаврилович) 14, 15, 293, 294
- Грановський Борис Якович (Грановський Б.Я., рос. Грановский Б.Я.) 572
- Грач Марина Валеріївна (Грач Марина) 2, 169
- Греків О. 288
- Гресь Андрій Пилипович (Гресь А.П., Гресь Андрій, Гресь А.) 220, 221, 621
- Гресь Володимир Васильович (Гресь В.В., Гресь Володимир, Гресь В.; Гонта) 18, 356, 357, 385, 392, 630
- Григор'єв Н. (Григор'єв) 20, 21, 83, 231, 244, 256, 257, 261, 465, 479, 507, 539, 541, 549, 645
- Гризло С. 19, 536
- Гринка Микита Ілліч (Гринка М.І., рос. Гринка Н.И.) 403, 404
- Гринь Андрій Самсонович (Гринь Андрій, рос. Гринь Андрей Самсонович) 19, 156
- Гринь Семен Микитович (рос. Гринь Семен Никитович) 163
- Грисюк І. (Гайовий) 17
- Гриценко Микола Іванович (Гриценко М.І., Гриценко М., рос. Гриценко Николай Іванович) 226, 227
- Гриценко Федір Терентійович (Гриценко Ф.Т.; Чумаченко Микита Петрович, Чумаченко М.П.) 184
- Грозний І. 197, 540
- Громико Іван Митрофанович (Громико І.М., рос. Громыко И.М.) 566
- Грохольський Євген Миколайович 171
- Груба Володимир Васильович (Груба В.В., рос. Груба Владимир Васильевич) 167
- Грушевський М. 11
- Гудзовський Олександр Амосович (Гудзовський О.А., Гудзовський О., рос. Гудзовский А.А.) 476
- Гук Григорій Якович (Гук Г.Я.) 450
- Гук Пилип Данилович (Гук П.Д., рос. Гук Ф.Д.) 360
- Гулаков Федір Пилипович (Гулаков Ф.П., рос. Гулаков Ф.Ф.) 261, 262
- Гулий Тимофій Кононович (Гулий Т.К.) 85
- Гулий-Гуленко Андрій Олексійович (Гулий-Гуленко А.О., Гулий-Гуленко Андрій, Гулий-Гуленко А., рос. Гулый-Гуленко Андрей Алексеевич; Свистунець Василь Олексійович, Свистунець Василь, рос.

- Свистунцов – так у справі) 17, 29, 185, 225, 302, 303, 627
- Гулько Федір Якимович (Гулько Ф.Я.) 584
- Гупало Д. 17
- Гурвич Борис Львович (Гурвич Б.Л.) 351, 352
- Гурович Сара Зельманівна (Гурович С.З., рос. Гурович Сарра Зельмановна) 257, 258
- Гусар Олександр Кононович (рос. Гусар А.К.) 130
- Гонта (див. Гресь Володимир Васильович)
- Давиденко Григорій Іванович (Давиденко Г.І., рос. Давыденко Г.И.) 585
- Давиденко Наталія Михайлівна (Давиденко Н.М.) 377
- Давидов Борис Костянтинівич (рос. Давыдов Борис Константинович) 295, 296
- Давидов Дмитро Іванович (див. Александров Дмитро Іванович)
- Давидович Петро Миколайович (рос. Давидович Петр) 297
- Данилевський Дем'ян Степанович (Данилевський Д.С., рос. Данилевский Д.С.) 482
- Данилейко Михайло Полікарпович (Данилейко М.П.) 569
- Дашевський Михайло Павлович (Дашевський М.П., рос. Дашевский М.П.) 193
- Двірний Марко Терентійович (Двірний М.Т., рос. Двирный Марк Терентьевич) 544
- Дедік Ілля Юхимович (Дедік І.Ю., рос. Дедик И.Е.) 593
- Демченко Петро Іванович 191
- Денисов Олександр Іванович (О. Денисов, рос. Денисов Александр Иванович) 287
- Денікін А. 6, 14, 16, 33, 601
- Деревенчук Олександр Іванович (Деревенчук О.І., рос. Деревенчук А.И.) 504
- Дерев'янчук Федір Олександрович (Дерев'янчук) 518, 519
- Деркач І. 539
- Деркач Максим Іванович (Деркач М.І., рос. Деркач М.И.) 358
- Дибенко П. 305
- Джемільов Абдул Азіс (Джемільов Абдул, Джемільов А.А., рос. Джемилев А.А.) 23, 24, 49, 50
- Дзига Станіслав Йосипович (Дзига С.Й., рос. Дзига С.И.) 261, 262
- Дзюба Макар Георгійович (Дзюба М.Г., Дзюба Макар) 577
- Дзюбан Костянтин Сергійович 210
- Дзюбан Петро Сергійович (Дзюбан П.С.) 210, 211
- Дикал Михайло 522
- Диков Федір Архипович (Диков Ф.А.) 199, 200
- Дирін Петро Миколайович (Дирін П.М., рос. Дырин Петр Николаевич) 156, 157
- Дихнич Василь Іванович (Дихнич В.І., рос. Дихнич В.И.) 404
- Дієвська Марія Гнатівна (Дієвська М.Г., рос. Диевская Мария Игнатьевна) 509, 510
- Дік Генріх Петрович (Дік Г.П., рос. Дик Генрих Петрович) 302, 303
- Дмитренко Захар Федорович (рос. Дмитренко Захарий Федорович) 164
- Дмитренко Микола Дмитрович (рос. Дмитренко Н.Д.) 32
- Добенко Семен Еммануїлович (Добенко С.Е., Добенко Семен, рос. Добенко С.Э.) 21, 478
- Добрін Ісак Наумович (рос. Добрин Исаак Наумович) 157
- Добровольський 539
- Довгань Захарій Федотович (Довгань З.Ф., Довгань Захарій) 18, 220
- Довгий Я. 528
- Довгошейко Іван Андрійович 517
- Дойче Наталія Антонівна (Дойче Н.А.) 38
- Долганов Володимир Порфірович (Долганов В.П., Долганов Володимир, рос. Долганов Владимир Порфирьевич) 13, 247
- Долгіх Семен Іванович (Долгіх С.І., рос. Долгих С.И.) 335
- Домагал Юзеф Гнатович (Домагал Ю.Г., рос. Домагал Юзеф Игнатьевич) 264
- Домаскіна Альвіна Котлибівна (Домаскіна А.К.) 334
- Донде Герш Мойсейович (Донде Г.М., рос. Донде Герш Моисеевич) 258, 259
- Донець Семен Омелянович (рос. Донец С.Е.) 569
- Дорохов Іван Кузьмич (Дорохов І.К., рос. Дорохов И.К.) 419
- Дорошенко 213
- Дорошенко Лада Олександрівна (Дорошенко Лада) 2, 216
- Дорошинський Микола Володимирович (рос. Дорошинский Н.В.) 41
- Доценко Антон Філімонович (Доценко А.Ф.) 138–140
- Драло Іван Степанович (Драло І.С., рос. Драло И.С.) 556, 557
- Дрей Григорій Якович (Дрей Г.Я.) 111
- Дрогобецька Наталія Іванівна (Дрогобецька Наталія) 2, 88

- Дроздов Микола Васильович (Дроздов М.В., рос. Дроздов Н.В.) 124, 125
Дроздов Павло Петрович (Дроздов П.П.) 417
Дроздовський М. 444
Друца Яким Маркович (Друца Я.М.) 240, 241
Дубенко 442
Дубина Іван Іванович (рос. Дубина І.І.) 457
Дугін Іван Федорович (Дугін І.Ф., рос. Дугин І.Ф.) 194
Дудка Прокіп Трохимович 592
Дудко Іван Тимофійович (Дудко І.Т., рос. Дудко І.Т.) 576
Дулевич Микола Лукич (Дулевич М.Л., рос. Дулевич Н.Л.) 140
Думановська Є. 522
Дунаковський Іван Якович (Дунаковський І.Я., рос. Дунаковский Иван Яковлевич) 295, 296
Дупак Григорій Васильович (Дупак Г.В.) 120, 121
Дусинський Іван Іванович (Дусинський І.І., рос. Дусинский Иван Иванович) 278
Дурнієнко Микола Федорович (Дурнієнко М.Ф., рос. Дурниенко Николай Федорович) 182
Дьожин Іван Гнатович (рос. Дежин І.І.) 214
Дьяков Микола Онуфрійович (Дьяков М.О.) 260
Дяченко Дмитро Кирилович (рос. Дьяченко Дмитрий Кириллович) 287
Дяченко Михайло Демидович (Дяченко М.Д., рос. Дьяченко М.Д.) 378
Дяченко П. 225
Дяченко Петро Сергійович (Дяченко П.С.) 230, 231
Дячко Сергій Романович 187
- Ебелов Михайло Ісайович (Ебелов М.І., Ебелов Михайло, Ебелов М., рос. Эбелов Михаил Исаевич) 15, 280
Ейзенгарт Перель Шльомівна (Ейзенгарт П.Ш., Ейзенгарт Перель, рос. Эйзенгарт Перель Шлемовна) 25, 322
Епельман Тевель Овсійович (Епельман Т.О., рос. Эпельман Тевель Евсеевич) 259
Ербен Леонід Юрійович (Ербен Л.Ю., рос. Эрбен Л.Ю.) 334
Ессаулов Георгій Прокопович (Ессаулов Г.П., рос. Эссаулов Георгий Прокофьевич) 227
- Євдокимов 450
Євдокимов Ю. 17
Євстафієв Модест Іванович (Євстафієв М.І., рос. Евстафиев М.И.) 48
Єна Андрій Степанович (Єна А.С., рос. Ена А.С.) 98
- Єременко Андрій Максимович (Єременко А.М., рос. Єременко А.М.) 368, 369
Єременко Григорій Семенович (Єременко Г.С., рос. Єременко Г.С.) 467
Єременко Дмитро Костянтинович (Єременко Д.К., Єременко Д., рос. Єременко Д.К.) 435
Єременко Степан Прокопович (Єременко С., рос. Єременко С.П.) 462
Єрмолович Георгій Іванович (Єрмолович Г.І., рос. Ермолович Г.И.) 89
Єфім'єв Микола Васильович (Єфім'єв М.В., Єфім'єв М., рос. Ефимьев Н.В.) 386, 387
Єфремов Дмитро Федорович (Єфремов Д.Ф., рос. Ефремов Д.Ф.) 192
- Жабинський Тихін Павлович (Жабинський Т.П., рос. Жабинский Т.П.) 599
Жадіков 482
Жайворонок Дмитро Григорович 231
Жалновський Томаш Матвійович (Жалновський Т.М., рос. Жалновский Т.М.) 142
Жданов Яків Михайлович (Жданов Я.М.) 104
Жмиренко Віктор Миколайович (Жмиренко В.М., Жмиренко В., рос. Жмиренко В.Н.) 367
Жовоник Іван Семенович (Жовоник І.С., Жовоник Іван, Жовоник І., рос. Жовоник И.С.) 27, 602, 648
Жовтобрюх Василь Остапович (Жовтобрюх В.О.) 560
Жуліда Ілля Якович (Жуліда І.Я., рос. Жулида И.Я.) 594, 595
Журавльов Іван Дмитрович (Журавльов І.Д., рос. Журавлев И.Д.) 98, 99
Журавський Шимон Зейлікович (Журавський Ш.З., рос. Журавский Ш.З.) 129, 130
Журба Андрій Данилович (Журба А.Д.) 485
- Забара Матвій Іванович (Забара М.І., рос. Забара М.И.) 480
Забезанський І. 122
Заболотний С. 17, 172, 187, 618
Забусик Михайло Павлович (Забусик М.П., Забусик М.) 152
Загородній Л. 17, 19, 536
Загоруйко Ірина Ананіївна (Загоруйко Ірина) 26
Загоруйко Тимофій Федорович (Загоруйко Т.Ф., Загоруйко Тимофій, Загоруйко Т., рос. Загоруйко Тимофей Федорович) 26, 274
Задацький Григорій Михайлович (Задацький Г.М., рос. Задацкий Г.М.) 564, 565

- Задніпровський Дмитро Феофанович
(Задніпровський Д.Ф., Задніпровський
Дмитро, Задніпровський Д.) 220, 624
- Заєць Пилип Миколайович (Заєць П.М., Заєць
П., рос. Заєц Ф.Н.) 581, 582
- Зайченко Андрій Іванович (Зайченко А.І., рос.
Зайченко А.И.) 502, 503
- Зайченко Василь Тимофійович 561
- Зайченко Юрій Адамович (Зайченко Ю.А.) 153
- Залізник (див. Голик М.)
- Замикула Кирило Тимофійович (Замикула К.Т.)
408
- Замицька Феодосія Миколаївна (Замицька
Ф.М.) 158, 159
- Замрій Антон Несторович (Замрій А.Н.) 242
- Замятін Павло Іванович (Замятін П.І., рос.
Замятин П.И.) 421
- Занес Микола Антонович (Занес М.А., рос.
Занес Н.А.) 90
- Запалій Василь Іванович (Запалій В.І., рос.
Запалый В.И.) 597
- Запаск Стефан Михайлович (Запаск С.М.) 299,
300
- Запорожець Микола Олександрович
(Запорожець М.О., рос. Запорожец Н.А.) 109
- Зареченський Василь Васильович
(Зареченський Василь, Зареченський В.В.,
рос. Зареченский В.В.) 20, 119
- Заславець Григорій Лукич (рос. Заславец Г.Л.)
360
- Зауер Густав Адольфович (Зауер Густав) 24, 513
- Зауер Едуард Адольфович (Зауер Едуард) 24,
513
- Зауер Фердинанд Адольфович (Зауер
Фердинанд) 24, 513
- Зауери (брати) 24
- Захаров Єлизар Макарович (Захаров Є.М., рос.
Захаров Е.М.) 468, 469
- Захаров Федір Пилипович (Захаров Ф.П., рос.
Захаров Федор Филиппович) 256
- Звоников Харлампій Федорович (рос. Звоников
Харлампий Федорович) 300
- Зелений 207, 476
- Зеленський Григорій Антипович (рос.
Зеленский Г.А.) 484
- Зелінський Віктор Григорович 57
- Зембіцький Людвіг Михайлович (Зембіцький
Л.М., рос. Зембицкий Людвиг Михайлович)
525, 526
- Зіненко Наум Іванович (Зіненко Н.І., рос.
Зиненко Н.И.) 336
- Зоб 397
- Зозуля Трифон Максимович (Зозуля Т.М.) 582,
583
- Золотаренко 395
- Зоря Іван Павлович (Зоря І.П., рос. Зоря И.П.)
100
- Зуб Дмитро Олексійович (рос. Зуб Д.А.) 360
- Зубенко Олексій Іванович (рос. Зубенко А.И.)
379
- Зубко Петро Юхимович (Зубко П.Ю., рос. Зубко
П.Е.) 561, 562, 580
- Зубков 157
- Зубченко Яків Іванович (Зубченко Я.І., рос.
Зубченко Я.И.) 117
- Жир Данило Андрійович (Жир Д.А.) 76
- Іваненко Олександр Кіндратович (Іваненко
О.К., рос. Иваненко А.К.) 435
- Іванов 225
- Іванов (отаман) 26, 76, 228, 272, 274, 275
- Іванов Василь Олександрович 232
- Іванов Георгій Микитович (Іванов Г.М., рос.
Иванов Георгий Никитович) 178
- Іванов Костянтин Іванович (Іванов К.І., рос.
Иванов К.И.) 103
- Іванов Омелян Іванович (Іванов О.І., рос.
Иванов Емельян Иванович) 278
- Іванов Федір Пилипович (Іванов Ф.П., Іванов
Ф., рос. Иванов Ф.Ф.) 108
- Івановський Василь Єгорович (Івановський
В.Є., рос. Ивановский В.Е.) 203
- Іващенко Яким Антонович (Іващенко Я.А., рос.
Иващенко А.А.) 121
- Івченко Сергій Климович (Івченко С.К., рос.
Ивченко С.К.) 110
- Ізосімов Андрій Григорович (Ізосімов А.Г., рос.
Изосимов А.Г.) 212
- Ільїн 14, 445
- Ільченко Віктор Ілліч (Ільченко В.І., рос.
Ильченко В.И.) 417
- Імшеницький Григорій Васильович
(Імшеницький Г.В.) 272, 273
- Іоанно Григорій Лоренцович 298
- Іозефер Євген Львович (Леонович) (Іозефер
Є.Л., Іозефер Євген, рос. Иозефер Евгений)
283, 625
- Іонко Мар'ян Альбінович (Іонко М.А., рос.
Ионко Марьян Альбинович) 511, 512
- Іофа Файвель Гершович 349
- Ісаченко Григорій Іванович (Ісаченко Г.І., рос.
Исаченко Г.И.) 570, 571
- Іщенко Ф. 353
- Кабаченко Гаврило Степанович (Кабаченко Г.С.,
Кабаченко Гаврило, Кабаченко Г.; Кобченко
Гаврило Степанович, Кобченко Г.С.) 16, 188,
189

- Каверкін Михайло Олексійович (Каверкін М.О., рос. Каверкин Михаил Алексеевич) 541, 542
Кайола 371
Калашник Федір Матвійович 183
Каледін О. 285
Каменчук Сава Маркович (Каменчук С.М.) 126
Каменяка І. 201
Камінський 220
Камінський Олександр Олександрович (Камінський О.О., рос. Каминский А.А.) 453
Камоцький Петро Феліксович (Камоцький П.Ф., рос. Камоцкий Петр Феликсович) 184
Канарський Рудольф Йосипович (Канарський Р.Й., Канарський Рудольф, рос. Канарский Рудольф Иосифович) 218, 620
Каневський Самуїл Меєр-Гершович 342
Каплинський Ізраїль Мендельович (рос. Каплинский И.М.) 348
Каплинський Ілля Ізраїльович 348
Капусткін Михайло Васильович (Капусткін М.В., Капусткін М., рос. Капусткин М.В.) 423, 424
Карабута Яків Семенович (Карабута Я.С., Карабута Яків, Карабута Я.) 452, 640
Карагодін Трохим Семенович (Карагодін Т.С., Карагодін Трохим, Карагодін Т., рос. Карагодин Т.С.) 338, 339, 629
Карамушко Віра Семенівна (Карамушко В.С., рос. Карамушко Вера Семеновна) 279
Карагассо Василь Гаврилович (Карагассо В.Г.) 483
Караульний Митрофан Андрійович (Караульний М.А.) 400
Карий (див. Яворський С.)
Карноух Георгій Олександрович (рос. Карноух Георгий) 555
Карпенко Микола Африканович (Карпенко Микола) 18, 336,
Карпенко Павло Данилович (Карпенко П.Д.) 506
Карпинський Валерій Михайлович (Карпинський В.М., рос. Карпинский Валерий Михайлович) 305, 306
Картель Сергій Михайлович (Картель Сергій) 2, 394
Карузо Спиридон Іванович (Карузо С.І., рос. Карузо Спиридон Иванович) 281
Касьмін Олександр Іванович (Касьмін О.І., рос. Касьмин А.И.) 383
Кателін Сергій Іванович (Кателін С.І., рос. Кателин Сергей Иванович) 301
Католик Карпо Федотович (Католик К.Ф.) 75
Кашин Іван Іванович (Кашин І.І., рос. Кашин И.И.) 133
Квятковський Георгій Михайлович (Квятковський Г.М., Квятковський Георгій, Квятковський Г., рос. Квятковский Георгий Михайлович) 14, 248, 249, 624, 625
Келеберда П. 27, 334, 353, 548
Керенський О. 46
Керимов Сеттар Абдул (Керимов С.А.) 45
Кефер Генріх Іванович (Кефер Г.І., Кефер Генріх, рос. Кефер Генрих Иванович) 243
Кизицький Григорій Володимирович (Кизицький Г.В., рос. Кизицкий Григорий Владимирович) 530, 531
Киприч 70
Киченко Георгій Микитович (Киченко Г.М., рос. Киченко Г.Н.) 379, 380
Киянець Григорій Олексійович (Киянець Г.О., рос. Киянец Г.А.) 573
Ківа Петро Якович (Ківа П.Я., рос. Кива П.Я.) 375
Кікоть І. 548
Кінь Сергій Євгенович (Кінь С.Є., рос. Кинь С.Е.) 367
Кіреєв Василь Пантелеймонович (Кіреєв В.П., Кіреєв Василь, Кіреєв В., рос. Киреев В.П.) 418, 635,
Кірієрі Костянтин Георгійович (Кірієрі К.Г., рос. Кириери Константин) 222, 223
Кіршко Микола Михайлович (Кіршко М.М., рос. Киршко Н.М.) 336
Клейнберг Арон Хаїмович (Клейнберг А.Х., Клейнберг Арон, рос. Клейнберг Арон Хаимович) 26, 535,
Клепач І. 161
Клецко Михайло Павлович (Клецко М.П.) 142, 143
Клименко 542, 544, 546
Клименко Василь Кузьмич (Клименко В.К., Клименко В.) 458, 459
Климович Петро Титович (Климович П.Т., Климович Петро) 8, 9, 289
Клим'ятенко Іван Петрович 229
Клубенко Василь Іванович (Клубенко В.І., рос. Клубенко В.И.) 115, 116
Клязник Михайло Федорович (Клязник М.Ф.) 591
Князь Іван Тихонович (Князь І.Т., рос. Князь И.Т.) 406, 407
Кобиляков Олексій Дмитрович (Кобиляков О.Д., рос. Кобыляков А.Д.) 104
Кобченко Гаврило Степанович (Кобченко Г.С.) (див. Кабаченко Гаврило Степанович)
Коваленко Авксентій Андрійович 240
Коваленко Єлисей Якович (Коваленко Є.Я., рос. Коваленко Е.Я.) 72, 73

- Коваленко Петро Іванович (Коваленко П.І., рос. Коваленко П.И.) 592, 593
- Коваленко Яків Микитович (Коваленко Я.М., рос. Коваленко Яков Никитович) 552
- Коваль Дмитро Володимирович (Коваль Д.В.)
- Коваль Михайло Павлович 583
- Коваль О. 17, 357, 409
- Ковальов 478
- Ковальський Отто Олександрович (рос. Ковальський О.А.) 447
- Ковальчук Євтихій Микитович (Ковальчук Є.М., рос. Ковальчук Е.Н.) 473
- Ковальчук Максим Пантелеймонович (Ковальчук М.П.) 250
- Ковальчук Яків Андрійович (Ковальчук Я.А.) 397, 398
- Коварський Самуїл Гершович 349
- Ковбасюк Петро Назарович (Ковбасюк П.Н., рос. Ковбасюк Петр Назарович) 186
- Ковган Петро Артемійович (Ковган П.А.) 487
- Ковган Семен Степанович 171
- Ковтун Віра Олександрівна 537
- Ковтун Петро Володимирович (Ковтун П.В.) 459
- Ковтун Тимофій Григорович (Ковтун Т.Г., Ковтун Тимофій, Ковтун Т.) 537, 644
- Ковтун Юхим Пилипович (Ковтун Ю.П., рос. Ковтун Е.Ф.) 85
- Кодак Дем'ян Миколайович 335
- Кодак Максим Якович (Кодак М.Я.) 335
- Козенко Петро Кирилович (Козенко П.К.) 364, 365
- Козенко Ірина Олександрівна (Козенко Ірина) 2, 190
- Козинець Іван Омелянович (Козинець І.О., рос. Козинець И.Е.) 110
- Козицький Володимир Терентійович (рос. Козицкий Владимир Терентьевич) 162
- Козир Тимофій Григорович (Козир Т.Г., рос. Козырь Т.Г.) 387
- Козленко Марія Іванівна (Козленко М.І., рос. Козленко М.И.) 362
- Козлов 34, 159
- Козлов Максим Якович (рос. Козлов Максим Яковлевич) 164
- Козловський Карл Петрович (Козловський Карл, Козловський К.П., рос. Козловский К.П.) 23, 135
- Колбасов Олексій Миколайович (Колбасов О.М., Колбасов О., рос. Колбасов А.Н.) 382, 383
- Колесник Микола Якович (Колесник М.Я., рос. Колесник Н.Я.) 355, 356
- Колесник Петро Якович 355
- Колесник Филимон Самійлович (Колесник Ф.С.) 122, 123
- Колесников Сергій Миколайович (Колесников С.М., рос. Колесников С.Н.) 148
- Колесніков Арсентій Якович (Колесніков А.Я., рос. Колесников Арсентий Яковлевич) 237, 238
- Колесюк Руслан Віталійович (Колесюк Руслан) 2, 52
- Коломойченко Іван Корнійович (Коломойченко І.К., рос. Коломойченко Иван Корнеевич) 262
- Колосов Іван Никифорович (Колосов І.Н., рос. Колосов И.Н.) 101, 118
- Колпаков Іван Дмитрович (Колпаков І.Д., рос. Колпаков И.Д.) 395
- Колчак О. 14, 294
- Коль Іван Михайлович (Коль І.М., рос. Коль Иван Михайлович) 217
- Коляда Дмитро Пилипович (рос. Коляда Д.Ф.) 566, 567
- Комісаренко Петро Захарович (Комісаренко П.З., рос. Комиссаренко П.З.) 591
- Компанієць Т. 174
- Кондратенко Сергій Михайлович (Кондратенко С.М.) 349
- Конев Микола Минович 451
- Коновалець Є. 13, 106
- Коновалов Григорій Гаврилович (Коновалов Г.Г.) 489, 490
- Кононов Олексій Олексійович (Кононов О.О.) 238
- Конько Анастасія Сильвестрівна (Конько Анастасія) 18, 336
- Корейша Ілля Матвійович (Корейша І.М., Корейша І., рос. Корейша И.М.) 568
- Кореньков Анатолій Володимирович (Кореньков А.В.) 100
- Коржун Сергій Леонтійович (Коржун С.Л., рос. Коржун Сергей Леонтьевич) 532
- Корнієвський Тихін Пантелеймонович (Корнієвський Т.П., Корнієвський Тихін, Корнієвський Т., рос. Корниевский Т.П.) 10, 209, 210
- Корнієнко Єлисей Григорович (Корнієнко Є.Г., рос. Корниенко Е.Г.) 105
- Коростій Кирило Іванович (Коростій К.І., рос. Коростий К.И.) 210
- Коротчук Давид Семенович (Коротчук Д.С.) 144
- Корчаков-Савицький 137
- Косенко Дем'ян Кирилович (Косенко Д.К.) 169
- Косенко Ларіон Олексійович (Косенко Л.О., Косенко Л., рос. Косенко И.А.) 363

- Косець Ананій Степанович 523
Косець Омелян Парфенович 523
Косецький Станіслав Станіславович
(Косецький С.С., рос. Косецкий С.С.) 377
Костенко Андрій Дмитрович (Костенко А.Д.) 93
Костенко Андрій Максимович (Костенко А.М.)
93
Костенко Василь Андрійович (Костенко В.А.) 93
Костенко Гаврило Ілліч (Костенко Г.І., рос.
Костенко Г.И.) 166
Костенко Тетяна Андріївна (Костенко Т.А.) 349
Костик Михайло Миронович (Костик М.М.)
391, 392
Костира Іван Андрійович (Костира І.А.,
Костира І., рос. Костыря И.А.) 383
Костюк Порфирій Феодосійович (рос. Костюк
Порфирий) 514
Костюков Денис Васильович (Костюков Д.В.)
397
Костюков Микола Логвинович (Костюков М.Л.,
рос. Костюков Н.Л.) 498
Костюченко Пилип Романович (Костюченко
П.Р., рос. Костюченко Ф.Р.) 130
Костюшенко Микола Миколайович
(Костюшенко М.М., Костюшенко Микола,
Костюшенко М., рос. Костюшенко Н.Н.) 28,
434, 639
Кот 544
Котенко 93, 98, 109
Котенко Лаврентій Никифорович 137
Котовський Г. 147, 226, 263
Котульський Василь Вікентійович
(Котульський В.В., рос. Котульский Василий
Викентьевич) 290, 291
Кохан Андрій Олексійович (Кохан Андрій) 2. 31
Коцур С. 545, 548
Кошеваров Йосип Архипович (Кошеваров Й.А.,
рос. Кошеваров И.А.) 507
Кошиць О. 14, 467, 641
Кощовий Я. 187, 250
Кравченко-Пугач 138
Кравчук Михайло Федорович (Кравчук М.Ф.,
рос. Кравчук Михаил Федорович) 267
Кравчук Никон Харитонович (Кравчук Н.Х.)
546
Краковщинська Ольга Зіновіївна
(Краковщинська О.З., рос. Краковщинская
Ольга Зиновьевна) 314
Крамар Моня Маркович (Крамар М.М.) 320
Крамаренко Іван Іванович 457
Кранк Матеас Адамович (Кранк М.А.) 271
Красило 70
Красний Пінхос Абрамович (Красний П.А.,
Красний Пінхос, Красний П.) 25, 26, 132, 430,
431
Краснов П. 11, 63
Краснянський Лейба Ісакович (Краснянський
Л.І., рос. Краснянский Л.И.) 427, 28
Красовський Олександр Микитович
(Красовський О.М., Красовський Олександр,
рос. Красовский А.Н.) 13, 131, 611, 612, 613,
615
Красюк Малофій Григорович (Красюк М.Г.) 86
Крем'янська Євгенія Стефанівна (рос.
Кремянская Е.С.) 359
Кривдюк Ганна Володимирівна (Кривдюк
Ганна) 2, 52
Кривинська Марія Леопольдівна (Кривинська
М.Л., Кривинська Марія, рос. Кривинская
М.Л.) 22, 339
Кривой Еля Срульович (Кривой Е.С., рос.
Кривой Эля Срульевич) 317
Кривозуб 76
Кривопляс Сергій Харитонович (Кривопляс
С.Х.) 368
Криворучко 429
Кривсунов Павло Дмитрович (Кривсунов П.Д.)
489
Кривун Юхим Никифорович (Кривун Ю.Н.,
рос. Кривун Е.Н.) 92
Кривцун Полікарп Петрович (Кривцун П.П.)
449
Крижановський Григорій Порфиорович
(Крижановський Г.П., рос. Крыжановский
Г.П.) 213, 214
Кримський Сава Панасович (Кримський С.П.,
рос. Крымский Савва Афанасьевич) 168
Криуленко Яків Адріанович (Криуленко Я.А.,
Криуленко Я.) 420
Кріндас Іван Оксентійович (Кріндас І.О.) 592
Кругляков Ізраїль Маркович (Кругляков І.М.)
342
Крупкін Петро Григорович (Крупкін П.Г.,
Крупкін П., рос. Крупкин П.Г.) 439, 440
Крупник Мендель Якович (Крупник М.Я., рос.
Крупник Мендель Яковлевич) 316
Крупський Євстафій Семенович (Крупський
Є.С., рос. Крупский Е.С.) 78
Крушельницький Йосип Іванович
(Крушельницький Й.І., рос. Крушельницкий
И.И.) 106
Куделя Трохим Омелянович (Куделя Т.О., рос.
Куделя Т.Е.) 562, 563
Кудінов Валерій Вікторович (Кудінов Валерій)
2, 327

- Кудінов Петро Васильович (Кудінов П.В., рос. Кудинов Петр Васильевич) 157
- Кузін Олексій Костянтинович (Кузін О.К., рос. Кузин А.К.) 35
- Кузьменко Іван Мойсейович (Кузьменко І.М., рос. Кузьменко И.М.) 586
- Кузьмін (Кузьменко) Степан Полікарпович (Кузьмін С.П.) 271, 272
- Кулик Олексій Семенович (Кулик О.С., рос. Кулик А.С.) 354
- Кулінич Варфоломій Єфремович (Кулінич В.Є., рос. Кулинич Варфоломей Єфремович) 542
- Куль Степан Степанович (Куль С.С.) 80
- Кульчицький Олександр Христинович (Кульчицький О.Х., рос. Кульчицкий Александр Христинович) 527
- Куницький Максим Данилович (рос. Куницкий М.Д.) 69
- Куніцин Анатолій Павлович (Куніцин А.П., рос. Куницын А.П.) 90
- Куперман Йосип Миронович (Куперман Й.М., рос. Куперман Осип Миронович) 306
- Куредда Г. (Чорний) 550
- Курило Данило Гордійович (Курило Д.Г.) 428
- Куриленко Федір Прокопович (Куриленко Ф.П.) 502
- Курінний Борис Гнатович (Курінний Б.Г., рос. Куренной Борис Игнатьевич) 173, 174, 618
- Кухаревський Станіслав Валеріанович (Кухаревський С.В., рос. Кухаревский С.В.) 202, 203
- Кучер 406
- Кучер Олена Петрівна (рос. Кучер Елена Петровна) 552
- Кучугура-Кучеренко Іван 388
- Кучко Ксенофонт Кирилович (Кучко К.К.) 149
- Кушнарєнко Єгор Васильович (Кушнарєнко Є.В., рос. Кушнарєнко Е.В.) 95
- Лавренчук Іван Авксентійович (Лавренчук Іван, рос. Лавренчук Иван) 18, 60, 606
- Лавриненко Гнат Назарович (Лавриненко Г.Н., рос. Лавриненко И.Н.) 203, 204
- Лагутін Іван Гнатович (Лагутін І.Г, рос. Лагутин И.И.) 97
- Лагутчев Георгій Григорович (Лагутчев Георгій, Лагутчев Г.Г.) 13, 64
- Ландман Єхіль (Міхель) Гершович (Ландман Є.Г., рос. Ландман Е.Г.) 343
- Ластовець Іван Антонович (Ластовець І.А., рос. Ластовец И.А.) 375
- Лахтер Озіас Іонович (Лахтер О.І., рос. Лахтер Озиас Ионович) 317
- Лашко Оксана Володимирівна Лашенков 518
- Лебедь Павло Іванович (Лебедь П.І., рос. Лебедь П.И.) 353, 354
- Лебедь Яків Павлович (Лебедь Я.П., рос. Лебедь Я.П.) 353, 354
- Левак Абрам Мойсейович (Левак А.М., рос. Левак Абрам Моисеевич) 323
- Левандовський Олександр Савелійович (Левандовський О.С., рос. Левандовский А.С.) 425
- Леві Іван Петрович (Леві І.П., рос. Леви И.П.) 398, 399
- Левін Іван Якович (рос. Левин И.Я.) 473
- Левін Рувим Зельманович 349
- Левін Соломон Маркович (Левін С.М., рос. Левин С.М.) 350
- Левичев Яків Іванович (Левичев Я.І., рос. Левичев Я.И.) 112
- Левицький Григорій Кирилович (Левицький Г.К., рос. Левицкий Григорий Кириллович) 270, 271
- Левченко А. 71, 80, 362, 366
- Левченко Семен Петрович (Левченко С.П.) 245
- Лезгінов (див. Седін Василь Андрійович)
- Лемберський Михайло Давидович (Лемберський М.Д., рос. Лемберский Михаил Давидович) 315
- Леміш Семен Степанович 183
- Леміш Юлія Миколаївна (Леміш Юлія) 2, 155
- Лепетченко Іван Савелійович (Лепетченко Іван, Лепетченко І.С., рос. Лепетченко И.С.) 20, 111
- Леснік Семен Іпатійович (Леснік С., рос. Лесник С.И.) 440
- Лещук Федір Іларіонович (рос. Лещук Федор Илларионович) 59
- Лизанівський Іван 21,
- Лис Зейлік Абрамович (Лис З.А., Лис Зейлік, рос. Лис Зейлик Абрамович) 535
- Лисак Іван Денисович (Лисак І.Д., рос. Лысак Иван Денисович) 550
- Лисак Федір Єгорович (Лисак Ф.Є., рос. Лысак Ф.Е.) 466, 467
- Лисенко Арсентій Олексійович (Лисенко А.О., рос. Лысенко А.А.) 21, 114, 115
- Лисишин Дмитро Юрійович (Лисишин Д.Ю., рос. Лисишин Дмитрий Юрьевич) 246, 247
- Литаренко Яків Омелянович (Литаренко Я.О., рос. Литаренко Я.Е.) 583, 584
- Литвин Клим Гордійович (Литвин К.Г.) 68

- Литвиненко Віктор Тимофійович (Литвиненко В.Т.) 360
- Литвиненко Олександр Терентійович (Литвиненко О.Т., Литвиненко О., рос. Литвиненко Александр Терентьевич) 543
- Литвинов 213
- Литвинов Василь Олександрович (Литвинов В.О., рос. Литвинов Василий Александрович) 158
- Лифенко Ілля Павлович (Лифенко І.П., рос. Лифенко И.П.) 196
- Лихо-Бондарук (див. Бондарук Кирило Євламπίювич)
- Лишенко Григорій Федорович (рос. Лышенко Г.Ф.) 407
- Лівінгстон Григорій Іванович (Лівінгстон Г.І., рос. Ливингстон Г.И.) 357, 358
- Ліжник Петро (Ліжник) 520
- Лінговський 385
- Лисовецький Віктор Миколайович (Лисовецький В.М., рос. Лисовецкий В.Н.) 45
- Лісовий Андрій Максимович (Лісовий А.М., рос. Лисовый А.М.) 559
- Лисогурський Юхим Сергійович (рос. Лисогурский Ефим Сергеевич) 162
- Ліщина-Мартиненко Іван Іванович (Ліщина-Мартиненко І.І., рос. Лищина-Мартыненко И.И.) 331
- Лобов Леонід Іванович (Лобов Л.І., рос. Лобов Л.И.) 423
- Лозко Марко Михайлович (Лозко М.М.) 129
- Лойберг Авраам Ісаакович (Лойберг А.І., рос. Лойберг А.И.) 345
- Ломико Гаврило Маркович (Ломико Г.М., рос. Ломыко Г.М.) 579, 580
- Лопатюк Олександр Трохимович (Лопатюк О.Т., рос. Лопатюк А.Т.) 123, 124
- Лоран Андрій Генріхович (Лоран А.Г., рос. Лоран Андрей Генрихович) 24, 244, 245
- Лубенченко Андрій Григорович (Лубенченко А.Г.) 209
- Луговський Микола Васильович (Луговський М.В., рос. Луговский Н.В.) 132, 133
- Луданов Сергій Микитович (Луданов С.М.) 239, 240
- Лукашева Наталія Сергіївна (Лукашева Наталія) 2, 432
- Лукашевич Броніслав Юліанович (Лукашевич Б.Ю.) 463
- Лукашов Гаврило Степанович (Лукашов Г.С.) 113, 114
- Лукін Володимир Львович (Лукін В.Л., рос. Лукин Владимир Львович) 156
- Лук'яненко Дмитро Олексійович (Лук'яненко Д.О., рос. Лукьяненко Д.А.) 424,
- Лук'яненко Іван Михайлович (Лук'яненко І.М., рос. Лукьяненко И.М.) 205, 206
- Лупенко Олександр Павлович (див. Поляков Михайло Іванович)
- Луценко Іван 289
- Луценко Іван Степанович (Луценко І.С., Луценко І.) 536, 537
- Луценко Семен Микитович (Луценко С.М., Луценко Семен, рос. Луценко Семен Никитович) 287, 288, 626
- Луценко Тетяна Леонідівна (Луценко Тетяна) 2, 122
- Любинський Іван Іванович (Любинський І.І., рос. Любинский Иван Иванович) 302, 303
- Людоговський 387
- Людоговський А. 387
- Люшняк Микола Григорович (Люшняк М.Г., рос. Люшняк Николай) 224
- Лядецький Павло Антонович (Лядецький) 518
- Мазур Амвросій Арсентійович 137
- Мазур Павло Сергійович 138
- Мазуренко Феофан Григорович (Мазуренко Ф.Г., рос. Мазуренко Феофан Григорьевич) 553
- Маєвський Павло Матвійович 298
- Май-Маєвський В. 108
- Майборода Василь Арсентійович (Майборода В.А.) 245
- Майструк В. 528
- Макаренко 405
- Макаренко А. 405
- Макаров Олександр Юхимович 232
- Максименко Єрофій 137
- Максименко Микола Федорович (Максименко М.Ф., рос. Максименко Н.Ф.) 486
- Макудій Віктор Петрович (Макудій В.П.) 520
- Малацай Арсентій Павлович (Малацай А.П.) 86, 87
- Малий Григорій Павлович (рос. Мальный Г.П.) 472
- Малинка Олексій Фролович (Малинка Олексій, Малинка О.Ф., рос. Малинка А.Ф.) 12, 62
- Малиновський Володимир Федорович (Малиновський В.Ф., рос. Малиновский Владимир Федорович; Тепляков Степан Петрович) 268
- Малюта Полікарп Іванович (Малюта П.І., рос. Малюта П.И.) 428
- Мамай (див. Щириця Я.)
- Мамзінов 50
- Мамон Максим Маркович (Мамон М.М.) 380

- Мамонов Олександр Іванович (Мамонов О.І., рос. Мамонов А.И.) 499
- Манжуло Іван Федорович (Манжуло Іван) 156
- Мансурський Якуб Сулейманович (Мансурський Я.С., рос. Мансурский Я.С.) 39, 40
- Манченко Михайло Захарович (Манченко М.З.) 199, 200
- Маньковський Фелікс Іванович (рос. Маньковский Ф.И.) 503
- Маркевич Володимир Йосипович (Маркевич В.Й., рос. Маркевич В.И.) 143
- Маркіш Євген Євгенович (Маркіш Є.Є., рос. Маркиш Евгений Евгеньевич) 296, 297
- Маркус Абрам Соломонович (Маркус А.С.) 41
- Мартиненко Інна Олександрівна (Мартиненко Інна) 2, 88
- Мартиненко Софрон Андрійович (рос. Мартыненко С.А.) 398
- Мартинковський Олександр Петрович (Мартинковський О.П., рос. Мартынковский Александр Петрович) 256, 257
- Мартинов Федір Іванович (Мартинов Ф.І., рос. Мартынов Ф.И.) 426
- Мартинюк Яків Сидорович (Мартинюк Я.С., рос. Мартынюк Яков Сидорович) 529
- Мартинюк-Подольський Степан Миколайович (Мартинюк-Подольський Степан) 297
- Мартос Б. 26. 411
- Марусенко Трохим Андрійович (рос. Марусенко Трофим Андреевич) 166
- Маруся 18, 356
- Марченко Андрій Трохимович (Марченко А.Т.) 403
- Масло Феодосій Якимович (Масло Ф.Я., рос. Масло Ф.А.) 565, 566
- Маслов 533
- Масюк Василь Михайлович (Масюк В.М.) 39
- Матвієць Петро Денисович (Матвієць П.Д., рос. Матвиец П.Д.) 366, 367
- Матковський Микола Пилипович 517
- Матковський-Щербанюк Іван Григорович (Матковський-Щербанюк Іван, Матковський-Щербанюк І.; Щербанюк І.Г., рос. Щербанюк Иван Григорьевич) 19, 59
- Матяш Леонтій Мойсейович (Матяш Л.М., Матяш Л.) 587, 588
- Махно Н. (Махно) 16, 19, 20, 21, 106, 111, 120, 162, 164, 167, 168, 250, 256, 437, 479
- Махно Павло Савелійович (Махно Павло, Махно П.С., рос. Махно Павел Савельевич) 20, 158
- Махоніна Наталя Романівна (рос. Махонина Н.Р.) 155
- Мацуєв Василь Львович (Мацуєв В.Л., рос. Мацуев В.Л.) 88, 89
- Мащенко Іван Якович (Мащенко І.Я., рос. Мащенко И.Я.) 395
- Мащенко Семен Пилипович (Мащенко С.П., рос. Мащенко Семен Филиппович) 255
- Медведева Лідія Павлівна (Медведева Лідія) 2, 277
- Медведков Олександр Олексійович (рос. Медведков А.А.) 214
- Медведкова Євдокія Зіновіївна (рос. Медведкова Е.З.) 214
- Медведев 253
- Мезінов Іван Вікторович (Мезінов Іван) 2, 412
- Мелейко Іван Микитович (рос. Мелейко И.Н.) 451
- Меленевський Федір Степанович (Меленевський Ф.С., рос. Меленевский Ф.С.) 140
- Мельник Теодор Костянтинович (Мельник Т.К.) 114
- Мельников Петро Федорович (Мельников П.Ф.) 112
- Мельник Яків Васильович (Мельник Я.В.) 439
- Мельницький Олександр Єліодорович (Мельницький О.Є., рос. Мельницкий А.Е.) 37
- Мельничук Іван 533
- Мельничук Йосип Іванович 533
- Мельничук Микола Іванович (Мельничук М.І., рос. Мельничук Николай Иванович) 532, 533
- Меркулов Костянтин Олександрович (Меркулов Костянтин) 2, 412
- Мехед Дмитро Прохорович (Мехед Д.П., Мехед Д.) 578, 579
- Месков Олександр Васильович (Месков О.В., рос. Месков А.В.) 105
- Милостивенко Іван Іванович (Милостивенко І.І., рос. Милостивенко И.И.) 112
- Мисников Дмитро Олександрович (Мисников Д.О., рос. Мисников Д.А.) 371, 372
- Михайлов Павло Антонович (Михайлов П.А., Михайлов П.) 66
- Михайлов Сергій Петрович (Михайлов С.П.) 47, 48
- Михайлюк Йосип Костянтинович (Михайлюк Й.К., рос. Михайлюк И.К.) 77
- Мінка Свиридонт Романович (Мінка С.Р., рос. Минка С.Р.) 82
- Мілютінов Семен Михайлович (Мілютінов С.М., рос. Милутинов С.М.) 194
- Мирошко Кирило Якович (Мирошко К.Я.) 475
- Миткевич 221

- Мірошников Федір Іванович (рос. Мірошников Ф.И.) 132
- Мірошниченко Федір Гаврилович (Мірошниченко Ф.Г., Мірошниченко Федір, рос. Мірошниченко Ф.Г.) 410
- Мірошниченко Федір Іванович (Мірошниченко Ф.І., рос. Мірошниченко Федор Іванович) 277, 633
- Мишина Анна Іванівна (Мишина А.І., рос. Мишина А.И.) 38
- Мищенко Тимофій Григорович (Мищенко Т.Г., рос. Мищенко Т.Г.) 488
- Мовпан Тихін Якимович (Мовпан Т.Я., рос. Мовпан Т.А.) 571
- Мовчан Григорій Якимович 553
- Мовчан Михайло Федорович (Мовчан Михайло) 18, 336
- Мовчан Сергій Васильович (Мовчан Сергій) 2, 394
- Могилевець Михайло Улянович (Могилевець М.У.) 254
- Могільнер Михайло Вікторович (Могільнер М.В., рос. Могильнер Михаил Викторович) 255
- Могорт 213
- Можний Олександр Федорович (Можний О.Ф., рос. Можный А.Ф.) 418
- Мозулевська Оксана Вікторівна (Мозулевська Оксана) 2, 216
- Молдавська Єлизавета Давидівна (Молдавська Є.Д., рос. Молдавская Е.Д.) 427
- Молдавський Мордко Дувидович (Молдавський М.Д., Молдавський Мордко, Молдавський М.) 304
- Молчанов 507
- Момот Яким Мойсейович (Момот Я.М., Момот Я., рос. Момот А.М.) 419
- Монмарь Ілля Якович (Монмарь І.Я., рос. Монмарь И.Я.) 90
- Моргун Петро Якович (Моргун П.Я., Моргун Петро, Моргун П.) 588, 589, 648
- Мороз Антон Михайлович (Мороз А.М.) 397
- Мороз Микита Семенович (Мороз М.С., Мороз М., рос. Мороз Н.С.) 600, 601
- Мороз Тихін Мефодійович (Мороз Тихін, Мороз Т.М., рос. Мороз Тихон Мефодиевич) 20, 159
- Морозов Петро Васильович (рос. Морозов Петр Васильевич) 292
- Москаленко Олександр Миколайович (Москаленко О.М.) 334
- Москаленко Олександр Якович (рос. Москаленко А.Я.) 42
- Москальова Віра Михайлівна (рос. Москалева Вера Михайловна) 298
- Москальчук Данило Антонович 60
- Мунтянов Афанасій Йосипович (Мунтянов А.Й., Мунтянов Афанасій, Мунтянов А., рос. Мунтянов А.И.; Антонов Гаврило Миколайович, Антонов Гаврило, рос. Антонов Г.Н.) 16, 29, 188, 189, 619
- Мяковський Абрам Іцкович (Мяковський А.І., Мяковський Абрам, рос. Мяковский Абрам Ицкович) 319, 320
- Нагороднюк Лідія Іванівна (Нагороднюк Л.І., рос. Нагороднюк Лидия Ивановна) 61
- Назаренко Антон Степанович 165
- Назаренко Данило Кирилович (Назаренко Д.К.) 400, 401
- Назаренко Іван Савович (Назаренко І.С., рос. Назаренко И.С.) 361, 362
- Назаренко Яків Іванович (Назаренко Я.І., рос. Назаренко Яков Иванович) 242, 243
- Найдьонова Анастасія Василівна (Найдьонова А.В., рос. Найденова А.В.) 332, 333
- Налюбицький Хаїм Абрамович (Налюбицький Х.А., рос. Налюбицкий Х.А.) 347, 348
- Науменко Володимир (Науменко В.) 11
- Науменко Михайло Якович (Науменко М.Я.) 94
- Нашемпа Василь Григорович (Нашемпа В.Г., рос. Нашемпа Василий Григорьевич) 186
- Нашемпа Феодосій Григорович (Нашемпа Ф.Г., рос. Нашемпа Феодосий Григорьевич) 186
- Небрятенко Петро Якович (Небрятенко П.Я.) 198
- Невгасимов Пантелеймон Михайлович (Невгасимов П.М.) 414
- Невзглядов Гордій Євстахійович (Невзглядов Г.Є., рос. Невзглядов Г.Е.) 372
- Недбайло Герасим Миколайович (Недбайло Г.М., рос. Недбайло Герасим Николаевич) 258
- Неженець Григорій Лукич (Неженець Г.Л., рос. Неженец Г.Л.) 405
- Неїло Федір Федорович (Неїло Ф.Ф., Неїло Федір) 13, 29, 131, 611, 612, 613, 615
- Неймаш Іван Андрійович (Неймаш І.А., рос. Неймаш И.А.) 567, 568
- Немировський Марк Ісакович (Немировський М.І., рос. Немировский Марк Исаакович) 315
- Несен Максим Олександрович (Несен Максим) 2, 412
- Нестеренко Андрій Якимович (Нестеренко А.Я., Нестеренко Андрій, Нестеренко А.) 622, 623

- Нестеренко Сидір Лук'янович (Нестеренко С.Л.) (див. Боссий Сидір Лук'янович)
- Нестроев Василь Анатолійович (Нестроев В.А., рос. Нестроев В.А.) 41, 42
- Нечаєва Антоніна Василівна (рос. Нечаєва А.В.) 338
- Нечай Тетяна Василівна (Нечай Тетяна) 2, 62
- Нечитайло Федір (Нечитайло Ф.) 623
- Никоненко Максим Васильович (Никоненко М.В.) 485
- Нікітін Володимир Сергійович (рос. Никитин В.С.) 503
- Нікітченко Захар Ларіонович (Нікітченко З.Л., рос. Никитченко З.И.) 204, 205
- Нікіфоров Сергій Назарович (Нікіфоров С.Н., Нікіфоров Сергій, рос. Никифоров С.Н.) 21, 438
- Ніккель Корній Генріхович (Ніккель К.Г., рос. Никкель К.Г.) 464
- Ніколаєв Олександр Григорович (Ніколаєв Олександр, Ніколаєв О.Г., Ніколаєв О., рос. Николаєв Александр Григорьевич) 172, 173, 618
- Ніколаєнко Петро Дмитрович (Ніколаєнко П.Д., рос. Николаєнко Петр Дмитриевич) 263, 264
- Ніколаєнко Сергій Павлович (Ніколаєнко С.П., рос. Николаєнко Сергей Павлович) 257
- Ніколайчук Семен Богданович (Ніколайчук С.Б., рос. Николайчук Семен Богданович) 547
- Нікора Михайло Іванович (Нікора М.І.) 232
- Нікош Ілля Іванович (Нікош І.І., рос. Никош И.И.) 36
- Німцовицький Мордухай Абельович (Німцовицький М.А., рос. Нимцовицкий Мордухай Абелевич) 321, 322
- Новак Мойсей Сергійович (Новак М.С.) 589
- Новак Петро (Новак П.) 329
- Новохацький П. (Шуба) 398
- Нурський-Скарбек-Людніцький Володимир Федорович (Нурський-Скарбек-Людніцький В.Ф., Людніцький В., рос. Нурский-Скарбек-Людницкий В.Ф.) 443
- Овчаренко Данило Андрійович (Овчаренко Д.А., Овчаренко Д.) 588
- Овчаренко Леонід Григорович (Овчаренко Л.Г., Овчаренко Леонід, Овчаренко Л.) 574, 575, 646
- Овчарук Григорій 517
- Овчарук Євген 517
- Овчарук-Марцишина Павлина Лаврівна (Овчарук-Марцишина Павлина) 517
- Огерь Григорій Іванович (Огерь Г.І., рос. Огерь Г.И.) 92
- Одінцов Микола Олександрович (Одінцов М.О., Одінцов М., рос. Одинцов Н.А.) 392
- Окунев Володимир Михайлович (рос. Окунев Владимир Михайлович) 284
- Олексеєнко Гнат Єгорович (рос. Олексеєнко Игнат Егорович) 541
- Олійник Панас Созонович (Олійник П.С., рос. Олейник А.С.) 145
- Омельченко Олександр Володимирович (Омельченко О.В., рос. Омельченко А.В.) 413
- Онищенко Тимофій Федорович (Онищенко Т.Ф.) 536, 537
- Оніщук Олена Іванівна (Оніщук Олена) 2, 122
- Онопрієнко Петро Петрович (рос. Оноприенко П.П.) (див. Скрипка Петро Петрович)
- Опальський Степан Якубович (Опальський Степан) 517
- Оппенлендерг Рейнгольд Іванович (Оппенлендерг Р.І., Оппенлендерг Р., рос. Оппенлендерг Р.И.) 434
- Орел (див. Гальчевський Яків Васильович.)
- Орлик (див. Артеменко Ф.)
- Орлов Віктор Григорович (Орлов В.Г.) 82
- Орлов Гаврило Дмитрович (Орлов Г.Д.) 396
- Орлов Яків Олексійович (рос. Орлов Яков Алексеевич) 300
- Орловський Василь Максимович (Орловський В.М., рос. Орловский Василий Максимович) 261
- Орловський Віктор Іванович (Орловський В.І., рос. Орловский В.И.) 337
- Осадчий 70, 73, 75
- Осадчий Андрій Ларіонович (Осадчий А.Л., рос. Осадчий А.И.) 208
- Османов Аким 45
- Оссовський П. 92
- Остапенко Сергій 22
- Остапович Олексій Якович (рос. Остапович Алексей) 297
- Остапчук Наталія Іванівна (Остапчук Наталія) 2, 509
- Островський Мордух Зельманович (Островський М.З., рос. Островский М.З.) 351
- Осьмук Олександр Микитович (рос. Осьмук А.Н.) 149
- Охрименко Микита Михайлович (рос. Охрименко Н.М.) 488
- Павелко Владислав Вікторович (Павелко Владислав) 2, 327
- Павловський 501, 554

- Павловський Михайло (Павловський М.) 538
Павлюк Іван Яремович (Павлюк І.Я., Павлюк І.,
рос. Павлюк І.Е.) 598
Павлюченко Кузьма Андрійович (Павлюченко
К.А.) 102
Падалка Іван Антонович (Падалка І.А., рос.
Падалка І.А.) 106
Падалка Микола Євгенович (Падалка Микола,
Падалка М.Є., Падалка М., Падалка, рос.
Падалка Н.Є.) 28, 146, 147
Палагута Кирило Авксентійович (Палагута
К.А.) 195
Паладійчук Герман 529
Палееш Юрій Борисович (рос. Палееш Юрій
Борисович) 290
Палій (Сидорянський) Михайло (Палій М.,
Палій) 23, 515, 516, 643
Пальчик Микола Степанович (Пальчик М.С.,
рос. Пальчик Н.С.) 101
Панаїта Микола Федорович (рос. Панаїта Н.Ф.)
138
Пануркевич Д. 523
Панченко Мойсей (Мусій) Васильович
(Панченко М.В.) 69, 70
Панченко Юхим Андрійович (Панченко Ю.А.,
рос. Панченко Е.А.) 362
Паньків Франц Степанович (Паньків Ф.С., рос.
Паньків Ф.С.) 87
Паньков Антон Петрович (Паньков А.П.,
Паньков Антон) 513
Парасенко О. 458
Пастернак Іцко Аврумович (Пастернак І.А., рос.
Пастернак Іцко Аврумович) 321
Патриляк Богдан Казимирович 2
Пацагіря Олексій Кузьмич (Пацагіря О.К., рос.
Пацагіря А.К.) 331
Пацюк 490
Пашкевич Карл Францович (Пашкевич К.Ф.) 43
Пашко Даниїл Степанович (Пашко Д.С.) 170
Пащенко Василь Володимирович (Пащенко
В.В.) 171, 172
Педерій Михайло Антонович (Педерій М.А.,
Педерій Михайло, Педерій М., рос. Педерій
М.А.) 26, 410, 411
Пекарський Василь Лаврентійович (Пекарський
В.Л., рос. Пекарський В.Л.) 143
Перевозник Андрій Іванович (рос. Перевозник
А.І.) 406
Перельман Мойсей Лазарович (Перельман
М.Л., рос. Перельман Моїсей Лазаревич) 312
Перепелиця Іван Іванович (Перепелиця Іван,
Перепелиця І.І., рос. Перепелиця І.І.) 16,
103
Перетрутов Микола Миколайович (Перетрутов
М.М., рос. Перетрутов Н.Н.) 436
Пестушко Андрій Порфірович (Пестушко
А.П.) 78, 79
Пестушко Костянтин Юрійович (Пестушко К.;
Блакитний, Степовий) 19, 78, 161, 175, 183,
338
Петлюра Симон (Петлюра С., Петлюра) 14, 21,
22, 25, 115, 132, 203, 467, 641
Петраш Родіон Семенович (Петраш Р.С.) 491
Петренко Єгор Васильович (Петренко Є.В., рос.
Петренко Е.В.) 402
Петренко Назар 21
Петренко Петро Іванович (див. Федоров Борис
Петрович)
Петрій Михайло Іванович (Петрій М.І., рос.
Петрій М.І.) 576
Петровський Михайло Борисович
(Петровський М.Б., рос. Петровский
Михаїл Борисович) 282
Петрунь Іларіон Мусійович (Петрунь І.М., рос.
Петрунь Ілларион Моїсеевич) 56
Петруня Кирило Федорович (Петруня К.Ф.,
рос. Петруня Кирилл Федорович) 254
Петрушевич Є. 13, 247
Пецик Броніслав Степанович (Пецик Б.С.,
Пецик Броніслав, Пецик Б.) 514–516, 643
Пилипенко Михайло Миколайович (Пилипенко
М.М., Пилипенко М., рос. Пилипенко М.Н.)
484
Пилипенко Петро Максимович (Пилипенко
П.М., Пилипенко П.) 378
Пищалка Д. 379
Пізнюр Лук'ян Онуфрійович (Пізнюр Л.О.,
Пізнюр Лук'ян, рос. Пізнюр Лук'ян
Онуфрієвич) 524, 525, 643
Пізнюн Сергій Петрович (Пізнюн С.П., рос.
Пізнюн С.П.) 413
Пілсудський Ю. 6
Піньковський Ігор Васильович (Піньковський
Ігор) 2, 277
Піпик Фроїм Ісакович (Піпик Ф.І., Піпик Фроїм,
рос. Пипик Фроїм Ісакович) 25, 311
Піпко Андрій Степанович (Піпко А.С., рос.
Пипко А.С.) 41, 42
Пісоцький Микола Іванович (Пісоцький М.І.,
рос. Писоцький Н.І.) 151
Піщанецький Степан Тимофійович
(Піщанецький С.Т., рос. Пищанецкий
Степан Тимофеевич) 526, 527
Піщанський Василь Андрійович (Піщанський
В.А., рос. Песчанский Василий Андреевич –
так у справі) 249

- Плющов Василь Іванович (Плющов В.І., рос. Плющов В.И.) – 461, 462
 Погасій Антон 536
 Погорелов Григорій Родіонович (Погорелов Г.Р., рос. Погорелов Г.Р.) 107
 Погоріла Олена Петрівна (Погоріла Олена) 2, 536
 Подольська Марія Іванівна (Подольська М.І., рос. Подольская Мария Ивановна) 281
 Подрецький Іван Антонович (Подрецький І.А., рос. Подрецкий И.А.) 201
 Подуражний Антон Якович 591
 Пожар Данило Єфремович (Пожар Д.Є., рос. Пожар Д.Е.) 144
 Поздняков Павло Федорович (Поздняков П.Ф.) 485
 Покуль Василь Олексійович (рос. Покуль В.А.) 413
 Покуль Іван Павлович (рос. Покуль И.П.) 413
 Полинь (Полинько) 72, 77
 Полисмак Макар Миколайович (Полисмак М.М., рос. Полисмак М.Н.) 555
 Поліщук Андрій Каленикович (Поліщук А.К., рос. Полищук А.К.) 153
 Поліщук Георгій Якович (Поліщук Г.Я., рос. Полищук Георгий Яковлевич) 54
 Поліщук Іван Семенович (Поліщук І.С., рос. Полищук Иван Семенович) 544
 Поліщук Петро Васильович (Поліщук П.В., рос. Полищук П.В.) 15, 28, 415, 416, 634, 635
 Поляков Михайло Іванович (Поляков М.І.; Лупенко Олександр Павлович) 241
 Полянко Порфирій Олександрович (рос. Полянко Порфирий Александрович) 284
 Пономаренко Антон Миколайович (Пономаренко А.М., рос. Пономаренко А.Н.) 565
 Пономаренко Єгор Антонович (рос. Пономаренко Е.А.) 472
 Пономаренко Пилип Андрійович (Пономаренко П.А., рос. Пономаренко Филипп Андреевич) 236
 Пономаренко Степан Юхимович (Пономаренко С.Ю., рос. Пономаренко С.Е.) 422
 Поперек 465
 Попов Леонід Іванович (Попов Л.І., рос. Попов Леонид Иванович) 216
 Попов Максим Степанович (Попов М.С.) 487
 Попов-Попов'янець 448
 Попович Іван Карпович (Попович І.К., рос. Попович И.К.) 35
 Постолювський Антон 529
 Постолювченко Степан Павлович (Постолювченко Степан, Постолювченко С.П.) 27, 289
 Потеев Микола Іустинович (Потеев М.І., рос. Потеев Николай Иустинович) 533, 554
 Почта Іван Романович (Почта І.Р., рос. Почта И.Р.) 83, 84
 Почтарьов Гаврило Володимирович (Почтарьов Г.В., рос. Почтарев Г.В.) 207
 Примаков В. 16
 Приступа Федір Климович (Приступа Ф.К., рос. Приступа Федор Климович) 183
 Приходько Михайло Іванович (Приходько М.І., рос. Приходько Михаил Иванович) 284
 Приходьков Олексій Федорович (Приходьков О., рос. Приходьков А.Ф.) 328, 329
 Приходько Сергій Тимофійович (Приходько С.Т.) 489, 490
 Прокопенко-Чоповський Петро Васильович (Прокопенко-Чоповський П.В., рос. Прокопенко-Чоповский П.В.) 133
 Прохоренко Тихон Панасович (Прохоренко Т.П., рос. Прохоренко Т.А.) 67
 Проценко Дмитро Федорович (Проценко Д.Ф.) 456
 Процко Савелій Давидович (Процко С.Д.) 601, 602
 Прядко Яків Терентійович (Прядко Я.Т.) 197
 Пузанко Пантелеймон Іванович (Пузанко П.І., рос. Пузанко П.И.) 108
 Пукасенко Лев Васильович (Пукасенко Л.В.) 233, 234
 Пучков Сергій Кузьмич (Пучков С.К., рос. Пучков Сергей Кузьмич) 228
 Пушкаренко Крістіна Ігорівна (Пушкаренко Крістіна) 2, 169
 Пшегорлинський Дмитро Миколайович (рос. Пшегорлинский Д.Н.) 141
 Пшоник Й. 17
 П'ятигорська Тема Меєрівна (П'ятигорська Т.М.) 342
 Рабинович Борис Якович (Рабинович Б.Я.) 425, 426
 Радіонов Пантелеймон Федорович (Радіонов П.Ф., рос. Радионов П.Ф.) 405
 Радченко Єпіфан Семенович (Радченко Є.С., рос. Радченко Е.С.) 558
 Радченко Іван Демидович (рос. Радченко Иван Демидович) 185
 Радченко Павло Григорович (Радченко П.Г.) 581
 Радченко Пантелій Захарович (Радченко П.З.) 204
 Радько Михайло Андрійович (Радько М.А.) 212

- Раецький 475
Разуваєв Андрій Андрійович (Разуваєв А.А.,
Разуваєв Андрій, Разуваєв А., рос. Разуваєв
А.А.) 11, 415, 416, 635
Раковський Кирило Іванович (рос. Раковский
К.И.) 457
Раковський Х. 20
Ранюк Микола Кузьмич (Ранюк М.К., рос.
Ранюк Н.К.) 50, 51
Рапп Віктор Іванович (Рапп В.І., рос. Рапп В.И.)
421
Раппопорт Абрам Маркович 324
Ратт Генріх Давидович (Ратт Г.Д.) 107
Рафалович Маня Ісаківна (Рафалович М.І., рос.
Рафалович Маня Ісааковна) 307
Рвачов Л.Ф. 549
Рвачова Ксенія Олексіївна (Рвачова К.О., рос.
Рвачова Ксения Алексеевна) 548, 549
Резниченко Федір Омелянович (рос.
Резниченко Федор) 297
Ремез Микола Федорович (Ремез М.Ф., рос.
Ремез Н.Ф.) 499
Ренк Іван Францович (Ренк І.Ф., Ренк І., рос.
Ренк Іван Францевич) 275, 276
Резцов Іван Васильович (Резцов І.В., Резцов І.,
рос. Резцов Іван Васильевич) 177
Рибалко Афанасій Ісакович (рос. Рыбалко
Афанасий Ісаакович) – 183
Рибачков 251
Рибицький Аркадій Олександрович
(Рибицький Аркадій, Рибицький А.О., рос.
Рыбицкий Аркадий Олександрович) 28, 179,
180
Рибицький Василь Григорович (Рибицький В.Г.)
251
Рижковський Володимир Львович
(Рижковський В.Л., рос. Рыжковский В.Л.)
128
Рогов Ізраїль Хаїмович (Рогов І.Х., рос. Рогов
Израиль Хаимович) 316
Роговський 95, 97
Розен Яків Мойсейович (Розен Я.М., рос. Розен
Яков Моисеевич) 308
Розенберг Лія Олександрівна (рос. Розенберг
Л.А.) 427
Ромаданов Гаврило Іванович 229
Романенко Володимир Миколайович
(Романенко Володимир) 2, 277
Романенко Степан Іванович (Романенко С.І.,
рос. Романенко С.И.) 99
Романенко Федір Іванович (Романенко Ф.І., рос.
Романенко Ф.И.) 594
Романовська Іраїда Болеславівна (Романовська
І.Б., Романовська І., рос. Романовская
Ираида Болеславовна) 291
Романовський Б. 291
Романцев Вакула Петрович (Романцев Вакула)
19, 156
Ромашка Д. 566, 580
Росінський Михайло Васильович (Росінський
М., рос. Росинский М.В.) 380
Рубан Семен Леонтійович (Рубан С.Л.) 371
Рубльов Олександр Сергійович 2
Руденко Артем Сергійович (Руденко А.С.) 225,
226
Руденко Іван Федосійович (Руденко І.Ф., рос.
Руденко Іван Федосеевич) 540
Рудковський Юрій Васильович (Рудковський
Юрій) 2, 155
Рудоман Іван Сергійович (Рудоман І.С., рос.
Рудоман И.С.) 494, 495
Рудоман Федір Сергійович (Рудоман Ф.С.) 495
Русанов (Русанов А.) 467
Руф Мартин Данилович (Руф М.Д.) 500
Рябов Тихін Федорович (Рябов Т.Ф.) 202
Рябченко Павло Васильович (Рябченко П.В.) 46

Савва Анатолій Миколайович (Савва А.М., рос.
Савва А.Н.) 211
Савон Трохим Митрофанович (Савон Т.М.) 563
Савченко Михайло Павлович (Савченко М.П.,
Савченко М.) 360, 361
Савченко Федір Ілліч (Савченко Ф.І., рос.
Савченко Ф.И.) 433
Саєнко 195
Сайко Петро Микитович (Сайко П.М.) 518
Сак 152
Саліков 233
Салович Йосип Денисович (Салович Й.Д., рос.
Салович И.Д.) 412
Самборик Василь Григорович (Самборик
В.Г., Самборик Василь, Самборик В., рос.
Самборик Василий Григорьевич) 12, 510, 511,
642
Самобочий Сергій Трохимович (рос.
Самобочий Сергей Трофимович) 165
Самойлов Микола Йосипович (Самойлов М.Й.,
рос. Самойлов Н.И.) 414
Самусь Павло Іванович (Самусь П.І., рос.
Самусь Павел Іванович) 57, 58
Сахаров 55
Сахновський Микола Георгійович
(Сахновський М.Г., рос. Сахновский
Николай Георгиевич) 542
Сачук Олександр Вікторович (Сачук
Олександр) 2, 412

- Сашко 511
- Сварік Євген Антонович (Сварік Є.А., рос. Сварік Е.А.) 469, 470
- Свердлов Борис Єхільович (рос. Свердлов Б.Е.) 349
- Свириденко Григорій Ларіонович (рос. Свириденко Г.И.) 587
- Свистунець Василь Олексійович (Свистунець Василь, рос. Свистунцов – так у справі) (див. Гулий-Гуленко Андрій Олексійович)
- Свищ 453, 471, 481
- Свідзінський Тадеуш Олександрович 137
- Святецький Петро Кирилович (Святецький П.К., рос. Святецкий Петр Кириллович) 550
- Святополк-Мирський 14, 248
- Севрюков Василь Павлович (Севрюков В.П.) 96
- Седлецький Олександр Васильович (рос. Седлецкий Александр Васильевич) 223
- Селецький Фроїм Давидович 349
- Селіванов Іван Тимофійович (Селіванов І.Т., рос. Селиванов И.Т.) 73
- Семенов В. 444
- Семенов Григорій Якович (Семенов Г.Я., Семенов Г.) 230
- Семенова Олександра Олександрівна (Семенова О.О., рос. Семенова А.А.) 420
- Семенченко Митрофан Федорович (Семенченко М.Ф.) 584
- Семенюк Петро Андрійович (Семенюк П.А.) 113
- Семенюта Корній Петрович (Семенюта К.П., рос. Семенюта Корней Петрович) 161
- Сенчило Григорій Якович (Сенчило Г.Я., Сенчило Г.) 384, 385
- Сеньковський Теофіл Іполитович (Сеньковський Т.І., рос. – Сеньковский Теофил Ипполитович) 56
- Сербин Іван Дорофійович 187
- Серветник-Чалий Климентій Савович (Серветник-Чалий К.С., Серветник-Чалий Климентій, Серветник-Чалий К., Серветник К.С., Серветник К., рос. Серветник-Чалый Климентий Савич) 17, 18, 324, 325, 326, 628
- Сергеев Володимир Олександрович (Сергеев В.О., рос. Сергеев В.А.) 414, 415
- Седашев Єлизар Софронович (Седашев Є.С., рос. Седашев Е.С.) 191, 192
- Седін Василь Андрійович (Седін В.А., рос. Седин В.А.; Лезгінов) 448, 449
- Серая Наталія Олександрівна (Серая Наталія) 2, 277
- Сидоренко Михайло Полікарпович (Сидоренко М.П., Сидоренко Михайло) 22, 327, 328, 629
- Сильвестров Іван Миколайович (рос. Сильвестров И.Н.) 169
- Сироватко Іван Якимович (Сироватко І.Я., Сироватко Іван, Сироватко І., рос. Сыроватко И.А.) 23, 432, 433, 638
- Сироватко Микола Якимович (Сироватко М.Я., рос. Сыроватко Н.А.) 498
- Сироватський Сергій Миколайович (Сироватський Сергій) 2, 327
- Сич Дмитро Іванович (Сич Дмитро, Сич Д.І., Сич. Д., рос. Сыч Д.И.) 22, 119
- Сіваков Павло Васильович (рос. Сиваков П.В.) 493
- Сіверський Всеволод 28
- Сірко-Скляр (Сірко) див. Шкляр В.
- Січкач Іван Тимофійович (Січкач І.Т., рос. Сичкарь Иван Тимофеевич) 218, 219
- Скачков Андрій Феодосійович (Скачков Андрій, Скачков А.Ф.) 17, 170
- Скирда 360
- Скирда Микита Іванович (Скирда М.І., рос. Скирда Н.И.) 384
- Скляр 232
- Сковородко Семен Васильович (Сковородко С.В.) 471
- Скоробрух Сергій Дмитрович (Скоробрух С.Д., рос. Скоробрух Сергей Дмитриевич) 175
- Скоропадський П. 11, 12, 14, 20, 63, 88, 115, 187, 409, 563, 646
- Скоцеляс Йосип Петрович (рос. Скоцеляс Иосиф Петрович) 188
- Скрипка Петро Петрович (Скрипка П.П.; Онопрієнко Петро Петрович, рос. Оноприенко П.П.) 352
- Скрипник Никифор Кирилович (Скрипник Никифор) – 60
- Скрипченко 560
- Скугар-Скварський Юрій 21
- Славомирський Спиридон Фадейович (рос. Славомирский С.Ф.) 492
- Слащов Я. 27, 245, 449, 462, 468, 572, 602
- Слищенко Юхим Григорович (рос. Слищенко Е.Г.) 501
- Слободянюк Корній Олексійович (рос. Слободянюк Корней) 514
- Слушний Володимир Єлисейович (рос. Слушный Владимир Елисеевич) 509
- Слюсаревський Іван Григорович (Слюсаревський І.Г., рос. Слюсаревский И.Г.) 591
- Смельницький Георгій Васильович (Смельницький Г., рос. Смельницкий Г.В.) 557

- Смиченко Харитон Єфремович (рос. Смыченко Харитон Ефремович) 185
- Снетенчук Дмитро Панасович (Снетенчук Д.П., Снетенчук Д., рос. Снетенчук Д.А.) 127, 128
- Собіщанський Іван Франкович (Собіщанський І.Ф., рос. – Собищанский Иван Франкович) 528
- Соколов 402
- Соколовська Матрона Андріївна (Соколовська Матрона, Соколовська М.А., Соколовська М., рос. Соколовская М.А.) 15, 44, 45, 125
- Соколовський 129
- Соколовський Д. 129, 144, 150, 151, 366, 526
- Сокоренко Іван Федорович (Сокоренко І.Ф., Сокоренко І., рос. Сокоренко И.Ф.) 463, 491
- Сокуренько Антон Никифорович 221
- Сокуренько Дмитро Никифорович (рос. Сокуренько Дмитрий) 221
- Сокуренько Іван Никифорович (рос. Сокуренько Иван) 221
- Солдатенко Антон Миколайович (Солдатенко А.М., рос. Солдатенко А.Н.) 559
- Солобаєв Онисій Корнійович (Солобаєв О.К., рос. Солобаєв Анисим Корнеевич) 52, 53
- Соловей Андрій Федорович (Соловей А.Ф.) 366
- Соловійов Євген Данилович (Соловійов Є.Д., Соловійов Є., рос. Соловьёв Е.Д.) 40, 569, 570
- Соловійов Євген Сергійович (рос. Соловьёв Е.С.) 40
- Солодар Герш (Григорій) Янкельович (Солодар Герш, рос. Солодарь Г.Я. – так у справі) 25, 132
- Солотвінський Ігор Володимирович (Солотвінський Ігор) 2, 52
- Солоха Георгій Дмитрович (Солоха Г.Д.) 364
- Сомова Августа Іванівна (рос. Сомова Августа Ивановна) 280
- Сотченко Яким Федорович (Сотченко Я.Ф., Сотченко Яким, рос. Сотченко Аким Федорович) 549, 645
- Софієнко Михайло Михайлович (Софієнко М.М., рос. Софиенко Михаил Михайлович) 292, 293
- Сперанський В'ячеслав Миколайович (Сперанський В.М., Сперанський В., рос. Сперанский В.Н.) 450
- Спесівцев Андрій Іванович (Спесівцев А.І., рос. Спесивцев Андрей Иванович) 295, 296
- Стадник Федір Аврамович (Стадник Ф.А., Стадник Федір, Стадник Ф., рос. Стадник Федор Аврамович) 26, 274, 275
- Стадніченко Іван Семенович (Стадніченко Іван, Стадніченко І.С., рос. Стадниченко Иван Семенович) 175
- Станчулов Федір Іванович (Станчулов Ф.І., рос. Станчулов Федор Иванович) – 299
- Стасенко Олександр Федорович (Стасенко О.Ф.) 236
- Стасюк Микола Михайлович (Стасюк М.М., Стасюк Микола) 9, 372, 373
- Стаценко Яків Пилипович (Стаценко Я.П., рос. Стаценко Я.Ф.) 330, 331
- Стегнієнко Семен Тимофійович (Стегнієнко С.Т., рос. Стегниенко С.Т.) 94
- Степовий (див. Пестушко Костянтин Юрійович)
- Стефановський Микола Михайлович (Стефановський М.М., рос. Стефановский Николай Михайлович) 180, 181
- Стеценко Євген Григорович (Стеценко Є.Г., рос. Стеценко Е.Г.) 333
- Стеценко Микола Кузьмич 591
- Стеценко Петро Григорович (Стеценко П.Г., Стеценко Петро, Стеценко П.) 13, 27, 467, 468, 641
- Стецюра Григорій Маркович (Стецюра Г.М.) 496
- Стешенко Антон Євтихійович (Стешенко А.Є., рос. Стешенко А.Е.) 206, 207
- Стовпира Панас Павлович (Стовпира П.П., рос. Стовпира А.П.) 534
- Стовп'як Михайло Дем'янович (рос. Стовп'як Михаил Демьянович) 60
- Столяревська Надія Василівна 212
- Стоянов Михайло Степанович (Стоянов М.С.) 47
- Страшевський Павло Несторович (Страшевський П.Н., рос. Страшевский Павел Несторович) 269
- Стрельцов Олександр Іванович (Стрельцов О.І., рос. Стрельцов А.И.) 422
- Стрельцов Федір Семенович (Стрельцов Ф.С.) 150
- Струк І. 289
- Стукаленко Іван Іванович (Стукаленко І.І., Стукаленко І., рос. Стукаленко И.И.) 476
- Суббота Зіновій Петрович (Суббота З.П.) 207, 208
- Субботін (Суботній) Костянтин Семенович (Субботін К.С., рос. Субботин Константин Семенович) 269, 270
- Сугак Петро Семенович (Сугак П.С., рос. Сугак Петр Семенович) 545
- Судакевич Юрій Євгенович (Судакевич Ю.Є., рос. Судакевич Юрий Евгеньевич) 295
- Сукачов Павло Якович (Сукачов П.Я.) 390, 391
- Супрун Кузьма Ілліч (Супрун К.І., рос. Супрун К.И.) 116

- Супрунов Кирило Павлович (Супрунов К.П.) 397, 398
 Сутулов І. 424
 Суханов-Ковалевський Яків Якович (Суханов-Ковалевський Я.Я., Суханов-Ковалевський Яків, рос. Суханов-Ковалевский Я.Я.) 22, 337
 Сухарев Іван Михайлович (Сухарев І.М., рос. Сухарев И.М.) 95
 Сухиненко Степан Олександрович (рос. Сухиненко С.А.) 399
 Сухрин Степан Карпович (Сухрин С.К.) 560, 561
 Сушки (брати) 16, 28, 123, 610
 Сушко Лук'ян Микитович (Сушко Лук'ян) 16, 28, 122, 610
 Сушко Филімон Микитович (Сушко Филімон) 16, 28, 122, 610
 Сюсюкало Костянтин Костянтинович (Сюсюкало К.К.) 355
 Сьома Іван Григорович (Сьома І.Г., рос. Сема І.Г.) 575
- Таделіс Герш Бен'ямінович (рос. Таделіс Г.Б.) 492
 Тарасенко Яким Омелянович (рос. Тарасенко А.Е.) 134
 Тарасовський Петро Федорович (Тарасовський П.Ф., Тарасовський Петро, рос. Тарасовский Петр Федорович) 55, 604, 605, 606
 Тартаковський Лев Вульфівич (Тартаковський Л.В., рос. Тартаковский Л.В.) 346
 Татієвська Геня-Роза Лейбівна (Татієвська Г.Л.) 342
 Татур Олександр Миколайович (Татур О.М., Татур О., рос. Татур А.Н.) 388
 Тат'яненко Петро Петрович (Тат'яненко П.П.) 577
 Таубергер Іван Михайлович (рос. Таубергер И.М.) 447
 Тверська Міла Ісерівна (Тверська М.І.) 342
 Темченко Макар Кузьмич (Темченко М.К., Темченко Макар, Темченко М.) 26, 27, 551, 552
 Тенета Кирило 68
 Тенета М. 305
 Тепляков Степан Петрович (див. Малиновський Володимир Федорович)
 Теппер Ісак Якович (рос. Теппер И.Я.) 424
 Терещенко Іван Микитович (Терещенко І.М., рос. Терещенко И.Н.) 465
 Терьохін Яків Павлович (Терьохін Я.П., рос. Терехин Яков Павлович) 265, 266
 Теселько Степан Васильович (рос. Теселько Степан Васильевич) 244
- Тесля Олексій Тимофійович (Тесля О.Т., рос. Тесля Алексей Тимофеевич) 160
 Тесля Панас Григорович 137
 Тесля Семен Кузьмич 138
 Тельний Дмитро Вікторович (Тельний Дмитро) 2, 62
 Тиква Іван Павлович (Тиква І.П., рос. Тыква Иван Павлович) 160, 161
 Тимченко Михайло Іванович (Тимченко М.І., рос. Тимченко М.И.) 412
 Тимченко-Рубан Андрій Олександрович (Тимченко-Рубан А.О., рос. Тимченко-Рубан А.А.) 401, 402
 Типа Захар Петрович (Типа З.П., рос. Тыпа Захарий Петрович) 167
 Титар Платон Петрович (Титар П.П.) 491, 492
 Тихон (патріарх) 47
 Тихонов Никифор Ілліч (рос. Тихонов Н.И.) 171
 Тичина Микола Олексійович (Тичина М.О., рос. Тычина Н.А.) 469
 Тиченко Сергій Васильович (Тиченко Сергій) 2, 394
 Товкач 539
 Токаленко Афанасій Онисимович (рос. Токаленко А.А.) 456
 Токарев Павло Павлович (Токарев П.П., Токарев Павло, Токарев П., рос. Токарев П.П.) 327, 628
 Токарев Петро Степанович (Токарев П.С., рос. Токарев П.С.) 98
 Томас Іван Степанович (Томас І.С., рос. Томас Иван Степанович) 272
 Торохтій Архип Григорович (Торохтій А.Г., Торохтій Архип, рос. Торохтий Архип Григорьевич) 536, 543
 Торохтій Павло Григорович (Торохтій Павло, рос. Торохтий Павел Григорьевич) 543
 Тоцький Леонтій Дмитрович (рос. Тоцкий Леонтий Дмитриевич) 163
 Трейко І. 18, 60, 547, 606
 Трикашний Іван Ілліч (Трикашний І.І., рос. Трикашный И.И.) 596, 59
 Трипольський Михайло Сильвестрович (рос. Трипольский М.С.) 501
 Трофименко Іван Ларіонович (Трофименко І.Л., рос. Трофименко И.И.) 199, 200
 Троцький Л. 599
 Троян Григорій Якович (Троян Г.Я.) 494, 495
 Туманенко Іван Васильович (Туманенко І.В., рос. Туманенко И.В.) 114
 Тур Олександр Миколайович (Тур О.М., Тур Олександр, рос. Тур А.Н.) 334
 Тур Павло Васильович (Тур П.В.) 385
 Туркін Юхим Іванович 214

- Туханович Ліна Самуїлівна 348
Тухачевський М. 577
Тютюнник Ю. (Тютюнник) 17, 20, 21, 220, 226, 227, 290, 515, 538
- Удовиченко О. 564
Ульянов Д. 40
Ульянченко Олексій Петрович (Ульянченко О.П., рос. Ульянченко А.П.) 556
Усенко Нестор Олексійович (Усенко Н.О., рос. Усенко Н.А.) 370
Усенко Пилип Пантелійович (Усенко Пилип) 19, 156
Усенко Тимофій Філонович (Усенко Т.Ф.) 102, 103
Усов Микола Васильович (Усов М.В., рос. Усов Н.В.) 211, 212
Ухань Василь Микитович (Ухань В.М., рос. Ухань Василій Никитович) 550, 551
- Фабрикант Петро Гаврилович (Фабрикант Петро) 18, 337
Фалькович Маня Елівна 350
Фандалюк Михайло Федорович (Фандалюк М.Ф.) 135, 136
Фандера Василь Федорович (Фандера В.Ф.) 512, 513
Фаст Петро Григорович (Фаст П.Г.) 493
Федоренко Кирило Остапович (Федоренко К.О.) 560
Федоров Борис Євгенович (Федоров Б.Є., рос. Федоров Б.Е.) 468
Федоров Борис Петрович (Федоров Б.П.; Петренко Петро Іванович) 454, 455
Федорченко 86
Федосов Антон Олексійович (рос. Федосов А.А.) 474
Федотов Порфирій Омелянович (Федотов П.О. рос. Федотов П.Е.) 124
Федулаєв Леонід 49
Федулаєва Анна Іллівна (Федулаєва А.І., рос. Федулаєва А.И.) 48, 49
Фель Веніамін Хаїмович (Фель В.Х.) 424
Фель Вільгельм Іванович (Фель В.І., рос. Фель В.И.) 96, 97
Фененко Іван Йосипович (Фененко І.Й., Фененко Іван) 394, 395, 632
Фетісов Юхим Іванович (Фетісов Ю.І., рос. Фетісов Е.И.) 200
Фетта Сеїт-Абла Мамут (Фетта С.М.) 50
Філенко Федір Олексійович (Філенко Ф.О., рос. Філенко Ф.А.) 118
Філіпський Володимир Федорович (Філіпський В.Ф., рос. Филипский Владимир) 217
- Філь Павло Сергійович (Філь П.С., Філь П., рос. Филь П.С.) 376
Фінкельштейн Марія Павлівна (Фінкельштейн М.П., рос. Финкельштейн Мария Павловна) 290
Фірсов Іван Антонович 214
Фіщук Тимофій Петрович (Фіщук Т.П., рос. Фищук Т.П.) 151
Фокін Лука Лукич (Фокін Лука, рос. Фокин Л.Л.) 15, 31
Фоменко Петро Маркелович 335
Фомін Тимофій Климентійович (Фомін Т.К., рос. Фомин Тимофей Климентьевич) 283
Фрай Теодор Петрович (Фрай Т.П., Фрай Теодор, Фрай Т.) 24, 507, 508
Фурсов Іван Васильович (Фурсов І.В., рос. Фурсов И.В.) 73, 74
Фурсов Степан 73
- Хамко Захар Романович (Хамко З.Р.) 432
Хандиборенко Андрій Михайлович (Хандиборенко А.М.) 359, 360
Харабадот Семен Ілліч (Харабадот С.І., рос. Харабадот С.И.) 96
Харченко С. (див Хмара) 17, 18, 519
Хворостецька Ганна Федорівна (Хворостецька Ганна) 2, 277
Хилько Полікарп Іванович (Хилько П.І., рос. Хилько П.И.) 600
Химерик Василь Феодосійович (Химерик Василь, Химерик В.Ф.) 14, 115
Хімичук Іван Мойсейович (Хімичук І.М., рос. Химичук И.М.) 153, 154
Хлопецький Олександр Іванович (Хлопецький О.І., рос. Хлопецкий Александр Иванович) 223
Хмара 17, 18, 519
Хмара П. 17, 170, 171
Хміль (Хмель) Олексій Микитович (Хміль (Хмель) О.М., рос. Хміль (Хмель) А.Н.) 85, 86, 610
Хоменко Єгор Петрович (Хоменко Є.П., рос. Хоменко Е.П.) 595, 596
Хотян Григорій Львович (Хотян Г.Л.) 88
Хохуля Анатолій Данилович (Хохуля А.Д.) 460, 461
Хоцький Данило Іванович 183
Храбан Андрій Тимофійович (Храбан А.Т., рос. Храбан Андрей Тимофеевич) 547
Храбан Степан Тимофійович 60
Храпач Кузьма Парфенович (Храпач К.П., Храпач Кузьма, Храпач К.) 10, 389
Христич Пантелеймон Кузьмич (Христич П.К.) 393

- Христовий Л. 359
- Царенко Демид Кирилович (Царенко Д.К., Царенко Демид, Царенко Д., рос. Царенко Демид Кириллович; Бездольний) 538, 539, 540, 644
- Цедилов Степан Максимович (Цедилов С.М., Цедилов Степан) 510
- Цеснік Григорій Антонович (Цеснік Г.А., рос. Цесник Г.А.) 429
- Цибермановський Василь Степанович (Цибермановський В.С., рос. Цибермановский Василий) 297
- Цибульський 69
- Цибульський Олександр Дементійович (Цибульський О.Д., Цибульський О., рос. Цибульський Александр Дементьевич) 251, 252
- Цимбалюк Максим Олексійович (Цимбалюк М.О., рос. Цымбалюк М.А.) 91
- Цинкін Михайло Михайлович (рос. Цынкин М.М.) 427
- Ципляев Петро Георгійович (Ципляев П.Г., рос. Цыпляев П.Г.) 88
- Цуканов Овер'ян Афанасійович (рос. Цуканов Аверьян Афанасьевич) 300
- Цуканов Трохим Афанасійович (рос. Цуканов Трофим Афанасьевич) 3000
- Цукерман Мотя Лейзерович (Цукерман М.Л.) 318
- Чайковський Антон Григорович (Чайковський А.Г., рос. Чайковский А.Г.) 494
- Чаплигін Василь Олексійович (Чаплигін В.О., рос. Чаплыгин В.А.) 33
- Часник Іван 21
- Чебаненко Павло (рос. Чебаненко Павел) 219, 220
- Червінський Микола Євгенович (Червінський М.Є., рос. Червинский Н.Е.) 340, 341
- Чередніченко Никифор Онисимович (Чередніченко Н.О.) 237
- Черкас Я. 174
- Черниш Микола Семенович (Черниш М.С., рос. Черныш Н.С.) 369
- Чернишов 68
- Черніченко Олег Миколайович (Черніченко Олег) 2, 555
- Чернов 81
- Черноморченко Федір Андрійович (Черноморченко Ф.А.) 464, 465
- Черноус Олександр Титович (Черноус О.Т., рос. Черноус А.Т.) 505
- Черпак І. 370
- Чертков Шмуль-Абрам Гершович (Чертков Ш.Г., рос. Чертков Шмуль-Абрам Гершевич) 314
- Чижик Павло Никанорович (Чижик П.Н.) 81
- Чирков Андрій Максимович (Чирков А.М., Чирков Андрій, Чирков А.) 563, 646
- Чопляк Павло Васильович (Чопляк Павло) 2, 52
- Чорна Хмара (див. Березовський Дмитро Юхимович)
- Чорний (див. Куреда Г.)
- Чорний Андрій Якимович (Чорний А.Я., рос. Черный А.А.) 17, 170
- Чорний С. 516
- Чорний Ворон 18, 220, 453
- Чорнобай Михайло Микитович (Чорнобай М.М., рос. Чернобай М.Н. – так у справі) 206
- Чорнокінь Семен 511
- Чуб Микола Дмитрович (Чуб М.Д., Чуб Микола) 441
- Чубукін Мойсей Євдокимович (Чубукін М.Є., рос. Чубукин М.Е.) 436
- Чудінов Микола Васильович (Чудінов М.В., рос. Чудинов Н.И.) 35
- Чумак Никифор Васильович (Чумак Н.В.) 387, 388
- Чумаков Афанасій Єрмолайович (Чумаков А.Є., Чумаков А., рос. Чумаков А.Е.) 190
- Чумаченко Данило Петрович (Чумаченко Д.П.) 412
- Чумаченко Микита Петрович (Чумаченко М.П.) (див. Гриценко Федір Терентійович)
- Чуприна Євген Ларіонович (рос. Чуприна Е.И.) 500
- Чуприна Іван Федорович (Чуприна І.Ф., рос. Чуприна И.Ф.) 80
- Шаганян Олександр Андрійович (Шаганян О.А., рос. Шаганян А.А.) 455
- Шамардицький Вікентій Іванович (рос. Шамардицкий Викентий Иванович) 523
- Шапка Юхим Гаврилович (Шапка Ю.Г., Шапка Ю., рос. Шапка Е.Г.; Шостак Микола Петрович, рос. Шостак Н.П.) 341
- Шаповал М. 403
- Шаповал О. 564
- Шаповал Петро Денисович (Шаповал П.Д.) 598, 599
- Шарко Дем'ян Єфремович (рос. Шарко Д.Е.) 508
- Шатковський Федір Созонтович (Шатковський Ф.С., Шатковський Федір, Шатковський Ф., рос. Шатковский Федор Созонтович) 10, 301, 302, 626
- Шатський Володимир Леонідович (Шатський В.Л., рос. Шатский В.Л.) 51

- Шафорост Павло Данилович (Шафорост П.Д.) 482
- Шацький І. 516
- Швець В. 299
- Швець Тетяна Семенівна (Швець Т.С.) 298, 299
- Швидкий Павло Денисович (Швидкий П.Д.) 351
- Шеверев Христофор Митрофанович (Шеверев Христофор, Шеверев Х.М., рос. Шеверев Х.М.) 8, 92
- Шевченко Василь Іванович (рос. Шевченко В.И.) 69
- Шевченко Наталія Василівна (Шевченко Наталія) 2, 432
- Шевченко Макар Махтійович 541
- Шевченко Микола Григорович (рос. Шевченко Н.Г.) 500
- Шевченко Оксентій Трохимович (Шевченко О.Т., рос. Шевченко А.Т.) 79
- Шевчук Петро Матвійович (рос. Шевчук Петр) 514
- Шейгец Данило 520
- Шекера 597
- Шекера Володимир Климентійович (Шекера В.К.) 555
- Шеле Іван Якович (рос. Шеле И.Я.) 496
- Шепель Тимофій Пилипович (Шепель Т.П., рос. Шепель Т.Ф.) 72
- Шепель Я. 16, 28, 53, 122, 123, 520, 610
- Шептовицький Зіновій Мендельович (Шептовицький З.М., Шептовицький Зіновій, рос. Шептовицкий З.М.) 25, 29, 345, 630
- Шерстюк Никифор Павлович (Шерстюк Н.П.) 330
- Шило Борис Дмитрович (Шило Б.Д.) 571, 572
- Шинка Тимофій Іванович (Шинка Т.І., рос. Шинка Т.И.) 392
- Шинкаренко Федір Захарович 341
- Шиповський Данило Дмитрович (Шиповський Д.Д., рос. Шиповский Д.Д.) 201
- Шиповський Кирило Дмитрович (рос. Шиповский К.Д.) 201
- Шиповські (брати) 201
- Шишов 369
- Шиян Гаврило Терентійович (Шиян Г.Т.) 486
- Шкафар Михайло Степанович (Шкафар М.С., рос. Шкафар Михаил Степанович) 176, 177
- Шкварук Семен Мойсейович (рос. Шкварук Семен) 297
- Шкварук Кіндрат Мойсейович (Шкварук К.М., рос. Шкварук Кондрат) 297
- Шкляр В. (Сірко-Скляр, Сірко) 453, 456, 640
- Школа Василь Миколайович (Школа Василь) 2, 190
- Шкрум Антон Несторович (Шкрум А.Н.) 167
- Шкуро А. 68, 94, 109, 240
- Шмаков Леонтій Петрович (Шмаков Л.П.) 496
- Шмичельський Порфирій Панасович (рос. Шмичельский П.А.) 171
- Шмідке Теодор Михайлович (Шмідке Т.М., рос. Шмидке Т.М.) 460
- Шолух Максим Іванович (рос. Шолух М.И.) 190
- Шостак Варвара Гаврилівна 341
- Шостак Микола Петрович (див. Шапка Юхим Гаврилович)
- Штейн Володимир Андрійович (Штейн Володимир, Штейн В.А.) 24, 107
- Штепа Каленик Устимович 187
- Штепін Святогор 401
- Шуба (див. Новохацький П.)
- Шуліка Гнат Назарович (Шуліка Г.Н., Шуліка Гнат, Шуліка Г., рос. Шулика Игнат) 19, 536, 543, 644
- Шуліка Петро Якимович (Шуліка П.Я., Шуліка Петро, рос. Шулика П.А.) 12, 29, 363, 364, 631
- Шумков Олексій Георгійович (Шумков О.Г., рос. Шумков А.Г.) 245
- Шурхал Євмен Микитович (рос. Шурхал Е.Н.) 585
- Шухлін Іван Матвійович (Шухлін І.М., рос. Шухлин Иван Матвеевич) 264, 265
- Щаранський Шамай Мойсейович (Щаранський Ш.М., рос. Щаранский Шамай Моисеевич) 318, 319
- Щасливий Яків Микитович (Щасливий Я.М.) 139, 140
- Щербак Антон Мойсейович (Щербак А.М.) 462
- Щербак Микола Дмитрович (Щербак М.Д., рос. Щербак Н.Д.) 358
- Щербанюк Варвара Григорівна (Щербанюк Варвара, Щербанюк В.Г.) 19, 59
- Щербанюк Григорій 19
- Щербанюк І.Г. (рос. Щербанюк Иван Григорьевич (див. Матковський-Щербанюк Иван Григорович) 19, 59
- Щербань Гаврило Антонович (Щербань Г.А.) 104, 105
- Щербацький Григорій Степанович (Щербацький Г.С., рос. Щербацкий Г.С.) 589
- Щербина Кирило Якович 592
- Щербина Микола Андрійович (рос. Щербина Н.А.) 592
- Щербина Олексій Несторович 592
- Щередін Василь Йосипович (Щередін В.Й., рос. Щередин В.И.) 438, 439

- Щириця Я. (Мамай) 17, 539
- Юркевич Микола Давидович (рос. Юркевич Н.) 353
- Юрченко Трохим Ксенофонович 229
- Юрченко Яків Андрійович (Юрченко Я.А.) 94
- Яблунівський 457
- Яблунько В. (Яблучко) 19, 186, 536
- Яблучко (див. Яблунько В.)
- Яворський Микола Митрофанович (Яворський М.М., рос. Яворский Николай Митрофанович; Горбунов Іван Петрович, рос. Горбунов Иван Петрович) 322, 323
- Яворський С. (Карий) 17, 325
- Язиджі Василь Григорович (рос. Язиджи В.Г.) 37
- Якименко Іван Іванович (рос. Якименко Иван Іванович) 187
- Якимчук Пилип Федорович (Якимчук П.Ф., Якимчук Пилип, рос. Якимчук Филипп Федорович) 22, 524
- Яковенко Марина Станіславівна (Яковенко Марина) 2, 169
- Якубенко Марфа Корніївна (Якубенко М.К., рос. Якубенко Марфа Корнеевна) 548
- Якубовський Еля Меєрович (Якубовський Е.М., рос. Якубовский Э.М.) 342
- Якубович Самуїл Григорович (Якубович С.Г.) 193
- Якущенко Петро Дорофійович (Якущенко П.Д.) 486
- Яловий Порфирій Лук'янович (Яловий П.Л., рос. Яловый П.Л.) 76
- Янголочев 478
- Яновський Анатолій Васильович (Яновський А.В., Яновський А., рос. Яновский А.В.) 441, 442
- Янчук Ганна Дмитрівна (Янчук Г.Д.) 520, 521
- Яровий Петро Гнатович (Яровий П.Г., рос. Яровый П.И.) 582
- Ярослав Юрій 21
- Ярошевський Хайма Шамович 342
- Ярошенко Володимир Дмитрович (Ярошенко В.Д.) 391
- Ярошенко Яків Костянтинович (Ярошенко Я.К.) 261, 262
- Ярцев Кирило Фірсевич (Ярцев К.Ф.) 205
- Ясинський Микола Мартинович (Ясинський М.М., рос. Ясинский Н.М.) 122
- Яцишин Яків Фомич (рос. Яцишин Яков Фомич) 187
- Ященко Григорій Петрович (Ященко Г.П.) 583
- Ященко Іван Павлович (Ященко І.П., рос. Ященко И.П.) 593, 594

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

- Авдотівка, с. (Авдотівка, х.) 73
Авдотівка, х. (див. Авдотівка, с.)
Авратин, с. 515
Австрія 467
Австро-Угорщина 87, 113, 260
Автономна Республіка Крим (АРК) 32, 45, 46, 441, 449, 496
Агаймани, с. (Фрунзе, с.) 496
Аккерман, м. (див. Білгород-Дністровський, м.)
Аккерманський повіт 318
Алферове, с. 72
Алушта, м. 34
Алуштинська міськрада 45
Амвросіївський район 92
Ананьїв, м. 251
Ананьївський повіт 55, 172, 234, 437
Анапа, м. 420
Англія 467
Андріївка, с. (Бердянського повіту) 155
Андріївка, с. (Великоновосілівського району (Андріївка, с. (Великоянисольського району)) 117
Андріївка, с. (Великоянисольського району (див. Андріївка, с. (Великоновосілівського району))
Андріївка, с. (Маріупольської округи) 95
Андріївка, с. (Феодосійського округу) (див. Желябовка, с.)
Андріївка, с. (Чернігівського району Чернігівської області) 595
Андріївка, смт (Бердянського району) 155
Андріївка, смт (Бойківського району) 95
Аннівка, ст. 254
Антипівка, с. 542
Антонівка, с. 102
Антонінський район 529
Антрацит, м. (Боково-Антрацит, м., смт) 201, 213
Антрацитівський район 99, 201, 209
Арбузинський район 241, 268
АРК (див. Автономна республіка Крим)
Армавір, м. 56, 330
Армянськ, м. (Вірменський Базар, с.; Армянськ, с, смт) 495, 496
Армянськ, с., смт (див. Армянськ, м.)
Артемівськ, м. (див. Бахмут, м.)
Артемівська округа 91, 93, 97, 194
Артемівський район 91, 98
Артемове, м. (див. Залізне, м.)
Архангельськ, м. 172, 293
Асканія-Нова, м. 473
Астрахань, м. 352
Атамань, с. 484
Бабанка, с. 550
Бабин Яр, урочище 25, 431
Базар, м. 226
Базарський район 142
Базелівщина, с. 394
Бакша, с. 270
Балаклава, м. 434
Балацківська волость 275
Балівка, с. (Попово-Балівка, с.) 80
Балочківська сільрада 163
Балта, м. 17, 24, 25, 172, 270, 303, 304, 319, 324, 628
Балтський повіт 55, 175, 270, 297, 310
Балтський район 300
Бандурове, с. 187
Бар, м. 24, 514
Баранівка, м. (див. Баранівка, смт)
Баранівка, с. 130
Баранівка, смт (Баранівка, м.) 134
Барашівський район 142–144
Барвінківська волость 24
Барвінківський район 107
Барвінкове, с. 428
Барський район 524, 530
Батманівка, х. 117
Батурин, м. (рос. Батуриново – так у справі) 555, 556, 583
Бахматівецький район 518
Бахмацька волость 602
Бахмацький район 555, 556, 560, 590, 594, 595, 597, 602, 648

- Бахмач, м. 239, 569, 588, 590, 594, 596
Бахмач, ст. 556
Бахмут, м. (Артемівськ, м.) 99, 104
Бахмутський повіт 193
Бахмутський район 91, 97
Башкирська АСРР (див. Республіка Башкортостан)
Баштанка, м. (Баштанка, с.; Полтавка, с.) 228, 238, 244
Баштанка, с. (див. Баштанка, м.)
Баштанський район (Полтавський район) 26, 230, 244, 256, 266, 271, 274, 275
Безуглівка, с. 582
Белград, м. 300
Бельгія 467
Бердичів, м. 23, 25, 131, 132, 135, 254, 316, 405, 611
Бердичівська округа 18, 59, 60, 138, 145, 606
Бердичівський повіт 19, 23, 25, 29, 132, 135, 547
Бердичівський район 153
Бердянськ, м. 158, 164,
Бердянський повіт 20, 120, 159, 178, 464
Бердянський район 155
Бережанка, с. 528
Бережанська волость 13, 513
Бережівка, с. 582, 584
Березівка, м. 301, 314, 323
Березівка, с. (див. Садове, с.)
Березнегувате, с. (див. Березнегувате, смт)
Березнегувате, смт (Березнегувате, с.) 439, 495
Березнегуватський район 458, 488, 494, 500
Березнянський район 562, 598
Березова Лука, с. 50
Берестове, с. 178
Берислав, м. 234, 440, 462,
Бериславський район 24, 447, 460, 462, 507, 642
Берлін, м. 13, 247, 410
Бершадь, м. 324
Бессарабська губернія 35, 47, 51, 213, 237, 287
Белокалитвенська волость 88
Белокалитвенський район 88
Бишкінь, с. 400
Біла Криниця, ст. 453
Біла Церква, м. 206
Білгород-Дністровський, м. (Аккерман, м.) 35, 287, 291
Білики, с. 337
Біловодськ, м. 194
Біловодський район 195
Білогірський район 32
Білозерка, с. (див. Білозерка, смт)
Білозерка, смт (Білозерка, с.) 480
Білозерський район 434, 457, 472,
Білозірка, с. 531
Білолуцька волость 192
Білопілля, м. 403, 405
Білопільський повіт 407
Білопільський район 400
Білорусія (Білоруська РСР, Білоруська СРР) (див. Республіка Білорусь)
Білоцерківська волость 473
Білоцерківський район 473
Білошиці, с. 140
Біляївський район 298
Бірзула, с., смт (див. Подільськ, м.)
Бірзула, ст. 267, 283
Бірки, с. 120
Біробіджан, м. 259
Бірючий, острів 504
Благовіщенський район 175, 225
Благодатне, с. (Високопільського району) (Брусилівка, с.) 24, 243
Благодатне, с. (Долинського району) 160
Благодатнівський район 265
Бобринець, м. 182
Бобринецький район 242
Бобровицький район 566, 580, 593
Бобровиця, м. 594
Богдано-Вербки, с. 73
Богодухів, м. 90, 474
Богопіль, м. (див. Первомайськ, м.)
Богоявленка, с. 102
Богоявленське, с. 236, 254
Божедаївка, с. 184
Божедарівський район 76, 77, 79
Бойківський район (Тельманівський район) 95
Бокиївка, с. 23, 515, 533
Боково-Антрацит, м., смт (див. Антрацит, м.)
Болгарія 14, 41, 42, 196, 219, 392, 402, 408, 441, 446, 453, 454, 501, 554, 620, 640
Болград, м. 405
Бордачове, с. 217
Борзна, м. 600
Борзнянський повіт 597
Борзнянський район 26, 410, 566, 587, 597
Борисів, с. 532
Бориспіль, м. 403
Бориспільський район 370
Борівська, слобода (див. Борівське, смт)
Борівське, смт (Борівська, слобода) 193
Борки, с. 120
Бородаївські Хутори, с. 21, 74
Боромля, с. 22, 119
Борушківці, с. 149
Брагинці, с. 564
Братське, с. 264
Братський район 242
Брацлавський повіт 91

- Брест, м. 318
 Брестська область 321
 Бригадирівка, с. 63
 Бригадирівський район 353, 357, 366, 377
 Бригинці, с. 594
 Брідок, с. (Клярівка, с.) 142
 Брусилівка, с. (див. Благодатне, с. (Високопільського району))
 Бубнів, с. (див. Бубнівська Слобідка, с.)
 Бубнівська Слобідка, с. (Бубнів, с.) 26, 551
 Будичани, с. (Сербинівка, с.) 153
 Будьонівка, с., смт (див. Новоазовськ, м.)
 Будьонівський район (див. Новоазовський район)
 Буковина 114
 Бурилове, с. 270
 Буринь, м. 397, 406
 Буцовське, с. 452, 640
 Бучацький повіт 260
- Вадовиці, м. (Вадовиці, табір для інтернованих вояків Армії УНР) 225
 Вадовиці, табір для інтернованих вояків Армії УНР (див. Вадовиці, м.)
 Валки, с. 581
 Валківський повіт 413, 424
 Валуйки, х. 204
 Вапнярка, ст. 260
 Варварівка, с. (Слов'янського району) 101
 Варварівка, с. (Херсонського повіту) 266
 Варварівка, смт (див. Миколаїв, м.)
 Варварівський район 231, 232, 247, 255, 272
 Варвинський район 285, 335, 564, 565, 575
 Варна, м. 219, 300
 Варшава, м. 27, 381, 551
 Варшавська губернія 492
 Василівка, с. 86
 Васильківський повіт 473
 Васютинці, с. 524
 Вахнівський район 60
 Вексова, х. 197
 Велика Білозерка, с. 167
 Велика Благовіщенка, с. 456
 Велика Волиця, с. (Волиця, с.) 137, 516
 Велика Загорівка, с. 597
 Велика Каракуба, с. (див. Роздольне, с.)
 Велика Корениха, с. (див. Миколаїв, м.)
 Велика Лепетиха, с. 449, 489
 Велика Павлівка, с. 391
 Велика Олександрівка, с. 466
 Великі Будища, с. 357, 369
 Великі Копані, с. 474
 Великі Сорочинці, с. 349
 Великий Ліс, х. 141
- Великий Токмак, м. (див. Токмак, м.)
 Великобагачанський район 18, 356, 630
 Великолепетиський район 450, 460
 Великоновосілівський район
 (Великоянисольський район) 98, 103, 117
 Великоолександрівський район 258, 452, 462, 494, 505, 640
 Великоянисольська волость 103
 Великоянисольський район (див. Великоновосілівський район)
 Величківка, с. 585
 Веприцький район 357
 Вереміївка, с. 380
 Верхній Рогачик, с. 444, 460
 Верхньодніпровськ, м. 64, 66
 Верхньодніпровський повіт 64, 72, 74, 78, 79, 607, 609
 Верхньодніпровський район 68, 74, 78, 83
 Верхньотеплівський район 201, 203, 212, 214
 Верхня Терса, с. 167
 Верхоліська сільрада 581
 Веселе, с. (Мелітопольського повіту) 15, 44
 Веселе, с. (Чубарівського району) 168
 Веселинівський район 247
 Веселинове, ст. 252, 254
 Веселі Терни, с. 64
 Веселотернівська волость 64, 607
 Виблі, с. 573
 Виноградівка, с. (Новий Данциг, колонія) 275
 Виноградове, с. (Чалбаси, с.) 491
 Високе, с. 566
 Високопілля, с. 447, 505
 Високопільська волость 243
 Високопільський район (район імені Фрица Геккерта) 24, 243, 464, 471, 473, 493, 500
 Висунськ, с. 458
 Вишів, с. 142
 Вишнівець, м. 530
 Віленська губернія 227, 569
 Вільні Хутори, с. 68
 Вільно, м. (див. Вільнюс, м.)
 Вільнюс, м. (Вільно, м.) 570
 Вільнянський район 66
 Вільховець, с. 523
 Вільшана, м. 538
 Вільшанський район 552
 Вінницька область 7, 53–55, 57, 61, 115, 125, 135, 146, 149, 524, 526, 643
 Вінницька округа 60, 61, 514
 Вінницький повіт 17, 325
 Вінниця 260, 324, 340, 561
 Вінниччина 14, 25
 Віньковецький район 530
 Вірменський Базар, с. (див. Армянськ, м.)

- Вітебська губернія 313
 Вітовський район 221
 Владиславівка, с. 46
 Власівка, с. (див. Федорівка, с. (Пологського району))
 Вовковинецький район 524, 643
 Вовчанськ, м. 412, 414
 Вовчанська волость 84
 Вовчанський повіт 84, 417
 Вовчанський район 429
 Вовчий Яр, х. 231
 Водокачка, х. 221
 Водяне, с. (Криничанського району) 77
 Водяне, с. (Магдалинівського району) 81
 Воздвижівка, с. 20, 158
 Вознесенськ, м. 225, 248, 254
 Вознесенськ, ст. 245
 Вознесенський повіт 273
 Вознесенський район 237, 245, 254, 273
 Волинська губернія 23, 77, 99, 120, 125–127, 133, 135, 137, 226, 227, 239, 395, 516, 520, 531
 Волинська округа 19, 59, 141, 143
 Волинь 23, 77, 227, 249, 515, 521
 Волиця, с. (див. Велика Волиця, с.)
 Волковизький повіт 88
 Волноваський район 100, 108
 Волноваха, ст. 236
 Волово, смт 396
 Волово, ст. 396
 Володарський район (див. Нікольський район)
 Володарсько-Волинський повіт 125
 Володимир, м. 339
 Володимир-Волинський повіт 120
 Володькова Дівиця, с. (Червоні Партизани, с.) 591, 593
 Волосківці, с. 569
 Волоське, с. 65
 Волохів Яр, с. 412
 Волочиськ, м. 522
 Волочиська волость 23, 531, 533
 Волочиський район 515, 517, 533, 534
 Волощине, с. (див. Криве Озеро, м.)
 Вороніж, м. 100, 270
 Вороніж, с. 398
 Воронізька губернія 285
 Воронізька область 191
 Вороньків, с. 370
 Вороньківський район 385
 Ворошилівка, с. (Гребінківського району) (див. Сотницьке, с.)
 Ворошилівка, с. (Новозлатопільського району) (див. Любимівка, с. (Гуляйпільського району))
 Ворошиловград, м. (див. Луганськ, м.)
 Ворошиловградська область (див. Луганська область)
 Воскресенка, с. (Новотроїцького району) 466
 Воскресенка, с. (Олександрівського повіту) (див. Воскресенка, с. (Пологівського району))
 Воскресенка, с. (Пологівського району) (Воскресенка, с. (Олександрівського повіту); Чапаєвка, с.) 19, 156, 165, 166, 236
 Врадіївка, с. 251, 260, 264
 Врадіївський район 250
 Времівка, с. 98
 В'язівок, с. 81
 Вязьма, м. 288
 В'ятська губернія 427, 432
 Гаврилівка, с. 170
 Гадяцький повіт 50, 336, 369, 406
 Гадяцький район 20, 343, 357, 359, 376, 629
 Гадяч, м. 363, 388, 460
 Гайворон, м. (Струньків, с.) 184, 186, 225
 Гайворон, ст. 188
 Гайворонський район 186–188
 Гайсинський повіт 56
 Галичина 106, 113, 246, 382, 430
 Гальбштадська волость 107, 464
 Гальчинці, с. 520
 Ганнівка, с. 109
 Гатище, с. 84, 429
 Гафурійський район 184
 Гвездівці, с. 237
 Гдиня, м. 553
 Генічеськ, м. 466, 469, 484, 485, 488, 499, 500, 504
 Генічеський повіт 439,
 Генічеський район 439, 482, 484–487, 489, 498, 499, 501, 504
 Герасимівка, с. 187
 Геройське, с. (Прогної, с.) 500
 Гетьманівка, с. 270
 Гладківка, с. (Келегеї, с.) 481
 Глениця, с. (див. Глениця, с. (Кіцманського району))
 Глениця, с. (Кіцманського району) (Глениця, с.) 114
 Глениця, с. (Радомишльського району) 136
 Глинський район 404
 Глухівська округа 398
 Глухівський повіт 410
 Глухівський район 402
 Гнаденфельдська волость 107
 Гола Долина, с. 16, 103
 Гола Пристань, м. 307, 465, 468
 Голінка, с. 560
 Голландія 467

- Голованівськ, м. 297
 Голованівський район 175
 Головківка, с. 169, 616, 617
 Голодьки, с. 122
 Голопристанський район 457, 461, 481, 495, 500
 Голта, м. (див. Первомайськ, м.)
 Голта, ст. 15, 224, 416
 Гопчиця, с. 18, 60, 606
 Горбулівка, х. 374
 Горлівський район 109
 Горностаївський район 456, 496, 506
 Горобець, м. 124
 Горобівка, с. 407
 Городище, м. 21, 144, 438,
 Городище, с. (Пирятинського району) (див.
 Гребінка, м.) 364
 Городище, с. (Чорнухинського району) 385
 Городищенська волость (Корсунського повіту)
 197
 Городищенська волость (Старобільського
 повіту) 194
 Городищенський район 537
 Городня, м. 585
 Городок, м. 515
 Городоцький район 512
 Горожене, с. 258, 266
 Горохівка, с. 414
 Горщик, с. 226
 Градениці, с. 298
 Градизьк, м. 359
 Градизький район 380
 Гранітне, с. (Стара Карань, с.) 100
 Гребінка, м. (Городище, с. (Пирятинського
 району)) 364
 Гребінка, ст. 364, 576
 Гребінківський район 336, 364, 564
 Грем'яч, с. 579
 Грецький, х. 172
 Гречани, с. 525
 Грибова, с. 521
 Григорівка, с. 557
 Гришинський район 96, 97, 101
 Гродненська губернія 39, 88, 143, 318
 Гродненський повіт 39
 Громи, с. (рос. Громы, с.) 542
 Громівська волость 466
 Грузинська РСР (Грузія) 549, 578, 645
 Грунський район 397
 Грунь, с. (Зіньківського району) (див. Грунь, с.
 (Охтирського району))
 Грунь, с. (Охтирської округи) (див. Грунь, с.
 (Охтирського району))
- Грунь, с. (Охтирського району) (Грунь, с.
 (Зіньківського району); Грунь, с. (Охтирської
 округи)) 10, 389, 395
 Грушівська волость 488
 Грушківський район 225
 Гудими, с. 404
 Гульськ, с. 502
 Гуляйгородок, с. 292
 Гуляйпільський повіт 20, 158
 Гуляйпільський район 160, 167
 Гуляйполе, м. 20, 111, 158, 161, 230, 236
 Гурівка, с. 160
 Гур'ївка, с. 229
 Гур'ївська волость 35
 Гусятинський повіт 106
 Гутницька, с. 170
 Гутницький, х. 17, 170
- Давидівка, с. 113
 Дагестан (Дагестанська АРСР) 20, 343, 506
 Далекий Рим, с. (див. Самоткань, с.)
 Данилівка, с. 194
 Данилівський район 219
 Даньківці, с. 77, 529
 Дарниця, ст. 366
 Даугавпілс, м. (Двінськ, м.) 248
 Дацьки, с. 152
 Дахнівка, с. 549, 645
 Дахнівська волость 645
 Дашівська волость 115
 Двінськ, м. (див. Даугавпілс, м.)
 Деївка, с. (див. Ставки, с. (Кременчуцького
 району))
 Демірджі, с. 45
 Дербент, м. 506
 Дерезувате, с. 66
 Дерезуватка, с. 66
 Дерекой, с. (див. Ялта, м.)
 Держанівка, с. 558
 Деріївка, с. 488
 Джанкой, м. (Джанкой, с.) 449, 455
 Джанкой, с. (див. Джанкой, м.)
 Джанкойський район 46,
 Дзвиняч, с. 24, 513
 Дзержинськ, м. (див. Торецьк, м.)
 Дзержинськ, смт (див. Романів, смт)
 Дзержинська міськрада (див. Торецька
 міськрада)
 Дзержинський район (Донецької області) 117,
 118
 Дзержинський район (Житомирської області)
 527
 Димівка, с. (див. Підлісне, с.)
 Дігтярі, с. 583

- Дмитрівка, с. (Бахмацької волості) (див. Дмитрівка, с., смт (Бахмацького району))
- Дмитрівка, с., смт (Бахмацького району) (Дмитрівка, с. (Бахмацької волості)) 27, 560, 602, 648
- Дмитрівка, с. (Олександрійського повіту) 171
- Дмитріївськ, м. (див. Макіївка, м.)
- Дмитрівська сільрада (Очаківського району) 237
- Дмитріївський район 96, 104
- Дніпро, м. (Дніпропетровськ, м.; Ігрені, м.; Катеринослав, м.; Нижньодніпровськ, м.) 12, 13, 49, 62–64, 85–87, 89, 176, 239, 340, 372, 446, 493, 505, 574
- Дніпро, р. 30
- Дніпровський повіт 262, 307, 435, 441, 444, 460, 466, 474, 481, 491, 499, 502
- Дніпровський район 80
- Дніпродзержинськ, м. (див. Кам'янське, м.)
- Дніпродзержинський район 85
- Дніпропетровськ, м. (див. Дніпро, м.)
- Дніпропетровська область 13, 66–69, 72, 73, 78, 80–83, 85, 86, 109, 111, 113, 116, 118, 120, 160–162, 166, 168, 183, 243, 263, 464, 466, 470, 482, 486, 489, 501
- Дніпропетровська округа 66, 68, 69, 73
- Дніпропетровський район 75
- Добра, колонія (див. Добре, с.)
- Добра Криниця, с. 275
- Добра Надія, с. (Олександрівського району) 93
- Добра Надія, с. (Олександрійського району) 19, 175
- Добре, с. (Добра, колонія) 256, 271
- Добровеличківка, м. (див. Добровеличківка, смт)
- Добровеличківка, смт (Добровеличківка, м.) 183
- Добровеличківський район 297
- Добропільський район 96, 97, 109
- Довгалівка, с. 566
- Долинська, м. (Долинська, с.) 236, 263
- Долинська, с. (див. Долинська, м.)
- Долинська, ст. 236, 256
- Долинський район 160, 161
- Долматівка, с. 461
- Доманівський район 263
- Дон 291, 454
- Донбас 14, 15, 33, 36, 89, 108, 109, 121, 274, 294, 444
- Донецьк, м. (Юзівка, м., Сталіно, м.) 22, 100, 114, 119, 329,
- Донецька губернія 89, 191, 192
- Донецька область 8, 91, 92, 96–98, 100, 101, 104–114, 117, 118, 197, 198, 200–204, 208
- Донецька залізниця 99, 200
- Дорошенкове, х. 410
- Дробишеве, с. 110
- Дрони, с. 71
- Дружківка, смт 110
- Дудницьке, с. (див. Мошни, с.)
- Дунаєвецька волость 494
- Дунаєвецький район 494, 513, 518
- Дунаївці, м. (Могилівка, с.) 238, 518
- Дурлех, с. 107
- Дяківці, с. 514
- Дякова, слобода 209
- Есманський район 397
- Естонія 443
- Євпаторія, м. 38–40
- Європа 467
- Єгипет 399
- Єкатеринбург, м. (Свердловськ, м.) 348, 409
- Еленівка, с. 191
- Еленовка, с. 191
- Елисаветград, м. (див. Кропивницький, м.)
- Елисаветградський повіт 55, 58, 184, 218, 541
- Ємільчине, с. 129
- Ємільчинський район 140, 142, 143
- Жадове, с. 592
- Желябовка, с. (Андріївка, с. (Феодосійського округу)) 441
- Жеребки, с. 145
- Житомир, м. 29, 122, 124, 126–128, 131, 141, 148, 246, 249, 611
- Житомирська область 126, 133–136, 142, 148, 150, 152, 153, 516, 527
- Житомирський повіт 126, 134
- Житомирський район 153
- Житомирщина 28, 147
- Жихлін, м. 492
- Жлобин, м. 29, 131, 611
- Жмеринка, м. 57, 61, 260, 324, 538
- Жовтневе, с. (Гребінківського району) (див. Сотницьке, с.)
- Жовтневе, с. (Піщанобрідського району) 187
- Журавка, с. 335
- Забарівка, с. 596
- Завадів, с. 246
- Заворскло, с. 481
- Заградівка, с. 471
- Загребелля, с. 393
- Залізне, м. (шахта імені Артема, с., Артемово, м.) 118
- Залізне, с. 101
- Залізнянський район 97

- Заліщицький район 513
 Запоріжжя, м. (Олександрівськ, м.) 26, 156, 160, 230, 236, 330, 410
 Запорізька губернія 20, 159, 439
 Запорізька область 66, 109, 111, 120, 155, 159, 160, 162, 167, 439, 464, 470, 498, 501
 Запорізька округа 111
 Запорізький повіт 20, 159
 Запорізький район 159
 Захарівка, с. 498
 Захід 11, 531
 Захід Правобережної України 29, 30
 Західна Європа 13, 25, 467, 641
 Західна Україна 600
 Збараський район 530
 Збруч, р. 16, 531
 Звенигородка, м. 538, 547
 Звенигородський район 537, 552
 Зеваки, с. 88
 Зельц, с. (див. Лиманське, смт)
 Землянки, с. 104
 Зіньків, м. 10, 389, 515
 Зіньків, с. 530
 Зіньківський повіт 10, 329,
 Зіньківський район 10, 389, 391, 395
 Зінов'ївка, с. 103
 Зінов'ївськ, м. (див. Кропивницький, м.)
 Зінов'ївська округа 173
 Златопіль, м. (див. Новомиргород, м.)
 Зміїв, м. 24, 413
 Зміївка, с. (Михайлівка, с. (Зміївської сільради); Мюльхаузендорф, колонія) 24, 447, 507
 Зміївська сільрада 447
 Зміївський повіт 412, 414, 419
 Зміївський район 428
 Знам'янка, м. 173
 Знам'янка, с. 184, 191
 Знам'янський район 17, 170, 176
 Золота Долина, с. (Кайзерталь, колонія) 96
 Золотоніський повіт 26, 551
 Золотоніський район 542, 551
 Зоря, х. 100
 Зубані, с. 112
 Зуївці, с. 330
 Зульц, с. 272
- Іваницький район 582, 584, 587, 588
 Іванівка, с. (Божедарівського району) 72
 Іванівка, с., смт (райцентр) 486
 Іванівка, с. (Чаплинського району) 493
 Іванівка, смт (Антрацитівського району) (Штерівка, ст.) 99
 Іванівське, с. 41
 Іванівський, х. 93
- Іванівський район 451, 470, 496, 503
 Іванківці, с. (Бердичівського району) 153
 Іванківці, с. (Ярмолинецького району) (Янківці, с.) 511
 Івано-Франківська область 87, 113
 Іваново, м. (Іваново-Вознесенськ, м.) 339
 Іваново-Вознесенськ, м. (див. Іваново, м.)
 Івахнівці, с. 530
 Ігрень, м. (див. Дніпро, м.) 89
 Ізварине, смт (Ізварине, ст.) 199, 205
 Ізварине, ст. (див. Ізварине, смт)
 Ізраїль 26
 Ізюм, м. 287
 Ізюмський повіт 24, 110, 428
 Ізяславський повіт 77
 Ізяславський район 77, 529, 532
 Іллінецький район 115
 Іловайськ, с. 92
 Іркліївський район 544, 548
 Іркутськ, м. 301
 Ісківці, с. 393
 Іскоростень, м. (див. Коростень, м.)
 Іскрисківщина, с. 400
 Ічнянський район 582
- Йосипівка, с. (Юзефівка, с.) 270
- Кавказ 578
 Казакська АСРР (див. Республіка Казахстан)
 Казанківський район 257
 Казахська СРР (Казахстан) (див. Республіка Казахстан)
 Кайзерталь, колонія (див. Золота Долина, с.)
 Каланчак, с. (див. Каланчак, смт)
 Каланчак, смт (Каланчак, с.) 435, 459
 Каланчацький район 470, 474, 508
 Калинівка, м. 340
 Калинівське, смт (Калініндорф, с.) 258, 507
 Калиновиця, с. 285
 Калініндорф, с. (див. Калинівське, смт)
 Калініндорфський район 258
 Калуга, с. 488
 Калюжинці, с. 13, 574
 Каменська, станиця 88
 Кам'янець, м. (див. Кам'янець-Подільський, м.)
 Кам'янецька округа 517, 518, 521–523
 Кам'янецький повіт 13, 504, 512, 513, 522
 Кам'янець-Подільськ, м. (див. Кам'янець-Подільський, м.)
 Кам'янець-Подільський, м. (Кам'янець, м.; Кам'янець-Подільськ, м.) 9, 13, 131, 146, 179, 267, 373, 415, 416, 509, 512, 513, 579, 631
 Кам'янець-Подільський район 510, 521, 528

- Кам'янець-Подільська область 494, 526–530, 532, 534
 Кам'яний Брід, с. (Благовіщенського району) 225
 Кам'яний Брід, с. (Коростишівського району) 135, 136
 Кам'яний Потік, х. 268
 Кам'янка, м. 552
 Кам'янське, м. (Дніпродзержинськ, м.; Карнаухівка, смт) 21, 82, 85
 Кам'янський район 541
 Кандибіне, ст. 229
 Канівський повіт 430, 467, 476, 550, 598
 Канівський район 544
 Кантакузівка, с. (див. Прибужани, с.)
 Кардашинка, с. 457
 Кар'єрне, смт («Союзцемент», кар'єр) 495
 Карл-Лібкнехтівський район 13, 24, 244, 247
 Карла Лібкнехта, с. (див. Широколанівка, с.)
 Карлсруе, с. (див. Степове, с.)
 Карнаухівка, смт (див. Кам'янське, м.)
 Карпилівка, х. 397
 Карпинська, станиця 683
 Катерининська залізниця (див. Придніпровська залізниця)
 Катеринослав, м. (див. Дніпро, м.)
 Катеринославська губернія 19, 30, 64, 81, 89, 170, 179, 193, 327, 453, 609, 629
 Катеринославський повіт 65, 67
 Катеринославщина 63
 Каховка, м. 234, 441–442
 Каховський район 21, 262, 266, 446, 448, 452, 454, 478, 491
 Качкарівка, с. 462
 Кашира, м. 116
 Каширівка, с. 257
 Квітки, с. 467
 Келегеї, с. (див. Гладківка, с.)
 Керч, м. 33, 36, 42
 Київ, м. 8, 9, 11–14, 17, 18, 30, 47, 59, 124, 132, 180, 206, 248, 253, 271, 285, 302, 326, 349, 366, 371, 373, 405, 446, 454, 463, 467, 468, 478, 520, 562, 568, 571, 575, 585, 593, 600, 626, 641
 Київська губернія 19, 21, 23, 37, 115, 125, 135, 144, 148, 227, 248, 321, 430, 467, 473, 536, 547, 549, 598, 645
 Київська область 7, 105, 146, 150, 370, 379, 403, 410, 473, 538, 540–546, 548, 552–553, 644
 Київщина 30, 573
 Киргизький край (див. Республіка Казахстан)
 Кирилівка, с. (див. Шевченкове, с.)
 Киселівка, с. 537
 Китайгород, с. 504
 Кишеньківський район 362
 Кишинів, м. 47, 301, 320
 Кіблич, с. 56
 Кіндійка, с. 454
 Кіндратівка, с. 114
 Кінські Роздори, с. 164
 Кірове, м. (див. Кропивницький, м.)
 Кіровоград, м. (див. Кропивницький, м.)
 Кіровоградська область 160, 169, 182, 183, 186, 234, 297, 536, 545, 552
 Кіровоградський район 185
 Кіцманський район 114
 Клинове, с. (Скотиняни, с.) 512
 Клишки, с. 272
 Клепачі, с. 386
 Клепове, с. 263
 Кльостендорф, колонія (див. Костирка, с.)
 Клярівка, с. (див. Брідок, с.)
 Княже-Долинське, с. 413
 Княжин, с. 149
 Кобеляки, м. 47, 337, 362
 Кобеляцький повіт 337, 365, 481
 Кобеляцький район 337, 371, 374
 Кобиляків, х. 104
 Кобиляківка, с. 104
 Ковельський повіт 120
 Козачі Лагері, с. 475, 506
 Козел, с. (див. Михайло-Коцюбинське, смт)
 Козелецький повіт 558
 Козелецький район 63, 565, 568, 585
 Козельщина, с. 357
 Козельщинський район 366, 377
 Козятин, м. 25, 132
 Козятин, ст. 273
 Козятинський район 146
 Колга, с. 470
 Коломак, с. 413
 Коломийський район 87
 Комар, с. 103
 Комишуваха, с. 207
 Комісарівка, с. 72, 78
 Комуна Степу, артіль 498
 Конград, м. (див. Красноград, м.)
 Конотоп, м. 394, 567, 569, 590
 Конотопська округа 397, 398, 560
 Конотопський повіт 27, 239, 398, 555, 556, 602
 Константинополь, м. (див. Стамбул, м.)
 Копайгород, м. 538
 Корець, м. (прикордонний пункт) 147
 Коровинці, с. 400
 Коропський район 571
 Коростенська округа 142
 Коростенський район 141
 Коростень, м. (Іскоростень, м.) 133, 135
 Коростишівський район 136

- Корсунська волость 467, 550
 Корсунський повіт 197
 Корсунь-Шевченківський район 467
 Корюківка, м. 586, 589
 Корюківський район 577, 581, 596
 Косіорівський район 204
 Костирка, с. (Кльостендорф, колонія; Костирка, х.) 447
 Костирка, х. (див. Костирка, с.)
 Костопіль, м. 530
 Кострома, м. 339
 Костувате, с. 242
 Костянтинівка, ст. 10, 209
 Костянтинівський район 97, 114, 117
 Костянтиноград, м. (див. Красноград, м.)
 Костянтиноградський повіт 421
 Котельва, с. 378
 Котовськ, м., смт (див. Подільськ, м.)
 Коцюбинці, с. 106
 Кочубеївка, с. 493
 Краків, м. 225, 440
 Краматорськ, м. (Краматорськ, смт) 91
 Краматорськ, смт (див. Краматорськ, м.)
 Красіне, с. 167
 Красний, х. 432
 Красний Колядин, с. 576
 Красний Луч, м. 197
 Красне, с. 502
 Красноармійськ, м. (див. Ялта, м.)
 Красногорівка, м. 105, 120
 Красноград, м. (Конград, м.; Костянтиноград, м.) 420
 Краснодар, м. 56
 Краснодарський край 330
 Краснодонський район (див. Сорокинський район)
 Краснолиманський район 110
 Краснопільська волость 17, 170, 516
 Красносілка, с. (див. Красносілля, с.)
 Красносілля, с. (Красносілка, с.) 17, 170
 Красносільська волость 17
 Красносільська сільрада 170
 Красноставці, х. 238
 Кременецький повіт 395, 520, 531
 Кременецький район 135
 Кременчук, м. (Крюків, м.) 256, 330, 338, 340, 343, 345–347, 350, 351, 360, 361, 364, 367, 368, 378, 380, 383, 386
 Кременчуцька губернія 17, 171, 616
 Кременчуцька округа 19, 175, 353, 359. 361, 362. 377
 Кременчуцький повіт 360, 368, 381, 382
 Кременчуцький район 361
 Кременна, м. 215
 Крива Коса, с. (див. Седове, смт)
 Криве Озеро, м. (Волощине, с.) 251
 Кривий Ріг, м. (Шмакове, ст.) 63, 236
 Кривоозерський район 250, 251, 270
 Криворіжжя 481
 Криворізька округа 67
 Криворізький повіт 86, 161, 271
 Кривуни, х. 92
 Крим (Кримський півострів) 12, 14–16, 23, 24, 27, 30–33, 36, 38, 39, 41, 43, 44, 49, 50, 230, 259, 294, 299, 300, 305, 333, 335, 337, 346, 348, 350, 390, 420, 434, 435, 444, 445, 470, 484, 506, 554, 572, 587, 602
 Кримська АСРР (Кримська АРСР) 6, 15, 23, 24, 41, 43, 46, 50, 63, 441
 Кримський півострів (див. Крим)
 Криничанський район 72, 77
 Криски, с. 571
 Кріпакова, х. 191
 Кропивницький, м. (Єлисаветград, м.; Зінов'ївськ, м.; Кірове, м.; Кіровоград, м.) 19, 20, 47, 169, 171, 177–179, 181, 241, 346, 398
 Круті, с. 310
 Круча, с. 422
 Крюків, м. (див. Кременчук, м.)
 Ксьондзівка, с. (див. Пугачівка, с.)
 Кубань 444
 Кугарчинський район 184
 Куземівка, с. 208
 Куйбишев, м. (див. Самара, м.)
 Куйбишевське, с. 403
 Куколівка, с. 183
 Кумарі, с. 250
 Кунів, с. 532
 Куп'янськ, ст. 12, 29, 204, 208, 363, 631
 Курінь, с. 595
 Курськ, м. 19, 570
 Курська губернія 357, 395
 Курська сільрада 32
 Кустолівська сільрада 365
 Кутновський повіт 492
 Кучерівка, с. 397
 Кушугум, с. 20
 Лагер, с. 412
 Ладизин, м. 56
 Ладизинський район (рос. Ладыжинский район) 542
 Ладинка, с. 589
 Лазурне, смт (Новоолексіівка, с.) 481, 490
 Ландау, с. (див. Широколанівка, с.)
 Лановецький район 531
 Ланьцут, м. 512
 Латвія 248

- Лебедин, м. 400-401
 Лебедин, с. 19, 536, 537, 543, 644
 Лебединський повіт 327, 400, 402, 406
 Лебединський район 400
 Лебедівка, с. (Слобода Чернецька, с.) 151
 Лелеківка, с. 218
 Ленінград, м. (див. Санкт-Петербург, м.)
 Ленінградська область 326, 343, 384, 426, 452, 468
 Леніне, с. (див. Ставки, с. (Радомишльського району))
 Летичівський повіт 18, 510, 511, 515, 519
 Лиман, слобода 190
 Лиманське, с. (Скадовського району) 502
 Лиманське, с. (Роздільнянського району) (див. Лиманське, смт)
 Лиманське, смт (Зельц, с.; Лиманське, с. (Роздільнянського району)) 298
 Липів Ріг, с. 555
 Липовецький повіт 115
 Липоводолинський район 409
 Лиса Гора, м. (див. Лиса Гора, с.)
 Лиса Гора, с. (Лиса Гора, м.) 58, 265, 269
 Лисичанський район 193, 203
 Лиски, с. 563
 Лисянка, с. (Рено-2, с.) 26, 274
 Литовська Республіка 569
 Лихоліти, с. 544
 Лівобережна Україна (Лівобережжя) 11, 17, 30, 575
 Лівобережжя Херсонщини 458
 Літин, м. 52
 Літинський повіт 16, 53, 54, 122
 Літинський район 514
 Лозовате, с. 219
 Лосятин, с. 135
 Лохвицький повіт 18, 285, 355, 356, 385
 Лохвицький район 355, 387, 391
 Лохвиця, м. 360, 387
 Лубенська округа 18, 347-349, 353, 355, 356, 377, 630
 Лубенський повіт 18, 336
 Лубенський район 386
 Лубни, м. 336, 369, 371, 384
 Лубни, ст. 369
 Луганськ, м. (Ворошиловград, м.) 10, 191-193, 198, 202, 209
 Луганська область (Ворошиловградська область) 7, 30, 99, 191-198, 200-205, 207-212, 214, 215, 497
 Луганський повіт 191, 198
 Луганський район 497
 Луганський, х. 177
 Луганщина 191, 201
 Лузанівка, с. 338
 Лукім'я, с. 353
 Лутугинський район 211
 Лучисте, с. 45
 Львів, м. 146, 260, 492, 533, 644
 Любар, м. 516
 Любарський район 149
 Любашівка, с. (див. Любашівка, смт)
 Любашівка, смт (Любашівка, с.) 234
 Любецький район 601
 Любимівка, с. (Гуляйпільського району) (Ворошилівка, с. (Новозлатопільського району)) 160
 Любимівка, с. (Каховського району) 266
 Любомирівка, с. 500
 Любомирка, с. 545
 Любомирська волость 458
 Любомльська волость 120
 Люботин, м. 406, 424
 Лютенька, с. 20, 343, 359, 629
 Лящівка, с. 548
 Магдалинівський район 81
 Магедове, с. 165
 Майдан-Волянський, с. (див. Понінка, смт)
 Майстрів, с. 151
 Макіївка, м. (Дмитріївськ, м.) 96, 105, 112
 Макіївська волость 577
 Макіївська міськрада 104
 Мала Виска, м. 541
 Мала Вільшанка, с. 473
 Мала Дівиця, с. 567
 Мала Перещепина, с. 358
 Мала Сейдеминуха, с. (Штерендорф, с.) 507
 Мала Яблунівка, с. (див. Сміла, м.)
 Малинівка, с. (див. Підлісне, с.)
 Малинський район 142
 Малі Будища, с. (Монастирські Будища, с.) 20, 343
 Малі Миньки, с. 28, 147
 Малодівицький район 559, 560
 Маломиколаївка, с. 203
 Малопольське воєводство 225
 Малоянисоль, с. 83
 Мангуш, с. 89
 Мангушський район 90, 106
 Маньківка, с. 540
 Маньківський район 540, 552
 Маринське, с. 506
 Марицине, с. (див. Острівка, с.)
 Марійська автономна область 22, 339
 Маріуполь, м. 9, 14, 20, 90, 110, 111, 115, 117, 121
 Маріупольська округа 8, 90, 92, 95
 Маріупольський повіт 8, 89, 92, 103

- Маріупольський порт 36
 Мар'ївка, с. (Божедарівського району) 79
 Мар'ївка, с. (Вовчанського повіту) 417
 Мар'їнський район 102, 105, 120
 Матусів, с. 537
 Махнівка, с. 23, 135
 Медведівка, с. 516, 643
 Межирівська волость 53
 Межівський район 70, 73, 74
 Мелітополь, м. 157, 305, 390, 434, 440, 442, 449, 459, 469, 487, 488, 504
 Мелітопольська округа 439, 449, 451
 Мелітопольський повіт 15, 17, 41, 44, 109, 156, 157, 432, 435
 Мелітопольський район 464
 Менський район 562, 569, 585, 598
 Мерефа, ст. 418
 Мереш'янська волость 418
 Мехедівка, с. 391
 Мигія, с. 240
 Миколаїв, м. (Варварівка, смт; Велика Корениха, с.) 171, 216, 218, 227, 229–236, 239, 240, 245, 246, 253–257, 259, 261–263, 266, 268, 292, 457, 620
 Миколаївка, с. (Божедарівського району) 75
 Миколаївка, с. (Великоолександрівського району) 505
 Миколаївка, с. (Піщанобродського району) 187
 Миколаївка, с. (Софіївського району) 82
 Миколаївка, с. (Станично-Луганського району) 497
 Миколаївська губернія 171, 440
 Миколаївська область 21, 26, 55, 173, 185, 221, 228, 230, 237, 242, 247, 250, 257–259, 261, 263, 266, 271, 272, 274, 276, 432, 445, 449, 463, 470, 472, 473, 475, 478, 488, 489, 493–496, 507, 508, 618, 642
 Миколаївська округа 221, 222, 226, 229, 231, 232
 Миколаївський повіт 217, 220, 623, 624
 Миколаївський район 244
 Миколаївщина 231, 233, 269, 275
 Милорадівка, с. 76
 Милорадівка, ст. 76
 Миргород, м. 340, 348, 355, 390
 Миргородський повіт 121, 330, 379
 Миргородщина 355
 Миропіль, с. 527
 Миропіль, ст. 526
 Михайлівка, с. (Баштанського району) (Михайлівка, с. (Привільнянського району)) 26, 274
 Михайлівка, с. (Бериславського району) 24, 460, 507, 642
 Михайлівка, с. (Бойківського району) 100
 Михайлівка, с. (Дніпропетровської області) (див. Михайлівка, смт (Запорізької області))
 Михайлівка, с. (Зміївської сільради) (див. Зміївка, с.)
 Михайлівка, с. (Мелітопольського повіту) (див. Михайлівка, смт (Запорізької області))
 Михайлівка, с. (Привільнянського району) (див. Михайлівка, с. (Баштанського району))
 Михайлівка, смт (Запорізької області) (Михайлівка, с. (Дніпропетровської області); Михайлівка, с. (Мелітопольського повіту)) 109, 156
 Михайлівська сільрада (Старокаранського району) 100
 Михайло-Ларинська сільрада 221
 Михайло-Ларинський район 221
 Михайло-Лукашеве, с. 305
 Михайло-Коцюбинське, смт (Козел, с.) 561
 Михальпільський район 511
 Мінськ, м. 227, 319
 Мінська губернія 226, 321
 Містенберг, с. (див. Прилукивка, с.)
 Місуро-Артюхи, х. (див. Нововодяне, с.)
 Мовчани, с. 61
 Могилів, м. (Могилів-Подільський, м.) 16, 54
 Могилівка, с. (див. Дунаївці, м.)
 Могилівська губернія 54
 Могилівська округа 255, 517
 Могилівський повіт 23, 52–53
 Могильовська губернія 124, 422
 Могильовський повіт 422
 Мозир, м. 525
 Мокіївський район 385
 Мокре, с. 143
 Молдавська АСРР (див. Республіка Молдова)
 Молотов, м. (див. Перм, м.)
 Молочанський район 107
 Молочки, с. 516
 Монастирські Будища, с. (див. Малі Будища, с.)
 Мордовська АСРР 120
 Морівськ, с. 565
 Москва, м. 6, 13, 14, 18, 131, 173, 221, 267, 326, 339, 342, 344, 346, 348–350, 368, 370, 426, 444, 446, 452, 468, 573, 641
 Московська область 20, 116, 326, 343, 384, 426
 Московський Бобрік, с. 406
 Мостівська волость 172
 Мостівський район 263
 Мотовилівка, с. 137
 Мотовилівська волость 515–516
 Мошни, с. (Дудницьке, с.) 538, 546, 644
 Мраково, м. 184
 Мраково, с. (Гафурійського району) 184
 Мраково, с. (Кугарчинського району) 184

- Мринський район 558
 Мукачево, м. (Мункач, м.) 246
 Мункач, м. (див. Мукачево, м.)
 Мурафа, с. 55
 Мурафська волость 324
 Мурахівка, с. 494
 Мшанець, с. 137, 516
 Мюльхаузендорф, колонія (див. Зміївка, с.)
- Нагульнівка, с. 212
 Наталівка, с. 491
 Натягайлівка, с. 245, 254
 Наугольне, с. 212
 Неділище, с. 144
 Недригайлівський район 400
 Нейгофнунг, колонія (див. Новоукраїнка, с.)
 Нечаяне, с. 232
 Н. Журавель, х. 190
 Нижнє, с. 194
 Нижні Сірогози, с. 436, 448, 503
 Нижній Новгород, м. 194
 Нижньогірський район 441
 Нижньодніпровськ, м. (див. Дніпро, м.)
 Нижньодуванський район 212
 Нижньосірогозький район 503
 Нижньотепле, с. 203, 212, 214, 501
 Никонівка, с. 565, 566
 Ніжин, м. 110, 555, 556, 582, 587, 593, 594, 598
 Ніжинська округа 558
 Ніжинський повіт 17, 555, 577, 582, 647
 Ніжинський район 582
 Нікольське, с. 473
 Нікольський район (Володарський район,
 Старомикольський район) 83, 107
 Нікополь, м.
 Нікополь, м. 13, 67
 Нікополь, ст. 85
 Нікопольський район 86, 118
 Німеччина 10, 11, 13, 27, 247, 275, 408, 410, 467,
 602, 603, 633
 Нова Басань, м. 593
 Нова Іванівка, с. 35
 Нова Маячка, с. 21, 262, 446, 454, 460, 478
 Нова Прага, с. 16, 29, 176, 188, 619
 Нова Слобода, с. 408
 Нова Ушиця, м. 509
 Новаки, с. 386
 Новгород, м. 194
 Новгород-Сіверський, м. 592
 Новгород-Сіверський район 579, 586
 Нове Шахове, (Рози Люксембург, колонія) с. 96
 Новий, х. 163
 Новий Буг, м. 220, 249, 624
 Новий Данциг, колонія (див. Виноградівка, с.)
- Новоазовськ, м. (Будьонівка, с., смт;
 Новомиколаївська, станиця) 20, 112, 119
 Новоазовський район (Будьонівський район) 8,
 92, 116
 Новоайдарський район 201
 Новоархангельське, с. 218
 Новоархангельський район 234
 Новобасанський район 580, 594
 Новоберезівка, с. 271
 Новобузький район 18, 220, 623
 Нововасилівка, х. 94
 Нововодяне, с. (Місуро-Артюхи, х.) 97
 Нововоронцовський район 478
 Новов'язівське, с. (Ханделеївка, с.) 76
 Новогригорівка, с. (Генічеського району) 439,
 482, 485, 487, 498, 499, 501
 Новогригорівка, с. (Чернігівського району) 120
 Новогригорівська сільрада 46
 Новоград-Волинський, м. 138, 150
 Новоград-Волинський повіт 99, 127, 129, 502
 Новоград-Волинський район 150-151
 Новодмитрівка, с. 623
 Новозелене, с. 150
 Новозибківський повіт 121
 Новозлатопільський район 160
 Новокрасне, с. 241
 Новомалин, с. 532
 Новомиколаївка, с. 82
 Новомиколаївська, станиця (див.
 Новоазовськ, м.)
 Новомиргород, м. (Златопіль, м.) 536
 Новомосковськ, м. 179, 505
 Новомосковський повіт 89
 Новомосковський район 67
 Новоодеська волость 230, 240
 Новоодеський район 229, 230, 240, 261
 Новоолексіївка, с. (див. Лазурне, смт)
 Новопетрівка, с. 503
 Новопавлівка, с. 231
 Новополтавка, с. 230
 Новопразька волость 169
 Новопразький район 169, 616, 617
 Новоросійськ, м. 294
 Новосанжарський район 358, 365
 Новосвітлівський район 211
 Новоселидівський, х. 94
 Новосенжарівська волость 481
 Новоселиця, м. 322
 Новоселівка, с. (Петропавлівської волості) 114
 Новоселівка, с. (Варварівського району) 247
 Новосибірськ, м. 401
 Новослов'янськ, м. (див. Слов'янськ, м.)
 Новотроїцьке, с. 108
 Новотроїцька волость 498

- Новотроїцький район 451, 466, 473
 Новоукраїнка, с. (Нейгофнунг, колонія) 198
 Новоушицький повіт 24, 494, 510, 513, 518, 522, 530, 642
 Новоушицький район 523
 Новофастів, с. 19, 59
 Носелівка, с. 114, 247
 Носівка, м. 593, 598
 Носівський район 558, 577, 591, 593
- Область Війська Донського 209
 Обознівка, с. 185
 Оболонський район 115
 Оболонь, с. 334
 Обрив, с. (Обрив, х.) 8, 92
 Обрив, х. (див. Обрив, с.)
 Овідіополь, м. 293
 Овруцький повіт 133, 336
 Огірцеве, с. 429
 Одеса, м. 9, 10, 14, 15, 17, 18, 20, 22, 27, 30, 214, 219, 229, 260, 277–290, 292, 294–296, 298–302, 305–322, 324, 326, 349, 386, 427, 443, 480, 493, 504, 583, 605, 626, 627
 Одеська губернія 17, 216, 297, 300, 301, 314
 Одеська залізниця 245, 252, 256, 267, 553
 Одеська область 7, 13, 183, 184, 186, 187, 234, 237, 241, 244, 248, 250, 251, 263, 264, 265, 267, 287, 298, 300, 301, 405, 445, 462, 463, 466, 468, 496
 Одеська округа 228, 323
 Одеський повіт 222, 298
 Одещина 252
 Ожарівка, с. 137
 Озера, с. 362
 Озеряни, с. (Бобровицького району) 566
 Озеряни, с. (Бучацького повіту) 260
 Окниця, м. 213
 Олександрівка Друга, с. 353
 Олександрівськ, м. (див. Запоріжжя, м.)
 Олександрівська губернія 157, 158
 Олександрівський повіт 17, 19, 111, 156, 170, 236,
 Олександрівський район (Донецької області) 93, 94, 97
 Олександрівський район (Кіровоградської області) 170, 545
 Олександрійський повіт 21, 29, 92, 169, 170, 171, 176, 420, 488, 616
 Олександрійський район 19, 175, 183, 188, 619
 Олександропіль, с. 70, 71
 Олексинці, с. 592
 Олексіївка, с. (Каланчацького району) 508
 Олексіївка, с. (Нікопольського району) 86
 Олексіївка, с. (Павлоградського району) 78
- Олексіївка, с. (Хорлівського району) 116
 Олексіївка, х. 109
 Оленівка, с. 191
 Олешки, м. (Цюрупинськ, м.) 441, 463, 477, 483, 491, 640
 Олешківська волость 460, 483
 Олешківський район (Цюрупинський район) 446, 474, 475, 477, 483, 491, 506
 Олишівський район 585, 589
 Ольвіополь, м. (див. Первомайськ, м.)
 Ольгине, с. 496
 Ольгинський район 108
 1143. Ольгопіль, м. 324
 1144. Ольгопільський повіт 188, 512
 1145. Омелянівка, ст. 226
 1146. Онуфріївська волость 488
 1147. Онуфріївський район 361
 Опішнянський район 378
 Опришки, с. 57
 Орджонікідзе, м. (див. Покров, м.)
 Орел, м. 287, 418
 Оржицький район 353
 Оржиця, с. 336
 Орнин, м. 522,
 Орнинський район 528
 Орхівка, с. 201
 Орхуватка, с. 114
 Орлівка, с. 586
 Орлівка, х. 97
 Орлове, с. 464
 Орловець, с. 105, 197
 Орловська губернія 35, 429
 Орша, м. 29, 131, 313, 611
 Остер, м. 568
 Остерський район 565
 Острівка, с. (Марицине, с.) 237
 Остріг, м. 532
 Острозький район 532
 Остропільська волость 99, 137, 516
 Отбідо-Василівська волость 432
 Охтирка, м. 94, 396
 Охтирська округа 395
 Охтирський повіт 22, 119
 Охтирський район 395, 409
 Очаків, м. 222, 226, 228, 258, 448
 Очаківський район 237, 681
 Очеретня, с. 250
- Павлівка, с. 502
 Павлівський район 102
 Павлоград, м. 81, 601
 Павлоградський повіт 81, 114
 Павлоградський район 69, 76, 78, 81
 Павлоградські Хутори, с. 69

- Паволоч, с. 148
Палестина 25, 255, 259, 307–322, 340, 342, 344, 345, 347, 352, 427
Пам'ятне, с. 495
Партизани, с. (див. Рикове, смт)
Пашків, с. 594
Первомайськ, м. (Богопіль, м.; Голта, м.; Ольвіополь, м.) 55, 216, 222, 224, 242, 267, 269, 291
Первомайськ, с. (див. Травневе, с.)
Первомайська округа 175, 223, 225
Первомайське, с. 495
Первомайський повіт 219, 242
Первомайський район 240, 265
Перевальський район 191
Перекоп (див. Перекопський перешийок)
Перекопський перешийок (Перекоп; Сиваський перешийок) 37, 234, 470
Перекопський повіт 46, 495
Переяславський повіт 17, 28, 146, 370, 550
Перм, м. (Молотов, м.) 182
Перше Травня, с. 78
Першозванівка, с. 211
Першопокровка, с. 501
Першотравневий район 89, 106
Петриківка, с. 80
Петриківський район 80
Петрівка, с. (Малодівицького району) (див. Петрівка, с. (Прилуцького району))
Петрівка, с. (Мелітопольського повіту) 157
Петрівка, с. (Прилуцького району) (Петрівка, с. (Малодівицького району)) 559
Петрівське, с. 421
Петрове, с. 92
Петроград, м. (див. Санкт-Петербург, м.)
Петроградська губернія 424
Петропавлівка, с. (Межівського району) 74
Петропавлівка, с. (Селидівського району) 95
Петропавлівськ, м. 344
Петропавлівська волость 114
Петропавлівська сільрада (Арбузинського району) 268
Петропавлівський район 70, 73
Петро-Свистунове, с. (Свистунове-Петрівське, с.) 66
Печеніжин, м. 87
Пирятин, м. 340, 349, 358, 376
Пирятинський повіт 564
Пирятинський район 364
Південне, м. (Південне, с.) 418
Південне, с. (див. Південне, м.)
Південний Урал 426
Південно-Східна Польща 512
Південь Росії 6, 285, 443
Південь Лівобережжя 401
Південь Правобережної України 382
Південь України 14, 15, 19, 20, 23, 27, 172, 185, 218, 305, 336, 423, 445, 465, 568, 602
Північ 22, 61, 94, 143, 152, 306, 324
Північ Правобережної України 29, 30
Північ Росії 301
Північна Америка 13, 25, 467, 641
Північна Таврія 14, 49
Північне Причорномор'я 29
Північний Кавказ 20, 343, 344, 346, 348, 350, 368, 370, 384, 426
Північний край 12, 98, 101, 143, 182, 253, 363, 366, 374, 375, 379, 382, 383, 387, 390–393, 452, 454, 457
Північнодонецька залізниця 199, 204, 205, 207, 208, 210
Підлісне, с. (Димівка, с.; Малинівка, с.) 230, 240
Підлісненська сільрада 231
Підставки, с. 336
Пільний Мукарів, с. 494
Пінськ, м. 321
Піски, с. 366
Піщаний Брід, с. 187
Піщанобрідський район 187
Плішивець, с. 376
Плоске, с. 270. 300
Плужнянський район 532
Погребищенський район 19, 60, 125, 606
Подин, с. 562
Поділля 14, 23, 382, 440, 494, 504, 520
Подільськ, м. (Бірзула, с., смт; Котовськ, м., смт) 267, 269
Подільська губернія 12, 13, 16, 23, 52, 54–57, 91, 122, 127, 131, 175, 188, 217, 324, 340, 494, 504, 510, 512–514, 517, 530, 604, 642, 643
Подільські, с. 153
Познань, м. 26, 551
Покотилове, с. 234
Покров, м. (Орджонікідзе, м.) 116
Покровська сільрада (Вознесенського району) 237
Покровське, с. (Артемівського району) 91, 98
Покровське, с. (Вознесенського району) 237
Покровське, с. (Нікопольського району) 118
Покровський район 66
Пологи, м. (Пологи, с., Чубарівка, смт) 156, 162–164
Пологи, с. (див. Пологи, м.)
Пологи, ст. 156
Пологівський район (Пологський район, Чубарівський район) 162–166, 168
Пологський район (див. Пологівський район)
Полонне, м. 127, 524

- Полонне, ст. 526
 Полонський повіт 137, 515
 Полонський район 22, 137, 524, 526
 Полтава, м. 22, 41, 327, 328, 330–335, 338–341, 344, 345, 351, 354, 363, 366–368, 370, 372, 374, 375, 382, 389, 390, 392, 561, 629–631
 Полтавка, с. (див. Баштанка, м.)
 Полтавська волость 238, 258
 Полтавська губернія 13, 22, 26–28, 30, 50, 57, 63, 112, 115, 121, 146, 198, 248, 256, 285, 329–331, 335, 336, 340, 370, 379, 386, 387, 388, 460, 481, 551, 566
 Полтавська область 12, 63, 115, 336, 337, 340, 353, 355, 357, 358, 361, 362, 389, 542–544, 564
 Полтавська округа 358, 362, 397
 Полтавський район (див. Баштанський район)
 Полтавщина 13, 25, 247, 332, 381
 Польове, с. 115
 Польща 9, 17, 19, 25–27, 39, 59, 61, 113, 172, 180, 213, 225, 226, 239, 248, 260, 264, 299, 301, 325, 366, 373, 375, 377, 381, 382, 385, 396, 403, 404, 410, 430, 440, 444, 455, 492, 503, 513, 515, 529, 530, 533, 551, 553, 564, 568, 572, 576, 600, 603
 Помічна, с. 187
 Понінка, смт (Майдан-Волянський, с.) 526
 Понорницький район 571
 Попасна, м. (Попасна, смт; станція імені Л.М. Кагановича) 202, 210
 Попасна, смт (див. Попасна, м.)
 Попасна, ст. 208
 Попаснянський район 194, 207
 Попівка, с. 379
 Попівка, х. 200
 Попільнянський район 148
 Попова Балка, с. 80
 Попово-Балівка, с. (див. Балівка, с.)
 Порохня, с. 531
 Порт-Хорли, с. (див. Хорли, с.)
 Посад-Покровське, с. 457, 474
 Постав-Мука, с. 392
 Поті, м. 549, 645
 Потоцька волость 381
 Почаївський повіт 135
 Правобережна Україна (Правобережжя) 11, 17, 19, 23, 29, 58, 303, 382, 479
 Прелесне, с. 112
 Преображенка, с. 481
 Приазовське, с. (радгосп імені Трилицького, поселення) 106
 Приазов'я 90
 Прибужани, с. (Кантакузівка, с.) 273
 Привільнянський район 274
 Пригор'є, с. 282
 Придніпровська залізниця (Катерининська залізниця) 63
 Придністровська Молдавська Республіка 416
 Придністров'я, автономний регіон 416
 Прилуки, м. 349, 525, 560, 563, 569, 570, 576, 583, 584, 587, 588, 591, 592, 600
 Прилуки, ст. 576
 Прилуківка, с. (Містенберг, с.) 464
 Прилуцька округа 340, 559
 Прилуцький повіт 13, 566, 574
 Прилуцький район 559, 563, 567, 581, 587, 589
 Прислuch, с. (Тиранівка, с.) 524
 Пришиб, с. 191
 Прогної, с. (див. Геройське, с.)
 Проскурів, м. (див. Хмельницький, м.)
 Проскурівська округа 514, 518, 520
 Проскурівський повіт 517, 519, 525, 643
 Прохори, с. 26, 410
 Прочне, с. 66
 Пугачівка, с. (Ксьондзівка, с.) 546
 Путивль, м. 395
 Путивльський район 104, 395, 408
 Путилівський район 104
 Пушкавецька Адая, с. 217
 П'ядики, с. 113
 П'ятихатський район 72
 радгосп імені Трилицького, поселення (див. Приазовське, с.)
 Раденськ, с. 483
 Радивонівка, с. 18, 356
 Радомишль, м. 125
 Радомишльський повіт 135
 Радомишльський район 136, 141
 Радуль, м. 419
 Радьківка, с. 560
 Радянський Союз (див. Союз Радянських Соціалістичних Республік)
 Райгородка, с. 201
 район імені Фрица Геккерта (див. Високопільський район)
 Ракетний, х. 525
 Раковщина, с. (див. Сотницьке, с.)
 Ревель, м. (див. Таллінн, м.)
 Ревівка, с. 541
 Редьківка, с. 601
 Рено-2, с. (див. Лисянка, с.)
 Республіка Башкортостан (Башкирська АСРР) 184
 Республіка Білорусь (Білорусія, Білоруська РСР, Білоруська СРР) 124, 227, 313, 318, 344, 346, 348, 350, 422, 426, 525
 Республіка Казахстан (Казакська АСРР; Казакська СРР; Казахстан; Киргизський край)

- 25, 160, 214, 340, 342, 344–347, 351, 352, 355, 398
- Республіка Молдова (Молдавська АСРР) 6, 47, 172, 213, 416
- Решітки, с. 550
- Рижове, с. 24, 107
- Рикове, смт (Партизани, с.) 486, 487
- Рівчак-Степанівка, с. (Степанівка, с.) 577
- Рівненська область (Ровенська область) 530, 532
- Рівненщина 19
- Ріпкинський район 419, 601
- Ровенська область (див. Рівненська область)
- Ровеньківський район 198
- Рогозна, с. 137
- Роздільнянський район 298
- Роздольне, с. (Велика Каракуба, с.) 96
- Роздори, с. 68
- Рози Люксембург, колонія (див. Нове Шахове, с.)
- Розсипалівська сільрада 374
- Рокитне, с. 381
- Романів, смт (Дзержинськ, смт) 152
- Романівка, с. 503
- Роменська округа 20, 343, 357, 360, 629
- Роменський повіт 386
- Роменський район 404, 409
- Ромни, м. 329, 332, 405
- Російська імперія 7, 47, 321, 517, 615, 643
- Російська Соціалістична Федеративна Радянська Республіка (РСФРР, радянська Росія, більшовицька Росія) 8, 11, 14, 276, 382, 612, 613, 615
- Росія (Російська Федерація) 11, 14, 19, 22, 23, 35, 38, 45, 56, 88, 100, 108, 120, 172, 182, 191, 194, 199, 248, 270, 272, 285–288, 294, 339, 344, 352, 395, 396, 401, 409, 418, 420, 422, 427, 432, 452, 476, 506, 549, 570, 615
- Рославльський повіт 282
- Россошанський район 191
- Ростов, м. (див. Ростов-на-Дону, м.)
- Ростов-на-Дону, м. (Ростов, м.) 14, 15, 18, 139, 294, 326, 339, 342, 349, 352, 446
- Ростовська область 88
- Рубани, х. 371
- Рубанівка, с. 450
- Рубіжанський район 215
- Рудня Шляхова, с. 125
- Румунія 17, 268, 405, 444, 501
- Русе, м. 620
- Руське, с. 108
- Рябці, с. 599
- Рязансько-Уральська залізниця 396
- Сабатинівка, с. 175
- Савинці, с. 121
- Савранська волость 175
- Савченки, х. 581
- Садове, с. (Березівка, с.) 136
- Сали, с. 126
- Салинська волость 32
- Самара, м. (Куйбишев, м.) 252
- Самоткань, с. (Далекий Рим, с.) 78
- Санкт-Петербург, м. (Ленінград, м.; Петроград, м.) 283, 285, 326, 339, 342, 346, 348–350, 368, 369, 446, 641
- Сарапул, м. 432
- Саратов, м. 344
- Сватівський район 208, 211, 212
- Сватова, слобода (див. Сватове, м.)
- Сватове, м. (Сватова, слобода) 204–207, 210
- Свердловськ, м. (див. Єкатеринбург, м.)
- Свистунове-Петрівське, с. (див. Петро-Свистунове, с.)
- Свірневе, с. 175
- Себіне, с. 261
- Севастополь, м. 12, 15, 32, 33, 38, 39, 43, 44, 47, 48, 51, 234, 253, 294, 337, 390, 420, 437, 441, 443, 449, 469
- Севастополь, ст. 48
- Селецька губернія 299
- Селидівський район 95
- Селище, с. 558
- Семенівка, с. 121
- Семенівський район 115, 592
- Сентове, с. 21
- Сенча, с. 355
- Сербинівка, с. (див. Будичани, с.)
- Сербія 14, 445, 453
- Сергіївка, с. 589
- Северодонецька міськрада 193
- Сєдове, смт (Крива Коса, с.) 116
- Сибір 14, 20, 139, 184, 294, 343, 345, 346
- Сиваківці, с. 60
- Сиваське, с. 502
- Сиваський перешийок (див. Перекопський перешийок)
- Сиваський район 502
- Синельниківський район 66, 68
- Синельникове, ст. 192
- Синиця, с. 553
- Сілезьке воєводство 146
- Сімаківка, с. 140
- Сімферополь, м. 16, 32, 41–44, 253, 587
- Сімферопольський повіт 35
- Скадовськ, м. 14, 445, 476
- Скадовський район 481, 490, 502
- Сказинці, с. (див. Ясенівка, с.)
- Сквира, м. 538

- Сквирський повіт 19, 125, 148, 547
 Сквирщина 129
 Сколе, м. 246
 Скотиняни, с. (див. Клинове, с.)
 Скрипаї, с. 428
 Сліди, с. 91
 Слобідка-Кульчієвецька, с. 12, 510, 642
 Слобода, с. 151, 324
 Слобода Чернецька, с. (див. Лебедівка, с.)
 Слов'янськ, м. (Новослов'янськ, м.) 88, 98, 101, 118
 Слов'янський район 16, 101, 103, 110, 112, 114, 118
 Слонімський повіт 143
 Сміла, м. (Мала Яблунівка, с.) 543
 Смілянський район 292, 543, 553
 Смоленськ, м. 29, 45, 131, 611
 Смоленська губернія 282, 288
 Смоленська сільрада 77
 Смолка, с. 150
 Смоловівка, с. 70
 Смотрич, м. 522
 Смош, с. 587, 588
 Снігурівський район 432
 Сніжне, м. (Сніжне, смт; Софіно-Брідське, с.) 108, 111, 115
 Сніжне, смт (див. Сніжне, м.)
 Сніжнянський район 111
 Сновськ, м. (Щорс, м.) 570, 578
 Сновськ, ст. 578
 Сокиринська волость 13, 574
 Сокиринці, с. (Срібнянського району) 559
 Сокиринці, с. (Чемеровецького району) 527
 Сокирянський район 237
 Сокольники, с. 191
 Соколово, с. 143
 Сокологірненська сільрада 489
 Соловецький концтабір 618
 Солоне Озеро, ст. (Таганаш, ст.) 46
 Солонці, с. 477, 477
 Солонці, х. 365
 Сорокинська міськрада 199
 Сорокинський район (Краснодонський район) 197, 200
 Сотники, с. 550
 Сотниківка, с. (див. Сотницьке, с.)
 Сотницьке, с. (Ворошилівка, с. (Гребінківського району); Жовтневе, с. (Гребінківського району), Раковщина, с.; Сотниківка, с.) 564
 Софіївка, с. (Канівського повіту) 430
 Софіївка, с. (Каховського району) 448
 Софіївка, с. (райцентр) (див. Софіївка, смт)
 Софіївка, с. (Черкаського району) 430
 Софіївка, смт (Софіївка, с. (райцентр)) 82
 Софіївський район 69, 72, 73, 75, 79, 82, 86
 Софіно-Брідське, с. (див. Сніжне, м.)
 Софія, м. 454
 Союз Радянських Соціалістичних Республік (СРСР; Радянський Союз) 6, 10, 13, 18, 22, 26, 27, 68–70, 76, 81, 82, 86, 87, 114, 167, 176, 181, 247, 253, 264, 323, 347, 348, 351, 358, 361, 365, 367, 377, 383, 400, 402, 403, 408–411, 453, 460, 464, 479, 492, 496, 518, 521, 524–527, 529, 532, 541, 544, 547, 548, 551, 560, 565, 569–572, 574, 577, 580–588, 590–599, 601–603, 628
 «Союзцемент», кар'єр (див. Кар'єрне, смт)
 Сполучені Штати Америки 535
 Сприсівка, с. 24, 513
 Срібне, м. 566
 Срібнянський район 559, 565, 574, 583, 588, 592,
 Ставки, с. (Кременчуцького району) (Деївка, с.) 361
 Ставки, с. (Радомишльського району) (Леніне, с.) 141
 Став-Слобода, с. 141
 Ставрополь, м. 286
 Ставропольський концтабір 330
 Сталіно, м. (див. Донецьк, м.)
 Сталінська область 20
 Сталінська округа 94–96
 Стамбул, м. (Константинополь, м.) 10, 230, 302
 Станично-Луганський район 203, 497
 Станіслав, с. 472
 Станіславчицький район 61
 Станова, с. 407
 станція імені Л.М. Кагановича (див. Попасна, м.)
 станція імені Шевченка 553
 Стара Ушиця, с. 521
 Стара Карань, с. (див. Гранітне, с.)
 Старий Крим, м. 46
 Старий Остропіль, м. (див. Старий Остропіль, с.)
 Старий Остропіль, с. (Старий Остропіль, м.) 99
 Старобешівський район 96
 Старобільськ, м. 205
 Старобільська округа 19, 59, 195, 227
 Старобільський повіт 10, 190, 194, 198, 201, 209
 Старобільський район 204
 Стародубівка, с. 107
 Старокаранський район 100
 Старокостянтинів, м. 246
 Старокостянтинівський повіт 23, 531, 533
 Старокостянтинівський район 99
 Старомикольський район (див. Нікольський район)
 Старосільці, с. 136

- Старостинці, с. 125
 Старошведська волость 24, 507
 Степанівка, с. (див. Рівчак-Степанівка, с.)
 Степове, с. (Карлсруе, с.) 24, 244
 Стінка, с. 375
 Стокопані, с. 499
 Стольне, с. 598
 Стрий, м. 246
 Стрийський повіт 246
 Струзький район 12, 510, 642
 Струньків, с. (див. Гайворон, м.)
 Суми, м. 249, 398, 399
 Сумська область 5, 10, 119, 272, 329, 336, 394,
 395, 403–406, 408
 Сумщина 27, 407
 Сушки, с. 134
 Схід 11
 Схід Лівобережжя 30
 Схід України 19, 23, 305
 Східна Україна 30

 Таврійська губернія 15, 32–36, 38, 41, 46, 66, 107,
 120, 155, 444, 640
 Таганаш, ст. (див. Солоне Озеро, ст.)
 Таганрозький округ 108, 209, 497
 Талалаївський район 576
 Таллінн, м. (Ревель, м.) 443
 Тальне, м. 321
 Тарасівка, с. (Костянтинівського району) 97
 Тарасівка, с. (Пологівського району) Тарасівка,
 с. (Чубарівського району) 162, 165
 Тарасівка, с. (Троїцького району) 196
 Тарасівка, с. (Чубарівського району) (див.
 Тарасівка, с. (Пологівського району))
 Тараща, м. 476
 Тарнополь, м. (див. Тернопіль, м.)
 Тернопільська область (див. Тернопільська
 область)
 Татарбунари, м. 318
 Татарнівка, с. 516
 Ташкент, м. 48
 Тбілісі, м. (Тифліс, м.) 578
 Твер, м. 339
 Тверська губернія 38
 Тверський повіт 38
 Тельманівський район (див. Бойківський
 район)
 Темников, м. 120
 Теофіпольський район
 Теремківці, с.
 Тернопіль, м. (Тарнополь, м.) 579
 Тернопільська область (Тарнопільська область)
 513, 530, 531
 Тернопільщина 24

 Тернуватка, с. 69
 Тимошівка, с. 489
 Тиниця, с. 590
 Тиранівка, с. (див. Прислуч, с.)
 Тирасполь, м. 416
 Тираспольський повіт 300
 Тирново, м. 42
 Титусівка, с. 146
 Тифліс, м. (див. Тбілісі, м.)
 Тобольськ, м. 301
 Токарівка, с. 456
 Токарівський фарфоровий завод, поселення 19,
 59
 Токмак, м. (Великий Токмак, м.) 155, 401
 Томськ, м. 272
 Томська губернія 292
 Топли, с. (див. Тополівка, с.)
 Тополівка, с. (Топли, с.) 32
 Торецьк, м. (Щербинівка, с., Дзержинськ, м.)
 113
 Торецька міськрада (Дзержинська міськрада)
 118
 Травневе, с. (Первомайськ, с.) 211
 Трахтемирів, с. 598
 Третельницька волость 516, 643
 Трительники, с. 516, 534
 Трихати, с. 255
 Троїцьке, с. 432
 Троїцький район 196
 Тростянець, м. 324, 409
 Тростянецька волость 119
 Тростянецький район 119, 407
 Трояни, с. 297
 Трубіж, р. 370
 Тула, м. 339
 Тульська губернія 116
 Тульська область 396
 Тульчинський район 53
 Турбів, с. 60
 Турець, с. (див. Турівка, с.)
 Туреччина 27, 42, 219, 230, 253, 391, 441, 554, 602
 Турівка, с. (Турець, с.) 577
 Туркестан 425
 Тягинка, с. 456
 Тягинська волость 456

 Узбекистан 48
 Україна 84, 114, 139, 158, 170, 173, 193, 199, 203,
 213, 237, 239, 243, 267, 325, 326, 331, 339, 342–
 344, 346, 348, 350, 368, 370, 384, 407, 426, 429,
 430, 452, 492, 519, 521, 551, 570, 575, 587, 613,
 627, 628
 Українська Держава 11, 14, 328, 511, 574, 628,
 629, 646

- Українська Народна Республіка (УНР) 327, 628
 Українська Соціалістична Радянська Республіка
 (УСРР, УРСР, радянська Україна) 10, 18, 71,
 82, 159, 172, 195, 458, 459, 460, 521
 Улянівка, ст. 226
 Уманський повіт 550, 553
 Уманський район 546
 Умань, м. 37
 Умань, ст. 273
 Урал 25, 323, 345, 346, 350, 461, 570
 Ушомирський район 140
 Ущельне, с. (див. Ялта, м.)
- Федорівка, с. (Кобеляцького повіту) 331
 Федорівка, с. (Пологського району) (Власівка, с.;
 Чубарівка, с.) 164
 Федорівка, ст. 486
 Феодосійський округ 441
 Феодосійський повіт 32, 296
 Феодосія, м. 23, 28, 36, 39, 41, 49, 296, 423, 435,
 440, 442, 639
 Фірсівка, с. 477, 478
 Флорівка, с. 12, 365
 Франція 27, 49, 210, 408, 467, 554, 602
 Фрунзе, с. (див. Агаймани, с.)
- Халявін, с. 562
 Ханделеївка, с. (див. Новов'язівське, с.)
 Харків, м. 6, 8, 9, 18, 25, 65, 181, 206–208, 326,
 349, 369, 372, 377, 388, 392, 414–419, 421–430,
 446, 637
 Харків, ст. 12, 29, 631
 Харківська губернія 10, 22, 24, 88, 90, 110, 119,
 190, 209, 287, 327, 401, 407, 412, 413, 418, 419,
 474
 Харківська область 7, 10, 90, 107, 391, 392, 399,
 400, 403, 406, 407, 412, 413, 418, 420
 Харківська округа 94, 428, 429
 Харківський повіт 418
 Харківський район 418
 Харківщина 84
 Херсон, м. 20, 21, 23, 30, 223, 237, 259, 432–439,
 443, 446–448, 450, 454–456, 458, 459, 464, 467–
 469, 474, 476, 480, 482, 483, 488, 489, 492, 498,
 504, 638
 Херсонська губернія 35, 58, 92, 172, 222, 273, 416,
 432, 434
 Херсонська область 24, 27, 243, 258, 307, 435,
 436, 439, 442, 445, 446, 457, 459, 460, 462, 463,
 466, 470, 472, 473, 477, 480, 481, 483, 486, 494,
 496, 501
 Херсонська округа 14, 442, 443, 445–447, 451–
 454, 456, 640
- Херсонський повіт 24, 35, 230, 238, 258, 266, 275,
 432, 433, 439, 440, 456, 458, 488, 505
 Херсонський район 454, 455, 472, 474, 480
 Херсонщина 14, 20, 23, 30, 233, 289, 445, 446, 458,
 461
 Хмелів, с. 386
 Хмельницька область 30, 77, 99, 131, 238, 494,
 510, 511, 513, 514, 518, 520, 521, 524, 526, 528–
 530, 532, 534,
 Хмельницький, (м. Проскурів, м.) 26, 127, 261,
 345, 509, 510, 525, 533–535, 644
 Хмільницька волость 16, 28, 54, 123, 610
 Хмільницький район 54
 Холминський район 586
 Хомутове, х. 95
 Хорли, с. (Порт-Хорли, с.) 470, 474
 Хорлівський район 474, 479
 Хорол, м. 27, 198, 334, 347, 377
 Хорольський повіт 112, 115, 334
 Хотин, м. 238
 Хотинський повіт 237, 323
 Хоцьківська волость 550
 Хрестище, с. 110
 Христинівка, ст. 273
 Христинівський район 553
 Худоліївка, с. 115
- Царичанський район 70, 71
 Центр Правобережної України 29, 30
 Цюрупинськ, м. (див. Олешки, м.)
 Цюрупинський район (див. Олешківський
 район)
- Чалбаси, с. (див. Виноградове, с.)
 Чапаєвка, с. (див. Воскресенка, с.
 (Пологівського району))
 Чаплинка, с. 508
 Чаплинський район 459, 481, 493
 Чапліївка, с. 272
 Чемер, с. 585
 Чемерівці, м. 522
 Чемеровецький район 528
 Ченстохова, м. 146
 Червона Кам'янка, с. 420
 Червоне, м. 130
 Червоне, с. 201
 Червоні Партизани, с. (див. Володькова Дівиця,
 с.)
 Червоний Маяк, с. 507
 «Червоний Профінтерн», радгосп 586
 Червонянський район 402
 Черевки, с. 28, 146
 Черкаси, м. 105, 539, 542, 547, 550

- Черкаська область 37, 292, 321, 380, 430, 467, 537, 538, 540–544, 546, 548, 551–553
 Черкаський повіт 21, 144, 292, 338, 438, 549, 645
 Черкаський район 105, 430, 538, 546, 644
 Черкащина 13, 21, 28, 197, 552
 Чернівецька область 114, 237, 322
 Чернігів, м. 484, 557, 563, 568, 571–573, 575, 580, 585, 595, 599, 603, 646
 Чернігівська волость 120
 Чернігівська губернія 30, 88, 110, 121, 239, 394, 410, 555, 558, 573, 597
 Чернігівська область 26, 239, 285, 335, 349, 400, 402, 403, 405, 410, 419, 555, 558, 559, 561, 562, 565–572, 574, 576–580, 582, 585, 586, 588, 589, 592, 593, 598, 600, 601, 648
 Чернігівська округа 562
 Чернігівський повіт 573
 Чернігівський район (Дніпропетровської області) (див. Чернігівський район (Запорізької області))
 Чернігівський район (Запорізької області) (Чернігівський район (Дніпропетровської області)) 120
 Чернігівський район (Чернігівської області) 561, 562, 589, 599
 Чернігівщина 587
 Чернятинська Слобідка, с. 53
 Черняхівський район 126
 Чехословаччина 211, 403, 467
 Чечелеве, с. 384
 Чечельник, м. 188
 Чигирин, м. 548, 549
 Чита, м. 476
 Чонгарівська сільрада 484
 Чонгарський міст 37
 Чоповицький район 141
 Чорнобаївка, с. 433
 Чорнобаївський район 380, 544
 Чорнокозинці, с. 528
 Чорноострівський район 534
 Чорнухинська волость 356, 393
 Чорнухинський район 385, 392
 Чубарівка, с. (див. Федорівка, с. (Пологського району))
 Чубарівка, смт (див. Пологи, м.)
 Чубарівський район (див. Пологівський район)
 Чугуїв, м. 419
 Чугуївський район 412
 Чуднівський район 145, 149, 152, 153
 Чутівський район 12
- Шамівка, с. 176
 Шаргород, м. 52
 Шаргородська волость 52
- Шаргородський район 55
 шахта імені Артема, с. (див. Залізне, м.)
 Швейцарія 467
 Шевченківська округа 19
 Шевченкове, с. (Кирилівка, с.) 537
 Шепетівка, м. 532
 Шепетівка, ст. 140, 527
 Шепетівська округа 520
 Широка Балка, с. 472
 Широка Гребля, с. 16, 28, 54, 122, 123, 610
 Широке, с. 83
 Широколанівка, с. (Карла Лібкнехта, с.; Ландау, с.) 13, 247
 Шишаки, с. 387
 Шмакове, ст. (див. Кривий Ріг, м.)
 Шмальцеве, х. 237
 Шостка, м. 10, 408, 633
 Шосткінський район 272, 398
 Шпиківська волость 91
 Шпола, м. 536
 Шпола, ст. 536
 Шполянський район 19, 536, 537, 543, 644
 Штепівка, с. 400
 Штерендорф, с. (див. Мала Сейдеминуха, с.)
 Штерівка, ст. (див. Іванівка, смт (Антрацитівського району))
- Щаснівка, с. 580
 Щербинівка, с. (див. Торецьк, м.)
 Щорс, м. (див. Сновськ, м.)
- Югославія 27, 300, 602
 Юзефівка, с. (див. Йосипівка, с.)
 Юзівка, м. (див. Донецьк, м.)
 Юрки, с. 377
 Юрківка, с. 23, 53
 Юр'ївський район 76
 Юхимівський район 514
- Яблунець, ст. 143
 Яблунів, с. 544
 Яблунівський район 589
 Явкіне, с. 256
 Яготин, м. 379
 Яготин, ст. 379
 Якимівський район 113
 Якутськ, м. 422
 Ялта, м. (Дерекой (Ущельне), с., Красноармійськ, м.) 35, 38, 47, 50, 391
 Ялта, с. 90
 Ялтинський повіт 34, 434
 Ялтинський район 45, 50
 Ялтушків, с. 530
 Ямпіль, м. (Вінницької області) 57

- Ямпільський повіт (Подільської губернії) 55, 58, 324
 Ямпільський повіт (Чернігівської губернії) 394
 Ямпільський район (Сумської області) 394, 403
 Янківці, с. (див. Іванківці, с. (Ярмолинецького району))
 Яновщиці, с. 88
 Янушпільський район 145
- Ярмолинецький район 511, 520
 Ярославль, м. 339
 Яруга, м. 255
 Ярунський район 143
 Ясенівка, с. (Сказинці, с.) 520
 Ясинувата, ст. 96, 104
 Яструбщина, с. 402
 Яхонтове, х. 387

Науково-довідкове видання

**РЕПРЕСІЇ ПРОТИ УЧАСНИКІВ
АНТИБІЛЬШОВИЦЬКОГО РУХУ В УКРАЇНІ
(1917–1925 рр.)**

**Анотований покажчик справ
фонду кримінальних справ «Припинений»
архівів тимчасового зберігання
регіональних органів СБУ**

Відповідальний упорядник
Василенко В'ячеслав Миколайович

Колектив співупорядників:

Башмакова Наталія Олександрівна, Болібок Сергій Іванович, Бузало Тетяна Михайлівна,
Бурдяк Михайло Іванович, Валякін Андрій Володимирович, Васіна Ольга Іванівна,
Гончарова Людмила Миколаївна, Горбовська Оксана Валеріївна, Горин Марина Павлівна,
Грач Марина Валеріївна, Дорошенко Лада Олександрівна, Дрогобецька Наталія Іванівна,
Картель Сергій Михайлович, Козенко Ірина Олександрівна, Колесюк Руслан Віталійович,
Кохан Андрій Олексійович, Кудінов Валерій Вікторович, Кривдюк Ганна Володимирівна,
Леміш Юлія Миколаївна, Лукашева Наталія Сергіївна, Луценко Тетяна Леонідівна,
Мартиненко Інна Олександрівна, Медведева Лідія Павлівна, Мезінов Іван Вікторович,
Меркулов Костянтин Олександрович, Мовчан Сергій Васильович, Мозулевська Оксана Вікторівна,
Несен Максим Олександрович, Нечай Тетяна Василівна, Оніщук Олена Іванівна,
Остапчук Наталія Іванівна, Павелко Владислав Вікторович, Пінковський Ігор Васильович,
Погоріла Олена Петрівна, Пушкаренко Крістіна Ігорівна, Романенко Володимир Миколайович,
Рудковський Юрій Васильович, Сачук Олександр Вікторович, Серая Наталія Олександрівна,
Сироватський Сергій Миколайович, Солотвінський Ігор Володимирович, Тельний Дмитро Вікторович,
Тиченко Сергій Васильович, Хворостецька Ганна Федорівна, Черніченко Олег Миколайович,
Чопляк Павло Васильович, Шевченко Наталія Василівна,
Школа Василь Миколайович, Яковенко Марина Станіславівна.

ISBN 617-7391-93-6

Відповідальний за випуск *Василенко В. М.*
Комп'ютерна верстка *Чернявський А. А.*

Підписано до друку 18.10.2021
Формат 60×84 1/8. Папір офсетний.
Умов. друк. арк. 81,37. Гарнітура Times
Наклад 120 прим. Зам. № ПЛ-01/21

ТОВ «ВИДАВНИЦТВО ПРАВА ЛЮДИНИ»
61002, Харків, вул. Дарвіна, 7, кв. 35
Свідоцтво Державного комітету телебачення і радіомовлення України
серія ДК № 4783 від 23.10.2014 р.